

مُجْتَصَر

صَحِيح مُسْلِم

لِإِمَامِ زَيْدِ بْنِ عَبْدِ الْعَظَمِ عَبْدِ الْقَيْوَمِ الْمُنْزَعِي
(توفي ٦٥٦ م هـ)

به کوردی کردن و رونگردنه‌وهی
نوری فارس همه‌خان

شهر پهرشتی چاپ
مه‌لا مه‌هموودی که‌لا‌له‌یی

دارالمطبعة

بیروت - لبنان

ئەم كۆنپە

لە ئامادەکردنی پێگە

(مەسرى) (قرا) (التفاني) ۹

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانی پەنجی پێگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانی پێگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

مُخْتَصَر

حَکایِ مَسَلِمِ رَا

لِلْإِمَامِ زَكِيٍّ آلِ دِينَ عَبْدِ الْعَظِيمِ بْنِ عَبْدِ الْقَوِيمِ الْمُنْذَرِيِّ

الْمُتَوَفَّى ٦٥٦ هـ

به کوردی کردن و ڤونکردنه وهی

نوری فارس همه خان

سه رپه رشتی چاپ

مه لا مه هموودی گه لا لهیی

(به رگی چواره م)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

❧ ناوی کتیب ❧ مختصر صحیح مسلم ❧

❧ وەرگیرانی: نوری فارس همه‌خان.

❧ تیراژ: (۳۰۰۰) دانه.

❧ ژماره‌ی سپاردن: ژماره (۱۶۲۷) ی سالی (۲۰۱۱) ی وەزارەتی روښنیری پیدراوه.

❧ سالی چاپ: ۲۰۱۱ ز - ۱۴۳۲ ک.

❧ تایپ: (نیان حسین)

❧ له‌سه‌ر ئه‌ركی كتیبخانه‌ی ئارام له چاپ دراوه و مافی چاپ‌كردنه‌وه‌ی

پاریزراوه بۆ كتیبخانه‌ی ناوبراو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۳۹- نامہ ی پوٹاک و خسل و نارایش

کتاب التباس والریئہ

{بروانہ: تہ جریڈی بوخاری، بہرگی پیئجہم، زنجیرہ: ۸۰، لہ ژمارہ: ۱۸۹۱ و
ہہتا ژمارہ: ۱۹۱۳ = ژمارہ: ۵۷۸۷ ہہتا ژمارہ: ۵۹۵۳. ہہروا بروانہ: تاج/۳، زنجیرہ: ۲۹
ہہتا زنجیرہ: ۵۱، لہ لاپہرہ: ۲۴۴ ہہتا لاپہرہ: ۳۱۴، لہ ژمارہ: ۲۷۶۲ ہہتا ژمارہ: ۲۹۳۴ +
ریاض/۲، زنجیرہ: ۱۱۷، ژمارہ: ۷۷۹ ہہتا زنجیرہ: ۱۲۶، ژمارہ: ۸۱۳}.

(۱۰۲۶) کہ سی بہشی بہدوا روژدوہ نہ ہی لہ جیہانا ناوریشم لہ بہرہدہکا، بہلام
کرین و فروشتن و سوود لی و ہرگرنسی تری دروستہ. (۵۳۵۶ - ۵۳۹۵)
باب: إِنَّمَا يَلْبَسُ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ وَإِبَاحَةُ الْإِنْتِفَاعِ بِهِ وَبَيْتُهُ
۱۳۳۵- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَأَى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)
عُطَارِدًا التَّمِيمِيَّ يُقِيمُ بِالسُّوقِ حُلَّةَ سِيرَاءٍ، وَكَانَ رَجُلًا يَغْشَى الْمُلُوكَ وَيُصِيبُ مِنْهُمْ، فَقَالَ
عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي رَأَيْتُ عُطَارِدًا يُقِيمُ فِي السُّوقِ حُلَّةَ سِيرَاءٍ، فَلَوْ اشْتَرَيْتَهَا فَلَبَسْتُهَا
لَوْفَدِ الْعَرَبُ إِذَا قَدِمُوا عَلَيْكَ، وَأَطْنَهُ قَالَ: وَلَبَسْتُهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّمَا يَلْبَسُ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ»، فَلَمَّا
كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ أَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِحُلَّةٍ سِيرَاءٍ، فَبَعَثَ إِلَى عُمَرَ بِحُلَّةٍ،
وَبَعَثَ إِلَى أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ بِحُلَّةٍ، وَأَعْطَى عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ حُلَّةً، وَقَالَ: «شَقَّقْهَا خُمْرًا بَيْنَ
نِسَائِكَ»، قَالَ: فَجَاءَ عُمَرُ بِحُلَّتِهِ يَحْمِلُهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بَعَثْتَ إِلَيَّ بِهَذِهِ، وَقَدْ قُلْتَ
بِالْأَمْسِ فِي حُلَّةِ عُطَارِدٍ مَا قُلْتَ، فَقَالَ: «إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ بِهَا إِلَيْكَ لِتَلْبَسَهَا، وَلَكِنِّي بَعَثْتُ
بِهَا إِلَيْكَ لِتُصِيبَ بِهَا»، وَأَمَّا أُسَامَةُ فَرَأَى فِي حُلَّتِهِ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَظْرًا عَرَفَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَتَكَرَّ مَا صَنَعَ، فَقَالَ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ مَا تَنْظُرُ إِلَيَّ، فَأَنْتَ بَعَثْتَ إِلَيَّ بِهَا، فَقَالَ: «إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ إِلَيْكَ لِتَلْبَسَهَا،
وَلَكِنِّي بَعَثْتُ بِهَا إِلَيْكَ لِتُشَقِّقَهَا خُمْرًا بَيْنَ نِسَائِكَ». {الحديث: ۵۳۷۰ = ۵۳۶۱ فم.
تجريد/۱، لاپہرہ: ۴۴۷، رقم: ۴۷۰ = ۸۸۶، ۹۴۸، ۲۱۰۴ فتح الباری}:

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان ئى بنى) فەرموۋى: عومەرى كۆرى خەطاب (رمزى خوداي ئى بنى) لە بازارى مەدىنە، عوطارىدى تەمىمى بىنى قاتىكى ئاورىشىمى خەت خەتى خستبوۋە سەر سەوا، عوطارىد پىاۋى بوو ھاموشۇ پادشايانى دەگردو شتيان پىدەدا، عومەر عەرزى ھەزەت دەکا: ئەى پىغەمبەرى خودا! خۇزگا ئەم دەستە جەلى عوطارىدت دەگرى بۇ رۇزى ھەينى لەبەرت دەگرد، ھەروھە کاتى ومقدى عەرەبەکان دىن بۇ خزمەت لەبەرى بکە. پىغەمبەرىش (دروودى خوداي لەسەر بنى) پىي دەفەرموۋى: (ئەم جۆرە جە لەبەرئەۋەى کە ئاورىشىمى پەتییە، ئەو پىاوانە لەبەرى دەگەن کە بەشيان بەنازو بەھەرى ئەو جىھانەۋە نىیە). لەپاشا چەند قاتى، لەو جۆرە بەرگە ئاورىشىمىنە ھىئەن بۇ پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بنى) دابەشى کردن بەسەر ھاۋەلانىدا، قاتىكى لىيان نارد بۇ عومەر و قاتىكى تری لىيان نارد بۇ ئوسامەى كۆرى زەیدو قاتىكى لىياندا بە عەلى كۆرى ئەبو طالیب و پىي فەرموۋ: (لەت لەتى بکە بۇ لەچکە و سەرپۇش بۇ ژەکانت). فەرموۋى: جا عومەر قاتەكەى خۇى ھەلگرت و ھىئەى بۇلای پىغەمبەر و گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! تۇ ئەمەت بۆم ناردوۋە، كەچى دوینى لەبارەى قاتەكەى عەطاریدەۋە واۋات فەرموۋ، بىفەرموۋ ئەمەم تى بگەيەنە؟ ئەۋىش فەرموۋى: (خۇ من ئىستا ئەم قاتەم بۇ ئەۋە بۆت نەناردوۋە كە خۆت لەبەرى بکەى، بەلگەۋ دەتوانى بە شىۋەيەكى تر سوودى ئى وەربگرى). بەلام ئوسامە خۇى قاتەكەى لەبەرکرد بوو، كەچوو بۇ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بنى) پىغەمبەر بەخىسە تەماشای ئوسامەى کرد، ئوسامە ھەستى کرد، كە پىغەمبەر كارەكەى ئەۋى بەدل نىیە، لەبەرئەۋە عەرزى کرد: (قوربان! بۇۋا خىسە لە قاتەكەم دەكەى؟ خۇ تۇ خۆت ناردوۋتە بۆم؟). فەرموۋى: (بەلام خۇ من بۇ ئەۋە بۆتەم نەناردوۋە كە خۆت لەبەرى بکەى، بەلگەۋ بۆتەم ناردوۋە كە پارچە پارچەى بکەى بۇ لەچك و سەرپۇش بۇ ئافەرەتەكانتان). {تاج/۳، زنجیرە: ۳۰، ژمارە: ۲۷۷۷}.

(۱۰۲۷) که سئ له جیهانا ناوریشم له بهریکا له قیامه تا له بهری ناکا. (۵۳۵۶ - ۵۳۹۵)

باب: مَنْ لَيْسَ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَلْبَسْهُ فِي الْآخِرَةِ

۱۳۳۶- عَنْ خَلِيفَةَ بْنِ كَعْبٍ أَبِي دُيَّانَ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ يَخْطُبُ يَقُولُ: أَلَا لَا تَلْبَسُوا نِسَاءَ كُمُ الْحَرِيرِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ، فَإِنَّهُ مَنْ لَيْسَ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَلْبَسْهُ فِي الْآخِرَةِ». {الحديث: ۵۳۷۷ = ۵۳۶۸ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۸۹۶ = ۵۸۳۴، ۵۸۲۸، ۵۸۲۹، ۵۸۳۰، ۵۸۳۵} :

خه لیفه ی کوری که عب، که ناسراوه به نه بو زو بیان فه رمووی: بیستم له عه بدو لای کوری زوبه یر، وتاری دهدا، دهیفه رموو: ناگاداربن، ناوریشم له بهر نافرمتانتان مه کهن، چونکه من بو خوّم له عومه ری کوری خه طابم بیست دهیفه رموو: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بین) دهفه رموی: (ناوریشم له بهر مه کهن، چونکه هه رکه سئ له جیهانه دا ناوریشم له بهر بکهن، له وجیهانا له بهری ناکه ن). {تاج/ ۳، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۲ ج/ ۴} .

(۱۰۲۸) له خواترسان که وای ناوریشم له بهر ناکه ن. (۵۳۵۶ - ۵۳۹۵)

باب: لَا يَنْبَغِي لِلْمَتَّقِينَ نِسْ فُرُوجِ الْحَرِيرِ

۱۳۳۷- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: أَهْدَى لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فُرُوجَ حَرِيرٍ، فَلَبَسَهُ، ثُمَّ صَلَّى فِيهِ، ثُمَّ انْصَرَفَ فَنَزَعَهُ نَزْعًا شَدِيدًا كَالْكَارِهِ لَهُ، ثُمَّ قَالَ: «لَا يَنْبَغِي هَذَا لِلْمُتَّقِينَ». {الحديث: ۵۳۹۴ = ۵۳۸۵ فم. تجريد/ ۱، لاپه ره: ۲۵۲، رقم: ۲۳۹ = ۳۷۵، ۵۸۰} :

عوقبه ی کوری عامیر (ره زای خودای ل بین) فه رمووی: که وایه کی چاکداری ناوریشمیان به دیاری هیئا بو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بین) له بهری کردو نوپژری پیوه کردو له پاشا که سلاوی دایه وه و رووی له پرووگه وهرچه رخان، به تووندی که واکه ی له بهر خو ی داکه ندو فره یدا، وه ک یه کئ پیی ناخو ش بی و هه زی لیی نه بی، نه و جا فه رمووی: (ئه مه بو پیوای له خواترس ده ست نادا!). {تاج/ ۱، لاپه ره: ۲۰۶، زنجیره: ۵۵، ژماره: ۳۹۹ ج/ ۴ = چاپی چواره م} .

۱۰۲۹) ریگری له پۆشینی ئاوریشم به ئەندازەى دوو پەنجە نه‌بێ

بَابُ: النَّهْيُ عَنِ لُبْسِ الْحَرِيرِ إِلَّا قَدْرَ إصْبَعَيْنِ

۱۳۳۸- عَنْ أَبِي عُمَانَ قَالَ: كَتَبَ إِلَيْنَا عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَتَحَنُّبِ (أَذْرَبِيحَانَ): يَا عُتْبَةَ بَنَ فَرْقَدٍ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ كَدِّكَ، وَلَا مِنْ كَدِّ أَبِيكَ وَلَا مِنْ كَدِّ أُمِّكَ، فَاشْتَبِعَ الْمُسْلِمِينَ فِي رَحَالِهِمْ، مِمَّا تَشْتَبِعُ مِنْهُ فِي رَحْلِكَ وَإِيَّاكُمْ وَالتَّنَعُّمَ وَزَى أَهْلِ الشَّرْكِ وَلُبْسَ الْحَرِيرِ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ لُبْسِ الْحَرِيرِ. قَالَ: «إِلَّا هَكَذَا». وَرَفَعَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إصْبَعَيْهِ الْوُسْطَى وَالسَّبَابَةَ وَضَمَّهُمَا قَالَ زُهَيْرٌ: قَالَ عَاصِمٌ: هَذَا فِي الْكِتَابِ. قَالَ: وَرَفَعَ زُهَيْرٌ إصْبَعَيْهِ». {الحديث: ۵۳۷۸ = ۵۳۶۹ فم. بخاری. لباس: ۵۸۳۰. أبو داود. لباس: ۴۰۴۲. ترمذی. لباس: ۱۷۲۱}:

ئەبو عوتمان فەرمووی: لە ئازربایجان بووین، عومەری کوری خەتاب، کە فەرمانپەرەوای موسوڵمانان بوو، ئەم نامەییە نووسی بۆمان، ئاراستەى فەرماندەکەمانى کرد، کە عوتبەى کورى فەرقدە بوو، ئەویش خویندیەو بەسەرمانا، فەرمووی: ئەى عوتبەى کورى فەرقدە! ئەو مال و سامانەى کە لەلای تۆیە، کە لە گەنجینەى بەیتولمال دایە، ئەو بەرھەمى رەنجە شانى موسوڵمانانە، ئەو نەبەرھەمى رەنجە شانى تۆیە و نە بە کەلەپوورو میرات لەبەرھەمى رەنجە شانى باوک و دایکتەو و بۆت ماوەتەو کەواتە بەتێرو تەسەلى تۆیش وەك هەموو موسوڵمانیكى تر، وەكوو یەك لیى بخۆن، نەكەن سەر بكەنە ناز پەرودەرى ژيانى رابواردن، یا جل و بەرگى تايبەت بە بیباوەران لەبەر بكەن، یا پۆشاکی ئاوریشم بپۆشن، چونکە پیغەمبەر (درودى خودای لەسەر بێ) ریگری له پۆشینی پۆشاکی ئاوریشم دەکرد، دەیفەرموو: (مەگەر ئا ئەوەندە).

فەرمووی: پیغەمبەر (درودى خودای لەسەر بێ) دوو پەنجەى خۆى بەرزەو کرد، تا ئاماژەکەى خۆى بێ روون بکاتەو، کە پەنجەى ناوەراست و پەنجەى شایەتمانی بوو، لەهەمان کاتدا دوو پەنجەکەى نووساندبوو بەیەکەو. زوھیر (کە کەسى دوو مە لە رشتەى ئەم فەرموودەیدا) فەرمووی: مامۆستاگەى من کە عاصیمی ئەحوەلە فەرمووی: ئەمە لەنامەکەدا بوو. فەرمووی: زوھیریش دوو پەنجەى خۆی هەلپێی.

روونکردنهوه:

عوتبه‌ی کورې فهرقه‌دی ئهل سوله‌می، هاوه‌ئیکې ناوداری پیغه‌مبه‌ره، ناماده‌ی نازادکردنی قه‌لای خه‌یبه‌ر بووه، یه‌کې بوو له فهرمانده‌ ناوداره‌کانی ئیمامی عومهر، به فهرمانی عومهر له‌گه‌ل عیاضی کورې غنم دا، له بیست و هه‌شتی کوچیدا موصولیان نازاد کرد. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) به‌رووتی ده‌ست ده‌هینن به‌سهر پشت و به‌سهر سکیدا، ئیتر به فهرمانی خودا هه‌تا مردن له‌شی بوئیکې خوشی لی ده‌هات، له‌بوئی میسک و عه‌نبه‌ر خوشت. له‌پاش خه‌بات و تی‌کو‌شانیکې زوری بئ وچان، چوو له کووفه دانیش، له‌وئ ژیا تا له‌وئ گیانی پاکی سپارد.

۱۳۳۹- عَنْ سُوَيْدِ بْنِ غَفَلَةَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ خُطَبَ بِالْجَابِيَةِ فَقَالَ: نَهَى نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ لُبْسِ الْحَرِيرِ إِلَّا مَوْضِعَ إصْبَعَيْنِ أَوْ ثَلَاثٍ أَوْ أَرْبَعٍ. {الحديث: ۵۳۸۴ = ۵۳۷۵ فم}:

سووه‌یدی کورې غه‌فله (رحمه‌تی خودای لی بئ) فهرمووی: له جابییه، که گوندیکه له گونده‌کانی ناوچه‌کانی دیمه‌شق، عومهری کورې خه‌طاب (رمزای خودای لی بئ) وتاریکی دا، فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ریگه‌ی نه‌داوه که ئاوریشم له‌به‌ربکری، مه‌گه‌ر بو نه‌خش، به‌قه‌د جیگه‌ی دوو سئ په‌نجه، یا سئ چوار په‌نجه!). {تجريد/۵، ژماره: ۱۸۹۵ = ۵۸۲۹ فتح الباری}.

۱۰۲۰) ریگری له پو‌شیننی که‌وای دی‌باج (ناوریشم)

باب: النَّهْيُ عَنْ لُبْسِ قَبَاءِ الدِّيْبَاجِ

۱۳۴۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَبَسَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا قَبَاءً مِنْ دِيْبَاجٍ أَهْدَى لَهُ ثُمَّ أَوْشَكَ أَنْ نَزَعَهُ، فَأَرْسَلَ بِهِ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَقِيلَ لَهُ: قَدْ أَوْشَكَ مَا نَزَعْتَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «نَهَانِي عَنْهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ»، فَجَاءَهُ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَبْكِي، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَرِهْتَ أَمْرًا وَأَعْطَيْتَنِيهِ فَمَا لِي؟ فَقَالَ: «إِنِّي لَمْ أُعْطِكَهُ لِتَلْبَسَهُ، إِنَّمَا أُعْطِيْتُكَهُ تَبِيعَهُ»، فَبَاعَهُ بِالْفَى دِرْهَمٍ. {الحديث: ۵۳۸۶ = ۵۳۷۷ فم}.

جابری کوری عہدوللہ (رمزای خودایان لی بن) فہرمووی: کہوایہ کی دیبا حیان بہ دیاری
 ہیٰنا بو پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر بی) روژری پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر بی) لہبریکرد، جا
 بہ زووی لہبرخوی دایکہندو ناردی بو عومہری کوری خہتاب (رمزای خودای لی بن)، کہ
 عہرزی حہ زہرتیان کرد: قوربان! ئہی پیغہ مہری خودا! چ زوو ئہم کہوایہت
 لہبرخوت داکہند، ئہوہ بو؟ فہرمووی: کاتی لہبریم کرد، جوبرائیل تہ شریفی
 ہات، نہی لی کردم کہ لہبری بکہم، جا عومہر (رمزای خودای لی بن) کہ بہم حالہی زانی،
 بہگریان ہات بو خزمہتی پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر بی) عہرزی کرد: قوربان! ئہی
 پیغہ مہری خودا! لہبرچی شتی کہ خوت خوشت نایہت لی، وہک ئہم کہوایہ
 بی، کہ چی دہیدہی بہمن، گواہ من چیمہ؟ پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر بی) دلی
 دایہوہو ہوی ئہوہی بوی روونکردموہو پیی فہرموو: (خو من بوئہوہ ئہم کہوایہم
 نہداوہ بہتو کہ خوت لہبری بکہی، بہلکوو بو ئہوہ داومہ پیٹ کہ بیفروشیتو
 لہبہہاکہی کہلک وہر بگریٹ!) پیٹشہوا عومہریش (رمزای خودای لی بن) فروشتی بہدوو
 ہزار درہم، کہ دہکاتہ دوو سہد دیناری زیتر۔

۱۰۳۱) مولہ تدان بہ پویشینی ناوریشم بو نہ خوشی و شتی وا

بَابُ الرُّخْصَةِ فِي لِبَاسِ الْحَرِيرِ لِلْعَلَّةِ

۱۳۴۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 رَخَّصَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَالزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ فِي الْقُمُصِ الْحَرِيرِ فِي السَّفَرِ مِنْ حِكَّةٍ
 كَانَتْ بِهِمَا أَوْ وَجَعَ كَانَ بِهِمَا. فِي رَوَايَةٍ: أَنَّهُمْ شَكُّوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 الْقَمْلَ. {الحديث: ۵۳۹۶، ۵۴۰۰ = ۵۳۸۷، ۵۳۹۱ فم. تجرید ۳/۳۲۳، رقم: ۱۱۹۹ =
 ۲۹۱۹، ۲۹۲۰، ۲۹۲۱، ۲۹۲۲، ۵۸۳۹. أبو داود. لباس: ۴۰۵۶. نسائی. زینة: ۵۳۲۵.
 ابن ماجه. لباس: ۵۳۹۲. تحفة الأشراف: ۱۱۶۹} :

ئہنہس (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر بی) ریگہی بہ
 عہدورہ حمانی کوری عہوفو بہ زوبہیری کوری عہوامدا، کہ ناوریشم
 لہبریکہن، چونکہ نالوش و خوروو کہیٰ لہ لہشیانا ہہوو. لہ گیرانہوہی ژمارہ

(۵۴۰۰) دا، له شهر حى صهحيى موسليما، تهرقيمى ماموستا/ خهليل مهئموون شيجا، دمه رموى: عبدوره حمانى كورى عهوفو زوبه پرى كورى عهوام، له غه زايه كا، له دهستى ئه سپى سكالايان له خزمهتى پيغه مبهردا (درودى خودى لىسهر بى) كرد، ئه ویش ريگه پيياندا، كه كراسى ئاوريشم له بهر بكه ن). { تاج/ ۳، زنجيره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۹، ۲۷۷۰ ج/ ۴ }.

۱۰۳۲) دروسته كه نويه و قهيتانى قهراخى قول و ده مى گيرفان و چاك و دامه نى

جلو و بهرگ و يه خه نى له ئاوريشم بى

بَابُ: الرخصة في لينة الثوب من الديباج

۱۳۴۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَكَانَ خَالَ وَلَدٍ عَطَاءٍ قَالَ: أُرْسَلْتَنِي أَسْمَاءُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَقَالَتْ: بَلَّغْنِي أَنَّكَ تُحَرِّمُ أَشْيَاءَ ثَلَاثَةً: الْعَلَمَ فِي الثَّوْبِ، وَمِيشْرَةَ الْأَرْجَوَانِ وَصَوْمَ رَجَبٍ كُلِّهِ، فَقَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ: أَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنْ رَجَبٍ فَكَيْفَ بَيْنَ صَوْمِ الْأَبَدِ وَأَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنَ الْعَلَمِ فِي الثَّوْبِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّمَا يَلْبَسُ الْحَرِيرَ مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ»، فَخَفْتُ أَنْ يَكُونَ الْعَلَمُ مِنْهُ، وَأَمَّا مِيشْرَةُ الْأَرْجَوَانِ فَهَذِهِ مِيشْرَةُ عَبْدِ اللَّهِ فَإِذَا هِيَ أَرْجَوَانٌ. فَرَجَعْتُ إِلَى أَسْمَاءَ فَخَبَّرْتُهَا، فَقَالَتْ: هَذِهِ جُبَّةٌ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَخْرَجْتُ إِلَيَّ جُبَّةً طَيَّالَسَةً كِسْرَوَانِيَّةً لَهَا لِبْنَةٌ دِيبَاجٍ وَفَرْجِيهَا مَكْفُوفِينَ بِالْذِّبْيَاجِ، فَقَالَتْ: هَذِهِ كَانَتْ عِنْدَ عَائِشَةَ حَتَّى قُبِضَتْ، فَلَمَّا قُبِضَتْ قُبِضَتْهَا، وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَلْبَسُهَا، فَتَحْنُ نَغْسِلُهَا لِلْمَرْضَى يُسْتَشْفَى بِهَا. { الحديث: ۵۳۷۶ = ۵۳۶۷ فم }:

عهبدوللاى كورى كيسان، كه بهنده نازادكراوى ئه سماى كچى ئه بوبه كر بوو، (رهزاي خودا له هه موويان بى) كه خالى مناله كانى عهطاي كورى ئه بو رهباچ بوو، فهرموى: ئه سماء ناردى بولاي عهبدوللاى كورى عومه ر (رهزاي خودا له هه موويان بى) كه بهناوى ئه وه وه پيى بليىم: به من گه يشتوتته وه كه تو ئه م سى شته به حه رام و نادرست ده زانى:

۱- نەخشى ناو تەختى جلو بەرگ، كە لە ئاورېشم بىۋ.

۲- پۆپەشمىنى ئەر خەوانى سەر نەرمە زىن و.

۳- گرتنى رۇژوۋى مانگى رەجەب بەتەۋاۋى. جا عەبدوللا لەۋەلاما فەرموۋى
پېم: لەبابەت گرتنى رۇژوۋى مانگى رەجەبەۋە كە گشتى بگرى، من شتى وام
نەگوتوۋە، چونكە من خۇم سال دوازە مانگە، جەژنەكانى ئى دەرچى، بەرپۇژوۋ
دەبم، بابەتى ئەۋەدېش كە باست كرد، سەبارەت بە نەخشى جلو بەرگ كە لە
ئاورېشم بى، بۇيە من خۇمى ئى دەپارېزم، چونكە من لە عومەرى كورى خەطابم
بىست (رمزى خوداى ئى بى) دەيفەرموو: بەگوۋى خۇم لەزارى پىرۋزى پېغەمبەرم بىست
دەيفەرموو: (كەسى ئاورېشم لەبەر دەكا، كە بەشى بەرەحمەتى خوداۋە نەبى) جا
لەم روانگەپەۋە، مەترسى ئەۋەم ھەيە كە نەخشى ئاورېشمىش بەر ئەم ھەرەشەپە
بكەۋى، دەنا من نەخشى ئاساىى تر بەخراپ نازانم، سەبارەت بە پۆپەشمىنى
ئەر خەوانى سەر نەرمە زىنىش ئەۋەتا ھىنەكەى سەر زىنەكەى خۇم رەنگەكەى
ئەر خەوانى و پەمەپە، بەلام ئاورېشم نىيە.

جاكاتى ئەم ۋەلامانەم بىردەۋە بۇ ئەسماء، فەرموۋى: (ئادەى كەنىشكە!

جەبەكەى پېغەمبەر خۇم بۇ بەيئە).

جا جەبەپەكى ھىنا، لە قوماشىكى ئەستور بوو، ۋەك طەپلەسان، كەناسراۋە بە
كىسراۋى، كە نىسبەتە بۇلاى كىسراى پادشاى ئىران، يەخەكەى و ھەردوۋ سەر
دەستەكەى و ھەردوۋ چەكەكەى بە ئۇيە ۋە قەيتانى ئاورېشم نەخشاۋون و قەيتانى
دېباچيان تى گىرابوو. ئەسماء فەرموۋى: ئەم جەبەپە ھەتا عائىشەى خۇشكە مابوو،
لەلاى ئەۋ بوو، كە ئەۋ مرد، من ۋەرىم گرت، ۋە ئەم جەبەپە جاران پېغەمبەر (مروۋى
خوداى لەسەر بى) لەبەرى دەكرد، بۇيە ئىمە دەشۋىرېن بۇ نەخۇش و ئاۋمەكى بۇ
موۋفەرك دەدەپنى، يا لىى دەپرژىنېن، تا پىى چاك بېيئەۋە!). {تاج/۳، زنجىرە: ۲۹،
ژمارە: ۲۷۶۷}.

روونکردنهوه:

۱- ئهم فهرموودهيه يهكێكه لهو كۆمهله فهرموودهيه كه بهلگهيه لهسه رئهوه، كه دروسته موسوڵمان خۆی موفهركاوی بكا، به ئاسارو شوینهوارو پاشماوهی پیاو چاكان. {بروانه: ژماره: ۱۳۳۳}.

۱۰۳۲) له تکردنی جلی ئاوریشم و کردنی به له چکی ژنان. (۵۳۹۵ - ۵۳۵۶)

بَاب: قَطْعُ ثَوْبِ الْحَرِيرِ خُمْرًا لِلنِّسَاءِ

۱۳۴۳- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَكْبَدَرَ دُومَةٍ أَهْدَى إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَوْبَ حَرِيرٍ، فَأَعْطَاهُ عَلِيًّا كَرَمَ اللَّهِ وَجْهَهُ، فَقَالَ: «شَقَّقْهُ خُمْرًا بَيْنَ الْفَرَاظِمِ». {الحديث: ۵۳۸۹ = ۵۳۸۰ فم}:

عهلی کوری ئه بو طالیب (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: ئوکه ییدی پادشای دوومه تولجه ندهل، پارچه یی جلی ئاوریشمی به دیاری نارد بو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) ئه ویش به خشی به عه لی (رهزای خودای ئی بن) پیی فهرموو: (دابه شی بکه له به ینی فاطیمه کاند، که بیکه ن به له چک بو خویان). {تاج/۳، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۴}.

روونکردنهوه:

مه به ست له فاطیمه کان ئهم سی که سه یه: ۱- فاطیمه ی کچی پیغه مبه ر، که هاوسه ری عه لی بوو. ۲- فاطیمه ی کچی ئه سه د، دایکی ئیمامی عه لی. ۳- فاطیمه ی کچی هه مزه ی کوری عه بدو لوطه لیب، که ئاموزای پیغه مبه رو عه لی بوو، چونکه هه مزه مامیانه.

۱۰۳۴) جله وگیری له پۆشینی بهرگی ئاسراو به قه سسی و له جل و بهرگی رهنگراو

به عه سفه ران و له نه نگوستیله ی زیر. (۵۴۰۶ - ۵۴۰۱)

بَاب: النَّهْيُ عَنْ لُبْسِ الْقَسِيِّ وَالْمُعَصْفَرِ وَتَخْتُمِ الدَّهَبِ

۱۳۴۴- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ لُبْسِ الْقَسِيِّ وَالْمُعَصْفَرِ، وَعَنْ تَخْتُمِ الدَّهَبِ وَعَنْ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ فِي الرُّكُوعِ. {الحديث: ۵۴۰۴ = ۵۳۹۵ فم}.

عہ لی کوری ئہبو طالیب (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) جلہ وگیری دہکرد لہم شتانہ. لہپوشینی جلو بہرگی ئاوریشم، کہ لہگوندی قہسی میصری دہینریو، لہجلو بہرگی بہ عہسفہران رہنگراوو، لہ ئہنگوستیلہی زیر لہدہست کردنو، لہ خویندنی قورئان لہناو جہمینہووہ کورنووشدا، واتہ: لہناو روکوع و سوجوددا). {تاج/۳، زنجیرہ: ۳۳، ژمارہ: ۲۸۰۰، ج/۴}.

روونکردنہووہ:

عہصفہران گیایہکی رہنگ زہردہ، جیایہ لہ زافہران، جلو بہرگی پی زہرد دہکری، کہولیشی پی خوشہ دہکری وہک جہوت.

۱۳۴۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَأَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى ثَوْبَيْنِ مُعَصْفَرَيْنِ فَقَالَ لِي: «إِنْ هَذِهِ مِنْ ثِيَابِ الْكَفَّارِ فَلَا تَلْبَسْهَا». قُلْتُ: أَغْسِلُهَا؟ قَالَ: «بَلْ أَحْرِقْهُمَا». {الحديث: ۵۴۰۳ = ۵۳۹۴ فم:}

عہبدوئلای کوری عہمری کوری عاص (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) دوو جلکی عہصفہرانای لہبہرما دی... فہرمووی پییم: (ئہمہ جلو بہرگی کافرانہ، لہبہری مہکہ). گوتم: ئہی بوجی نہیشورم؟ فہرمووی: (نہء، بیانسووتینہ). {تاج/۳/۲۶۱، زنجیرہ: ۳۳، ژمارہ: ۲۸۰۱}.

۱۰۳۵) جلہ وگیری لہووہ کہ بہ زافہران خوئی پی بونخوش بکری، یا جلو بہرگی پی رہنگ بکری. (۵۴۷۳ - ۵۴۷۴)

بَابُ فِي النِّهْيِ عَنِ التَّرَعُّفِ

۱۳۴۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَتَرَعَّفَ الرَّجُلُ. {الحديث: ۵۴۷۴ = ۵۴۶۴ فم. تجرید/۵/۱۹۰، رقم: ۱۸۹۸ = ۵۸۴۶ فتح الباری. أبو داود. ترجم: ۴۱۷۹. نسائی. مناسک الحج: ۲۷۰۵. تحفة الأشراف: ۹۹۲}:

ئہنہس (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ریگہی پیایوی

نہئہدا، کہ بہ زافہران خوئی بونخوش بکا، یا جلو لہشی خوئی پی رہنگ بکا، بہلام

بۆ ژن هەردوو لایان دروستە. {تاج/۳، زنجیرە: ۳۳، ژمارە: ۲۸۹۹} + {تاج/۳، زنجیرە: ۴۴، ژمارە: ۲۸۷۵}.

۱۰۳۶) بۆیە کردنی قژو مووی ریش و گۆرینی رەنگی مووی سەبی لەبەر پیری. (۵۴۷۵ - ۵۴۷۷)

بَابُ فِي صَبْغِ الشَّعْرِ وَتَغْيِيرِ الشَّيْبِ

۱۳۴۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أُتِيَ بِأَبِي قَحَافَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ، وَرَأْسُهُ وَلِحْيَتُهُ كَالثَّغَامَةِ بَيَاضًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «غَيِّرُوا هَذَا بِشَيْءٍ، وَاجْتَنِبُوا السَّوَادَ». {الحديث: ۵۴۷۵ = ۵۴۶۶ فم: {

جابیری کوری عەبدوللا (رمزای خودایان لی بن) فەرمووی: رۆژی ئازادکردنی مەککە، کە ئەبو قوحافە ی باوکی ئەبو بەکر ی سەدیقیان هینا بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێن) سەروریشی وەک قارچک پاک سەبی بوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێن) فەرمووی: (ئەم سەیتییه بە شتی رەنگ بکەن و بیگۆرن بەرەنگی تر، بەلام بەرەنگی رەش رەشی مەکەن!). {تاج/۳، زنجیرە: ۴۴، ژمارە: ۲۸۷۳} + {ریاض/۴، زنجیرە: ۲۹۴، ژمارە: ۱۶۲۷}.

روونکردنەوه:

۱- ئوغامە رووھکیکی کیویلەیه، گۆلیکی سەبی و بەریکی سەبی دەگری، رەنگی خۆی وەک رەنگی خۆی و مووی سەبی وایە، بەلام لە کوردەواری خۆمانا واباو دەلێن: ریشی پاک سەبیە دەلێی قارچکە.

۲- ئەمڕۆ لەم سەردەمە ی ئێمەدا، سەروریش بۆیاخ کردن، چ بۆ ژن، چ بۆ پیاو بوو بەباو، جا بۆیە حەز دەکەم کە بپارەکی روون بکەمەوه:

یەکەم: بۆژن ئەگەر بەنیازی پاک بێ، بۆ جوانی بێ، بەمەرچێ بۆ تەفرەدانی خوازیینیکار نەبێ، بۆ منال و گەنج و پیر بەهەموو رەنگی دروستە، گەرچی هەندی فەرموویانە: بەرەش بۆ ژنیش نادروست و حەرامە، بەلام گۆتە ی متمانە داری

دوووم: بۆ پیاو، بۆ پیاو، بههه موو رهنگى دروسته جگه له پەش، بهمه رجى بۆ مەبهستى خەراپ نەبى، وهك فيل و تەفەردان و لاسكايى ژنان، ئەگەر به مەبهستى وا ناخەرىن بوو ئەوه خەرامە، بەكۆى را. بەپەش خەرامە، مەگەر بۆ كاتى غەزا، ئەگەر بۆ مەبهستىكى جەنگى رەوا بوو ئەوا دروستە بۆياخى سەرو ريش ئەگەر بۆ جوانى بوو ئەوا راجىاييهكى زۆرى واتيا، بەلام وهك گوتمان زۆر له پيشينان شتى وایان کردوو، لهبەرئەوه دروسته تەقلیدی ئەوان بکری. بەلام بههه رحال بۆ پیاو ههتا دمتوانرێ دووربێ له بۆياخى رهشى سەروریش.

(٥٤٧٥) - بَابُ: فِي مُخَالَفَةِ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى فِي الصَّبْغِ

١٣٤٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يَصْبُغُونَ فَخَالِفُوهُمْ». {الحديث: ٥٤٧٧ = ٥٤٦٧ فم. تجريد/٥، رقم: ١٩٠٥ = ٥٨٩٩، ٣٤٦٢ = ١٣٨٠ تجريد + رياض/٤، لاپره: ٧٩، زنجيره: ٢٩٣، ژماره: ١٦٣٦/٣}:

ئەبو ھورمىرە (رمزى خۇداى ئى بن) ھەرمووى: پىغەمبەر (دروندى خۇداى ئەسەر بى) ھەرمووى:
(جوولەكەو گاور مووى سەرو رىشى خۇيان بۇيە ناكەن، كەواتە: بە پىچەوانەى
ئەوانەو ئەو بۇيەيان بکەن). {تاج/۳، زنجیرە: ۴۴، ژمارە: ۲۸۷۲، چ/۴}.

۱۰۳۸) به رگی حبیہ رہ، کہ جوڑہ جلیکہ لہ کہ تان، یا لہ لوکہ دروست دہ کری. (۵۴۰۷)

٥٤٠٨ - بَابُ: فِي لِبَاسِ الْحَبْرَةِ

١٣٤٩- عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: قُلْنَا لِأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ: أَيُّ اللَّبَاسِ كَانَ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ أَوْ أَعْجَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: الْحَبْرَةُ.

{الحديث: ۵۴۰۸ = ۵۳۹۸ فم. تجرید/ ۵، لایه‌ره: ۱۸۴، رقم: ۱۸۹۲ = ۵۸۱۳، ۵۸۱۲ فتح الباری. ترمذی. لباس: ۱۷۸۲. نسائی. زینة: ۵۳۳۰. تحفة الأشراف: ۱۳۵۳}:

فته‌تاده فه‌رمووی: عه‌رزی نه‌نه‌سی کو‌ری مالیکمان کرد: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سر بی) له‌گشت جلو به‌رگی زی‌اتر هه‌زی له‌چی جلو به‌رگی بوو؟ یا‌چی به‌رگی‌کی زور به‌دل بوو؟ فه‌رمووی: حیبه‌ره). {تاج/ ۳، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۲۷۸۰، چ/ ۴}.

(۱۰۳۹) پۆشینی به‌رکۆشی نه‌خشاو به‌کورتانی و‌شتر. (۵۴۰۹ - ۵۴۱۵)

بَابُ فِي لَبْسِ الْمَرْحَلِ

۱۳۵۰ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: خَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ غَدَاةٍ وَعَلَيْهِ مِرْطٌ مُرَحَّلٌ مِنْ شَعَرٍ أَسْوَدَ. {الحديث: ۵۴۱۲ = ۵۴۰۳ فم}:

دایکی باوم‌داران عائیشه‌ی کچی نه‌بویه‌گری سه‌دیق، که له‌هه‌ردوو جیهانا هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ره (دروودی خودا له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رو له‌هه‌موو هاوسه‌رو هاوه‌له‌کانی بی‌ت)، فه‌رمووی: روژی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سر بی) ته‌شریفی چوو‌ه ده‌روه، شالینه‌یه‌کی پی‌چابوو به‌ به‌رکۆشی خو‌یه‌وه، به‌وینه‌ی کو‌پانی و‌شتر نه‌خشاوو، له‌مووی ره‌ش دروست کرابوو). {تاج/ ۳، زنجیره: ۳۲، ژماره: ۲۷۸۵، چ/ ۴}.

روونکردنه‌وه:

ئیمامی نه‌وه‌وی (رحمه‌تی خودای ئی بی) ده‌فه‌رموی: به‌م پی‌یه‌ بی، ته‌نیا ره‌سم و‌ینه‌ی گیاندار نادروسته. {بروانه: تاج/ ۳، لایه‌ره: ۳۱۲، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۲۲ هه‌تا زنجیره: ۵۱}.

(۱۰۴۰) پۆشینی به‌رکۆشی نه‌ستوو‌رو جلی پینه‌کراو. (۵۴۰۹ - ۵۴۱۵)

فِي لَبْسِ إِزَارِ الْغَلِظِ وَالتَّوْبِ الْمُبَدِّ

۱۳۵۱ - عَنْ أَبِي بُرْدَةَ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَأَخْرَجَتْ إِلَيْنَا إِزَارًا غَلِظًا مِمَّا يُصْنَعُ بِالْيَمَنِ، وَكِسَاءً مِنَ الَّتِي يُسَمُّونَهَا الْمَلْبَدَةَ، قَالَ: فَأَقْسَمَتْ بِاللَّهِ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قُبِضَ فِي هَذَيْنِ الثَّوْبَيْنِ. {الحديث: ۵۴۰۹ =

۵۴۰۰ فم. تجرید/۳، لاپەرە: ۳۸۶، رقم: ۱۲۶۰ = ۳۱۰۸، ۵۸۱۸. أبو داود. لباس: ۴۰۳۶. ترمذی. لباس: ۱۷۳۳. ابن ماجه. لباس: ۳۵۵۱، تحفة فہرمووی: الأشراف/۱۷۶۹۳}:

ئەبو بور دە (رمزای خودای ئی بن) فہرمووی: چووم بۆ دینی عائیشہ بۆ مالئوہ، پۆشاکیکى ئەستووری پیناوی بۆمان دەرھینا، لەو جۆرە بەرکۆش و ئیزارانە بوو کە لەیەمەن دروست دەکرین، لەگەڵ جلیکی تری پینە پیناویدا، ئەنجا عائیشە سویندی بۆمان خوارد بەخودا: کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) لەکاتی گیانکیشانییدا ئەم دوو جلکەى لەبەردا بوو). {تاج/۳، زنجیرە: ۳۲، ژمارە: ۲۷۸۶، ج/۴}.

۱۰۴۱) باسی قالی و مافوور. (۵۴۱۶ - ۵۴۱۸)

باب: فِي الْأَنْطَاطِ

۱۳۵۲ - عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا تَزَوَّجْتُ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَتَخَذْتُ أَنْطَاطًا؟». قُلْتُ: وَأَنْتَى لَنَا أَنْطَاطٌ؟ قَالَ: «أَمَّا إِنَّهَا سَتَكُونُ»، قَالَ جَابِرٌ: وَعِنْدَ امْرَأَتِي نَمَطٌ فَأَنَا أَقُولُ: نَحْيَهُ عَنِّي، وَتَقُولُ: قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّهَا سَتَكُونُ». {الحديث: ۵۴۱۶ = ۵۴۰۷ فم. تجرید/۴، لاپەرە: ۱۲۵، رقم: ۱۴۴۲ = ۳۶۳۱، ۵۱۶۱. أبو داود. لباس: ۴۱۴۵. ترمذی. أدب: ۲۷۷۴. تحفة الأشراف / ۳۰۲۹}:

جابیری کوری عەبدوللا (رمزای خودایان ئی بن) فہرمووی: کاتی ژنم هینا، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) فہرمووی پیم: مافوورت هەیه؟ گوتم: مافوورم لەکوئ بوو؟ فہرمووی: (دەسا مافوور لەمەولا پەیدا دەبی!). جابیر فہرمووی: ئیستاکە ژنەکەم مافووریکى هەیه، کەپیی دەلیم: لەمنی دوور بخەرەو، ئەم قالیچانەى بۆمن رامەخەو لایبە، دەلی: ئەى ئەوئەنبوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) هەوالی لەپەیدابوونی قالی دەداو دەیفەرموو: (روژی دەبی قالیتان دەبی). ئیتر منیش دەنگم نەدەکرد!). {تاج/۳، زنجیرە: ۴۹، ژمارە: ۲۹۰۷}.

(۱۰۴۲) پیغہ فو رایہ خ بہ پیی پید او یستی کاری پہ سہ ندہ. (۵۴۱۹)

بَاب: إِنَّا خُذْ مَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ مِنَ الْفُرْشِ

۱۳۵۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ: «فِرَاشٌ لِلرَّجُلِ، وَفِرَاشٌ لِمَرَأَتِهِ، وَالثَّالِثُ لِلضَّيْفِ، وَالرَّابِعُ لِلشَّيْطَانِ». {الحديث: ۵۴۱۹ = ۵۴۱۰ فم:}

جابیری کوری عہدوللا (رمزی خودایان لی بی) دہ فہ رموی: پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی)

پی فہ رموم: (نوینی یہ کہم بو پیاو خوی و نوینی دووم بو ژنہ کہی و، نوینی سییہم بو میوان و، نوینی چوارہم بو شہیتان). {تاج: ۳، زنجیرہ: ۴۹، ژمارہ: ۲۹۰۶، ج: ۴/}.

روونکر دندہ:

نوین و رایہ خ بہ پیی پیویست نہ گہر سہد دہستہی نوینیش بی دروستہ و ناپہ سہند نییہ، مہبہستی سہرہ کی لہم بابہتہ ئہوہیہ کہ بہ پیی پیویست بی و بو پیویستی بی و بو شانازی و فیزو دہعیہ و بہ خوؤہ نازین نہ بی، و ہک نوینی زور لہ تہ کیہ و خانہ قاو ئوتیل و دیوہ خانہ کانی گہورہ پیاوان!!

(۱۰۴۳) رایہ خی چہ رمینی ناواخن ریشوو. (۵۴۰۹ - ۵۴۱۵)

بَاب: فِرَاشُ الْأَدَمِ حَشْوُهُ لَيْفٌ

۱۳۵۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: إِنَّمَا كَانَ فِرَاشُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الَّذِي يَنَامُ عَلَيْهِ أَدَمًا حَشْوُهُ لَيْفٌ. {الحديث: ۵۴۱۴ = ۵۴۰۵ فم:}

عائیشہ (رمزی خودای لی بی) فہ رموی: رایہ خہ کہی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) کہ لہ سہری دہخہوت، دوشہ کی بوو، بہرگہ کہی چہرم بوو، ناواخنہ کہی ریشوو دارخورما بوو). {تاج: ۳، زنجیرہ: ۴۹، ژمارہ: ۲۹۰۲}.

(۱۰۴۴) خو شہتہ کدان و خو شہتہ کدان بہ جیچکانہوہ. (۵۴۶۶ - ۵۴۷۲)

بَاب: فِي إِشْتِمَالِ الصَّمَاءِ وَالْإِحْتِبَاءِ

۱۳۵۵- عَنْ جَابِرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى أَنْ يَأْكُلَ الرَّجُلُ بِشِمَالِهِ، أَوْ يَمْشِيَ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ وَأَنْ يَشْتَمِلَ الصَّمَاءَ، وَأَنْ يَحْتَبِيَ فِي ثَوْبٍ

وَاحِدٍ كَاشِفًا عَنْ فَرْجِهِ. {الحديث: ۵۴۱۶ = ۵۴۵۶ فم. تجرید/ ۱، رقم: ۲۳۲ = ۳۶۷، ۱۹۹۱، ۲۱۴۴، ۲۱۴۷، ۵۸۲۰، ۵۸۲۲، ۶۲۸۴}.

جابر (رمزای خودای بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لمسر بی) جلّه وگیری دهکرد لهوه: که مروّف بهدهستی چهپی شت بخوا، یا شت بخواتهوه، یا بهتاکن پیلّاوهوه برّوا، یا به پارچه جلیّ خوئی واشتهك بدا، که نهتوانی دهستی لیوه دهرهینن، یان به چیچکانهوه جلکن بئالینن بهخویهوه بهلام هیچی نهدا بهشهرمگای خویدا). {تاج/ ۳، زنجیره: ۴۱، ژماره: ۲۸۵۶}.

۱۰۴۵) راکشان لهسهر گازه‌ره‌ی پشت‌ولاق نانه سهر لاق. (۵۴۶۶ - ۵۴۷۲)

بَابُ: النَّهْيُ عَنِ الْإِسْتِغْنَاءِ وَوَضْعُ إِحْدَى الرَّجُلَيْنِ عَلَى الْأُخْرَى

۱۳۵۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَسْتَلْقِيَنَّ أَحَدُكُمُ ثُمَّ يَضَعُ إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى». {الحديث: ۵۴۷۰ = ۵۴۶۰}.

جابری کوری عه‌بدوللا (رمزای خودایان بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لمسر بی) فهرمووی: (کهستان لهسهر پشت رامه‌کشین و لاق بنینه بان لاق).

۱۰۴۶) لهسهر پشت راکشان ولاتنانه سهر لاق ره‌وايه. (۵۴۶۶ - ۵۴۷۲)

بَابُ: إِبَاحَةُ الْإِسْتِغْنَاءِ وَوَضْعُ إِحْدَى الرَّجُلَيْنِ عَلَى الْأُخْرَى

۱۳۵۷- عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ أَنَّهُ: رَأَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُسْتَلْقِيًا فِي الْمَسْجِدِ، وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى. {الحديث: ۵۴۷۱ = ۵۴۶۱ فم. تجرید/ ۱، رقم: ۲۹۰ = ۴۷۵، ۵۹۶۹، ۶۲۸۷}.

عه‌ببادی کوری ته‌میم فهرمووی: مامهم عه‌بدوللا‌ی کوری زهیدی نه‌نصاری (رمزای خودای بی) فهرمووی: به‌چاوی خوّم پیغهمبهرم دی (دروودی خودای لمسر بی) له‌ناو مزگه‌وتا، لهسهر پشت راکشابوو، لاقی نابوووه سهر لاقی). {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۷۱۷، ج/ ۴}.

(۱۰۴۷) بهرزکردنه‌وهی ده‌ری‌و شه‌روال تا ناستی نیوهی لاق. (۵۴۲۰ - ۵۴۳۱)

بَابُ: فِي رَفْعِ إِزَارٍ إِلَى أَنْصَافِ السَّاقَيْنِ

۱۳۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: مَرَرْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَفِي إِزَارِي اسْتِرْحَاءً، فَقَالَ: «يَا عَبْدَ اللَّهِ ارْفَعْ إِزَارَكَ»، فَرَفَعْتُهُ، ثُمَّ قَالَ: «زِدْ»، فَزِدْتُ، فَمَا زِلْتُ أَتَحَرَّاهَا بَعْدُ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: إِلَى أَيْنَ؟ فَقَالَ: أَنْصَافِ السَّاقَيْنِ. {الحديث: ۵۴۲۹ = ۵۴۲۰ فم:}

ئیبینو عومەر (رهزای خودای گه‌وره‌یان لی بئی) فه‌رمووی: چووم بو‌لای پی‌غهمبهر (دروودی خودای له‌سەر بئی) جله‌که‌م هه‌نئ شو‌ر بوو، فه‌رمووی: (ئه‌ی عه‌بدوللا! جله‌که‌ت هه‌ل‌کیشه، منیش که‌می‌ک هه‌ل‌م کیشا، فه‌رمووی: (زیات‌ریش). منیش زیات‌رم کرد، ئیتر هه‌رچاوه‌پروان بووم که‌ بزانه‌م تا‌کوئی هه‌لئ بکیشم، تا پیاوئ له‌یارانی، فه‌رمووی: (هوربان! هه‌تا کوئ؟ فه‌رمووی: (هه‌تا نیوهی هه‌ردوو لاق). {ریاض/۲/۲۸۸، زنجیره: ۵، ۱۱۹، ژماره: ۸۰۰}.

(۱۴۰۸) خوا به‌چاوی سو‌زو می‌هه‌ره‌بانی ته‌ماشای که‌سانی نا‌کا که‌جلی خو‌یان بو

فی‌زو ده‌غیه به‌سه‌ر زه‌ویدا راده‌کیتش. (۵۴۲۰ - ۵۴۳۱)

بَابُ: لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى مَنْ يَجُرُّ إِزَارَهُ بَطْرًا

۱۳۵۹- عَنْ مُحَمَّدِ ابْنِ زِيَادٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، وَرَأَى رَجُلًا يَجُرُّ إِزَارَهُ فَجَعَلَ يَضْرِبُ الْأَرْضَ بِرِجْلِهِ، وَهُوَ أَمِيرٌ عَلَى الْبَحْرَيْنِ، وَهُوَ يَقُولُ: جَاءَ الْأَمِيرُ جَاءَ الْأَمِيرُ! قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى مَنْ يَجُرُّ إِزَارَهُ بَطْرًا». {الحديث: ۵۴۳۰ = ۵۴۲۱ فم:}

موحه‌مه‌دی کو‌ری زیاد فه‌رمووی: بیستم له‌ ئه‌بو هورمه‌یره که‌ فه‌رمان‌په‌وای سه‌ر به‌حرین بوو، له‌سه‌رده‌می ئی‌مامی عومه‌ردا (ره‌زای خودایان لی بئی) له‌کاتیک‌ا، که‌ پیاو‌یکی بینی جله‌که‌یی به‌سه‌ر زه‌ویدا کیش ده‌کردو پی‌ی ده‌مالئ به‌زه‌ویداو ده‌ی‌گوت: وامیر هات، وامیر هات، بیستم له‌ ئه‌بو هورمه‌یره له‌وکاته‌دا ده‌یفه‌رموو: پی‌غهمبهر (دروودی خودای له‌سەر بئی) ده‌فه‌رموئ: (هه‌رکه‌سئ جل و به‌رگی خو‌ی بو هه‌واو

فیزو دهعیه بهسهر زهویدا بهکیش بکا، خودای گهوره بهچاوی سۆزو میهره‌بانای ته‌ماشای نهو کهسه ناکا). {ریاض/۲/۲۸۸، زنجیره: ۱۱۹، ژماره: ۷۹۹} + {تاج/۳، زنجیره: ۳۸، ژماره: ۲۸۳۴}.

۱۰۴۹) سى جوړه کەس لەڕۆژی قیامەتدا، خودا لەرووی نازەوه نه‌قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کاو نه به‌چاوی سۆز ته‌ماشایان ده‌کات. (۲۸۹ - ۲۹۵)

باب: ثَلَاثَةٌ لَا يَكْلُمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ

۱۳۶۰- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «ثَلَاثَةٌ لَا يَكْلُمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ»، قَالَ: فَقَرَأَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، قَالَ: أَبُو ذَرٍّ: خَابُوا وَخَسِرُوا، مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْمُسْبِلُ إِزَارَهُ، وَالْمَنَّانُ، وَالْمُنْفِقُ سِلْعَتَهُ بِالْحَلِفِ الْكَاذِبِ». {الحديث: ۲۸۹ = ۳۰۵ ف.م. بخاری. مساقاة: ۲۲۴۰، ۷۰۰۸}:

ئەبو زەر (رهزای خودای ئی بن) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بن) فه‌رمووی:

(له‌ڕۆژی دوا روژدا، ئەم سى جوړه کهسه، خودا له‌رووی نازەوه نه‌قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کاو نه به‌چاوی سۆزو میهره‌بانای ته‌ماشایان ده‌کاو نه تاريفيان ده‌کا، سه‌رم‌رای ئەوه‌یش سزایه‌کی پر ئییش و نازاریان بو هه‌یه). جا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بن) بو پش‌تگیری فه‌رمایسته‌که‌ی خو‌ی، ئەم ئایه‌ته‌ی سى جار له‌سه‌ریه‌ك خوینده‌وه، که ده‌فه‌رمو‌ی:

{إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكْلَمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ - سورة آل عمران/ ۷۷}. {تجريد/۳/۱۲۷، ژماره: ۱۰۳۶}.

ئەبو زەر فه‌رمووی: رهنجه‌روو زیانه‌ومه‌ند بوون ئەوانه‌ کین؟ ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! فه‌رمووی: (یه‌که‌م تاقم: که‌سى بو فیزو ده‌عیه داوینى جلی خو‌ی ده‌خشی‌نى له‌ ریگه‌وبان، دووهم تاقم: منه‌تکه‌رى که هه‌رجی چاکه‌ی ده‌کا، ده‌یدا‌ته‌وه به‌چاودا،

سیئه م تاقم: کهسئ شتومه کی فروته نی به سویندی درؤ ساخ دهکاته وه). {تاج/۳، زنجیره: ۳۸، ژماره: ۲۸۳۵} + {ریاض/۲، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۷۹۴}.

(۱۰۵۰) کهسئ جلو بهرگی خوئی بو فیزو دهعیه به کیش بکا. (۵۴۲۰ - ۵۴۳۱)

بَاب: مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ مِنَ الْخِيَلَاءِ

۱۳۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الَّذِي يَجُرُّ ثِيَابَهُ مِنَ الْخِيَلَاءِ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ۵۴۲۲ = ۵۴۱۳ قم}:

عبدو للای کوری عومهر (رهزای خودایان ئی بن) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی: (کهسئ بو فیزو دهعیه جلو بهرگی خوئی به کیش بکا، لهروژی قیامه تا خودا به چاوی مهرحه مهت و سوژو میهره بانئ ته ماشای ناکا). {ریاض/۲، ۲۸۰، زنجیره: ۱۱۹، ژماره: ۷۹۲}.

(۱۰۵۱) جارئ پیاوی دهنازی به خوئی وهو به دهعیه و فیزه وه دهروئی، له ناکاو روچوو

به ناخی زه ویدا. (۵۴۳۲ - ۵۴۳۶)

بَاب: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَتَبَخَّرُ قَدْ أَعْجَبَتْهُ نَفْسُهُ خُسْفٍ بِهِ

۱۳۶۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي قَدْ أَعْجَبَتْهُ جُمَّتُهُ وَبُرْدَاهُ إِذْ خُسِفَ بِهِ الْأَرْضُ فَهُوَ يَتَجَلَجَلُ فِي الْأَرْضِ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ». {الحديث: ۵۴۳۲ = ۵۴۲۳ قم. بخاری. لباس: ۵۷۸۹}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی:

جارئ کابرایئ له پشینان دهنازی به خوئی وهو به کاکوئل و جلهکانیه وهو فیزی پیوه دهکردن، لهپر لهوکاته دا روچوو به ناخی زه ویدا، ئیتر ههتا روژی قیامهت ههلا دهستی ئهو کابرایه ههرا قولته قولته داده چی به ناخی زه ویداو ههرا ناکاته بنی، تا توژی ستار بگری).

۱۰۵۲) فریشته ناچنه مائی سهگو وینهی تیابی. (۵۴۷۸ - ۵۵۱۱)

باب: لَا تَدْخُلُ الْمَلَايِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ

۱۳۶۳- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَصْبَحَ يَوْمًا وَاجِمًا، فَقَالَتْ مَيْمُونَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَقَدْ اسْتَنْكَرْتُ هَيْئَتَكَ مِنْذُ الْيَوْمِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ وَعَدَنِي أَنْ يَلْقَانِي فَلَمْ يَلْقَانِي أَمْ وَاللَّهِ مَا أَخْلَفَنِي». قَالَ: فَظَلَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَهُ ذَلِكَ عَلَى ذَلِكَ، ثُمَّ وَقَعَ فِي نَفْسِهِ جُرُوءٌ كَلْبٍ تَحْتَ فُسْطَاطٍ لَنَا فَأَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِهِ مَاءً فَنَضَحَ مَكَانَهُ، فَلَمَّا أَمْسَى لَقِيَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ لَهُ: «قَدْ كُنْتُ وَعَدْتَنِي أَنْ تَلْقَانِي الْبَارِحَةَ»، قَالَ: أَجَلٌ، وَلَكِنَّا لَا نَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ، فَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَئِذٍ فَأَمَرَ بِقَتْلِ الْكِلَابِ حَتَّى إِنَّهُ يَأْمُرُ بِقَتْلِ كَلْبِ الْحَائِطِ الصَّغِيرِ، وَيَتْرَكُ كَلْبَ الْحَائِطِ الْكَبِيرِ. {الحديث: ۵۴۸۰ = ۵۴۷۰ فم:}

مهيموونهی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر پیغهمبهر و رهزای خودا لهسهر هه موو هاوسهره پاکیزهکانی بیت) فهرمووی: روژی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) کشو مات بوو، وهک بیر لهشتی بکاتهوه، منیش عهرزیم کرد: قوربان! نهی پیغهمبهری خودا! دهتبینم نه مرو شیوهت ناسایی نییه، خیره وا راماوی؟ فهرمووی: (جوبرائیل (سلاوی خودای بی) بهلئینی داوه پیم کهبیت بو دینیم، کهچی وانهات، نهیدی سویندم به خودای گهوره جوبرائیل قهت نه بووه لهگهل من بی بهلئین دهرچی).

ئیتر نهو روژه پیغهمبهر لهسهر نهو حاله مایهوه، ههتا لهپرپکا، لهژیڕ دهواریکی خو مانا، تووته له سهگیکی چاو پی کهوت، فهرمانی کرد، فرهیان دایه دهرهوه، نهوجا بهدهستی خوئی ناوی پرژان له جیگه کهی، کاتی ئیواره جوبرائیل سهردانی پیغهمبهر دهکاو پیی دهفهرموئی: (تو دوینی بهلئنت دا بهمن که دینیم بکهی، خیربوو وا دواکهوتیت؟). جوبرائیل (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (بهلئ) وابوو، بهلام ئیمهی فریشته ناچینه ناو مائی که سهگ، یا وینهی تیابی. ئیتر ههر نهو روژه بو بهیانی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمانی دا بهکوشتنی سهگ،

تهنانهت فهرمانى دا كه سهگى باخى بچووك بكوژرى، بهلام سهگى پاسى باخى
 كهوره نهكوژرى، چونكه باخى بچووك بهبى سهگيش دهپاريژرى به پيچهوانه
 باخى كهورهوه). {تاج/۳، زنجيره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۹} + {رياض/۴، زنجيره: ۳۰۵،
 ژماره: ۱۶۸۵} + {زنجيره: ۳۰۵، ژماره: ۱۶۸۶}.

۱۳۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ تَمَائِيلٌ أَوْ تَصَايِيرُ». {الحديث: ۵۵۱۱ = ۵۵۰۱
 فم: {

ئهبو هورديره (رمزي خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبهه (دروودی خودای لهسمر بن) دهفهرموی:
 (فريشته ناچنه ناو مائی كه پهيكهرو ويتهى تيادابى). {تاج/۳، زنجيره: ۴۹، ژماره:
 ۲۹۰۸} + {رياض/۴، زنجيره: ۳۰۵، ژماره: ۱۶۸۴}.

۱۰۵۳) فريشته ناچنه ناو مائی كه ويتهى تيابى، مهكهرو ويتهكه نهخشى بى
 بهجلو بهرگهوه بى. (۵۴۷۸ - ۵۵۱۱)

باب: لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ صُورَةٌ إِلَّا رَقْمًا فِي ثَوْبٍ

۱۳۶۵- عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ عَنْ أَبِي طَلْحَةَ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْمَلَائِكَةَ
 لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ صُورَةٌ»، قَالَ بُسْرٌ: ثُمَّ اشْتَكَيْ زَيْدٌ بَعْدُ فَعَدْنَاهُ، فَإِذَا عَلَى بَابِهِ سِتْرٌ فِيهِ
 صُورَةٌ، قَالَ: فَقُلْتُ لِعُبَيْدِ اللَّهِ الْخَوْلَانِيُّ رَبِيبِ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
 أَلَمْ يُخْبَرْنَا زَيْدٌ عَنِ الصُّورِ يَوْمَ الْأَوَّلِ؟ ... فَقَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: أَلَمْ تَسْمَعْهُ حِينَ قَالَ: «إِلَّا رَقْمًا
 فِي ثَوْبٍ». {الحديث: ۵۴۸۴ = ۵۴۷۴ فم: {

بوسرى كورى سهعيد، لهزهيدى كورى خاليدوه له ئهبو طهلهحى هاوهلى
 پيغهمبهروهه (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمووی: پيغهمبهه (دروودی خودای لهسمر بن) دهفهرموی:
 (فريشته ناچنه ناو مائی كه ويتهى تيابى). بوسر فهرمووی: لهپاشا زهيد نهخوش
 كهوت، ئيمهش چووين بو سهردانى، كه تهماشامان كرد پهردهيى گيراوتهوه به
 دمرگاكيهوه، ويتهى پيوه بوو، منيش گوتم به عوبهيدوللاى زړ كورى مهيموونهى

خیزانی پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) ئەهی ئەو روژە زەید خۆی باسی خرابی وینەیی
 بۆ نهکردین، کهواته ئەم وینانه چیه بهم پهردیهوه؟ عوبهیدوللا فەرمووی: ئەهی
 گویت ئی نهبوو، که لهکۆتایی فەرموودهکهدا فەرمووی: (مهگەر نهخشی که بهجلو
 بهرگهوه بئ). {تاج/۳، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۸}.

روونکردنهوه:

۱. بابەتییکی جوانم سهبارمت بهوینە نووسیوه، له تاجدا، بهرگی سییه، لاپهه:
 ۳۱۲، ژماره: ۲۹۲۲، چاپی چوارهم. ههروا بروانه: تجرید/۳، لاپهه: ۳۰، ژماره:
 ۹۵۵، ج/۱.

۲. ههروا بابەتییکی کورت و پوختم، سهبارمت بهپاگرتنی سهگ نووسیوه، له
 تهجریدی بوخاریدا، بهرگی/۵، لاپهه: ۱۲۱، ژماره: ۱۸۲۹ = ۵۴۸۰ فەتحولباری
 ههتا لاپهه: ۱۲۳. تهماشاکردنی ئەم دوو بابەته له سوودو بههره پاداش خالی
 نابئ.

۱۰۵۴) پهردیهیی وینەیی پێوهیی ناباشه، پارچه پارچه بکری و بکری بهپشتی.
 (۵۴۷۸ - ۵۵۱۱)

باب: کَرَاهِيَةُ السِّرِّ فِيهِ التَّمَانِيلُ وَقَطْعُهُ وَسَائِدُ

۱۳۶۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) وَقَدْ سَتَرْتُ سَهْوَةً لِي بِقِرَامٍ فِيهِ تَمَائِيلٌ، فَلَمَّا رَأَاهُ هَتَكَهُ، وَتَلَوْنَ وَجْهَهُ، وَقَالَ: «يَا
 عَائِشَةُ أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُضَاهَوْنَ بِخَلْقِ اللَّهِ تَعَالَى»، قَالَتْ
 عَائِشَةُ: فَقَطَّعْنَاهُ فَجَعَلْنَا مِنْهُ وَسَادَةً أَوْ وَسَادَتَيْنِ. {الحديث: ۵۴۹۴ = ۵۴۸۶ فم. بخاری.
 لباس: ۵۹۵۴. نسائی. زینة: ۵۳۷۱}:

عائیشه (همزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) هات بۆلام،
 کولینیکم ههبوو، پهردیهکم پیادابوو، پهردکه وینەیی پێوه بوو، که پیغمبهر
 (دروودی خودای لهسهر بئ) ئەوهی بینى، درى و رهنگی گۆپاو رووی گرژبوو. فەرمووی: (ئەهی

عائیشه! نهوانه‌ی که له‌قیامه‌تا، سزاو ئیش و ئازاریان له‌هه‌موو که‌س سه‌خته‌ره، نه‌و که‌سانه‌ن که ده‌یانه‌وئ، لاسکایی خودا بکه‌نه‌وه‌و له‌شیوه‌ی دروستکراوه‌کانی خودا دروست بکه‌ن!).

عائیشه فهرمووی: ئیتێ پهرده‌که‌مان دادری و سه‌رینی، دوو سه‌رینمان لی‌ی دروست کرد. {تاج/۳، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۵}.

۱۳۶۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ سَفَرٍ وَقَدْ سَتَرْتُ عَلَى بَابِي دُرُوكًا فِيهِ الْخَيْلُ ذَوَاتُ الْأَجْنَحَةِ، فَأَمَرَنِي، فَتَزَعْتُهُ. {الحديث: ۵۴۸۹ = ۵۴۷۹ فم: }.

عائیشه (همزای خودای ئی) فهرمووی: جاری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌سه‌فه‌ری گه‌رایه‌وه، قالیچه‌یه‌که‌م کردبوو به‌ په‌رده‌و دابووم به‌سه‌ر ده‌رگا که‌مدا، قالیچه‌که‌ وینه‌ی ماینی بالدار ی پێوه‌ بوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمانی پیم کرد له‌ ده‌رگا که‌م کرده‌وه. {تاج/۳، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۶، ج/۴}.

۱۰۵۵) قَالِيْجِيْ وَيْنَه‌ی پِيْوه‌ بِي، بَكْرِيْ به‌ دُوشه‌که‌له‌و مه‌نده‌ر

بَاب: النَّمْرَقَةُ فِيهَا تَصَاوِيرُ اتِّخَاذُهَا مَرَاقٍ

۱۳۶۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا اشْتَرَتْ نَمْرَقَةً فِيهَا تَصَاوِيرُ، فَلَمَّا رَأَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ عَلَى الْبَابِ وَلَمْ يَدْخُلْ فَعَرَفْتُ - أَوْ فَعَرَفْتُ - فِي وَجْهِ الْكَرَاهِيَّةِ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ، فَمَاذَا أَذْنَبْتُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا بَالُ هَذِهِ النَّمْرَقَةِ؟» قَالَتْ: اشْتَرَيْتُهَا لَكَ تَقَعُدُ عَلَيْهَا وَتَوَسَّدُهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَصْحَابَ هَذِهِ الصُّورِ يُعَذِّبُونَ، وَيُقَالُ لَهُمْ: أَحْيُوا مَا خَلَقْتُمْ»، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيهِ الصُّورُ لَا تَدْخُلُهُ الْمَلَائِكَةُ»، وَفِي رَوَايَةٍ: فَأَخَذَتْهُ فَجَعَلَتْهُ مِرْفَقَتَيْنِ، فَكَانَ يَرْتَفِقُ بِهِمَا فِي الْبَيْتِ. {الحديث: ۵۵۰۰ = ۵۴۹۰ فم. تجريد/۳، رقم: ۹۵۵ = ۲۱۰۵، ۳۲۲۴، ۵۱۸۱، ۵۹۵۷، ۵۹۶۱، ۷۵۵۷}.

عائیشه دایکی باومرداران (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی: قالیچهیه کم کری، وینهی پیوه بوو، کاتیک پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) ته شریفی هات بۆلام، قالیچه که ی بینی راخراوه، ئیتر نه هاته ژووره وه، له بهر دمرگا که راوه ستا، ههستم کرد که زیری و زویری به روویه وه دیاره، له بهرئه وه عهزیم کرد: قوربان! ئهی پیغه مبه ری خودا! جی گونا هی کم کردو وه که تو والیم زوویری ته وه بی ئی ده که م لهسهر دهستی خوداو لهسهر دهستی پیغه مبه ره که یدا؟ پیغه مبه ریش (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ئه م قالیچه یه چییه؟) عهزیم کرد: کریومه بۆ تو هه تا لهسهری دابنیشی و شانی لهسهر دادهیت! پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (له راستیدا خاوه نانی ئه م وینانه له رۆژی قیامه تدا سزا ددرین، پێیان دهگوتری، لهسهر شیوهی ته عجزو دهسه وسانکردن پێیان دهگوتری: ئه م دروستکراوانه ی خۆتان زیندوو بکه نه وه!).

پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووشی: (هه ر مائی وینه ی تیادابی، فریشته ی رهحمهت ناچه ناوی).

له گیرانه وه یه کا، عائیشه ده فهرموی: (منیش هی نامو کردم به دوو پشتی، پیغه مبه ره له ماله وه شانی دانه دا له سهریان).

۱۰۵۶) سزای وینه گران له رۆژی دوا رۆژا

باب: عَذَابُ الْمَصُورِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

۱۳۶۹- عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَقَالَ: إِنِّي رَجُلٌ أَصَوَّرُ هَذِهِ الصُّورَ فَأَقْتِنِي فِيهَا، فَقَالَ لَهُ: اذْنُ مِنِّي، فَدَنَا مِنْهُ، ثُمَّ قَالَ: اذْنُ مِنِّي، فَدَنَا حَتَّى وَضَعَ يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ، وَقَالَ: أَنْبِئْكَ بِمَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي النَّارِ، يَجْعَلُ لَهُ بِكُلِّ صُورَةٍ صَوَّرَهَا نَفْسًا فَتُعَذِّبُهُ فِي جَهَنَّمَ»، وَقَالَ: إِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَاصْنَعْ الشَّجَرَ وَمَا لَا نَفْسَ لَهُ. {الحديث: ۵۵۰۶ = ۵۴۹۶. تجريد/ ۳، لاپه ره: ۶۴، رقم: ۹۹۴ = ۲۲۲۵.

: {۷۰۴۲، ۵۹۶۳}

سه عیدی کوری ئه بولحه سهن (رحمهتی خودایان ئی بئ) فهرمووی: جاری پیاوی هاته خزمهتی ئیبنو عه بیاس (رهزای خودایان ئی بئ) عه زیکرد: قوربان! من وینه کیشم، ئهم وینه ده کیشم، ئایا تو رهوایان ده بینی؟ ئه ویش پیی فهرموو: لیم وهره پیشه وه، پیاوه کهش چوو ده پیشه وه بۆلای، فهرمووی: وهره پیشتریش، پیاوه کهش چوو ده پیشتر، ئینجا ئیبنو عه بیاس دهستی دانا له سه ر سه ری و فهرمووی: چیم بیستوو ده ئه ووت پی ده لییم: بیستم له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) ده یفه رموو: (هه موو وینه گری له ناگری دۆزه خدا ده بی، هه ریه کی له و وینه ی که له جیهاندا دروستی کردوون، ده یکه ن به که سی و ده یکه ن به کو لکیه وه، له ناو دۆزه خدا ئه شکه نجه و ئازاری ده دا).

ئیبنو عه بیاس پیی فهرموو: خو ئه گه ر هه ر چارت نییه و ئهم ئیشه هه ر ده که یه ت، بو دایه نکر دنی گوزه رانت، ئه و وینه ی دارو دره خت و ئهم بابه تانه بگه ر، که بی گیان و گیانیان له به ردا نییه). {تاج/۳، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۷، چ/۴} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۰۵، ژماره: ۱۶۸۰}.

۱۰۵۷) هه ره شه ی سه خت له وینه کیشان

باب: التَّشْدِيدُ عَلَى الْمُصَوِّرِينَ

۱۳۷۰- عَنْ أَبِي زُرْعَةَ قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ فِي دَارِ مَرْوَانَ فَرَأَى فِيهَا تَصَاوِيرَ فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ خَلْقًا كَخَلْقِي فَلْيَخْلُقُوا ذَرَّةً أَوْ لِيَخْلُقُوا حَبَّةً أَوْ لِيَخْلُقُوا شَعِيرَةً».

{الحديث: ۵۵۰۹ = ۵۵۰۰ فم. تجرید/۵، لاپه ره: ۱۹۸، رقم: ۱۹۱۳ = ۵۹۵۳، ۷۵۵۹ فتح الباری}:

ئهو زورعه (رحمهتی خودای ئی بئ) فهرمووی: له گه ل ئه بو هوره ره (رهزای خودای ئی بئ) چوو م بو مائی مهروانی کوری هه که م، کاتی فه رمان په وای مه دینه بوو، ئه بو هوره ره له وئ چهن د وینه یه کی نه خشاوی به دیوار یکه وه بینی، فهرمووی: بیستم له حه زره ت

(دروودی خودای لهسمر بن) دهیغه رموو: (خودای گهوره و مه زن دمفه رموی: دهی کئ لهو کهسه سته مکارتر بن که ده چی دروستکراوی دروست دهکا، وهک دروستکراوانی من، نه گهر نه وان راست نه کهن و درو ناکه فهرموون با میرووچه یی دروست بکهن، یا گهر دیله یی دروست بکهن، یا دهنکه جو یی دروست بکهن). {تاج/۳، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۴، چ/۴} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۰۵، ژماره: ۱۶۸۳}.

۱۰۵۸) ریگری له نهنگوستیله ی زیرو خواردنه وه به قابی زیوین و له بهرکردنی ناوریتمو دیباچ. (۵۳۹۵ - ۵۳۵۶)

بَابُ: النَّهْيُ عَنْ تَخْتُمِ الذَّهَبِ وَالشُّرْبِ بِالْفِضَّةِ وَلُبْسِ الْحَرِيرِ وَالذِّبَاكِ
۱۳۷۱- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِسَبْعٍ، وَنَهَانَا عَنْ سَبْعٍ، أَمَرَنَا بِعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ، وَإِبْرَارِ الْقَسَمِ أَوْ الْمُقْسِمِ، وَنَصْرِ الْمَظْلُومِ، وَإِجَابَةِ الدَّاعِي، وَإِفْشَاءِ السَّلَامِ، وَنَهَانَا عَنْ حَوَاتِيمٍ أَوْ تَخْتُمٍ بِالذَّهَبِ، وَعَنْ شُرْبٍ بِالْفِضَّةِ، وَعَنْ الْمِيَاثِرِ، وَعَنْ الْقَسَى وَعَنْ لُبْسِ الْحَرِيرِ، وَالْإِسْتَبْرَقِ، وَالذِّبَاكِ. {الحدیث: ۵۳۵۶ = ۵۳۴۷ فم. تجرید/۲/۲۲، رقم: ۶۰۰. ۱۲۳۹ = ۲۴۴۵، ۵۱۷۵، ۵۶۳۵، ۵۶۵۰، ۵۸۳۸، ۵۸۴۹، ۵۸۶۳، ۶۲۲۲، ۶۶۵۴. ترمذی. لباس: ۱۷۶۰. نسائی. جناز: ۱۹۳۸. تحفة الأشراف: ۱۹۱۶}:

بهرائی گوری عازیب (رمزای خودایان بن) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمانی پیکردووین به جهوت شت، وه جلّه وگری لیگردووین له جهوت شت، فهرمانی پیکردووین بهم جهوت شته:

- ۱- به سهردانی نه خوشو.
- ۲- به شوینکه وتنی تهرم بو سهر گۆرستان بو سپاردنی به خاکو.
- ۳- به نزا بو پزمیو، که پزمیو ده پزمی، پی بلین (يَرْحَمُكَ اللَّهُ: خودا ره حمهت پی بکا)و.
- ۴- به به جیهانیانی سویندو.
- ۵- به یاریده و کۆمه کی سته مبارو.
- ۶- به جوون بو سهر دهعهوتو.

۷ - به په خشی سلاو.

وه جله وگړیښی لی کردوین له م حهوت شته:

۱/ له نهنگوستیله ی زیږو.

۲/ له خواردن و خواردنه وه له حاجه تی زیوداو.

۳/ له سهر زینی ناوړیښم و.

۴/ له کالو مشکو و هه وری تی که له ناوړیښم و له شتی ترو.

۵/ له پوښینی ناوړیښم و.

۶/ له نیسته برهق (ناوړیښمی نه ستوور) و.

۷/ له دیباج (جوړه ناوړیښمیکه). {تاج/۲، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۸۰۰، ج/۴}.

(۱۰۵۹) فریدانی نهنگوستیله ی زیږ (۵۴۳۷ - ۵۴۶۰)

باب: فِي طَرَحِ خَاتَمِ الذَّهَبِ

۱۳۷۲ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى خَاتَمًا مِنْ ذَهَبٍ فِي يَدِ رَجُلٍ فَنَزَعَهُ فَطَرَحَهُ، وَقَالَ: «يَعْمِدُ أَحَدُكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ»، فَقِيلَ لِلرَّجُلِ بَعْدَ مَا ذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): خُذْ خَاتَمَكَ انْتَفِعْ بِهِ، قَالَ: لَا وَاللَّهِ لَا أَخْذُهُ أَبَدًا وَقَدْ طَرَحَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۵۴۳۹ = ۵۴۲۹ فم:}

تیبنو عه عباس (رهزای خودایان لی بڼ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ) له دهستی

پیاوړی که نهنگوستیله یه کی زیږی دی، نهنگوستیله که ی له په نجه ی داکه ندو تووړی

داو فهرمووی: (نوه بو هندی کس له نیوه ده چی په لاماری سکلی ناگری سوور

ده داو خودسهر ده ی کاته دهستی! له پاشا که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ) ته شریفی

برد خه لکه که به پیاوړه کیان گوت: نهنگوستیله که ت هه لېگړه وه، به که لکی شتی کت

دی، فهرمووی: نا، به خودا بېړای بېړای شتی وانا که م، شتی که پیغه مبه ر (دروودی خودای

له سهر بڼ) تووړی بداو من بچم هه لی بگرمه وه شتی وا نه بووه و نه ده بی). {تاج/۳،

زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۸۰۹، ج/۴}.

۱۳۷۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اصْطَنَعَ خَاتَمًا مِنْ ذَهَبٍ فَكَانَ يَجْعَلُ فَصَّهُ فِي بَاطِنِ كَفِّهِ إِذَا لَبِسَهُ، فَصَنَعَ النَّاسُ، ثُمَّ إِنَّهُ جَلَسَ عَلَى الْمُنْبَرِ، فَنَزَعَهُ، فَقَالَ: «إِنِّي كُنْتُ أَلْبَسُ هَذَا الْخَاتَمَ، وَأَجْعَلُ فَصَّهُ مِنْ دَاخِلٍ»، فَرَمَى بِهِ، ثُمَّ قَالَ: «وَاللَّهِ لَا أَلْبَسُهُ أَبَدًا»، فَنَبَذَ النَّاسُ خَوَاتِيمَهُمْ. {الحديث: ۵۴۴۰ = ۵۴۳۰ فم. بخاری. ایمان و نذور: ۶۶۵۱. نسائی. زینة: ۵۳۰۵. تحفة الأشراف: ۸۲۸۱}:

عبداللہ کوری عومہر (رمزی خودایان بی) دہفہ رموی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بی) نہنگوستیلہ کی زیپری بو خوی دروست کرد، کہ لہ پہنجہی دہکرد، نقیمہ کہی دہ کردہ بہری لہ پی، ئیتر خہ لکیش چاویان لہ و کردو گہ لی کہ سی تریش نہنگوستیلہ زیپریان دابہ دروست کردن جا پیغہ مبہر (د.خ) سہر کہ و تہ سہر دوانگہو نہنگوستیلہ کہی لہ پہنجہی داکہ ندو، لہ پاش سوپاس و ستایش کردنی خودای گہ و رہ فہر مووی: (ہر چہ ندہ من خوم نہم نہنگوستیلہ یہم دروست کردبوو لہ زیپری بو خوم و لہ کاتی لہ دہستہ کردندا، نقیمہ کہیم دہ کردہ بہری دہستم بہ لام نہوا فرپی دہدہم) وہ نہموستیلہ کہی فرپیداو فہر مووی: (سویندم بہ خودا ئیتر قہت قہت نہموستیلہ زیپری لہ دہست ناکہم).

نہنجا ہاودہ لانیس ہہر کہ سہ لہ لای خویہ وہ نہنگوستیلہ زیپرہ کہی خوی فرپیدا. {تاج/۳، زنجیرہ: ۲۵، ژمارہ: ۲۸۰۹، ج/۴ = چاپی چوارہم}.

۱۰۶۰ پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بی) نہنگوستیلہ کی زیوی لہ دہستدا بوو، نہ خشی نقیمہ کہی نہم وشہ پیروزہ بوو (محمد رسول اللہ) جینشینہ کانی لہ پاش خوی ہہ مان نہنگوستیلہ یان لہ دہست کرد

باب: لَبَسَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَاتَمًا مِنْ وَرَقٍ نَقَشَهُ (مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ) وَلَبَسَ الْخُفَّاءِ مِنْ بَعْدِهِ ۱۳۷۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: اتَّخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَاتَمًا مِنْ وَرَقٍ، فَكَانَ فِي يَدِهِ، ثُمَّ كَانَ فِي يَدِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، ثُمَّ كَانَ فِي يَدِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، ثُمَّ كَانَ فِي يَدِ عُثْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، حَتَّى وَقَعَ مِنْهُ فِي

بِئَرِّ أَرِيْسٍ، نَقْشُهُ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ. {الحديث: ٥٤٤٣ = ٥٤٣٣ فم. تجريد/ ٥، لاپەرە:
١٩٣، رقم: ١٩٠٢ = ٥٨٧٧، ٥٨٧٣. تحفة الأشراف: ٧٩٤٢}:

ئىبىنو عومەر (رمزى خودايان ئىبنى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى)

ئەنگوستىلەيەكى لەزىو دروست کرد، دەیکردە دەستى، هەتا خۆى مابوو، لەدەستى
خۆیدا بوو، کەخۆى مرد، لەدەستى يەكەم جىنشينيیدا بوو، کە ئەبوبەكرى سەدىق
بوو، کە ئەویش مرد، لەدەستى عومەرى كورپى خەطابدا بوو، کە جىنشينيى
دووەمى بوو، کە ئەویش مرد، لەدەستى عوثمانى كورپى عەففاندا بوو، کە جىنشينيى
سەيەم بوو، لەدەستى عوسماندا بوو، هەتا شەش سال لە جىنشينيەكەى رۆشت،
ئەوسا كەوتە ناو بىرى ئەيسەو، ئىتر رەشەرا هات، نەخشەكەى (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ)
بوو. {تاج/ ٣، زنجيرە: ٣٥، ژمارە: ٢٨١٣، ٢٨١٤، ٢٨١٥، ٢٨١٦}.

١٣٧٥- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
اتَّخَذَ حَاتِمًا مِنْ فِضَّةٍ وَنَقَشَ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، وَقَالَ: لِلنَّاسِ: «إِنِّي اتَّخَذْتُ حَاتِمًا مِنْ
فِضَّةٍ، وَنَقَشْتُ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ. فَلَا يَنْقُشُ أَحَدٌ عَلَى نَقْشِهِ». {الحديث: ٥٤٤٥ =
٥٤٣٥ فم. تجريد/ ٥، لاپەرە: ١٩٢، رقم: ١٩٠٢ = ٥٨٧٧، ٦٥ فتح البارى}:

ئەنەسى كورپى مالىك (رمزى خوداي ئىبنى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى)
ئەنگوستىلەيەكى زىوينى دروست کردو وشەى (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) ئى ئەخشاندا،
ئەوجا فەرمووى: (من ئەموستىلەيەكى زىوينم لەلای وەستا بۆ خۆم دروست
کردوو، بەفەرمانى خۆم وەستاكە مۆرى (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) ئى ئەلکەندوو، بەلام
نابى كەسى تر چاو لەمن بكاو ئەم مۆرە لە ئەموستىلەى خۆى هەلبەكەنى، تاكىشەى
لەيەكچوون و ئىلتىباس دروست نەبى و كەسانى بەناوى مەنەو نامە نەنووسن بۆ
خەلكانى تر). {تاج/ ٣، زنجيرە: ٣٥، ژمارە: ٢٨١٣}.

١٣٧٦- عَنْ أَنَسِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرَادَ أَنْ يَكْتُبَ
إِلَى كِسْرَى وَقَيْصَرَ وَالنَّجَاشِيَّ، فَقِيلَ: إِنَّهُمْ لَا يَقْبَلُونَ كِتَابًا إِلَّا بِخَاتَمٍ، فَصَاعَ رَسُولُ اللَّهِ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَاتَمًا حَلَقَةً فِضَّةً، وَنَقَشَ فِيهِ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ. {الحديث: ٥٤٤٩ = ٥٤٣٩ فم:}

ئه‌نه‌س (ره‌زای خودای ئی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ویستی نامه‌ بنی‌ری
بو کيسراو بو قه‌يسه‌رو بو نه‌جاشی، که یه‌که‌م پادشای ولاتی فارس بوو، دووهم
پادشای ولاتی روم بوو، سییهم پادشای ولاتی حه‌به‌شه‌ بوو، که خویان و گه‌له‌کانیان
بانگ بکا بو قه‌بوولی ئایینی پیروزی ئیسلام، عه‌رزیان کرد: هه‌رنامه‌یی مؤر
نه‌کرا‌یی و مؤری خاوه‌نه‌که‌یی پیوه‌ نه‌بی، ئه‌مانه‌ وه‌ری ناگرن، جا پیغه‌مبه‌ریش
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌لای وه‌ستا ئه‌نگوستیله‌یه‌کی دارشت، ئه‌لقه‌که‌ی زیو بوو، وه
مؤری (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ: موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری خودایه‌ی ئی نه‌خشان‌د). {تاج/٣،
زنجیره: ٣٥، ژماره: ٢٨١٢، ٤/ج}.

١٠٦١) ئه‌نگوستیله‌ی زیو، نقیمه‌که‌ی به‌ردی نه‌قیقی حه‌به‌شی بی، ئه‌نگوستیله‌

بکریته ده‌ستی راست. (٥٤٣٧ - ٥٤٦٠)

باب: فِي خَاتَمِ الْوَرَقِ فَصَّهُ حَبَشِيٌّ وَالتَّخْتَمُ بِالْيَمِينِ

١٣٧٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
لَبَسَ خَاتَمَ فِضَّةٍ فِي يَمِينِهِ فِيهِ فَصٌّ حَبَشِيٌّ كَانَ يَجْعَلُ فَصَّهُ مِمَّا يَلِي كَفَّهُ. {الحديث:
٥٤٥٤ = ٥٤٤٤ فم. أبو داود. خاتم: ٤٢١٩. نسائي. زينة: ٥٢٣١، ٥٣٠٣}:

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (ره‌زای خودای ئی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)
ئه‌نگوستیله‌یه‌کی زیوینی ده‌کرده ده‌ستی راستی، نقیمه‌که‌ی له‌به‌ردی حه‌به‌شه‌ بوو،
نقیمه‌که‌ی ده‌کرده به‌ری له‌پی). {تاج/٣، زنجیره: ٣٥، ژماره: ٢٨١٦}.

١٠٦٢) ئه‌نگوستیله‌ بکریته په‌نجه‌ تووته‌ی ده‌ستی چه‌پ

باب: فِي لَبَسِ الْخَاتَمِ فِي الْخِنْصَرِ مِنَ الْيَدِ الْيُسْرَى

١٣٧٨- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ خَاتَمُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي
هَذِهِ، وَأَشَارَ إِلَى الْخِنْصَرِ مِنْ يَدِهِ الْيُسْرَى. {الحديث: ٥٤٥٦ = ٥٤٤٦ فم. بخاری. لباس: ٥٨٧٤}:

ئەنەس (رمىزى خۇداى ئى بن) فەر مووى: ئەنگۈستىلەكەى پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لەم ئەنگۈستەيدا بوو، واتە: لە پەنجە تووتەى دەستى جەپىدا بوو. {تاج/۳، زنجىرە: ۲۵، ژمارە: ۲۸۱۷، چ/۴}.

۱۰۶۳) رىگە نەدراوہ کہ ئەمۈستىلە بکرىتە پەنجەى ناوہراستو پەنجەى شاہتەمان کہوا لەپايدا. (۵۴۳۷ - ۵۴۶۰)

باب: فِي النَّمِي عَنْ التَّخْتَمِ فِي الْوُسْطَى وَالَّتِي تَلِيهَا

۱۳۷۹- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ أَتَخْتَمَ فِي إِصْبَعِي هَذِهِ أَوْ هَذِهِ، قَالَ: فَأَوَّمَا إِلَى الْوُسْطَى وَالَّتِي تَلِيهَا. {الحديث: ۵۴۶۰ = ۵۴۵۰ فم. بخارى. لباس: ۵۸۳۸ ز أبو داود. خاتم: ۴۲۲۵. ترمذى. لباس: ۱۷۸۶. نسائى. زينة: ۵۳۹۱. ابن ماجه. لباس: ۳۶۴۸. تحفة الأشراف: ۱۰۳۱۸}:

ئىمامى عەلى (رمىزى خۇداى ئى بن) دەفەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) رىگەى پىم نەدا کہ ئەمۈستىلە بکەمە ئەم دوو پەنجەيەم: ئەمەو ئەمە، واتە: قامكى ناوہراستو پەنجەى دۇشاو مژە کہوا لەپاىيا. {تاج/۳، زنجىرە: ۲۵، ژمارە: ۲۸۱۹، چ/۴ = چاپى چوارەم}.

روونکر دنەوہ:

- ۱ - ئەمۈستىلەى زىر بۇ نىرىنە نادروستەو جەرەمە.
- ۲ - ئەمۈستىلەى زىو سوننەتە بۇ پىاو، وا سوننەتە سەنگەكەى نەگاتە مسقالى، كاتى دەيكاتە پەنجەى بىسمىلا بكا. زاناگان دەفەر موون: (التسمية على كل حال) واتە: حالى ذى بال.
- ۳ - سوننەتە بۇ پىاو بۇ ژن ئەنگۈستىلە بکاتە پەنجە تووتەى دەستى جەپى، يا بىكاتە پەنجە تووتەى دەستى راستى.
- ۴ - بۇ پىاو ناباشە ئەمۈستىلە بکاتە پەنجەى ناوہراست، يا بىكاتە پەنجەى شاہتەمانى، بەلام كەرەھتەى تەنزىھىيە، نەوہك كەرەھتەى تەحرىمى.

- ۵ - بۆ پیاو (بیجگه لهزیر) لههه موو کانزایه کی تر ئه موسستیه دروسته، وهك: ستیل و ئه لئاس و شه وه و ناسن و مس و وهرشاوو پلاتین و پۆلاو زهردو زیوو برنجه و مهفره قو کریستال و عاج و شتی تری و، گهرچی باشر وایه که زیو بی.
- ۶ - دروسته پیاو چه ند ئه موسستیه یی له دهست بکا، یا بیکاته په نجه گانی ههردوو دهستی، جگه له په نجه ی ناوه راس تو په نجه ی دوشاو مژده، به لām و باشه زیاده رهوی نه بی.
- ۷ - بۆ میینه ئه موسستیه لهزیر و لهزیوو لههه موو کانزایه کی تر دروسته، وه دروسته که بیشیکاته گشت په نجه گانی، چی هی دهستی، چی هی پیی، دروسته بیکاته ههر بیست په نجه گانی.
- ۸ - دروسته زهنگیانه و موورو شتی و، بهۆنریته وه و بکری به ئه نوستیه و بکریته په نجه، به مهر چی بۆ پیاو نه بی به لاسکایی ژنان و زیان نه دا له مرووه تی. {بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۴۷، لاپه ره: ۲۹۸، ژماره: ۲۸۹۱ + ۲۸۹۲ + ۲۸۹۳ + ۲۸۹۴ + ۲۸۹۶}.
- ۹ - سوننه ته نقیمی ئه نگوستیه بکریته بهری دهست، بۆ پیاوو بۆ ژن، چونکه په پیره وی پیغه مبهری واتیادا، به لām دروسته نقیم بکریته پشتی دهستیش، به بی که راهه ت و ناباشی.
- ۱۰ - سوننه ته بۆ پیاوو بۆ ژن ناوی خو ی بکا به مۆرو نه خشی ئه نگوستیه که ی و له کاتی نامه نووسین و شتی وادا به وه مۆری بکا، یا کتیب و شتی خو یی پی دیاری و نیشانه بکات.
- ۱۱ - دروسته له سه ر شیوه ی په سه ند، که ئه م جوړه رستانه، یا واتاکه ی یان، به کوردی، یا به فارسی، یا به زمانی تر، بکرین به نه خشی ئه موسستیه، وهك: (الحمد لله) و (الله المَلِكُ) و (بالله) و (بسم الله) و (العزة لله) و (حسبی الله). {فتح الباری/لباس}.
- ۱۲ - واباشه ههر ئه موسستیه یی، ناوی خودا، یا ناوی پیغه مبهری له پیغه مبهران، یا نایه تی، یا ههر شتیکی تری پیروزی ئی هه ل که نرابی، له کاتی تارات گرتندا دابکه نری، له کاتی بیئوژی و له شپیسیدا له دهست نه کری. {فتح الباری. رقم: ۵۸۷۷}.

۱۳ - دروسته بۆ پياوو بۆ ژن چەند ئەمۆستيلەيى لەدەست بکا، ومزياتر لەيهك ئەمۆستيلەيش بکاته يەك پەنجەى، هەرکەسەيان بەپىي مەرجى خۆى.

۱۴ - دروسته ئەمانە بکړين به نقيمی ئەنگوستيله:

- ۱ - هەموو بەردە بەنرخەکان، وەك شەووە و ئافىق و پىرۆزە و لاجیووە و دو شیلان و مروارى و مەرجان و مەر مەر و مووروو و شینە.
- ۲ - هەموو جوړه مووروو كانزايهكى تر دروسته بکړين به نقيم.

تایبىنى:

ئەم برپارانەم لە شەرحى نەووەى لەسەر صەحیحى موسلىم و فەتحولبارى و فەتحولوعین، باسى هەینی و موغنى موحتاج باسى هەینی و چەندین سەرچاوەى تر وەرگرتوو، هێچیانم لەخۆمەووە نەگوتوو، گەرچى لەزۆر لەم برپارانەدا راجیایى زۆر هەیه، بەلام ئەمەى من نووسیومە جیگەى متمانەیه.

دروسته کړين و فروشتن و سهوداو مامەلە به ئەمۆستيلەووە بکړئ، با زیږیش بئ، ئەلقەیش هەر دادەنرئ بە ئەمۆستيلە، دروسته زەرەنگەرو ئەمانە ئەمۆستيلە، لەهەموو جوړئ دروست بکەن و بيفروشن، شتى وا کارئ حەلال و پەسەندە. باوى جوانى ناو کۆمەل، کە لەشەرەا پىي دەگوترئ عورفى دروست، لەبابەتى ئەمۆستيلەدا رۆلێكى کارىگەرى هەیه بۆ چۆنیتى برپارەکەى.

(۱۰۶۴) باسى پىلاوو زۆرکردنى پىلاو. (۵۴۶۱)

باب: مَا جَاءَ فِي الْإِتِّعَالِ وَالْإِسْتِكْثَارِ مِنَ النَّعَالِ

۱۳۸۰ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ فِي غَزْوَةِ غَزَوَاتِهَا: «اسْتَكْثَرُوا مِنَ النَّعَالِ، فَإِنَّ الرَّجُلَ لَا يَزَالُ رَاكِبًا مَا اتَّعَلَ». {الحديث: ۵۴۶۱ = ۵۴۵۱ فم}:

جابیری کوری عەبدوللا (رمزای خودایسان ئی بىن) فەرمووی: جارئ لە غەزایەکا، لەخزمەتى پىغەمبەردا بووین، گویم ئی بوو دەیفەرموو: (پىلاو زۆرکەن، چونکە

پیاو نه گهر پیلایو له پیدایښ به سواره حلیب ده کړی (۱). {تاج/۳، زنجیره: ۳۶، ژماره: ۲۸۲۲، ج/۴}.

۱۰۶۵) کاتې مړوږ پیلایو له پې دهکا، به پېی راست دهست پې بکا، کاتې پیلایو

داده کهنې به پېی چېپ دهست پې بکا. (۵۴۶۲ - ۵۴۶۵)

باب: إِذَا اتَّعَلَ فَلْيَبْدَأْ بِالْيُمْنَى، وَإِذَا خَلَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ

۱۳۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا اتَّعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيُمْنَى، وَإِذَا خَلَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ، وَلْيُنْعِلْهُمَا جَمِيعًا أَوْ لِيَخْلَعُهُمَا جَمِيعًا». {الحديث: ۵۴۶۲ = ۵۴۵۲ فم. تجرید/۵، لاپهړه: ۱۹۲، رقم: ۱۹۰۰ = ۵۸۵۵ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۴۳۷۷}:

نه بو هورمیره (رمزای خودای تی بې) فه رمووی: پیغه مېهر (دروودی خودای له سمر بې) دده رمووی: (کاتې که پیلایو له پې دهکهن له پېشا بیکه نه پېی راستان، له کاتې پیلایو داکه ندنیشدا، له پېشدا پېی چېپ داکهن، به شیوه ی گشتیش یا هردوو تاکی پیلایو له پې بکهن، یان هردوو تاکه که ی له پې داکهن، له بهر ناچار ی نه بې بهیه ک تاک پیلایو وه مهړون). {تاج/۳، زنجیره: ۳۶، ژماره: ۲۸۲۳، ج/۴ = چاپی جواره م}.

۱۰۶۶) ریگری کراوه له رپویشن به تاکی پیلایو وه. (۵۴۶۲ - ۵۴۶۵)

باب: النَّهْيُ عَنِ الْمَشْيِ فِي نَعْلِ وَاحِدَةٍ

۱۳۸۱ب- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا يَمِش أَحَدُكُمْ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ، لِيُنْعِلْهُمَا جَمِيعًا أَوْ لِيَخْلَعُهُمَا جَمِيعًا ». {الحديث: ۵۴۶۳ = ۵۴۵۳ فم. تجرید/۵، رقم: ۱۹۰۱ = ۵۸۵۶ فتح الباری. أبو داود. لباس: ۴۱۳۶. ترمذی. لباس: ۱۷۷۴. تحفة الأشراف: ۱۳۸۰۰}:

نه بو هورمیره (رمزای خودای تی بې) دده رمووی: خوشه و پست (دروودی خودای له سمر بې) دده رمووی: (به شیوه ی گشتی، له بهر ناچار ی نه بې، بهیه ک تاک پیلایو وه مهړون، یا هردوو تاکه که یان پیکه وه له پې بکهن و پیا نه وه برپون، یا هردوو تاکه که یان پیکه وه دابکهن و نه وسا برپون). {تاج/۳، زنجیره: ۳۶، ژماره: ۲۸۲۳}.

(۱۰۶۷) قوچکه تاش ناپه سهنده. (۵۵۲۴ - ۵۵۲۷)

باب: النّهی عن القَرْع

۱۳۸۲ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْقَرْعِ، قَالَ: قُلْتُ لِنَافِعٍ: وَمَا الْقَرْعُ؟ قَالَ: يُحْلَقُ بَعْضُ رَأْسِ الصَّبِيِّ وَيُتْرَكُ بَعْضُهُ. {الحديث: ۵۵۲۴ = ۵۵۱۵ م. تجرید ۱۹۶/۵، رقم: ۱۹۰۸ = ۵۹۲۰، ۵۹۲۱ فتح الباری}:

ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لی بن) فهرمووی: پیغهمبەر (دروودی خودای لسهەر بن) نههی دهکرد له قوچکه تاش. راوی دهفهرموی: عهرزی نافیعم کرد، که ئەم فهرموودهیه له ئیبنو عومهرهوه دهگیریتتهوه: قوچکه تاش چۆنه؟ فهرمووی: ئەوهتانی کهسهری منال ههندیکی بتاشری و ههندیکی نهتاشری و قژهکهی بهیلریتتهوه، وهک ئەوه: لهپیشه سهری و لهلاجانهکانی دهتاشری و ئەوی تری ناتاشری دهکری به گوديله. {تاج: ۳، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۲۸۶۸ + ریاض/۴، زنجیره: ۲۹۵، ژماره: ۱۶۳۸، ۱۶۳۹}.

(۱۰۶۸) جلّه وگیزی له قزدانه دهم قز (زلفه قیرینه). (۵۵۳۰ - ۵۵۴۶)

باب: النّهی عن وصل الشعر للمرأة

۱۳۸۳ - عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: جَاءَتِ امْرَأَةً إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ لِي ابْنَةً عُرِيًّا، أَصَابَتْهَا حَصْبَةٌ فَتَمَرَّقَ شَعْرُهَا أَفَاصِلُهُ؟ فَقَالَ: «لَعَنَ اللَّهُ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ». {الحديث: ۵۵۳۰ = ۵۵۲۱ م. بخاری. لباس: ۵۹۳۵، ۵۹۳۶، ۵۹۴۱. نسائی. زینة: ۵۲۵۰، ۵۱۰۹. ابن ماجه. نکاح: ۱۹۸۸. تحفة الأشراف: ۱۵۷۴۷}:

ئەسمائی کچی ئەبوبهکری سهدیق (رمزای خودایان لی بن) فهرمووی: ژنی هات بو خرمهتی پیغهمبەر (دروودی خودای لسهەر بن) عهرزی کرد: ئەهی پیغهمبهری خودا! کچیکم ههیه دهچن به بووکی، ناوئهی گرتوووه قژه سههرکهی رووتاوتهوه، میردهکهی دهیهوی بیگویریتتهوه، جا ئایا ریگهم دهدهی که قزی تر بدهمه دهم قژهکهی بو کاتی گواستنهوهکهی؟ فهرمووی: (نهه، نابن)، لهعنهت و نهفرهتی خودا لهو ژنهبن

که قز ددهاته دم قزی تر بو زنیکی ترو لهو ژنه‌یش بی که ده‌یه‌وی قزی تر بداته دم قزی خوئی). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۹۶، ژماره: ۱۶۴۲}.

۱۰۶۹) هه‌ره‌شه‌کردن و سه‌رکۆنه‌کردنی ژن له‌سه‌ره‌وه‌ه که‌شتی تر بیه‌ستی

به‌سه‌ریه‌وه. (۵۵۴۶ - ۵۵۳۰)

باب: فِي الرَّجْرِ أَنْ تَصِلَ الْمَرْأَةُ بِرَأْسِهَا شَيْئًا

۱۳۸۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: زَجَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تَصِلَ الْمَرْأَةُ بِرَأْسِهَا شَيْئًا. {الحديث: ۵۵۴۲ = ۵۵۳۳ فم:}

جابیری کوری عه‌بدو‌ل‌لا (ره‌زای خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی

خودای له‌سه‌ر بی) هه‌ره‌شه‌ده‌کا لهو ژنه‌ه که‌شت ده‌لکینێ به‌سه‌ری خو‌یه‌وه، له‌باتی قز).

۱۳۸۵- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) عَامَ حَجِّ وَهُوَ عَلَى الْمَنْبَرِ: وَتَنَاولَ قُصَّةً مِنْ شَعْرٍ كَانَتْ فِي يَدِ حَرْسَى يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ أَيْنَ عُلَمَاؤُكُمْ؟ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَنْهَى عَنْ مِثْلِ هَذِهِ، وَيَقُولُ: «إِنَّمَا هَلَكْتَ بَنُو إِسْرَائِيلَ حِينَ اتَّخَذَ هَذِهِ نِسَاؤَهُمْ». {الحديث: ۵۵۴۳ = ۵۵۳۴ فم: بخاری. أحاديث الأنبياء: ۳۴۶۸، ۵۹۳۲. أبو داود. ترجل: ۴۱۶۷. ترمذی. أدب: ۲۷۸۱. نسائی. زينة: ۵۲۶۰. تحفة: ۱۱۴۰۷}.

حومه‌یدی کوری عه‌بدو‌ره‌حمان (ره‌حه‌متی خودایان بی) فه‌رمووی: نه‌وساله‌که

مو‌عاوییه‌ی کوری نه‌بو سو‌فیان (ره‌زای خودای که‌وره له‌هه‌موویان بی) حه‌جی کرد، له‌سه‌ر دوانگه‌که‌ی مزگه‌وته‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ر له‌مه‌دینه، گوئی مووی له‌پاسه‌وانێ وهرگرتو گرتی به‌ده‌سته‌یه‌وه‌و گویم لی بوو و تاریکی خوینده‌وه‌و له‌پرووی بی‌زاری و گله‌یه‌وه‌و فه‌رمووی: زانا‌کانتان له‌کوین، چۆن شتی وا نارها روودهداو نه‌وان ده‌نگ ناکه‌ن و بی‌زاری لی ده‌رنابرن، من بو خۆم له‌پی‌غه‌مبه‌رم بیستوو (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) که‌رپ‌گه‌ی شتی وای نه‌داوه‌و ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (نه‌وه‌ی ئیسرائیل نه‌و‌کاته‌سه‌ریان تیاچوو که‌ ژنه‌کانیان فی‌ری نه‌م جو‌ره‌ش‌تانه‌بوون). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۹۶، ژماره: ۱۶۴۲}.

۱ - قژدانه دهم قژ لهم کاتانه دا نادرسته و هه رامة:

أ/ قژه لکاوه که هی ئاده میزاد بئ، چی هی پیاوبئ، چی هی ژن بئ، چی هی زیندوو بئ، چی هی سردوو بئ.

ب/ مووه، یا خورییه لکاوه که هی ئاژده ئیکی مرداره و موبوو بئ و سه رنه برابئ و له پاش مرداره ووه بوون لیی کرابیته ووه.

ج/ موو و خوری و تووکی گیاندارئ بئ که گوشتی نه خوری، ئیتر له پیش مرداره ووه بوونیدا، یا له پاش مرداره ووه بوونی ئه و کوئک و مووه ی ئی کرابیته ووه جیاوازی نییه چونکه پیسه و هه رامة.

۲ - مووی پاک، که هی مروڤ نه بئ، قسه ی دروست ئه و میه که دروسته، به تایبه تی ئه گهر میرد ره زای له سه ر بئ، هه روا خوری.

۳ - به هه موو شتیکی تری پاک دروسته، وه ک خه یاته ی ئاوریشم و هه ندئ گیای تایبه ت، که بۆ جوانی و رازانه ووه بئ و بۆ ته فره و هه لئه تان نه بئ، ته نانه ت له هه ندئ کاتا کاریکی باشه، که ببی به هو ی شارده ووه ی نه نگ، وه ک که چه ئی و سه لعو سه ر رووتاوه یی، که داده نرین به دوو عه یب و نه نگی کو مه لایه تی و مروڤ به سه ر وشت هه زناکا که خه لک به و نه نگه بزانی و دروسته که بیان شاریته ووه.

۴ - بیگومان، ئه ووه ی که له م سه رده مه دا، پیی ده گو ترئ (زرع الشعر: چاندنی موو) بو سه ر یابۆ ریش یا برۆ کارئ ره وایه و دروسته و به شی که له (عملیه التجمیل = نه شته رگه ری جوانکاری) وه ئه مه له م بابه ته نییه.

۵ - به کو ی دهنگی زانیان، له هه موو بارو دۆخی کا، دروست نییه بۆ ژن، که مووی خو یی (مه حره م) ی خو ی بۆ په یوه ندیکردن به مووی خو یه ووه، یا بۆ چاندن به کار به یئنی، چی هی دایک و خوشک و کچی بئ، وه چی هی باوک و کو روو برای بئ، چونکه خو شی وهر گرتن له لایه نی میرده ووه له شتی وا کارئ زۆر نا ره وایه و ئه و په ری نامه ردی و به ره لاییه.

۶ - دروستە بۇ ژىن بۇ پىياۋو بۇ كۆرۈ بۇ كىچ، بۇ گەۋدە بۇ بېچوۋك، موۋى سەرۋ رىش و سىمىل و ئەبرۋو بىنبال و بەر، بەپپى شەرى رىك بىخا، ئايا بەتاشىن بى، يا بەكورتكىردنەۋە بى، يا بە لابرەن و ھەلگەندىن بى، ۋە ھەرۋەھا ھەرموۋى بۇ ژىن، يا بۇ پىياۋ كىشەيەكى جەستەيى، يا كۆمەلەيەتى، يا ئازار دىروست بىكا چارەسەر كىردى دروستە، ۋەك موۋى لووت و موۋى گوۋى و موۋى پوۋزو لاقو بال و باسك و سىنگ، بەتايىبەتى بۇژنى مىرددار، ۋەك موۋى دەۋرى كۆم و موۋى پېشى ئافرىت، ئىتر بەتاشىن بى، يا بەدەرمان بى، يا بە ھەلگەندىن بى، يا بە ھەلپاچىن بى. بەلام سەرتاشىن بۇ ژىن كەراھەتى ھەيە، مەگەر لەبەر نەخۋشى و كارى پېۋىست بى (مغنى محتاج/۴. ص ۲۹۷ خاتمەى باسى عقىقە).

موۋى ئەو شوپىنانە كە دروستە كەسانى تىرىش تەماشايان بىكەن ۋەك موۋى سەرۋ رىش و سىمىل و برۋو گوۋىچكە و لووت بۇ پىياۋ، دروستە كەخۋى لايىبەرى، يا كەسى تر لايىبەرى، بەلام ئەو شوپىنانەى كە دروست نىيە كەسى تر تەماشاي بىكا دەبى خۋى لايىبەرى، يا ھاۋسەرى، يا كەسىكى خۋى كەبۇى دروست بى تەماشاي ئەو شوپىنە بىكا، ۋاباشە ئەگەر خۋى كىردى لەپىشا بەدەستى راستى موۋى ئەو شوپىنانە لايىبەرى كە بەدەستى راست دەكرى، ئەۋجا دەستى چەپى بەكاربىنى بۇ شوپىنەكانى تىرى. { بىروانە: فتح البارى. فەرموۋدەى ژمارە: ۵۸۸۹ = لباس. باب: قىس الشارب } + { تاج/۳، زىنجىرە: ۴۵، ژمارە: ۲۸۸۶، ج/۴ = چاپى چۈرەم }.

۷ - ھەندى لەزانايان بە پىچەۋانەى جەماۋەرى زانايانەۋە دەلپىن: قىزدانە دەم قىزو لىكانى قىز بەسەرۋ بە قىزەۋە، لەسەر شىۋەى بارۋكەۋ ھەر شىۋەيەكى تىرىش بى، بەبى قەيدە مەرج دروستە، بەقىزى مرقۇ، بەھى گياندارى تر، بە ئاورىشم و بەگىا، بۇ ھەموۋ كەسى دروستە، ئەم زاتانەيش ۋەك ئىبىنە عەبباس و ئوم سەلەمەۋ عائىشە كە ھەردوكيان ھاۋسەرى پىغەمبەرن!!

١٠٧٠) نه فرهت له ژنی خال کوتو له ژنی ددان رن

باب: فِي لَعْنِ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُتَفَلِّجَاتِ

١٣٨٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَعَنَ اللَّهُ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ وَالنَّامِصَاتِ وَالْمُتَنَمِّصَاتِ وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ الْمُغَيَّرَاتِ خَلَقَ اللَّهُ. قَالَ: فَبَلَغَ ذَلِكَ امْرَأَةً مِنْ بَنِي أَسَدٍ يُقَالُ: لَهَا أُمُّ يَعْقُوبَ وَكَانَتْ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ، فَأَتَتْهُ، فَقَالَتْ: مَا حَدِيثٌ بَلَغَنِي عَنْكَ أَنْكَ لَعَنْتِ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ وَالْمُتَنَمِّصَاتِ وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ الْمُغَيَّرَاتِ خَلَقَ اللَّهُ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَمَا لِي لَا أَلْعَنُ مَنْ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟! فَقَالَتِ الْمَرْأَةُ: لَقَدْ قَرَأْتُ مَا بَيْنَ لَوْحِي الْمُصْحَفِ فَمَا وَجَدْتُهُ، فَقَالَ: لَنْ كُنْتُ قَرَأْتِيهِ لَقَدْ وَجَدْتِيهِ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا)، فَقَالَتِ الْمَرْأَةُ: فَإِنِّي أَرَى شَيْئًا مِنْ هَذَا عَلَى امْرَأَتِكَ الْآنَ! قَالَ: اذْهَبِي فَانْظُرِي، قَالَ: فَدَخَلَتْ عَلَى امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ فَلَمْ تَرَ شَيْئًا، فَجَاءَتْ إِلَيْهِ فَقَالَتْ: مَا رَأَيْتُ شَيْئًا، فَقَالَ: أَمَا لَوْ كَانَ ذَلِكَ لَمْ نَجْمِعْهَا. {الحديث: ٥٥٣٨ = ٥٥٢٩ فم. بخاری. تفسیر: ٤٨٨٦، ٤٨٨٧، ٥٩٣٩، ٥٩٤٣، ٥٩٤٤، ٥٩٤٨. أبو داود. ترجل: ٤١٦٩. ترمذی. أدب: ٢٧٨٢. نسائی. زينة: ٥١١٤، ٥٢٦٧. تحفة الأشراف / ٩٤٥٠}:

عبداللہ کوری مهسعوود (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: له عنہت و نه فرینی خودای گہورہ له ژنی خالکوت بی، لهو ژنانهیش بی که به نارہزووی خویان خالیان بو دہکوتن، له ژنانی دہموچاو ھہلگرو، لهو ژنانهیش بی که دہموچاوی خویان ھہلدہگرن و لهو ژنانهیش بی که به برہہندو زبرہو شتی وا ددانی خویان باریک و تہنک و شاش دہکەن، بو جوانی، چونکہ ئہمانہ بہم دہستکاری و دہست تیوہردانہی خویان، دہستکاری ئیشی خودا دہکەن و، نہخش و نیگارو رہنگو ریسی خودا تیک دہدن و دہگوړن. جا کاتی ئہم قسہیہی ئیبنو مہسعوود گہیشتہوہ بہدایکی یہعقوب، کہ ژنیکی قورئان خوین بوو، ناسراو بوو بہ ئوم یہعقوب، وہ له خیلئ بہنی ئہسہد بوو، چوو بولای و لہم لایہنہوہ قسہی لہگہلدا کرد، ئیبنو مہسعوود لہوہلاما فہرمووی: (کەسانئ کہ پیغہمبہری خودا خوئی لہعنہت و نہفرینیان لی بکا، من چوئن لہعنہت و نہفرینیان لی ناکہم؟! وہ سہرہرای ئہوہیش ئہمہ لہنامہی

خودادا ههيه، جا ژنهكه فهرمووی: من سهرجه م قورئانم خویندۆتهوه شتی وام
تیادا نه دیوه، فهرمووی: ئەگەر بتخویندبایه دهیتدی، ئەدی ئەوه نییه که خودای
گهوره له قورئانا دمفهرمۆ:

{وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا}. واته ئەوهی که پیغه مبهه
دمیدا به ئیوه له مال و له بریارو حوکمی شهرعی و روون کردنه وهی شهرعی خودا،
ومری بگرن و ئەوه مپیش که نه هی له کردنی دهکا مهیکه و وازی ئی بهینن — (٧/٥٩).
ژنهکەش که هیچی بۆ نه مایه وه گوتی: لهو باوه مردام که ئیستا ژنهکەهی خۆت،
له ماله وه هه ندی شت له م شتانه دهکا. عه بدوللّاش فهرمووی: ده بچۆ ته ماشای بکه،
ئەویش چوو بۆلای ژنهکەهی ئیبنو مه سعوودو ته ماشای کردو هیچی نه دی له وهی
که گوتی و هاته وه گوتی: هیچم نه بین!

عه بدوللّایش فهرمووی: دیاره ئەگەر شتی وا بکا له گه ل مندا گوزمران ناکات).
{تاج/٣، زنجیره: ٤٥، ژماره: ٢٨٨٣}.

روونکردنه وه:

هه رکاریکی خراپ، که موسولمان دهیکا، که خوا، له قورئانا، یا پیغه مبهه (دروودی
خودای له سه ر بئ) له سوننه تدا، له عه نه تی ئی دهکا، گریمان ئەگەر کفر نه بئ، گوناھی
گه ورهیه، واته: که بیرهیه.

روونکردنه وه:

- ١- خال کوتان هه رام و نادرسته چی بۆ پیاو، چی بۆ ژن، چی بۆ گه وره، چی
بۆ پچووک، خال کوتو خال بۆ کوتراو، ئەگەر به رمزای خۆی بوو، وه ره سیده بوو،
هه ردوولا گونا هبارن و گوناھی گه وره (که بیره) یان کردووه.
- ٢- لای شافیهییه کان جیگه کهی پیسه، ئەگەر ده توانرا لای بری، ئەگەر نه ده توانرا،
یا ده بوو به هوئی ناشیرینی، چاو پۆشی ئی ده کری. لای هه نه فییه کان دمفهرموون:
جیگه ی خال غوسلی ده رده چی و ده ستنویزی داده مه زری، بالایش نه بری دروسته.

٣- مەبەست لەم دەموچاوە هەلگرتنە ئەوەیە، کەژن، یا پیاو مووی دەموچاوی ئاسایی بێ، کەچی دەچی زیاد لەپێویست بە گشتەک و بە مووکیش و بە میوو شتی تری وەهایی، مووی خۆی هەل دەگرێ و خۆی لووس و پووس دەکا و برۆی خۆی دەسکاری دەکا و تەواو باریکی دەکا.

نەوێی (رحمەتی خودای ئێ بێ) دەفەر مووی: بەلام ئەگەر ژن ریشی بۆ دەرچوو، یا سمێلی بۆ ڕوا، یا مووی زیاد بە بەرچەناگەییەو بوو، ئەو و واباشە کە ئەو مووە لابەری، وە دەموچاوی خۆی ئاسایی بکا). {بەروانە: ژمارە: ١٢٨٥، بڕگەیی ژمارە: ٦ لەپێشەو}.
 ٤- ددان شاشکردنیش هەروەها، ئەگینا رێکخستنی ددانی ناریک و لابردنی کەلسی نیوانی ددانەکان لەلای پزیشک، ئەو کەری دروستە و بەر ئەم بابەتە ناکەوێ.

(١٠٧١) کەسی بەدرۆ بەشتیکەو بەنازی کە پێی نەدرابی. (٥٥٤٨ - ٥٥٥٠)

باب: فِي الْمُتَشَبِّعِ بِمَا لَمْ يُعْطَ

١٣٨٧- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: جَاءَتِ امْرَأَةً إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: إِنَّ لِي ضَرَّةً فَهَلْ عَلَى جُنَاحٍ أَنْ أَتَشَبَّعَ مِنْ مَالِ زَوْجِي بِمَا لَمْ يُعْطَنِي؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَّاسٍ ثَوْبِي زُورٍ».

{الحديث: ٥٥٤٨ = ٥٥٣٩ فم. تجريد/ ٥، رقم: ١٧٧٨ = ٥٢١٩ فتح الباری}:

ئەسمائی کچی ئەبوبەکری صەدیق (زمزای خودایان ئێ بێ) فەر مووی: ژنی هات بۆ خزمەتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزیکرد: ئەی پێغەمبەری خودا! من هەوێبارم، ئەگەر بەرواڵت خۆم هەلکێشم و خۆم وانیشان بدم کە مێردەکەم تێرو بڕم دەکا و ئەو و ئەو لەگەڵ دەکا، لەراستیشدا شتەکە وانەبێ ئەو چۆنە؟ ئایا گوناھم دەکا یانای؟ فەر مووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئەوێ لاف و گەزافی وا لێبدا و بەشتیکەو بەنازی کەنەیبی، ئەو گورگە لەپێستی مەردا و ساختەکارە لە بەرگی پیاو چاکا). {تاج/ ٢، زنجیرە: ٥٠، ژمارە: ٢١٧٦ چ/ ٤}.

روونکردنەوه:

مرۆڤ لەناو کۆمەڵا چا و تێربى و کەموکۆرى خۆى بپۆشى و بۆ ئەوهى نەکوڕوو زىتەوه و خەلك بەئاتاجى نەزانى و بە بەشى خودا ساچاوبى، لەبارو دۆخى ئاوادا، ئەگەر خۆشى بە بووه و دەولەمەند بزانى، هەتا چاوى لەدەستى كەس نەبى، ئەوه بەر ئەم هەپەشەيه ناكهوى، بەلكوو ئەوه كارى زۆر پەسەنده.

(١٠٧٢) ژنانى نيوه پۆشته و نيوه رووت. (٥٥٤٧)

باب: فِي النِّسَاءِ الْكَاسِيَاتِ الْعَارِيَاتِ

١٣٨٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا: قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ، مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ، رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِجْعَهَا، وَإِنَّ رِجْعَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا». {الحديث: ٥٥٤٧ = {٥٥٣٨ :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (دوو تاقەم ھەن دۆزەخین، من نەمیدیون، چونکە لەپاش من لەناو گەلی ئیسلامی مندا پەیدا دەبن، تاقمە یەكەمیان جوړە قەمچییهکی ریشوو داریان وای، وەك کلکی گا وایه، لیس و تیلایان وای، لە خەلکی پێ دەدەن و دەبن بە کوتەك و داردەستی دەستی ھەرماندار و دەستەلاتدارە زۆردار و ستەمکارەكان! وەك ئەوه بەزۆری دار دەیانەوی گومانبار پێ لەتاوان بنیّت!

تاقەمکە ی تر ژنگەلیکن نیوہی لەشیان پۆشتهیە و نیوہکە ی تری رووتە، بۆ جوانی وادەکەن! ھەم خەلکی تر لەخستە دەبەن و ھەم خۆیان لەخستە چوون، قزى سەریان بە بارۆکە و شتی وا، وەك دووگی لاری و شتر ئاوا زل و قەبە دەکەن، یا قزیان ھەل دەدەنەوه و بەسەریانەوه کۆمەلای دەکەن، ئەم ژانە نەپێگەیان دەکەوێتە بەھەشت و نە بۆن و بەرامە خۆشەکە ی بەھەشت دەچن بەسەریاندا، لەگەڵ ئەوہی کە بۆن و بەرامە ی بەھەشت ئەوہندە و ئەوہندە سائە پێ دەروات). {تاج/٣، زنجیرە: ٤٧، ژمارە: ٢٨٩٥ + ریاض/٤، زنجیرە: ٢٩٢، ژمارە: ١٦٣٣}.

روونکردنەوہ:

لە ھەتھولولھیمدا دەفەر موئ: (لەم ھەرموودەیدەدا موەجیزە یەکی گەورە ھەیە، لەھەندئ رێوایاتی تری ئەم ھەرموودەیدەدا ئاماژە بۆ ئەو دەکا، کە کەسانی بە ئوتومبیل و ماشین دەچن بۆ مزگەوت، ئوتومبیلەکانیان لەبەردەم مزگەوتدا دەدەن، ژنەکانیان نیوہ پۆشتەو نیوہ رووتن، سەریان وەک دووگی و شتر خەر ھەل دەدەن، لەعنەت لەو ژنانە بکەن، ئەوانە لەعنەت لێکراون).

ئەمە پوختە ی ھەرمایشی ھەتھولولھیمە لەم شوینەدا، منیش عەرزان دەکەم من بەچاوی خۆم زۆرم لەم جوۆرە پیاو ژنانە دیوہ، ھەر مزگەوتی دەچی بۆ جەماعەت یا بۆ جومعە ئەمە حالێەتی، خەلکیکی زۆر بەسواری ماشین دین بۆ نوێژ، ماشینەکانیان لەبەردەم مزگەوت دادەنێن و ژنەکانیان لە مائەوہ مۆدەن، سەر رووت، قول رووت، بال رووت، قۆل رووت، لەباشترین حالاً، کراسیکی تەنکی نیو قۆلی کورتی تاسەر ئەژنۆیان والەبەردا، دەلێی پەشتە مائی ھەمامە!! (وەرگێڕ: نوری فارسی).

١٠٧٢) پچراندنی ملیوانکە ی گەردنی ئازەل. (٥٥١٥)

باب: قَطْعُ الْقَلَادِ مِنْ أَعْنَاقِ الدَّوَابِّ

١٣٨٩- عَنْ أَبِي بَشِيرٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَصْفَارِهِ، قَالَ: فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَسُولًا، (قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ: وَالنَّاسُ فِي مَبِيتِهِمْ: «لَا يَبْقَيْنَ فِي رَقَبَةٍ بَعِيدٍ قِلَادَةً مِنْ وَتَرٍ - أَوْ قِلَادَةً - إِلَّا قُطِعَتْ») قَالَ مَالِكٌ: أَرَى ذَلِكَ مِنَ الْعَيْنِ. {الحديث: ٥٥١٥ = ٥٥٠٥ فم. تجريد/٣، رقم: ١٢٣٠ = ٣٠٠٥ فتح الباری. أبو داود جهاد: ٢٥٥٢. تحفة الأشراف: ١١٨٦٢}:

ئەبو بەشیری ئەنصار ی (رمزای خودای ئی بێ) ھەرمووی: لەسە ھەریکا لەگەل پیغەمبەر دا بووین (دروودی خودای لەسەر بێ) خەلکە کە شوینی شەویان گرتوو، کەمێ بلأو بوو بوونەوہ، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) رابەریکی نارد بۆلایان، کە پێیان رابگەییەن: (کە ھەر

وشرئ مليوانكهى ژيى كهوانى لهمل دايه، ياخود هر مليوانكهيهكى ديكهى لهگردندايه، بپچرپننهوهو لهملى دابكه(ن).

(مهبهست نهوهيه نهبادا، بگيرئ لهشتئ و توندبئ لهملئ و بيخنكئنى، يا مهبهست نهوهيه كه ماليكى مامؤستاي مامؤستاكهى ئيمامى موسليم (رهحمت لههه موويان بئ) دهفه رمؤئ: وادهزانم: مهبهست لهم نههيه، نهو جوړه مليوانكانهيه، كه خاوه نهكهى به نيازى چاوهزار كردوويهتیه ملي وشرهكهى.

روونكر دنهوه:

نهبو بهشیری نه نصاری هاوهلى پيغه مبهه، نامادهى غهزاي ئو خودو غهزاي خه ندهق بووه، ته مه نهى دريژ بووه، له پاش رووداوى نه له حهره مردووه. {بروانه: ته جريد/ ٣، ژماره: ١٢/٣}.

١٠٧٤) باسى بؤل و زهنگ، فريشته هاوړيتيى كاروانى ناكه ن كه سهگ و زهنگى تيا بئ. (٥٥١٢ - ٥٥١٤)

باب: فِي الْأَجْرَاسِ وَأَنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَصْحَبُ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ أَوْ جَرَسٌ ١٣٩٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَصْحَبُ الْمَلَائِكَةُ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ». {الحديث: ٥٥١٢ = ٥٥٠٢ فم:}

نهبو هورهيره (رمزاي خوداي لئ بئ) دهفه رمؤئ: پيغه مبهه (دروودى خوداي له سهر بئ) دهفه رمؤئ: (فريشته هاوړيتيى نهو كاروانى و كوومه لانه ناكه ن، كه سهگ يا زهنگيان پئ بئ). {تاج/ ٣، زنجيره: ٤٦، ژماره: ٢٨٨٨} + {رياض/ ٤، زنجيره: ٣٠٧، ژماره: ١٦٩٠}. ١٣٩١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْجَرَسُ مَزَامِيرُ الشَّيْطَانِ». {الحديث: ٥٥١٤ = ٥٥٠٤ فم:}

نهبو هورهيره (رمزاي خوداي لئ بئ) دهفه رمؤئ: پيغه مبهه (دروودى خوداي له سهر بئ) دهفه رمؤئ: (زهنگ بلوړى شهيتانه). {تاج/ ٣، زنجيره: ٤٦، ژماره: ٢٨٩٠}. {رياض/ ٤، زنجيره: ٣٠٧، ژماره: ١٦٩١}.

نه‌وه‌وی (رحمته‌ی خودای ئی بڼ) ده‌فهرموئ:

۱- هوئی نه‌وه که فریشته پاریز ده‌کهن له‌زه‌نگ، نه‌وه‌یه چونکه له نافووسی گاورمه‌کان ده‌چئ، یا له‌به‌رنه‌وه‌یه که ده‌کرېته مل و کیشیه بؤ ئاژه‌له‌که دروست ده‌کا، یا له‌به‌رنه‌وه‌یه که ده‌نگی تیژه کار له نارامیی مروؤف ده‌کا و قه‌ئسی ده‌کا.

۲- زه‌نگ حه‌رام نییه، به‌لکوو که‌راهه‌تی ته‌نزیهی هه‌یه.

۳- مه‌به‌ست له‌فریشته له‌م جوړه جی‌گایانه‌دا فریشته‌ی رحمه‌تو میهره‌بانیه، مه‌به‌ست فریشته پاریز‌گاره‌کان نییه، که ناسراون به (الحفظه) چونکه سه‌رژمی‌ری کرده‌وه‌کانی ده‌کهن و ده‌یان نووسن له تو‌ماره‌کانیانا، بؤ لی‌پرسینه‌وه‌ی روژی دوایی.

۱۳۹۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الضَّرْبِ فِي الْوَجْهِ، وَعَنِ التَّوَسُّمِ فِي الْوَجْهِ. {الحديث: ۵۵۱۶ = ۵۵۰۶ فم. تجرید ۵/، رقم: ۱۸۳۷ = ۵۵۴۱ فتح الباری}:

جایی‌ری کو‌ری عه‌بدو‌للا (ره‌زای خودای ئی بڼ) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بڼ)

قه‌ده‌غه‌یک‌دووه که‌بدری له رووخساری گیاندار، یا رووخساری گیاندار داخ بکړئ بؤ نیشانه‌کردن). {تاج/۳، زنجیره: ۴۸، ژماره: ۲۹۹۸}.

۱۳۹۳- عَنْ نَاعِمًا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَىٰ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: وَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِمَارًا مَوْسُومَ الْوَجْهِ، فَأَنْكَرَ ذَلِكَ، قَالَ: فَوَاللَّهِ لَا أَسْمُهُ إِلَّا فِي أَقْصَى شَيْءٍ مِنَ الْوَجْهِ، فَأَمَرَ بِحِمَارٍ لَهُ، فَكُوِيَ فِي جَاغِرَتَيْهِ، فَهُوَ أَوَّلُ مَنْ كُوِيَ الْجَاغِرَتَيْنِ. {الحديث: ۵۵۱۹ = ۵۵۰۹ فم}:

ناعیمی کو‌ری ئوجه‌یلی می‌صری، که تابییعییه، که‌پیی ده‌گوترئ: نه‌بو

عه‌بدو‌للا، که به‌نده‌ی ئازاد‌کراوی ئوم سه‌له‌مه‌ی هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ره، ده‌فه‌رموئ:

بیستم له ئیبنو عه‌بباس (ره‌زای خودایان ئی بڼ) ده‌یفه‌رموو: جاری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بڼ)

گویدر‌یژیکی دی، ده‌مو‌چاوی داخ کرابوو، بؤ نیشانه‌کردن، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بڼ)

نه‌وه‌ی پڼ ناپه‌سه‌ند بوو، ئیبنو عه‌بباس فه‌رمووی: ده‌ی سویندم به‌خودا،

دهبی من له دوورترین شوین له دهموچاوهوه، که دهست بدات بو داخکردن، ولاخی خوم داخ بکهه، جا ئیبنو عه بیاس فه رمانی کرد، گویدر یژیکی هه بوو، هه ردوو کوئوتیان بو نیشانه داخ کرد.

ئیبنو عه بیاس یه کههه کس بوو که هه ردوو کوئوت داخ بکا بو نیشانه.

روونکردنهوه:

له بهرئه وهی که ئهه جوړه بابته، رۆژانه روو دههه و موسوئمانان، سوود له بریارهکانیان وهردهگرن، دهئیم: نه وهوی دهفه رموی:

١- داخکردنی مروڤ به مه بهستی نیشانه کردنی نادرسته.

٢- داخکردنی دهموچاوی ئاژهل و ولاخ و گیانداری تر، هه ندی دهفه رموون: هه رانه، چونکه پیغه مبهه نه فرمت و نه فرینی کردوو له بکهه کهه، هه ندی تر دهفه رموون: ناباشه، واته: مه کرووهه.

٣- داخکردنی شوینه کانی تری جهستهی ئاژهل و ولاخ، بهبی راجیایی دروسته. بهلام نیشانه کردنی ولاخ و ئاژهل بهرنگو شتی وا، یا به هه لپاچینی موو و خوری و یال و شتی وا دروسته.

(١٠٧٥) داخکردنی گوچکهی بزنی و مهه بو نیشانه کردن. (٥٥٢٣ - ٥٥٢٠)

بَابُ: وَ سَمُ الْغَمَمِ فِي آذَانِهَا

١٣٩٤- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرِيدًا وَهُوَ يَسْمُ غَمَمًا. (قَالَ: أَحْسِبُهُ قَالَ) فِي آذَانِهَا. {الحديث: ٥٥٢٢ = ٥٥١٢ فم. بخاری. صیدو ذباح: ٥٥٤٢}:

ئهنهس (رهزای خودای ئی بی) فه رمووی: چووین بو خزمهتی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی)

له په چهیه کی حوشترا دوو، خه ریکوو رانی به ئه لقه داخ داخ ده کرد، فه رمووده گیره وه دهفه رموی: وا ده زانم فه رمووی: (پیغه مبهه له په چه کهدا به ئه لقه داخ مهرو بزنی نیشانه ده کرد، گوچکهی داخ ده کرد).

(۱۰۷۶) داخکردنی وستر. (۵۵۲۰ - ۵۵۲۳)

باب: فِي وَسْمِ الظَّهْرِ

۱۳۹۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا وَلَدَتْ أُمُّ سَلِيمٍ قَالَتْ لِي: يَا أَنَسُ: انْظُرْ هَذَا الْغُلَامَ فَلَا يُصِيبَنَّ شَيْئًا حَتَّى تَغْدُو بِهِ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَنِّكُهُ، قَالَ: فَغَدَرْتُ فَإِذَا هُوَ فِي الْحَائِطِ وَعَلَيْهِ خَمِيصَةٌ جَوْنِيَّةٌ وَهُوَ يَسِمُ الظَّهْرَ الَّذِي قَدِمَ عَلَيْهِ فِي الْفَتْحِ. {الحديث: ۵۵۲۰ = ۵۵۱۰ م. تجريد/ ۲، رقم: ۶۲۵ = ۱۳۰۱، ۵۴۷۰، ۵۸۲۴}:

ئەنەس (رمزى خودای لى بى) فەرمووی: کۆرپىكى منالى ئەبو تەلحە نەخۇش بوو، كە ئەبو تەلحە لەمال دەرچوو، كۆرە نەخۇشەكەى كە دايك براى من بوو مرد، كە ئەبو تەلحە دىتەووە بەدايىكى كۆرە مردووەكە دەلى: كۆرەكەم چۆنە؟ ئوم سولهيميش كە هەم دايكى من و هەم دايكى منالە مردووەكە بوو، پيى دەفەرموئى: لەگشت كاتى خامۇستەرە، زۆر بىدەنگە، تەرمى منالە مردووەكەش لە قوژبنىكى مالهەكەدا دادەنىت، ئىنجا شيۆ دادەنى بۆ ئەبو تەلحە و شيۆدەكا، شەويش خۆى نەختىك بۆى دەرەزىنىتەووە لەگەلىا دروست دەبىت، كە رۆژ دەبىتەووە ئەبو تەلحە خۆى دەشۆرئىت و كاتىك دىهەوئىت لەمال دەرچىت، ژنەكەى پيى دەلىت: منالەكە مردووە، دەى بىسپيژن بە خاك و برۆن بينيژن! جا ئەو بەيانىيە ئەبو تەلحە نوئىژى بەيانى بە كۆمەل لەگەل پىغەمبەردا دەكاتو، سەر گوزەشتەى خۆى و ژنەكەى و منالەكەيانى عەرزەدەكاتو پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پيى دەفەرموئى: (ئايا ئەم شەو پىكەووە دروست بوون؟) دەلى: بەلى. دەفەرموئى: (خودا پىرۆزى بكا لىتان!).

دوايى ئوم سولهيم كۆرپىكى بوو، ئەبو تەلحە كە زەربام بوو پيى فەرمووم: ئادەى ئەنەس! براكەت هەلبگرەو بىبە بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) وەچەند دەنكى خورماشى لەگەلدا نارد، كە منالەكەم برد بۆ خزمەتى حەزەمت (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (هيجت هیناوە لەگەلى، كە مەلاشووى منالەكەى پى شیرين بكەم؟) گوتە: بەلى چەند قلى خورمام هیناوە، جا خورماكەى وەرگرتو لەدەمىدا جوويى و دوايى لەدەمى خۆى دەريهیناوە خورما جووراوەكەى نايە

ناودەمی منالەکه و مەلاشووی پێ هەنوو، وەناوی نا: عەبدوللا). ئیبنو عویەینە دەیفەرموو: پیاویکی ئەنصاری دەیکوت: بەچاوی خۆم نۆ منالی ئەم عەبدوللایە کە دایک برای ئیمامی ئەنەس بوو دیو، وە هەرنۆیان قورئان خوین بوون لە بەرەکەتی دووعاکە ی پێغەمبەرەو کە بەدایک و باوکی فەرموو بوو، خودا بەرەکەت بخاتە ئەم شەوێتانەو!). {بەروانە: ژمارە: ١٤٠١ لەدواو}.

ئەمە پوختە ی ئەم چیرۆکە یە لە (مختصر صحيح البخاری)دا، بۆ روونکردنەوێ گێڕانەوێکە ی ئێرە راگوێزم کرد، لێرە ئەم پتییە ی هەیه، بەسەر باسەکەو، کە لەئاخری فەرموودەکەدا دەفەرموو: (ئوم سولەیمی دایکە کە منالەکە ی بوو، فەرمووی پێم: ئە ی ئەنەس! ئاگات لێ بێ پێش ئەوێ کە ئەم منالە گوش بکری، یا شتێ بجێتە دیوی دەروونی، بەیانی زوو بیبە بۆ خزمەتی پێغەمبەری خودا، هەتا بەشیرینی مەلاشووی چەور بکاو ناوی بنی، ئەنەس دەفەرموو: منیش وامکرد، دایکە چی فەرموو، جێبەجێم کرد، کە منالەکەم برد بۆ خزمەتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەناو پەچەیهکا بوو، لەناو باخە خورمایەکا، عابایەکی خەتداری رەشباوی جەونیانە ی لەبەردا بوو، ئەلقە داخیکی بەدەستەو بوو، ئەو حوشرانە ی بە ئەلقە داخەکە نیشانە دەکرد، کەه ی زەکات بوون، لەسەر دەمی ئازادکردن (فەتخ) ی مەککەدا هێنرابوون بۆی. {تاج/٥، زنجیرە: ٦٤، ژمارە: ٥٤٠٥}.

(پوختە ی فەرموودەکانی ئەم نامە یە)

- ١- ئاوریشم بۆ پیاو دروست نییە، تەنانەت نابێ بیکا بە پەردە ی پەنجەرەو سەرزین و کفن و قەمچی و بەنی هۆنینهوێ تەزبیح و بەرمال و کلاش.
- ٢- دروستە بۆ پیاو مامەلە و سەودای ئاوریشم بکاو بیکری و بیفرۆشی، یا کرمی ئاوریشم بەخیو بکاو لیکەکە ی بکا بە ئاوریشم و بیرپسی و بیجینی و هەموو پارچە یەکی لێ دروست بکا، چونکە ئەوێ کە بۆ پیاو حەرامە تەنیا لەبەر

کردنه كه يه تى، زيرپش وهك ئاوريشم وايه بۇ پياو له هه موو روويه كه وه، وه پياو ده توائى له بهر ناچارى ئاوريشم بپوشى، يا سوود له زير وهر بگرى، وهك كيفى ددان.

۳- ئاوريشم و زير بهر هه يى، به بى قهيدو مهرج بۇ ژن دروسته.

۴- قزو موو بويه كردن، بريارى تاييه تى هه يه.

۵- هه موو جوړه رايه خو پيخه في دروسته، به مهرجى هى پياو ئاوريشم نه بى، به مهرجى بۇ فيزو ده عيه نه بن.

۶- خو پاراستن له وي نه و بهي كهر، مه گهر له بهر ناچارى.

۷- باسى نه موستيله به تيرو ته سه لى.

۸- پيلاو تازو ربى كه مه، به تاييه ت بۇ ريبوار.

۹- بارو كه و قز خسته سهر قزو خالكوتان و ددان شاشكردن و موو هه لگرتن و ريش تاشينى ژن و بويه كردنى قزو مووى سهر و ريش، چ بۇ پياو چ بۇ ژن، نه مانه هه موو، برياره كه يان ده خوليت هه له نيوانى نه م دوو مه به سته دا:

۱/ نه گهر بۇ چاره سهرى كي شه يه كى جه سته يى، يان ده روونى، يان كو مه لايه تى

بى، نه وه دروسته له لاي زورينه زانايان، ته نانه ت هه ندى كات سونه تيشن.

۲/ به لام نه گهر بۇ بهر ده لاي و ته فره دانى خه لك و ده سكارى كارى خودابى و

هيچ مه به ستيكى ره وای شهرى نه بى، نه وه به پي شوين يا حه رامه، يا مه كرووه.

۱۰- نازهل داخكردن بۇ نيشانه، به مهرجى خو دروسته.

۴۰- نامەى ئەدەب و ۋىل

کتاب الادب

{بىروانە: تاجول ئوصول بەگوردى، بەرگى پېنجه م، لاپەرە: ۲۵ ۴۲۵ چاپى چوارەم، زنجیرە: ۲۶ ھەتا زنجیرە: ۸۶، لاپەرە: ۵۲۱ لەژمارە: ۵۲۵۸ ۵ ھەتا ژمارە: ۵۴۸۰}.

(۱۰۷۷) باسى فەرمايشتى پېغەمبەر (دروودى خودای گەورەى لەسەر بى): (ناوى من بکەن بەناو بۆ خوتان، بەلام کەسناو کەم - کە ئەبولقاسمە - مەکەن بە کەسناو بۆ خوتان). (۵۵۵۱ - ۵۵۶۳)

باب: قَوْلُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَسْمَوْا بِاسْمِي وَلَا تَكْنَوْا بِكُنْيَتِي) ۱۳۹۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَادَى رَجُلٌ رَجُلًا بِالْبَقِيعِ: يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَمْ أَعْنِكَ، إِنَّمَا دَعَوْتُ فَلَانًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَسْمَوْا بِاسْمِي وَلَا تَكْنَوْا بِكُنْيَتِي». {الحديث: ۵۵۵۱ = ۵۵۴۲ فم. تجريد = مختصر صحيح البخارى ۳/ بالكوردى رقم: ۱۲۶۲ = ۳۱۱۵، ۳۱۱۴، ۳۵۳۸، ۶۱۸۶، ۶۱۸۷، ۶۱۸۹، ۶۱۹۶}:

ئەنەسى كورى مالیک (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: جارى لە بەقیع، کە گۆرستانیکە وا لەپال مزگەوتەکەى پېغەمبەرە کەوا لەشارى مەدینە، پیاوی بانگی پیاویکی تری کرد، گوتی: ئەى ئەبولقاسم! پېغەمبەریش (دروودى خودای لەسەر بى) ئاوری ئى دایەو، وایزانی کە بانگی ئەو دەکا، پیاو کە گوتی: ئەى پېغەمبەرى خودا! لەگەل تۆم نەبوو، بانگی ئەو پیاو ترم کرد، بانگی تۆم نەکرد، بەویش ھەر دەلێن: ئەبولقاسم، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (ناوى من بکەن بەناو بۆ خوتان و بەناو بۆ کەسوکار و مال و مالتان، بەلام کەسناو کەم کە ئەبولقاسمە، مەکەن بەکەسناو بۆ خوتان). {تاج/۵، زنجیرە: ۶۲، ژمارە: ۵۳۹۵ ۴/ج}.

نه و هو ی دمه رموی: قازی دمه رموی: جه ما و مری زانیان دمه رموون، ئەم بریاره تایبەت بوو بە سەردەمی ژبانی پێغمەبەرەوه لەدوا فەوتی پێغمەبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بۆ هەموو کەسێ دروستە کە خۆی ناوبنێ ئەبۆلقاسم، بۆ خەڵکی تریش دروستە پێی بلێن ئەبۆلقاسم، ئیتر ئەو کەسە ناوی موحەممەد و ئەحمەد بێ، یانائۆ تری هەبێ، جیاوازی نییە.

باب: التسمية بِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

جالبیری گورپی عەبدووللا (زمزای خودایان ئی بئی) فەرمووی: پیاوی لەئێمە (واتە: لە ئەنصارەکان: لە یاریدەدەرەکان) کورپکی بوو، ناوی نا موحەممەد، خەزمانی پێیان فەرموو: ناهێلین منالەکەت ناوبنێی موحەممەد و ناوەکە ی پێغەمبەر بکە ی بەناوی منالەکەت، جا ئەویش منالەکە ی بە کوڵ برد بۆلای پێغەمبەر و عەرزی کرد: ئە ی پێغەمبەری خودا! ئەم کورەم بوو، ناوم ناوە موحەممەد، بەلام خەزمانی ئەنصارم پێم دەلێن: ناهێلین ناوی پێغەمبەری خودا، بکەیت بەناو بۆ منالەکەت جا چارم چییە و فەرمانی تۆ لەم بارە یەو بە چییە؟ پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمووی: (ناوی من بکەن بەناو بۆ خۆتان، بەلام کەس ناوەکەم —کە ئە بولقاسمە—

مه‌که‌ن به‌که‌س ناو بو‌خۆتان له‌پراستی دا من قاسم واته: به‌شکه‌رم — ئه‌و به‌شهی که‌خودا ده‌یدا به‌هه‌رکه‌سی له‌ئیه‌وه، به‌پیی دابه‌شکردنی خودا خۆی، دابه‌شی ده‌که‌م له‌نیوانتانا، به‌شی گه‌وره‌و به‌شی پچووک، که‌مو زۆر به‌ده‌ستی من نییه، به‌لکوو به‌ده‌ستی خودا خۆیه‌تی). {تاج/۵، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۵۳۹۶ ج/۴ = چاپی چواره‌م}.

۱۰۷۹) عه‌بدوللا‌و عه‌بدوره‌حمان: خۆشه‌ویستترین ناو له‌لای خودای گه‌وره. (۵۵۵۱ - ۵۵۶۳)

بَابُ: أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى: عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ
 ۱۳۹۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَحَبَّ أَسْمَائِكُمْ إِلَى اللَّهِ: عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ». {الحديث: ۵۵۵۲ = ۵۵۴۳ فم:}

ئیب‌نو عومه‌ر (رمزای خودایان ئی بئ) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رمووی:
 (خۆشه‌ویستترین ناوی ئیه‌وه له‌لای خودای گه‌وره: ناوی عه‌بدوللا‌و، ناوی عه‌بدوره‌حمانه‌). {تاج/۵، زنجیره: ۶۱، ژماره: ۴ = ۵۳۹۲}.

۱۰۸۰) منال ناوینری عه‌بدوره‌حمان. (۵۵۵۱ - ۵۵۶۳)

بَابُ: تَسْمِيَةُ الْمَوْلُودِ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ
 ۱۳۹۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: وَلِدَ لِرَجُلٍ مِنَّا غُلَامٌ فَسَمَّاهُ: الْقَاسِمَ، فَقُلْنَا: لَا تَكْنِيكَ أَبَا الْقَاسِمِ وَلَا نُنْعِمُكَ عَيْنًا، فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «أَسْمِ ابْنَكَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ». {الحديث: ۵۵۶۰ = ۵۵۵۱ فم. بخاری.
 أدب: ۶۱۸۶، ۶۱۸۹. تحفة الأشراف: ۳۰۳۴}.

جاییری کوری عه‌بدوللا‌ (رمزای خودایان ئی بئ) فه‌رمووی: پیاوی له‌ئیه‌مه (واته: له‌ نه‌نصاره‌کان: له‌ یاریده‌ده‌ره‌کان) کورپکی ده‌بی، ناوی نا قاسم، یاران پی‌یان فه‌رموو: نه‌ پی‌ت ده‌لێن نه‌بولقاسم و باوکی قاسم و نه‌ به‌م که‌سناوه‌ چاوو دلت روشن ده‌که‌ینه‌وه (چونکه‌ نه‌بولقاسم: باوکی قاسم، که‌سناوی پی‌غه‌مبه‌ره‌و هه‌ر قابیل به‌خۆیه‌تی!).

پیاوه که‌یش رو‌یشت بۆلای پی‌یغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) و ئه‌م باسه‌ی بۆ‌ی باس کرد، فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سهر بئ): (کوره‌که‌ت ناوبنئ عه‌بدو‌ره‌حمان!). {تاج/۵، زنجیره: ۶۱، ژماره: ۵۲۹۶ ج/۴}.

(۱۰۸۱) منال ناوبنئ عه‌بدو‌للا، ده‌ستی‌ها‌یتانی و نزا‌کردن بۆ‌ی. (۵۵۷۷ - ۵۵۸۶)

باب: تسمیه‌ المولود: عبدالله، و مسحه‌ والصلاة علیه

۱۴۰۰- عَنْ عُرْوَةَ بِنِ الزُّبَيْرِ وَفَاطِمَةَ بِنْتِ الْمُنْذِرِ بْنِ الزُّبَيْرِ أَنَّهُمَا قَالَا: خَرَجَتْ أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ حِينَ هَاجَرَتْ وَهِيَ حَبْلَى بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، فَقَدِمَتْ قُبَاءً فَنَفِسَتْ بِعَبْدِ اللَّهِ بِقُبَاءٍ، ثُمَّ خَرَجَتْ حِينَ نَفِسَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُحَنِّكَهَ، فَأَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْهَا فَوَضَعَهُ فِي حَجْرِهِ، ثُمَّ دَعَا بِتَمْرَةٍ، قَالَتْ: عَائِشَةُ: فَمَكَّنَّا سَاعَةً نَلْتَمِسُهَا قَبْلَ أَنْ نَجِدَهَا، فَمَضَعَهَا ثُمَّ بَصَقَهَا فِي فِيهِ، فَإِنْ أَوَّلَ شَيْءٍ دَخَلَ بَطْنُهُ لَرِيقِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ قَالَتْ أَسْمَاءُ: ثُمَّ مَسَحَهُ وَصَلَّى عَلَيْهِ وَسَمَّاهُ عَبْدَ اللَّهِ، ثُمَّ جَاءَ وَهُوَ ابْنُ سِنِينَ أَوْ ثَمَانٍ لِيُبَايِعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَمَرَهُ بِذَلِكَ الزُّبَيْرُ، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ رَأَاهُ مُقْبِلًا إِلَيْهِ ثُمَّ بَايَعَهُ. {الحديث: ۵۵۸۱ = ۵۵۷۲ فم. تجريد/۵، رقم: ۱۸۲۳ = ۵۴۶۹ + تجريد/۴، رقم: ۱۵۱۸ = ۳۹۰۳، ۵۴۶۹}:

عورو‌ی کور‌ی زوبه‌یرو فاطیمه‌ی کچی مونذیری کور‌ی زوبه‌یر (ره‌زای خودا له‌هه‌موویان بئ) فه‌رموویان: کاتی ئه‌سمائی کچی ئه‌بوبه‌کری صه‌دیق، که هاوسه‌ری زوبه‌یری کور‌ی عه‌وام بوو، ویستی کۆچ بکا بۆ مه‌دینه، دووگیان بوو به‌ عه‌بدو‌للا‌ی کور‌ی زوبه‌یر، که ده‌گاته‌ قوباء ژانی منال‌بوون ده‌یگری و له‌وئ عه‌بدو‌للا‌ی ده‌ین، جا در‌یژه‌ی به‌ سه‌فه‌ری کۆچ داو ده‌چی بۆ خزمه‌تی پی‌یغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) بۆ مه‌دینه هه‌تا مه‌لا‌شووی شیرین بکا، پی‌یغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) مناله‌که‌ی لی وهرده‌گری، وه له‌کۆشی خۆیدا دا‌یده‌نی، ئه‌وجا داوای ده‌نکی خورمای کرد، عورو‌ه فه‌رمووی: عائیشه‌ی پوورم فه‌رمووی: خورما نه‌بوو، ماوه‌یی بۆ‌یگه‌راین هه‌تا

پهیدامانکرد، جا پیڅه مېهر دهنکه خورماکه ی نایه ناودهمی خوئی و تهواو جویی،
 نهوجا به ته پرای دهمیه وه تفانیه ناودهمی عه بدوللاوه، ته پرای دهمی پیڅه مېهر
 بوو، نهوجا به دهنکی خورما مه لاشووی ههنوو، وه دهمی شیرین کرد. نهوجا نه سماء
 فه رمووی: نهوجا پیڅه مېهر دهستی پیادهینا بو پیرۆزی و دووعاو نرای باشی
 بویکردو نرای پیرۆزی و پیت و فه ری بویکردو ناوی نا عه بدوللا.

له پاشا عه بدوللا که گه یشته ته مهنی حهوت ههشت سالان، زوبه پیری باوکی
 بردی بو خرمه تی پیڅه مېهر (دروودی خودای له سر بین) ههتا په یمان و به یعت بدا به
 پیڅه مېهری خودا، پیڅه مېهر (دروودی خودای له سر بین) که بیینی عه بدوللا هات بو خرمه تی
 بو په یمان وهرگرتن، زمرده خه نه یه کی کردو په یمانی لی وهرگرتا). {تاج/۵،
 زنجیره: ۶۴، ژماره: ۵۴۰۵}. {بروانه: ژماره ههشت که له پیشه وه له بهرگی یه که می
 نه م کتیبه پیرۆزهدا رویشت}.

۱۴۰۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ ابْنُ لَإِبِي طَلْحَةَ يَشْتَكِي،
 فَخَرَجَ أَبُو طَلْحَةَ، فَتَقَبَّضَ الصَّبِيَّ، فَلَمَّا رَجَعَ أَبُو طَلْحَةَ، قَالَ: مَا فَعَلَ ابْنِي؟ قَالَتْ أُمُّ سَلِيمَ:
 هُوَ أَسْكَنَ مِمَّا كَانَ، فَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ الْعِشَاءَ، فَتَعَشَّى، ثُمَّ أَصَابَ مِنْهَا، فَلَمَّا فَرَغَ، قَالَتْ:
 وَارُوا الصَّبِيَّ، فَلَمَّا أَصْبَحَ أَبُو طَلْحَةَ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ:
 «أَعْرَسْتُمُ اللَّيْلَةَ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمَا»، فَوَلَدَتْ غُلَامًا، فَقَالَ لِي أَبُو
 طَلْحَةَ: أَحْمِلْهُ حَتَّى تَأْتِيَ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَبَعَثَتْ مَعَهُ ثَمَرَاتٍ، فَأَخَذَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «أَمَعَهُ
 شَيْءٌ؟» قَالُوا: نَعَمْ ثَمَرَاتٍ، فَأَخَذَهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَضَعَهَا ثُمَّ أَخَذَهَا مِنْ
 فِيهِ فَجَعَلَهَا فِي فِي الصَّبِيِّ، ثُمَّ حَنَكَهُ وَسَمَّاهُ: عَبْدَ اللَّهِ. {الحديث: ۵۵۷۸ = ۵۵۶۹ فم.
 تجرید/۵، رقم: ۱۸۲۳ = ۵۴۷۰ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۳۲۵}.

نه نه سی کوری مالیک (رهزای خودای لی بین) فه رمووی: (نه م فه رمووده یه به تهواوی له
 ژماره: ۱۳۹۵) ۱۵ رابورد).

۱۰۸۲) ناونان به ناوی پیغه مبهران و پیاو چاكانه وه. (۵۵۵۱ - ۵۵۶۳)

باب: في التسمية بأسماء الأنبياء والصالحين

۱۴۰۲- عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا قَدِمْتُ نَجْرَانَ سَأَلُونِي فَقَالُوا: إِنَّكُمْ تَقْرَأُونَ (يَا أُخْتَ هَارُونَ) وَمُوسَى قَبْلَ عِيسَى بِكَذَا وَكَذَا، فَلَمَّا قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: «إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَمُّونَ بِأَنْبِيَائِهِمْ وَالصَّالِحِينَ قَبْلَهُمْ». {الحديث: ۵۵۶۳ = ۵۵۵۴ فم}:

موغیره ی کوری شوعبه (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسمر بن) منی نارد بوؤ ولاتی نهجرانی یه مهن، لهوی مهسیحیه کان لهم نایه ته رهخنه یان دهگرتو دهیانگوت بهمن: نیوه له قورنانی خوٚتاند ا ئهم نایه ته دهخوینن، که دهلین: (أُخْتَ هَارُونَ: ئهی مهریه م! ئهی خوشکی هاروون!) وه به پیی ئهمه بی ده بی مهریه م خوشکی هاروونی برای مووسابی، وه ل حال مووسا و عیسای کوری مهریه م، سه رده میان زور زور له یه کتری دووره! منیش وهرامی ئهم رهخنه یه م نه زانی، هه تا گه پرامه وه بوؤ خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسمر بن) وه ئهمه م عهرزیکرد، فهرمووی: (دهبوو بتگوتبایه پیان: که ئه وان مه به ستیان ئه وه بوو: که مهریه م ئه وه ندده باش و پاک و پاکیزه و خواناس بوو، دهگوت خوشکی راستی هاروونی برای مووسایه و وینه ی ئه وه، وه له ناو هۆزی مهریه مده ئهم جوړه بانگ کردنه باو بووه، نیستایش ئهم جوړه ناو بردنه باوو عاده ته، دهلین: ئهی رۆله کانی خالیدو صه لآحه ددین، ئهی کورانی ئیسرائیل، ئهی برایانی خانی، ئهی خوشکانی رایبعه ی عه ده وییه. له هه مان کاتیشدا، باویکی جوان بووه له ناو ئه واندا، که به ناوی پیغه مبه ران و پیاو چاكانی پیشینه ی خوٚانه وه، خوٚیان ناو ناوه، وه له سه رده می مهریه مده، پایویکی زور باش و خواناس هه بووه، ناوی هاروون بووه، وه مهریه میان به وه وه چواندووه، که پیان گوتووه: ئهی خوشکی هاروونی پیاو چاكان). {تاج/۴، زنجیره: ۲، ژماره: ۳۹۸۳ ج/۴}.

(۱۰۸۳) منالی تازه بووی ساوا ناوینری نیبراهیم. (۵۵۷۷ - ۵۵۸۶)

باب: تسمیه المولود بإبراهیم

۱۴۰۳ - عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: وَلِدَ لِي غُلَامٌ، فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَمَّاهُ: إِبْرَاهِيمَ، وَحَنَكُهُ بِتَمْرَةٍ. {الحديث: ۵۵۸۰ = ۵۵۷۱ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۲۲ = ۵۴۶۷، ۲۲۲، ۶۰۰۲، ۶۳۵۵}:

ئەبو موسا (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: کوریکم لەدایک بوو، هەڵم گرتو بردم بۆ خزمەتی حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) ناوی نا ئیبراهیم، بەدەنکی خورما مەلاشووی شیرین کرد، لەسەر ئەم شیوەیه: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەنکە خورماکە ی تەواو جوی، ئەوجا ماجوووی خورماکە ی تەفاندە ناو دەمی منالەکە، لەپیشا ناوی نا، ئەوسا مەلاشووی شیرین کرد، وە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نزای پیروزی و پیتو فەری بۆ منالەکە کردو ئەوسا دایەو دەستم. فەرمووی: ئەو کۆرە نۆبەرە ی منالەکانم بوو). ئەمە دەقی گیرانەوێ تەجریدی بوخارییه. {تاج/ ۳، زنجیرە: ۱۱، ژمارە: ۲۶۰۸، ج/ ۴}.

(۱۰۸۴) منالی ساوا ناوینری ئەلمونذیر. (۵۵۷۷ - ۵۵۸۶)

باب: تسمیه المولود: المُنْذِرُ

۱۴۰۴ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: أَتَى بِالْمُنْذِرِ بْنِ أَبِي أُسَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ وَلِدَ، فَوَضَعَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى فَخْذِهِ، وَأَبُو أُسَيْدٍ جَالِسٌ، فَلَهِيَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَيْءٍ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَأَمَرَ أَبُو أُسَيْدٍ بِابْنِهِ، فَاحْتَمَلَ مِنْ عَلَى فَخْذِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَقْبَلُوهُ، فَاسْتَفَاقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «أَيْنَ الصَّبِيُّ؟» فَقَالَ أَبُو أُسَيْدٍ: أَقْبَلْنَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «مَا اسْمُهُ؟» قَالَ: فَلَانٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «لَا، وَلَكِنْ اسْمُهُ الْمُنْذِرُ»، فَسَمَّاهُ يَوْمَئِذٍ: الْمُنْذِرَ. {الحديث: ۵۵۸۶ = ۵۵۷۷ فم. بخاری. أدب: ۶۱۹۱. تحفة الأشراف}.

سەهلی کۆری سەعد (رمزای خودایان ئی بن) فەرمووی: ئەبو ئوسەید خۆی لەخزمەتی پیغەمبەردا دانیشیبوو، مونذیری کۆری تازه لەدایک بوو بوو، هێنایان بۆ خزمەتی

پيښه مېر (دروودی خودای لېسېر بڼ) هه تا پېرؤزی بکا، پيښه مېر (دروودی خودای لېسېر بڼ) داینا لېسېر رانی، پيښه مېر (دروودی خودای لېسېر بڼ) شتې له بېر دده ستیدا بوو خه ریکی کردو ناگای له منالنه که نه ما، نه بو ئوسه ید گوتی به که سې که منالنه که لېسېر رانی پيښه مېر لایبا، بو بارسووکي، نه ویش وایکردو منالنه که یان برده وه بو مالنه وه، له پاش که مې پيښه مېر (دروودی خودای لېسېر بڼ) به ناگا هاته وه، روانی منالنه که لېسېر رانی نه ما وه، فهرمووی: (نه وه منالنه که کوا؟ چی لی هات؟). نه بو ئوسه ید عه رزیکرد: ناردمانه وه بو مالنه وه نه ی پيښه مېر خودا! فهرمووی: (ناوی چیه؟) نه بو ئوسه ید ناویکی پې گوت که به دلی نه بوو، له بېر نه وه پيښه مېر (دروودی خودای لېسېر بڼ) ناوه که ی گؤړی و ناوی نا مونذیرو فهرمووی: (نا نه و ناوهم به دل نییه، به لام واناوم نا مونذیر). ئیتر له و رؤزه وه ناوه کونه که یان واز لیږناو ناویان نا مونذیر.

روونکر دنه وه:

۱- نه بو ئوسه ید ساعدی، ناوی مالیکی کوری ره بیعه یه، خه زره جیه، نه نصاریه، ناماده ی غه زای به درو غه زاکانی پاش به در بووه، له پېرؤزی ئازادکردنی مه که ده نا لای ئیلی به نی ساعیده به و بووه، واقیدی دم فهرموئ: پیاوکی کورته بالای سه رو ریش سپی بووه مووی پرو زور بووه، له کؤتایی ته مه نیدا نابینا بووه، سالی شهستی کؤچی له ته مه نی حه فتاو هه شت سالیدا کؤچی دواپی کردووه، دواترین که س بووه له بېر یه کان که مردووه، له مه دینه مردووه. {بېروانه: ته جرید = مختصر صحیح البخاری/۵، ژماره: ۱۷۸۸ هه تا کؤتایی}.

۲- نه م فهرمووده یه موته فقه قو عه له یه یه، بوخاریش وه ک موسلیم گپړاویه ته وه له سه هله وه، به هه مان له فظو گوته، له گه ل جیاوازیه کی زور که می شه کلیدا.

(۱۰۸۵) گؤړینی ناو به ناوی باستر. (۵۵۶۹ - ۵۵۷۴)

بَاب: تَغْيِيرُ الْإِسْمِ إِلَى أَحْسَنَ مِنْهُ

۱۴۰۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ: أَنَّ ابْنَةَ لِعُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَتْ يُقَالُ لَهَا عَاصِيَّةٌ،

فَسَمَّاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَمِيلَةً. {الحدیث: ۵۵۷۰ = ۵۵۶۱ فم}.

ثیبنو عومہر (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: کچیکی عومہری کوری خہطاب (رمزای خودایان لی بی) ناوی عاصیہ بوو، عاصیہ بہ عہرمبی واتہ: ژنی یاخی، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) ناوہکھی گوری، لہبہر خراپی و ناشیرینی، بہناوی جوان و ناوی نا: (جہمیلہ = جوانہ!)۔ {تاج/۵، زنجیرہ: ۶۵، ژمارہ: ۵۴۰۸}۔

(۱۰۸۶) گوری نی ناوی بہرہ بہ جووہیریہ (۵۵۶۹ - ۵۵۷۴)

باب: تسمیہ برہ جویریہ

۱۴۰۶- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَتْ جُورِيَّةُ اسْمَهَا بَرَّةً، فَحَوَّلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْمَهَا جُورِيَّةً، وَكَانَ يَكْرَهُ أَنْ يُقَالَ: خَرَجَ مِنْ عِنْدِ بَرَّةً. {الحديث: ۵۵۷۱ = ۵۵۶۲ فم}:

ثیبنو عہبباس (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: دایکی بروداداران جووہیریہ کی کچی حاریث، لہپیش تہوہدا کہ شووبکا بہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) ناوی بہرہ بوو، (واتہ: چاک و باش) پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) کہماہری کرد بو خوی، ناوہکھی گوری و ناوی نا جووہیریہ، (واتہ: کچولہ) چونکہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) پیی ناخوش بوو بگوتری: پیغہمبہر لہلای بہرہوہ دہرچوہ دہری. چونکہ تہم گوتہیہ بوئی تہوہ لی دی کہ چاکھی بہجی ہیشتبی! {تاج/۵، زنجیرہ: ۶۵، ژمارہ: ۵۴۱۰}۔

(۱۰۸۷) گوری نی ناوی بہرہ بہ زہینہب (۵۵۶۹ - ۵۵۷۴)

باب: تسمیہ برہ زینب

۱۴۰۷- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَطَاءٍ قَالَ: سَمَّيْتُ ابْنَتِي بَرَّةً، فَقَالَتْ لِي زَيْنَبُ بِنْتُ أَبِي سَلَمَةَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ هَذَا الْإِسْمِ، وَسَمَّيْتُ بَرَّةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْبِرِّ مِنْكُمْ»، فَقَالُوا: بِمِ نُسَمِّيْهَا؟ قَالَ: «سَمُّوْهَا زَيْنَبَ». {الحديث: ۵۵۷۴ = ۵۵۶۵ فم}:

موحه ممدی کورپی عمر مری کورپی عهطاء (ره حمه تی خودایان لی بی) فهرمووی: کچیکم بوو ناوم نا بهرره (واته: باش: چاک: خاس) زهینه بی کچی نه بو سه له مه (رمزای خودایان لی بی) پیی فهرمووم: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) نه م ناوه ی یاساخ کردوو، منیش کاتی خوئی ناوم بهر بهر بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) فهرمووی: (خوتان به پاک و پاکیزه دامه نی و ته زکییه ی خوتان مه کن، هر خدا بو خوئی باش دهمانی که کیتان باشه، یا خراپه).

جا ده لئین: قوربان! نه ی ناوی بنیین چی؟ فهرمووی: ناوی بنی زهینه ب (واته: نهرمول: نهرمین) نیر ناویان نام زهینه ب. {تاج/۵، زنجیره: ۶۵، ژماره: ۵۴۰۹، چ/۴} + {بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۵۴۲۱ هه تا کوتایی + ژماره: ۵۴۷۱} + {ته جرید/۵، ژماره: ۱۹۵۹ = ۶۱۹۲ = لاپه ره: ۲۲۴}.

(۱۰۸۸) به داری میو مه لئین که رم. (۵۸۲۸ - ۵۸۳۴)

باب: فِي تَسْمِيَةِ الْعَنْبِ الْكَرْمِ

۱۴۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ لِلْعَنْبِ الْكَرْمَ، فَإِنَّ الْكَرْمَ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ». {الحديث: ۵۸۲۸ = ۵۸۲۳ فم:}

نه بو هورهیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) ده فهرمووی: (به تری و داری میو مه لئین: (که رم) چونکه مروی موسولمان شایسته ی نه م ناوه جوانه یه، نه وه ک تری و بهری داری میو که مه ی و باده ی لی دروست ده کری). {تاج/۵، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۵۴۷۰، ۵۴۷۱ چ/۴}.

بۆنه وه ی ته وواو له مه به ستی نه م فهرموودیه تی بگه ین بهر موو بروانه: تاجی به کوردی، بهرگی پینجهم لاپه ره (۵۱۲) له زنجیره: ۸۳ دا، روونکردنه وه که هه تا کوتایی.

۱۴۰۹- عَنْ وَائِلِ بْنِ حَجْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَقُولُوا الْكَرْمَ، وَلَكِنْ قُولُوا الْعَنْبُ وَالْحَبْلَةُ». {الحديث: ۵۸۳۳ = ۵۸۲۷ فم:}

وائیلی کوری حوجر (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبه (دروودی خودای لهسهر بی)
 فهرمووی: (بهتری و داری میو مهلین: کهرم، وهک نهرهق خورهکانی سهردهمی
 نهزانی ئاویان دهگوت، بهلام بلین: تری و داری میو).

روونکردنهوه:

بهپیتی شهرحی نهوهوی لهسهر سهحیحی موسلیم، ئهم جوړه ناوانه،
 کهراههت و ناباشیان ههیه.

(١٠٨٩) با مروء بهم جوړه ناوانه ناوانه نری: نهقلهجو رهباح و یهسارو نافع.

(٥٥٦٤ - ٥٥٦٨)

باب: النہی أن یسمی بأفّح وریاح ویسار ونافع

١٤١٠- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) أَنْ نُسَمِّيَ رَقِيقَنَا بِأَرْبَعَةِ أَسْمَاءٍ: أَفْلَحَ وَرَبَّاحٌ وَيَسَارٌ وَنَافِعٌ. {الحديث: ٥٥٦٤ =
 ٥٥٥٥ فم}:

سهموورهی کوری جوندوب (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسهر

بن) ریگهی نهدهداین که خولام و کویلهکانمان ناوبنیین بهم چوار ناوه: به نهقلهجو
 بهرهباح و به یهسارو بهنافع). {تاج/٥، زنجیره: ٦٣، ژماره: ٥٤٠١}.

١٤١١- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بَإَيِّهِنَّ بَدَأْتَ، وَلَا تُسَمِّنَنَّ غُلَامَكَ يَسَارًا وَلَا رَبَّاحًا وَلَا نَحِيجًا وَلَا
 أَفْلَحَ، فَإِنَّكَ تَقُولُ أَثَمَ هُوَ؟ فَلَا يَكُونُ، فَيَقُولُ: لَا، إِنَّمَا هُنَّ أَرْبَعٌ فَلَا تَزِيدَنَّ عَلَيَّ. {الحديث:
 ٥٥٦٦ = ٥٥٥٧ فم. أبو داود. أدب: ٤٩٥٨، ٤٩٥٩. ترمذی. أدب: ٢٨٣٤. ابن ماجه.
 أدب: ٣٧٢٩. تحفة الأشراف: ٤٦١٢}:

سهموورهی کوری جوندوب (رهزای خودای لی بن) له پیغهمبهروه (دروودی خودای لهسهر بی)

دهفهرمووی: (خوشهویستترین گوته، لهلای خودای گهوره، ئهم چوار وشهیهیه:

(سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ: پاکی و پیروزی، لەراستیدا هەر بۆخودایه، سوپاس و ستایش هەر شایستهی خودایه، هەر خدا خودایه و بهس، خدا لهههموو کەس و لهههموو شتێ گەورەتره). بەهەرکامێ لەم چوار وشەیە دەست پێ بکە قەیدی نییه بۆ تۆ، کوڕی خۆشت ناومەنێ یەسار، یا رەباح، یا نەجیح، یا ئەفڵەح، چونکە وادەبێ، تۆ دەرپرستی و دەلییت: ئەرێ هین لەوێ؟ جا ئەگەر لەوێ نەبوو دەلێن: ئەو لێره نییه). قسه بیژ دمه‌رموی: ئەم ناوانه که پیڤه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سمه‌رب) جله‌وگیری لی کردوون، ته‌نیا چوار ناون و به‌س، به‌ده‌م منه‌وه زیاتریان مه‌که‌ن!). {تاج/۵، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۵۴۰۱، چ/۴}.

روونکردنهوه:

۱- ئەۋەدى كە دەفەرمۇي: (بەھەر كامى لەم چوار وشەيە دەست پى بکەى
فەيدى نىيە بو تو) مەبەست ئەۋەدە بە:

۱/ (سُبْحَانَ اللَّهِ) دهست پی بکهی، وهك نیستای خوئی دهبی، ئاوا: سُبْحَانَ اللَّهِ،
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

۲/ به (الْحَمْدُ لِلَّهِ) دہست پی بکھی دہی، ناوا: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ).

۳/ به (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دست پی بکھی ھمر دہی، ٹاویہ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ).

۴/ به (اللَّهُ أَكْبَرُ) دہست پی بکھی ہمر دہی، ناوا: (اللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

ئەمەدەشكى كە دەفەر مۆي: (ئەرى هين لەو يىيە) ئەم چوار ناود، واتايان ئاوايە:
 (يەسار = ئاسان)، (رەباح = قازانچ)، (نەجیح = سەرگەوتوو = دەرچوو)، (ئەفلەح =
 رزگار). جا لەكاتى پرسیارد، ئەگەر كەسى لەكەسى پېرسى: ئەرى كاكا ئاسان
 لەويیە؟ تۆيش بلی ئاسان لیڤه نییه، نۆقلانى باش نییه.
 بەپیی شەرھەكان ئەم جۆره ناوانە كەراھەتى تەنزیهییه.

(۱۰۹۰) ناخر بریار، مؤلّات دراوه بهم ناوانه. (۵۵۶۴ - ۵۵۶۸)

باب: الرخصة فی ذلك

۱۴۱۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَرَادَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَنْهَى عَنْ أَنْ يُسَمَّى بِبَعْلَى وَبَبْرَكَةَ وَبِأَفْلَحَ وَبِيسَارٍ وَبِنَافِعٍ، وَيَنْحُو ذَلِكَ، ثُمَّ رَأَيْتُهُ سَكَتَ بَعْدَ عَنَّا، فَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا، ثُمَّ قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَمْ يَنْهَ عَنْ ذَلِكَ، ثُمَّ أَرَادَ عُمَرُ أَنْ يَنْهَى عَنْ ذَلِكَ ثُمَّ تَرَكَهُ. {الحديث: ۵۵۶۸ = ۵۵۵۹ فم} :

جابری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لی بن) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہسہر بن)

ویستی کہ ناوی یہ علاو بہرہ کتہ و تہ فلہ ح و یہ سارو نافع و تہم جوڑہ ناوانہ یاساخ بکا، بہ لام و ہک سہ نجمدا لہ پاشا لییان بی دہنگ بوو، ہہ تا گیانی پاکی سپارد ہیچی وای لہ بارہ میانہ و ہ نہ فہرموو. عومہ ریش (رمزای خودای لی بن) ویستی کہ تہم جوڑہ ناوانہ قہدہ غہ بکا، بہ لام لہ پاشدا تہ ویش وازی لہ و ہینا). {تاج: ۵، زنجیرہ: ۶۳، ژمارہ: ۵۴۰۲}.

(۱۰۹۱) ناوہینانی بہ ندہ و کہ نیزو سہرودرو ناغا. (۵۸۳۵ - ۵۸۳۸)

باب: تسمية العبد والامة والمولى والسيد

۱۴۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: اسْقِ رَبِّكَ، أَطْعِمْ رَبِّكَ، وَضَيِّ رَبِّكَ، وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: رَبِّي، وَلَيَقُلْ: سَيِّدِي مَوْلَايَ، وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: عَبْدِي، أُمْتِي، وَلَيَقُلْ: فَتَايَ، فَتَاتِي، غُلَامِي». {الحديث: ۵۸۳۸ = ۵۸۳۱ فم. تجرید: ۳، رقم: ۱۰۹۱ = ۲۵۵۲ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۴۷۱۸} :

تہبو ہورہیرہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: خو شہ ویست (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی:

(لہ کاتی قسہ کردن و گوفتوگوڈا، بہ کارہ کہرو خزمہ تکارہ کانتان مہ لین: ناو بدہ بہ خاومہ کتہ، یا نان بدہ بہ خاومہ کتہ، یا ناوی دہسنویژ بکہ بہ دہستی خاومہ کتہ، ہہ روا بہ یہ کتریش مہ لین: (رہی: خاومہ!) بہ لام بلین: (سیدی: گہورہم، مولای: سہرورہم) و ہیا مہ لین: (عبدی: عہدہ کہم: بہ ندہ کہم، فتاتی: کارہ کہرہ کہم: نوکہرہ کہی من، کہنیشکہ کہی من. غلامی: خولامہ کہم). {تاج: ۵، زنجیرہ: ۸۱، ژمارہ: ۵۴۶۴ ج/۴ = چاپی جوارہم}.

(۱۰۹۲) به کارهینانی که سناو (کونیه) بؤ منال. (۵۵۷۷ - ۵۵۸۶)

باب: تَکْنِيَةُ الصَّغِيرِ

۱۴۱۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحْسَنَ النَّاسِ خُلُقًا، وَكَانَ لِي أَخٌ يُقَالُ لَهُ: أَبُو عُمَيْرٍ (قَالَ: أَحْسَبُهُ قَالَ) كَانَ فَطِيمًا، قَالَ: فَكَانَ إِذَا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَأَاهُ قَالَ: «أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ النَّعِيرُ؟» قَالَ: فَكَانَ يَلْعَبُ بِهِ. {الحديث: ۵۵۸۷ = ۵۵۷۸ ف.م. تجرید: ۵، رقم: ۱۹۵۲ = ۶۱۲۹، ۶۲۰۳. أبو داود. أدب: ۴۹۶۴. ترمذی. أدب: ۲۸۳۱. تحفة الأشراف: ۵۱۴} :

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: بهراستی پیغه مبهری خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) خاوهنی رهفتاری شیرین و بهرزبوو، خوئی له نیمه جیا نه ده کرده، ته و او تیکه لاوی ده کردین، ته نانهت براییه کی بجکوله م هه بوو، که سناوی نه بو عومهیر بوو، له شیر برابووه، پیاان ده گوت: باوکی عومهیر، چوله که یه کی هه بوو، یاری پی ده کرد، روژی کی شکه که مرد، چه زمرت (دروودی خودای له سمر بی) هات بؤ مالمان، ته ماشای کرد نه بو عومهیر خه مباره، فهرمووی: (نه وه چیه تی بوچی و خه فته تباره؟) عهرزبان کرد: مه لیچکه که ی مردوو! فهرمووی: (نه ی باوکی عومهیر، مه لیچکه کهت چی به سهرهات). {تاج: ۵، زنجیره: ۳۵، ژماره: ۴۸۶۰، ج/۴ = چاپی چوارم}. نه مه ی نووسیمان گیرانه وهی تاجه، بؤ زیاده زانیاری برپاوه ته جرید بهرگی پینجه م فهرمووده ی ژماره: ۱۹۵۲ = ۶۱۲۹ فه تحو لباری.

(۱۰۹۳) پیاو به پیاوی تر بئی: نه ی کوری بجکوله م. (۵۵۹۱ - ۵۵۹۹)

باب: قَوْلُ الرَّجُلِ لِلرَّجُلِ: يَا بُنَيَّ

۱۴۱۵- عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: مَا سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَدًا عَنِ الدَّجَالِ أَكْثَرَ مِمَّا سَأَلْتُهُ عَنْهُ فَقَالَ: لِي «أَيُّ بُنَيٍّ وَمَا يُنْصَبُكَ مِنْهُ إِنَّهُ لَنْ يَضُرَّكَ». قَالَ: قُلْتُ إِنَّهُمْ يَزْعُمُونَ أَنَّ مَعَهُ أَنْهَارُ الْمَاءِ وَجِبَالُ الْخُبْزِ. قَالَ: «هُوَ أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ ذَلِكَ». {الحديث: ۵۵۸۹ = ۵۵۸۰ ف.م. بخاری. فتن: ۷۱۲۲} :

موغیره ی کوری شوعبه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: کهس نه وه نده ی من له باب بهت چه جاله وه پرسپاری زوری له پیغه مبهر (دروودی خودای له سمر بی) نه ده کرد، جار یکیان پیی

فەرمووم: (رۆلەكەم! كۆرە شىرىنەكەم! چىيە ۋا ئەۋەندە لىي خەجلى، زىانى بۇ تۆ نابى، ئىتر بۇ ئەۋەندە پەرىشانى كردوويت؟).

گوتەم: بۆيە ئەۋەندە دەترسم چونكە دەلىن: كىۋى گەۋرە گەۋرە ناناو چەندىن چەم و روبارى ئاۋى لەگەلە!

فەرموۋى (دروۋى خوداى لەسەر بى): (با ئەۋانەيشى لەگەل بى، ئەۋ لەلای خودا سووك و تېۋىە و رادەى ناكەۋى كەبەھۆى ئەم جۆرە چاۋ بەستو چاۋو راۋدە سەر لە موسولمانى پاك بشىۋىنى، بەلكوۋ ئەۋە دەبى بەھۆى بەھىزبوۋنى باۋەرى باۋەردارو دەبى بەھۆى راستكردنەۋەى بەلگەى رۆشن لەسەر ناموسولمانان و ناپاك، كە فەرماشتى خوداۋ پىغەمبەرى خودا راستەۋ دىتە جىۋ رەتبوۋنەۋەى نىيە!).
{تاج/۵، زنجىرە: ۱۱۲، ژمارە: ۵۶۱۵}.

روونكردنەۋە:

مەبەستى سەرەكى لەم سەرباسە ئەۋەيە، كە مەرۇف، لەكاتى گوشتوگۆۋ شتى وادا، سوننەتە كە زمانى شىرىن بىۋ لەروۋى خۆشەۋىستىيەۋە بەكەسى كە لەخۆى منالترى، بلى: رۆلەكەم، كچەكەم، كۆرەكەم، يا لەتەمەنى خۇيدا بى، پىي بلى: براكەم، خوشكەكەم، يا پىي بلى: كاكە، مامە، دادە، باجى، دايكەكەم، پوورى، ميمى، خالو، مامۇستا، يا شىخ، كاك حاجى، ئەمانە ھىچى بەدرۇ دانانى، بەلكوۋ پەسەندو باشەۋ دەبى بەھۆى پەخشى دۆستى و خۆشەۋىستى و رىزى يەكترى و باۋىكى كۆمەلايەتى پەسەندەۋ شەرع بەگەندى دەكا!!

۱۰۹۴) خويىرى ترين ناۋ لەلای خودا ناۋى ئەۋ كەسەيە خۆى ناۋىنى شاھن شاھ.

(۵۵۷۶ - ۵۵۷۵)

باب: أَخْخَ اسْمِ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكُ الْأَمْلاكِ

۱۴۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ أَخْخَ اسْمِ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكُ الْأَمْلاكِ»، (وَفِي رِوَايَتِهِ): «لَا مَالِكَ إِلَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ»، قَالَ سُفْيَانُ يَعْنِي ابْنَ عَيِّنَةَ: مِثْلُ شَاهَانَ شَاهَ. وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: سَأَلْتُ أَبَا

عَمْرُو عَنْ (أَخْنَع) فَقَالَ: أَوْضَعَ. {الحديث: ٥٥٧٥ = ٥٥٦٦ فم. تجرید/ ٥، رقم: ١٩٦١ = ٦٢٠٥، ٦٢٠٦}:

نهبو هورهیره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی: (خویرپترین ناو لهلای خودای گهوره، ناوی نهو پیاوویه که خوی ناوبنی (مَلِكُ الْأَمْلَک: شاهنشاه). لهگیرانهوویهکا، که ژمارهکهی (٥٥٧٦)ه، له صهحیحی موسلیما ددهرموی (دروودی خودای لهسهر بن): (لهپوژی ژینهوهدا، خودای گهوره لهههموو کهسی زیاتر رقی لهو پیاوویه که ناویرابی (شای شایان: مهلیکو ئهملاک: شاهنشاه) خودای گهوره لهههموو کهسی زیاتر رقی لهو پیاوویه، که ناویربی: (شای شایان: مهلیکول ئهملاک: شاهنشاه) خودای گهوره لهههموو ناوی زیاتر رقی لهخواوینی نهو ناوویه، نهو ناوه لهلای خودا لهههموو ناوی چهپهئتره، شای راستهقیینه، که ههرخوی شای گشت شایان بی تهنیا خودای گهورهیه و بهس). {تاج/ ٥، زنجیره: ٦٣، ژماره: ٥٣٩٩، ٥٤٠٠} + {ریاض/ ٤، زنجیره: ٣٢٠، ژماره: ١٧٢٤}.

ههر لهم گیرانهوویهدا ددهرموی: سوفیان (ناسراو به ئیینو عویهینه) ددهرموی: واتای مهلیکول ئهملاک، وهک شاهانشاه. نیمامی نهحمهدی کوری حهنبهل، ددهرموی: لهبارهی واتای وشهی (ئهخنهع)ی ناو نهو فهرمووودهیهوه، لهنهبو عهمرم پرسی، فهرمووی واته: خویرپی و نارسهنترین.

١٠٩٥) مافی موسولمان لهسهر موسولمان پینجن. (٥٦١٥ - ٥٦١٦)

باب: حَقَّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خُمْسٌ

١٤١٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «خُمْسٌ تَجِبُ لِلْمُسْلِمِ عَلَى أَخِيهِ: رَدُّ السَّلَامِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ». {الحديث: ٥٦١٥ = ٥٦٠٦ فم. تجرید/ ٢، رقم: ٦٠٠ = ١٢٣٩، ٢٤٤٥، ٥١٧٥، ٥٦٣٥، ٥٦٥٠، ٥٨٦٣، ٦٢٢٢، ٦٦٥٤}:

نهبو هورهیره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بن) ددهرموی: (مافی موسولمان لهسهر برای موسولمانی خوی پینجن: وهلامدانهوهی سلاوو

نزاگردن بۆ پژمیوو چوون بۆسەر دهعهوت و سهردانی نهخۆش و شوینهکهوتنی
تهرم). {ریاض/١، زنجیره: ٢٧، ژماره: ٢٣٨، ٢٣٩ + ریاض/٢، زنجیره: ١٤٤، ژماره: ٨٩٤} .
١٤١٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ»، قِيلَ: مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «إِذَا لَقِيتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ،
وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَسَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرِضَ
فَعُدُّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ». {الحديث: ٥٦١٦ = ٥٦٠٧ فم} :

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: خۆشهویست (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی:
(بهیاسای شهرعی خودا موسولمان شهش مافی تایبهتی لهسهر موسولمان ههیه:
یهکههه: کاتی تووشی دهبوو بهیهکهتری دهگهن سلاو روژ باشی ئی بکا.
دوووه: ئهگهر خوئکی کرد بۆسهر شایی و نان خواردن و شتی وا، بابچی بۆسهر
بانگهیشتنهکهی.

سییهه: کاتی داوای ئامۆشگاری و راویزی ئی کردیت، ئامۆشگاری باشی بکهو
بهشیوهی گشتی ههرچیت بۆ خۆت پی خۆشه، بۆ ئهویش ئهوهت پی خۆش بیو
هانی بده لهسهری.

چوارهه: کاتی دهپژمیو سوپاسی خوای کردو گوئی: (الحمد لله: سوپاس بۆ
خودا) تۆیش نزای باشی بۆ بکهو پیی بلی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ: خودا رحمت پی بکا).
پینجهه: ئهگهر نهخۆش کهوت سهری ئی بدهو لهکاتی ناساخیدا ههوالپرسی ئی
بکه.

شهشهه: کاتی دهمرئ شوین تهرمهکهی بکهوهو ئهگهر لهگهئیا ههتا سهر
گۆرستان بچی و ئامادهی ناشتنی بیت زۆر چاکه). {ریاض/١، لاپهه: ٢١٢، زنجیره:
٢٧، ژماره: ٢٣٨. چاپی دووهه} .

روونکردنهوه:

{بروانه: تاج/٥، زنجیره: ٥٧، ٥٨، ٥٩، ٦٠، لهژماره: ٥٣٧٧ ههتا ٥٣٨٩} بریارهکانی
نزای پژمیو (له فهتحولولهیهه) دا هاتوووه:

- ۱ - سوننه ته پڙميو، له پاش پڙمه، سوپاسی خودا بکا، به دهنگی بهرز.
- ۲ - سوننه ته ناماده بوان، نژای باشی بو بکهن، باشر وایه پیی بگوتری: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) نه گهر یه ک که سیش پیی بلای دهی.
- ۳ - واباشه پڙميو له کاتی پڙمیندا، به دهسته سرې، یا به شتی، یا به هه ردو و ناوله پی، رووی خوۍ داپوښی، تانه بی به نازار بوک هس.
- ۴ - به پیی ته وانا دهنگی پڙمه که ی نزم بی و پرژی نه چی به سهر که سدا.
- ۵ - تا جاری دوو جار نزا بو پڙميو سوننه ته، به تایبه تی نه گهر سوپاسی خودای کرد له پاش پڙمین.
- ۶ - بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۵۲۸۱، ج/۴ که نه مه دهغه که یه تی: نه بو هوردهیره (رمزای خودای لای بی) دهغه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودای لمسه بی) دهغه رموی: (کاتی که سی له نیوه ده پڙمی، بابلی: (الحمد لله: سوپاس بو خودا) با براده رو هاورپکه شپی پیی بلای: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ: خودا رحمت پی بکا) که وای پی گوت و نه مزایه ی بو یکرد، با پڙمیوه که شپی نه مزایه بو نه و بکا و پیی بلای: (يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكُم: خودا شاره زای ریگه ی حه قتان بکا و کاروبارتان بسازی نی). {بوخاری. کتاب الأدب. باب: إذا عطس كيف يشمت. رقم: ۶۲۲۴} + {بروانه: ریاض/۲، زنجیره: ۱۴۲، ژماره: ۸۸۳، ۸۷۸، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۴}.

۱۰۹۶) ریگری له دانیشتنی سهر ریگه و بان، مافی ریگه ره چاو بکری.

(۵۶۱۲ - ۵۶۱۴)

باب: النَّهْيُ عَنِ الْجُلُوسِ فِي الطَّرِيقَاتِ وَإِعْطَاءِ الطَّرِيقِ حَقَّهُ

۱۴۱۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالْجُلُوسَ فِي الطَّرِيقَاتِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَنَا بُدٌّ مِنْ مَجَالِسِنَا، نَتَحَدَّثُ فِيهَا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَإِذَا أُيِّنْتُمْ إِلَّا الْمَجْلِسَ، فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهُ»، قَالُوا: وَمَا حَقُّهُ؟ قَالَ: «غَضُّ الْبَصَرِ، وَكَفُّ الْأَذَى، وَرَدُّ السَّلَامِ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ». {الحديث: ۵۶۱۳ = ۵۶۰۴ فم:}

ئەبو سەئىدى خۇدرى (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خۇداي لەسەر بىن) دەفەرموۋى: (نەكەن لەسەرە رېگە دابنىش!) عەرزىيانكرد: ئەي پېغەمبەرى خۇدا! چارمان نىيە، نىشتگە و جى دانىشتنى ترمان نىيە، ئەي لەكۆى دوو قسە بۇ خۇمان بىكەين! حەزرەتەش (دروودى خۇداي لەسەر بىن) فەرموۋى: (كەۋاي ئى ھات! كەۋابوو مافى رېگەوبان بەجى بەين). گوتيان: مافى رېگە و بان جىيە؟

فەرموۋى: (چاۋى خۇتان لە تەماشاي ناپەوا بگرنو، ئازارى كەس مەدەن و مەبن بەبارى ئازار بۇ ھاتوچۆكەران، لەھەمان كاتدا ۋەلامى سلاۋ بدەنەۋەو، فەرمان بە چاكە بىكەن و، جەلەۋگىرىي لە خراپە و كارى ناشايستە بىكەن!). {تاج/۵، زنجىرە: ۵۳، ژمارە: ۵۳۶۱ ج/۴}.

(۱۰۹۷) دەستوورى سلاۋكردن. (۵۶۱۱)

باب: في تسليم الرّاكب على الماشى والقليل على الكثير

۱۴۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يُسَلِّمُ الرَّكَّابُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ». {الحديث: ۵۶۱۱ = ۵۶۰۲ فم. تجريد/۵، رقم: ۱۹۶۴ = ۶۲۳۱، ۶۲۳۲، ۶۲۳۴}:

ئەبو ھورەيرە (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خۇداي لەسەر بىن) دەفەرموۋى: (با سوار سلاۋ لەپيادە بكاو، پيادە سلاۋ لەدانىشتوو بكاو، كەم سلاۋ لەزۆر بكا). {رياض/۲، زنجىرە: ۱۳۳، ژمارە: ۸۵۷، ج/۲ = چاپى دوۋەم} + {تاج/۵، زنجىرە: ۳۲، ژمارە: ۵۲۸۴ + لەزنجىرە: ۳۱ ۋە ھەتا زنجىرە: ۳۹ چاپى چوارەم}.

(۱۰۹۸) داۋاي مۆلەت و رى پىدان بۇ رۆيشتنە ناۋ مال و كۆرى دانىشتن و شتى واو

سلاۋكردن. (۵۵۹۱ - ۵۵۹۹)

باب: الاستئذان والسلام

۱۴۲۱- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ قَالَ: جَاءَ أَبُو مُوسَى إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، هَذَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ قَيْسٍ، فَلَمْ يَأْذَنْ لَهُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ،

هَذَا أَبُو مُوسَى، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، هَذَا الْأَشْعَرِيُّ، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَقَالَ: رُدُّوا عَلَيَّ، رُدُّوا عَلَيَّ، فَجَاءَ، فَقَالَ: يَا أَبَا مُوسَى مَا رَدَّكَ؟ كُنَّا فِي شُغْلٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «الْإِسْتِثْنَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أَذِنَ لَكَ وَإِلَّا فَارْجِعْ»، قَالَ: لَتَأْتِيَنِي عَلَى هَذَا بَيِّنَةٌ، وَإِلَّا فَعَلْتُ وَفَعَلْتُ، فَذَهَبَ أَبُو مُوسَى، قَالَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): إِنْ وَجَدَ بَيِّنَةً تَجِدُوهُ عِنْدَ الْمُنْبَرِ عَشِيَّةً، وَإِنْ لَمْ يَجِدْ بَيِّنَةً فَلَمْ تَجِدُوهُ، فَلَمَّا أَنْ جَاءَ بِالْعَشِيِّ، وَجَدُوهُ، قَالَ: يَا أَبَا مُوسَى! مَا تَقُولُ؟ أَقَدْ وَجَدْتَ؟ قَالَ: نَعَمْ، أَبِي بَنَ كَعْبٍ، قَالَ: عَدَلْ، قَالَ: يَا أَبَا الطُّفَيْلِ مَا يَقُولُ هَذَا؟ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ ذَلِكَ، يَا ابْنَ الْخَطَّابِ! فَلَا تَكُونَنَّ عَذَابًا عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، إِنَّمَا سَمِعْتُ شَيْئًا فَأَحْبَبْتُ أَنْ أَتَّبِعَ. {الحديث: ۵۵۹۸ = ۵۵۸۹ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۹۳۹ = ۲۰۶۲، ۶۲۴۵، ۷۲۵۳}:

ئەبو بور دەدی کورپی ئەبو مووسای ئەشعەری فەر مووی: باوکم فەر مووی: عومەر نارد بووی بە شوینما، رویشتم بۆلای، کە گەشیتم بەردەرگاکی، سێ جار لە سەر ئەم شیوەیە داوایە ساووم کرد بەلام کەسێ وەلامی نەدامەو: جاری یەکەم گوتم: ساووتان ئی بێ من عەبدوللای کورپی قەیسەم، ئایا مۆلەت هەیە کە بێمە ژوورەو، بەلام کەس وەلامی نەدامەو، جاری دوویم گوتم: ساووتان ئی بێ من ئەبو مووسام، مۆلەت هەیە کە بێمە ژوورەو، بەلام دیسان وەلام نەبوو، جاری سێیەم گوتم: ساووتان ئی بێ من ئەل ئەشعەری، مۆلەت هەیە کە بێم بۆ خزمەتتان، بەلام دیسان وەلام نەبوو. ئیتر منیش گەرامەو و عومەریش کەبەمە دەزانێ دەفەر مووی: بیگیڕنەو بۆلام، بیگیڕنەو بۆلام، منیش کەچوومەو، فەر مووی: ئەی ئەبو مووسا! بۆچی گەراپتەو؟ بۆ چاوەروانت نەکرد؟ ئێمە لەوکاتەدا کەتۆ داوای مۆلەت کرد، سەر قاتی کاری بووین!

منیش عەزیم کرد: من هاتم بۆلات و سێ جار لەبەر دەرگا کەتدا ساووم کردو داوای مۆلەتەم کرد، کەس وەلامی نەدامەو، ئیتر منیش گەرامەو چونکە بۆ خۆم لەخودی پیغەمبەرم بیست دەیفەر موو: (داوای مۆلەت پێدانی چوونە ژوورەو، بۆ

مائی، یا بۆلای کەسێ، سێ جارە، ئەگەر رێگەت پێ درا ئەوا باشە، دەنا بگەرپرێرەو
بۆ شوینی خۆت).

جا عومەر بەهەرەشەو فەرمووی: (بەخودا یا بەلگە راست دەکەیتەو لەسەر
ئەم فەرمایشتە پێغەمبەر کە دەیگێریتەو، یا ئیشیکی واوات پێ دەگەیهنم!)،
منیش رویشتم هەتا شایەتی تر پەیدا بکەم، لەسەر داواکەم.

ئیمامی عومەر دەفەرموی: (ئەگەر شایەتی دەست کەوێ ئیوارێ دەیهێنێ بۆلای
مینبەرەکە مەزگەوتەکە پێغەمبەر، کە ئیمە لەوێ چاوەروانی کردنی نوێزی
شیوان دەکەین، ئەگەر شایەتیشی دەست نەکەوێ ئەوا نایەت).

جا بۆ ئیوارێ دەروانن وا ئەبو موسا هاتوو لەوێ، عومەر پێی دەفەرموی:
(ئەو ئەبو موسا! ھاجیت کرد، شایەت دەست کەوت کە شایەتیت بۆیدا کە
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وایفەرموو؟). دەلی: بەلی، دەفەرموی: کییە؟ دەلی:
ئوبەیی کورێ کەعب. عومەر دەفەرموی: شایەتی راست و دروست و دادپەرورە،
قەبوولە!

ئەوجا عومەر (رەزای خودای ئێ بێ) رووی قسە کردە ئوبەیی کورێ کەعب و پێی
فەرموو: (ئەو ئەبو طوفەیل! ئەو باوکی طوفەیل، تۆ لەم بارەیهو کە ئەبو موسا
دەلی چی ئێ دەزانی، ئایا شتی وا ھەیە، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) شتی وای
فەرموو بێ؟).

ئوبەیی کورێ کەعب، لە وەلامی عومەردا فەرمووی: (بەلی، بەگوێی خۆم
لەخودی خۆشەوێستم بیست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (داوای مۆلەتپێدانی
چوونە ژوورەو، بۆ مائی، یا بۆلای کەسێ، سێ جارە، ئەگەر رێگەت پێ درا ئەوا
باشە، دەنا بگەرپرێرەو بۆ شوینی خۆت!). ئەبو موسا چی فەرموو بوو، ئوبەیی
شایەتی لەسەر ھەمان شتدا، ئەوجا لەرووی دڵسۆزی و ئامۆژگاری باشەو بە
عومەری فەرموو: (ئەو عومەر! ئەو کورێ خەتاب! نەکە بێت بەھوی کێشەو
نازار بۆ ھاوێلانی موحەممەد، ئەمە کەتۆ لەگەڵ ئەبو موسادا کردووتە بۆنی
ئەوێ ئێ دی!!).

عومہ ریش (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: (سویحانہ للاً! چہند سہیرہ! من چوَن شتی وا دہکم؟ من تہنیا مہبہستم ئہوہ بوو، کہ ئہم شتہی بیستم، بچمہ بنچو بنہوانی و دلنیابم لہراستی و دروستی شتہکھو بہس، دہنا خوا نہ خواستہ من چوَن بہخوت و خوْپایی نازاری هاوړئ و هاوہلانی پیغہمبہری نازیز دہدم (درووی خودا لہخوی و رمزای خودا لہسہرجہم هاوہل و هاوړئ و یارانی بی). {تاج/۵، زنجیرہ: ۲۶، ژمارہ: ۵۲۵۸ ج/۴}.

۱۰۹۹) نیشانہی مؤلّت بیدان ئہوہ بی کہ بہر دہکہ لادرابی. (۵۶۳۱ - ۵۶۳۲)

باب: جَعْلُ الْإِذْنِ رَفْعُ الْحِجَابِ

۱۴۲۲- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذْنُكَ عَلَى أَنْ يُرْفَعَ الْحِجَابُ، وَأَنْ تَسْمَعَ سَوَادِي حَتَّى أَتُهَاكَ». {الحديث: ۵۶۳۱ = ۵۶۲۲ فم}:

عہدوللای کوری مہسعوود (رمزای خودای لی بن) دہفہرموی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بن) پیی فہرمووم: (نیشانہی ئہوہ کہ من ریگہم پی داوی کہ بییتہ مالہوہ بولای من، ئہوہ بی کہ بہر دہی مالہوہم لادرابی و گویت لہقسہ و رازم بی، ئہم بریارہ لہنیوانمانا دامہ زراو بی، ہتا خوْم پیّت دہلیم: کہ ئیتر بہ بی مؤلّت وەرگرتن مہی). {تاج/۵، زنجیرہ: ۲۷، ژمارہ: ۵۲۶۸ ج/۴}.

۱۱۰۰) خاوہن مال نہکەر کوتی: ئہوہ کیہ لہ بہر دہرگا باش نیہ مؤلّتخواز بلی:

منم. (۵۶۰۰ - ۵۶۰۲)

باب: كَرَاهَةُ أَنْ يَقُولَ (أَنَا) عِنْدَ الْإِسْتِثْنَانِ

۱۴۲۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: اسْتَأْذَنْتُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «مَنْ هَذَا؟» فَقُلْتُ: أَنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَنَا أَنَا». (وفي رواية): كَأَنَّهُ كَرِهَ ذَلِكَ. {الحديث: ۵۶۰۰ = ۵۵۹۱ فم. تجرید/۵/۲۳۵، رقم: ۱۹۶۹ = ۶۲۵۰ + ۹۶۳ = ۲۱۲۷ فتح}:

جایبری کوری عه‌بدوللّا (ره‌زای خودای ئی بی) فره‌رمووی: چووم بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌پاش مردنی عه‌بدوللای باوکم، هه‌تا راویژی پی بکه‌م، له‌بارهی دانه‌وه‌ی نه‌و قهرزه‌ی که‌وا له‌سهر باوکم، جا له‌ده‌رگامدا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌ژووره‌وه فره‌رمووی: (ئه‌وه کییه؟) منیش گوتم: منم. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) هاته‌ ده‌ره‌وه‌و وه‌ک که‌سی وه‌لامه‌که‌ی منی پی ناخوش بی، له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یفه‌رموو: (منم منم!!). {ریاض/۲، لاپه‌ره: ۲۲۹، زنجیره: ۱۴۱، ژماره: ۵/۸۷۷}.

۱۱۰) پیتشگیرکردن له‌سهره‌تاتکی کردن له‌کاتی مۆله‌ت خواستندا.

(۵۶۰۳ - ۵۶۰۸)

باب: النهي عن الإطّلاع عند الاستئذان

۱۴۲۴- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَخْبَرَهُ أَنَّ رَجُلًا أَطَّلَعَ فِي جُحْرِ فِي بَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِدْرَى يَحْكُ بِهِ رَأْسَهُ، فَلَمَّا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَوْ أَعْلَمُ أَنَّكَ تَنْظُرُنِي لَطَعَنْتُ بِهِ فِي عَيْنِكَ»، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّمَا جُعِلَ الْإِذْنُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ». {الحديث: ۵۶۰۳ = ۵۵۹۵ فم. تجريد/۵/۲۳۳، رقم: ۱۹۶۶ = ۶۲۴۱، ۵۹۲۴، ۶۹۰۱}:

سه‌هلی کوری سه‌عدی ئه‌ل‌ساعیدی (ره‌زای خودایان ئی بی) فره‌رمووی: جاری پیاوی له‌درزی ده‌رگاکی مائی پیغه‌مبه‌ره‌وه، له‌پاش داوی مۆله‌تی چوونه ژووره‌وه، سه‌ره‌تاتکی ده‌کردو ته‌ماشای ناوه‌وه‌ی ده‌کرد، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) شانه‌یه‌کی ئاسنینی به‌ده‌سته‌وه بوو، سه‌ری خۆیی پی داده‌هینا، به‌کابرای فره‌رموو: (ئه‌گه‌ر ده‌مزانی که‌تۆ ته‌ماشای ناوه‌وه ده‌که‌ی له‌درزی ده‌رگاکه‌وه، ئه‌م شانه‌یه‌م ده‌کرد به‌ناو چاوتا، چونکه خودای گه‌وره له‌به‌ر ته‌ماشای چاو ریخوازی (استئذان)ی داناوه). {تاج/۵/۴۲۹، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۵۲۶۵ ج/۴ + ریاض/۲، لاپه‌ره: ۳۲۶، زنجیره: ۱۴۰، ژماره: ۲/۸۷۱}.

۱۱۰۲) کہ سنی بہ بی ریگہ پیدان تہ ماشای ناو مالی کہ سنی تر بکا نہ وانیس چاوی
 قہ لیووج بکہن. (۵۶۰۳ - ۵۶۰۸)

باب: مَن اَطْلَعَ فِي بَيْتِ قَوْمٍ بِغَيْرِ اِذْنِهِمْ فَفَقُوا عَيْنَهُ

۱۴۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَوْ أَنَّ رَجُلًا اَطْلَعَ عَلَيْكَ بِغَيْرِ اِذْنٍ، فَخَذَفْتَهُ بِحَصَاةٍ فَفَقَاتَ عَيْنَهُ مَا كَانَ عَلَيْكَ مِنْ جُنَاحٍ». {الحديث: ۵۶۰۸ = ۵۵۹۹ فم. تجرید/۵/۳۳۶، رقم: ۲۰۷۸ = ۶۸۸۸، ۶۹۰۲}:

ئہو ہورہیرہ (رمزی خودای لی بی) فہرمووی: لہ پیغہمبہرم بیست (دروودی خودای لہسہر بی)
 دہیفہرموو: (ئہگہر کہسن، بہبی مؤلہت و ریگہ پیدانی خوت، تہماشای ناو مالی تو
 بکا، بہ پہلہپیتکہ چہوئیکی تی بگری و چاوی قہلیووت بکہی گوناہت ناگا).
 {تاج: ۲۹/۵، زنجیرہ: ۸۷، ژمارہ: ۲۳۳۲ ج/۴}.

۱۱۰۳) تہ ماشاگردنی کوتوپرو چا وەرچہرخان. (۵۶۰۹ - ۵۶۱۰)

باب: فِي نَظَرِ الْفُجَاءَةِ. وَصَرَفَ الْبَصَرَ عَنْهَا

۱۴۲۶- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ نَظَرِ الْفُجَاءَةِ؟ فَأَمَرَنِي أَنْ أَصْرِفَ بَصَرِي. {الحديث: ۵۶۰۹ = ۵۶۰۰ فم}:

جہریری کوری عہبدوللا (رمزی خودای لی بی) فہرمووی: لہ پیغہمبہرم پرسی:
 لہبارہی تہماشاگردنی کوتوپرییہوہ، کہوادہبی، لہپرکا مروف چاوی دہکھوی بہ
 کہسیکی ناخویی (نامہحرہم) کہ سہیرگردنی نادرستہ، ئایا بریاری ئہوہ چییہ؟
 فہرمووی: (ئہوہ قہیدی نییہو دانانری بہگوناہ، بہلام یہکسہر چاوت
 وەرچہرخینہو کوٹایی بہسہیرگردنی بہینہ!).

۱۱۰۴) کہ سنی دہچیتہ ناو کووری دانیشتن، سلاو دہکاو دادہنیشی.

(۵۶۴۵ - ۵۶۴۶)

باب: مَن أَتَى مَجْلِسًا سَلَّمَ وَجَلَسَ

۱۴۲۷- عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَمَا هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَالنَّاسُ مَعَهُ إِذْ أَقْبَلَ نَفَرٌ ثَلَاثَةٌ، فَأَقْبَلَ اِثْنَانِ إِلَى

رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَذَهَبَ وَاحِدٌ، قَالَ: فَرَقْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَرَأَى فُرْجَةً فِي الْحُلُقَةِ فَجَلَسَ فِيهَا، وَأَمَّا الْآخَرُ فَجَلَسَ خَلْفَهُمْ، وَأَمَّا الثَّالِثُ فَأَذْبَرَ ذَاهِبًا، فَلَمَّا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ عَنِ النَّفَرِ الثَّلَاثَةِ؟ أَمَّا أَحَدُهُمْ، فَأَوَى إِلَى اللَّهِ فَأَوَاهُ اللَّهُ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَاسْتَحْيَى، فَاسْتَحْيَى اللَّهُ مِنْهُ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَأَعْرَضَ فَأَعْرَضَ اللَّهُ عَنْهُ». {الحديث: ۵۶۴۵ = ۵۶۳۷ فم. تجرید ۱/، رقم: ۵۹ = ۶۶، ۴۷۴. ترمذی. لإستئذان: ۲۷۲۴. تحفة الأشراف: ۱۵۵۱۴}:

ئەبو واقیدی لەیثی (رمزای خودای ئی بن) دهغه رموی: جاری پیغه مبهەر (دروودی خودای لمسهەر بی) له مزگهوت دانیشتبوون، خهریکی خواپه رستی و تاعهتی خودا بوون، له وکاته دا سئ کەس هاتن، دوانیان هاتنه بهر وه بوولای پیغه مبهەر (دروودی خودای لمسهەر بی) وه یه کیکیان رویشت. فهرمووی: جا دوو کهسه که له دیار کوژه کهی پیغه مبهەر (دروودی خودای لمسهەر بی) راوهستان، ههتا یه کیکیان که لینیکی له ئەلقه ی کوژه کهدا بهدی کرد تیادا دانیشت، وه ئەوی تریشیان جیگه ی دهست نه کهوت به لام له پشتیانه وه دانیشت، وه سیهه میشیان ههلی تۆراندو رویشت. جا که پیغه مبهەر (دروودی خودای لمسهەر بی) له ئامۆزگاری و قسه ی کوژی په خشی زانست و یادی خودا کهی ئی بووه، فهرمووی: (با باسی حالی ئەم سئ کهسه تان بو بکه م: یه کیکیان هانای برده بهر خودا و خودا هانای داو جیگه ی کرده وه له ناو ئەو کوژه پیرۆزه دا، یه کیکیشیان شهرمی کردو خودایش شهرمی له وکرد، چونکه ئەو کوژه پیرۆزه ی به جئ نه هیلا، خودایش له پاداشت و پیت و فهری ئەو کوژه پیرۆزه به شداری کرد، ئەوی تریشیان پشتی هه لکردو به کوژو مه جلیسی ئیمه رازی نه بوو، خودایش پشتی لهو هه لکردو لیی تووړه بوو). {تاج: ۷۰/۱، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۹۹ ج/۴ = چاپی چواره م}.

۱۱۰۵) کهسی کهسی هه لبستی نی و خوی له جیگه کهی دابنیشی ناباشه.

(۵۶۴۷ - ۵۶۵۲)

باب: النهي أن يقيم الرجل من مجلسه و يجلس فيه

۱۴۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَقْعَدِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ، وَلَكِنْ تَفَسَّحُوا وَتَوَسَّعُوا»، (وَفِي رَوَايَةٍ)

قُلْتُ: «فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَغَيْرِهَا». وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ إِذَا قَامَ لَهُ رَجُلٌ عَنْ مَجْلِسِهِ لَمْ يَجْلِسْ فِيهِ. {الحديث: ۵۶۴۹ + الحديث: ۵۶۵۰ = ۵۶۴۱ فم + ۵۶۴۲ فم. تجريد/۵/ ۲۳۶، رقم: ۱۹۷۰ = ۶۲۶۹ + ۴۸۰. تجريد/۹۱۱ فتح الباری}:

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان ئى بن) دىمفەر موئ: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) دىمفەر موئ: (نابى كەسئ كەسئى تر لە جىگەى خۆى ھەلبەستىنى و خۆى تيا دانىشى، بەلام لەكاتى پىويستدا تەكە تەكە بىكەن و جىگەى يەكترى بىكەنەو). {تاج/۵، زنجیرە: ۵۳، ژمارە: ۵۳۶۲ ۴/ج}.

لەگىرەنەو دىكە: عەرزىمكرد: مەبەست لەم نەھىيە كەوا لەم فەرمايشتەدا، جىگە دانىشتنى ناو رىزى نوپژى ھەينىيە لەرپۆژى ھەينىدا؟ فەر موئ: (مەبەست دانىشتنى رۆژى ھەينى و رۆژەكانى تىرشە، ھەروا مەبەست مزگەوت و شوپنەكانى تىرشە). ياساى ئىبنو عومەر (رمزى خودايان ئى بن) وابوو، ئەگەر پىاوئ جىگەكەى خۆى بوئ چۆل بىكر دايە تىادا دانەدەنىشت). {رياض/۲، زنجیرە: ۱۲۹، ژمارە: ۸۲۵ ۴/ج}.

روونکردنەو:

ئىمامى نەوھوى (رحمەتى خوداي ئى بن) لەم شوپنەدا لە شەرحى صەحىحى موسلىمدا دىمفەر موئ:

۱ - ھەركەسئ لەپىشا لە شوپنىكى رەوادا جىگەى خۆيگرت ئىتر خۆى بەو جىگەيە لەپىشتەرە ھەتا كەسئ تر، كەسئ تر بوئ نىيە كە لەو جىگەيە ھەلى بىستىنى. جا ئەو شوپنە لەناو مزگەوتابى، يا لە شوپنى تىربى، لەرپۆژى نوپژدا بى، يا لەرپۆژى نوپژدا نەبى.

۲ - ھەمان حوكم و بىرارى ھەيە، جىگە گشتىيەكانى تر، وەك سەر شوستەى جادەكان و شوپنە گشتىيەكانى ناو بازار.

۳ - ئەگەر كەسئ بەرمزاي خۆى جىگەى خۆى چۆل بكا بو كەسئ تر، ئەگەر دلىيا بوو، لەو كەبەدل پىي خۆشەو لەبەر شەرم و شتى وا نەبوو، ئەو دىروستە داواكەى قەبوول بكاو لەو جىگەيە دابنىشى.

له فه تحولول لهيمدا دهفه رموى: (سوننه ته بو دانىشتوو، كه لهم حاله تانه دا،
جىگه ى خو ى چو ى بكاو بىبه خشى به كه سى تر.
١/ بو كه سى له خو ى گه وره تر بى به ته مه ن.
٢/ هه روا بو كه سى له خو ى زانائربى له بهر عىلمه كه ى.
٣/ يا له بهر هه ره هوى كه ى ره واى تر (وهك: فهق بى ماموستاى، سو ى بو شىخى
خو ى، شاگرد بو وه ستاى - وه رگىر).

(١١٠٦) كه سى له جىگه ى خو ى هه لسى و دواى بگه رى ته وه، خو ى به جىگه ى

پىشوو ى خو ى له پىشتره. (٥٦٥٣)

باب: إِذَا قَامَ مَجْلِسُهُ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ

١٤٢٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ». (وَفِي حَدِيثِ أَبِي عَوَانَةَ): «مَنْ قَامَ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ
بِهِ». {الحديث: ٥٦٥٣ = ٥٦٤٥ فم:}

ئهبو هورهيره (رهزای خودای ئى بى) دهفه رموى: خوشه وىست (دروودى خودای له سه ره بى)

دهفه رموى: (كه سى له جىگه ى هه لسا، له پاشا گه راپه وه بو ى، خو ى له پىشتره پى
هه تا يه كىكى تر). {تاج: ٤٦٣/٥، زنجيره: ٥٣، ژماره: ٥٣٦٣ ج/٤}.

(١١٠٧) نابى دوو كه س پىكه وه چى به بكن، به بى كه سى سى به م كه له كه لىانا بى.

(٥٦٥٨ - ٥٦٦٢)

باب: النَّهْيُ عَنِ مُنَاجَاةِ الْإِثْنَيْنِ دُونَ الثَّلَاثِ

١٤٣٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
«إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ، مِنْ
أَجْلِ أَنْ يُحْزَنُ». {الحديث: ٥٦٦٠ = ٥٦٥٢ فم. تجريد: ٢٣٦/٥، رقم: ١٩٧٢ = ٦٢٩٠.
تحفة الأشراف: ٩٢٥٣}.

عهبدو للى كورى مه سهوود (رهزای خودای ئى بى) دهفه رموى: خوشه وىست (دروودى خودای له سه ره

بى) دهفه رموى: (كاتى سى كه س بوون، نابى دوو كه ستان به بى نه وى تر تان سرتو

چپه بکه‌ن و دوو به‌دوو به‌بی نه‌وی تر‌تان قسه‌ی په‌نهانی بکه‌ن، چاو‌ه‌روانکه‌ن نه‌گهر قسه‌یه‌کی نه‌ینی خو‌تان هه‌بوو مه‌یکه‌ن، هه‌تا تی‌که‌لی خه‌لکی تر ده‌بن، نه‌وسا دوو به‌دوو قسه‌ نه‌ینییه‌که‌ی خو‌تان بکه‌ن، چونکه‌ نه‌گهر سی‌ که‌س بن و دوان‌تان چپه چپ بکه‌ن و له‌وی تر‌تانی بشار‌نه‌وه، نه‌وه شتی وا ده‌بی به‌هوی دالته‌نگی نه‌وی تر‌تان). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۱، ژماره: ۱/۱۵۹۸}. {تاج/۵، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۵۲۷۵ ج/۴}.

۱۱۰۸) سلاو له‌منالان. (۵۶۲۸ - ۵۶۳۰)

باب: السلام علی الغلمان

۱۴۳۱- عَنْ سَيَّارٍ قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ، فَمَرَّ بِصَبِيَّانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ فَحَدَّثَ ثَابِتٌ: أَنَّهُ كَانَ يَمْشِي مَعَ أَنَسٍ، فَمَرَّ بِصَبِيَّانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ، وَحَدَّثَ أَنَسٌ أَنَّهُ كَانَ يَمْشِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَرَّ بِصَبِيَّانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ. {الحديث: ۵۶۲۸ = ۵۶۲۱ فم. تجرید/۵/۲۳۵، رقم: ۱۹۶۸ = ۶۲۴۷}:

سه‌ییار فه‌رمووی: جاری له‌خزمه‌ت ثابیتی ئەل - به‌نانیدا ده‌رویشتم، دای به‌لای کو‌مه‌لی منالا سلاوی لی کردن و نه‌وجا ثابت فه‌رمووی: جاری له‌خزمه‌تی نه‌ه‌سی کو‌ری مالیکا ده‌رویشتم، له‌لای تاقمی مناله‌وه رت بوو، سلاوی لی کردن و، فه‌رمووی: جاری له‌خزمه‌تی هه‌زه‌تدا (دروودی خودای له‌سهر بن) له‌لای تاقمی مناله‌وه رت بوو سلاوی لی کردن). {تاج/۵، زنجیره: ۳۴، ژماره: ۵۲۸۶، ج/۴} + {ریاض/۲، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۶۰۴ + ریاض/۲، زنجیره: ۱۳۶، ژماره: ۸۶۲ چاپی دووهم = ج/۲}.

روونکردنه‌وه:

ثابیتی کو‌ری ئەسه‌می ئەل-به‌نانی (ده‌حه‌تی خودای لی بن) تابعیه‌کی ناسراوه له‌ناو کو‌مه‌له‌ی فه‌رمووده زانه‌کاندا، که‌سناو (کونیه‌ی) نه‌بو موحه‌مه‌دی ئەلبه‌صریه، یه‌کی بوو له‌فه‌قی و شاگرده ناودارو ناسراوه‌کانی ئیمامی نه‌ه‌سی کو‌ری مالیک.

دەگىر نەۋە لە تابىتەۋە فەر موۋىيەتى: چل سال ھاۋەلى و ھاۋرېتى ئىمامى ئەنەسم كىردوۋە، بوخارى لە ئىبنولدىنىيەۋە دەفەرمۇئى: (تابىت نىكەى دوو سەدو پەنجا فەر موۋدەى ھەيە). پىاۋىكى زۆر باش و خواناس بوۋە، جىگەى باۋەر و متمانەى فەر موۋدە زانە گەۋرەكانە. عەسقىلانى لە تەھىزىپولتەھىزىپا دەفەرمۇئى: شوعبە دەفەرمۇئى: (تابىت ھەموو شەو و رۆزى خەتمەيەكى قورئانى دەكرىدو سال دوازە مانگە بەرۋۆزو بوۋ!).

ئىبنو عليە دەفەرمۇئى: سالى (۱۲۷)ى كۆچى كۆچى دوايى كىردوۋە، خوا پەرستىن كەسى سەردەمى خۇى بوۋە لەخەلكى بەصرە (رمزاو رەحمەتى خوداى گەۋرەى لى بى).

۱۱۰۹) نىۋە لەپىشا سلاۋ لە جوۋلەكە و گاور مەكەن. (۵۶۱۷ - ۵۶۲۷)

بَاب: لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى بِالسَّلَامِ

۱۴۳۲ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَلَا النَّصَارَى بِالسَّلَامِ، وَإِذَا لَقِيتُمْ أَحَدَهُمْ فِي طَرِيقٍ فَاضْطَرُّوهُ إِلَى أَضْيَقِهِ». {الحديث: ۵۶۲۶ = ۵۶۱۷ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رمزاى خوداى لى بى) دەفەرمۇئى: خۆشەويست (درودى خوداى لەسەر بى) دەفەرمۇئى: (نىۋە لەپىشا سلاۋ لە جوۋلەكە و گاور مەكەن، ئەگەر لەرېگەيش توۋشى يەككىيان بوۋن و رېگەكە تەنگەبەر بوۋ، ئەوا ناچارى بىكەن كە ئەو بىكەۋىتە تەنگە بەريەكەۋە). {تاج: ۵، زنجيرە: ۳۷، ژمارە: ۵۲۹۴ ج/۴}.

روونكرندنەۋە:

ئەم فەر موۋدەيە روونكرندنەۋەيەكى باشى دەۋى، بەلام من ئەم چەند خالە لەشەرەكانەۋە راگويز دەكەم:

۱ - بەھىچ شىۋەيە مەبەست لەم فەر موۋدەيە ئازاردانى جەستەيى، يا دەروونى، يا سووكايەتى پىكرىنى كۆمەلەيەتى نىيە، چونكە شتى وا، ۋەك قازى عەياض و

قورطوبی دمفه رموون: ئازاردانی به به لاشه، شتی وایش حهرامه له ئایینی ئیمه دا.

۲ - کورت و پوخت: (مه به ست له م فه رموودمه ئه و مه: که موسو ئمانان له ولاتی خوینا، خوینان گه و ره سهر و ره بن و خله و بله نه بی به ئاغا و گه و رمیان، دمه به هیج شی و مه ی مه به ست ئه وه نییه که تۆ له هه موو ریگه و شه قامیکا کاریکی واکه ی ئه وان ناچار بکه ی له ته نگه به رو سهر شوسته و قه راخ ریگه کانه وه برۆن!).
ا/ ئه و مه تا عومه ری کوری عه بد و له عه زیز دمفه رموی: (به لامه وه قهیدی نییه، ئه گه ره له پێشا سلا و له خاوه ن نامه کان بکری، چونکه خودای گه و ره دمفه رموی: {فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ}. {فه تحو لباری ژماره: ۶۲۵۴}.

ب/ له فه تحو لباریدا دمفه رموی: طه به ری له ته ریقی ئیبنو عویه ی نه وه فه رموودمه ی دهر ده هیئین، دمفه رموی: {يَجُوزُ اِبْتِدَاءُ الْكَافِرِ بِالسَّلَامِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى: {لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ}.

۳ - چونکه له شه ری ئیمه ی موسو ئماناندا، کۆمه ئی بریارو ریئمایه هه یه، که فه رمان ده که ن به موسو ئمانان، که به شی و ده ی گشتی خیر خوا بن و ره قه تار به رز بن و ریزی دروستکرا وانی خودایان له لابی و هه موو خاوه ن ماف و مافی خو یی پی بده ی، به تایبه تی فه رمانکرا وه به چاکه کردن له گه ل ئه هلی نیمه دا و دروسته چاکو چۆنیان لی بکری و هاموشوی مالیان بکری و له خو شی و ناخو شیدا ها و به شی یان بکری و ریزی بیرو با و ده و جه ژن و بۆنه و په رستگا و نامه گانیان بگری.

۱۱۰. وه لامدانه وه ی سلا و رو ژ باشی خاوه ن نامه کان. (۵۶۱۷ - ۵۶۲۷)

بَابُ: الرَّدُّ عَلَى أَهْلِ الْكِتَابِ

۱۴۳۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَلَّمَ نَاسٌ مِنْ يَهُودَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالُوا: السَّامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ: «وَعَلَيْكُمْ»،

فَقَالَتْ عَائِشَةُ وَغَضِبَتْ: أَلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا؟ قَالَ: «بَلَى قَدْ سَمِعْتُ فَرَدَدْتُ عَلَيْهِمْ، وَإِنَّا نَجَابُ عَلَيْهِمْ، وَلَا يُجَابُونَ عَلَيْنَا». {الحديث: ۵۶۲۵ = ۵۶۱۶ فم. تجرید/۳/۳۲۸، رقم: ۱۲۰۵ = ۶۰۲۴، ۶۰۳۰، ۶۲۵۶، ۶۳۹۵، ۶۴۰۱، ۶۹۲۷}:

جابیری کوری عهبدوللا (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: جاری چهند که سیکی جووله که سلاویان له پیغه مبهه کرد، گوتیان: (السَّامُ علیکم ئه‌ی باوکی قاسم!) پیغه مبهه ریش (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (له سهر ئیوه‌دیش)، عائیشه‌یش تووره بوو فهرمووی: (ئه‌ی پیغه مبهه‌ری خودا! بو وه‌لامیان ده‌ده‌یته‌وه، ئه‌ی گویت لی نه‌بوو که گوتیان چی؟ گوتیان: (السَّامُ عَلَیْکُمْ: مردن بو ئیوه) پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (با، باش ناگام لی بوو که چییان گوت، منیش گوتم مردن بو ئیوه‌یش بی، سهره‌پای ئه‌وه‌یش نزای ئیمه له‌وان گیرا ده‌بی، به‌لام نزای ئه‌وان له‌ئیمه گیرا نابی، که‌واته: ئه‌وان زیانیان له‌خویان داوه، نه‌وه‌ک له‌ئیمه). {تاج: ۵، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۵۲۹۷}.

۱۱۱۱) یاساخردنی ده‌رچوونی ژنان له‌پاش هاتنی بالا پۆشی. (۵۶۳۲ - ۵۶۳۶)

بَابُ: مَنَعَ النِّسَاءَ أَنْ يَخْرُجْنَ بَعْدَ نَزُولِ الْحِجَابِ

۱۴۳۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ أَرْوَاحَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُنَّ يَخْرُجْنَ بِاللَّيْلِ إِذَا تَبَرَّزْنَ إِلَى الْمَنَاصِعِ، وَهُوَ صَعِيدٌ أَفِيحٌ، وَكَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): احْجُبْ نِسَاءَكَ، فَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَفْعَلُ، فَخَرَجَتْ سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةً مِنَ اللَّيَالِي عِشَاءً، وَكَانَتْ امْرَأَةً طَوِيلَةً، فَنَادَاهَا عُمَرُ: أَلَا قَدْ عَرَفْنَاكَ يَا سَوْدَةُ! حَرَصًا عَلَى أَنْ يُنْزَلَ الْحِجَابُ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ {عَزَّ وَجَلَّ} الْحِجَابَ. {الحديث: ۵۶۳۵ = ۵۶۲۷ فم. تجرید/۱/۱۴۳، رقم: ۱۱۹ = ۱۴۶، ۱۴۷، ۴۷۹۵، ۵۲۳۷، ۶۲۴۰}:

عائیشه (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: ده‌ستووری هاوسه‌ره‌کانی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) وابوو، که ده‌چوون بو سهر او به‌شه‌وه ده‌ده‌چوون، ده‌چوون بو سهر او خانه‌کانی مه‌دینه، که چۆنیک پان و پۆر بوو له‌لا مالان بوو، پییان ده‌گوت:

روونکردنهوه:

له‌راستیدا خو به‌ستنه‌وه به‌هموو نه‌ریت و باوو عاده‌تیکی سه‌رده‌می
حه‌ز مه‌ته‌وه، له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئێمه‌دا کاری زه‌حمه‌ته، شتی وا بو که‌سی خو‌ی ده‌ست

دهدا، وهشتی چاکیشه، به لام بۆ ئەم خه لکهی ئیمه ی ئەمرۆ به گشتی زهممه ته، بناغه ی ئایینیش له سه ر ئاسانکارییه . {بروانه : تاج/ ۵، زنجیره : ۹۹، ژماره : ۵۲۲۵ چاپی جواره م، لاپه ره : ۳۱۷ هتا لاپه ره : ۳۳۱} .

(۱۱۱۲) رینگه ده درێ به ژن که له مال ده ربجێ بۆ کاری ناسایی خۆی .

(۵۶۳۳ - ۵۶۳۶)

بَابُ: الْإِذْنُ لِلنِّسَاءِ فِي الْخُرُوجِ لِحَاجَتِهِنَّ

۱۴۳۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: خَرَجْتُ سَوْدَةً (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) بَعْدَ مَا ضُرِبَ عَلَيْهَا الْحِجَابُ لِتَقْضَىٰ حَاجَتُهَا، وَكَانَتْ امْرَأَةً جَسِيمَةً، تَفْرَعُ النِّسَاءَ جِسْمًا لَا تَخْفَىٰ عَلَىٰ مَنْ يَعْرِفُهَا، فَرَأَاهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فَقَالَ: يَا سَوْدَةُ! وَاللَّهِ مَا تَخْفَيْنَ عَلَيْنَا فَأَنْظُرِي كَيْفَ تَخْرُجِينَ، قَالَتْ: فَأَنْكَفَأْتُ رَاجِعَةً، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِي، وَإِنَّهُ لَيَتَعَشَّىٰ وَفِي يَدِهِ عِرْقٌ، فَدَخَلْتُ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي خَرَجْتُ، فَقَالَ لِي عُمَرُ: كَذَا وَكَذَا، قَالَتْ: فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِ، ثُمَّ رَفَعَ عَنْهُ وَإِنَّ الْعِرْقَ فِي يَدِهِ مَا وَضَعَهُ، فَقَالَ: «إِنَّهُ قَدْ أَذِنَ لَكُنَّ أَنْ تَخْرُجْنَ لِحَاجَتِكُنَّ». {الحديث: ۵۶۳۳ = ۵۶۲۴ فم = فتح الملهم . تجريد / ۱، رقم: ۱۱۹ = ۱۴۶} :

عائیشه ی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودا له پیغه مبه رو رهزای خودای گه وره له هه موو هاو و له هاوسه ره به رپزه کانی بیئت) فه رمووی: پاش ئه وه ی که حیجاب له سه ر ئیمه ی هاوسه رانی پیغه مبه ر فه رزکرا، سه وده ی کچی زهممه که هاوسه ری پیغه مبه ر بوو، شه وی له مال ده رده چی بۆ کاریکی خۆی، ده چی بۆ سه راوکردن، سه وده ژنیکی قه به ی قووج بوو، به بالا له هه موو ژنی که له گه تر بوو، ئه وانیه ی که له وه وپیش ده یانناسی، به شه و به بالا ده یانناسیه وه . عومه ر ده یبینی و ده یناسی و ده لی: ئه ی سه وده! به خودا ده تناسمه وه! بیینه چۆن به م شه وه له مال ده رده چیت!

عائیشه فه رمووی: سه وده به ره و دوا ده گه رپته وه، یه کسه ر هات بۆلای پیغه مبه ر

(دروودی خودای له سه ر بێ) که له و ده مه دا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) له هۆده که ی من بوو،

شېۋى ئىۋارە نۆش دەكرد، لەۋكاتەدا گرتكى گۆشتى بەدەستەۋە بوو، خەرىك بوو دەيخوارد، سەۋدە كەھاتە ژوورەۋە، گوتى: ئەي پېغەمبەرى خودا! من بۇ ئىشى خۆم لەمال دەرچووم، كەچى عومەر واۋاى پېم گوت، قسەكەى عومەرى بۆيگىپايەۋە، عائىشە فەرموۋى: گرتكەكەى دانەنا كە سىرووشى بۆھات، كە دۆخو بارى ھاتنى سىرووشەكە بەرىدا، كوتە گۆشتەكە ھەر بەدەستىەۋە بوو، كە فەرموۋى: (ئەي ھاسەرەكانى پېغەمبەر! ۋە ھەرۋەھا ئەي ژنانى موسولمانان! مۆلەتتان پى دراۋە، كەبۇ كارو فەرمانى رەۋاى خۆتان لەمال دەرچن). {تاج/۲، زنجىرە: ۴۸، ژمارە: ۲۱۶۶ ج/۴ = چاپى چۈرەم}.

۱۱۱۳) ژنى خۇبى (مەھرەم) لە پاشكۆى پىاۋەۋە سۈاردەكرى. (۵۶۵۶ - ۵۶۵۷)

باب: جَعَلَ الْمَرْأَةَ ذَاتَ الْحَرَمِ مِنْ خَلْفِهِ

۱۴۳۶ - عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: تَزَوَّجَنِي الزُّبَيْرُ، وَمَا لَهُ فِي الْأَرْضِ مِنْ مَالٍ وَلَا مَمْلُوكٍ وَلَا شَيْءٍ غَيْرَ فَرَسِهِ، قَالَتْ: فَكُنْتُ أَعْلِفُ فَرَسَهُ، وَأَكْفِيهِ مَنُونَتَهُ، وَأَسُوسُهُ، وَأَدُقُّ النَّوَى لِنَاضِحِهِ، وَأَعْلِفُهُ، وَأَسْتَقِي الْمَاءَ وَأَخْرِزُ غَرَبَهُ، وَأَعَجِنُ، وَلَمْ أَكُنْ أَحْسِنُ أَخْبِزُ، فَكَانَ يَخْبِزُ لِي جَارَاتٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، وَكُنَّ نِسْوَةَ صَدِيقٍ، قَالَتْ: وَكُنْتُ أَنْقُلُ النَّوَى مِنْ أَرْضِ الزُّبَيْرِ الَّتِي أَقْطَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى رَأْسِي، وَهِيَ عَلَى ثُلُثَى فَرَسَخٍ، قَالَتْ: فَجِئْتُ يَوْمًا وَالنَّوَى عَلَى رَأْسِي فَلَقِيتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَدَعَانِي ثُمَّ قَالَ: «إِخْ إِخْ». لِيَحْمِلَنِي خَلْفَهُ، قَالَتْ: فَاسْتَحْيَيْتُ وَعَرَفْتُ غَيْرَتَكَ، فَقَالَ: «وَاللَّهِ لِحَمْلِكَ النَّوَى عَلَى رَأْسِكَ أَشَدُّ مِنْ رُكُوبِكَ مَعَهُ»، قَالَتْ: حَتَّى أَرْسَلَ إِلَيَّ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَ ذَلِكَ بِخَادِمٍ، فَكَفَفْتَنِي سِيَاسَةَ الْفَرَسِ، فَكَأَنَّمَا أَعْتَقْتَنِي. {الحديث: ۵۶۵۶ = ۵۶۴۸ ف.م. تجريد/۵، رقم: ۱۷۸۰ = ۵۲۲۴، ۳۱۵۱}:

ئەسمانى كچى ئەبۇبەكرى سەدىق، كە خوشكى عائىشەى ھاسەرە پېغەمبەر بوو، فەرموۋى: كاتى زوبەيرى كۆرى عەۋام منى ھېناو شووم پىي كىرد، ئەۋەى پىي بلىي مال ۋە بەندەۋ شتى ترى ۋا نەبىۋو لەسەر روۋى زەۋى، تەنيا ئەسپەكەى نەبى، لەگەل وشترىكى ئاۋكىش، ۋەمن خۆم ئالىكم دەدا بە ئەسپەكەى ۋ خزمەتەيم دەكردو

دام دەکرد، ۋە ناۋكى خورمام دەكۈتى و وردم دەکرد بۇ ئالىكى وىترە ئاۋكىشەكەى، ۋە ئاۋم دەكىشا بۇ خۇمان و سەتل و دۆلچەكەىم دەدوۋرىيەۋە و پىنە و پەرۋىم دەکرد، ۋە ھەر خۇم ھەۋىرو نانم دەکرد، بەللام نەمدەزانى كە بەجۋانى نان بكەم، چەند ژنىكى دراوسىمان ھەۋو، ئەنصارى بوون، ئەۋان نانيان بۇ دەكردم، بەراستى ژنى راست و دروست خۇيان بوون.

لەۋپارچە زەۋىيەۋە، كە پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) بەخەلاتى دابوۋى بەزوبەيرى مىردم، لەۋيۋە بەسەر سەر ناۋكى خورمام دەگۋاستەۋە بۇ مائەۋە، بۇ ئالىكى وىترەكە، زەۋىيەكە نىزىكەى دوو مىل لەمەلەۋە دوور بوو (مىلى چۈر ھەزار ھەنگاۋە).

ئەسماء فەرموۋى: جا رۇژى لەسەر ئەم بارودۇخە كۆلئ ناۋكە خورما بەسەر سەرمەۋە بوو، لەرئ گەيشتم بە پىغەمبەر و بە كۆمەلئ لەيارانى، كە لەكۆمەلەى يارىدەدەران بوون، بانگى كردم بۇلاى خۇى، ئەۋجا خورپى لە وىترەكەى ژىرى كەيىخى بدا، فەرموۋى: (يىخ .. يىخ) ھەتا من لە پاشكۆى خۇيەۋە سۈاربكا، چونكە من بيانى نەبووم خوشكى عائىشەى ژنى بووم و ژنى زوبەيرى كورپى عەۋام بووم، كە پورزاي پىغەمبەرە، چونكە دايكى زوبەير صەفییەى كچى عەبدولمۇطەلىبە، كە خوشكى عەبدوللاى باۋكى پىغەمبەرە، صەفییە موسولمان بوو، ئەسماء فەرموۋى: بەللام من سۈار نەبووم، چونكە شەرمم دەکرد، لەگەل پياۋانا برۆم بەرپگەدا، لەھەمان كاتىشا بىرى ئەۋەشم كردهۋە كە زوبەيرى مىردم، بۇ شتى ۋا لەكاتى ۋادا تەنگە دەىگرئ و پىى ناخۇشە.

جا كاتى پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) بەمەى زانى، كەۋا من شەرم دەكەم و شەرم دەمگرئ، تەشرىفى رۇىشت و منيان بەجئ ھىلا، جا كاتى زوبەيرم دى، حالەكەم لەنوۋكەۋە بۇگىرپايەۋە، كە لەسەر حالىكى ۋا بەخزمەت پىغەمبەر و كۆمەلئ لە يارىدەدەران گەيشتم، پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) وىترەكەى يىخ دا، كەمن لەپشتى

خۇيەۋە سوارىكا، بەلەم مەن شەرمەم كەردۇ بىرى غىرەكەردى تۆم كەۋتەۋە، ئىتر سوار نەبوۋم ۋە ئەۋان رۇيشتەن مەن مامەۋە!

زوبەير فەرموۋى: (سۆيىندىم بەخۇدا ئەۋەم بەلاۋە گرانتر بوۋ، كە لەسەر ئەۋە حالە كۆلە ناۋكە خورما ھەللىگىرى، ھەتتا ئەۋە كە لەپاشكۆي پىغەمبەرەۋە سواربىۋىتايە!).

ئەسمە فەرموۋى: ئىتر لەسەر ئەم شىۋەدە مامەۋە خۇم خەزەتە زوبەيرو ۋەلاخەكانىم دەكەرد، ھەتتا ماۋەيى لەۋەدەۋا، پىغەمبەر (دروۋى خۇداي لەسەر بى) بەھۋى ئەۋبەگىرى باۋكەۋە كارەكەرىكى بۇم نارد، خەزەتە ئەسپەكەي لەكۆل خەستەم، ئەۋە خەزەتە ئەسپەكەي دەكەرد، ئەم كارە ئەۋەندە گىرەنگ بوۋ بەلامەۋە، ۋەك لەبەندەيى ۋە كۆيلەيى ئازادەم بىكەت ۋەبوۋ ئەۋەندەم پى خۇش بوۋ).

روۋىكەردنەۋە:

رافە نوۋسەكانى ئەم فەرموۋەدەيە، ئەسمە بەبىيانى دادەنەن بۇ پىغەمبەر چۈنكە ژىخوشك لەپىياۋ خەرام نابى، بەتەۋاۋى، ھەروا ژنى پورزايش لەپىياۋ خەرام نابى، بەتەۋاۋى. رەنگى مەبەستى مامۇستاي دانەرى ئەم موختەسەرى سەھىجى موسلىمە، ئەۋەبى: كە مەخەرمىيەتە كاتى بى، بەتايىبەتە بۇ پىغەمبەرى خۇدا، لەناۋ كۆمەللى پىياۋ باشدا، لەگەل ژىكى تەۋاۋ خەزمى خۇيدا، شتى ۋە لەپىيارى ئافەرتە خۇيى دابى).

۱۱۱۴) لەكاتى گۇمان پى بردەندا، ۋاباشە مەۋەللى: كە ئەمە فىسارە ژنە، جىگەي گۇمانى خراب نىيە. (۵۶۴۲ - ۵۶۴۴)

بَابُ إِذَا مَرَّ بِرَجُلٍ وَمَعَهُ امْرَأَةٌ فَيَقُولُ: إِنَّهَا فُلَانَةٌ

۱۴۳۷- عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ حَيْيٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُعْتَكِفًا، فَاتَتْهُ أَزْوَاجُ لَيْلٍ، فَحَدَّثَتْهُ، ثُمَّ قُمْتُ لِأَنْتَقِلَبَ فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْلِبَنِي، وَكَانَ مَسْكُنُهَا فِي دَارِ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ: فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَسْرَعَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَلَى

رِسْلِكُمْ إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيٍّ»، فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِّ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمْ شَرًّا»، أَوْ قَالَ: «شَيْئًا». {الحديث: ۵۶۴۳ = ۵۶۳۵ ف.م. تجريد/ ۲، لاپەرە: ۳۰۸، رقم: ۹۳۱ = ۲۰۳۵، ۲۰۳۸، ۲۰۳۹، ۳۱۰۱، ۳۲۸۱، ۶۲۱۹، ۷۱۷۱. أبو داود. صوم: ۲۴۷۰. ابن ماجه. صوم: ۱۷۷۹. تحفة الأشراف: ۱۵۹۰۱}:

صەفییە کچی حویە، کە ھاوسەری پیغەمبەرە (دروودی خودا لە پیغەمبەر و ھەموو ھاوێ و ھاوسەرەکانی بیټ) فەرمووی: جاری پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە دەوی دوایی رەمەزاند، لەناو مزگەوتێ خەلوێ دەکێشا، واتە: ئیعتیکافی دەکرد، شەوی چووم بۆلای بۆ مزگەوت بۆ سەردانی، تاوی لەخزمەتیدا مامەو و قسەو گوشتوگۆم لەگەڵیدا کردو، ھەڵسام کە بچمەو بۆ مائەو، پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەڵسا لەگەڵ ماو ھات تا رەوانەم بکات، وەمائی صەفییە لێو خانوویدا بوو، کە لەوێدا بوو بەھێ ئوسامە کوری زەھید (رەزای خودایان لێ بێ)، صەفییە فەرمووی: من و ھەزەرەت روشتین ھەتا گەشتینە ئەو دەرگایە مزگەوت کەوا لەلای دەرگای مائی ئوم سەلمەوی ھاوسەری پیغەمبەردا، جا لەوکاتەدا، دوو پیاو، لە یاریدەدەران (ئەنصار) لەوێو رەت بوون، کاتێ کە پیغەمبەریان دی لەگەڵ مندا بوو، سلاویان لێ کردو، پێیان ھەلگرتو ویستیان بە پەلە برۆن و تێ پەرن، پیغەمبەریش ھەستی بەوێیان کردو پێی فەرموون: (ھێواش بن، پەلەمەکن و مەپەشوێن، ئەمە صەفییە کچی حویەییە کەژنی خۆمە). ئەوانیش لە ئامازەکە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تێ گەشتن و گوتیان: سوبحانەللا! ئەی پیغەمبەری خودا! ئێمە چۆن دێ لەتۆ پیس دەکەین! وە قسەکە پیغەمبەریان بەلاوێ گران بوو، کەبۆنی ئەوێ لێ دەھات، خوانەخواستە ئەوان گومانی خراپ بە پیغەمبەر بەرن.

فەرمووی: (ئاخر شەیتان لەناو جەستە مەرۆقدا وەک خوێن ھاتوچۆ دەکا، لەبەرئەو ترسام کە شەیتان شتێ، یا گومانیکێ بەد بخاتە ناو دلتانەو، دلتان لەمن

کرمی ببی و، نه وه ببی به هوئی سهرتیا چوونتان و، خودا به هوئی نهو گومانه به دده وه به پیغه مبه ره که ی رقتان لی بگری و به فه تارمت بچن!!). {تاج/۲، زنجیره: ۷۵، لاپه ره: ۱۵۶، ژماره: ۱۴۶۴ چاپی چواره م} + {ریاضی صالحین/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۴۹ ج/۲}.

(۱۱۱۵) شهو مانه وه به ته نیا له لای ژنی بیانی ناخوئی. (۵۶۳۷ - ۵۶۴۱)

باب: نَهَى الرَّجُلُ عَنِ الْمَيْتِ عِنْدَ امْرَأَةٍ غَيْرِ ذَاتِ مَحْرَمٍ

۱۴۳۸- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَلَا لَا يَبِيتَنَّ رَجُلٌ عِنْدَ امْرَأَةٍ ثَيِّبٍ إِلَّا أَنْ يَكُونَ نَاكِحًا أَوْ ذَا مَحْرَمٍ». {الحديث: ۵۶۳۷ = ۵۶۲۹ فم:}

جابیر (رمزای خودای لی بی) دهفه رموی: پیغه مبه ره (دروودی خودای لهسه ره بی) دهفه رموی: (بیداربن! هیچ پیاوی به شهو به ته نیا له لای ژنی که بیوه ژن بی، شهو نه کاته وه دوو به دوو به یه که وه نه میننه وه، مه گهر میردی بی، یا خوئی بی، وه ک باوک کور و براو مامو خال، نه وه دروسته و قهیدی نییه).

۱۴۳۹- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالِدُخُولَ عَلَى النِّسَاءِ». فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَرَأَيْتَ الْحَمُو؟ قَالَ: «الْحَمُو الْمَوْتُ»، قَالَ الْلَيْثُ بْنُ سَعْدٍ: الْحَمُو أَخُ الزَّوْجِ وَمَا أَشَبَّهُهُ مِنْ أَقَارِبِ الزَّوْجِ: ابْنُ الْعَمِّ وَنَحْوُهُ. {الحديث: ۵۶۳۸ = ۵۶۳۰ فم. تجرید/۵/۵۱، رقم: ۱۷۸۲ = ۵۲۳۲. ترمذی. رضاع: ۱۱۷۱، تحفة الأشراف: ۹۹۵۸}:

عوقبه ی کوری عامیر (رمزای خودای لی بی) فه رموی: پیغه مبه ره (دروودی خودای لهسه ره بی) فه رموی: (به ته نیا مه چن بولای ژنانی ناخوئی (واته: نامه حره م) پیاویکی نه نصاری عهرزیکرد: نه ی پیغه مبه ره ی خودا! نه ی نه گهر خزمی میرده که ی بی، وه ک شووبراو مامی میرد؟ فه رموی: (خزمی میرد مردنه: نهو لهه موی خراپتره، چونکه به ناوی خزمایه تییه وه، نه گهر ناخوئی بی، دووور نییه کاری دوژمنی بکا). {تاج/۲/۵۴۵، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۲۱۹۱}.

روونکردنهوه:

۱- له فهرمووده یهکهما، ئهوهی که دهفهرموئ: (... لهلای ژنی که بیوه ژن بئ... تاد) بیوه ژنی قهیدنییه، کچیش ههروایه، بهلام بیوه دق لهسهه بیهوژن کراوه، چونکه ئهوه شهرمی لهپیاو شکاوه و نزیکتره له گومان، بهلام کچ بههوی کچینییهوه جوړه لهمپهری لهنیواندا ههیه و نزیکبوونهوه لیی ستهمتره.

۲- لهه شوینهدا له تهجریدا دهفهرموئ: مهبهست لهه جوړه فهرموودهیه: کردنی احتیاط و دووربینی و وهرعو پاریزه، دنا مهبهست چاندنی تۆوی دوو دلّو خانه گومانی و بهد گومانی نییه، لهناو کهسهوکاردا، جا ههرکاتئ لهناو خیزانا، ههست بهه جوړه پهیوهندییه گوماناوییه کرا، پئیسته پیشگیری لی بکری، دنا ئهگهر هیچ هویهکی رهوا نهبوو، بو پیکهوه ژبانی خیزانیی ناو کهسوکار، ئهوه پئیوست به وروژانی وا ناکات، کهبئی بههوی دلّیسی و پچراندنی شیرازهی ناو خیزان و کهسوکار، وهک بازئ ناحالی وا حالی دهبن.

لهراستیدا لهسهردهمی پیغهمبهه خویهوه، ههتا ئیستا خوشک و براو مامو خال و برازو خوشکهزا، چی هی میردبن، چی هی ژن بن، بهکهسیکی ئهمیندار ناسراون و ریگهی هاموشوی ئاساییان لی نهگیراوه، مهگهر بههوی ئهوه هاموشویهوه گومان، یا کیشهیی دروست بووبی، ئهوهیش زور بهکهمی و بهدهگمن، دیاره بریاریش بهپی زۆرینهیهو کهمینه ناکری به پیوهرا!).

۳- لهکۆتایی فهرموودهکهوه لهیثی کوری سهعد دهفهرموئ: ههمو، واته: خزرمی میرد، وهک شووبراو وینهی شووبرا لهخزمانی میرد، وهک ئاموزاو ئهمانه.

۴- خزم و کهسوکاری ژن و میرد، ئهوهی خوئی بئ و دهستنوئری له ژنهکه نهشکی، دروسته دوو بهدوو لهشوینیکا پیکهوه بژین و بهبی نههیل هاموشویان دروسته، ئهمانهیش وهک باوک و باپرو کورو کورهزاو کچهزای میرد، یا وهک: باوک و باپرو کورو براو مامو خال و برازو خوشکهزای ژن، ئهمانه هی شیریش بن ههمان شته، خزرمی پیاوو ژن ئهمانه لی دهرچی، به ناخوئی دهزمیرین و

دهستونوڙيان له ژنه که دهسکي. نه وهنده هه يه که سوکاري ميږد، چي هي ميږدي حازري بي، چي هي ميږدي کوني مردوو، يا ته لاقدر بي جياوازي نيه و هه ردوولا به خوږي داده نرين!!

هه روا کورمزي ميږدو کچه زاي ميږديش، با بهرو خواريش برؤن خوږين بو ژني بايره يان و دهستونوڙيان ليی ناشکي!

(۱۱۱۶) جله وگيري له هاموشوي ژني که ميږدي له مال نه بي. (۵۶۳۷ - ۵۶۴۱)

باب: النهي عن الدخول على المغيبات

۱۴۴۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ نَفَرًا مِنْ بَنِي هَاشِمٍ دَخَلُوا عَلَى أَسْمَاءَ بِنْتِ عَمَيْسٍ، فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهِيَ تَحْتَهُ يَوْمَئِذٍ، فَرَأَاهُمْ فَكَرِهَ ذَلِكَ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَالَ: لَمْ أَرِ إِلَّا خَيْرًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَرَّأَهَا مِنْ ذَلِكَ»، ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمِنْبَرِ فَقَالَ: «لَا يَدْخُلَنَّ رَجُلٌ بَعْدَ يَوْمِي هَذَا عَلَى مُغِيبَةٍ، إِلَّا وَمَعَهُ رَجُلٌ أَوْ اثْنَانِ». {الحديث: ۵۶۴۱ = ۵۶۳۳ فم = فتح الملهم}:

عهدوولاي کوري عمری کوري عاص (رهزای خودايان لي بي) فهرمووي: چهند که سي له بهني هاشم، به سهردان ده چن بو خزمه تي نه سمائي کچي عومه يس، که هاوسه ري نه بوبه کري صهديق بوو له وکاته دا، کاتي نه بوبه کري ده چي ته وه بو مال هوه، ده بيني نه و پياوانه له وږن، له مالي نه ون له لاي نه سمائي هاوسه ري، وه زعه که ي پي ناخوش ده بي، جا نه مه باس دهکا بو حه زره ت (دروودي خوداي له سهر بي) وه عهرزي دهکا: نه ي پيغه مبهري خودا! له م لاي نه وه نه وه ي چاکه نه بي، هيچي ترم نه ديوه، پيغه مبهريش (دروودي خوداي له سهر بي) فهرمووي: (خوداي گه وره خوي نه و نافرته فره باشي به دوور گرتوو له شتي واو خوي پاکانه ي بويکردوو!).

پاشان پيغه مبهري خودا (دروودي خوداي له سهر بي) روښته سهر دوانگه که و راوه ستاو فهرمووي: (له مرؤ بهدواوه، با هيچ پياويکي بياني، نه چي بولاي ژني له مال هوه ي، که ميږده که ي له مال نه بي، مه گهر پياوي، يا دوو پياوي تري باشي له گه لدا بي).

روونکردنهوه:

ئهسمائی کچی عومه یس (رمزای خودای ئی بئ) هاووه ئیکی مهزنی پیغه مبه ره، بهر له کۆبوونه وه ده گانی داری ئه رقه م ئیسلام بووه، له گه ل میرده کهیدا، که جه عفه ری کور ی ئه بو طالیب بوو، کۆچی کرد بو حه به شه، له پاش شه هید بوونی جه عفه ری میردی له غه زای مۆته دا، شووی کرد به ئه بوبه کری سه دیق، له پاش مه رگی ئه بوبه کری سه دیقی ش عه لی کور ی ئه بو طالیب ماره یکرد، ئیما می عومه ر له باره ی خه و په رژی ئی خه وه وه په رسیاری ئی ده کرد.

ئه سماء له میردی یه که می، له جه عفه ری کور ی ئه بو طالیب، له خاکی حه به شه، موحه ممه دو عه بدول لاو عه ونی لی بوو، له میردی دووه می له ئه بوبه کر موحه ممه دی بوو، له میردی سییه می، له عه لی کور ی ئه بو طالیب یه حیای بوو. ئه سماء له دایکه وه خوشکی مه یموونه ی هاوسه ری پیغه مبه ره. {بڕوانه: ته جرید/ ٤، لاپه ره: ٣١٧، ژماره: ١٥٧٦ = ٤٢٣٠ فتح}.

(١١١٧) هه ره شه کردن له ها مو شو کردنی پیاوی سه ر ژنانی بۆلای ژنان.

(٥٦٥٤ - ٥٦٥٥)

بَابُ الرَّجُلِ عَنْ دُخُولِ الْمُخْتَلَيْنِ عَلَى النِّسَاءِ

١٤٤١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُخَنَّثٌ فَكَانُوا يَعُدُّونَهُ مِنْ غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ، قَالَ: فَدَخَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا وَهُوَ عِنْدَ بَعْضِ نِسَائِهِ وَهُوَ يَنْعَتُ امْرَأَةً، قَالَ: إِذَا أَقْبَلْتُ أَقْبَلْتُ بِأَرْبَعٍ، وَإِذَا أَدْبَرْتُ أَدْبَرْتُ بِثَمَانٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَلَا، أَرَى هَذَا يَعْرِفُ مَا هَا هُنَا، لَا يَدْخُلَنَّ عَلَيْكُنَّ»، قَالَتْ: فَحَبِّبُهُ.

بَابُ: إِطْفَاءِ النَّارِ عِنْدَ النَّوْمِ {الحديث: ٥٦٥٥ = ٥٦٤٧ فم. تجريد/ ٤، رقم: ١٥٩١ = ٤٣٢٤، ٥٢٣٥، ٥٨٨٧}:

عائیشه (رمزای خودای ئی بئ) فه رمووی: پیاویکی سه ر ژنانی هه بوو، ها تو چۆی هاوسه ره گانی پیغه مبه ری ده کرد، خه لکی وایان دانا بوو، که له و جو ره پیاوانه یه که

كارى جووتبوونيان بەژنان نىيە ۋە ھاموشۇيان بۇلاى ژنان دروستە، چونكە بەر ئەم نايەتە دەكەون، كەوا لەسوورەتى نوورداو دەفەرمۇي: {أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ - النور / ۳۱}.

راوى فەرمووى: جا رۇژى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) رۇيشت بۇلاى ئوم سەلەمەى ھاوسەرى، ئەم پياوۋە سەر ژنانىيەش لەوئى بوو، بە عەبدوللاى كورى ئومەيەى بىراى ئوم سەلەمەى گوت: ئەگەر سەبەينى بەپشتى خودا تا ئىفتان رزگار كرد، خۇم كچەكەى غەيلانت نىشان دەدەم، لەدەستى نەدەى، نىچىرىكى قەلەو، چۇن شۇخو شەنگو گەرمو نەرمىكە!! لەپىشەوۋە نەرمو نۆلەو چوار لۇيە، لەپاشەوۋە خرو پەرەو خەپانەو ھەشت لۇيە!

پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كە ئەم قسانەى بىست لەم كابرايە، فەرمووى: (ئەدىى من نەمدەزانى كە ئەمە ئەم قسانە دەزانى كە پەيۋەندى بەم جىگە ھەستىارانەى ژنانەو ھەيە؟ مەھىلن كە ئەمە ھاموشۇتان بكا). لە تەجىرىدا دەفەرمۇي: لەگىرپانەو ھەيەكى تاجدا دەفەرمۇي: (كە دادەنىشى خرو خەپانەو ھەر لۇيەو دەنىشىتە سەرلۇ، كە قسە دەكا، دەلئى شەكر دەشكىنى، يا بولبولەو دەخوئىنى، بەينى ھەردوۋ رانەكانى ۋەك خەپەلى ھەلاتە وايە! جا كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) گوئى لەم قسانەى بوو، فەرمووى: (مەھىلن ئەمە بى بۇلاتان!). {تاج/۲، زنجىرە: ۵۶، ژمارە: ۲۱۹۶، ج/۴ = چاپى چوارەم}. ھەروا لەتەجىرىدا دەفەرمۇي: ئەم بەھرانە لەم فەرموودەيە ۋەردەگىرىن:

۱- ئەم پياوۋە سەرژنانىيە ناوى ھىت بوو، ۋە دادەنرى بەصەحابى!

۲- ئەم عەبدوللايە كە باوك بىراى خاتوۋ ئوم سەلەمە بوو، لە ئازادكردنى مەككەدا، لەگەل ئەبو سوفيانا ئىسلام بوون، لەرزگاركردنى مەككەدا، لەغەزاي تائىفدا بەتيرى شەھىد بوو.

۳- پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەسەر ئەم جۇرە قسانە ھىتى لەمەدەينە ۋەدەرنا، ناردى بۇ (الحمى). نەفىكردن ۋە رەھەنە كردن جۇرىكە لەسزادان.

۴- عەرزی پېغمبەريان کرد: با فيساره پياوى سەرژناني بکوژين؟ فەرمووی: (خودا ريگه‌ی ئەو‌ی پي‌م نەداوە کە نو‌یژکاران بکوژم!).

لەپراستیدا ئەم فەرموودەیه، چارەسەری کێشەیه‌کی گەورە‌ی ئەم سەردەمەمان بۆدەکا، زۆرینه‌ی لاوان و ھونەرمنەندان و گۆرانیبیژان و موسیقا ژنەکان و چەنەبازەکان لەم بابەتەن، جا کورت و پوخت: (ھاو‌پیتی و دۆستایەتی ئەم جو‌رە مرۆفە سەر ژنانییانە کارێکی ناباشە، بە‌لام جنیو پێدان و غەیبەت و ئازاردانیان بە بە‌لاش و بە‌خۆپایی کارێ ناباش و نادروستە و ئەمانیش ھەر بە موسولمان دادەنرێن، ئەو‌ی کە لەسەر ئێمە‌یە ھەو‌لی چاکبوونیان بدەین، بە‌لام تۆ‌لە و ھەرپەشە و گۆرەشە و ئازاردانیان ئەو‌ە لە ئەستۆی دەو‌لەتە، بۆ ئێمە نەھاتووە لەو‌دا خۆتێ ھەلقورتین، بە‌لام ئەو‌ەندە ھە‌یە لەکاتی پێویستدا، وەبۆ روونکردنەو‌ی رووی راستی، وەبۆ بە‌رژو‌ەندی خاوەن پە‌یو‌ەندی، وە لەکاتی پرسیا‌رو ھەوال‌پرسی لە رەفتاری کەسێ، بۆ ئەم مەبەستانە و لەم کاتانەدا، بە‌لام شتی وا دروستە، بە‌مەرچی، باسی فیسق و خراپ‌ی و نەنگەکانی، بۆ مەبەستێ رەوابێ، وەک خوازیبێنی و دراوسێتی و ھاو‌پیتی و ھاو‌بەشی‌تی لەشتیکا، شتی وا بەر ئەم گوتە‌یە دەکەوێ: {لَاغِيبَةً فِي فَاسِقٍ: غەیبەتی فاسق بە‌غەیبەت دانان‌ی!!}.

۵- لەسەردەمی پېغمبەردا، سێ مرۆی سەرژناني (مُخَنَّث) لە مەدینە ھەبوون، ھیت و ماتیع و ھەدم، ئەم سێ زەلامە ھاموشۆی ژنانیان دەکرد، پېغمبەر ھیتی رەھەنە کرد بۆ کێوی عە‌یر، کە کێوێ بوو لەنزیک ذولحولەیفەو‌ە، ئیتەر لەو‌ی مایەو‌ە، ھەتا سەردەمی عومەر، زۆر نەدارا و بێ دەرەتان بوو، ريگەیان پێ دەدا کە روژی ھەینی بێ بۆ مەدینە بۆ سوال و دوا‌ی دەگەراپەو‌ە بۆ جیگە‌ی خۆی، لەو‌ی ما ھەتا مرد. ئەم سێ کەسە دادەنرێن بە صەحابی، دروست نییە، بە‌چاوی بێ ریز تەماشای بکری‌ن.

(۱۱۱۸) کوژاندنه‌وه‌ی ناگر له‌کاتی خه‌وتندا. (۵۲۱۴ - ۵۲۲۶)

باب: إطفاء النار عند النوم

۱۴۴۲- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: احْتَرَقَ بَيْتٌ عَلَى أَهْلِهِ بِالْمَدِينَةِ مِنَ اللَّيْلِ، فَلَمَّا حَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَأْنِهِمْ، قَالَ: «إِنَّ هَذِهِ النَّارُ إِنَّمَا هِيَ عَدُوٌّ لَكُمْ، فَإِذَا نِمْتُمْ فَاطْفِئُوهَا عَنْكُمْ». {الحديث: ۵۲۲۶ = ۵۲۱۷ ف.م. تجريد/ ۵، رقم: ۱۹۷۳ = ۶۲۹۴ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۹۰۴۸} :

ئه‌بو مووسای ئه‌شعه‌ری (رمزای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: له‌مه‌دینه شه‌وی، مائی سووتا به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا، که ئه‌م رووداو‌ه‌یان عه‌رزى چه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) کرد، فه‌رمووی: (ناگر دوژمنی ئیوه‌یه، که ده‌خه‌ون له‌خوټانی بکوژیننه‌وه‌). {ریاض/ ۱، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۱۶۱/۶، لاپه‌ره: ۱۵۰ - ش} + {ژماره: ۱۳۲۴ تجرید = ۳۲۸۰ فتح الباری = به‌رگی/ ۳، لاپه‌ره: ۴۵۲ چاپی یه‌که‌م}.

(پوخته‌ی فه‌مووده‌کانی ئه‌م نامه‌یه)

- ۱- ئیستا وه‌ک سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر نییه، دروسته به‌ موسوڵمان بگوتری: (ئه‌بولقاسم: باوکی قاسم).
- ۲- سوننه‌ته ناوی پێغه‌مبه‌ر بکری به‌ناوی تازه له‌دایکبوو به‌ ئومیدی ئه‌وه، که ره‌فتاری ره‌فتاری موسوڵمانانه بێ.
- ۳- ناوی عه‌بدوڵلاو عه‌بدوره‌حمان خو‌شه‌ویسته‌ترین ناو له‌لای خوا.
- ۴- سوننه‌ته له‌کاتی ناواندا، ده‌ست به‌یئرئ به‌ساوه‌که‌داو نزای خیری دین و دنیاى بۆ بکری و ده‌می به‌خورما، یا به‌شیرینی شیرین بکری و بانگ بدرئ به‌گوئی راستیداو قامه‌ت بکری به‌گوئی چه‌پیدا.
- ۵- سوننه‌ته ناوی پێغه‌مبه‌ران و پیاو چاکان بکری به‌ناوی کوپی ساوا، وه هه‌روه‌ها سوننه‌ته ناوی ئافره‌ته باشه‌کان بکری به‌ناوی کچی ساوا، وه‌ک: مه‌ریه‌م و فاطیمه و عائیشه و ساراو خه‌دیجه.
- ۶- سوننه‌ته ناو بگوێدرئ به‌ناوی خو‌شترو باشترو له‌بارترو بئ کیشه‌تر.

- ۷- سوننەتە لەكاتى گوڧتوگۇدا، مەرۇڧ رىزى بەرامبەر بگرىو
بەخۇشەويستىرئىن ناوو نازناو ناوبىرى، وەك كورەكەم، مامە.
- ۸- ھەندى ناو ناباش و ناپەسەندىن، لە ھەرموودەكانا دىارى كراون، سوننەتە
مرۇڧ خۇى لىيان بپارىزى.
- ۹- مافەكانى موسولمان لەسەر موسولمان زۇرن.
- ۱۰- دانىشتن لەسەر رى مافى خۇى ھەيە، دەبى رەچاو بگرىن.
- ۱۱- دەستوورى سلاوكردن و مۇلەتخواستن، لەكاتى سەردانا.
- ۱۲- ھەندى بپارى ترى تايبەت، كە لەخودى ھەرموودەكان وەردەگىرىن.
- ۱۳- كوزاندنەوہى ئاگر لەكاتى خەوتندا سوننەتە، مەگەر لەبەر پىويستى و
ناچارى، كارەبايش بەشىكە لەئاگر.
- ۱۴- پىشگىرى لە ھاوپرىتى و ھاموشوى پياوى سەرژنانى.
- ۱۵- ژنى مىردى لەمال نەبى، يا كەسوكارى نرىكى خۇى لەگەل نەبى،
ھاموشوى بى بەھوى دلپىسى ھەرامە.
- ۱۶- لەكاتى ئەگەرى دروستبوونى گومانى، لەنىوانى پياوو ژنىكا، پىويستە
رونكردنەوہى پىويست ئەنجام بدرى ھەتا خەلك توشى بوختانى و گومانى بەد
نەبى. {پروانە: ژمارە: ۱۴۳۷}.
- ۱۷- ژن مافى ھەيە بۇ كاروبارو پىويستى خۇى لەمال دەرچى، بەمەرجى سەر
نەكىش بۇ بەد رەموشتى.

۴۱- نامه‌ی نووخته و نزاو دووعا

کتاب الرقي

{بروانه: رياض الصالحين، بهرگی سییه‌م، زنجیره: ۲۵۰ له ژماره: ۱۴۶۵۸ و هه‌تا ژماره: ۱۵۰۲ + ته‌جریدی بوخاری = مختصر صحيح البخاری، بهرگی پینجه‌م، ژماره: ۱۹۷۵ هه‌تا ژماره: ۱۹۹۶ + التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول (صلى الله عليه وسلم)، به‌کوردی، بهرگی سییه‌م له‌زنجیره: ۷۳ وه هه‌تا زنجیره: ۸۰ له‌ژماره: ۳۰۲۰ وه هه‌تا ژماره: ۳۰۶۶}.

۱۱۱۹) نزاو نووخته‌ک‌ی جوبرانیل (سلاوی خودای لی بی) بو پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

بَابُ: فِي رَقِيَّةَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۴۴۳- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ إِذَا اشْتَكَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَقَاهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ يُبْرِيكُ، وَمِنْ كُلِّ دَاءٍ يَشْفِيكَ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ، وَشَرِّ كُلِّ ذِي عَيْنٍ. {الحديث: ۵۶۶۳ = ۵۶۵۵ فم}:

عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی و ره‌زای خودا له‌هه‌موو هاوه‌لان و هاوسه‌رانی بی) فه‌رمووی: جاران نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ئیشی، ئازاری، سکالایه‌کی له‌ده‌ست نه‌خۆشی ببوایه، جوبرانیل (دروود و سه‌لامی خودای مه‌زنی له‌سه‌ر بی) نزاو ده‌کرد بو‌ی و ده‌یفه‌رموو: {بِاسْمِ اللَّهِ يُبْرِيكُ، وَمِنْ كُلِّ دَاءٍ يَشْفِيكَ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ، وَشَرِّ كُلِّ ذِي عَيْنٍ}:

واته: به‌ناوی خودا، خۆی خۆشت ده‌کاته‌وه، وه له‌هه‌موو ده‌ردی شیفات ده‌داو، چاره‌ی هه‌موو نه‌خۆشینیکت بۆده‌کا، وه له‌زیانی ئه‌و هه‌سوودانه‌ی که هه‌سوودی

به خه ټك دهبڼ، په ناته ددها، وه له زياني هه موو چاوپيساني به دوورت ده گري!).
{تاج/۳، زنجيره: ۷۴، ژماره: ۳۰۳۳ چ/۴}:

۱۴۴۴- عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ عَنْ أَبِي نَضْرَةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ: أَنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ
السَّلَامَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ اشْتَكَيْتَ؟ فَقَالَ: «نَعَمْ»، قَالَ:
بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ،
بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ. {الحديث: ۵۶۶۴ = ۵۶۵۶ فم}:

عهدوولعه زيزي كوري صوههيب فهرمووي: نه بو نه ضره فهرمووي: نه بو
سه عيدي خودري (رهزاي خدا له هه موويان بي) فهرمووي: جوبرائيل (دروودي خوداي لسمه
بي) هاته خزمه تي جه زره تي پيغه مبه ر (دروودي خوداي لسمه ربي) پيبي فهرموو: (نه ي
موحه ممه! نه خو شيت؟ فهرمووي: به لي، نه خوشم. جوبرائيل فهرمووي پيبي:
{بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ،
بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ}:

واته: به پيرؤزي ناوي خودا، نرات بو ده كه م، كه په ناته بدات له نيش و نازاري
هه موو شتي كه نازارت ددها، وهيت پاريزي له زياني هه موو كه سي، وه بي چاوپيني بي
له چاوي پيسي هه سوود! خودا شيفات ددها و چاره سه ري دهردت ددها، به پيرؤزي
ناوي خودا ديسان نوو شته و دووعات بو ده كه م!). {تاج/۳، زنجيره: ۷۴، ژماره: ۳۰۳۱
چ/۴}.

روونكردنه وه:

نهم نزيه ي وا لهم دوو فهرموو دهبه دا، با شترين وينه و نموننه بو نزاو
نووشته ي ياسايي، واته: شه رعي. وه بو هه موو جوړه نه خو شتي و نيش و نازاري
جه سته يي و دهر ووني ده ست ددهن، با شتر وايه كه كه سي كي خواناس بي خو يني
به سه ر خاوه ن سكا لكه دا. نزاو نوو شته و دووعا لهم بابته دا سي ناو ن بويه ك
ناوهرؤك.

۱۱۲۰) باسی جادوو بازی، جووله که جادوو له پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر

بی) ده‌کهن. (۵۶۶۷ - ۵۶۶۸)

بَابُ: فِي السِّحْرِ وَسِحْرِ الْيَهُودِ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۴۴۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَهُودِيٌّ مِنْ يَهُودِ بَنِي زُرَيْقٍ، يُقَالُ: لَهُ لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ قَالَتْ: حَتَّى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا يَفْعَلُهُ، حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ ذَاتَ لَيْلَةٍ، دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ قَالَ: «يَا عَائِشَةُ، أَشَعَرْتُ أَنْ اللَّهَ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ؟ جَاءَنِي رَجُلَانِ فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلَّذِي عِنْدَ رِجْلِي، أَوِ الَّذِي عِنْدَ رِجْلِي لِلَّذِي عِنْدَ رَأْسِي: مَا وَجَعَ الرَّجُلُ؟ قَالَ: مَطْبُوبٌ، قَالَ: مَنْ طَبَّهُ؟ قَالَ: لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، قَالَ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَاطَةٍ وَجُبَّ طُلْعَةٍ ذَكَرَ، قَالَ: فَأَيْنَ هُوَ؟ قَالَ: فِي بِنْرِ ذِي أَرْوَانَ»، قَالَتْ: فَأَتَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَنْاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، ثُمَّ قَالَ: «يَا عَائِشَةُ وَاللَّهِ لَكَ أَنَّ مَاءَهَا نُقَاعَةُ الْحَنَاءِ، وَلَكِنَّ نَخْلَهَا رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ»، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أَحْرَقْتَهُ؟ قَالَ: «لَا، أَمَّا أَنَا فَقَدْ عَافَانِي اللَّهُ، وَكَرِهْتُ أَنْ أُثِيرَ عَلَى النَّاسِ شَرًّا، فَأَمَرْتُ بِهَا فِدْفِنْتُ». {الحديث: ۵۶۶۷ = ۵۶۵۹ فم. بخاری. طَبَّ: ۵۷۶۶. تحفة الأشراف: ۱۶۹۸۵} :

عائیشه‌ی هاوسهری پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر پیغه مبه‌رو ره‌زای خودا له‌همموو یاران و هاوولان و هاوسهره پاکیزه‌کانی بی) فهرمووی: جووله که یه‌کی به‌نی زورمیقی، که ناوی له‌بیدی کوری نه‌عصم بوو، جادووی له پیغه مبه‌ر کردبوو، هه‌تا هه‌ندی جار شتی واهه‌بوو، که پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) نه‌یکردبوو، که چی به‌خه‌یال وایده‌زانی که کردوویه‌تی!

تا روژیکیان، یا شه‌ویکیان، پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) زۆر زۆر پارایه‌وه له‌خودا، که ئەم وه‌یه‌ی له‌کوژل بخا، له‌پاشا فهرمووی: ئەه‌ی عائیشه! ناگات لی‌یه که خودا هات به‌ده‌نگمه‌وه و چاره‌ی دهرده‌که‌می پی فهرمووم: دوو پیاو هاتن بۆلام، یه‌کیکیان له‌سهرینه‌وه دانیش‌تو ئەوی تریان له پایینه‌وه دانیش‌ت، ئەوه‌یان که

لەسەرىنمەۋە بوو گوتى بەۋەيان كە لەپايىنمەۋە بوو، يا فەرموۋى: ئەۋەيان كە لە پايىنمەۋە بوو، گوتى بەۋەيان كە لەسەرىنمەۋە بوو: ئازارى ئەم پياۋە چىيە؟ گوتى: جادۋوى ئى كراۋە، گوتى: كى جادۋوى ئى كردوۋە؟ گوتى: لەبىدى كورى ئەعصەم، گوتى: لەجى؟ گوتى: لەشانەۋ لە كۆلك و موۋى دەمى شانە كە لەكاتى موۋ داهىنانا بەردەبىتەۋە، يا لەناۋ ددانەكانى شانەكەدا دەمىنيتەۋەۋە لەكىف (قاۋغ)ى ھىشۋوى خورماى نىردا، گوتى: جا ئەۋە لەكۆيە؟ گوتى: لەناۋ بىرى ذى ئەروان دايە، عائىشە گوتى: جا پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) لەگەل دەستەيى لەيارانى خۇيدا، چوون بۇ ئەۋى، لەپاشا كە گەرايەۋە فەرموۋى: ئەى عائىشە! بەۋ خودايە ئاۋەكەى دەللىى لىنجاۋى خەنەيەۋ، دارە خورماكانى دەللىى سەرو گويلاكى شەيتانن، وا رەزا قورسو نالەبارن. گوتم: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئايا دەرىت ھىنا لەبىرەكە؟ فەرموۋى: (نەء، ۋەل من خودا چاكى كردمەۋەۋە ھەزىشم نەكرد كە شەپ بوروۋوژىنم لەخەلك، جا لەبەرئەۋە دەستوورم دا بىرەكەيان پركردەۋە). {تاج/۳، زنجىرە: ۵۴، ژمارە: ۲۹۴۹ چاپى چوارەم}.

(۱۱۲۱) نوشته کردن بۆ نەخۇش بەخویندنى (قُلْ أَعُوذُ وَهَكَانَ لَهْ كَلَّ تەپرايى دەمدا. (۵۶۷۱ - ۵۶۸۰)

بَابُ: الْقِرَاءَةُ عَلَى الْمَرِيضِ بِالْمُعَوَّذَاتِ وَالنَّفَثِ

۱۴۴۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا مَرَضَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِهِ نَفَثَ عَلَيْهِ بِالْمُعَوَّذَاتِ، فَلَمَّا مَرَضَ مَرَضُهُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ جَعَلْتُ أَنْفُثُ عَلَيْهِ وَأَمْسَحُهُ بِيَدِ نَفْسِهِ، لَأَنْهَا كَانَتْ أَعْظَمَ بَرَكَةً مِنْ يَدِي. {الحديث: ۵۶۷۸ = ۵۸۷۰ فم. تجريد/۵، رقم: ۱۶۲۳ = ۴۴۳۹، ۱۶، ۵۰، ۵۷۳۵، ۵۷۵۱}:

عائىشە (رەزەى خوداى ئى بى) فەرموۋى: دەستوۋرى پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) وابوو، كاتى يەككى لەكەسوكارەكەى خۇى نەخۇش دەكەۋت، سوۋەتى: (قُلْ هُوَ اللَّهُ) و سوۋەتى: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ)ى بەسەرىدا دەخویندو لەپاشا بە تەپرايى دەمى پىفى ئى دەكرد، بەلام لەۋ نەخۇشەيەدا، كە پىغەمبەر تىادا

مهرگ بوو به میوانی، من خوّم سوورده تکه کانم به سه ریډا ده خویندو نه نجا به تهرایی دهمم فووم ئی دهکرد، به لّام دهستی پیغه مبهه ر خویم هه لده گرتو دهمهینا به سه ر جهسته ی پیر و زیډا، له بهر نه وه ی که دهستی نه وه گه لئ گه لئ له دهستی من به پیت و فهر و بهر که تر بوو). { تاج/۳، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۳۰۳۷ ج/۴ }.

۱۱۲۲) نووخته کردن به پیر و زنی ناوی خوداو به ناگرتن به ناوی خوداو سیفته ته

جوانه کانی خودا (۵۷۰۱)

بَابُ: الرِّقِیَّةِ بِاسْمِ اللَّهِ وَالتَّعْوِیْذِ

۱۴۴۷- عَنْ عُمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ الثَّقَفِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ شَكَأَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَعًا يَجِدُهُ فِي جَسَدِهِ مُنْذُ أَسْلَمَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأْلَمُ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ ثَلَاثًا، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَازِرُ». {الحديث: ۵۷۰۱ = ۵۶۹۳ فم. أبو داود. طب: ۳۸۹۱. ترمذی. طب: ۲۰۸۰. تحفة الأشراف: ۹۷۷۴}:

عومانی کوری نه بولعاصی نه ل-ته قهفی (رمزای خودای ئی بین) عهرزی پیغه مبهه ری کرد (دروودی خودای له سه ر بین) که نه وه تی موسولمان بووم، ئازاری له جهسته مدا په یدا بووه، پیغه مبهه ریش (دروودی خودای له سه ر بین) پیی فهرموو: (دهستت دابنئ له سه ر نه وه شوینه ی جهسته ت که دهئیشئ و سئ جار بلئ: (باسم الله: به ناوی خودا!) وه حه وت جاریش بلئ: (أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَازِرُ): په نا ده گرم به خوداو به ته وانایی نه وه له زیانی نه م ئیش و ئازاره ی که ههستی پی ده که م و مه ترسیم هه یه لی!)

له تاجدا ده فهرموئ: گفته ی نه بو داوودو ته رمه زی بو نه م فهرمووده یه ئاوایه: عوتمان ده فهرموئ: ژانیکم له گه لدا بوو، نه وه نده ی نه ما بوو که بمکوژی، جا چوومه لای پیغه مبهه ر (دروودی خودای له سه ر بین) فهرمووی: (حه وت جار دهستی راست به سه ر جیی ژانه که دا به یینه وه هه موو جارئ له گه لیدا بلئ: أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ: په نا ده گرم به گه وره یی و دهسته لات و ته وانایی خودا له زیانی نه م ئیشه ی که ههستی پی ده که م).

فهرمووی: که ئەمەم کرد، ئیتر خودا ئەو ژانەى لەکۆل خستەم، ئیتر منیش لەوساکەو، کەسوکارو خەلکی تریش رادەسپێرم کە لەکاتى هەبوونی ئیش و نازاری لەجەستەیاندا ئاوابکەن و بەم شیومیە ئەو نزیایە بخوینن). {تاج/۳، زنجیرە: ۷۴، ژمارە: ۳۰۳۲}.

(۱۱۲۳) پەناگرتن بە خودا لەزیانی شەیتانی وەسودەسە لەناو نوێژدا.

(۵۷۰۲ - ۵۷۰۴)

بَابُ التَّعْوِیْذِ مِنَ شَیْطَانِ الْوَسْوَۃِ فِي الصَّلَاةِ

۱۴۴۸- عَنْ أَبِي الْعَلَاءِ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ أَبِي الْعَاصِ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقِرَاءَتِي يَلْبِسُهَا عَلَيَّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ذَلِكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ: لَهُ خِنْزَبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتُهُ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ، وَاتَّقِلْ عَلَى يَسَارِكَ ثَلَاثًا»، قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ، فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَنِّي. {الحديث: ۵۷۰۲ = ۵۶۹۴ فم}:

ئەبو عەلاء فەرمووی: عوسمانی کوری ئەبولعاصی شەقەفی (رمزای خودای ئی بێ)
فەرمووی: چووم بۆ خزمەتی حەزەمت (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزیم کرد: قوربان! ئەو
پێغەمبەری خودا! بەراستی شەیتان نوێژەکەمی ئی شیواندووم، خویندنی ناو
نوێژەکەمی ئی تێک داوم، نازانم چەند رکات دەکەم، قورئان خویندەنەکەم ئی دەشیوی،
خۆشی و لەزەمت لە نوێژەکەم وەرناگرم. خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی:
(ئەو شەیتانیکیە ناوی خەنزمە، کە هەستت پێی کرد، سێ جار ئەعوزو بیللا بکەو
پەنا بگرە بەخودا لی و لەلای چەپتەووە سێ تف روکە!). فەرمووی: ئیتر وام کرد،
خودای گەورەمیش وەسودەسە و دلە راوکیکی لەکۆل خستەم). {تاج/۱/۲۵۰، زنجیرە:
۷۵، ژمارە: ۴۹۶ چاپی چوارەم}.

۱- خويندنی ئەم نزاڤه و تف روکردنهكه، نابى لهناو نوێژكه‌دا بى، يا له‌پيش دهست پيكرديندا، يا له‌پاش ته‌واوکردنى. ئەم فهرموودميه به‌لگه‌يه له‌سهر ئەوه هه‌ركاتى و له‌هه‌ر شوينى مروّف هه‌ستى به‌زيانى شه‌يتان و وه‌سووه‌سى ئەم مه‌لعوونه كرد، سوننه‌ته سى‌جار (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بكا، يا به‌هه‌ر سيغه‌يه‌كى تر په‌نا بگرئ به‌خوداى گه‌وره لى‌و سى‌ تف له‌لاى چه‌پيه‌وه روڤكات، به‌لام نابى له‌كاتى تف روکردنه‌كه‌دا، كي‌شه‌يه‌كى ئەده‌بى دروست بكا، وه‌ك ئەوه رووى له‌كه‌سى بى‌و كه‌سه‌كه واهه‌ست بكا كه تفه‌كه له‌و ده‌كا، يا له‌ناو مزگه‌وتا تفه‌كه روڤكا، يا تفه‌كه به‌ر شتيكى پاك بكه‌وى، وه‌ك ناو و نان و قاپ و شتى وا. له‌غايه‌ المامول شه‌رحى تاجول ئوصولدا ده‌فه‌رموى: (له‌پيش ده‌ست پيكردينى نوێژكه‌دا سى‌جار (أَعُوذُ بِاللّٰهِ) بكاو سى‌ تف له‌لاى چه‌پيه‌وه روڤكا. {تاج/۱، ص ۱۸۴ هامش رقم: ۱۰، ط/۴}.

نه‌وه‌وى (ره‌حه‌تى خوداى ئى بى) ده‌فه‌رموى: مه‌به‌ست له (ريق) و (نفث) و (تفل) له‌م جوړه شوينا‌نه‌دا، پفيكى بى ته‌رپيه، به‌لام به‌هه‌ر حال، تفيش ده‌بى، پفى ته‌رپيش ده‌بى. {بېروانه: شه‌رحى نه‌وه‌وى، به‌رگى/۱۴، ص ۴۰۳، حديث رقم: ۵۶۷۸ شيخا، هه‌روا به‌رگى/۱۵، ص ۱۸. كتاب الرؤيا طبعة ثانية}.

۲- عوتمانى كورى ئەبولعاصى ئەل‌شه‌قه‌فى (رمزى خوداى ئى بى) هاوه‌ليكى ناودارى پيغه‌مبه‌ره، كۆمه‌لئ فهرمووده‌ى هه‌يه له‌ سه‌حىحى موسليمد، هه‌روا له (السُّنَن) دا، وه‌فده‌كه‌ى ئەقيف كاتى هاتن، ئەويشيان له‌گه‌لدا بوو، ئيسلام بوو، پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سهر بى) كردى به‌ كارمه‌ندى سه‌ر طائيف، ئەبويه‌كرو عومهريش له‌وى هيشتيانه‌وه، له‌پاشا له‌سالى پازده‌ى كۆچيدا، عومهر كردى به‌ كارمه‌ندى سه‌ر عومان و به‌حره‌ين، له‌پاشا له‌به‌صره نيشته‌جئ بوو هه‌تا له‌وى له‌سه‌رده‌مى جينشيني موعاوييه‌دا مه‌رگ بوو به‌ميوانى، هه‌ندى ده‌لئىن سالى په‌نچاو پينج و هه‌ندى ده‌لئىن: سالى په‌نچاو يه‌ك مردوو!

له پاش مهرگی پیڅه مېهر (مروودی خودای له سهر بڼ) گه لې هوز له ئیسلام هه لگه پرانه وه، ته قیفیش ویستیان له ئیسلام پاشگهز بڼه وه، به لام عوتمان نه یه یشته پاشگهز بڼه وه ووتاریکی دا بویان و فهرمووی: (ئیوه دواترین هوز بوون که ئایینی پیروزی ئیسلامتان هه بوولگرددوه، مه بن به سووری بهرله شکرو یه کهم هوز بن که له ئیسلام پاشگهز بڼه وه).

خوی دمه فرموی: (کاتی ئامینهی کچی وهه هب پیڅه مېهری بوو، من نامادهی ئه وکاته بووم). له سهر ئه م بنیاته ده بڼ نزیکهی سه دو بیست سال ژیا بڼ.

۱۱۲۴) نوو شتهی که سی که زنده و شتی وا پیوهی دابی به خویندنی سوورده تی فاتحه. (۵۶۹۷ - ۵۷۰۰)

باب: رُقِيَّةُ اللَّيْلِ بِأَمْرِ الْقُرْآنِ

۱۴۴۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانُوا فِي سَفَرٍ، فَمَرُّوا بِحَيٍّ مِنْ أَهْلِ الْعَرَبِ، فَاسْتَضَافُوهُمْ، فَلَمْ يُضِيفُوهُمْ، فَقَالُوا لَهُمْ: هَلْ فِيكُمْ رَاقٍ؟ فَإِنَّ سَيِّدَ الْحَيِّ لَدَيْغٍ أَوْ مُصَابٍ؟ فَقَالَ رَجُلٌ مِنْهُمْ: نَعَمْ، فَأَتَاهُ فَرَقَاهُ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ فَبَرَأَ الرَّجُلُ، فَأَعْطَى قَطِيعًا مِنْ غَنَمٍ، فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَهَا، وَقَالَ: حَتَّى أَذْكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَاتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَاللَّهِ مَا رَقِيتُ إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، فَتَبَسَّمَ وَقَالَ: «وَمَا أَدْرَاكَ أَنَّهَا رُقِيَّةٌ؟» ثُمَّ قَالَ: «خُذُوا مِنْهُمْ، وَاضْرِبُوا لِي بِسْمِهِمْ مَعَكُمْ».

{الحديث: ۵۶۹۷ = ۵۶۸۹ فم = فتح الملهم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۰۰۶ = ۲۲۷۶، ۵۰۰۷، ۵۷۳۶، ۵۷۴۹}:

ئهم فهرموودهیه له ته جریدی بوخاری و تاجول ئوصولدا ئاوايه، دهیکهین به رافهی ئهم فهرموودهیهی ئیرهی موسلیم:

ئهبو سه عیدی خودری (همزی خودای ل بڼ) فهرمووی: دهسته یی له یاران ی پیڅه مېهر

(مروودی خودای له سهر بڼ) بووین، چووین بو سه فرهی، رویشتهین تالای خیلای عهره بڼ، لاماندا، ویستمان که به میوان هه بوولمان بکه، به لام خیلکه رازی نابن و دایان

نەكردىن و مىواندارىيان پى نەكردىن، جا ئاغاي خىلەكە شت پىۋەى دەدا، وە بەزۆر شت ھەولئى لەگەل دەدەن، بەلام سوودى نابى بۆى تا ھەندىكىان دەلئىن: بۇناچن بۇناو ئەم كاروانىيە، كە لىردەدا لايان داو، سا بەشكوو چارەيى لەلەى كەسىكىان ھەبى.

جا دەرۆن بۇلايان و دەلئىن: سەرخىلەكەمان شت پىۋەى داو و بەزۆر شت ھەولمان لەگەلئى داو، بەلام سوودى نىيە بۆى، ئايا لەلەى كەسى لەئىۋە چارەيى، چارەسەرى نىيە؟ يەكىكىان (كە ئىمامى نەوۋەى دەفەرەمۆى: ئەبو موسا خۆى بوو) دەلئى: با، بەخودا مە نووشتەى گەزەندە دەكەم، بەلام بەخودا چونكە ئىمە داواى مىواندارىيان لىتان كەرد، كەچى ئىۋە داتان نەكردىن و رازى نەبوون، مەنىش دووعاتان بۇ ناكەم، ھەتا سەرقەلەمانە پىكەمان بۇ بىرپار نەدەن.

ئىنجا رىكەكەون لەسەر بىركەيى پەز، ئىتر ئەبو موسايش لەگەلئان دەچى بۇلاى سەرخىلەكەيان و لەوئى سووۋەتى (الحمد لله رب العالمين) بەسەرىا دەخوئىنئى و بەتەپرايى دەمى كەمى تفى لى دەدا، وە ھەتا ھەوت جار ئەمە دووبارە دەكاتەو، ھەموو جارئى لەپىشا فاتىجە دەخوئىنئى، وە ئەنجا بەتەپرايى دەمى پفى لى دەكا، ئىتر شتپىۋە دراوەكە وەك وشترى لەپەت بەربى، دەست و پاى كرايەو و ھەستا و كەوتە گەر و رۆيشتن و يەك دەنك پەلە قازئى و پەلە فەرتى و پەلە پرووسكىى نەما.

فەرەمۆى: ئىتر ئەو سەرقەلەمانەى كە لەسەرى پىك ھاتبووین بەتەواو دايان پىمان.

جا ھەندئى كەسىان گوتيان: با بەشى بكەين لەناو خۇمانا، بەلام دووعا خوئىنەكە فەرەمۆى: دابەشەى مەكەن تا دەچىنەو لە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) و راستى رووداوەكەى ەرز دەكەين، ھەتا بزەنن ئەو فەرمانى بەچىيە پىمان، جا كەھاتنەو لە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) و ئەمەيان بۇيگىرايەو، فەرەمۆى: (چۆنت زانى كە ئەو دووعايە؟!). فەرەمۆى: (شتى راست بوو خودا خستىە ناو دلمەو).

فهرمووی: (شتی باستان کردووه، دهی دابهشی بکه‌ن و پشکی‌کیش بو‌من دابنن له‌گه‌ل خو‌تاندا، هه‌تا به‌ته‌واوی دل‌نیابن له دروستی کاره‌که‌تان و له حه‌لالی سه‌ر قه‌له‌مانه‌که‌تان و له‌وکرییه‌ی که ومرت‌ان گرتووه).

جا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌پاش دابه‌شکرده‌که دیسانه‌وه ره‌زامه‌ندی خو‌ی دهربرپیه‌وه به‌زمرده خه‌نه‌یی!).

له گیرانه‌وه‌یه‌کی تاجا: (هه‌ندی که‌سیان نه‌مه‌یان به‌دل نه‌بوو، وه ده‌یان‌گوت: تو‌ئهی ئه‌بو مووسا! له‌سه‌ر نامه‌ی خودا کری‌ت و مرگرتووه، تا کاتی هاتینه‌وه بو مه‌دینه، گوتیان: ئهی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئه‌بو مووسا له‌سه‌ر قورئانی نامه‌ی خودا کری‌ی و مرگرتووه؟ ئه‌ویش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: (ره‌واترین شت که کری‌ی له‌سه‌ر و مرگرن قورئانی پیروژه، که نامه‌ی خودای گه‌ورمه‌یه) ز {تاج/۳، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۳۰۳۹ چاپی چواره‌م} + {تاج/۳، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۳۰۴۰ ج/۴ = چاپی چواره‌م}.

۱۱۲۵) نووشته کردن بو‌ده‌مبه‌ستی هه‌موو جانه‌وه‌ریکی زه‌هردار.

(۵۶۹۶ - ۵۶۸۱)

بَابُ: الرُّقِيَّةِ مِنْ كُلِّ ذِي حُمَةٍ

۱۴۵۰- عَنْ الْأَسَدِ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ الرُّقِيَّةِ؟ فَقَالَتْ: رَحَّصَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَهْلِ بَيْتٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي الرُّقِيَّةِ مِنْ كُلِّ ذِي حُمَةٍ. {الحديث: ۵۶۸۱ = ۵۶۷۳ ف.م. تجريد/۵، رقم: ۱۸۸۳ = ۵۷۴۱. تحفة الأشراف: ۱۶۰۱۱}.

ئه‌له‌سه‌وه‌د فهرمووی: پرسیم له عایشه (ره‌زای خودای ئی بی) له‌بارهی نووشته‌و چاو‌مزاره‌وه؟ فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) مؤله‌تی دا به‌مالی ئه‌نصاری که نووشته‌و چاو‌مزارو ده‌مبه‌ست بکه‌ن بو‌هه‌موو جانه‌وه‌ریکی زه‌هردار، وه‌ک مارو دوو‌پشک و زمرده‌واله‌و هه‌موو جزوودارو ژه‌هرداریکی تر).

(۱۱۲۶) نووشتەى مېكووتە. (۵۶۸۱ - ۵۶۹۶)

بَابُ فِي الرُّقِيَةِ مِنَ النَّمْلَةِ

۱۴۵۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الرُّقِيَةِ مِنَ الْعَيْنِ، وَالْحُمَةِ، وَالنَّمْلَةِ. {الحديث: ۵۶۸۸ = ۵۶۸۰ فم}:

ئەنەسى كورې مالېك (رمزى خوداى ئىبنى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) رېگەى ئىمەى داوھ كە چاومزارو دەمبەستى مارو دووپشك و جرو جانەوهرى زەهردارو ژەهردارو نووشتە و نزاى نەخۆشى مېكووتە بکەين). {تاج/۳، زنجیره: ۷۳، ژمارە: ۳۰۲۵ ج/۴}.

(۱۱۲۷) نووشتەى دووپشك. (۵۶۸۱ - ۵۶۹۶)

بَابُ فِي الرُّقِيَةِ مِنَ الْعُقْرَبِ

۱۴۵۲- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الرُّقْيَةِ؟ فَجَاءَ آلُ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ كَانَتْ عِنْدَنَا رُقِيَّةٌ، نَرْقِي بِهَا مِنَ الْعُقْرَبِ وَإِنَّكَ نَهَيْتَ عَنِ الرُّقْيَةِ، قَالَ: فَعَرَضُوهَا عَلَيْهِ، فَقَالَ: «مَا أَرَى بِأَسَا، مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَنْفَعْهُ». {الحديث: ۵۶۹۵ = ۵۶۸۷ فم}:

جابر (رمزى خوداى ئىبنى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) جلەوگىرىي کرد لەنووشتە کردن، خزماني عەمرى كورې حەزم هاتن بۆ خزمەتى حەزەرەتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) گوتيان: ئەى پېغەمبەرەى خودا! ئىمە لەمە وپېش نووشتەمان دەکرد، نووشتەى دووپشكمان دەکرد، بەلام ئیستا تۆ جلەوگىرىي لەنووشتە کردن دەکەى، سەبارەت بەئىمە فەرمانت بەچىيە؟ خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرمووى: (ئەو نووشتە و دووعاينەى كە دەيانكەن، كامانەن نیشانمیان بدن).

ئەوانیش نووشتە و دووعاكانى خۆيان خويندەوھ بۆ پېغەمبەرەو عەرزیان کرد كەچین و جى نین. ئەویش (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرمووى: (لەم نووشتانەى ئیوھدا شتى

خراپ نابینم، به شیوهی گشتیتش وهك دهستووریکی دامه زراو: ههر كه سیكتان دهتوانی، بهههر شیوهیی بی، بههوی نووشتهوه بی، یا بههوی شتیکی تروهویی، باسوود به برادهریکی خوی بگهیهنی، با دریغی ئی نهكا). {تاج/٣، زنجیره: ٧٣، ژماره: ٣٠٢٠، ٣٠٢١، ٣٠٢٢، ٣٠٢٣، ٣٠٢٤}.

١٤٥٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَقِيتُ مِنْ عَقَرٍ لَدَغْتَنِي الْبَارِحَةَ، قَالَ: «أَمَّا لَوْ قُلْتُ حِينَ أَمْسَيْتَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ تَضُرْكُ». {الحديث: ٦٨١٨}.

ئهبو هورهیره (همزای خودای ئی بی) فهرمووی: پیاوی هاته خزمهتی چهزمت (دروودی خودای لهسهر بی) عهزیکرد: ئهی پیغهمبهری خودا! ئهم شهو دووپشکی پیغهوهیدا، تا بهیانی خهوم ئی نهکهوت. فهرمووی: (ئهیدی نهگهر لهکاتی ئیواردا بتگوتبایه: {أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ}: پهنا دهگرم به وشه تهواوهکانی خودا لهزیانو و مزمنی ئهوهی که خودا خوی دروستی کردوو، نهگهر ئهم نزایهت سهه لهئیواری، بخویندبایی، مهگهر چهزی خودای لهسهر بوایه، دهنه ئهو دووپشکه زیانی نهدهبوو بوئت). {تاج/٣، زنجیره: ٧٤، ژماره: ٣٠٢٥} + {تاج/٣، زنجیره: ٧٤، ژماره: ٣٠٣٣ ٤/ج}.

(١١٢٨) چاوینی راسته و بوی ههیه. (٥٦٦٣ - ٥٦٦٦)

بَابُ: الْعَيْنُ حَقٌّ وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ فَاغْسِلُوا

١٤٥٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْعَيْنُ حَقٌّ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ سَبَقَتْهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ فَاغْسِلُوا». {الحديث: ٥٦٦٦ - ٥٦٥٨ فم: ٤}.

ئیبنو عههباس (همزای خودایان ئی بی) دهفهرمووی: پیغهمبههه (دروودی خودای لهسهر بی)

دهفهرمووی: (چاوینی چاوی پیس راسته و ههیه و کاریگههه ههیه، گریمان شتی

وابووايە كەدەست پېشكەرىي لە چارەنووسی خودایی بگردایه، چاوی پیس دەستپېشكەریی ئی دەگردو دەینەنگاوت، چونکە چاوی پیس ئەوەندە کاریگەرە، جا ئەگەر دنیاوو، کەسێ بوو بەچاوتانەوو داوایان ئی کردن کە خۆتان بشۆرن بۆیان، ئەو خۆتان بشۆرن و ئاوەکە لە شتیكا کۆبکەنەوو لەپاشا ئاوی خۆشۆردنەکەتان بکەن بەسەر ئەو کەسەدا کەبوو بەچاوتانەوو، تا خودا شیفای بدا). {تاج/۳، زنجیرە: ۶۶، ژمارە: ۲۹۹۹}.

روونکردنەوو:

لە تاجدا دەفەرموی: دەستووری ئەم خۆشۆردنەیش ئاویە: بەپێی ئەم فەرموودەیی دواوو، کە ئەحمەدو نەسائی و ئیبنو حەببان (رەحمەتی خودایان ئی بێ) گێڕاویانەتەوو:

(چاوی پیسەکە دەموچاوی و هەردوو دەستی هەتا هەردوو ئانیشکی و لەشی لەناوکی بەرەو خوار، تا خواروو دەشۆرێ و ئەو ئاوە چۆراوەیە دەکەنە قاپیکەوو دەیکەن بەسەر سەرو پستی ئەو کەسەدا کەبوو بەچاویەوو، پاشان قاپەکە دەمەو نخوون دەکەنەوو، ئیتەر بە فەرمانی خودا چاوینیی بەچاوەبوو کە خۆش و چاک دەبێتەوو. {بەروانە: تاج/۳، زنجیرە: ۶۶، ژمارە: ۳۰۰۰}.

(۱۱۲۹) نووشتەیی بەچاوەبوون، واتە: چاوەزار. (۵۶۸۱ - ۵۶۹۶)

بَابُ فِي الرُّقِيَةِ مِنَ الْعَيْنِ

۱۴۵۵ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْمُرُنِي أَنْ أَسْتَرَقِيَ مِنَ الْعَيْنِ. {الحديث: ۵۶۸۶ = ۵۶۷۸ فم. تجريد/ ۵، لاپەرە: ۱۷۶، رقم: ۱۸۸۱ = ۵۷۳۸ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۶۱۹۹}:

عائیشە هواسەری پیغەمبەر (دروودی خودا لەسەر پیغەمبەر و لەسەر هەموو هاوێ و هواسەرەکانی بێ) فەرمووی: جاران پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمانی

پیغمبر دهکرد، که داوا له کهسی شاره‌زا بکه‌م که چاوه‌زاری چاوینی بکا، بو کهسی که بووه به چاوه‌وه).

۱۴۵۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَحَّصَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَأَلِّ حَزْمٍ فِي رُقِيَةِ الْحَيَّةِ، وَقَالَ: لَأَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ: «مَا لِي أَرَى أَجْسَامَ بَنِي أَخِي ضَارِعَةً تُصَيِّبُهُمُ الْحَاجَةُ؟» قَالَتْ: لَا، وَلَكِنَّ الْعَيْنَ تُسْرِعُ إِلَيْهِمْ، قَالَ: «ارْقِيهِمْ»، قَالَتْ: فَعَرَضْتُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: «ارْقِيهِمْ». {الحديث: ۵۶۹۰ = ۵۶۸۲ فم:}

جابیری کوری عه‌بدو لالا (رمزای خودایان ن بئ) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای لمهر بئ) مؤله‌تی دا به خانه‌وادهی هه‌زم که نووشته و دهمبه‌ستی ماربکه‌ن. وه فهرمووشی به نه‌سمائی کچی عومه‌یس، که هاوسهری جه‌عهری کوری نه‌بو تالیب بوو، که‌برای ئیمامی عه‌لی بوو، ئامو‌زای پیغه‌مبهر بوو، پیی فهرموو (دروودی خودای لمهر بئ): (نه‌ی نه‌سماء! نه‌ی دایکی مناله‌کانی جه‌عهری کوری نه‌بو تالیب! نه‌وه بوچی ده‌بینم له‌شی براراکانم، واته: کورده‌کانی جه‌عهری ئامو‌زام، له‌رو لاوازو پووکاومن، ئایا له‌به‌رئه‌ودیه که برس‌ییانه و پیو‌یستیان به خوراکه؟).

نه‌سماء فهرمووی: (نه‌ه، له‌به‌رئه‌وه نییه، به‌لام مناله‌کانی جه‌عهر به‌رچاوین و زوو زوو ده‌بن به‌چاوه‌وه، هی نه‌ودیه). فهرمووی: (ده‌ی چاوه‌زاریان بو بکه، نه‌سماء فهرمووی: جا دووعاو وشه‌کانی نووشتوو ده‌کم عهرزی پیغه‌مبهر کرد، نه‌ویش رمزای له‌سهر دهربرین و فهرمووی: (ده‌ی به‌م نزاو نووشته و وشانه چاوه‌زاریان بو بکه، من رم‌زام له‌سهریه‌تی!). {تاج/۳، زنجیره: ۶۶، ژماره: ۳۰۰۲}. ب‌روانه: ژماره: (۱۴۴۰) بو ژینامه‌ی نه‌سمائی کچی عومه‌یس.

(۱۱۳۰) نووشتووی به‌چاوه‌وه بوون. (۵۶۸۱ - ۵۶۹۶)

بَابُ: فِي الرُّقِيَةِ مِنْ نَظَرَةِ

۱۴۵۷- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لِحَابِرَةٍ فِي بَيْتِ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى بِوَجْهِهَا سَفْعَةً، فَقَالَ: «بِهَا نَظْرَةٌ، فَاسْتَرْقُوا لَهَا»، يَعْنِي بِوَجْهِهَا صُفْرَةً. {الحديث: ۵۶۸۹ = ۵۶۸۱ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۸۲ = ۵۷۳۹ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۸۲۶۶} :

نوم سه‌له‌مه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌هه‌موو هاوهدل و هاوسه‌ره‌کانی بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌مالی من بوو، کچؤ‌له‌یه‌کی بینی پلئ به‌ده‌مو چاویه‌وه بوو، فه‌رمووی: (ئه‌مه‌ بووه به‌چاوه‌وه، چاومزاری بؤ بکه‌ن!) واته پلئیکی زه‌رد به‌روویه‌وه بوو، وه‌ک خه‌رکانه. {تاج/ ۳، زنجیر: ۶۶، ژماره: ۳۰۰۱ ج/ ۴} .

(۱۱۳۱) نووخته‌کردن به‌خوئی زه‌وی. (۵۶۸۱ - ۵۶۹۶)

بَابُ الرُّقِيَةِ بِتُرْبَةِ الْأَرْضِ

۱۴۵۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا اشْتَكَى الْإِنْسَانُ الشَّيْءَ مِنْهُ أَوْ كَانَتْ بِهِ قَرَحَةٌ أَوْ جَرْحٌ، قَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِإِصْبَعِهِ هَكَذَا، وَوَضَعَ سَفِيَانُ سَبَابَتَهُ بِالْأَرْضِ، ثُمَّ رَفَعَهَا: «بِاسْمِ اللَّهِ تُرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِيقَةٍ بَعْضُنَا، لِيُشْفَى بِهِ سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا»، قَالَ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: «يُشْفَى»، وَقَالَ زُهَيْرٌ: «لِيُشْفَى سَقِيمُنَا». {الحديث: ۵۶۸۳ = ۵۶۷۵ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۸۴ = ۵۷۴۵، ۵۷۴۶ فتح الباری. أبو داود. طب: ۳۸۹۵. ابن ماجه. طب: ۳۵۲۱. تحفة الأشراف: ۱۷۹۰۶} :

عائیشه (ره‌زای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر که‌سێ ئی‌شێ، ئازاری له‌له‌شیا بوایه، یاخود برینی، یا زامیکی پیوه‌ بوایه، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) په‌نجه‌ی شایه‌تمانی خوئی به‌تفی خوئی ته‌ر ده‌کردو ده‌ینایه‌ سه‌ر خا‌ک و په‌نجه‌ی توژی خوئی پیوه‌ ده‌لکا، ئه‌وجا په‌نجه‌ی به‌خوئل و ته‌راییه‌که‌ی ده‌میوه‌ ده‌ینا به‌سه‌ر شوینی ئازاره‌که‌داو له‌وکاته‌دا ئه‌م نزایه‌ی ده‌خویندو ده‌یفه‌رموو: {بِاسْمِ اللَّهِ، تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةٍ بَعْضُنَا، لِيُشْفَى بِهِ سَقِيمُنَا، بِإِذْنِ رَبِّنَا} :

واته: به پەرۆزیی ناوی خودای گه‌وره، دۆ‌عاو نزاو نووشته‌ت بۆ‌ده‌که‌م، ئە‌مه خاکی زه‌وی خۆ‌مانه، له‌گه‌ڵ ته‌راپیی ده‌می موسوڵمانی له‌خۆ‌مانه، به‌فه‌رمانی په‌روه‌ر‌دگار‌مان، ده‌بی به‌چاره‌و ده‌رمان بۆ نه‌خۆ‌شمان(١).

ئە‌م فه‌رمووده‌یه ئی‌مامی موس‌لیم له‌سێ مامۆستای خۆ‌یه‌وه ده‌ی‌گێ‌ڕ‌ێ‌ته‌وه، که نه‌بو‌به‌کری کوری ئە‌بو شه‌ی‌به‌و زوهه‌یری کوری حه‌ربو ئی‌بنو ئە‌بی عومه‌ره، هه‌ر‌که‌سێ له‌م سێ مامۆستایه رسته‌ی کۆ‌تایان به‌شی‌وه‌یی گێ‌راوته‌وه، که‌می جیایه له‌وی تریان، ئی‌بنو ئە‌بی عومه‌ر نا‌وای ده‌ی‌گێ‌ڕ‌ێ‌ته‌وه: (لِیُشْفَى بِهِ سَقِیمُنَا). ئی‌بنو ئە‌بی شه‌ی‌به‌ ئا‌وای ده‌ی‌گێ‌ڕ‌ێ‌ته‌وه: (لِیُشْفَى بِهِ سَقِیمُنَا) واته: به‌بی لامی ئە‌مه‌ر‌که، زوهه‌یریش ئا‌وا: (لِیُشْفَى سَقِیمُنَا) واته: به‌بی (به). که‌ر‌چی ئە‌م سێ له‌فه‌زه، له‌ده‌قی عه‌ره‌بییه‌که‌دا، رۆ‌ڵ ده‌بینو له‌واتادا کاری‌گه‌رییان هه‌یه، به‌لام له کور‌دییه‌که‌دا مه‌ئالی هه‌رسێ‌کیان ئە‌وه‌یه که نووسراوه.

١٤٥٩- عَنْ خَوْلَةَ بِنْتِ حَكِيمٍ السُّلَمِیَّةِ تَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا، ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ». {الحديث: ٦٨١٧}.

خه‌وله‌ی کچی حه‌کیمی ئە‌ل-سوله‌مییه (رم‌زای خودای ئی‌بن) فه‌رمو‌وی: (هه‌ر‌که‌سێ کاتێ ده‌جێ‌ته جی‌گه‌یی، یا ده‌جێ‌ته هه‌واری نوێ ب‌لێ: {أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ}: په‌نا ده‌گرم به پەرۆزیی وشه‌ ته‌واوه‌کانی خودا، له‌شه‌ری هه‌موو دروس‌کراوانی خودا). هه‌ر‌که‌سێ له‌م کاته‌دا ئە‌م نزایه بخوێ‌نێ، ئی‌تر هیج شتی زیانی پێ نا‌گه‌یه‌نێ، هه‌تا له‌و شوێ‌نو هه‌واره ده‌گۆ‌یزێ‌ته‌وه).

روون‌کردنه‌وه:

خه‌وله‌ی کچی حه‌کیم، هاوه‌لی پێ‌غه‌مبه‌ره، هاوسه‌ری عه‌ثمانی کوری مه‌ظعوون بوو، ئافه‌ره‌تیکی فره‌شته ئاسا، زۆر خودا په‌رست بوو، هه‌میشه به‌رۆ‌ژ به‌رۆ‌زوو بوو، به‌شه‌ویش سه‌ر‌گه‌رمی شه‌و نوێ‌ژ بوو.

۱۱۲) له کاتی نه خوښی و نازارا، بیاو نووشته دهکا بو که سوکاری.

(۵۶۷۱ - ۵۶۸۰)

باب: رُفِیَةُ الرَّجُلِ أَهْلُهُ إِذَا اسْتَكْوَا

۱۴۶۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ إِنْسَانٌ مَسَحَهُ بِيَمِينِهِ ثُمَّ قَالَ: «أَذْهَبِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»، فَلَمَّا مَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقُتِلَ أَخَذَتْ بِيَدِهِ، لِأَصْنَعَ بِهِ نَحْوَ مَا كَانَ يَصْنَعُ، فَانْتَزَعَ يَدَهُ مِنْ يَدِي، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاجْعَلْنِي مَعَ الرَّفِيقِ الْأَعْلَى»، قَالَتْ: فَذَهَبْتُ أَنْظُرُ، فَإِذَا هُوَ قَدْ قَضَى. {الحديث: ۵۶۷۱ = ۵۶۶۳ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۸۶۹ = ۵۶۷۵، ۵۷۴۳، ۵۷۴۴، ۵۷۵۰}:

عائشه (همزای خودای لی بن) فهرمووی: دهستووری پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهر بن) وابوو، کاتی کهسی لهئیمه نازاریکی ببوایه، دهستی راستی دههینا بهسهر شوینی نازاردهکداو دهیضهرموو: (أَذْهَبِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا):

واته: نهی خودای من! نهی پهرومردگاری ههرچی نادهمیزاده! نهی لابهری ئیش و نازارا! شیفای بدهو خوشو چاکی بکهروهو، شیفادهری بهراستی ههر خوتیتو خوشبونوه ههر بهدهستی تویه، بیجگه لهتو شیفادهری تر نییه، نهگهر خواستی توی لهسهر نهبی، درمان و نوشتی پاره ناگا، شیفایهکی تهواوی وا کههیج دمردی نههیلی!.

جا کاتی پیغهمبهه خوئی نهخوش کهوتو دمردهکهی گران بوو، دهستیم گرت تالهسهر شیوهی جارانی خوئی نهو دوعایهی بو بکهه که نهو جارانی کاتی نهخوش دهبووین دهیکرد بو ئیمه، کهچی دهستی خوئی لهدهستم راپسکاند، لهپاشا فهرمووی: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاجْعَلْنِي مَعَ الرَّفِيقِ الْأَعْلَى): خودایه! لیم خوشبهو شادم که بهدیداری هاوړی ههره پایه بلندو بمبهروه بوئاو یارانې نهنجومهنی بالا (مهلهئولنهعلا) کهوان لهپهنای خوتا).

عائیشه فهرمووی: ئیتړ که سهرنجمدا روانیم واگیانی پاکى سپاردو فهرمانى ههقى بهجى هینا. {تاج/۳، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۳۰۲۸} + {تاج/۳، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۳۰۳۷}.

۱۴۶۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَرْقِي بِهَذِهِ الرُّقِيَّةِ: «أَذْهَبِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، بِيَدِكَ الشِّفَاءُ، لَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا أَنْتَ». {الحديث: ۵۶۷۶ = ۵۶۶۸ فم:}

عائیشه (رمزى خودای لى بى) فهرمووی: جاران پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بى) بهم دوعایه نووشتهى دهکرد: (أَذْهَبِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، بِيَدِكَ الشِّفَاءُ، لَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا أَنْتَ):
واته: ئەى خودایه! ئەم نازاره بهرموه بوولای خوټ، ئەى پهرومردگارى کومه‌ئەى
ئادهمیزاده‌کان! چاره‌و چاره‌سهر و خوشبوونه‌وه ههر به‌دهستى تو‌یه، لابه‌رى ئەم
ئیش و نازاره ته‌نیا ههر تو‌ى و به‌س).

-۱۱۳۳

بَابُ: لَا بَاسَ بِالرُّقَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شَرِكٌ

۱۴۶۲- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا نَرْقِي فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ تَرَى فِي ذَلِكَ؟ فَقَالَ: «اعْرِضُوا عَلَيَّ رُقَاكُمْ، لَا بَاسَ بِالرُّقَى، مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شَرِكٌ». {الحديث: ۵۶۹۶ = ۵۶۸۸ فم:}

عه‌وفى كورى مالك (رمزى خودای لى بى) فهرمووی: جاران له‌سهرده‌مى نه‌زانیدا، واته
له‌سهرده‌مى نه‌فامى و جاهیلییه‌تدا، دوعاو نووشته‌مان ده‌کرد، جا‌عه‌رزى
پیغهمبهرمان کرد (دروودی خودای لهسهر بى) ئەى پیغهمبهرى خودا! بو ئەم باب‌ه‌ته تو‌چى
ده‌فه‌رمووی؟ فه‌رمووی: (ئەو نووشته‌و دوعایانه‌ى ده‌یانکه‌ن گامانه‌ن، نیشانمیان
بدەن، ههر دوعاو نووشته‌یى قسه‌و باسى شىرك و بته‌رستى تیانە‌بى و بو‌نى
فره‌خواى لى نه‌یى قه‌یدى نییه‌). {تاج/۳، زنجیره: ۷۳، ژماره: ۳۰۲۰ ج/۴ = چاپى
چواره‌م}.

پوخته‌ی نامه‌ی نزاو نووخته

یه‌که‌م:

۱/ له ته‌جریدی بوخاریدا، که ناوداره به (مختصر صحیح البخاری) باب‌ه‌تیکم نووسیوه، له‌کوژتایی فه‌رمووده‌ی ژماره: ۱۰۰۶وه، ئه‌گهر ته‌ماشای بزه‌رموون جیگه‌ی خو‌یه‌تی.

جا والیردا بۆ ته‌واوکه‌ری ئه‌و باب‌ه‌ته ئه‌م فائیده‌یه له‌هه‌مان سه‌رچاوه‌وه، که په‌راوی (بَيْنَ يَدَيِ كِتَابِ اللَّهِ) یه، له‌پاش به‌کوردی کردنی، به‌کورتی و پوخته‌ی راگو‌یز ده‌که‌م، ئومیده‌که‌م که خودای گه‌وره بیکا به سه‌رچاوه‌ی فه‌بوولی نزاو نزاکاران:

۱/ ده‌ستوورمه‌کانی نزاو نووخته و دووعا:

۱- رووکردنه رووگه.

۲- له‌شی پاک بۆ.

۳- ده‌ستی به‌ده‌ست‌نو‌یزه‌وه بۆ.

۴- جل و به‌رگی پاک بۆ.

۵- هه‌ردوو ده‌ستی به‌پاکی هه‌تا ئاستی هه‌ردوو سه‌رشانی هه‌ژبۆ، وه‌ک که‌سی

له‌ئاودا نوقم بووبۆ و ده‌ست در‌یژبکا بۆلای خودا لیبی بپارێته‌وه، که رزگاری بکا و نه‌هیلێ بخنکی.

۶- نزاو یادو زی‌کردو دووعا و نووخته‌که به‌نه‌ینی بۆ، مه‌گهر هۆیه‌ک هه‌بۆ بۆ

ده‌نگ هه‌ژبۆ، وه‌ک ئه‌وه کو‌مه‌لێ له‌دوا ئه‌وه‌وه هه‌مان زی‌کر، یا هه‌مان پارانه‌وه‌و نزا‌یکه‌ن، له‌کاتی وادا واباشه به‌ده‌نگی به‌رزبۆ.

۷- له‌سه‌ره‌تاوه به‌حه‌مدو سوپاس و ستایشی خودا ده‌ست پێ بکا، وه‌ک گو‌تنی

زی‌کری (الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ) که ئه‌مه‌یه: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). وه‌هه‌روه‌ها به‌سه‌لاوات له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر، له‌پاش سوپاسی خودا، ده‌ست

پێ بکا.

۸- كۆتايى نزاو پارانه وه كهش به سوپاسى خوداو سه لاوات له سه ر پيغه مبه ر
كۆتايى بېت.

۹- له دوا دواييدا بلّى (ئامين).

۱۰- زۆر وړك بگرئ له كاتى نزاكرنه كه دا، به كوئى دل بپارېته وه.

۱۱- دلى لاي نزاو پارانه وه كه ي بى.

۱۲- بهرى دهستى بكاته ئاسمان و وهك سواكه ر هه ردوو له پى پان بكاته وه، وهك
كه سى له دوستى دياريهك وهر بگرئ. ئەمە له كاتىكا بهرى دهستى بكاته ئاسمان،
كه داواى شتى باش له خودا بكا، به لام ئەگەر داواى ئەوهى ئى دهكرد، كه به لايه كى
له سه ر لابه رئ، واباشه پششى دهسته كانى به كراوه يى بكاته ئاسمان.

۱۳- به جه ختو به باومرى ته واوه وه داواكه ي پيشكهش به باره گاي زاتى
پهرومردگارى هه ره پاك و پيرۆز بكا.

۱۴- له پيشا به خودى خوى دهست پى بكا، له مه دا چه زرده تى ئيبراهيم (دروودى خودى
له سه ر بى) بكا به سه ر مه شق، كه ده فه رموى: (رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الحِسَابُ - ۱۱/۱۴).

واته: ئەهى پهرومردگارمان! له خوّم خوشبه، له دايك و باوكم خوشبه،
له سه رجه مى موسولمانان خوشبه، له و رۆژدا كه حيساب و ليپرسينه وه به رپا
دهيى).

۱۵- چه ند جارى نزاكه دووباره بكرېته وه، واباشه تا سى جار، ده قى نزاكه
دووباره بكرېته وه، گشت جارى كه ده يكا.

۱۶- واباشه ئەگەر دهكرا، به و نزاينه نزا بكرئ، كه له قورئان و سوننه تا
هاتوون، وه ده فه كه يان پيت به پيت بگوترئ، كه ئەمە به عه ره بى پيى ده گوترئ:
(الإقتصار على اللفظ الوارد في القرآن والسنة بحروفه). يا دووعاى مه ئووور.

۱۷- باومرى ته واوت وابى كه نزاو پارانه وه كه ت گيرايه ئەگەر مه رجه كانى
گيرابوونيان هاته جى كه ئەمانه ن:

- ۱۸- خۆراكى پاك و ھەلەل، پاكخۆرو ھەلەل خۆر.
- ۱۹- خۆپاراستن لەشتى نادروست و نارەواو لە زولم و زۆرو تاوان.
- ۲۰- ئەركە ئايىنىيەكان بەجوانى بەجى بهيئىرى.
- ۲۱- پاكى لەشو دەرۋون و دەرەدەو ناو دەو.
- ۲۲- ھەلبەزاردنى كاتى باش و دۆخى باش و جىگەى باش بۆ نزاو پارانەدەو نووشتەو بەرزكردنەو دى داوا بۆلای خودا، وەك: رۆژى ھەينى، نيوانى بانگو قامەت، بەتايبەتى سىيەكى كۆتايى شەو دەرەدەو سەھەرە مەلا بانگدان، لەپاش ھەموو نوپۆرە ھەرزەكان، لەناو كرنووشدا، لەناو قونووتدا، كە لەنوپۆرى بەيانى و لەنيوھى دوايى رەمەزاندا دەخوینرى، يا لەوھەترى مانگى رەمەزاندا دەخوینرى، لەسەرەمەتاو تاكۆتا.
- ۲۳- بۆنەكانى نزاو پارانەدەو نووشتە ھەر زۆر زۆرن، ھەموو كون و قوژبەنيكى ژيان دەگرنەو، لەچركە ساتى لەدايكبوونەو، ھەتا ئەو دەرەدەو دەچينەو ناو دوو تۆى خاكى دايكمان! لە ناوان و ھەوتەو دەرەدەو دەست پى دەكات، ھەتا نوپۆرى تەرم و تەلقينى مردو.
- ۲۴- واباشە نزا ھەميشە دووبارە بكرىتەو، لەپۆژەكانا، لە ھەينىيەكانا، ھەتا گىرا دەبى، مەوۇف لەكردنى كۆل نەدا.
- ۲۵- نزاو پارانەدەو نووشتە جۆرى زۆرە، بە نووسين دەبى، بەگوتن دەبى، بە نوپۆرەدەبى وەك نوپۆرى ئىستخارەو نزاو نوپۆرى گىرابوونى مرازو نوپۆرە بارانەو ناو قونووت و ناو تەحيات.
- ۲۶- واباشە لەكاتى كردنى نووشتەو نزا، كە بەئومىدى گىرابوونى مرازى ئەم سى شتە يەك بگرن: (قۇل و فيعل و صەدەقە: گوتن و كردار و خىر!).
- ۲۷- ھەموو نزاو نووشتەيى كە بەناوى خودا و نيشانە جوانەكانى بى دروستە، وە ھەموو جۆرە نووشتەو نزاو پارانەو ھەيكى تر، با مەئثووريش نەبى، بەمەرجى

بۆنى بىپەرستى و بىپاومىرى و جادووبازى لى نەيىڭ دروستە و كارى باشە، ئىتر نووسراوبى يا خويندراو جياوازى نىيە.

۲۸- ھەلگرتنى نووشتە، بەھەر شىۋەيى بى دروستە، بەمەر جى نووشتەكە لەزاتى خۇيدا رەوابى، ەبىدوللاى كورپى ەمەرى كورپى عاص وايدەكرد {بىروانە: تاج/۳، زنجىرە: ۷۴، ژمارە: ۳۰۳۳}.

دووەم:

۱- لەكاتى نەخۇشى و ترس و ەسۋەسە و شتى وادا نزاو دووعا سوننەتە، پەنا گرتن بەخودا لەشەرى دروستكراوانى خۇى سوننەتە.

۲- نووشتە و نزاى خراب، ئەگەر بەنووسىن بوو، كاتى دەدۇزىتەو و اباشە يا بسووتىنرى، يا بىكرى بەزىر خۇلەو، تا مەردوم لەزىانى بەدووربن و شەر نەورووژىنرى.

۳- كرى و سەر قەلەمانەى نووشتو ەلەلە.

۴- نووشتەى تايبەت بۇھەندى نەخۇى و پەتا ەيە.

۵- چاوپنى راستە و چاومزاركردن سوننەتە.

۶- دروستە ەندى شتى تايبەت بەكاربەينرىن لەكاتى نووشتەكردندا، وەك: تىفو تەپرايى دەم و خۇل و بۆنى خۇش و ئاوى زەمزەم و ەنگوين، وەك: كاتى ناوانو، ئاوى دەستىۋىژو خۇشۇردن لەگەل نووشتووى تايبەت. {بىروانە: تاج/۳، زنجىرە: ۶۶، ژمارە: ۲۹۹۸} و دەستەينان بەشۋىنى نازارداو تەكاندن و...ەتد.

۷- درووستە لەگەل نزاو نووشتەكردندا، داو دەرمانىش بەكاربەينرىن، ھاموشۋى پزىشك بىكرى، ەممو ھۆيەك و رىگەيەكى رەوا بۇ گەشتن بەمەبەست بگىرپتە بەر. دوعاو نزا بەبى پەپرەوى ئەم دەستوورو مەرجانەيش دروستە و زۆر باشە.

۴۲- نامه‌ی نه‌خو‌شی و پزیشکی

کتاب المرض والطب

{بروانه: ته‌جریدی بوخاری به‌کوردی، به‌رگی پی‌نجه‌م، زنجیره: ۷۹، له ژماره: ۱۸۷۰ وه‌هتا ژماره: ۱۸۹۰ + تاج/۳، لاپه‌ره: ۲۱۹ چاپی چوارم، له زنجیره: ۵۲ هه‌تا زنجیره: ۸۱، له ژماره: ۲۹۳۵ هه‌تا ژماره: ۳۰۶۶ + ریاض/۲، لاپه‌ره: ۲۳۷ چاپی دووم، زنجیره: ۱۴۴ هه‌تا زنجیره: ۱۶۰، له ژماره: ۸۹۴ هه‌تا ژماره: ۹۴۵}.

(۱۱۳۴) هه‌ر نه‌خو‌شی و نازاری تووشی موسولمان ده‌بی ده‌بی به‌پاکه‌وه‌که‌ری

کونا‌هه‌کانی. (۶۵۰۲ - ۶۵۱۶)

بَابُ مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنَ الْوَجَعِ وَالْمَرَضِ

۱۴۶۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يُوعَكُ، فَمَسَسْتُ يَدِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ لَتُوعَكُ وَعَكًا شَدِيدًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَجَلُ إِنِّي أُوْعَكُ كَمَا يُوعَكُ رَجُلَانِ مِنْكُمْ»، قَالَ: فَقُلْتُ: ذَلِكَ أَنَّ لَكَ أَجْرَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَجَلُ»، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذًى مِنْ مَرَضٍ فَمَا سِوَاهُ، إِلَّا حَطَّ اللَّهُ بِهِ سَيِّئَاتِهِ كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا».

بَابُ: فِي فَضْلِ عِيَادَةِ الْمَرْضَى {الحديث: ۶۵۰۴ = ۶۵۱۹ فم. تجرید/۵، لاپه‌ره: ۱۵۵، رقم: ۱۸۶۱ = ۵۶۴۷، ۵۶۴۸، ۵۶۶۰، ۵۶۶۱، ۵۶۶۷}:

عه‌بدوللای کوری مه‌سه‌وود (ره‌زی خودای لی‌بین) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر‌بین) نه‌خو‌ش بوو، چووم بو‌سه‌ردانو هه‌والپرسینی، تایه‌کی گران‌ی لی‌هاتبوو، ده‌ستم لی‌دا زۆر گه‌رم بوو، عه‌رزیم کرد: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! تایه‌کی گران و سه‌خت دایگرتووی؟ فه‌رمووی: (ئه‌دی وایه، من که‌تا دامده‌گرئ، به‌قه‌د دوو پی‌او له‌ئێوه تا دامده‌گرئ).

گوتم: ئه‌وه له‌به‌رئه‌وه‌یه که‌تۆ دوو قات پاداشتت بو‌هه‌یه. فه‌رمووی: (به‌لئ ئه‌وه وایه، هه‌ر موسولمانئ هه‌ر ئیش و نازاریکی بی‌ته‌ری، وه‌ک ئه‌وه تووشی

نەخۆشییەك، یا ئازاری تر ببێ، بەهۆی ئەوەوە خودای گەورە خراپە و گوناھەکانی ئی هەل دەورینێ، تا لەئەنجاما موسوڵمان لە گوناھ پاك دەبێتەو، وەك چۆن گەلای درەختی سەرپاك هەلۆدری ئاوا). {تاج/٣، زنجیرە: ٥، ٥٢، ژمارە: ٢٩٣٩ ج/٤}.

(١١٣٥) خێرو بەهرەدی سەردانی نەخۆش. (٦٤٩٦ - ٦٥٠١)

باب: فی فضل عیادۃ المرضی

١٤٦٤- عَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا عَادَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ لَمْ يَزَلْ فِي خُرْفَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَ». {الحديث: ٦٤٩٨ = ٦٥١٣}.

شەوبان (رمزای خودای ئی بێ) دەفەر مووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەر مووی: (کاتی موسوڵمان دەچی بۆ سەردانی برای موسوڵمانی نەخۆشی، بۆ هەوالپرسینی، ئەوە دەچی بۆ چنێ و رینی میوەی بەهەشت هەتا دەگەریتەو). لە کۆتایی گێرانهوەی ژمارە (٦٤٩٩) دا دەفەر مووی: گوترا: ئەی پێغەمبەرێ خودا! مەبەست لەم رینی میوەیە چییە؟ فەر مووی: (یانی بەری باخی بەهەشت دەرنێ و ئەم کارە باشە کە دەچی بۆ سەردانی نەخۆش، دەبی بەمایە چوونە بەهەشتی). {ریاض/٢، زنجیرە: ١٤٤، ژمارە: ٨٩٨}.

١٤٦٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: يَا ابْنَ آدَمَ مَرَضْتُ فَلَمْ تُعِدْنِي، قَالَ: يَا رَبِّ كَيْفَ أَعُودُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا مَرِضَ فَلَمْ تُعِدْهُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عِدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ؟ يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَطَعْتَكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي، قَالَ: يَا رَبِّ وَكَيْفَ أَطْعِمُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطَعَكَ عَبْدِي فَلَانٌ فَلَمْ تُطْعِمْهُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ، لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي، يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَسْقَيْتَكَ فَلَمْ تَسْقِنِي، قَالَ: يَا رَبِّ كَيْفَ أَسْقِيكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فَلَانٌ، فَلَمْ تَسْقِهِ، أَمَا إِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ وَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي». {الحديث: ٦٥٠١ = ٦٥١٦}.

ئەبو هورەیرە (رمزای خودای گەورە ئی بێ) فەر مووی: پێغەمبەرێ خودا (دروودی خودای لەسەر بێ) فەر مووی: (لەرۆزی قیامەتا خودای گەورە سەرور دەفەر مووی: ئەی ئادەمیزاد!

من نه خوښ بووم، که چی تو نه هاتی بو سهر دانم، ده لی: نهی په رومردگارم! تویی که خودای ههردوو جیهانی، ئیتر من چوڼ چوڼی بيم بو سهر دانت؟ خودا دمفه رموی: تو دهمزانی که کاتی خوئی له جیهانا، فیساره بهندهی من نه خوښ بوو، بوچی سهرت لی نه دا، نه دی نه تدهمزانی نه گهر سهرت لی بدایه و سهر خوښیت لی بکر دایه، له و کاته دا من له وی له لای بووم، نهی نادمیزاد! داوی نان و ناوو خوراکم له تو کرد که چی بهشت نه دام، ده لی: نهی په رومردگارم تویی که خودای هه موو لایه کی و هه موو شتانی، ئیتر من چوڼ چوڼی نان و ناوت پی بدم و چ راده یه کی نه ودم ده که وی؟ دمفه رموی: تو دهمزانی که کاتی خوئی له جیهانا فیساره بهنده م له فیساره روژدا، داوی نان و خوارده مهنی لی کردیت که چی بهشیت نه دا، نه دی نه تدهمزانی نه گهر بهشیت بدایه ئیسا که پاداشی نه و مت له لای من هه بوو، نهی نادمیزاد! من توونیم بوو، داوی ناوم لی کردی، که چی تو بهشت نه دام، ده لی: نهی په رومردگارم! تویی که خودای هه مووانی من چ رادم ده که وی و چوڼ چوڼی ناو بدم به تو؟ دمفه رموی: فیساره بهنده ی من له جیهانا داوی ناوی لی کردیت، که چی تو بهشیت پی نه دا، نه دی نه گهر نه و روژه نه و ناوت پی بدایه، ئیستا پاداشی باشی نه و چا که یهت له لای من بوو!). {تاج/۳، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۲۹۵۸} + {ریاض/۲، لاپهړه: ۳۳۷ چاپی دووهم، ژماره: ۸۹۶}.

۱۱۳۶ مه لی: **خَبَّتْ نَفْسِي** : که دهم که نیوه: د هروونم چه پهل بووه: **دَلِمَ تَيْكَ**

هَلْ دِي: به لدم له باتی نه وه بلین: **لَقِسْتُ نَفْسِي**: د لدم تیک ده چی: **دَلِمَ بِيَهْ كَا**

دی. (۵۸۳۹ - ۵۸۴۱)

بَابُ: لَا تَقُولَنَّ خَبَّتْ نَفْسِي

۱۴۶۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ): «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ خَبَّتْ نَفْسِي، وَلَكِنْ لِيَقُلْ لَقِسْتُ نَفْسِي». {الحديث: ۵۸۳۹ =

۵۸۳۲ فم. بخاری. أدب: ۶۱۸۰. أبو داود. أدب: ۹۷۸} :

عائشه (همزای خودای لی بین) فهرمووی: خوښه ویست (دروودو سلاوی خودای گه وره و

سهر وهری لی بین) فهرمووی: (کاتی دلتان دی به یه کا، مه لئین: **خَبَّتْ نَفْسِي**: که دهم

گه‌نیوه، به‌لام بلّین: لَقِسَتْ نَفْسِي: دَلَم تَيْكَ هَلْ دِي). {ریاض/۴، زنجیره: ۳۲۹، ژماره: ۱۷۳۹ + تاج/۵، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۵۴۶۹ ج/۴ = چاپی چوارم}.
روونکردنهوه:

خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بئ) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که موسولمانان فی‌ری قسه‌و گفتو لفتی شیرین و جوان ببن و قسه‌و گوته‌ی ناشیرین واز ئی بینن، له‌کاتی گفتوگودا ناسک و به‌نه‌زاکه‌ت بن، ده‌نا (حَبُتْ نَفْسِي) له‌ عه‌ره‌بیدا، ده‌ق به‌واتای (لَقِسَتْ نَفْسِي) یه، به‌لام وشه‌ی (حَبُتْ) وشه‌یه‌کی قیزه‌ونه، بو‌نموونه، به‌پیی ئه‌م فه‌رمووده‌یه، ئه‌م رستانه‌ی دواوه له‌ کوردیدا، گهرچی رسته‌ی یه‌که‌م ده‌ق به‌واتای رسته‌ی دووه‌مه، به‌لام یه‌که‌میان ناسک‌تره له‌ دووه‌میان:

۱- سه‌راو ده‌کا: پیسای ده‌کا. ۲- لووتت بس‌په: چله‌مه‌که‌ت بس‌په.

۳- ئینه‌ته‌لای کردووه: ترخه‌ی کردووه.

(۱۱۳۷) **گشت دهردی دهرمانی هه‌یه.** (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ

۱۴۶۷- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ۷۰۵ = ۵۶۹۷ فم}:

جابیری کوری عه‌بدوللا (ره‌زای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: **خۆشه‌ویست** (دروودی خودای له‌سەر بئ)

ده‌فه‌رموی: (گشت دهردی دهرمانی هه‌یه، جا هه‌رکاتی دهرمانه‌که دهرده‌که‌ی پیک، یاخود هه‌رکاتی دهرمانی دهرده‌که دۆزرایه‌وه‌و پیی دهرمان کرا، ئیتر به‌ فه‌رمانی خودای که‌وره‌و سه‌روه‌ر، نه‌خۆشه‌که چاک ده‌بیته‌وه). {تاج/۳، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۲۹۶۳ ج/۴}.

(۱۱۳۸) **تا له‌هالاوی دۆزه‌خه به‌ناو فیتکی بکه‌نه‌وه.** (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: الْحُمَى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ فَأَبْرُدُهَا بِالْمَاءِ

۱۴۶۸- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا كَانَتْ تُؤْتِي بِالْمَرْأَةِ الْمَوْعُوكَةِ فَتَدْعُو بِالْمَاءِ، فَتَصُبُّهُ فِي جَيْبِهَا، وَتَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَبْرُدُهَا

بِالْمَاءِ»، وَقَالَ: «إِنَّهَا مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ». {الحديث: ۵۷۱۶ = ۵۷۰۷ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۷۹ = ۵۷۲۴ فتح الباری}:

دهستووری ئەسمای کچی ئەبوبه کرى صهديق (رمزای خودایان لی بی) وابوو، ژنیکی تاداریان دههینا بۆلای، له کاتی تا لی هاتنه کهدا، تا دۆعای بۆبکا، دهچوو ئاوی دههینا و له یه خهیه وه ئاوه کهی ده کرد به باخه ئیدا بۆسه ره لهشی، وه دهیگوت: پیغه مبه ره (دروودی خودای لهسه ره بی) فه رمانی کردوو په یمان که تادار به ئاو فینک بکهینه وه! وه پیغه مبه ره (دروودی خودای لهسه ره بی) دهیغه رموو: (تا له هالاوی دۆزه خه به ئاو فینکی بکه نه وه!). {تاج/ ۳، زنجیره: ۶۶، ژماره: ۲۹۹۷ ج/ ۴}.

(۱۱۳۹) تا گونا ه لاده بات. (۶۵۱۶ - ۶۵۰۲)

بَابُ: الْحُمَى تَذْهَبُ خَطَايَا

۱۴۶۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَخَلَ عَلَى أُمِّ السَّائِبِ، أَوْ أُمِّ الْمُسَيَّبِ، فَقَالَ: «مَا لَكَ يَا أُمَّ السَّائِبِ - أَوْ يَا أُمَّ الْمُسَيَّبِ - تُزْفَرِينَ؟» قَالَتْ: الْحُمَى، لَا بَارَكَ اللَّهُ فِيهَا، فَقَالَ: «لَا تَسْبِي الْحُمَى، فَإِنَّهَا تَذْهَبُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ كَمَا يَذْهَبُ الْكَبِيرُ حَبَثَ الْحَدِيدِ». {الحديث: ۶۵۱۵ = ۶۵۳۰ فم}:

جابیری کوری عهبدو لالا (رمزای خودایان لی بی) فه رموو: پیغه مبه ره (دروودی خودای لهسه ره بی) چوو بۆلای ئوم سائیب، یا بۆلای ئوم موسه ییه ب، فه رموو: (ئه ی ئوم سائیب!) یا فه رموو: (ئه ی ئوم موسه ییه ب! ئه وه چیه واهه ل دهچوقیت؟ گوتی: تام لی هاتوو، خودا لی هه لپیچی و پیتی به ری به حه وادا، فه رموو: (جنیو به تا مه ده، چونکه تا گونا هی ئاده میزاد لاده بات وه ک چۆن مووشه دمه چلک و ژهنگی ئاسن لاده بات). {تاج/ ۳، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۲۹۹۱ ج/ ۴}.

(۱۱۴۰) باسی په رکه مو پاداشی باشی. (۶۵۱۶ - ۶۵۰۲)

بَابُ: فِي الصَّرَعِ وَتَوَابِهِ

۱۴۷۰- عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ: أَلَا أَرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السَّوْدَاءُ، أَتَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ:

إِنِّي أَصْرَعُ وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي، قَالَ: «إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكِ الْجَنَّةُ، وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُعَافِيكَ»، قَالَتْ: أَصْبِرْ، قَالَتْ: فَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ أَنْ لَا أَتَكَشَّفَ، فَدَعَا لَهَا. {الحديث: ۶۵۱۶ = ۶۵۳۱ فم. تجرید: ۵/، رقم: ۱۸۶۲ = ۵۶۵۲}:

عهتای کوری ئه‌بو ره‌باح (ره‌زای خودایان لی بی) فه‌رمووی: ئیبنو عه‌بباس (ره‌زای خودایان لی بی) فه‌رمووی: با ژنیکی به‌هه‌شتیت پی نشان بدهم. گوتم: ئاده‌ی بفه‌رموو، فه‌رمووی: ئه‌م ژنه ره‌شه هاته لای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) عه‌زیکرد: قوربان! من فی‌م لی دئی و کاتی په‌رکه‌مه‌که ده‌مگرای گیانم ده‌رده‌که‌وئ، له‌خودا بی‌پارپیره‌وه بۆم که چاکم بکاته‌وه. فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (ئه‌گه‌ر چه‌زده‌که‌ی ددان به‌خۆتا بگه‌رو ئۆقره بگه‌رو به‌هه‌شت بۆ تو، ئه‌گه‌ر چه‌زیش ده‌که‌ی ئه‌وا له‌خودا ده‌پارپیره‌وه بۆت که خودا چاکت بکاته‌وه!). ژنه ره‌شه‌که فه‌رمووی: (باشه ئارام ده‌گرم و له‌ژیر باری خودادا صه‌بر ده‌گرم، به‌لام له‌کاتی خوو لی‌هاته‌نه‌که‌دا له‌شم ده‌رده‌که‌وئ، له‌خودا بی‌پارپیره‌وه بۆم که ئیتیر له‌مه‌ودوا له‌شم ده‌رنه‌که‌وئ، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نزای ئه‌وه‌ی بۆیکرد). {تاج/۳، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۲۹۴۳ چاپی چواره‌م}.

(۱۱۴۱) په‌لۆوله به‌ره‌ی دلی نه‌خۆش ده‌گری. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: التَّلْبِیْنَةُ مَجْمَعًا لِفُرَادِ الْمَرِیضِ

۱۴۷۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا مَاتَ الْمَيِّتُ مِنْ أَهْلِهَا، فَاجْتَمَعَ لِذَلِكَ النِّسَاءُ ثُمَّ تَفَرَّقْنَ إِلَّا أَهْلَهَا وَخَاصَّتَهَا، أَمَرَتْ بِرُمَةِ مِنْ تَلْبِیْنَةٍ، فَطَبَخَتْ، ثُمَّ صَنَعَ ثَرِيدٌ فَصَبَّتِ التَّلْبِیْنَةَ عَلَيْهَا، ثُمَّ قَالَتْ: كُلْنَ مِنْهَا، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «التَّلْبِیْنَةُ مَجْمَعٌ لِفُرَادِ الْمَرِیضِ تَذْهَبُ بَعْضُ الْحُزَنِ». {الحديث: ۵۷۳۰ = ۵۷۲۳ فم. تجرید: ۵/۸۵، رقم: ۱۸۱۲ = ۵۴۱۷، ۵۶۸۹، ۵۶۹۰}:

عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌هه‌موو یارو هاوئل و هاوسه‌رانی بی) کاتی که سیکی ده‌مرد، ژنان که به‌م بۆنه‌یه‌وه

لئی کۆدەبوونەو، کاتی که بڵاوهیان ئی دەکردو بەس که سوکارو دەستو پێوەندەکی خۆی دەمانەو، دەستووری دەدا، که پەر دیزەیی پەلۆولەیان دەکردو دەیان کرد بەسەر تریتا، ئەوسا عائیشە بەژنەکانی دەفەرموو: لەمە بخۆن، چونکە ئەمە بۆ خەم باشە، من بۆ خۆم بیستوومە لە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (پەلۆولە بەری دئی نەخۆش دەگریو ناوسکی دەحهوینیتەو و خەم و خەفەتیش دەروینیتەو). {تاج/۳، زنجیرە: ۶۷، ژمارە: ۳۰۰۳}.

(۱۱۴۲) دەرمانکردن بە شەربەتی هەنگوین. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: التَّدَاوِي بِسَقِي الْعَسَلِ

۱۴۷۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنَّ أَخِي اسْتَطْلَقَ بَطْنَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اسْقِهِ عَسَلًا»، فَسَقَاهُ، ثُمَّ جَاءَهُ، فَقَالَ: إِنِّي سَقَيْتُهُ عَسَلًا فَلَمْ يَزِدْهُ إِلَّا اسْتَطْلَاقًا، فَقَالَ لَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ جَاءَ الرَّابِعَةَ، فَقَالَ: «اسْقِهِ عَسَلًا»، فَقَالَ: لَقَدْ سَقَيْتُهُ فَلَمْ يَزِدْهُ إِلَّا اسْتَطْلَاقًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «صَدَقَ اللَّهُ، وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ»، فَسَقَاهُ فَبَرَأَ. {الحديث: ۵۷۳۱ = ۵۷۲۴ ف.م. تجريد/۵/۱۶۲، رقم: ۱۸۷۲ = ۵۶۸۴، ۵۷۱۶}:

ئەبو سەعیدی خۆدری (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پیاوی هاتە لای پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزیکرد: بڕایەکم هەیه سکی دیشی، لە گەفتیک: سکی دەچی؟ فەرمووی: (هەنگوینی پێ بدە) ئەویش شەربەتی هەنگوینی داپی، بەلام بۆجاری دووهم هاتەو بۆ خزمەتی و عەرزیکرد: من وەک تۆ فەرمووت شەربەتی هەنگوینم دەرخواردی بڕاکەمدا، بەلام ئەوەندە تر رهوانی کرد، ئەویش تا سێ جار هەر وایفەرموو، که شەربەتی هەنگوینی پێ بدا، بۆ جاری چوارەم هاتەو و گوتی: قوربان! هەنگوینی دەدەم، که چی زیاتر سکی دەچی؟ فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (خودا لە قورئانی پیرۆزدا دەفەرموی: {فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ}: لە هەنگوینا شیفاو دەرمان هەیه بۆ مەردوم) کهواتە: ئەم فەرمایشتە خودا راستە، بەلام ئەووی کهتۆ

ههنگوین ددهدی به براكهتو سکی براكهت پیی چاك نابی، ئهوه سکی براكهت درۆ دهكا، كهواته: دیسان ههنگوینی پیی بده، جا جارێ تریش ههنگوینی پیی ددها، ئیتر سکی چاك دهبیتهوه). {تاج/۳، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۲۹۷۳ چاپی چوارهم}.

(۱۱۴۳) خو ده زمانکردن به رهشكه. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: التَّدْوِي بِالْحَبَّةِ الشُّونِيزُ

۱۴۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ فِي الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ، إِلَّا السَّامَ». وَالسَّامُ: الْمَوْتُ، وَالْحَبَّةُ السَّوْدَاءُ: الشُّونِيزُ. {الحديث: ۵۷۲۸ = ۵۷۲۰ فم. تجريد/۵/۱۶۵، رقم: ۱۸۷۳ = ۵۶۸۷}:

ئهبو هورهیره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: بهگوپی خوُم لهزاری پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) م بیست دهیغه رهموو: (رهشكه درمانی هه موو دهردیکه، مه رگی لی ده رچی) عه رزیم کرد مه بهست له مه رگ چییه؟ فهرمووی: مه بهست له مه رگ مردنه، رهشكهش سیاو لهیه). {تاج/۳، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۲۹۸۷}.

(۱۱۴۴) كه سێ له سهه خورینی خورمای عه جوو بخوات. (۵۳۰۶ - ۵۳۰۹)

بَابُ: مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ عَجَوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ سُمْ وَلَا سِحْرٌ

۱۴۷۴- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ سَعْدًا يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ عَجَوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمْ وَلَا سِحْرٌ». {الحديث: ۵۳۰۶ = ۵۲۹۸ فم. تجريد/۵/۹۲، رقم: ۱۸۱۷ = ۵۴۴۵، ۵۷۶۸، ۵۷۶۹، ۵۷۷۹. أبو داود. طب: ۳۸۷۶}:

سه عدی کوری ئهبو وه قاص (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: له پیغه مبهه م بیست دهیغه رهموو (دروودی خودای لهسهه بی): (هه ركه سێ به یانیان له سهه خورینی ههوت ده نك خورمای (عه جوو) بخوات، ئیتر ئهو روژه نه زههرو نه جادوو زیانیان نابێ بۆی).

۱۴۷۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي عَجْوَةِ الْعَالِيَةِ شِفَاءً، أَوْ إِنَّهَا تَرِيَّاقٌ أَوَّلُ الْبُكَرَةِ». {الحديث: ۵۳۰۹ = ۵۳۰۰ فم:} عائيشه (رمزای خودای بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) دهفهرموی: (خورمای عهجووی نهلعالییه دهرمانه، بهراستی لهسهرهتای بهیانیدا، لهسهر ناشتا، وهك تریاق کاریگهره).

روونکردنهوه:

- ۱- رافهکاران دهفهرموون: عهجوو جوړه خورمایه که هزرمت (دروودی خودای لهسهر بی) بهدهستی خوئی ناشتوویهتی.
- ۲- نهلعالییه کوّمه لئ گوندو باخه، کهوان لهلای سهرووی مه دینهوه، نزیکترین شوینی نهلعالییه سی میله، دوورتیرینی ههشت میله.
- ۳- تریاق تیکه لیه کی دهرمانییه دهگیرتهوه، چارهسهری نهوانه ی پی دهگری، کهزهرو ژار کاری تی کردوون، بهتایبهت نهوانه ی کهشت پیوهی داون.

(۱۱۴۵) دوومه لانیس جه شنیکه له کهزو، ناوه که ی دهرمانه بوچاو. (۵۳۱۰ - ۵۳۱۶)

باب: الْكَمَاءُ مِنَ الْمَنِّ وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ

۱۴۷۶- عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْكَمَاءُ مِنَ الْمَنِّ الَّذِي أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى مُوسَى، وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ». {الحديث: ۵۳۱۳ = ۵۳۰۴ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۶۳۲ = ۴۴۷۸، ۴۶۳۹، ۵۷۰۸}:

سه عیدی کوری زهید (رمزای خودای بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) دهفهرموی: (دوومه لان لهچه شنی نهو کهزو یه که خودای کهورهو سهروهر بارانی بو نهوهی نیسرئیل، که ناسراون به بهنی نیسرائیل، وه ناوه که ی دهرمان (شیفا) یه بو چاو). {تاج/ ۳، زنجیره: ۶۵، ژماره: ۲۹۹۴ ج/ ۴ = چاپی چوارهم} + {ریاض/ ۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۶۸}.

واته: دوومه‌لانیښ وځک ئه‌و گه‌زوږیه‌ی که له‌سارای سینادا، له‌کاتی سهرگره‌دانیه‌که‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیلدا، ده‌باری بۆیان، وځک ئه‌و له‌خوږیه‌وه به‌بئ که‌سئ بیر وږینی خوږی ده‌روږی.

(۱۱۴۶) تیمارکردن به عوودی هیندی، واته به کوست. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: التَّدَاوِي بِالْعُودِ الْهِنْدِيِّ وَهُوَ الْكُسْتُ

۱۴۷۷- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ أُمَّ قَيْسٍ بِنْتَ مِحْصَنٍ - وَكَانَتْ مِنَ الْمُهَاجِرَاتِ الْأَوَّلِ اللَّاتِي بَايَعْنَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَهِيَ أُخْتُ عُكَّاشَةَ بْنِ مِحْصَنٍ أَحَدِ بَنِي أَسَدِ بْنِ خُزَيْمَةَ، قَالَ أَخْبَرْتَنِي أَنَّهَا: أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِابْنٍ لَهَا لَمْ يَبْلُغْ أَنْ يَأْكُلَ الطَّعَامَ وَقَدْ أَعْلَقَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْعُدْرَةِ (قَالَ يُونُسُ: أَعْلَقَتْ غَمَزَتْ فِيهِ تَخَافُ أَنْ يَكُونَ بِهِ عُدْرَةٌ) قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَلَامَةُ تَدْعُرَنَّ أَوْلَادُكَنَّ بِهَذَا الْإِعْلَاقِ؟! عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْعُودِ الْهِنْدِيِّ (يَعْنِي: الْكُسْتُ) فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ، مِنْهَا ذَاتُ الْجَنْبِ»، قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: أَخْبَرْتَنِي أَنَّ ابْنَهَا ذَاكَ بَالَ فِي حِجْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَاءٍ فَنَضَحَهُ عَلَى ثَوْبِهِ وَلَمْ يَغْسِلْهُ غَسَلًا. {الحديث: ۵۷۲۷ = ۵۷۱۹ فم. تجريد/ ۵/ ۱۶۵، رقم: ۱۸۷۴ = ۵۶۹۲، ۵۷۱۳، ۵۷۱۵، ۵۷۱۸} + {تجريد/ ۱/ ۱۸۳، رقم: ۱۶۲ = ۲۲۳، ۵۶۹۳ فتح الباری}.

عوبه‌یدوللای کورپی عه‌بدوللای کورپی عوتبه‌ی کورپی مه‌سعوود فه‌رمووی: ئوم قه‌یسی کچی میحصه‌ن، که خوشکی وه‌کاشه‌ی کورپی میحصه‌ن بوو، که پیاوئ بوو له خیلئ به‌نی نه‌سه‌دی کورپی خوزمیه‌، که ئوم قه‌یس له کۆجبه‌ره پێشینه‌کان بوو، که په‌یمانیان دابوو به‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئو ره‌زای خودا له‌هه‌موو هاوه‌له‌کانی بن) عوبه‌یدوللای فه‌رمووی: ئهم ئوم قه‌یسه‌ هه‌والئ پێمدا، گوئی: کورپیکم هه‌بوو، شیره‌ خوۆره‌ بوو، نانه‌ خوۆره‌ نه‌بوو بوو، دوومه‌ل له‌ناو قورگی ده‌رچوو بوو، به‌زه‌میری په‌نجه‌ دوومه‌له‌که‌م ته‌قاند، وه‌ برده‌م بۆ خزمه‌تی

ھەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (بۆچى بەزەبرى پەنجە دوومەلى گەرووى منالتان دەتەقېنن و ئازارىكى زۆريان دەدەن، بە عوودى ھىندى {واتە: بە کۈست: بە قوسط} گەرۋنىكە بۇ دەرمانى دەرد، دەرمانى بکەن، ئەم عوودى ھىندى (دارە ھىندى) يە، دەرمانى ھەوت دەردە: بۇ دوومەلى گەرووى منال دەيتکېننە ناو کونە لووتى، وە ئاوەگەشى بۇ نەخۋشى پالو و دەخورپتەو). عوبەيدولا فەرمووى: ئوم قەيس پىي فەرمووم: ئەو کورەم مىزى کرد بەکۋشى پىغەمبەردا، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) داواى ئاوى کردو پرزاندى لەشوينى مىزەكەى بە جلەكەيەو و بەشۆردن نەيشۆرد). {تاج/۳، زنجیرە: ۶۳، ژمارە: ۱۹۸۹ = چاپى چوارەم} + {تەجرید/۵، رقم: ۱۸۷۵ = ۵۶۹۶}.

روونکردنەو:

يەكەم: عوودى ھىندى و کۈست و قوسط يەك بابەتن نەوہوى دەفەرموئ: (وَالْعُودُ الْهِنْدِيُّ يُقَالُ لَهُ الْقُسْطُ وَالْكَسْتُ). عوودى ھىندى دارىكى پارچە پارچە يە، لە رەگى رووہكى قوسط دەكرئ، كە ئەم رووہكى قوسطە لە ھىندو لە كىشمىرو لە ولاىتى چىن دەژى، بازارگانەكان جاران لەدەرياو دەيانھينا لەبەرئەو پىيان دەوت: قوسطى بەحرى. بەزۆر شيو بەكار دەھيئىرئ، وەك عەسقەلانى دەفەرموئ:

۱ - طەلاء ئەوہيە كە دەكرئ بە مەلھەم و بەزەيت چەوردەكرئ و شوينى ئازارى پى دەھەنوورئ.

۲ - تەكميدىش ھەروەھا.

۳ - شەراب، دەكوترئ و دەكرپتە ناو ھەنگوين، يا ناو ئا، يا ناو شتى ترو دەخورپتەو.

۴ - تەنطيليش ھەروەھا.

۵ - سموط، لەزەيتا دەكوترئ و دەتكىرپتە ناو كونە لووت.

۶ - دەنيش ھەروەھا.

۷ - تەبىخىرىش دەسۋوتىنىڭ بىر ھەممىسىگە جىگە مەبەست قانگ دەدى. ھەروھە دەفەرمۇ: پىزىشكەكان دەللىن: قوسط: پەلە لە سوورى مانگانە دەكاو مىز خىرا دەكاو كرمى ناو گەدە دەكوژى ۋە بەرى زەھر دەگرى ۋە بۇ سىبەرۇ بەكاردى ۋە گەدە گەرم دەكاو ئارەزوۋى جووتبوونى نىرو مى پىر دەكاو پىل ۋە شلى لەش بە ھەنوین لادەبا. بەشىۋەى گشتى ئەم دارە ھىندىيە: بۇ نەخۇشىيەكانى سىنگو بۇ بەلغەم ۋە كۆكە ۋە ھەلامەت ۋە بۇ باو دوومەل سوودى زۆرە، بۇ ھەلدانەۋەى ئالو كەوتن ۋە بۇ ھەۋى ناو دەم ۋە ناو گەروو سوودى ھەيە. ئەم عوۋى ھىندىيە: ھەيەتى سىبىيە، ھەيەتى رەشە، ھەيەتى شىرىنە، ھەيەتى تالە.

دووم: عودى ھىندى بۇندار (العرد الھندى العطرى) جىايە لەم عودى ھىندىيە، ئەمە لە بۇنە پىرۇزەكانا دەيسۋوتىن تا بۇنى شوپنەكە خۇش بكا، لەچەشنى دەنكە شقارتەى درىژ واىە، وا لەناۋاپاكەتا. سىيەم: (قسط أظفار) كە پىشى دەگوترى (كوست) ھەروەك پىى دەگوترى (أظفار الطيب) لىرەدا مەبەست ئەم جوۋرەش نىيە، بەلكو ئەمە جوۋرە بۇنىكى خۇشە، دەدى لەو جىگانەى لەش كە بۇنىان ناخۇشە، بۇ لابردنى بۇ دىن ۋە بۇ ساردىي. {تەجريد/۱۶۷/۵، ژمارە: ۱۸۷۵}.

۱۱۴۷) دەرمانكردن لەلادەمەۋە بەدەمى نەخۇشەۋە. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: التَّدَاوِي بِاللَّدَوْدِ

۱۴۷۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: لَدَدْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فِي مَرَضٍ، فَأَشَارَ أَنْ لَا تَلْدُونِي، فَقُلْنَا: كَرَاهِيَةُ الْمَرِيضِ لِلدَّوَاءِ، فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ: «لَا يَبْقَى أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَّا لَدَّ، غَيْرُ الْعَبَّاسِ فَإِنَّهُ لَمْ يَشْهَدْكُمْ». {الحديث: ۵۷۲۵ = ۵۷۱۷ فم. بخارى. مفازى: ۴۴۵۸، ۵۷۰۹، ۵۷۱۰، ۵۷۱۱، ۶۶۸۶، ۶۸۹۷}:

عائیشه‌ی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: له نه‌خوشینه‌که‌ی پیغهمبهردا (دروودی خودای لهسهر بئ) له‌لادهمیه‌وه به‌زۆر دهرمانمان ده‌کرد به‌دهمیه‌وه، ئه‌ویش کاره‌که‌ی ئیمه‌ی به‌دل نه‌بوو، ئاماژه‌ی بو‌ده‌کردین که‌شتی وا نه‌که‌ین، ئیمه‌یش گوتمان: بۆیه‌ وانیشان دهدا، چونکه نه‌خۆش هه‌زی له‌ده‌رمان نییه، له‌به‌رئه‌وه به‌گویمان نه‌کردو به‌زۆر له‌لادهمیه‌وه دهرمانه‌که‌مان کرد به‌دهمیه‌وه! به‌لام که‌هۆشی هاته‌وه فهرمووی: (ئه‌وه من جله‌وگیریم لی‌تان نه‌کرد، که به‌زۆر له‌لاوه دهرمان مه‌که‌ن به‌دهمه‌وه؟).

گوتمان: بۆیه به‌گویمان نه‌کردی، له‌دلی خۆمانا گوتمان: نه‌خۆش هه‌زی له‌ده‌رمان نییه. فهرمووی: (ده‌بێ له‌تۆله‌ی ئه‌وه‌دا که‌واتان له‌من کرد، ئه‌وه‌ی له‌م هۆده‌یه‌دا، له‌به‌ر چاوی من به‌زۆر نابهدل، دهرمان بکری به‌لادهمیه‌وه یه‌که یه‌که، ته‌نیا عه‌بباس نه‌بێ، چونکه له‌وکاته‌دا ئه‌وتان له‌گه‌ل نه‌بوو).

له‌تاجا ئه‌مه‌ی پتره: ته‌نانه‌ت له‌به‌ر سوینده‌که‌ی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) ئوممولوئمنین مه‌یموونه، له‌وکاته‌دا به‌رپۆژووش بوو، به‌لام دهرمانیان به‌زۆر کرد به‌لادهمیه‌وه دهرخواردیان دا). {تاج/۳، زنجیره: ۶۴، ژماره: ۲۹۹۰ - ش/ت}.

(۱۱۴۸) باسی که‌له‌شاخرو دهرمان کردنه ناو لووت. (۵۷۳۲ - ۵۷۰۵)

بَابُ فِي الْحَجَّامِ وَالسَّعُوطِ

۱۴۷۹- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) احْتَجَمَ، وَأَعْطَى الْحَجَّامَ أَجْرَهُ وَاسْتَعَطَّ. {الحديث: ۵۷۱۳ = ۵۷۰۵ م. بخاری. إجازة: ۲۲۷۸، ۲۲۷۹، ۲۱۰۳. تجرید/۳/۲۷، رقم: ۹۵۴ = ۲۱۰۳، ۱۸۳} + {تجرید/۵، رقم: ۱۸۷۵ = ۵۶۹۶ + تجرید/۹۵۳ = ۲۱۰۲} :

ئیبینو عه‌بباس (ره‌زای خودایان ئی بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) که‌له‌شاخی له‌خۆی گرتو به‌خششی به‌و پیاوه‌دا، که که‌له‌شاخه‌که‌ی لی‌ی گرت، دیاره ئه‌گه‌ر مزو هه‌قه‌ده‌ستی که‌له‌شاخگر هه‌رام بوایه، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) شتی وای نه‌ده‌کرد/ که‌بچێ به‌خششی بدا به‌و که‌سه‌ی

کەلەشاخی ئی گرتوو، وە بۆ خۆتیمارکردن دەرمانی دەتکاندە لووتی خوێ).
{ تاج/ ۲، زنجیرە: ۱۴۶، ژمارە: ۱۷۷۰ ج/ ۴ = چاپی چوارەم }.

(۱۱۴۹) خۆ تیمارکردن بە کەلەشاخگرتن و بە خۆ داخ کردن. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

باب: التداوی بالحجامة والکی

۱۴۸۰- عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ قَالَ: جَاءَنَا جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي أَهْلِنَا، وَرَجُلٌ يَشْتَكِي خُرَاجًا بِهِ أَوْ جَرَا، فَقَالَ: مَا تَشْتَكِي؟ قَالَ: خُرَاجٌ بِي قَدْ شَقَّ عَلَيَّ، فَقَالَ: يَا غُلَامُ أَتَنِي بِحَجَامٍ، فَقَالَ لَهُ: مَا تَصْنَعُ بِالْحَجَامِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؟ قَالَ: أُرِيدُ أَنْ أُعَلِّقَ فِيهِ مَحْجَمًا، قَالَ: وَاللَّهِ إِنَّ الدُّبَابَ لَيُصِيبُنِي، أَوْ يُصِيبُنِي الثُّوبُ فَيُؤْذِنِي، وَيَشَقُّ عَلَيَّ! فَلَمَّا رَأَى تَبَرُّمَهُ مِنْ ذَلِكَ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنْ كَانَ فِي شَيْءٍ مِنْ أَدْوِيَّتِكُمْ خَيْرٌ فِي شَرْطَةِ مَحْجَمٍ، أَوْ شَرْبَةِ مِنْ عَسَلٍ أَوْ لَذْعَةٍ بَنَارٍ»، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَمَا أَحَبُّ أَنْ أَكْتُوِي»، قَالَ: فَجَاءَ بِحَجَامٍ فَشَرَطَهُ، فَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ. { الحديث: ۵۷۰۷ = ۵۶۹۹ ف.م. تجريد/ ۵، رقم: ۱۸۷۱ = ۵۶۸۰، ۵۶۸۱ }:

عاصیمی کوری عومەری کوری قەتادە (رەحمەتی خودایان ئی بێ) فەرمووی: جابیری کوری عەبدوللا (رەزای خودایان ئی بێ) هات بۆ مالمەن، پیاویکی ئی بوو، سکالای بوو، لەدەستی کوانی (واتە: لەدەست دوومەلێکی تەپ) یا سکالای بوو لەدەستی برینێ، جابیر پێی فەرموو: ئەووە چیتە، سکالات لەچی دەردیکە؟ پیاوەکە گوتی: کوانی زۆر نازارم دەدا، بەرگە نازارەکی ناگرم!

جابیر فەرمووی بەکەسی: ئادە کورەکە! کەلەشاخگرتن بۆ بەینە. پێی گوت: ئەی باوکی عەبدوللا! کەلەشاخگرت بۆچییه؟ جابیر فەرمووی: دەمەوێ کەلەشاخی ئی بگری. پیاوەکە گوتی: ئەووە تۆ دەلێی چی سویندەم بەخودا، میشی پێوە بنیشی ئیشم پێ دەگەیهنی، تەنانەت جلەکەم بەری بکەوێ ئیش بەدلەم دەگەیهنی، ئیتر چۆن دەتوانم کەلەشاخی پێوە بنییم و کەلەشاخی ئی بگرم؟ جا کاتێ نیمامی جابیر (رەزای خودای ئی بێ) ئەم وەرپس بوون و بیزارییە ئی بینێ، لە کەلەشاخگرتن، فەرمووی:

دهی من بوخوم بیستم له پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) دهیغهرموو: (ئهگهر شتی لهم دهرمانانهی ئیوه، خیریان تیادابی) یا فهرمووی: (خیریان پیوه بی، ئهوه لهم سی شتهدا ههیه:

یهکهه: لهنهشتهری کهلهشاخدا. دووهه: لهشهر بهتی ههنگویندا.

سییهه: له داخکردن بهئاگر. پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (بهلام من بهش بهحالی خوم، ههزناکهه که خوم داخ بکهه) عاصم فهرمووی: (جا کهلهشاخگری هیئا، کهلهشاخی ئی گرت، نازارهکهی نهها). {تاج/۳، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۲۹۷۲ چ/۴ + زنجیره: ۶۰، لاپهره: ۲۴۱، ژماره: ۲۹۷۱ چ/۴}.

۱۴۸۱- عَنْ جَابِرٍ أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): اسْتَأْذَنْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْحِجَامَةِ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَبَا طَيْبَةَ أَنْ يَحْجُمَهَا، قَالَ: حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ: كَانَ أَحَاها مِنَ الرُّضَاعَةِ أَوْ غُلَامًا لَمْ يَحْتَلِمِ. {الحديث: ۵۷۰۸ = ۵۷۰۰م}:

جابیری کوری عهبدوللا (رمزی خودایان ئی بئ) فهرمووی: ئوم سهلهمهی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر پیغهمبهر و رهزای خودا لهههموو هاوهل و هاوسهرهکانی بیئت) مولهتی له پیغهمبهر خواست، که ریگهی بدات کهلهشاخ لهخوی بگری، پیغهمبهریش (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمانی به ئهبو طهیبه کرد، که کهلهشاخی ئی بگری.

فهرمووی: وادهزانم که جابیر فهرمووشی: ئهبو طهیبه برای شیریی ئوم سهلهمه بوو، خویی بوو پیی نامههرهه نهبوو، یا فهرمووی: (ئهوکاته ئهبو طهیبه کورپکی میرد منال بوو، هیشتا رهسیده نهبوو بوو).

۱۱۵۰) دهرمانکردن به برینی دهمارو بهداخکردن. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

باب: التداوي بقطع العرق والكي

۱۴۸۲- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى أَبِي بَنٍ كَعْبٍ طَبِيبًا، فَقَطَعَ مِنْهُ عِرْقًا، ثُمَّ كَوَاهُ عَلَيْهِ. {الحديث: ۵۷۰۹ = ۵۷۰۱م}:

جابیری کوری عهبدوλλά (رهزای خودایان ن بئ) فهرمووی: لهغهزای خهندهقدا، تیری دای له رهگی ژیانی بالی ئوبهیی کوری کهعب، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) پزیشکیکی نارد بو تیمارکردنی، پزیشکهکه دهماریکی ئوبهیی بری و لهپاشا دهمی دهمارهکهی بهداخیکی سوورهوه کراو داخ کرد.

۱۱۵۱) دهزمانکردنی دهمی زام به داخکردن

بَابُ: التَّدَاوِي لِلْجِرَاحِ بِالْكِيِّ

۱۴۸۳- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رُمِيَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فِي أَكْحَلِهِ، قَالَ: فَحَسَمَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ بِمِشْقَصٍ، ثُمَّ وَرَمَتْ فَحَسَمَهُ الثَّانِيَةَ. {الحديث: ۵۷۱۲ = ۵۷۰۴ فم. أبو داود. طب: ۳۸۶۴. تحفة الأشراف: ۲۷۳۹}:

جابیری کوری عهبدوλλά (رهزای خودایان ن بئ) فهرمووی: لهپرۆژی غهزای ئهحزایا، که ناسراوه به غهزای خهندهق، تیری دای له رهگی حهياتی بالی سهعدی کوری موعاذ، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) بهدهستی خوی به پهیکانیکی پانکۆله، شوینی برینهکهی داخ کرد، پاشان دهستی سهعد پهنهما، دووباره پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) داخی کردهوه. {تاج/۱، زنجیره: ۲۲۴، ژماره: ۱۱۵۴ + تاج/۳، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۴ + تاج/۳، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۲۹۷۴ + تاج/۳، زنجیره: ۴۵، ژماره: ۳۴۶۷، ۳۴۶۸، ۳۴۶۹ + تاج/۴، زنجیره: ۸۹، ژماره: ۴۶۰۷، ۴۶۱۰}.

۱۱۵۲) تیمارکردن بهمهی

بَابُ: التَّدَاوِي بِالْخَمْرِ

بروانه: ژماره (۱۲۷۹) فهرموودهکهی وائیلی کوری حوجر (رهزای خودای ن بئ) که لهپیشهوه، له زنجیره (۱۰۲۱) دا رابورد.

دهی به پئی ئەم یاسایه، ئیستا هه‌موو شتی گۆراوه، وه ئەم رێنماییه
پزیشکیانه، په‌یوه‌ندیان به‌ په‌رستش و خوا په‌رستی و عیبادمه‌وه نییه، له‌به‌رئه‌وه
دمتوانی خۆدەرمان کردن و خۆ چاره‌سه‌ر کردن به‌شێوه‌یه‌کی سه‌رده‌مانه‌ یی، نه‌ک

بەم شيوانەى كە لەپەرپراوەكانى (الطَّبُّ النَّبَوِيّ = پزىشكى سەردەمى پيڭەمبەردا) ئامازەيان بۆكرەو.

بگرە زۆرىنەى ئەم بابەتى پزىشكىيە لە روانگەى ئىسلامەو، يەككە لەم سى شتە:

۱- بەپيى رۆژ داوو دەرمانى سەردەم بوون، پيڭەمبەرىش خەلكەكەى ھانداو، كە خۇيان تيماربكەن و بەپيى توانا داوو دەرمانى رەوا بەكاربەيىن، كە لەبەردەستتا بوون و پزىشكان نواندوويانن بۆ خەلك. ئەم جۆرەيان كارىكى ئاسايى و باويكى دامەزراوى ناو كۆمەلگەى ئەو رۆژە بوو، پەيوەندى بە وەحى و پيڭەمبەريەو ەنيە.

۲- پيڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەرپىگەى سرووش و نىگاۋە قسەى ليكردوون، زۆرتىنى ئەم جۆرەيان جۆرىكە لە موعجىزەكانى پيڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى).
۳- كۆمەلئى برپار كە پەيوەندى بە پزىشك و كارى پزىشكەو ەنيە.

٤٣- نامه‌ی تاعوون

كتابُ الطَّاعُونِ

{بروانه: تاج/۳، زنجیرہ: ۵۳، ژمارہ: ۲۹۴۵، ۲۹۴۶، ۲۹۴۷، ۲۹۴۸}.

١١٥٣) تعاون سزايه کی خوداييه، له هر شويي بوو مه چن بو نه وي، له شويي

که نیوهی لی بوون تاعوون که و ته وه لهوئی هه لمهیهن. (٥٧٣٣ - ٥٧٤٨)

بَابُ: فِي الطَّاعُونَ، وَأَنَّهُ رَجَزٌ فَلَا تَدْخُلُوا عَلَيْهِ وَلَا تَخْرُجُوا فِرَاراً مِنْهُ

١٤٨٤- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ هَذَا الْوَجَعُ أَوْ السَّقَمُ رَجَزٌ عَذَبَ بِهِ بَعْضُ الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ ثُمَّ بَقِيَ بَعْدُ بِالْأَرْضِ، فَيَذْهَبُ الْمَرَّةَ وَيَأْتِي الْأُخْرَى، فَمَنْ سَمِعَ بِهِ بِأَرْضٍ فَلَا يَقْدَمَنَّ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَقَعَ بِأَرْضٍ وَهُوَ بِهَا فَلَا يُخْرِجْنَهُ الْفِرَارُ مِنْهُ». {الحديث: ٥٧٣٤ = ٥٧٣١ فم. تجريد/٤/٧٢، رقم: ١٣٨٥ = ٣٤٧٣، ٥٧٢٨، ٦٩٧٤} :

پرسیارکړا له ئوسامه‌ی کوری زهید (رمزای خودایان ئی بڼ) سه‌بارمت به په‌تای تا‌عوون،

چیت له پیڅه مبهړ (دروودی خودای لهسهر بڼ) بیستووه؟ فهرمووی: پیڅه مبهړ (دروودی خودای لهسهر بڼ) فهرمووی: (نهم تاعوونه دمر دیکی پیسه، خودای گه وره لهسهر شیوهی سزا ناردی بؤسهر بهر هیڅ له نه وهی ئیسرائیل، که یه کیکن له نه ته وهکانی پیش ئیوهی نه ته وهی ئیسلام، ئیتر له پاش نه وان ماکه که ی ما لهسهر زه وی، ناو به ناو نامینی و ناو به ناو په یدا ده بیت هوه، جاوه ک رینماییه کی پزیشکی: نه گهر بیستان که وا تاعوون له خاکې داکه وتووه، نه وا ئیوه له خو تانه وه، به بڼ پیو یستی مه چن بؤسهر ی بؤنه وی، کاتیکیش تاعوون له شوینی په یدا بوو، که ئیوه له وی بوون، نه وه دهر مه چن له وی و له دهستی هه پرامه که نه!). {تاج/۳/۳۲۴، زنجیره: ۵۳، ژماره: ۲۹۴۷ ج/۴ = چاپی جواره م}.

١٤٨٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) خَرَجَ إِلَى الشَّامِ حَتَّى إِذَا كَانَ (بَسْرَعًا) لَقِيَهُ أَهْلُ الْأَجْنَادِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ

وَأَصْحَابَهُ فَأَخْبَرُوهُ أَنَّ الْوَبَاءَ قَدْ وَقَعَ بِالشَّامِ، قَالَ: ابْنُ عَبَّاسٍ: فَقَالَ عُمَرُ: ادْعُ لِيَ الْمُهَاجِرِينَ الْأَوَّلِينَ، فَدَعَوْتُهُمْ، فَاسْتَشَارَهُمْ وَأَخْبَرَهُمْ أَنَّ الْوَبَاءَ قَدْ وَقَعَ بِالشَّامِ، فَاخْتَلَفُوا، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: قَدْ خَرَجْتَ لِأَمْرٍ وَلَا تَرَى أَنْ تَرْجِعَ عَنْهُ، وَقَالَ: بَعْضُهُمْ: مَعَكَ بَقِيَّةُ النَّاسِ، وَأَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَلَا تَرَى أَنْ تُقَدِّمَهُمْ عَلَى هَذَا الْوَبَاءِ، قَالَ: ارْتَفِعُوا عَنِّي، ثُمَّ قَالَ: ادْعُ لِيَ الْأَنْصَارَ، فَدَعَوْتُهُمْ لَهُ، فَاسْتَشَارَهُمْ، فَسَلَكُوا سَبِيلَ الْمُهَاجِرِينَ، وَاخْتَلَفُوا كَاخْتِلَافِهِمْ، فَقَالَ: ارْتَفِعُوا عَنِّي، ثُمَّ قَالَ: ادْعُ لِيَ مَنْ كَانَ هَا هُنَا مِنْ مَشِيخَةٍ قُرَيْشٍ مِنْ مُهَاجِرَةِ الْفَتْحِ، فَدَعَوْتُهُمْ فَلَمْ يَخْتَلَفْ عَلَيْهِ رَجُلَانِ، فَقَالُوا: نَرَى أَنْ تَرْجِعَ بِالنَّاسِ، وَلَا تُقَدِّمَهُمْ عَلَى هَذَا الْوَبَاءِ، فَنَادَى عُمَرُ بِالنَّاسِ: إِنِّي مُصْبِحٌ عَلَى ظَهْرٍ، فَأَصْبَحُوا عَلَيْهِ، فَقَالَ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ: أَفِرَارًا مِنْ قَدَرِ اللَّهِ؟ فَقَالَ عُمَرُ: لَوْ غَيْرُكَ قَالَهَا يَا أَبَا عُبَيْدَةَ! وَكَانَ عُمَرُ يَكْرَهُ خِلَافَهُ، نَعَمْ نَفَرُ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ إِلَى قَدَرِ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَتْ لَكَ إِبِلٌ فَهَبَطْتَ وَادِيًا لَهُ عِدْوَتَانِ إِحْدَاهُمَا خَصْبَةٌ، وَالْأُخْرَى جَدْبَةٌ، أَلَيْسَ إِنْ رَعَيْتَ الْخَصْبَةَ رَعَيْتَهَا بِقَدَرِ اللَّهِ، وَإِنْ رَعَيْتَ الْجَدْبَةَ رَعَيْتَهَا بِقَدَرِ اللَّهِ؟ قَالَ: فَجَاءَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ وَكَانَ مُتَغَيِّبًا فِي بَعْضِ حَاجَتِهِ، فَقَالَ: إِنَّ عِنْدِي مِنْ هَذَا عِلْمًا، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ فَلَا تَقْدَمُوا عَلَيْهِ، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ»، قَالَ: فَحَمَدَ اللَّهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ثُمَّ انْصَرَفَ. {الحديث: ٥٧٤٥ = ٥٧٣٨ فم. بخاری. طب: ٤٧٢٩} :

عبداللای کوری عه‌بباس (رمزای خودایان ئی بی) فه‌رمووی: عومهری کوری خه‌طاب (رمزای خودای ئی بی) له‌سه‌رده‌می جینشینی خویدا که‌وته‌رپی و چوو بو‌شام، که‌گه‌یشته‌سه‌رغ له‌وی فه‌رمانداره‌کانی سه‌ر که‌وره‌شاره‌کانی شام هاتن به‌پیری‌هوه، که‌بریتی بوون له‌ئه‌بو عوبه‌یده‌ی کوری جه‌پراح و هاو‌پیکانی، عه‌رزیان کرد: که‌وا تاعوون له‌شام بلا‌وبو‌ته‌وه، جا عومهر فه‌رمووی به‌من: کو‌چکاره‌پیشینه‌کانم بو‌بانگ بکه، منیش بانگم کردن بو‌ی، جا عومهر بو‌ئه‌م باسه‌راویژی پی‌کردن، به‌لام قسه‌یان یه‌ک نه‌بوو، هه‌ندیکیان ده‌یانگوت: تو‌هاتووی بو‌کاریکی و، له‌به‌ره‌ئه‌وه به‌باشی نازانین که‌نه‌چی و بگه‌پ‌یته‌وه، هه‌ندیکی تریان ده‌یان گوت: تو‌هاوه‌لانی

پيغهمبەرو خەلکی تریشت لەگەڵ دایە، لەبەرئەووە ئیمە بەباشی نازانین کە بیانبەیت بۆناو ئەم پەتایە، عومەریش فەرمووی: دەورم چۆل کەن.

ئینجا بەمنی فەرموو: یاریدەدەران (ئەنصار) مەکانم بۆ بانگە. منیش بانگیانم کرد بۆی، راویژی بەوانیش کرد، ئەوانیش وەک کۆچکاران (وەک: موهاجیرین) رایان یەک نەبوو، جا بەوانیشی فەرموو: دەورم چۆل کەن. ئینجا فەرمووی: کێ لێرمیە لە پیرە میردانی قورەیش، ئەوانە یەک لەکاتی ئازادکردنی مەککەدا کۆچیان کردووە، ئەوانەم بۆ بانگ کە، جا کە بانگم کردن بەیەک دەنگ سەرچەم گوێیان: ئیمە راما وایە کە خەلکەکە بگێرپیتەووە بۆ دواووە نەیان بەیت بۆناو ئەم پەتایە، نێتر عومەر جاریدا بەناو عەشاماتەکەدا: کە سبەینێ سەر لەبەیانێ سوار دەبین و دەگەرپێنەووە بۆ مەدینە. ئەبو عوبەیدەیش فەرمووی: ئایا لەدەستی چارەنووسی خودا هەڵدێن؟ عومەریش فەرمووی: ئەو ئەبو عوبەیدە! کاشکی کەسیکی تر ئەم قەسەیی تۆی بکەدایە! عومەر حەزی نەدەکرد کەبێ دڵی ئەبو عوبەیدە بکا، ئینجا عومەر فەرمووی: بەلێ لەدەست چارەنووسی خودا رادەکەین بۆلای چارەنووسی خودا خۆی! ئەدی پێم بلێ: ئەگەر تۆ رانی و شەرت هەبێ و بچیتە ناو دۆلێکەووە، کەدوو لاپالێ هەبێ، لا پالێکیان بزوین و ئەوێریان چەقەن و رەقەن بێ، جا ئەگەر ئەو رانە لە لاپالە بزوینەکەدا بلەوەرپێنیت، هەر بە چارەنووسی خودا نییە و ئەگەر لە لاپالە رەقەنەکەدا بلەوەرپێنیت هەر بە چارەنووسی خودا نییە؟ فەرمووی: جا عەبدوورەحمانی کورپی عەووف هات بەسەر ئەم مەشت و مەردا، کە لەو پێش لەوێ نەبوو، چوو بوو بۆ هەندێ ئیشی خۆی، جا عەبدوورەحمان هات فەرمووی: من شارەزاییم لەم باسە هەیە: لە پيغهمبەرم بیست دەیفەرموو (دروودی خودای لەسەر بێ): (کاتی بیستتان کەوا تاعوون لەجیگەیی بۆلای وەتەنە مەچن بۆلای بۆ ئەوێ و بەپێی خۆتان مەچن بە پیریەووە، کاتی لەو جیگەییەش بۆلای وەتەنە مەچن، دەرمانە چن لەوێ و لەدەستی رامەکەن).

فەرموۋى: ئىتر عومەر سوپاس و ستایشى خودای کردو گەراپەوہ بۆ مەدینە و سەفەرەكەى بىرى و نەچو بۆ شام. {رياض/۴، زنجیرە: ۳۶۱، ژمارە: ۱۷۹۲. چاپى دووہم + تاج/۳، زنجیرە: ۵۳، ژمارە: ۲۹۴۸ ج/۴ = چاپى چوارەم}. {بىروانە: ژمارە: ۱۰۸۲، ۱۰۸۳ لەپیشەوہ}.

روونکردنەوہ:

تاعوون پەتايەكى تايبەتە، زۆرىنەى كات لەشیوہى دوومەلى تەر لەناكاو بە مەرۆف دەگا، لە بنبال و ئانىشك و دەست و پەنجە و نەرمەى لووت و پشت گوئ و شويەكانى تری جەستە دەردئ و پەيدا دەبى، جا تاعوون، چى دوومەل بى و چى برىن بى، بەرە بەرە دەوروبەرەكەى يارەش دەبیتەوہ، يا سوور دەبیتەوہ، لە رەنگى سوورى وەنەوشەيى، يا مەيلە و سەوز ھەل دەگەرئ و ئەنجا زەھرو ژارەكەى دەگاتە ناو دل و ناو گەدەو مەرۆفەكە تووشى دلە تەپى و رشانەوہ و چاوە قوولە دەبى!

رەشەكەى كەم كەس لەهەستى رزگارى دەبى، سوورەكەى لەھەموو جۆرەكانى تری باشتەر. خوا بمانپاریزئ لى.

تاعوون پەتايەكى زۆر زۆر مەترسیدارە، گەل جار شارىكى بەتەواوى ويران کردوہ، كەس بەتاعوون بمرئ، پلەى شەھیدی بۆ ھەيە. {بىروانە: ژمارە: ۱۰۸۲ و ۱۰۸۳ لە زنجیرە: ۵، ۸۵۹ و زنجیرە: ۸۶۰ كە لەپیشەوہ لەم پەراوہ پىرۆزەدا رابورد}.

۴۴- نامه‌ی به دبینی و ره‌شبینی و ته‌نینه‌وه ته‌شه‌نه‌کردنی نه‌خو‌شی له‌یه‌کیکه‌وه بو‌یه‌کیکی تر کتاب الطيرة والعذوی

{بروانه: تاج/۳، لاپه‌ره: ۳۷۴، زنجیره: ۷۶، ۷۷، ۷۸. له ژماره: ۳۰۴۱ وه هه‌تا ژماره: ۳۰۵۴}.

(۱۱۵۴) ئەم جو‌ره شته نه‌فسانه‌ییه بایه‌خیان نییه: ته‌شه‌نه‌ی نه‌خو‌شی له‌خو‌یه‌وه و نو‌قلانه‌ی خراپ و نه‌مانگی مو‌حه‌ره‌م ده‌بی به‌مانگی صه‌فه‌رو نه‌کونده‌بوو به‌دبوومه. (۵۷۴۹ - ۵۷۵۸)

باب: لا عذوی ولا طيرة ولا صفر ولا هامة

۱۴۸۶- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): حِينَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا عَذْوَى، وَلَا صَفَرَ، وَلَا هَامَةَ»، فَقَالَ أَعْرَابِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا بَالُ الْإِبِلِ تَكُونُ فِي الرَّمْلِ كَأَنَّهَا الظَّبَاءُ فَيَجِيءُ الْبَعِيرُ الْأَجْرَبُ فَيَدْخُلُ فِيهَا فَيُجْرِبُهَا كُلَّهَا؟ قَالَ: «فَمَنْ أَعْدَى الْأَزْلَ؟» وَفِي رِوَايَةٍ: «لَا عَذْوَى وَلَا طِيْرَةَ وَلَا صَفَرَ وَلَا هَامَةَ». {الحديث: ۵۷۴۹ = ۵۷۴۲ فم. بخاری. طب: ۵۷۵۴، ۵۷۷۰، ۵۷۷۳، ۵۷۷۵. أبو داود. طب: ۳۹۱۱} + {تجريد/۵/۱۷۴، رقم: ۱۸۷۷ = ۵۷۱۵، ۵۷۰۷ فتح الباری}:

ئەبو سه‌له‌مه‌ی كورپی عه‌بدو‌ره‌حمان ئەفه‌رموئ: ئەبو هوره‌یره (ره‌زای خودای ئی بی) ده‌فه‌رموئ: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموئ: (نه‌ نه‌خو‌شی ته‌نینه‌وه له‌خو‌یه‌وه هه‌یه‌و، نه‌ مانگی مو‌حه‌ره‌م ده‌بی به‌مانگی صه‌فه‌رو نه‌هامه‌ هه‌یه‌). پیاویکی عاره‌بی ده‌شته‌کی عه‌رزیکرد: قوربان! ئەی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! واده‌بی که وشتره‌کان له‌ناو لی ئەو ده‌شته‌دان، له‌به‌ر گورج و گو‌لی و پاکی و پوختی ده‌لیی ره‌وه ئاسکن، چ ده‌ردیان نییه، که‌چی که وشتریکی لاوه‌کی گه‌ریان تی‌که‌لاو ده‌بی،

هه موویان گه پردهکا، ئه ی نه وه بۆچی وایه؟ فهرمووی: (ئهی باشه نه خوشییه که و گه رییه که له کیوه تهنیه وه و گه یشته به یه کهم و شتر؟). {تاج/۳، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۳۰۴۳}.

له گیرانه وهی ژماره (۵۷۵۰) دا دمه فرموئ: (نه نه خوشی تهنیه وه له خوییه وه ههیه و نه نوقلانه ی خراب ههیه و نه پئی رهشی و بهد قوومی ههیه و، نه پاشخستنی موحرره م بۆ کاتی صه فهر و نه پێشخستنی صه فهر بۆ کاتی موحرره م ههیه و، نه ماری و ههیه له ناو سکا، که ناوی صه فهر بی و له کاتی برسیتیدا ئازاری ئاده میزاد بداو، له ویشه وه ته شه نه بکا و به تهنیه وه بۆ یه کیکی ترو نه (هامه) ههیه، که گوایه: ئیسکی کوژراو ببی به مه لیک و هه میشه، له ده ورو به ری گۆره که ی بقیزینی هه تا که سوکاره که ی تۆله ی بستینن!). {تاج/۳، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۳۰۴۵}.

ئه م گیرانه وهی ژماره (۵۷۵۰) ی موسلیمه له ته جریدی بوخاریدا ئه مه ی زیاتره: (له گه ل ئه وه میشه، ئه مه واتای واییه، که پاریز له نه خوشی نه کری، به لکوو پاریزکردن و خۆپاراستن له نه خوشی و له په تاو دووربینی له کاتی وادا، کاری باش و دروسته، ده ی که واته هه تا بۆت ده کری پاریز له گول بکه، که گولی دهردیکی پیسه، زوو ته شه نه دهکا، وه له بهر گول هه لبی، نه بادا تۆش تووشی ببی هه روهک چۆن له ترسا له بهر شیر هه ل دییت ئاوا). {تجرید/۵/۱۷۳، رقم: ۱۸۷۷ = ۵۷۰۷، ۵۷۱۷، ۵۷۵۷، ۵۷۷۰، ۵۷۷۳} + {تاج/۳، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۳۰۴۵ = چابی چواره م}.

روونکردنه وه:

۱- پوخته ی قسه ی ساخ له م شوینه دا ئه مه یه: (ئه فسانه و قسه ی کۆنی سهرده می نه زانی، بی بایه خه، هه موو شته له بنه رپه تا به ده ست خودا خۆیه تی، به لام به پپی یاسای ئاسایی و به پپی حال و عاده ت و باوو به راورد، ده بی بۆ ئیحتیاط و دوور بینی، خۆت له دهر دو نه خوشی بپاریزی، نه بادا تۆیش تووشی ببی، به تایبه تی له نه خوشی خراب، که به ئه زموون دهرکه و تووه، له کاتی تیکلاوی و خۆنه پارستندا، به ئاسانی له یه کیکه وه ده گویزیتته وه بۆ یه کی تر.

نهمه پوختهی فهرمایشتی نیمامی نه وه وییه لهم شوینه دا.

۲- مه بهستی سهره کی لهم فهرموودانه دوو ئامانجی سهره کین:

أ/ پووچکردنه وهی بیرو باوه ری سهرده می نه زانی، که زۆرینه یان قسه ی پپو پووچ و نهفسانه و له راستیدا، هیچ بنه مایه کی دروست و راستیان نییه. وهك: كونه په پوو شوومه، كه رویشك كوئوله، قهله رهش بهد قوومه، ریوی بیت به پیره وه، بایه قووش له شوینن بخوینن كاوول دهی، گیانی كوژراو دهی به بالندهی، له دهوری گۆره که ی ده خوینن و بانگی که سوکاره که ی دهکا، تا تۆله ی بستینن، زۆر بهیت و بالۆره ی تری لهم بابته.

(۱۱۵۵) نه خوش نه کریتته ناو ساخه وه. (۵۷۴۹ - ۵۷۵۸)

بَابُ: لَا يُورِدُ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحِّ

۱۴۸۷- عَنْ ابْنِ شَهَابٍ: أَنَّ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا عَدْوَى»، وَيُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يُورِدُ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحِّ». قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: كَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ بَعْدَ ذَلِكَ عَنْ قَوْلِهِ: «لَا عَدْوَى» وَأَقَامَ عَلَى أَنْ: «لَا يُورِدُ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحِّ»، قَالَ: فَقَالَ الْحَارِثُ بْنُ أَبِي ذُبَابٍ (وَهُوَ ابْنُ عَمِّ أَبِي هُرَيْرَةَ) قَدْ كُنْتُ أَسْمَعُكَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ تُحَدِّثُنَا مَعَ هَذَا الْحَدِيثِ حَدِيثًا آخَرَ قَدْ سَكَتَ عَنْهُ، كُنْتُ تَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا عَدْوَى»، فَأَبَى أَبُو هُرَيْرَةَ أَنْ يَعْرِفَ ذَلِكَ، وَقَالَ: «لَا يُورِدُ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحِّ». فَمَا رَأَى الْحَارِثُ فِي ذَلِكَ حَتَّى غَضِبَ أَبُو هُرَيْرَةَ، فَرَطَنَ بِالْحَبَشِيَّةِ، فَقَالَ لِلْحَارِثِ: أَتَدْرِي مَاذَا قُلْتُ؟ قَالَ: لَا، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: إِنِّي قُلْتُ: أَبَيْتُ. قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: وَلَعَمْرِي لَقَدْ كَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يُحَدِّثُنَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا عَدْوَى»، فَلَا أَذْرِي أُنْسَى أَبُو هُرَيْرَةَ أَوْ نَسَخَ أَحَدُ الثَّقَوَيْنِ الْآخَرَ. {الحديث: ۵۷۵۲ = ۵۷۴۵ فم} + {تجريد/ ۵/ ۱۸۰، رقم: ۱۸۸۸ = ۵۷۷۱، ۵۷۷۴}:

ئیبنو شههاب، که نیمامی زوهریه (رهحمهتی خودی ن بن) دهفه رموی: نه بو سه له مهی

کوری عه بدور رهحمانی کوری عه وف گێپرایه وه بۆم، که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سمر بن)

فهرموویه تی: (نه خوشی ته نینه وه نییه) ههروه ها گیرایه وه: که پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) دهفه رموی: (نه خوش نه کریته ناو ساخه وه، نه بادا ساخه کانیش نه خوش بکه ون).

ئه بو سه له مه فهرمووی: من ئه م دوو فهرمووده یه له ئه بو هوره یه بیستوو، که ههردووکیانی له پیغه مبهه وه دهگیرایه وه بۆمان، که چی له دوا ییدا، ئه بو هوره یه له ئاستی فهرمووده یه که م بی دنگ بوو، که فهرمووده ی (لَا عَدْرَى: نه خوشی ته نینه وه نییه) به لام بهردهوام بوو له سهر گیرانه وه ی فهرمووده ی دوو، که فهرمووده ی (لَا يُورِدُ مُرَضٌ عَلَى مُصِحٍّ: نه خوش نه کریته ناو ساخه وه).

فهرمووی: جا حاریشی کورپی ئه بو ذوباب، که ئاموزای ئه بو هورمه یه بوو، که کورپی مامی بوو، ره خنه ی ئی گرتو پیی گوت: ئه ی ئه بو هورمه یه! تۆ جاران له گه ل ئه م فهرمووده یه دا فهرمووده یه کی تریش ت بۆمان دهگیرایه وه، که من ئه و فهرمووده ی ترم به گوئی خۆم له تۆ بیستوو، که تۆ ئیستا له و فهرمووده ی تره بی دنگ بوویت، جاران دهشت فهرموو: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) دهفه رموی: (لَا عَدْرَى: نه خوشی ته نینه وه نییه).

ئه بو هورمه یه قاییل نه بوو که شتی وای ئاگا ئی بی و پیی ئی بنی، وه گوته وه هه ره ئه مه یه: (لَا يُورِدُ مُرَضٌ عَلَى مُصِحٍّ: نه خوش نه کریته ناو ساخه وه). حاریشیش ئه م گوته ی ئه و به دروست نه زانی و بووبه ده مه قاله یان. هه تا ئه بو هورمه یه تووره بوو، به زمانی حه به شی گوئماندی و به حاریشی فهرموو: ده زانی گوتم چی؟ حاریش گوتی: نه و، ئه بو هورمه یه پیی فهرموو: هه ره ئه ویه که پیتم گوت: قاییل نیم که پی له شتی وابینم!!

ئه بو سه له مه بۆ پشتیوانی قسه که ی حاریش، فهرمووی: (به گیانی خۆم، به بی گومان که له پیشا ئه بو هورمه یه ئه م فهرمووده یه دهگیرایه وه بۆمان که پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) دهفه رموی: (لَا عَدْرَى: نه خوشی ته شه نه ناکات!) به لام نازانم که ئه بو هورمه یه ئه مه ی له بیر جوو بوو، که پیی ئی نه ده ناو حاشای ئی ده کرد، یا قسه ی دوا یینی قسه ی پیشینی نه سخ ده کاته وه.

قسهی پِیشین (لَا عَذْرَى)یه، قسهی دوایین (لَا یُورِدُ مُرَضٌّ عَلَی مُصَحِّ)ه، چونکه قسهی پِیشین، ته‌شه‌نه‌و ته‌نینه‌وه‌ی دوردو نه‌خو‌شی، نه‌فی‌و قه‌ده‌غه ده‌کا، به‌لام قسهی دوایین (لَا یُورِدُ مُرَضٌّ عَلَی مُصَحِّ) ته‌شه‌نه‌و ته‌نینه‌وه‌ی دوردو نه‌خو‌شی دمه‌له‌یینی‌و ده‌یچه‌سپیننی‌و پی‌شگیری له‌وه ده‌کا، که‌ساخ تی‌کلا‌و نه‌خو‌ش نه‌کری‌و نه‌خو‌شیش تی‌کلا‌وی ساخ نه‌کری، نه‌بادا دورد‌که‌ له‌ نه‌خو‌شه‌که‌وه بجی‌ بو‌ ساخه‌که‌.

بَابُ: وَلَا نَوْءَ

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئىبنى) ھەرمووى: پېغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) دەفەر مووى:
(نە نەخۆشى تەننەو ھەيە و نە (ھامە) ھەيە و نە ھىچ بەدەست ئەستىرە و بورج
ھەيە و نە مانگى سەفەر بەدبوومى ھەيە). {تاج/۳، زنجىر: ۷۶، ژمارە: ۳۰۴}.

بَابُ لَا غَوْلَ

جاییری کورپی عەبدوللّا (رمزای خودایان ئی بێ) فەرمووی: پێخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموی: (نە نەخۆشی تەننەو، لەخۆیەو، هەیه (چونکە لەراستیدا ئەو نەخۆشییە کە دەتەنیتەو، لەمەو، بۆ ئەو بەپێی چارەنووس و فەرمانی خودایە) وە نە نۆقلانە، خراپ هەیه و نەپێ رەشی و بەدقوومی هەیه، نە حۆلی بیابان هەبوون (و خودای هەیه).

روونکردنهوه:

جه ماومری زانایان دهفهرموون: حوئی بیابان، له باوهری ره شه خه لکه کهدا، جوړه شہیاتینییه که بووه، له چوّل و بیابانه کانا خوئی دهرده خست بو خه لک و به فزو فیل له ریگه ویلیان دهکا، هه تا به فه تارعتیان دهباو له ناویان دهبا، جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) لهم فهرمووده یه دا نه وهی پووج کردو ته وه و دهفه رموئی: شتی وا بئ بایه خو بئ بنه مایه، به ههر حال له {مغنی المحتاج} دا دهفه رموئی: {وَ أَنَّهُ (أَيِ الْأَذَانُ) يُشْرَعُ إِذَا تَغَوَّلَتِ الْغِيلَانُ: أَيْ تَمَرَّدَتِ الْجَانُّ، بِخَبَرٍ صَحِيحٍ وَرَدَ فِيهِ}.

جا به پیئی ئه م فهرمووده یه و ئه م فهرمایشته ی خه طیبی شهربینی له کاتی ترس، له جنوکه و په ری و شہیاتینیدا، و اباشه بانگ بدری.

(۱۱۵۸) خوپاراستن له که سی دوو چاری نه خویشی خراب بووی. (۵۷۸۳)

بَابُ فِي اجْتِنَابِ الْمُبْتَلَى

۱۴۹۰- عَنْ الشَّرِيدِ قَالَ: كَانَ فِي وَفْدٍ ثَقِيفٍ رَجُلٌ مَجْدُومٌ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّا قَدْ بَايَعْنَاكَ فَارْجِعْ». {الحديث: ۵۷۸۳ = ۵۷۷۶ فم}:

عه مری کوری شه رید فهرمووی: شه ریدی باوکه م فهرمووی: نوینه ره کانی هوژی ته قیف که هاتن بو خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) پیاویکی گولیان تیاوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) یه کیکی نارد بولای: (کهوا هه ریره وه، له دووره وه په میانم به ست له که ل تو ئیتر بگه ریره وه بو ولاتی خو تا). {تاج/۳، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۳۰۴۶}.

روونکردنهوه:

شه ریدی کوری سووهیدی ئه لته قه فی (رمزی خودای لئ بئ) له تائیف نیشته جی بوو، ده لئین: له بنه رته دا هه ضره مه وتییه. کو مه لئ فهرمووده ی له پیغه مبه ر وه ده گیر پته وه، له پیاوانی سه حیجی موسلیم و سه حیجی بوخارییه، چونکه بوخاری، له وه وه به ته علیق فهرمووده ی (لَيُّ الْوَاكِدِ يُحِلُّ عِرْضَهُ وَعُقُوبَتَهُ) ده گیر پته وه، ئه بو

نەعیم دەفەرموئ: ئامادەى پەیمانى خۆشئوودىي (بیعة الرضوان) بوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) بۆ ریزلینانی لە پاشکۆی خۆیەو سوارى کردوو، دەفەرموئ: لەسەردەمى پیغەمبەردا، ژنیكمان بەردەباران (رەجم) کرد، کە ئی بووینەو چووین بۆ خزمەتى پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ). عەمرى كورى دەگیرپیتەو: کە باوکم شەرىد فەرمووئ: دەورى سەد شیعەرم لە شیعەرەکانى ئومەییەى كورى ئەبو سەلت خویندەو بۆ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووئ: (لە شیعەرەکانیەو وادەردەكەوئ وەك موسوئلمان بووبئ وایە). ئومەییە فریای موسوئلمان بوون نەكەوتوو. {بەروانە: ژمارە: ۱۵۰۶ لەدواو} + {تاج/۵، زنجیرە: ۶۹، ژمارە: ۵۴۲۶}.

(۱۱۵۹) نوڤلانی باش فرە باشە. (۵۷۵۹ - ۵۷۷۳)

بَابُ فِي الْفَالِ الصَّالِحِ

۱۴۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «لَا طَيْرَةَ وَحْيَهَا الْفَالُ»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْفَالُ؟ قَالَ: «الْكَلِمَةُ الصَّالِحَةُ يَسْمَعُهَا أَحَدُكُمْ». {الحديث: ۵۷۵۹ = ۵۷۵۲ فم. تجرید/۵، رقم: ۱۸۸۵ = ۵۷۵۴، ۵۷۵۵ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (زمزای خودای ئی بئ) فەرمووئ: لە پیغەمبەرم بیست، دەیفەرموو: (نوڤلانی خراب بایەخی نییە، باشتەین نوڤلانیەش نوخشە لیدانە!). گوترا: ئەو پیغەمبەری خودا! نوخشە لیدان وەکوو چی؟ فەرمووئ: (وەك ئەو دەتانەوئ كارئ بکەن لەکاتی نیازی کردنەکەیا، وشەیهکی باش بەرگویتان بکەوئ). {تاج/۳، زنجیرە: ۷۸، ژمارە: ۳۰۴۹}.

روونکردنەو:

بۆ نموونە: یەكئ بچئ بۆ حەج و عەمرە، لەکاتی باسکردنی ئەو سەفەرەدا، بەرگوئی بکەوئ کەسئ ئەم ئایەتە بخوینئ:

{ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى } ئەوہ جوړه نوځلانہیہکی باشه لهخوداوه، نیشانہی ئەوہیہ که حەج و عەرەکەى بەنسیب دەبى. زۆر جار پيښه مېهر (دروودى خودای لىسەر بى) کاتى ئەرکیکی دەسپارد بهیہکى، ئەگەر ناوہکەى بەدلى نہبوايہ پيى ناخوښ بوو، بهويښه: ئەگەر کارمەندیکی دابنایى لىسەر کارى، ناوى سەرکەوت بوايہ پيى خوښ بوو، بەلام ئەگەر ناوى ژیرکەوت بوايہ پيى ناخوښ بوو. {بېروانه: تاج/۳، زنجیره: ۷۸، ژماره: ۳۰۴۹ تا دوايى}.

(۱۱۶۰) شوومى و پى رهشى له خانوو ژن و ماییندا. (۵۷۵۹ - ۵۷۷۳)

بَابُ الشُّؤْمِ فِي الدَّارِ وَالْمَرْأَةِ وَالْفَرَسِ

۱۴۹۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «إِنْ يَكُنْ مِنَ الشُّؤْمِ شَيْءٌ حَقٌّ فَفِي الْفَرَسِ وَالْمَرْأَةِ وَالِدَّارِ». {الحديث: ۵۷۶۸ = ۵۷۶۱ فم:}

ئىبنو عومەر (رهزای خودایان بى) فەرمووی: پيښه مېهر (دروودى خودای لىسەر بى) دهغه رموى: ئەگەر شوومى و بهدبوومى هەبى و هەق و راست بى، ئەوا لەم سى شتەدا هەيە: يەكەم: مایین و ئەسپ.

دووهم: ژن.

سێیهم: خانوو. {تاج/۳، زنجیره: ۷۷، ژماره: ۳۰۴۷}.

۱۴۹۳- عَنْ جَابِرٍ يُخْبِرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنْ كَانَ فِي شَيْءٍ فَفِي الرَّبْعِ وَالْخَادِمِ وَالْفَرَسِ». {الحديث: ۵۷۷۳ = ۵۷۶۶ فم:}

جابیری کورى عەبدوڵلا (رهزای خودایان بى) فەرمووی: پيښه مېهر (دروودى خودای لىسەر بى) فەرمووی: (پى رهشى و شوومى ئەگەر لهشتیكا هەبى، ئەوا لههەندى لەم سى شتەدا هەيە:

۱- له خانوو مالد.

۲- له نوکەرو کارەکەردا.

۳- له ئەسپ و ماییندا.

نەو دەوی (رەحمەتی خودای ئۆزى) دەفەرمۇي: (زاناکان لەم پرسی پێ ڕەشی و بەدق و مێیەدا، دوو بۆچوونی سەرەکیان ھەیە:

بۆچۈۋىنى يەكەم: كە بەللى لەپراستىدا، ئەم سى شتە بەپپى ئەو سىروشتەى
 كەخودا دروستى كىردوون لەسەرى، لەهەندى لەمانەدا، لەسەر رووى راستى، پى
 رەشى و بەدقوومى ھەيە، جا ھەركاتى مەروۇف ھەستى بەشوومى يەكە لەژنو
 ئەسپو مایىن و نۆكەرو كارەكەر كىرد، بەزوومى لىى جىابىتەو، بە تەلاق دان بى،
 بە فروشتن بى، بەھەر شۆھى تىر بى).

بە بۆچوونى بەندەى وەرگىرېش، رووداوەکانىش ئەم بۆچوونى يەكەمە دووپات دەكەنەو، گەرچى راي دووهميش بى بايەخ نىيە.

بۆچوونى دووهم:

۱- بهدبوونی ژن شتیکی سروشتی نییه، کهشتی وا له چاره‌ی نووسراښ، به‌لگوو ههر ژنی بیگری، که ئەم کیشانه‌ی هه‌بوو، ئەوه پێ رهشی و به‌دقوومه: نه‌زۆک بێ و زمان درێژی و به‌درپه‌شت بێ و هو‌ی دل لێ‌پیسکردنی می‌رد بێ و مال‌که‌ر نه‌بێ.

۲- شوومی مال و خانوو، له‌وه‌دایه که ته‌نگه‌به‌ر بێ و ناخۆش بێ و دراوسی‌ی خه‌راپی زیانه‌خرو‌ی هه‌بێ.

۳- شوومی ئەسپو مایین لەوهدایه که غەزای پێ نه‌گەرئ و بۆ کاری خێر به‌کار نه‌هێنرئ و بۆشتی دنیاوی رووت به‌کاربه‌یئرئ.

۴- شوومی و پێ ره‌شی کاره‌که‌رو نوکه‌ریش لەوهدایه: که خووی خراپ بێ و درۆزن بێ و هه‌رچی پێ بسپێری به‌جوانی نه‌یکا.

نەوھوی دىمفەرموئى: زاناگان دىمفەرموون، لەبارەى نەخۆشى تەننەوھو
 نوڧلانىھو پى رەشى و ئەم جوړە شتانەوھ: كۆگيرئ بو ئەم بابەتانە، ئەم سى
 رىيازىيە:

- ۱- ئەوہی كەنابى بەھۆى زىانى راستو دروست، دەبى پىشتگوى بخرى و بايه خى بى نەدرى، وەك نوقلانەى خراب (طيرة).
- ۲- ئەوہى زىانى ئاشكرای ھەيە و بە ئەزمون زىانى چەسپاوە، دەبى پارىزى لى بكرى، وەك پەتاو تاعوون و گولى و ... تاد.
- ۳- ئەوہى كە جاروبار وا چەسپاوە زىانى ھەبى، ئەوہ دروستە پارىزى لى بكرى، وەك: ژن و مايين و خانوو.

كورت و پوخت بەكوردى پەتى:

- ۱- پارىزو خۆپاراستن لەنەخۆشى خراب و پەتاو شتى وا كارى رەوايە.
- ۲- لەم جۆرە شتانەدا واباشە راويژ بە پسپۆرى ئەم بابەتانە بكرى.

۴۵- نامه‌ی کاهینی و کوله‌نانی

کتاب الکهنه

{بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۷۹، ژماره: ۳۰۵۵ هه‌تا ژماره: ۳۰۶۲. هه‌روا بروانه: ریاض الصالحین/۴، لاپه‌ره: ۹۸، زنجیره: ۳۰۳، ژماره: ۱۶۶۸.}

۱۱۶۱) ریگری له‌هاموشوی کوله‌نانی و نه‌وانه‌ی لانی نه‌یتی (غیب) زانی ده‌که‌ن. (۵۷۷۴ - ۵۷۸۲) (باب: ان‌هی عن ایتان الکهان و ذکر الخط)

بروانه ژماره‌ی (۳۳۳) فهرمووده‌که‌ی موعاوییه‌ی کوری حکمه‌ی سوله‌می، که له‌نامه‌ی نوێژدا رابورد.

۱۱۶۲) باسی نه‌وه‌ی که جنوکه ده‌یفرتی. (۵۷۷۴ - ۵۷۸۲)

باب: ما تخطفها الجن

۱۴۹۴- عَنِ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَأَلَ أَنَسُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْكُهَّانِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَيْسُوا بِشَيْءٍ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّهُمْ يُحَدِّثُونَ أَحْيَانًا الشَّيْءَ يَكُونُ حَقًّا؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْجَنِّ يَخْطِفُهَا الْجَنِيُّ فَيَقْرُهَا فِي أُذُنِ وَلِيِّهِ قَرَّ الدَّجَاجَةِ فَيَخْلُطُونَ فِيهَا أَكْثَرَ مِنْ مِائَةِ كَذِبَةٍ». {الحديث: ۵۷۷۸ = ۵۷۷۱ فم. بخاری. طب: ۵۷۶۲، ۶۲۱۳، ۵۷۶۱. تحفة الأشراف: ۱۷۳۴۹}:

عائیشه (همزای خودای بی) فهرمووی: چهن که‌سێ له‌باره‌ی کوله‌نانی و کاهینانه‌وه، که‌لا‌فی نه‌وه لی د‌ه‌دن، به‌هوی هه‌ندێ هوی تایبه‌ته‌وه، عیلمی غه‌یبیان هه‌یه، چهن که‌سێ سه‌بارمت به‌مانه، له پێغه‌مبه‌ریان پرسی، فهرمووی: (هیچ نین)، گو‌تیان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! جاروبار قسه‌که‌یان راست د‌ه‌رده‌چی، ئه‌ی نه‌وه چیه‌ی؟ فهرمووی: (ئهو قسه راسته‌یان، هی نه‌وه‌یه، که جندوکه گوی هه‌ل د‌ه‌خن بو گوفتوگویی فريشته‌کان و له‌ده‌می نه‌وانی د‌ه‌رفینن، ئینجا وه‌ک مریشکی بلی قرت، ناوا ده‌یچپینن به‌گویی براد‌ه‌ره‌که‌یاندا، که کوله‌نانییه‌که‌یه، جا ئه‌وانیش له

گیرفانی خوځایانه وه سهد دروی تری پیوه دهنین(۱). {تاج/۳، زنجیره: ۷۹، ژماره: ۳۰۵۶، ج/۴} + {ریاض الصالحین/۴، زنجیره: ۳۰۳، ژماره: ۱۶۶۸، ج/۲}.

(۱۱۶۲) نه ستیره گرنه جنوکه، له وکاته دا که کوی هه ل ده خن بو دزینی هه وال له فريشته کان. (۵۷۷۴ - ۵۷۸۲)

بَابُ فِي رَمَى الشَّيَاطِينِ بِالنَّجُومِ عِنْدَ اسْتِرَاقِ السَّمْعِ

۱۴۹۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَخْبَرَنِي رَجُلٌ فِي رِوَايَةٍ: رَجُلٌ مِنَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْأَنْصَارِ: أَنَّهُمْ بَيْنَمَا هُمْ جُلُوسٌ لَيْلَةً مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَمَى بَنَجْمٍ فَاسْتَنَارَ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَاذَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ إِذَا رُمِيَ بِمِثْلِ هَذَا؟» قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، كُنَّا نَقُولُ: وَلَدَ اللَّيْلَةِ رَجُلٌ عَظِيمٌ، وَمَاتَ رَجُلٌ عَظِيمٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَإِنَّهَا لَا يَرْمِي بِهَا لِمَوْتٍ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنْ رَبَّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى اسْمُهُ إِذَا قَضَى أَمْرًا سَبَّحَ حَمَلَةَ الْعَرْشِ، ثُمَّ سَبَّحَ أَهْلَ السَّمَاءِ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ حَتَّى يَبْلُغَ التَّسْبِيحُ أَهْلَ هَذِهِ السَّمَاءِ الدُّنْيَا، ثُمَّ قَالَ الَّذِينَ يَلُونَ حَمَلَةَ الْعَرْشِ لِحَمَلَةِ الْعَرْشِ: مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ فَيُخْبِرُونَهُمْ مَاذَا قَالَ. قَالَ: فَيَسْتَخْبِرُ بَعْضُ أَهْلِ السَّمَوَاتِ بَعْضًا، حَتَّى يَبْلُغَ الْخَبْرُ هَذِهِ السَّمَاءَ الدُّنْيَا فَتَخْطِفُ الْجُنُ السَّمْعَ، فَيَقْذِفُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ وَيُرْمُونَ بِهِ، فَمَا جَاءُوا بِهِ عَلَى وَجْهِهِ فَهُوَ حَقٌّ، وَلَكِنَّهُمْ يَقْرِفُونَ فِيهِ وَيَزِيدُونَ». {الحديث: ۵۷۸۰ = ۵۷۷۳ فم}:

ئيبنو عه عباس (رمزای خودایان بی بن) فهرمووی: پیاویکی یاریده دهران (واته: نه نصار) له یاران ی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) بویگیرامه وه فهرمووی: شهوی له خزمه تی پیغه مبهه ردا (دروودی خودای له سهر بی) دانیشتبووین، له وکاته دا نه ستیره یی کشاو شه وقی دایه وه، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی پیاویان: له سه رده می نه زانیدا نه گهر نه ستیره بکشایه ده تانگوت حییه؟ گوتیان: خوداو پیغه مبهه ری خودا باشر دهرانن، ئیمه ده مانگوت: نه م شهو پیاویکی گه وره له دایک ده بی، یا پیاویکی گه وره ده مرئ! پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: نه وه نه ستیره یه که ده کشی له بهر نه وه نییه که یه کی ده مرئ، یا یه کی له دایک ده بی، به لام په روه دگارمان (ناوی پیروزی هه میسه هه به رزو بلند بی) کاتی که برپاری کاری دده ده ست به جی هه لگرانی

تەخت و بارەگای خوداوەندیی (حەمەلەتولعەرەش) دەست دەکەن بە تەسبیحات کردن بۆ خودا و لەشکوو گەورەیی ئەو کردگارە مەزن و گەورەییە، دینە جومبوش و ستایش و سوپاسی دەکەن ئینجا خەلکی ئاسمان (کەوان لەخوار ئەوانەو، ئەوانیش دەست دەکەن بە تەسبیحات کردن بۆ خودا، ئیتر دەستە لەدوا دەستە و چین لەدوا چین، دەست دەکەن بە تەسبیحات کردن، هەتا دەنگی تەسبیحات کردن دەگا بەخەلکی ئاسمانی هەرە خواروو، کە ئەم ئاسمانە ئیەمە، ئینجا ئەوانە کە لەخوار فریشتە هەلگرەکانی تەخت و بارەگای خوداوەندیەو بەفریشتە هەلگرەکانی تەخت و بارەگا دەلێن: ئەو پەرورەدگاری ئیو چى فەرموو؟ ئەوانیش چى فەرموو بوو بەوانی دەلێن جا یەك لەدوا یەك دەستە بەدەستە خەلکی ئاسمانەکان هەوال لەیەكتری دەپرسن تا سەرەنجام ئەو هەوالە دەگا بە خەلکی ئاسمانی هەرە خواروو، ئیتر لەوئى جنۆکە گوئى هەل دەخەن تا ئەو هەوالە بدزن، لە خەلکی ئاسمانی خواروو، وە بیفرێن بۆ کۆلە نانی و کاهینەکانی دۆستیان، جا لەم کاتەدا فریشتەکان ئەو ئەستێرەیان تى دەگرن، جا هەر قسەو هەوالێ کە بەشیوێ خۆی دەیهێنن ئەو راست و دروستە، بەلام خۆشیان درۆو دەلەسە تری پێو دەنێن و لێ زیاد دەکەن!). {تاج/۳، زنجیرە: ۷۹، ژمارە: ۳۰۵۷ ج/۴}.

(۱۱۶۴) کەسى بچى بۆلای فالجى، يەك نويژى گيرا نابى. (۵۷۷۴ - ۵۷۸۲)

باب: مَنْ أَتَى عَرَّافًا لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ

۱۴۹۶- عَنْ صَفِيَّةَ (هي بنت أبي عبيد) عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً».

کتاب الحیات و غیرها. {الحديث: ۵۷۸۲ = ۵۷۷۵ فم:}

سەفییە کچی ئەبو عوبەید، فەرمووی: لەهەندێ لە هاوسەرەکانی پیغەمبەرەو، لە پیغەمبەرەو (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (ئەوێ بپروا بۆلای فالجی و لەبارەى شتیکەو پرسیاری ئى بکاو بەختى لەلا بگريژتەو، ئەو نويژى جل شەوى گيرا نابى!). {تاج/۳، زنجیرە: ۷۹، ژمارە: ۳۰۵۹ ج/۴}.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۶- نامه‌ی مارو جانه‌وه‌رانی تر

کِتَابِ الْحَيَاتِ وَغَيْرَهَا

(۱۱۶۵) جله‌و‌گیریی له‌کوشتنی ماری مائی. (۵۷۸۴ - ۵۸۰۲)

بَابُ: النَّهْيُ عَنْ ذَوَاتِ الْبُيُوتِ

۱۴۹۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْمُرُ بِقَتْلِ الْكِلَابِ يَقُولُ: «اقْتُلُوا الْحَيَاتِ وَالْكِلَابَ، وَاقْتُلُوا ذَا الطُّفَيْتَيْنِ وَالْأَبْتَرَ، فَإِنَّهُمَا يَلْتَمِسَانِ الْبَصَرَ، وَيَسْتَسْقِطَانِ الْحَبَالَى». قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَنَرَى ذَلِكَ مِنْ سُمَيْهَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. قَالَ سَالِمٌ: قَالَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: فَلَبِثْتُ لَا أَتْرُكُ حَيَّةً أَرَاهَا إِلَّا قَتَلْتُهَا، فَيَيْنَا أَنَا أَطَارِدُ حَيَّةً يَوْمًا مِنْ ذَوَاتِ الْبُيُوتِ مَرَّ بِي زَيْدُ بْنُ الْخَطَّابِ، أَوْ أَبُو لُبَابَةَ، وَأَنَا أَطَارِدُهَا، فَقَالَ: مَهْلًا يَا عَبْدَ اللَّهِ! فَقُلْتُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَ بِقَتْلِهِنَّ، قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ نَهَى عَنْ ذَوَاتِ الْبُيُوتِ. {الحديث: ۵۷۸۷ = ۵۷۸۰ هـ.م. تجريد/ ۳، رقم: ۱۳۲۹ = ۳۲۹۷، ۳۳۱۰، ۳۳۱۲، ۴۰۱۶، ۴۰۱۷. أبو داود. أدب: ۵۲۵۲. تحفة الأشراف: ۱۲۱۴۷} :

ئیبینو عومهر (رمزای خودایان لی بئ) فه‌رمووی: له پیغه‌مبه‌رم بیست، له‌سه‌ر دوانگه وتاری دهدا، گویم لی بوو دهیغه‌رموو: (گشت ماری بکوژن، هه‌روه‌ها گشت سه‌گی بکوژن، به‌تایبه‌تی ئهو چه‌شنه مارانه‌ی که‌دوو هیلی ره‌ش، وه‌ک هیلی په‌لکه خورما وا به‌سه‌ر پشتیان‌ه‌وه هه‌روا هه‌موو کوئه وه‌یبایی بکوژن، چونکه ئهم دوو جووره ماره، ئاوی چاو ده‌به‌ن و سک له‌باری ژنی دوو‌گیان ده‌به‌ن، ئه‌وه‌نده‌ه‌رمزایان تاله‌و ئی‌سکیان قورسو گران‌ه‌و رمزایان بی‌رمزایه، ته‌نانه‌ت به‌چاوپیکه‌وتن‌ینان ئاوی چاو دادی و کورپه‌له له‌بارده‌چی!).

زه‌هری (که ئهم فه‌رمووده‌یه، له سالی کوری عه‌بدو‌للا‌وه، له ئیبینو عومهره، ده‌گیریت‌ه‌وه) ده‌فه‌رموی: واده‌زانم که ئهم سک له‌بارچوون و ئاوی چاو بردنه، له کاریگه‌ریی زه‌هری ئهم دوو جووره مارانه‌وه‌یه، وه‌خودا بو‌خوی باشت‌ری لی دهم‌زانی!).

سالم دمه رموی: عهبدوللای کوری عومهر فهرمووی: ئیتر که ئهمهم له پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بن) بیست، ههر ماریکم دهبینی بواره نه دهدها، دهمکوشه، جاری ماریکم راودهنا تا بیکوژم، لهو چهشنه مارانه بوو، که پییان دهگوتری ماری مائی ناو مال، لهو کاتهدها زمیدی کوری خهطاب، یا فهرمووی: ئهبو لوبابه بانگی ئی کردم: هیواش ئهی عهبدوللای مهیکوژه. گوتم: بوچی؟ خو پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بن) فهرمانی کردوو بهکوژتنی مار. فهرمووی: ئاخر لهوهدها، کوشتنی ماری ناو مائی قهدهغه کردوو، که بهو مارانه دهلین: (عوامر البیوت: خیوی ناو مال، نه باده جنوکهی مائی موسولمان بن). {تاج/۳، زنجیره: ۵، ژماره: ۲۵۸۴ ج/۴}.

(۱۱۶۶) ماری مائی ناو مال تا سی جار ههره شهی لی دهکری. (۵۷۸۴ - ۵۸۰۲)

باب: إِيْذَانُ الْعَوَامِرِ ثَلَاثًا

۱۴۹۸- عَنْ أَبِي السَّائِبِ مَوْلَى هِشَامِ بْنِ زُهْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ فِي بَيْتِهِ، قَالَ: فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي، فَجَلَسْتُ أَنْتَظِرُهُ حَتَّى يَقْضِيَ صَلَاتَهُ، فَسَمِعْتُ تَحْرِيكَاً فِي عَرَاجِينَ فِي نَاحِيَةِ الْبَيْتِ، فَالْتَفَتْتُ، فَإِذَا حَيَّةٌ، فَوَثَبْتُ لِأَقْتُلَهَا، فَأَشَارَ إِلَيَّ أَنْ أَجْلِسَ، فَجَلَسْتُ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَشَارَ إِلَيَّ بِبَيْتٍ فِي الدَّارِ، فَقَالَ: أَتَرَى هَذَا الْبَيْتَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَ: كَانَ فِيهِ فَتًى مِّنَا حَدِيثُ عَهْدٍ بِعَرَسٍ قَالَ: فَخَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْخُنْدَقِ، فَكَانَ ذَلِكَ الْفَتَى يَسْتَأْذِنُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِأَنْصَافِ النَّهَارِ فَيَرْجِعُ إِلَى أَهْلِهِ، فَاسْتَأْذَنَهُ يَوْمًا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «خُذْ عَلَيْكَ سِلَاحَكَ، فَإِنِّي أَخْشَى عَلَيْكَ فُرِيضَةً»، فَأَخَذَ الرَّجُلُ سِلَاحَهُ، ثُمَّ رَجَعَ، فَإِذَا امْرَأَتُهُ بَيْنَ الْبَابَيْنِ قَائِمَةً، فَأَهْوَى إِلَيْهَا الرُّمْحَ لِيَطْعُمَهَا بِهِ - وَأَصَابَتْهُ غَيْرَةٌ - فَقَالَتْ لَهُ: اكْفُفْ عَلَيْكَ رُمُوحَكَ، وَادْخُلِ الْبَيْتَ حَتَّى تَنْظُرَ مَا الَّذِي أَخْرَجَنِي، فَدَخَلَ، فَإِذَا بِحَيَّةٍ عَظِيمَةٍ مُنْطَوِيَةٍ عَلَى الْفِرَاشِ، فَأَهْوَى إِلَيْهَا بِالرُّمْحِ فَانْتَظَمَهَا بِهِ، ثُمَّ خَرَجَ فَرَكَّزَهُ فِي الدَّارِ، فَاضْطَرَبَتْ عَلَيْهِ، فَمَا يَدْرِي أَيُّهُمَا كَانَ أَسْرَعَ مَوْتًا الْحَيَّةُ أَمْ الْفَتَى؟ قَالَ: فَجِئْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَذَكَرْنَا ذَلِكَ لَهُ، وَقُلْنَا: ادْعُ اللَّهَ يُحْيِيهِ لَنَا، فَقَالَ:

«اسْتَغْفِرُوا لِصَاحِبِكُمْ»، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ بِالْمَدِينَةِ جُنًّا قَدْ أَسْلَمُوا، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهُمْ شَيْئًا، فَادْنُوهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنْ بَدَأَ لَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فَاقْتُلُوهُ، فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ». {الحديث: ۵۸۰۰ = ۵۷۹۳ فم}:

ئەبو سائىب بەندەى ئازادكرائى ھىامى كورى زوھرە (رەھمەتى خودايان لى بى) ھەرمووى: ئەبو سەئىدى خودرى لەمالەھەى بوو، چووم بۆلەى، روانىم وا نوپژ دەكا، منىش دانىشتم چاوەپرەوانىم كرد ھەتا نوپژەكەى تەواو دەكا، كەچى لەو دەمەدا، لەناو كۆمەلەى داركى بۆلە خورمادا، دەنگى خەشە خشىك دەھات، لەناو قوربىنىكى مالەكەدا، كە ئاورم دایەھە، دەروانم وا ماریكە، منىش راپەریم كە بىكوژم، كەچى ئەبو سەئىد، لەناو نوپژەكەدا ئامازەى بۆم كرد، كەنەكەى دانىشە، مەيكوژە، منىش دانىشتمەھە. كە لەنوپژەكەى بوویەھە، ئامازەى كرد بۆ ھۆدەھە لەناو خانووەكەدا ھەرمووى: ئەم ھۆدەھە دەبىنى؟ گوتەم: بەلەى بۆچى؟ ھەرمووى: لاویكى لەئىمە تىدادبوو، تازە زاوا بوو، جا لەغەزەى خەندەقا لەخزمەت پىغەمبەردا دەرجووين بۆ ئەم غەزایە، جا ئەم لاوە رۆژانە، لەكاتى نپوھرپۇدا، مۆلەتى لە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ھەردەگرتو دەگەرپایەھە بۆلەى خیزانەكەى، رۆژى كە داواى مۆلەتى لە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) كرد، پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پىپى ھەرموو: (چەكەكەت لەگەل خۆت ببە، چونكە مەترسى ئەھەم ھەيە، كە جوولەكەكانى بەنى قورەيظە، لەرپىگەدەست درپژىت لى بكەن). جا پیاوھەكەش چەكەكەى لەگەل خۆى برد، كە دەچیتەھە بۆ مالەھە، دەروانى وا ژنەكەى لەنىوانى ھەردوو دەركاكەدا راوہستاو، لاوھەكەش بەتەنگەھە بوونى نامووس دەيكرو، رەھەكەى لى بەرزەكاتەھە كە پىادا بەمالى، ژنەكەى پىپى دەلەى: (تۆ جارەى رەھەكەت لاوە و بچۆرە ژوورەھە، ھەتا بەچاوى خۆت ببىنى كەمەن لەترسى چى ھۆدەكەم چۆل كەردووە). كە لاوھەكە دەچیتە ژوورەھە دەروانى وا ماریكى حەفيانى گەورە خۆى ئالاندووە لە نوپنەكەيانەھە، ئەویش رەھەكەى پىادا تىپى چەقاندو وەك ماسى بەدەى لەشیش ئاوا داى لەرپەكەى و ھىنايە دەروھە و لە حەوشەكەدا

دايچەقاند، كەچى لەپەر مارەكە وەك شارە زەردەوالە لىيى ئالۆسكا، كەس نەيزانى كاميان لەپىشدا مردن: مارەكە، يا لاوەكە؟

ئەبو مووسا فەرمووى: جا چووین بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) وە رووداوەكەمان گىرپاىەوہ بۆى، وە عەرزمان كرد: لەخودا داوا بكە كە خودا ئەم لاوہ زىندوو بكاوہوہ بۆمان. حەزرمەت (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (داواى لىبوردن و لىخۆش بوون لەخودا بكەن بۆ ئەم ھاوړى مردووہتان!).

لەپاشا فەرمووى: (لەناو شارى مەدىنەدا، ھۆزى جنۆكەو شەياتىنى نىشتەجىن، ھەيانە ئىسلام بوون، جا ئەگەر دىيابوو شتى لەوانەتان بىنى، يەكسەر ھەلەمەكوتنە سەريان، لەپىشا ھەتا سى جار كە دەيانىن، ئاگادارىان بكەنەوہو قاويان بەدن، ئىتر لەوہدوا، لەپاش ئەو سى جارە ئەگەر بىنىتانەوہ بىكوژن، چونكە ئەوہ شەيتانە!). {تاج/۳، زنجیرە: ۵، ژمارە: ۲۵۸۴ ج/۴}.

۱۱۶۷) باسى كوشتنى مار. (۵۷۸۴ - ۵۸۰۲)

بَابُ قَتْلِ الْحَيَّاتِ

۱۴۹۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَارٍ وَقَدْ أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ (وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا) فَتَحَنُّ نَأْخُذُهَا مِنْ فِيهِ رَطْبَةً إِذْ خَرَجَتْ عَلَيْنَا حَيَّةٌ فَقَالَ: «اَقْتُلُوهَا»، فَأَبْتَدَرْنَاهَا لِنَقْتُلَهَا، فَسَبَقْتَنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَقَاهَا اللَّهُ شَرَّكُمْ كَمَا وَقَاكُمْ شَرُّهَا». {الحديث: ۵۷۹۶ = ۵۷۸۹ فم. تجريد/۲/۲۴۱، رقم: ۸۴۱ = ۱۸۳۰، ۳۳۱۷، ۴۹۳۱، ۴۹۳۴}:

عەبدوڵلاى كورى مەسعوود (زمای خودای نى) فەرمووى: جارێ لەشەوى عەرفەدا، لەخاكى مینادا، لە ئەشكەوتىكا، لەخزمەتى پىغەمبەردا بووین (دروودى خودای لەسەر بى) لەوكاتەدا، سوورەتى (وَالْمُرْسَلَاتِ) ى ھات بۆ پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) خۆى ئەم سوورەتى بەقەدرو ریزەوہ دەخویندەوہو منیش وشە بەوشەو ئایەت بەئایەت، لەدەمى حەزرمەت (دروودى خودای لەسەر بى) وەرم دەگرتو لەبەرم دەکرد، جا لەمكاتەدا كە

ھېشتا سوورەتەكە بەسەر زارى پېغەمبەرەو بوو (دروودى خۇداي لەسەر بى) وەدەمى پىرۆزى
 پىي تەرۈ پاراۋ بوو، لەپر لەناكاۋ، مارى دەرپەرى و پەلامارى دايىن!
 پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بى) فەرموۋى: (ئادەى بىكوژن! بەلام مارەكە دەرپاز بوو
 رۇيشت، پېغەمبەرىش (دروودى خۇداي لەسەر بى) فەرموۋى: (ھەم ئەو قوتارى بوو لەچىنگى
 ئىۋەو ھەم ئىۋە قوتارتان بوو لەچىنگى ئەو!). {تاج/۴، زىجىرە: ۶۰، ژمارە: ۴۹۹
 چ/۴}.

روونكر دىنەو:

لەپەرەۋى راقەكانا دەفەرموۋى: (جىۋكە و پەرى و شەياتىنى، خۇداي گەورە
 تواناى ئەۋەى پىيان داۋە، كە شىكل و شىۋەى خۇيان بگۆرۈن و بچنە شىۋەو شىكل و
 بىچمى شتى تەرەو، جارى واھەيە لەشىۋەى مارىكا خۇيان نىشان دەدەن، يا لەشىكى
 دوۋپشكىكا دەرەكەون، يا لەۋىنەى پشیلەيەكا خۇى پىشان دەدا، يا لەھەر
 شىۋەيەكى تردا، خۇيان دەنۋىن! تەنانەت دەتوانن بچنە كلىشەى مرۇقەۋە!).

جا پاش ئەمە نەۋەى دەفەرموۋى:

۱- ئەم ئاگادارى و ھەرەشەيە، كە لەجىۋكەى ناۋ مالى دەكرى، تا سى جار، بەس
 بۇشارى مەدىنە واىە، لەشۋىنانى تر، ھەموو مارى بەبى ھۇشيارى پىدان و ھەرەشە
 كردن لىۋ دەكوژرى.

۲- مارو دوۋپشك، بەبى بوارەدان، لەدەشت و دەر دەكوژرىن. نەۋەى دەفەرموۋى:
 ئىمامى مالىك دەفەرموۋى: بەبى مەرچ و قەيد مارى ناۋ مرگەوت دەكوژرى.

۳- شىۋەى ھەرەشەكە ئاۋاىە: (سۋىندتان دەدەم بەو پەيمانەى كە سولەيمانى
 كۆپى داۋود لىۋ وەرگرتوون، كە ئازارمان مەدەن و مەيەنە بەرچاۋمان!). ئىمامى
 مالىك دەفەرموۋى: (ئەۋەندە بەسە كەبلى: (بەپشتى خودا، بەحەقى رۆزى قىامەت
 تەنگتان پى ھەل دەچىم، كە مەيەنە بەرچاۋمان و ئازارمان مەدەن!).

(۱۱۶۸) کوشتنی شه وگهرد. (۵۸۰۳ - ۵۸۰۹)

بَابُ فِي قَتْلِ الْأَوْزَاعِ

۱۵۰۰ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وقاص (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَ بِقَتْلِ الْوَزَغِ وَسَمَاءَ فُؤَيْسِقًا. {الحديث: ۵۸۰۵ = ۵۷۹۸ فم}:

سه عدی کوری نه بو وه قاص (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بین)

فهرمانی ددها به کوشتنی شه وگهرد (وه زه غ). وه ناویشی نا: له ریډهر چوو، واته: فاسیق). {تاج/۲، زنجیره: ۴، ژماره: ۲۵۸۰ چ/۴} + {ته جرید/۲، ژماره: ۸۴۲ = ۳۳۰۶} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۶۳، ۱۸۶۴}.

۱۵۰۱ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ قَتَلَ وَزَغَةً فِي أَوَّلِ ضَرْبَةٍ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً، وَمَنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّانِيَةِ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً، لِدُونِ الْأُولَى، وَإِنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّالِثَةِ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً، لِدُونِ الثَّانِيَةِ». وفي رواية: «مَنْ قَتَلَ وَزَغًا فِي أَوَّلِ ضَرْبَةٍ كُتِبَتْ لَهُ مِائَةٌ حَسَنَةٍ، وَفِي الثَّانِيَةِ دُونَ ذَلِكَ، وَفِي الثَّالِثَةِ دُونَ ذَلِكَ». {الحديث: ۵۸۰۷ = ۵۸۰۱ فم} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، رقم: ۱۸۶۴}:

نه بو هورهیره (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بین) فهرمووی: (هه رکه سی به یه کهم لیډان شه وگهردی بکوژی، نه وهنده و نه وهنده خیرو چاکه ی بوهیه، وه نهو کهسه ی به لیډانی دووهم بیکوژی، نه وهنده و نه وهنده چاکه ی بوهیه، به لام که متر له جاری یه کهم، وه نهو کهسه ی به لیډانی سییه م بیکوژی نه وهنده و نه وهنده چاکه ی بوهیه به لام که متر له جاری دووهم). له گیرانه وهی ژماره (۵۸۰۸) دا، ده فهرمووی: (که سی به پیاکیشانی یه کهم شه وگهردی بکوژی، سه د چاکه ی بوهی دنوووسری، نه وهی به پیاکیشانی دووهم بیکوژی که متری بوهی دنوووسری، نه وهی به پیاداکیشانی سییه م بیکوژی له هی دوو که متری بوهی دنوووسری!).

روونکردنه وه:

شه وگهرد (وه که فهره هنگی خال) ده لی: (شه وگهرد ده عبا یه که وه که مارمیله که، به لام نه م پیوه نه دا). له عه پینیدا، ده فهرمووی: (له قاپو شتی وادا ده تفیته وه، زیانیکی

گەرەمى بۇ مەۋقۇ ئى دەكەۋىتەۋە، لەناۋ خۇيدا خۇى دەگەۋىزىنىۋ ماكى تۈۋشۈۋون بە گۈلى ئى پەيدا دەيى. ۋىنەكەى لە مۈنجددا دەق لەمارمىلكە دەكا، كەمى شل بى). ئەم جانەۋەرە چەند جۇرپكى ھەيە، گەرەۋە بچۈۋكى ھەيە، لە ەەرەبىدا بە گەرەكانيان دەگۈترى سام ئەبەرەس. بەزەينەم ئەم دەعبايە لەگەرەميان زۇرتەرە، ۋە ۋەزەنىشى زياتەرە.

(۱۱۶۹) كۈشتىنى مېروۋلە. (۵۸۱۰ - ۵۸۱۲)

بَاب: فِي قَتْلِ النَّمْلِ

۱۵۰۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «نَزَلَ نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ تَحْتَ شَجَرَةٍ، فَلَدَغَتْهُ نَمْلَةٌ، فَأَمَرَ بِجَهَازِهِ، فَأُخْرِجَ مِنْ تَحْتِهَا، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَأُخْرِقَتْ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ، فَهَلَّا نَمْلَةً وَاحِدَةً!». {الحديث: ۵۸۱۱ = ۵۸۰۴ فم. تجريد ۳/، رقم: ۱۲۳۶ = ۳۰۱۹، ۳۳۱۹}:

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداى ئى بىز) ھەرموۋى: پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بىز) ھەرموۋى: (جارى پېغەمبەرى لە پېغەمبەران لەژىر سىبەرى درەختىكا بارەگاگەى دەخات، مېروۋلەيى پېۋەى دەدا، جا ھەرمان دەكا شەكەكەى دەگۈيزنەۋە بۇ جېگەيى تر، ئەۋجا ھەرمان دەدا شەرە مېروۋلەكە گشتى دەسوۋتىنن، جا خۇدا لەسەرئەۋە گلەيى ئى دەكاۋ سۈۋشى بۇ دەنيىرى: خۇ تۇ تاقە يەك مېروۋلە گەستتى، كەچى نەتەۋەيەكت لە نەتەۋەكان سەرچەم سوۋتاند، كە ھالىيان ۋابوۋ تەسبيحاتو سوپاسو ستايشى خۇدايان دەكرد، دەبوۋ ھەر ئەۋ مېروۋلەيەت سزا بدايە كە پېۋەى دايت). {تاج/۲، زنجيرە: ۴، ژمارە: ۲۵۷۴ ج/۴}.

روونكرندنەۋە:

كۈشتىنى مېروۋلە بەيى ھۆكارپكى رەۋا ھەرەمەۋ گوناھە، بەلام ئەگەر ئازارى ناۋ مالى دەدا، ۋەك ئەۋە دەكەۋتە ناۋ نانۋ ۋاۋەۋ ھەرچى دادەنرا لە مەۋبەق

میروله تی ددهاو خراپی دهکرد، یا لهناو باخچه و هوشه کی شهیه کی بو دانیشتون دروست دهکرد، نهوه لهکاتی وادا:

۱- دروسته بههوی بۆن و شتی واوه دوور بخریتهوه.

۲- نهگهر ههر چاری نهدهکراو زیان و نازارکهی بهردهوام بوو، نهوا دروسته بکوژری، بهلام بهسووتان نا. نیمامی نهوهوی دهفهرموئ: (لهمهزهه بی ئیمه دا - واته: لهمهزهه بی شافیعیدا - کوشتنی میرووله دروست نییه، لهبهر ئهم فهرموودهیه، که نهبو داود بهرشتهی دروست، بهپیی مهرچی بوخاری و موسلیم گیراویه تهوه: (ئیبو عهباب دهفهرموئ: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) ریگهی کوشتنی ئهم چوار گیانله بهرهی نهداوه: میرووله و ههنگو پهپوو سلیمانکه و صورده (باشووکه؟). {بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۴، ژماره: ۲۵۷۸ چاپی چوارهم} {ههروا بروانه: فتح الملهه، بهرگی/۳ - ۴، ص ۲۳۸، رقم الحدیث: ۵۸۰۵}.

(۱۱۷۰) باسی کوشتنی پشیله. (۵۸۱۳ - ۵۸۱۹)

باب: فِي قَتْلِ الْهَرِّ

۱۵۰۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «عُذِّبَتْ امْرَأَةٌ فِي هِرَّةٍ، سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ، فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارُ، لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا إِذْ حَبَسَتْهَا، وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ». {الحدیث: ۵۸۱۳ = ۵۸۰۵ فم. بخاری. بدء الخلق: ۳۴۸۲}:

عهبدو لای کوری عومهه (رمزای خودایان ئی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) دهفهرموئ: (ژنی لهسهه پشیله یی سزادراوه، پشیله کهی بهند کردبوو، ههتا لهبرسانا مردبوو، لهو ماوهیه دا نهخوی ئاوو نانی دابوو پیی، وهنه بهره لای کردبوو ههتا بوخوی لهچرو جانه وهری ناو زهوی بخوات لهسهه نهوه خودا خستیه ناو ئاگری دۆزه خهوه). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۲، ژماره: ۱۶۰۰}.

(۱۱۷۱) باسی مشک و کەسانی کە خودا کردوونی بەمشک (۷۴۰۸ - ۷۴۰۹)

باب: فی الفار وانه مسح

۱۵۰۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فُقِدَتْ أُمَّةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يُدْرَى مَا فَعَلَتْ، وَلَا أَرَاهَا إِلَّا الْفَارَ، أَلَا تَرَوْنَهَا إِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الْإِبِلِ لَمْ تَشْرَبْهُ، وَإِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الشَّاءِ شَرِبَتْهُ؟»، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَحَدَّثْتُ هَذَا الْحَدِيثَ كَعَبًا، فَقَالَ: أَنْتَ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)? قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ ذَلِكَ مِرَارًا? قُلْتُ أَأَقْرَأُ التَّوْرَةَ? وَفِي رِوَايَةٍ: أَفَأَنْزَلَتْ عَلَيَّ التَّوْرَةَ? {الحديث: ۷۴۲۱ = ۷۴۵۷ فم. تجريد البخارى/ ۳، رقم: ۱۳۳۳ = ۳۳۰۵}:

ئەبو ھورەیرە (ھەزای خودای ئی) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (بەرەیی لەنەو دە ئیسرائیل، واتە: لەملەتی جوولەکە، بزربوون و بێ سەرو شوین رویشتون، کەس نازانی چییان بەسەرھاتوو، وەمن وادەزانم کە خودا کردوونی بە مشک، وە ئەم مشکانە ئیستا ھەن لەو بەرە بابەن، چونکە مشکیش وەک جوولەکە ئەگەر شیرێ و شتری بو دابنری نایخواتەو، بەلام ئەگەر شیرێ مەری بو دابنری دەیخواتەو).

جا کاتی ئەم ھەرموودەھەم بو کەعبولئەحبار گێڕایەو، گوتی: تۆ خۆت ئەم ھەرموودەھەت بیست لەدەمی پێغەمبەر خۆی (دروودی خودای لەسەر بێ)؟ کە پێغەمبەر وابفەرمووی؟ گوتم: بەئێ، چەند جاری ئەمە لەی دووبارە کردو، منیش لەو بیزار بووم و پێم گوت: خۆ من تەورات بو ناخوینمەو؟ ھەتا تۆ مەودای رەخنەگرتنت ھەبێ. لە گێڕانەو دەھەکا گوتم: لەتۆ وایە تەوراتم بو ھاتوو؟

روونکردنەو:

لەکۆتایی ئەم ھەرموودەھەدا، لە کوردییەکە تاجول ئوصولدا دەفەرمووی: بەلام وەکوو لەعەینی (عومدەتولقاری) دا دەفەرمووی: (لەپاش ئەم ھەرمایشە روونکرایەو بو پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کەشتی مەسخ کراو، واتە: ئەو

مروغانه‌ی که کراون به بهرازو مه‌یموون و نازهل و دمه‌با، زاوژئ ناکهن و وه‌چه‌یان ئی ناکه‌وئته‌وه). که‌واته: ئەم مشکانه‌ی ئیستا ههن له‌وه‌چه‌ی ئەو به‌ره‌ باب‌ه‌ نین!

(۱۱۷۲) پاداشی ئاودان به‌ نازهل. (۵۸۲۰ - ۵۸۲۲)

باب: سَفَى الْبَهَائِمِ

۱۵۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بئْرًا، فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ، ثُمَّ خَرَجَ، فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَ مِنِّي، فَنَزَلَ الْبئْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ مَاءً ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِيَمِينِهِ حَتَّى رَقِيَ فَسَقَى الْكَلْبَ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ، فَغَفَرَ لَهُ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَإِنَّ لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ لَأَجْرًا؟ فَقَالَ: «فِي كُلِّ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ». {الحديث: ۵۸۲۰ = ۵۸۱۳ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۰۳۸ = ۲۳۶۳ فتح الباری}:

ئەبو هورەیره (رمزای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: (جاری پیاوی له‌ چو‌ئ به‌ ریگه‌یه‌کا دهر‌و‌یشت، توو‌ن‌ی‌تی زو‌ری بو‌ هی‌نا، تا بیر‌یکی دۆزییه‌وه‌و چوو‌ه‌ ناوی و تیر ئاوی خو‌ارد‌وه‌و، کاتی هاته‌ دهر‌وه‌و روانی وا سه‌گی له‌توون‌یا‌نا وازمانی دهر‌گی‌شاوه‌و هاسکه‌ هاسکیه‌تی‌و، له‌تاوا ته‌پایی دهوری بیر‌ه‌که‌ ده‌لی‌سی‌ته‌وه‌، جا پیاوه‌که‌، له‌به‌رخۆیه‌وه‌ ده‌ئ: ئەم سه‌گه‌یش له‌ توون‌یا‌نا وه‌کوو منی به‌سه‌ره‌اتوو‌ه! جا دیسانه‌وه‌ رو‌ی‌شته‌وه‌ خو‌اره‌وه‌ بو‌ناو بیر‌ه‌که‌و کاله‌ (خوف‌فه‌) که‌ی پپی داکه‌ندو پ‌ری کرد له‌ئاوو، گرتی به‌ده‌می‌ه‌وه‌و به‌دیواری بیر‌ه‌که‌دا هه‌ل‌زنییه‌وه‌و سه‌رکه‌وته‌وه‌ سه‌رئ‌و سه‌گه‌که‌ی ئاودا، جا خودا له‌سه‌ره‌ئه‌وه‌ سوپاسی کردو تو‌له‌ی بو‌یک‌رده‌وه‌و لپی خو‌ش بو‌و!)

هاوه‌لان عه‌رزیا‌ن‌کرد: قوربا‌ن ئە‌ی فروستاده‌ی خودا! ئە‌ی ره‌وانه‌کراوی خودا! ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! دیاره‌ هه‌ر چاکه‌یی له‌گه‌ل گیا‌نله‌به‌ری بی‌زما‌نا بکه‌ین، خیر‌و پاداشی هه‌یه‌؟ فه‌رمووی: (به‌ئ‌ وایه‌، هه‌رچاکه‌یی له‌گه‌ل هه‌رشتی بک‌ری که‌

تەڭرەكلىك زىيانى تىبابى خىرىكى گەۋدەيە!}. {تاج/۲، زنجىرە: ۵، ۱۷۷، ژمارە: ۱۹۳۹ ج/۴ = چاپى چۈرەم}.

(پۈختەيەكى كۈرتى نامەى مار)

۱- جۆرە ماریكى تايىبەت ھەيە، ۋەك كۆلە ۋەيىباب، لەھەر شوینى بىنران، سۈننەتە بكوژرىن و مۆلت و مەۋدای دەر بازبۈون نەدرین.

۲- مارو دوۋپشك و جانەۋەرى تری زیانە خرۆ، لەدەشت و دەر، بەبى مەرچ دەكوژرىن.

۳- ماری ناو مال، بەتايىبەتى ئەوانەیان كەپپیان دەگوترى: (عَوَامِرُ الْبُيُوتِ = خىۋى ناو مال) ۋاباشە تا سى جار، كە دەر دەكەون، ھۇشيار بکرىنەۋە كە مالەكە چۆل بکەن، دەنا دەكوژرىن، جا ئەگەر پاش سى جارەكە دەرکەۋتن، ئەۋا دەكوژرىن بەبى مەرچ.

۴- كۈشتنى شەۋگەرد سۈننەتە، چۈنكە زىيانى زۆرە.

۵- كۈشتنى مېروۋلە بەبى ھۆى رەۋا ناباشە ۋە ھەرامە، دەبى مەرۋى موسولمان لەشتى ۋا خۆى بپارىزى، جۆرى لە مېروۋلە پىۋە دەدا.

۴۷- نامه‌ی شیعیرو شتانی تری وا

کتاب الشَّعْرِ وَغَیْرِهِ

{بروانه: تاجول ئوصول به‌کوردی به‌رگی پی‌نجه‌م، زنجیره: ۶۸، لاپه‌ره: ۴۸۸، له‌ژماره: ۵۴۲۲ هه‌تا ژماره: ۵۴۵۳، زنجیره: ۷۵ + ته‌جریدی بوخاری/۵، ژماره: ۱۹۵۴}.

(۱۱۷۲) باسی شیعیرو خویندنه‌وه‌ی شیعر. (۵۸۴۶ - ۵۸۵۵)

بَابُ فِي الشَّعْرِ وَإِنْسَادِهِ

۱۵۰۶- عَنْ الشَّرِيدِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَدِفْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا، فَقَالَ: «هَلْ مَعَكَ مِنْ شَعْرِ أُمِّيَّةَ بْنِ أَبِي الصَّلْتِ شَيْءٍ؟» قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: «هِيَ»، فَأَنْشَدْتُهُ بَيْتًا، فَقَالَ: «هِيَ»، ثُمَّ أَنْشَدْتُهُ بَيْتًا، فَقَالَ: «هِيَ»، حَتَّى أَنْشَدْتُهُ مِائَةَ بَيْتٍ. {الحديث: ۵۸۴۶ = ۵۸۳۹ فم:}

عهری کوری شه‌رید (ره‌زای خودایان ل بئ) له‌باوکیه‌وه فه‌رمووی: روژی له‌پاشکوی پی‌غه‌مبه‌روهه سوار بوو بووم، فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ): (نایا هیج هه‌لبه‌ستی ئومه‌یه‌ی کوری نه‌بو سه‌لت له‌به‌ره؟). گوتم: ئا، له‌به‌رمه! فه‌رمووی: (ئاده‌ی بئ) منیش شیعیرێکم له‌ شیعه‌رکه‌انی خویندنه‌وه بو‌ی. فه‌رمووی: (بابئ). ئیتر هه‌ر شیعیرێ ئه‌وم بو‌ی ده‌خویندنه‌وه و هه‌ر ده‌یفه‌رموو: (بابئ) هه‌تا سه‌د به‌یتم بو‌ی خویندنه‌وه). {تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۴۳۷ چاپی چواره‌م}.

(۱۱۷۴) راستترین گوتیه‌ی که هه‌نهر گوتوویه‌تی

بَابُ: أَصْدَقُ كَلِمَةٍ قَالَهَا شَاعِرٌ

۱۵۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَصْدَقُ كَلِمَةٍ قَالَهَا شَاعِرٌ كَلِمَةُ لَبِيدٍ: أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ». {الحديث: ۵۸۴۹ = ۵۸۴۳ فم:}

خۆشه‌ويست (درودى خودای له‌سه‌ر بى) ده‌فه‌رموئى: (راست‌ترین گوته‌يى که هه‌ستيار

(شاعیر) وتبیتی، ئەم گوتهیهی له بیده که دهلی:

(أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ
(وَكُلُّ نَعِيمٍ لَّا مَحَالَةَ زَائِلٌ)

واته:

نہم دنیا یہ کہ اوو بایہ
 هیچ و پووج و بی بہایہ
 نازو بہرہی بی بہقایہ
 نہوہی راست بی بس خواہہ!

{تاج/۵، زنجیرہ: ۶۹، ژمارہ: ۵۴۲۶ ج/۴ + تجریدی بوخاری بہرگی چوارہم،

لاپهړۍ: ۱۹۰، ژماره: ۱۵۰۴.

له ته جریدی بوخاریدا، له کوردییه کهیدا، دمفه رموی:

روونکردنهوه:

(لهسەر فه‌رمایشتی فه‌تحو‌لباری شه‌رحی سه‌حیحی بوخاری له‌پراقه‌ی ئەم
 فه‌رمووده‌یه‌دا، که ژماره‌که‌ی له‌ فه‌تحو‌لباریدا = ۳۸۴۱، که‌دوو طه‌ره‌فی هه‌یه، ژماره‌:
 ۶۱۴۷ و ۶۴۸۹، له‌وێدا ده‌فه‌رموئ: له‌بید ئیسلام بووه، وه‌ ئیما‌می بوخاری به‌
 سه‌حابه‌ی داناوه. له‌ ئیصابه‌و ئیستیعا‌بیشدا ده‌فه‌رموئ: ناوی له‌بیدی کو‌ری
 ره‌بیعه‌ی کو‌ری عامیره، شاعیرێکی به‌ناوبانگه‌، سوار چاکیکی نازاو دلێر بووه، له‌دوو
 سه‌رده‌ما ژیاوه، زۆرینه‌ی شیع‌ره‌کانی له‌پیش ئیسلامبووندا گو‌تووه، موسو‌لما‌نیکی
 زۆر جوان و رێک و پێک بووه، له‌گه‌ڵ ده‌سته‌یی که‌ ژماره‌یان سیازده‌ پیاو بوو،
 له‌هۆزی به‌نی کلاب، که‌ نوێنه‌ری هۆزه‌که‌یان بوون، هات بو‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌رو
 ئیسلام بوو). عائیشه (هم‌زای خودای ئی به‌) گه‌لی جار ده‌یفه‌رموو: ره‌حمه‌تی خودا له‌ له‌بید
 که‌ ده‌لێ (کامل):

ذَهَبَ الَّذِينَ يُعَاشُ فِي أَكْثَرِهِمْ
وَبَقِيَ فِي خَلْفٍ كَجَلْدِ الْأَجْرِبِ

واته:

روویین ئهوانه ی کسه له ژيانا
گوزهران خووش بوو له په نایانا
مامه وه له ناو وه چه یی بی فه
بی وهج و بی فه، وه کوو که وئی گهرا!

عائیشه (رهزای خودای ئی بین) دهیقه رموو:

دهی ئه گهر له بید فریای ئه م سهرده مهی ئیمه بکه وتایه، دهی چی بگوتبایه!
ئیمای عومه ر (رهزای خودای ئی بین) له باره ی شیع ر وتنه وه، له پاش ئیسلامبوونی پرسیار
ئی دهکا، دهئی: خودا له جیاتی شیع ر، به سوورتهی به قهره ههقی بو کردوومه ته وه،
سه دو په نجا سال ژیاوه، له کووفه نیشته جی بوو، هه ر له وئی له کاتی حوکمرانی
وه لیدی کوری عوقبه دا ده مرئ، له سهرده می جینشینی پیشه وا عوسماندا گیانی
پاکی به خزمتهی خودای گه وره شاد دهی، له سالی چل و یهکی کوچیدا، له و رۆژده
که موعاوییه ده چیه ناو کووفه. له ئیصابه دا ئاماژه دهکا، که پیغمبه ر (دروودی خودای
له سه ر بین) له سه ر دوانگه، شیع ره که ی له بید ده خوینیته وه.

ئیبنو عه بدول بهرر (رهحمتهی خودای ئی بین) له ئیستیعا با ده فه رموی: (کاتی ده گاته
ته مه نی سه دو بیست سال ئه م هۆنراوه یه، دهئی (کامل):

وَلَقَدْ سَأِمْتُ مِنَ الْحَيَاةِ وَطُولِهَا
وَسُؤَالِ هَذَا النَّاسِ: كَيْفَ لِيْ

واته:

له ژین و دریی، ته وواو بیزارم
{چوونی؟ ئه ی له بید!} ده دا ئازارم!

۱۱۷۵) خو خه ریککردنی زۆر به شیع ره وه ناباشه

باب: كَرَاهِيَةُ الْأَمْتِلَاءِ مِنَ الشَّعْرِ

۱۵۰۸- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

قَالَ: «لَأَنْ يَمْتَلِيَ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَيْحًا يَرِيهِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَ شَعْرًا». {الحديث: ۵۸۵۳ =

۵۸۴۸ فە. تەجۋىد البخارى / ۲۲۳ / ۵، رەقەم: ۱۹۵۵ = ۶۱۵۴. تەرمەزى. ئادەب: ۲۸۵۲. ئىبن ماجە. ئادەب: ۲۷۶۰. تەخفە الأشراف: ۲۹۱۹}.

سەعدى كۆرى ئەبو وەھفەس (رەزەي خۇدەي ئى بىن) دەفەرمۇي: پېغەمبەر (دروودى خۇدەي لەسەر بىن) دەفەرمۇي: (لەراستىدا ناودلى مەروۇف پەربى لەكەم و زوخاوىكى وا، كە ناوسكى بگەننىن، هېشتا ئەو دەي باشترە لەو دە كە دلى پەربى لە هەلبەست و هونراو دە). {تاج/۵/۴۹۰، زنجىرە: ۶۸، ژمارە: ۵۴۲۲ ۴/ج}.

۱۱۷۶ خۆل كەردن بەرووى ئەوانەي كە لەروو، لە گۆترە مەدح و ستايشى كەسى لەروو دەكەن. (۷۴۲۶ - ۷۴۳۳)

باب: حَتَّى الثَّرَابِ فِي وُجُوهِ الْمَدَّاحِينَ

۱۵۰۹ - عَنْ هَمَّامِ بْنِ الْحَارِثِ: أَنَّ رَجُلًا جَعَلَ يَمْدَحُ عُثْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَعَمِدَ الْمِقْدَادُ فَجَنَّا عَلَى رُكْبَتَيْهِ، وَكَانَ رَجُلًا ضَخْمًا فَجَعَلَ يَحْثُو فِي رَجْلِهِ الْحَصْبَاءَ، فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ: مَا شَأْنُكَ؟ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَدَّاحِينَ فَاحْثُوا فِي وُجُوهِهِمُ الثَّرَابَ». {الحديث: ۷۴۳۱ = ۷۴۶۶ فەم}:

هەممەمى كۆرى خارىت فەرمووى: پىاوى لەروو، دەستى كەرد بەمەدح و ستايشى ئىمامى عۇثمان (رەزەي خۇدەي ئى بىن) مىقدادى كۆرى عەمەرىش، كە ناسراو بە مىقدادى كۆرى ئەسوود، هەستا چوو بۆلەي پىاوەكە و هات بەسەر چۆكدا، گەرچى مىقداد پىاوىكى قەبەي زى زەبەلاح بوو، بەلام بۆئەو دەي كە فەرمانەكەي پېغەمبەر (دروودى خۇدەي لەسەر بىن) جى بەجى بكا هات بەسەر چۆكاو تۆزى لەم و خۆلى هەلگەرت و وەشاندى بەرووى كەبەرى مەتەكەردا. عۇثمان فەرمووى: ئەو دە چىتە بۆ وادەكەي؟ مىقداد فەرمووى: حەزەرت (دروودى خۇدەي لەسەر بىن) دەفەرمۇي: (ئەگەر كەسىكتان بىنى، دەستى كەرد بەمەدح و ستايش خوانى لەروو، خۆل بەكەن بەسەر و چاويدا). {رياض/۴/۱۷۰، زنجىرە: ۳۶۰، ژمارە: ۱۷۹۰} + {تاج/۵، زنجىرە: ۱۹، ژمارە: ۴۷۸۳، چاپى چوارەم}.

روونکردنەوه:

نەوهووی (رەحمەتی خودای ئی بێ) دەفەر مووی: کۆمەلێ فەر موودە هەیه سەبارت بە قەدەغەکردنی مەتەحی لەروو، فەر موودە زۆری تریش هەیه لەبارە ی رێگە پێدانیهوه، هەردوو جوۆرە فەر موودە گانیشت فەر موودە ی راست و دروستن. لەبەرئەوه زاناگان دەفەر موون: رێبازی رێکخستن و پێکەوه سازانیان ئاوايه: کە بگوترێ ئەو کەسە ی کە لەروو وەسپی دەکری، ئەگەر خاوەنی باوەرپێکی پتەوی تەواو بوو، بەکۆششی خۆی دەروونی خۆیی دامراندبوو، بەو ستایشە لەخۆی نەدەگۆرا، نەفسی دنیایی مردبوو، وەگەیبوو پەیهی دلنیا یی و خودا ناسی تەواو، لەبەرئەوه مەترسی ئەوهی ئی نەدەکرا کە بەو ستایش و تاریفە، لەخۆی بایی ببێ و کەیفی پێی بێ، ئەوه وەسپی جوانی ئەو جوۆرە کەسانە با لەرووی خۆیانیش بێ دروستە، نادروست و ناباش نییه، بەلام ئەگەر مەترسی شتی وای ئی دەکراو، لەوانە بوو کەبەو مەتەحە گیرۆدە ببێ، یا بگۆڕی، یا بایی ببێ، یا کابرای وەسپگۆ، لە وەسپکردنەکە ی، مەبەستی دەستکەوتنی خەلات و شتی تری وایی، ئەوه مەتەحی لەروو، لەم کاتانەدا، زۆر خراپ و ناباش و ناپەسەندە).

ئێتر بەپێی ئەم درێژە پێدانە ی نەوهوویە و رافە نووسەکانی تر، ئەو فەر موودە جیا جیا یانە، کە لەم بارەیهوه هاتوون پیادە دەکری. {بەروانە: ریاض/ ۴، زنجیرە: ۳۶۰، ژمارە: ۱۷۹۰ هەتا کۆتایی}.

(۱۱۷۷) تاریف و مەتەحی لەرووش نەبێ هەر ناباشە. (۷۴۲۶ - ۷۴۳۳)

باب: فی کراهیة التزکیة والمَدَح

۱۵۱۰- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ ذُكِرَ عِنْدَهُ رَجُلٌ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَا مِنْ رَجُلٍ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَفْضَلُ مِنْهُ فِي كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَيَحَكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ»، مِرَارًا يَقُولُ ذَلِكَ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فَلَانًا - إِنْ كَانَ يُرَى أَنَّهُ كَذَلِكَ - وَلَا أَزْكِي عَلَى اللَّهِ

أَحَدًا». {الحديث: ۷۴۲۷ = ۷۴۶۲ فتح المُلهم. تجرید/ ۳، رقم: ۱۱۲۲ = ۲۶۶۲، ۶۰۶۱، ۶۱۶۲. أبو داود. أدب: ۴۸۰۵. ابن ماجه. أدب: ۳۷۴۴. تحفة الأشراف: ۱۱۶۷۸}:

ئەبو بەکره (رمزای خودای ئی بئ) دهفهرمووی: لهخزمهتی پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سهر بئ) باسی پیاووی کرا، پیاوویکی تریش وه‌سپی چاکی و باشیی ئه‌وی کرد، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (هاوار بو تو ئه‌ستوی هاوړیکه‌تت شکاند!). وه چه‌ندجار له‌سهر یه‌ک ئه‌م وشه‌یه‌ی دووباره کرده‌وه، ئه‌وجا فه‌رمووی:

(ئه‌گه‌ر که‌سیکتان هه‌ر چاری نه‌بوو، که ویستی وه‌سپی که‌سی بکا، با جه‌زمی پیا‌دا نه‌نی و بیخاته خانه‌ی بو‌چوونه‌وه‌و بلئ: من واده‌زانم که واوایه، ئه‌مه‌یش به‌مه‌رجی ئه‌وه که ئه‌و کابرایه، به‌زه‌ینی خو‌ی وابئ که وه‌ک خو‌ی ده‌لئ، وه‌بلئ: به‌لام شایه‌تی ئه‌وه‌ی بو‌ناده‌م که له‌لای خودایش وه‌ک من ده‌یلئیم وا پاک و باشه، چونکه شتی واو بریاری وا به‌س خودا بو خو‌ی ده‌یزانی!).

(۱۱۷۸) نه‌ردین (تاو‌له‌کردن). (۵۸۵۶)

بَابُ اللَّعْبِ بِالنَّرْدِشِيرِ

۱۵۱۱- عَنْ بُرَيْدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِشِيرِ فَكَأَنَّمَا صَبَغَ يَدَهُ فِي لَحْمِ خَنْزِيرٍ وَدَمِهِ». {الحديث: ۵۸۵۶ = ۵۸۵۰ فم. أبو داود. أدب: ۴۹۳۹. ابن ماجه. أدب: ۳۷۶۳. تحفة الأشراف: ۱۹۳۵}:

بورمه‌یده (رمزای خودای ئی بئ) دهفه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) دهفه‌رمووی: (هه‌رکه‌سی وازی به‌ تاو‌له‌ بکا، وه‌ک ده‌ستی به‌گوشت و خو‌ینی به‌راز ره‌نگ بکا ئاوایه)، واته: وه‌ک پارووی ئی بگرئ و بیخوات ئاوایه، دیار و ئاشکرایه که گوشتی به‌راز گلا‌وو چه‌په‌ل و هه‌رامه به‌ده‌قی قورئان). {تاج: ۵/۵۰۲، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۵۴۴۶}.

۴۸- نامه‌ی خهون بینین

کتاب الرؤیا

{بروانه: تاجول ئوصول، بهرگی جوارهم، لاپه‌ره: ۶۰۵ چاپی جوارهم، زنجیره: ۱، ژماره: ۴۲۹ هه‌تا زنجیره: ۱۱، لاپه‌ره: ۶۴۳، ژماره: ۴۲۹۶} + {ریاض/۲، لاپه‌ره: ۳۰۸، چاپی دووهم، زنجیره: ۱۳۰، ژماره: ۸۳۸ هه‌تا ژماره: ۸۴۴ + ته‌جریدی بوخاری = بوخته‌ی (مختصر صحیح البخاری) بهرگی پی‌نجه‌م، لاپه‌ره: ۳۴۰، چاپی یه‌که‌م، زنجیره: ۹۳، له ژماره: ۲۰۸۱ هه‌تا لاپه‌ره: ۳۵۲، ژماره: ۲۰۹۱}.

(۱۱۷۹) خه‌وینینی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

بَابُ فِي رُؤْيَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۱۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «رَأَيْتُ ذَاتَ لَيْلَةٍ فِيمَا يَرَى النَّائِمُ كَأَنَّا فِي دَارِ عُقْبَةَ بْنِ رَافِعٍ، فَأَتَيْنَا بِرُطَبٍ مِنْ رُطَبِ ابْنِ طَابٍ، فَأَوَّلْتُ الرُّفْعَةَ لَنَا فِي الدُّنْيَا، وَالْعَاقِبَةَ فِي الْآخِرَةِ، وَأَنْ دِينَنَا قَدْ طَابَ».

{الحديث: ۵۸۹۱ = ۵۸۸۶ فم: }

ئهنه‌سی کوری مالیک (رفزای خودای ئی بن) فه‌رمووی: چه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

فه‌رمووی: (شه‌وی له‌خه‌وما دیتم که‌وا، وه‌کوو له‌مالی عوقبه‌ی کوری رافیعدا بین وابوو، که‌هاوه‌ئیک‌ی ئهن‌نصاری پی‌غه‌مبه‌ره، ته‌ره خورمای تازه‌یان بو‌مان هی‌نا، له‌وجۆره خورمایه که‌پی‌ی ده‌لێن: خورمای ئیبنو طاب! منیش ئهم خه‌ونه‌م ئاوا خه‌ون په‌رژێن کرد: رافیعم لیک‌دایه‌وه به‌سه‌ر به‌رزیی دنیا‌مان و عوقبه‌یشم دانا به‌سه‌ره‌نجامی باشی دوارۆژمان و روطابی ئیبنو طابیشم لیک‌دایه‌وه به‌وه که‌وا ئهم ئایینه‌ی ئیمه‌ خو‌ش و باش بو‌وه دامه‌زراوه‌و ره‌گی داکوتاوه). {تاج/۴، زنجیره: ۵، ژماره: ۴۲۶۰ ج/۴ = چاپی جوارهم}.

روونکردنه‌وه:

له فه‌تحو‌ل‌ول‌ه‌ی‌م‌دا، له‌ق‌ازی‌ ع‌ه‌ی‌اض‌ه‌وه (ره‌زای‌ خودای‌ لی‌ ب‌ن) را‌گو‌یز‌ ده‌کا: که‌ خ‌ه‌و
لی‌ک‌دا‌نه‌وه‌و خ‌ه‌ون‌ په‌ر‌ژ‌ین، به‌م‌ چ‌وار‌ شی‌وه‌یه‌ ده‌بی:

۱- ئی‌شتی‌قاق، وه‌ک‌ ئه‌مه‌ی‌ پی‌غه‌م‌به‌ر (د‌رو‌دی‌ خودای‌ له‌سه‌ر‌ ب‌ن) که‌ نم‌و‌ونه‌یه‌کی‌ جو‌انه،
بو‌ ئی‌شتی‌قاق، واته: بو‌ د‌و‌ز‌ینه‌وه‌ی‌ مانای‌ خ‌ه‌ون‌ له‌واتای‌ نا‌وو‌ ک‌ونیه‌و که‌س‌نا‌وو
نا‌ز‌نا‌و، چ‌ون‌که‌ (ع‌وق‌به) به‌ ک‌وردی‌ واته: سه‌ره‌ن‌جام، (راف‌یع) واته: سه‌ره‌رز، ئی‌ب‌نو
ط‌اب (که‌ ک‌ونیه‌یه: واته: که‌س‌نا‌وه) واته: کا‌که‌ باش‌ه.

ه‌ه‌مو‌و ر‌سته‌که‌ به‌سه‌ر‌ ی‌ه‌که‌وه‌ به‌ک‌وردی، واته‌که‌ی‌ ئه‌مه‌یه: {ش‌ه‌وی‌ له‌خ‌ه‌وما
دی‌تم‌ که‌وا وه‌کو‌و له‌مالی‌ (سه‌ره‌ن‌جام)‌ی‌ ک‌ور‌ی‌ (سه‌ره‌رز)‌دا ب‌ین‌ واب‌وو، ته‌ر‌ه
خ‌ور‌مای‌ تاز‌ه‌یان‌ ه‌ینا‌ بو‌مان، له‌و‌ جو‌ره‌ خ‌ور‌مای‌ه‌ که‌پ‌یی‌ ده‌ل‌ین: ر‌وت‌ابی‌ (کا‌که‌
باش‌ه!)}.

۲- به‌وش‌تانه‌ی‌ که‌ به‌شی‌وا‌زی‌کی‌ پ‌ته‌و له‌یه‌ک‌تری‌ ده‌چ‌ن، وه‌ک‌ مام‌ؤ‌ست‌ای
ق‌وت‌اب‌خانه، خ‌ه‌و په‌ر‌ژ‌ین‌ ده‌ک‌ری‌ به‌ ق‌ازی‌ و ده‌سه‌ل‌ات‌دارو سه‌رو‌کی‌ پا‌پ‌و‌ر.

۳- ئه‌و‌کار‌ه‌ی‌ که‌ م‌رو‌ف‌ له‌خ‌ه‌ون‌دا ده‌یکا، ب‌ک‌ری‌ به‌نیش‌انه‌و به‌ل‌گه، له‌سه‌ر‌ وات‌ای
خ‌ه‌ونه‌که، وه‌ک‌ که‌س‌ی‌ له‌خ‌ه‌ون‌دا ده‌ب‌ین‌ی‌ خ‌ه‌ری‌کی‌ خان‌وو‌ در‌وست‌کرد‌نه، ئه‌وه
نیش‌انه‌ی‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ژ‌ن‌ د‌ین‌ی، چ‌ون‌که‌ مه‌به‌ستی‌ سه‌ره‌کی‌ له‌ در‌وست‌کرد‌نی‌ خان‌وو،
مال‌ و منال‌ پی‌که‌وه‌نانه، ئه‌وه‌یش‌ به‌بی‌ ژ‌ن‌ ناب‌ی.

۴- ک‌رد‌نی‌ ئه‌و‌ ش‌تانه‌ی‌ که‌ له‌ق‌ور‌ئان‌ و س‌ون‌ه‌ت‌و په‌ند‌ی‌ پی‌شین‌انا، با‌س‌ک‌را‌ون،
ب‌ک‌ر‌ین‌ به‌سه‌ر‌چ‌اوه‌ بو‌ خ‌ه‌ون‌ په‌ر‌ژ‌ینه‌که. وه‌ک‌ ته‌ع‌ب‌یری‌ (ته‌خته = خ‌ه‌شه‌به) به‌
م‌ونا‌ف‌یق‌ و که‌سی‌ نا‌پاک، چ‌ون‌که‌ ق‌ور‌ئان‌ ده‌فه‌رم‌وی: (ک‌ان‌ه‌م‌ خُشِبْ مُسَنَدَةً). وه‌ک‌
م‌ش‌ک‌ به‌ (ف‌اس‌ق) چ‌ون‌که‌ پی‌غه‌م‌به‌ر‌ نا‌وی‌ نا‌وه (ف‌و‌ی‌س‌قَة) وه‌ک‌ شو‌وش‌ه‌ به‌ژ‌ن، چ‌ون‌که
پی‌غه‌م‌به‌ر (د‌رو‌دی‌ خودای‌ له‌سه‌ر‌ ب‌ن) به‌ ئه‌ن‌جه‌شه‌ی‌ فه‌رم‌وو‌ که‌ و‌ش‌تری‌ ژ‌یر‌ ئا‌فر‌ده‌ته‌کان‌ی‌ لی‌
ده‌خ‌ور‌ی‌ (رِفقاً بالق‌واری‌).

۱۵۱۳- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: «رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَهَاجِرُ مِنْ مَكَّةَ إِلَى أَرْضٍ بِهَا نَخْلٌ، فَذَهَبَ وَهَلَىٰ إِلَيَّ

أَنَّهَا الْيَمَامَةُ أَوْ هَجْرُ، فَإِذَا هِيَ الْمَدِينَةُ يَثْرِبُ، وَرَأَيْتُ فِي رُؤْيَايَ هَذِهِ أَنِّي هَزَزْتُ سَيْفًا فَانْقَطَعَ صَدْرُهُ، فَإِذَا هُوَ مَا أُصِيبَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ أُحُدٍ، ثُمَّ هَزَزْتُهُ أُخْرَى فَعَادَ أَحْسَنَ مَا كَانَ فَإِذَا هُوَ مَا جَاءَ اللَّهُ بِهِ مِنَ الْفَتْحِ وَاجْتِمَاعِ الْمُؤْمِنِينَ، وَرَأَيْتُ فِيهَا أَيْضًا بَقْرًا، وَاللَّهُ خَيْرٌ، فَإِذَا هُمْ النَّفَرُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ أُحُدٍ، وَإِذَا الْخَيْرُ مَا جَاءَ اللَّهُ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ بَعْدُ، وَتَوَابُ الصَّدَقِ الَّذِي آتَانَا اللَّهُ بَعْدَ يَوْمِ بَدْرٍ». {الحديث: ٥٨٩٣ = ٥٨٨٨ فم. بخاری. مناقب: ٣٦٢٢، ٣٩٨٧، ٤٠٨١، ٧٠٣٥، ٧٠٤١} :

ئەبو موسای ئەشعەری (رمزی خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (لەخەوما دیم وا لەمەککەوێ کۆچ و باردهکەم بۆ ولاتی که باخو داره خورمای زۆری والی، زەینم بۆئەوێ چوو که ئەو شوینە یا یەمامە بێ، یا هەجەر بێ، کهچی خۆی نەبوو، نە یەمامە بوو، نە شاری هەجەر، بەئکوو ئەو شوینە مەدینە دەرچوو، که لەپیش کۆچدا ناوی یەثریب بوو، خودای گەورە لە قورئانا، ناوی نا (المدينة).

هەر لەم خەونەمدا، روانیم گەوا شمشیری وابەدەستمەو، که رام وەشاندا نووکهکە ی پەری، دیاربوو که ئەو شکستە بوو، که لەغەزای ئوحوودا تووشی موسوڵمانان بوو، جا لەپاشا کهجاری تر رام وەشاندهو، گەلی لەجاران باشتی ئی هاتەو، دیاربوو که ئەو سەرکهوتن و یەگرتنی موسوڵمانانە بوو، که لەپاش تیکشکانی ئوحوود، لەسالی ئاییندهدا، لەغەزای بەدری دووهمدا، که ناوداره به بەدری مەوعید، خودا رهخساندی بۆ موسوڵمانان، هەر لەو خەونەمدا چەن سەری گام بینی سەر دەبران، هەر لەو خەونەمدا ئەم رستهیه درا به گویم: (وَاللَّهُ خَيْرٌ: خیر لای خوایه) دیاربوو ئەو گا سەربرینه، ئەو حەفتا شههیده بوون، که لەغەزای ئوحوودا شههید بوون، دیاربوو ئەو خیرمیش که لەلای خودا بوو، ئەو خیر و بیره بوو که خودای گەورە لەپاش بەدری دووهم رهخساندی، وه پاداشی باشی ئەو سەر راستیه بوو، که موسوڵمانان لهبەدری دووهمدا، پیادهیان کردو ئامادهی بەدری مەوعید بوون، به لام بیاباوهرهکان، به ئینی خۆیان نهبرده سەرو نههاتن!}. {تاج/٣، زنجیره: ١٠١، ژماره: ٣١٥٩} + {تاج/٤، زنجیره: ٥، لاپههه: ٦١٧، ژماره: ٤٢٥٧} .

۱۱۸۰) پیغمبر (دروودی خودای له سهر بی) له خه وندا، موسه یله مهی که ذذاب و

له سوودی عه نسى ده بینى

باب: رُؤْيَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُسَيِّلَمَةُ الْكَذَّابِ الْعَنَسِيِّ الْكَذَّابِ

۱۵۱۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَدِمَ مُسَيِّلَمَةُ الْكَذَّابُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ، فَجَعَلَ يَقُولُ: إِنْ جَعَلَ لِي مُحَمَّدٌ الْأَمْرَ مِنْ بَعْدِهِ تَبِعْتُهُ! فَقَدِمَهَا فِي بَشَرٍ كَثِيرٍ مِنْ قَوْمِهِ، فَأَقْبَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَمَعَهُ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ بْنُ شَمَّاسٍ، وَفِي يَدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قِطْعَةٌ جَرِيدَةٍ حَتَّى وَقَفَ عَلَى مُسَيِّلَمَةَ فِي أَصْحَابِهِ، قَالَ: «لَوْ سَأَلْتَنِي هَذِهِ الْقِطْعَةَ مَا أُعْطَيْتُكَهَا، وَلَنْ أُنْعِدَّ أَمْرَ اللَّهِ فِيكَ، وَلَكِنْ أَذْبَرْتُ لِيَعْقِرَنَّكَ اللَّهُ، وَإِنِّي لَأُرَاكَ الَّذِي أُرِيتُ فِيكَ مَا أُرِيتُ، وَهَذَا ثَابِتٌ يُجِيبُكَ عَنِّي»، ثُمَّ انْصَرَفَ عَنْهُ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَسَأَلْتُ عَنْ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّكَ أَرَى الَّذِي أُرِيتُ فِيكَ مَا أُرِيتُ»، فَأَخْبَرَنِي أَبُو هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُ فِي يَدَيَّ سِوَارَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ، فَأَهْمَنِي شَأْنُهُمَا، فَأَوْحَى إِلَيَّ فِي الْأَنَامِ أَنْ أَنْفُخَهُمَا فَتَنْفُخْتُهُمَا فَطَارَا، فَأَوَلَّتُهُمَا كَذَّابَيْنِ يَخْرُجَانِ مِنْ بَعْدِي، فَكَانَ أَحَدُهُمَا الْعَنَسِيُّ صَاحِبُ صَنْعَاءَ وَالْآخَرُ مُسَيِّلَمَةُ صَاحِبُ الْيَمَامَةِ». {الحديث: ۵۸۹۴ = ۵۸۸۹ فم. تجريد البخارى/ ۴، لاپه ره: ۳۶۲، رقم: ۱۶۰۸ / ۵۳۷۳، ۳۶۲۰، ۴۳۷۸، ۷۰۳۳، ۷۴۶۱، ۴۳۷۴، ۳۶۲۱، ۴۳۷۵، ۴۳۷۹، ۷۰۳۴، ۷۰۳۷. ترمذى. رؤيا: ۲۲۹۲. تحفة الأشراف: ۶۵۱۸، ۱۳۵۷۴} :

ئيبنو عه عباس (رهزای خودایان بی) فهر مووی: به سهرینى پیغمبر (دروودی خودای له سهر بی)

موسه یله مهی دروژن که ناسراوه به موسه یله مهی که ذذاب، هات بو مه دینه، عه شاماتیکی زوری له هوژه کهی خوئی له گه لدا بوو، دهیگوت:

ئه گهر موحه ممد له دواى خوئی، کاروبارو جینشینی خوئی بسپیری به من و بمکات به جینشینی خوئی، دیمه سهر دینه کهی و پهیره وى نهو ده که م، پیغمبریش (دروودی خودای له سهر بی) سابیتی کوری قه یسی له گه لدا بوو، که خه تیپو وتار خوینیکی زاناو داناوو، چوو بولای موسه یله مه، هه تا له بهر چاوی هه مووان، نیقامه حوججه ی له سهر بکات، وه لهم کاته دا، پیغمبر (دروودی خودای له سهر بی) پارچه

چیلکەیهکی پەلکە خورمای بە دەستەووە بوو، کە گەشتە لای موسەیلەمە لەناو
هۆزەکەیدا بوو، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەدیاری راوەستا، لەپاش گوشتوگۆیەك،
کە بریتی بوو لەو کە موسەیلەمە داوای جینشینی پیڤەمبەری کرد، پیڤەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) پیی فەرموو: (ئەگەر داوای ئەم پارچە چیلکەیهشم ئی بکە
نایدەم پیت! چ جایی ئەوەی کە بتکەم بە جینشینی خۆم لە داوای خۆم، تۆ ناتوانی
فەرمانی خودا سەبارەت بە خۆت بشکێنی و رادە ئەرەت ناکەوێ کە ئەو فەرمانە
خودا لەبارە تۆوە بریاری داووە بە تۆ رەت نابێتەو، خۆ ئەگەر تۆ لەمن
هەلبگەریتەو، خودا لە گلوگۆت دەخات، وات دەبینم کە تۆ ئەو کابرایەیت کە
بەخەو حالی بەدی ئەوم پی نیشان دراو، ئەوا من دەروم ئەمە سابیتە چی
قسە یەکت هەیه ئەو لەجیاتی من وەلامت دەداتەو، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
بەجی هیشت و روشت. ئیبنو عەبباس (رەزای خودای ئی بێ) فەرموو: لەبارە ئەم
خەونە پیڤەمبەرەو، کە فەرموو: (... وات دەبینم کە تۆ ئەو کابرایەیت کە
بەخەو...) لەبارە ئەم خەونەو لە ئەبو هورەیرەم پرسی فەرموو: پیڤەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) فەرموو: (نوستبووم لەخەوما دیم کە لەهەردوو دەستەدا دوو
بازنی زیڕم دی، ئەو خەمگینی کردم، لە خەو کەمدا سرووشم بۆکرا: ئادە
فوویان ئی بکە، منیش فووم لیکردن، جا هەردووکیان بابردنی و فرین، ئەو دوو
بازنەم بەدوو درۆزن لیک دایەو، کە لە داوای من شۆرەتیان بلأو دەبیتهو و ناویان
دەزڕی، ئەو دوو فرە درۆزنە یەکیکیان ئەسوەدی عەنسی بوو، ئەو وێتریان:
موسەیلەمە کە زاب بوو، کە ئەسوەد لە صەنعاء بوو، موسەیلەمەش لە یەمامە
بوو). {تاج/۵، زنجیرە: ۹۵، ژمارە: ۵۵۳۲ ج/۴} + {تاج/۴، زنجیرە: ۵، ژمارە: ۴۵۶
ج/۴}.

(۱۱۸۱) دیتنی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) لہ خہ وندا. (۵۸۵۷ - ۵۸۹۶)

بَاب: قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى

۱۵۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَسَيَرَانِي فِي الْيَقَظَةِ، أَوْ لَكَأَمَّا رَأَى فِي الْيَقَظَةِ، لَا

يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي»، وَقَالَ: فَقَالَ أَبُو سَلَمَةَ: قَالَ أَبُو قَتَادَةَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ رَأَى فَقَدْ رَأَى الْحَقَّ». {الحديث: ۵۸۷۹ = ۸۷۴ فم. تجرید

البخاری ۳۴۲/۵، رقم: ۲۰۸۴، ۶۹۹۳، ۶۹۹۶. أبو داود. أدب: ۵۰۲۳}:

نہبو ہورہیرہ (رفہای خودای بی) فہرمووی: بیستم لہ پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی)

دہیفہرموو: (ہہرکہسی بہخہو من ببینی، نہوہ بہچاوی سہریش لہحالی

ہوشیاریدا من دہبینی، یا وہک نہوہ وایہ کہ بہچاوی سہر لہحالی بیداریدا من

ببینی، شہیتان خوی بوناکری بہمن. واتہ: ناتوانی خوی بگوڑی و خوی بباتہ

شیوہو شہکلی منہوہ) + {ریاض/۲، زنجیرہ: ۱۳۰، ژمارہ: ۸۴۰}.

نہبنو شہہاب، نیمامی زوہری (رہحمہتی خودای بی) فہرمووی: پیغہ مہر (دروودی خودای

لہ سہر بی) فہرمووی: (ہہرکہسی لہخہونیدا من ببینی، نہوہ خہویکی راستو دروستی

دیوہ، چونکہ شہیتان خوی بو ناگری بہمنو، ناتوانی بہہیج شیوہی و لہہیج

حالیکا بجیتہ شکل و شیوہی منہوہ). {تاج/۴، زنجیرہ: ۷، ژمارہ: ۴۲۶۷، ۴۲۶۸، ۴۲۶۹ +

بخاری. تعبیر: رقم: ۶۹۹۶} + {فتح الملم. رقم: ۵۸۷۵ = ۶۹۹۵، ۶۹۹۶ = فتح الباری} +

{تہجریدی بوخاری ۳۴۲/۵، ژمارہ: ۲۰۸۵ = ۶۹۹۷ فتح الباری}.

(۱۱۸۲) خہونی خوسی باش لہ خوداودہیہ، خہونی خراییش لہ شہیتانہوہیہ.

(۵۸۵۷ - ۵۸۹۶)

بَاب: الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ

۱۵۱۶- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا قَتَادَةَ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا حَلَمَ أَحَدُكُمْ حُلْمًا يَكْرَهُهُ،

فَلْيَنْفُتْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا، فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ»، فَقَالَ: إِنْ كُنْتُ لَأَرَى

الرُّؤْيَا أَثْقَلَ عَلَى مَنْ جَبَلٍ، فَمَا هُوَ إِلَّا أَنْ سَمِعْتُ بِهَذَا الْحَدِيثِ فَمَا أَبَالِيَهَا. {الحديث: ۵۸۶۰ = ۵۸۵۴ فم:}

ئەبو سەلەمە (رهزای خودای لی بن) فەرمووی: بیستم لهئەبو قەتادە دەیفەرموو: (خەونی خۆش و باش لەخوداوەیە، خەونی ناخۆش و خراپیش لە شەیتانەوێ، جاکاتی کەسیکتان خەونیکی دی و ئەو خەونە یی ناخۆش بوو، با لەلای چەپییەو سێ تەف رۆبکا و پەنابگری بەخودا لەشەری شەیتان و لەشەری ئەو خەونە و ئیتر بو کەسی نەگێڕیتەو، ئیتر زیانی نابێ بۆی).

ئەبو سەلەمە دەفەرموو: کە ئەم فەرموودەیی پێغەمبەرم لە ئەبو قەتادە بیست، ئیتر دەربەستی خەونی ناخۆش نەبووم، بەلام لەو پێش خەونی ناخۆشی وام دەبینی، لەکیو قورستربوو، بەلام لەپاش بیستنی ئەم فەرموودەیی، ئەم فەرموودەیی پێغەمبەرم جی بە جی دەکرد، ئیتر زیانی نەدەبوو بۆم. {ریاض/۲، لاپەرە: ۳۱۰، زنجیرە: ۱۳۰، ژمارە: ۸۴۲}.

۱۱۸۳) خەونی باش لەخوداوەیە، کەسی خەونی ناخۆشی بینی با بۆکەسی

نەگێڕیتەو. (۵۸۵۷ - ۵۸۹۶)

بَابُ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ مِنَ اللَّهِ، وَمَنْ رَأَى مَا يَكْرَهُ فَلَا يُحَدِّثُ بِهِ

۱۵۱۷- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: إِنْ كُنْتُ لَأَرَى الرُّؤْيَا تُمْرِضُنِي، قَالَ: فَلَقِيتُ أَبَا قَتَادَةَ فَقَالَ: وَأَنَا كُنْتُ لَأَرَى الرُّؤْيَا فَتُمْرِضُنِي، حَتَّى سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةَ مِنَ اللَّهِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يُحِبُّ فَلَا يُحَدِّثُ بِهَا إِلَّا مَنْ يُحِبُّ، وَإِنْ رَأَى مَا يَكْرَهُ فَلْيَتَفَلَّ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّهَا وَلَا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَدًا فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ». {الحديث: ۵۸۶۲ = ۵۸۵۷ فم. بخاری. طب: ۵۷۴۷، ۶۹۸۵، ۶۹۹۵، ۷۰۰۵، ۷۰۴۴، أبو داودز أدب: ۵۰۲۱. ترمذی. رؤیا: ۲۲۷۷. تجرید/۵/۳۴۱، رقم: ۲۰۸۲}:

ئەبو سەلەمە فەرمووی: جاری وادەبوو خەونی وام دەدی، نەخۆشی دەخستم، هەتا جاری گەیشتم بە ئەبو قەتادە فەرمووی: منیش ئاوا بووم، خەونی وام

دهبینی نه خوځی دهخستم، ههتا به خزمهتی خوشه ویست (دروودی خودای لهسهر بڼ) گهیشتم، وهلیم بیست دهیفه رموو: (لهراستیدا خهونی باش موژدهی خوځه له خوداو، جا کاتی کهسیکتان خهویکی خوځی بین، بانه یگیړپته وه بۆ کهس، مه گهر بۆ دۆستو خهونزان، بهلام کاتی خهونیکی ناخوځی دی، با لهلای چهپیه وه سئ تف رۆبکا، وه په نابگری به خودا له شهړی شهیتان و له شهړی نهو خهونه و ئیتر بۆ کهسی نه گپړپته وه، ئیتر خوا یاربڼ زیانی نابڼ بوی). {تاج/۴، زنجیر: ۵، ۱، لاپهړ: ۵، ۶۰۷، ژماره: ۴۲۴}.

۱۱۸۴) کاتی خهونیکی ناخوځ دهبینی، با په نابگری به خوداو وهرچهرخی بۆسهر لایه کهی تری

باب: إِذَا رَأَى مَا يَكْرَهُ فَلْيَتَعَوَّذْ وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ
۱۵۱۸- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ:
«إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ الرُّؤْيَا يَكْرَهُهَا فَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا، وَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
ثَلَاثًا، وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ». {الحديث: ۵۸۶۴ = ۵۸۵۸ فم = فتح
المهم:}

جابر (رهزای خودای ڼ بڼ) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بڼ) فهرمووی: (کاتی کهسئ له ئیوه خهونئ دهبینی، نه گهر پڼی ناخوځ بوو، با لهلای چهپیه وه سئ تف رۆبکا، وه سئ جار په نابگری به خودا له شهړی شهیتان، وهبا وهرچهرخی لهسهر نهو لایه ی که لهسهری راکشاوه بۆسهر نهولا کهی تری).

۱۱۸۵) خهونی موسولمان یه که به شه له چلو شهش بهش له پیغه مبهرایه تی.
(۵۸۵۷ - ۵۸۹۶)

باب: رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ
۱۵۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ». {الحديث: ۵۸۶۹ =

۵۸۶۳ فم. تجرید / ۵ / ۳۴۵، رقم: ۲۰۸۷ = بخاری. تفسیر: ۷۰۱۷. ترمذی. رؤیا: ۲۲۹۱. أبو داود. أدب: ۵۰۱۸: {

عوبادهی کوری صامیت (رمزای خودای بی) فهرمووی: حه زرهت (دروودی خودای لهسه ربی) دمفه رموی: (خهونی موسولمان یهك بهشه لهچل و شهش بهش له پیغه مبه رایه تی). {تاج/۴، زنجیره: ۱، ژماره: ۴۲۳۹}.

۱۱۸۶) کاتی شهو روژ به رابه ربوون، زور نزیکه که خهونی موسولمان ههلهی نه بی

باب: إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكُ رُؤْيَا الْمُسْلِمِ تَكْذِبُ

۱۵۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكُ رُؤْيَا الْمُسْلِمِ تَكْذِبُ، وَأَصْدَقُكُمْ رُؤْيَا أَصْدَقُكُمْ حَدِيثًا، وَرُؤْيَا الْمُسْلِمِ جُزْءٌ مِنْ خَمْسٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ، وَالرُّؤْيَا ثَلَاثَةٌ: فَرُؤْيَا الصَّالِحَةِ بُشْرَى مِنَ اللَّهِ، وَرُؤْيَا تَحْزِينٍ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَرُؤْيَا مِمَّا يُحَدِّثُ الْمَرْءَ نَفْسَهُ، فَإِنْ رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يَكْرَهُ فَلْيَقُمْ فَلْيُصَلِّ، وَلَا يُحَدِّثْ بِهَا النَّاسَ»، قَالَ: «وَأَحَبُّ الْقَيْدِ وَأَكْرَهُ الْغُلِّ، وَالْقَيْدُ ثَبَاتٌ فِي الدِّينِ». فَلَا أَدْرِي هُوَ فِي الْحَدِيثِ أَمْ قَالَهُ ابْنُ سِيرِينَ. {الحديث: ۵۸۶۵ = ۵۸۵۹ فم. تهجیدی بوخاری به کوردی / ۵ / ۳۴۵، رقم: ۲۰۸۷ = ۷۰۱۷ فتح الباری. أبو داود. أدب: ۵۰۱۹. ترمذی. رؤیا: ۲۲۷۰. تحفة الأشراف: ۱۴۴۴۴}:

ئه بو هورهیره (رمزای خودای بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای لهسه ربی) دمفه رموی: (کاتی شهو روژ به رابه ربوون، وهک ناوه رپاستی وهرزی بههارو ناوه رپاستی وهرزی پاییز، لهوکاته دا زور نزیکه که خهونی موسولمان ههلهی نه بی و راست دهرچی، ئه وکه سه یشتان خهونی زور راست و دروسته که خوئی زور راستگوویه. وه خهونی موسولمان به شیکه لهچل و پینج بهش له پیغه مبه رایه تی، خهونیش سی جوژه: خهونی باش، ئه مه یان مژدهی خو شه له خوداوه بو بهنده. هه ندی خهونی تریش خه و خهفته، ئه مه شیان له شه یثانه وهیه. هه ندی خهونی تریش قسه جوینه وه و ووراوهی دهر وونه، که سی خه یالی لای شتی بی دیاره خهونی پیوه ده بی نی! چونکه له وه پیش ئه وهنده له دلی خویدا بیر یی کردو ته وه له خه ویشدا هه ر دیته وه خهوی،

ئەمەشیان بایەخی نییە. جا ئەگەر کەسیکتان خەونیکی وای دی کە بەدلی نەبوو با هەلسو نوێژبکاو ئەو خەونە نەگیرێتەووە بۆ خەلاک!.

ئەبو هورەیره دەیفەرموو: من بەش بەحالی خۆم دیتنی پێوەندو پابەندم لەخەوندا پێ خۆشە، چونکە نیشانەی بەندهیی خودایە، بەلام حەز لەدیتنی زنجیری مل ناکەم لەخەوندا، چونکە نیشانەی باش نییە، بەلام پابەند نیشانەی دامەزراوییه لە ئاییندا، بۆیە حەزم لێیەتی. {فتح الملهم رقم: ۵۸۶۰}.

بەلام عەبدول وەهابی ئەل — ئەقەفی لەکووتایی ئەم گیرانەوێهەدا دەفەرموو: (نازانم ئەم رستە: «وَأُحِبُّ الْقَيْدَ وَأَكْرَهُ الْغُلَّ، وَالْقَيْدُ ثَبَاتٌ فِي الدِّينِ»: واتە: من بەش بەحالی خۆم، دیتنی پێوەندو پابەندم لەخەوندا پێ خۆشە، چونکە نیشانەی بەندهیی خودایە، بەلام حەز لەدیتنی زنجیری مل ناکەم لەخەوندا، چونکە نیشانەی باش نییە، بەلام پابەند نیشانەی دامەزراوییه لە ئاییندا، بۆیە حەزم لێیەتی).

بەلام نازانم ئەم رستەیه بەشیکی لە فەرموودەکی پێغەمبەر یا قسەى موخەممەدی کۆری سیرینە!). {تاج/۴، زنجیره: ۱، ژماره: ۴۲۴۲}.

۱۱۸۷) خەونی خەو پەرژینکراو

بَابُ: مَا جَاءَ فِي تَأْوِيلِ الرُّؤْيَا

۱۵۲۱- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ يُحَدِّثُ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَرَى اللَّيْلَةَ فِي الْمَنَامِ ظِلَّةً تَنْطِفُ السَّمْنُ وَالْعَسَلُ، فَأَرَى النَّاسَ يَتَكَفَّفُونَ مِنْهَا بِأَيْدِيهِمْ، فَالْمُسْتَكْثَرُ وَالْمُسْتَقِلُّ، وَأَرَى سَبَبًا وَاصِلًا مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ، فَأَرَاكَ أَخَذْتَ بِهِ فَعَلَوْتَ، ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ مِنْ بَعْدِكَ، فَعَلَا، ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا، ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَنَقَطَ بِهِ، ثُمَّ وَصَلَ لَهُ فَعَلَا، قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَيِّ أَنتَ وَاللَّهِ لَتَدَعَنِي فَلَا عُزْرَتَهَا. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اعْبُرْهَا». فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ:

أَمَّا الظُّلَّةُ فَلُظَّةُ الْإِسْلَامِ، وَأَمَّا الَّذِي يَنْطِفُ مِنَ السَّمَنِ وَالْعَسَلِ فَالْقُرْآنُ حَلَاوَتُهُ وَلِينُهُ، وَأَمَّا مَا يَتَكَفَّفُ النَّاسُ مِنْ ذَلِكَ، فَالْمُسْتَكْثَرُ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْمُسْتَقِلُّ مِنْهُ. وَأَمَّا السَّبَبُ الْوَاصِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فَالْحَقُّ الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ تَأْخُذُ بِهِ فَيُعْلِيكَ اللَّهُ بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ مِنْ بَعْدِكَ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ، رَجُلٌ آخَرُ فَيَعْلُو بِهِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَيَنْقَطِعُ بِهِ، ثُمَّ يُوصِلُ لَهُ فَيَعْلُو بِهِ، فَأَخْبِرْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَبَى أَنْتَ أَصَبْتَ أَمْ أَخْطَأْتُ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَصَبْتَ بَعْضًا وَأَخْطَأْتَ بَعْضًا»، قَالَ: فَوَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَتُحَدِّثَنِي مَا الَّذِي أَخْطَأْتُ؟ قَالَ: «لَا تُقَسِّمُ». {الحديث: ۵۸۸۷ = ۵۸۸۲ فم. تجرید/ ۵، لایپرہ: ۳۴۷، رقم: ۲۰۹۱ = ۷۰۴۶، ۷۰۰۰. أبو داود. أیمان ونذر: ۳۲۶۷، ۳۲۶۹}:

عوبه یدوللای کوری عہ بدوللای کوری عوتبہ (رحمہ تی خودایان لی بی)
 فہرمووی: ئیبنو عہ عباس فہرمووی: پیایو ہاتہ خرمہ تی پیغہ مبہر (دروودی خودای لہسہر
 بی) گوتی: ئہی پیغہ مبہری خودا! ئہ مشہو لہ خہ ومدا پہ لہ یہ ک ہہ ورم دینی، روؤ و
 ہہنگوینی لی دہچوڑایہ وہ، بینیشم کہ ئہو خہ لکہ بہ ہہ ردو و لہ پی دەستیان لییان
 دہگرتہ وہ، ہہ بوو زوؤ و ہہ بوو کہ می گرتبوؤ و!

وہ بینیشم کہ مہ ندی لہ ئاسمانہ وہ شوپوڑتہ وہ و گہیشتوتہ سہر زہوی، وہ توؤم
 دی ئہو کہ مہ ندمت گرت و سہر کہ وتیت، لہ پاش توؤ پیایوکی تر گرتی و ئہ ویش
 سہر کہ وت، لہ پاش ئہو پیایوکی تریش ہہ روا، لہ پاش ئہو پیایوکی تریش گرتی،
 بہ لام کہ مہ ندہ کہ لہ دەستیان پسا! ہہ تا بہ سستیانہ وہ بہ یہ کہ وہ بوؤ و ئہ ویش
 سہر کہ وت.

ئہ بو بہ کری صہ دیقیش (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: ئہی پیغہ مبہری خودا! باو کہم
 بہ قوریانت بی، بہ خودا دہ بی وازم لی بہینی من ئہم خہوہ لیئ کہ دەدہ مہ وہ.
 فہرمووی: (باشہ خہ وپہرژینی بکہ) ئہ بو بہ کریش فہرمووی: پہ لہ ہہ ورم کہ کہ پرو
 ساباتی ئیسلامہ، ئہو روؤ و ہہنگوینہیش کہ دہچوڑایہ وہ و لیئ دہتکا، ئہ وہ
 شیرینی و نہرم و ناسکی و نازداری قورئانہ، ئہ وہیش کہ ئہو خہ لکہ بہ ہہ ردو و بہری
 دەستیان لییان دہگرتنہ وہ، ئہ وہ یہ کہ ہہ ندی کہس زوؤ لہ قورئانا و ہر دہگرن و

هه‌ندی که‌س که‌م. ئەو که‌مه‌نده‌یش که له‌ئاسمانه‌وه گه‌یشته‌بووه سهر زه‌وی، ئەو نایینه هه‌ق و راست و دروسته‌یه که که‌توی له‌سه‌ریت، رێگه‌ی هه‌ق و راستی ئیسلامه، ههر له‌سه‌ری ده‌رۆیت و ههر خودا پله‌و پایه‌ت جار له‌گه‌ڵ جاردا بل‌ندتر ده‌کا، له‌پاش تۆیش پیاوی رێگه‌ی راستی تۆ ده‌گرێ و پێی بل‌ند ده‌بیته‌وه، پیاویکی تریش دوا‌ی ئەو هه‌روه‌ها، له‌پاشدا پیاویکی تریش ده‌یگرێ و له‌سه‌ری ده‌روا، به‌لام له‌ده‌ستیدا ده‌پچرێ و بۆی ده‌به‌ستنه‌وه به‌یه‌که‌وه، جا ئەویش پێی به‌رز ده‌بیته‌وه!

جا ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! باو‌کم به‌قوربانت بێ، پیم به‌هرموو که نایا پیکاو‌مه یا به‌هه‌له‌دا چووم؟

پی‌غه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (هه‌ندیکی‌ت پیکاو‌وه و هه‌ندیکی‌ت هه‌له‌ کردووه).

ئه‌ب‌وبه‌کر فه‌رمووی: ده‌سا به‌خودا ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ده‌بی پیم به‌هرمووی که کامه‌یم به‌هه‌له‌ خه‌و په‌رژین کردووه، فه‌رمووی: (سویند مه‌خۆ پیت نالیم). {تاج/٤، لاپه‌ره: ٦٢٠، زنجیره: ٦، ژماره: ٤٢٦٤ ج/٤}.

١١٨٨) که‌سی شه‌یتان له‌خه‌وند، یاری به‌ئه‌قلی کرد با نه‌یگیریته‌وه.
(٥٨٥٧ - ٥٨٩٦)

بَاب: لَا يَخْبِرُ بِلُغْبِ الشَّيْطَانِ بِهِ فِي مَنَامٍ

١٥٢٢- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ كَأَنَّ رَأْسِي ضُرِبَ فَتَدَحَّرَجَ، فَاشْتَدَّتْ عَلَيَّ أَثَرُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِلْأَعْرَابِيِّ: «لَا تُحَدِّثِ النَّاسَ بِتَلُغْبِ الشَّيْطَانِ بِكَ فِي مَنَامِكَ». وَقَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدُ يَخْطُبُ فَقَالَ: «لَا يُحَدِّثَنَّ أَحَدُكُمْ بِتَلُغْبِ الشَّيْطَانِ بِهِ فِي مَنَامِهِ». {الحديث: ٥٨٨٥ = ٥٨٨٠ فم}:

جابیری کو‌ری عه‌بدو‌للا (ره‌زای خودایان بێ) فه‌رمووی: عاره‌بیکی ده‌شته‌کی هاته‌ خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) گو‌تی: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! له‌خه‌وما بینیم

و ده‌کوو له‌سهرم بدری و سهرم بپه‌رې و خلور بپیته‌وه و ابو، وه خویشم رام‌کرد به‌شوینیا! ده‌بی نه‌مه واته‌ی چی بی؟ فهرمووی به‌ئ‌ع‌رابییه‌که: (ئه‌مه‌ خه‌ونی تی‌که‌ل و پی‌که‌له، له‌خه‌وتا شه‌یتان وازی پی‌ کردووی، شتی و مه‌گیره‌وه بو‌ خه‌لک). وه فهرمووی: له‌ پی‌غه‌مبه‌رم بیست وتاری د‌دا، فهرمووی: (که‌سی‌کتان خه‌ونی‌کی هه‌له‌شه‌و په‌له‌شه‌ی بی‌نی و له‌خه‌ونیدا شه‌یتان یاری به‌ ئ‌ه‌قلی کرد، باشتی و نه‌گیریت‌ه‌وه بو‌ خه‌لک). {تاج/۴، زنجیره: ۲، ژماره: ۴۲۴۷ چ/۴}.

(پوخته‌ی نامه‌ی شی‌عرو نامه‌ی خه‌ون)

۱- شی‌ع‌ر له‌کۆن و نو‌یدا دوو جو‌ری هه‌یه، باش و خراپ باشه‌که‌ی ئ‌ه‌وه‌یه سوود‌یکی کۆمه‌لایه‌تی، یا ره‌وشتی، یا زانستی، یا ئ‌ایینی، یا نیشتمانی تیابی، هه‌ر شی‌ع‌ری له‌م سوور‌که‌دا بخو‌لیته‌وه، ئ‌ه‌وه دروسته، بگره‌ په‌سه‌ند و جوانه، وه‌ئ‌هم جو‌ره شی‌ع‌ره له‌ قورئان و سوننه‌دا مؤ‌له‌تی پی‌ دراوه، وه‌هه‌ر له‌م روان‌گه‌وه‌یه که زۆرینه‌ی مامۆستا و پی‌شه‌وا ئ‌ایینی و دینی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، شی‌ع‌ریان داناوه و به‌لگه‌ سازی و نموونه‌یان به‌شی‌ع‌ر هی‌ناوه‌ته‌وه.

خراپه‌که‌یشی ئ‌ه‌وه‌یه، که‌وه‌ک ما‌کی گولی، کۆمه‌لگا چه‌په‌ل ده‌کا، دژی به‌ها به‌رزه مرؤ‌ییه‌کانه، دژی ئ‌ایینه، دژی ره‌وشتی به‌رزه، دژی باوی جوانه، هه‌ر به‌ده‌وری گه‌نده‌لی و باخه‌ل و ناوگه‌لدا، ده‌سووریت‌ه‌وه.

۲- گو‌یگرتن له‌شی‌ع‌ری باش جوان و په‌سه‌نده، پی‌غه‌مبه‌ر خو‌ی شتی وای کردووه، بگره داوایشی کردووه که شی‌ع‌ری وای بو‌ بخو‌ینریت‌ه‌وه هه‌تا گو‌یی لی بگری.

۳- په‌سنی شی‌ع‌ری باش سوننه‌ته، پی‌غه‌مبه‌ر خو‌ی کردووه‌تی.

۴- خوودا نه‌ شی‌ع‌ر، به‌شی‌وه‌یه‌کی وا، که په‌کی کارو پی‌شه‌و خواپه‌رستی بخا، یا سه‌ربکاته هه‌جوو زه‌می خه‌لک به‌ناهه‌ق، وه‌ک زۆرینه‌ی شاع‌یران، به‌دری‌ژایی

میژوو، هەر خه‌ریکی مه‌ت‌ح‌ی درۆو شتی وا بوون، خوودانه شیعر به‌شیوه‌ی وا نادروسته.

۵- مه‌ت‌ح‌ی له‌روو باش نییه، مه‌گه‌ر به‌پ‌یی چه‌ند مه‌رج‌ی.

۶- خه‌ون بینین هه‌قه، خه‌ون دیاردیه‌کی مرو‌یییه، له‌قورئان و نامه‌ پ‌ی‌رۆزه‌کانی تری ئاسماندا، خه‌ون به‌ دیاردیه‌کی راست و دروست دانراوه.

۷- ده‌ست‌و‌وره‌کانی خۆپاراستن له‌شه‌ری خه‌وی خراپ کردنی ئه‌م شه‌ش شته‌یه:
 أ/ په‌نابگر‌ی به‌خوا له‌شه‌ری ئه‌و خه‌ونه.

ب/ په‌نابگر‌ی به‌خوا له‌شه‌ری شه‌یتان.

ج/ س‌ی تف له‌لای چه‌پ‌یه‌وه بکا، به‌شیوه‌یی که گ‌ی‌شه‌یی بۆ خۆی، یا بۆ که‌س‌ی دروست نه‌ب‌ی.

د/ بۆکه‌سی نه‌گ‌ی‌ر‌پ‌ته‌وه.

ه/ هه‌ستی نو‌ی‌ژ‌بکا، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه دوورکات نو‌ی‌ژ بکا، ئیتر هەر جو‌ره نو‌ی‌ژ‌ی ب‌ی، بریتی ده‌که‌و‌ی، به‌زه‌ینم دروسته دوورکات نو‌ی‌ژ‌ی سوننه‌ت بکا، به‌نیازی رزگار‌بوون له‌شه‌ری ئه‌و خه‌ونه‌وه.

و/ ئه‌و لایه‌ بگ‌ۆ‌ر‌ی که له‌سه‌ری راکش‌اوه‌و خه‌ونه‌که‌ی دیوه‌و وه‌رچه‌رخ‌ی بۆسه‌ر ته‌ن‌ی‌شته‌که‌ی تری.

نه‌وه‌وی له‌شه‌رح‌ی سه‌ح‌یح‌ی موس‌ل‌ی‌م‌دا، له‌م شو‌ی‌نه‌دا ده‌فه‌رم‌و‌ی: (ده‌ب‌ی کار به‌کۆ‌ی ئه‌م گ‌ی‌ر‌انه‌وانه‌ی سه‌ح‌یح‌ی موس‌ل‌ی‌مه‌ بک‌ری، کات‌ی که‌س‌ی خه‌ونیکی ناخۆشی خراپ ده‌بین‌ی، با س‌ی تف به‌لای چه‌پا بکا و ب‌ل‌ی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّهَا: په‌نا ده‌گرم به‌خودا له‌شه‌ری شه‌یتان و له‌شه‌ری ئه‌م خه‌ونه، وه‌رچه‌رخ‌ی بۆسه‌ر ته‌ن‌ی‌شته‌که‌ی تری، وه‌ دوو رکات نو‌ی‌ژ بکا، ئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌ بکا، ئه‌وه‌ کاری به‌کۆ‌ی هه‌موو گ‌ی‌ر‌انه‌وه‌کان کردووه، خۆ ئه‌گه‌ر ته‌ن‌یا هه‌ند‌ی له‌مانه‌یش بکا، به‌سیه‌تی بۆ دوورخسته‌وه‌ی شه‌ری ئه‌و خه‌ونه، وه‌ك فه‌رم‌و‌وده‌گان به‌پراش‌کا‌وی ئه‌وه‌ ده‌ل‌ی‌ن). فه‌رم‌ایشتی نه‌وه‌وی ها‌ته‌ کۆت‌ایی.

- ۸- خەو ھەلبەستىن بەدرۆ، تاوانىكى گەوردىيە، لە موسوئلمانى باش ناوەشىتەو، لە فەرموودەدا ھەرپەشە لەشتى وا بەتوندى كراود.
- ۹- ھەندى كاتى باش ھەيە بۆ خەون بينىن، وەك كاتى بەھارو پاش نوپىزى بەيانى و خەونى پياوى باش و خەونى پىغەمبەران.

تيببىنى دووم سەبارەت بەم بابەتە:

وەك لەكۆتايى زنجيرەى: ٦٧٦، ژمارە: ٨٧٣ وە روونمان كردهو، كە زۆر لە مامۆستا و سوودمەندان و بەھرمەندان لەم كۆتیبە پىرۆزانە، دەفەرموون: روونكرندنەو و ژيننامەكان زۆر جىگەى سوودو كەئەك و بەھرمەن و سەرچاوەن بۆ زۆر داستان و برپارو سوودو بەھرى جۆر بەجۆر، بەلام ھەروا بەئاسانى ناكەونە بەرچا، جا والەسەر داواى ئەو مامۆستا و بەھرمەندە بەپىزانە لىرەشدا كۆمەئى تر لە ژيننامەى سەحابە و راويەكان دەنووسىن، كە بەژمارە: (٨٧٦) بەناوى (خاتوو شووھىبەى دايەنى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر پىغەمبەر و رەزاي خودا لەوبى) دەست پى دەكەين).

بەشى دووم ئە: ئىست و ناوى ئەو ھاوئەن و كەسانەى كە ئەژمارە (٨٧٦) موە دەست پى دەكەن

ژمارەى زنجيرە	ناوى خاومەن ژيننامە، يا بابەت	ژمارەى فەرموودە
١٤٧	شووھىبەى دايەنى پىغەمبەر	٨٧٦
١٤٨	ھىندى كچى عوتبە دايكى موعاويە	٨٨٧
١٤٩	بەريەرە (كارەكەر و ئازادكراوى عائىشە)	٨٩٦
١٥٠	مەعمەرى كورپى عەبدوئەللاى كورشى نەضلە	٩٠٨
١٥١	مەرۋانى كورپى حەكەم	٩١٠
-	باسى حيلە شرع	٩٣٦
١٥٢	أبو طهية الحجام	٩٣٥

۹۴۲	قۆر خکردنی رهوا	-
۹۴۹	عوبادهی کورپی صامیت	۱۵۳
۹۷۰	سه عیدی کورپی زهیدی کورپی عه مری ئەل - عه دهوییه	۱۵۴
۹۸۰	فرۆشتنی ئاو دروسته یانا؟	-
۹۸۶	راسپیڤیه کانی پیغه مبه ر له پاش مه رگی	-
۹۹۲	روونکردنه وه یه کی گرنگ	-
۱۰۳۴	سه هلی کورپی ئەبو حه ثمه	۱۵۵
۱۰۳۹ + ۱۰۳۸	ماعیزی ئەسه لمی به رده بارانکراو	۱۵۶
۱۰۴۷	وه لیدی کورپی عوقبه و عوماره ی برای	۱۵۷
۱۰۴۹	ابو بردة الأنصاری	۱۵۸
۱۰۷۸	سه هلی کورپی حونه یفی ئەنصاری	۱۵۹
۱۰۶۱	عبدالرحمن بن عثمان التیمی	۱۶۰
۱۰۸۳ + ۱۲۸۵	تاعوون چییه؟	-
۱۰۸۰	رۆل و ده وری نیت	-
۱۰۸۳	حه قصه و یه حیا و موحه ممه د	۱۶۱
۱۰۹۰	مه ته ئی	-
۱۱۱۰	وشه ی (فی سبیل الله) چی ده گریته وه	-
۱۱۱۳	موعاذی کورپی جه به ل	۱۶۲
۱۱۱۵	نه قل و سه فه رکردن به قورئان و په راوی شه رعی	-
۱۱۲۲	ئهبو که بشه	۱۶۳
۱۱۳۰	صه عبی کورپی جه ثامه	۱۶۴
۱۱۴۴	عبدالرحمنی کورپی عه وف	۱۶۵
۱۱۴۷	مالیکی کورپی ئەوسی کورپی الحدثان	۱۶۶
۱۱۷۰	موحه ممه دی کورپی مه سه لمه	۱۶۷
۱۱۷۰	نموونه ی سه ره ک جاشی	-
۱۱۷۸	پیئاسه ی حوده یییه	-
۱۱۸۱	ئوم ئەیمه ن، دایه نی پیغه مبه ر	۱۶۸

۱۷۹ ، ۱۷۰	مجاجع ومجالد ابنا مسعود	۱۱۸۵
۱۷۱	سهله مهي كورې نه كوه	۱۱۸۸
۱۷۲	حه ججاجي كورې يوسفى نه لته قهفي	۱۱۸۸
۱۷۳	عباسي كورې عه بدولوت ته لیب	۱۱۸۹
۱۷۴	عهدوللای كورې يه زیدی كورې زهید	۱۱۹۲
-	مه زهه بی نه هلی سوننه و جه ماعت و مه زهه بی شيعه	۱۱۹۸
۱۷۵	ته میمی داری	۱۲۰۹
۱۷۶	مه عقیلی كورې په سار	۱۲۱۱
۱۷۷	عامیری كورې عه مری موزمنی	۱۲۱۲
۱۷۸	عهدی كورې عه میره ی كیندی	۱۲۱۵
-	رؤژه كهی نه لحه رره	۱۲۲۳
۱۷۹	عهرقه جهی كورې شورهیچ	۱۲۳۴
۱۸۰	قاسمی كورې موحه ممدی كورې نه بویه كری صه دیق	۱۲۳۷
۱۸۱	نه بو نه عله بهی خوشه نی	۱۲۴۰
-	سوننه ته گانی گاتی له سیدارهانی كه سی	۱۲۴۹
۱۸۲	شهاددی كورې نهوسی نه لخره زره جی	۱۲۴۹
-	کردنی كه سی تر به هاوبهش له پاداشدا	۱۲۵۷
-	نهو شتانه كه له پیش نیسلا ما به چاكه دانراون	۱۲۶۰
۱۸۳	طاریقی كورې سووهیدی نه لجوعه فی = (سووهیدی كورې طاریق)	۱۲۷۹
-	بهراوردی له نیوان په رله مانی: ۱۹۹۲/۵/۱۹ و په رله مانی: ۱۳۸۳/۳/۷	۱۲۸۳
-	دمرویشی ماری قووت ددها!!	۱۲۸۷
-	پوخته ی نامه ی خواردنه وده كان	۱۲۹۵
۱۸۴	عه بدوللای كورې بوسری نه لوزنه ی	۱۳۱۶
-	مه لا نه حمه دی نودشه هه له له شافیهی ده گری (ره حمه تی خودایان لی بی)	۱۳۱۸
-	یه کی له فهرمووده چوارینه گانی بوخاری و موسلیم	۱۳۲۰
۱۸۵	عوقبه ی كورې فهرقه دی السلمی	۱۳۳۸
-	بویه كردنی قزو ریش	۱۳۴۷

۱۳۷۹	باسى ئەمۋىستىلەۋ نىقىمى ئەمۋىستىلە بۇ ژىن بۇ پىياۋ	-
۱۳۸۵ + ۱۳۹۵	بارۇكەۋ قىزداۋە دەم قىزۇ شىۋا، ۋەك چاندنى موو بۇسەر يابۇ رېش يا بىرۇ	-
۱۳۸۸	خۇي لەمىزگەۋتەۋ ژىنەكەي لەمالەۋە نىۋە روۋتو قوۋتە	-
۱۴۰۴	ئەبو ئۇسەيدى ساعىدى	۱۸۶
۱۴۳۱	ئابىتى كۆرى ئەسلەمى ئەل بەنانى	۱۸۷
۱۴۳۲	رەقتار لەگەل خاۋەن نامەدا لە ۋلاتى خۇمانا	-
۱۴۳۹	ئاموشۇۋ پىكەۋە دانىشتى خىزان	-
۱۴۴۰	ئەسمانى كىچى غومەيس	۱۸۸
۱۴۴۱	ھىتو غەبدوللاي باۋك بىراي ئوم سەلەمەۋ ماتىيەۋ ھەدەم	۱۸۹
۱۴۴۸	غۇثمانى كۆرى ئەبولعاسى ئەل ئەقەفى	۱۹۰
۱۴۵۹	خەۋلەي كىچى ھەكىم ئەل - سولەمىيە	۱۹۱
۱۴۶۲	پۇختەي نامەي نزا (كىتاب الدعاۋ)	-
۱۴۷۷	غودى ھىندى ۋ كوستو قوسۇت	-
۱۴۹۰	شەرىدى كۆرى سوۋەيدى ئەل - ئەقەفى	۱۹۲
۱۵۰۷	لەبىدى كۆرى رەبىيە / شاعىر المشهور	۱۹۳

۴۹- نامه‌ی گه‌وره‌یی و پایه به‌رزی

کتاب الفضائل

{بروانه: تاجول ئوصول به‌کوردی، به‌رگی سییه‌م، زنجیره: ۱، لاپه‌ره: ۵۲۰، له‌ژماره: ۲۲۲۱ وه هه‌تا ژماره: ۲۵۸۹. له زنجیره یه‌که‌وه هه‌تا زنجیره: ۷۰ + ته‌جریدی بوخاری به‌کوردی، به‌رگی چواره‌م، لاپه‌ره: ۱۲۷، له زنجیره: ۶۶ وه هه‌تا زنجیره: ۶۷، له ژماره: ۱۴۴۹ وه هه‌تا ۱۵۲۲}.

گه‌وره‌یی و پایه به‌رزی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)
فضائل النبى (صلی الله علیه وسلم)

۱۱۸۹) خودای گه‌وره پیغه‌مبه‌ری هه‌لبژاردوو

باب: اصطفاء النبى (صلی الله علیه وسلم)

۱۵۲۳- عَنْ وَائِلَةَ بِنِ الْأَسْقَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَاصْطَفَى قُرَيْشًا مِنْ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ».

{الحديث: ۵۸۹۷ = ۵۸۹۳ فم = ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا لأحدیث صحیح مسلم + ترقیم فتح الملهم للأحادیث صحیح مسلم. ترمذی. مناقب: ۳۶۰۵، ۳۶۰۸}.

واشیلهی کورپی نه‌سقه‌ع (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: به‌گوویی خۆم له‌زاری پیرۆزی پیغه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (خودای گه‌وره‌ئێ شکۆدار، له‌ناو هه‌موو وه‌چه‌و نه‌وه‌ی ئیسماعیلدا، کینانه‌ی هه‌لبژاردوو، که یه‌کیکه له‌ باپیره گه‌وره‌کانه‌م، وه له‌ناو وه‌چه‌و نه‌وه‌ی کینانه‌یشدا، هۆزی قوره‌یشی هه‌لبژاردوو، وه له‌ناو هۆزی قوره‌یشیشدا کورپانی هاشم (به‌نی هاشم)ی په‌سه‌ند کردوو، وه له‌ناو کورپانی هاشمیشدا منی په‌سه‌ند کردوو). {تاج/۳، زنجیره: ۸، لاپه‌ره: ۳۹۲، ژماره: ۲۰۷۰. چاپی چواره‌م}.

۱۱۹۰) فہر مایشتہ کہی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی): من گہورہی

نہوہی بابہ نادہ مم

باب: قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ

۱۵۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ». {الحديث: ۵۸۹۹ = ۵۸۹۵ فم. أبو داود. السنة: ۶۷۳. تحفة الأشراف: ۱۳۵۸۶}:

نہبو ہورہیرہ (رہزای خودای بی) فہرمووی: خوشہویست (دروودی خودای لہ سہر بی) فہرمووی:
(لہروژی دواروژدا من سہرگہورہی سہرجہم نہوہی نادہمم، وہ یہکہم کہسیشم کہ
دہمی گورم بو دہکریتہوہو لہگور دیمہ دہرہوہ، وہ یہکہم تکا کاریشم، وہ یہکہم
کہسیشم کہ لہلای خودای گہورہ تکام گیرا دہبی!). {بروانہ: تاج/۲، زنجیرہ: ۸۱،
لاپہرہ: ۳۹۱، ژمارہ: ۲۰۶۴ چاپی چوارہم = ۴/ج}.

۱۱۹۱) نموونہی نہو رینمایوی و زانستہی کہ خودای گہورہ بہ پیغہ مہر دا

ناردوویہ تی

باب: مَثَلِ مَا بَعَثَنِي بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ

۱۵۲۵- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ مَثَلَ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ، كَمَثَلِ غَيْثٍ أَصَابَ أَرْضًا، فَكَانَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ طَيِّبَةٌ، قَبِلَتْ الْمَاءَ، فَأَنْبَتَتِ الْكَلَأَ وَالْعُشْبَ الْكَثِيرَ، وَكَانَ مِنْهَا أَجَادِبُ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ، فَتَنَعَ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ، فَشَرِبُوا مِنْهَا وَسَقَوْا، وَرَعَوْا، وَأَصَابَ طَائِفَةٌ مِنْهَا أُخْرَى، إِنَّمَا هِيَ قِيعَانٌ لَا تُمْسِكُ مَاءً، وَلَا تُنْبِتُ كَلَأً، فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ فَقَهُ فِي دِينِ اللَّهِ وَنَفَعَهُ بِمَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ، فَعَلِمَ وَعَلَّمَ، وَمَثَلُ مَنْ لَمْ يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا، وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ». {الحديث: ۵۹۱۲ = ۵۹۰۸ فم. تجرید/۱، رقم: ۶۹ = ۷۹ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۹۰۴۴}:

ئەبو موسای ئەشعەرى (رەزای خودای ئى بى) **فەرمووی: خۆشەويست** (دروودی خودای لەسەر بى)

فەرمووی: (نموونەى ئەو رینمایى و زانستە جوانەى، کە خودای گەورە بەمنا ناردوووەتى، بۆ ئەو خەلکە، وەك بارانیکی زۆرى بەپیت و فەرۆایە، کە ببارى لە خاکى، بەشیتى خاکیکی پاک و بەپێز بى و بارانەوگە بگريسته خۆى و لەوەرو گيايهکی زۆرى پى سەزبى، وە بەشیتى تىرى زەویسەگی رەقەن و رووتەن بى، شینایی و سەوزایی نەرپوینی، بەلام ناوگە قووت ئەداتەو، بەنگوو گلى بەداتەو وە بى بە ئەستێل و بە گوماو و بەگانیو، وە خودا بیکات بە مايهی خێرو خوشی و سوود و کەلک بۆ مەردوم، چى بۆ خوێان و چى بۆ مالاتیان: بەم رەنگە: هەم خوێان لى بخۆنەو و هەم نازدەل و مالاتیانى پى ناو بدەن و هەم گشتووگالى ئەبەرە بەگەن، وە بەشیتى تریشى دەشتایى و شورەكات بى، ئە ناو گەل بەداتەو و ئە لەوەرپیش بەوەرپین، جا ئەم خاك و بارانە نموونە و وینەن بۆ ئەو کەسە خودا پێداوانە، کە لەناپینى خودا شارەزا دەبن و بە فەرمانى خودا لەم ناپینى مەسە سوود و بەهەرە وەرەگرن، و هەم خوێان خێرى زانین دەبن و هەم خەلکى تریش خێردەگەن، بەهۆى ئەو وە لەهەردوو جیهانا سەریان پى بەرز دەپیتەو، هەروەك نموونە و وینەپیش بۆ ئەو کەسانەپیش کە سەریان پى بەرز نابن، ئەو هیدایەت و دینە راستەى کە خودا بەمنا ناردوووەتى ئەوان ناپانەو و وەرى ناگەرن). {ریاض/۱، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۱۶۲ + تاج/۱، زنجیرە: ۱۵، ژمارە: ۱۱۲ ج/۴}.

۱۵۲۶- عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ مَثَلِي رَمَثَلٌ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ، كَمَثَلِ رَجُلٍ أَتَى قَوْمَهُ، فَقَالَ: يَا قَوْمِ إِنِّي رَأَيْتُ الْجَيْشَ بَعِثْنِي وَإِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْعُرْيَانُ فَالنَّجَاءُ، فَأَطَاعَهُ طَائِفَةٌ مِّنْ قَوْمِهِ فَأَدْلَجُوا فَانْطَلَقُوا عَلَىٰ مُهَلَّتِهِمْ، وَكَذَّبَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ فَأَصْبَحُوا مَكَانَهُمْ، فَصَبَّحَهُمُ الْجَيْشُ، فَأَهْلَكَهُمْ وَاجْتَاَحَهُمْ، فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ أَطَاعَنِي وَاتَّبَعَ مَا جِئْتُ بِهِ، وَمَثَلُ مَنْ عَصَانِي وَكَذَّبَ مَا جِئْتُ بِهِ مِنَ الْحَقِّ».

{الحديث: ۵۹۱۳ = ۵۹۰۵ ف.م. تجريد/۵/۲۷۳، رقم: ۲۰۱۵ = ۶۴۸۲، ۷۲۸۳. تحفة الأشراف: ۹۰۶۵} :

ئەبو موسای ئەشعەرى (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) فەرمووى: (نموونهى من و نموونهى ئەم ئايىنە پىرۆزەى كە خۇداي گەورە بەمندا ناردوويهتى، وهك نموونهى پياويكى راستگو وايه، كە بەدلئسۆزى ھۆزەكەى خۇى، لەمەترسييهكى گەورەى نزىك ھۆشيار بكاتهوه، بچيته ناويان و بلى: ئەى خزمينه! ئەى خزمەكانە! من بەچاوى خۆم، ئەو سوپايەم دى، كە ھاتوون بۆسەر ئيوه، وەمن ترسيئەرىكى راست و دروست و پەتيم بۆ ئيوه، دەى ھەتا زووه خۆتان رزگار كەن، درەنگە درەنگە!

جا كۆمەلئ لەھۆزەكەى بېرواى پى بكەن و بەگوپى بكەن و رزگاريان ببى، بەم شيويه: لەسەرەتاي شەوھوھ لەسەرەخۆ، شەو رەوى بكەن و خۆ قوتار بكەن لەدەستى شەبەيخوونى ئەو لەشكرى دوژمنە، بەلام كۆمەلئىكى تريان ھۆشيار كەردنەوھكەى ئەو كەسە دلئسۆزەيان بەدرۆ بزانن و باوهر بە ئامۆزگاريەكانى نەكەن و بى ئاگاو بى باكانە پشتى لىبەنەوھ، ھەتا لەگەل بەيانا سوپماكە بدا بەسەريانداو، تەفرو توونايان بكەن و بە فەتارەتيان بەرن.

دەى كۆمەلەى يەكەم سەر مەشقى جوانن بۆ ئەوانەى كە بەگوپى من دەكەن و پەپرەوى بەرنامەكەى من دەكەن و دەستەى رزگار و رزگارين! دەستەى دووھميش نموونەن بۆ ئەوانەى كە لەفەرمانى من دەردەچن و ئەم ئايىنە پىرۆزە راست و دروستەى من بەدرۆ دەزانن!).

۱۱۹۲) پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) تەواوكەرى كۆمەلەى پېغەمبەرەنەو

كۆنا پېغەمبەريانە (دروودى خۇداي لەسەريان بىن)

باب: تَتَمِيمُ الْأَنْبِيَاءِ وَخَتَمُهُم بِالنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَارَكَ وَسَلَّمَ)

۱۵۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي، كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بُيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ، إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ مِنْ زَوَايَاهُ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ، وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ: هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ

اللَّبَنَةُ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّبَنَةُ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ». {الحديث: ۵۹۲۰ = ۵۹۱۶ فم. تجريد/ ۹۸/ ۴، رقم: ۱۴۰۹ = ۳۵۳۶ فتح الباری. ترمذی. أمثال: ۲۸۶۴}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (داستانی من و داستانی پیغەمبەرەکانی پیش من، وەك داستانی پیاوی وایە، خانوو بەرەمی هەلبخاو تەلاری دروست بکاو، لەهەموو لایەنیکەو زۆر بەجوانی دروستی بکاو بەباشی بپرازی نیتەو، تەنیا شوینی تاقە یەك خشت نەبی کە لە گۆشە یەکا، لە گۆشەکانی تەلارەکە چۆل بئ، دەستە دەستە خەئک بەناویا بسوورپنەو وەو بلین: ئەم کۆشکە چەندە خۆشە! خۆزگە ئەم خشتەیش دادەنراو شوینەکە ی ناوا چۆل نەدەبوو!).

فەرمووی: (دە ی من ئەو خشتە یەم و ئەو چۆلی یەم پڕ کردۆتە وەو، بووم بەدواترین پیغەمبەر، کۆتا پیغەمبەر و ئیتەر لەپاش من پیغەمبەری تر نابێ!). {تاج/ ۳، زنجیرە: ۸۱، ژمارە: ۳۰۷۱}.

۱۱۹۳) بەرد سلاوی لە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دەکرد.

(۵۸۹۸ - ۵۸۹۷)

بَابُ: تَسْلِمُ الْحَجَرِ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۲۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي لأَعْرِفُ حَجَرًا بِمَكَّةَ كَانَ يُسَلَّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ، إِنِّي لأَعْرِفُهُ الْآنَ». {الحديث: ۵۸۹۸ = ۵۸۹۴ فم}:

جابیری کوری سەموورە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) دەیفەرموو: (بەردی هەیه لە مەککە دەیزانم، بەرلەو کە بکریم بە پیغەمبەر، ئەو بەردە سلاوی ئی دەکردم، ئیستایش دەزانم ئەو بەردە کامە یە). {تاج/ ۳، زنجیرە: ۹۴، ژمارە: ۳۱۴۱ ج/ ۴} + {تاج/ ۳، زنجیرە: ۹۴، ژمارە: ۳۱۴۲}.

روونکردنه‌وه:

له قورئان و نامه پیرۆزه‌کانی پيش قورئان و له سه‌حیحی سوننه‌تدا کۆمه‌لێ زانیاری هه‌یه له‌سه‌ر:

۱- دارو به‌ردیش زمانیان هه‌یه و قسه‌و گه‌فتوگۆو را‌کردن و رو‌یشتن و زۆر شتی سه‌یری تریش ده‌که‌ن، له‌سه‌ر رووی راستی، نه‌ك له‌سه‌ر شیوه‌ی مه‌جازو شتی وا، هه‌روا هه‌ندی گياندارى بى زمانیش، له‌سه‌ر شیوه‌ی خه‌وارىق و موعجیزه قسه ده‌که‌ن، وه‌ك ئه‌م به‌رده‌و ئه‌و به‌رده‌ی جله‌کانی مووسای فراند، وه‌ك ئه‌و خواردنانه‌ی که له‌به‌رده‌م پي‌غه‌مبه‌ردا ته‌سبیحاتیان ده‌کرد. {ب‌روانه: تاج/۳، زنجیره: ۱۰۷، ژماره: ۳۱۸۱ + زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۳۱۸۳، ۳۱۸۴ چ/۴} + {تاج/۳، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۳۱۴۲}.

۲- له قورئانا ئه‌وه‌ی واتیا که هه‌موو شتی ته‌سبیحات ده‌کا، به‌رد له خه‌شیه‌ت و سام و هه‌یبه‌تی خودا به‌رده‌بهنه‌وه‌و شه‌قار شه‌قار ده‌بن، میرووله‌و په‌پوو سلیمان هه‌یه‌یان کردوو، زۆر شتی تری له‌م باب‌ه‌ته‌ز {ب‌روانه: ژماره: ۱۶۱۰ که له‌دواوه‌ دیت. باسی فراندنی جله‌کانی مووسا}.

۱۱۹۴) ناو وه‌ك كانیوا له‌نیوانی په‌نجه‌کانی پي‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ هه‌لقولاوه.

(۵۹۰۰ - ۵۹۰۸)

باب: نَبْعُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۲۹- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابَهُ بِالزُّرَّاءِ (قَالَ: وَالزُّرَّاءُ بِالْمَدِينَةِ عِنْدَ السُّوقِ وَالْمَسْجِدِ فِيمَا ثَمَّةً) دَعَا بِقَدَحٍ فِيهِ مَاءً، فَوَضَعَ كَفَّهُ فِيهِ، فَجَعَلَ يَنْبَعُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِهِ، فَتَوَضَّأَ جَمِيعُ أَصْحَابِهِ قَالَ: قُلْتُ: كَمْ كَانُوا يَا أَبَا حَمْزَةَ! قَالَ: كَانُوا زُهَاءَ الثَّلَاثِمَائَةِ. {الحديث: ۵۹۰۲ = ۵۸۹۸ فم. تجريد/۱، رقم: ۱۳۰ = ۱۶۹، ۱۹۵، ۲۰۰، ۳۵۷۲، ۳۵۷۳، ۳۵۷۴، ۳۵۷۵. ترمذی. مناقب: ۳۶۳۱. نسائی. موضوع: ۷۶}.

ئەنەسى كۆرى مالیک (رمزى خودای لی بىن) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) لە زەوراء بوو، كە جىگەيەكى زانراو بوو، لەبازارى مەدينە، خۆى و كۆمەللى لە ھاورپىكانى بوون، لەنزىك زەورائەود، كاتى نوپىژى عەصر بوو، ئاو نەبوو بۆ دەسنوپیژ، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) داواى ئاوى كرد، جامىكى دەم پەليان بۆ ھبنا كەمى ئاوى تيابوو، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) لەپى تبادانا، ئەنەس فەرمووی: كە سەپىرى ئاودەكەم كرد، لەنيوانى پەنجەكانى پېغەمبەرەودە ھەل دەقولا، ئىتر ھاودەكانى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر پېغەمبەر و رمزى خودا لەھەموو ھاودەلانى بىن) ھەموويان دەسنوپیژيان لەو ئاودە گرت. قەتادە فەرمووی: عەرزى ئەنەسم كرد: ئەى باوكى ھەمزە! ئەو ھاودەلانى كە لەو جامە دەسنوپیژيان گرت چەند كەس دەبوون؟ فەرمووی: ئەندازەى سى سەد كەس دەبوون). {تاج/۱، زنجیرە: ۲۱، ژمارە: ۱۵۰، چ/۴} + {تاج/۳، زنجیرە: ۱۰۴، ژمارە: ۳۱۷۰}.

۱۱۹۵) چەند نیشانەو موعجىزەى روون و ناشكرای پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن)

سەبارەت بەناو (۵۹۰۰ - ۵۹۰۸)

بَابُ: آيَاتِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْمَاءِ

۱۵۳۰- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَ غَزْوَةِ تَبُوكَ فَكَانَ يَجْمَعُ الصَّلَاةَ، فَصَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا، حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمًا آخَرَ الصَّلَاةَ، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، ثُمَّ دَخَلَ، ثُمَّ خَرَجَ بَعْدَ ذَلِكَ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَأْتُونَ غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى عَيْنَ تَبُوكَ، وَإِنَّكُمْ لَنْ تَأْتَوْهَا حَتَّى يُضْحِيَ النَّهَارُ، فَمَنْ جَاءَهَا مِنْكُمْ فَلَا يَمَسَّ مِنْ مَائِهَا شَيْئًا، حَتَّى آتَى»، فَجَنَّاها، وَقَدْ سَبَقْنَا إِلَيْهَا رَجُلَانِ، وَالْعَيْنُ مِثْلُ الشَّرَاكِ، تَبْضُ شَيْءٍ مِنْ مَاءٍ، قَالَ: فَسَأَلَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَلْ مَسَسْتُمَا مِنْ مَائِهَا شَيْئًا؟» قَالَا: نَعَمْ، فَسَبَّهُمَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَقَالَ لَهُمَا مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ، قَالَ: ثُمَّ غَرَفُوا بِأَيْدِيهِمْ مِنَ الْعَيْنِ قَلِيلًا قَلِيلًا، حَتَّى اجْتَمَعَ فِي شَيْءٍ، قَالَ: وَغَسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيهِ يَدَيْهِ وَوَجْهَهُ، ثُمَّ أَعَادَهُ فِيهَا

فَجَرَتِ الْعَيْنُ بَمَاءٍ مِنْهُمْ أَوْ قَالَ غَزِيرٍ (شَكُّ أَبُو عَلِيٍّ أُيْهُمَا قَالَ) حَتَّى اسْتَقَى النَّاسُ ثُمَّ قَالَ: «يُوشِكُ يَا مُعَاذُ أَنْ طَالَتْ بِكَ حَيَاةٌ أَنْ تَرَى مَا هَا هُنَا قَدْ مَلِئَتْ جَنَانًا». {الحديث: ۵۹۰۶ = ۵۹۰۲ فم}:

موعاذی کوپی جه بهل (زهزای خودای بی) فهرمووی: له سالی غهزای ته بو وگدا، له خزمه تی پیغه مبهردا دهر چووین بو ئه م غهزایه، ده ستووری پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) وابوو له م غهزایه دا نوپژده چوارینه کانی کوژده کرده و، به جه م ده یکردن: نیوهرپو و عهصری پیکه وه به یه که وه، به دوو سلاودانه وه ده کرد، وه شیوان و خه وتنانیشی پیکه وه به یه که وه به دوو سلاودانه وه ده کرد، له پیشا نیوهرپو ی به چوار ركات ده کردو سلاوی ده دایه وه، دوا به دوا ئه ویش عهصری به چوار ركات ده کردو سلاوی ده دایه وه، هه روا شیوان و خه وتنانیش، له پیشا شیوانی به سی ركات ده کردو سلاوی ده دایه وه، ئه و جا به کسه ر خه وتنانی به چوار ركات ده کردو سلاوی ده دایه وه. هه تا رۆژی نوپژدی دوا خست، ئه و جا دهر چوو، به جه م، به کوژدنه وه نوپژدی نیوهرپو نوپژدی عهصری کرد، ئه و جا چوو و ژووره وه بو ناو باره گاکه ی خوی، جا له پاشان دیسان دهر چوو به جه م، به کوژدنه وه نوپژدی شیوان و نوپژدی خه وتنانی به یه که وه کرد، له پاشا فهرمووی: (خوا حهزکا، سبه ینی ده گه ینه سه رکانیه که ی ته بو وک، چیشته نگاو یکی درهنگ ده گه نه ئه و، جا هه رکه سی له ئیوه گه یشته سه رکانیه که ده ست نه با بو ئاوه که ی هه تا خو م دیم!).

جا کاتی گه یشتینه سه رکانیه که، روانیمان وادوو پیاو له پیش ئیمه دا گه یشتبوونه سه رکانیه که، روانیمان واکانییه که، به قه د قه یسانی سۆلی ئاو یکی که می له بهر دهر و. فهرمووی: پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) له دوو پیاوه که ی پرسی: (نایا دهستان له ئاوه که داوه؟)

گوتیان: به ئی، پیغه مبه ریش جمینی پیاندا، وه ئه وه ی که حهزی خودای له سهر بوو پیانی گوت. فهرمووی: جا به مشت، که مه که مه، هه نی ئاویان له کانیاوه که هه ل گۆزی و له شتیکا کو یان کرده وه، ئه و جا پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی)

لهو ئاوهدا هەردوو دەست و دەموچاوی خۆی تیا شۆرد، ئەوجا ئاوهکەى کردووه ناو کانیەکە، ئیتر بە فەرمانی خودا کانیەکە تەقی و بەخوڕ ئاوی لەبەر دەپۆشت، یا فەرمووی: بە لێشاو ئاوی لەبەر دەپۆشت. ئەبو عەلى ئەل-حەنەفى، کە مامۆستای مامۆستاکی ئیمامی موسلیمە، لە رشتەى ئەم فەرموودەیدا، بەگومان بوو لەوهدا کە فەرموویەتى: (بەخوڕ ئاوی لەبەر دەپۆشت) یا فەرموویەتى: (بە لێشاو ئاوی لەبەر دەپۆشت). ئیتر خەلکەکە بەتێرو پڕی ئاویان گرت.

پاشان حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەى موعاذا! ئەگەر تەمەنت درێژبێ، بەچاوی خۆت دەبینی، دەوروبەرى ئەم کانییە، کە ئیستا وا وشک و برینگە، پردهبێ لە باخ و باخات و رەزو دێبەر!) ز

روونکردنەوه:

لە فەتحووللەهیمدا دەفەرموێ: بە پیت و فەرى ئەم موعجیزەى پیغەمبەرە، دەوروبەرى ئەو کانییە، لەوهدا کرابوو بە باخ و رەزو دارو درەخت و سەوزایی گەش و جوان!).

(۱۱۹۶) خَوْرَاک بـه هَوَى پـیغـه مـبـەر هـوـه پـیـت و فـهـرى تـیـدە کـه وێ. (۵۹۰۰ - ۵۹۰۸)

بَابُ: بَرَكَةُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الطَّعَامِ

۱۵۳۱- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْتَطْعِمُ، فَأَطْعَمَهُ شَطْرَ وَسْقٍ شَعِيرٍ، فَمَا زَالَ الرَّجُلُ يَأْكُلُ مِنْهُ، وَأَمْرَأَتُهُ وَضَيْفُهُمَا حَتَّى كَانَهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «لَوْ لَمْ تَكُلْهُ لَأَكَلْتُمْ مِنْهُ وَلَقَامَ لَكُمْ». {الحديث: ۵۹۰۵ = ۵۹۰۱ فم:}

جابر (رەزای خودای ئ بێ) فەرمووی: پیاوی هاته خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)

داوای خۆراکی لێی کرد، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نیو وەسقی جوێ پێ بەخشی، ئیتر پیاوێکە خۆی و ژنەکەى و میوانیان هەر لێیان دەخواردو هەر تەواو نەدەبوو، هەتا رۆژی پیاوێکە جوێکەى پیاو، ئیتر بەرە بەرە کەم بۆووە تەواو بوو، جا پیاوێکە

چوو بو خزمه تی حه زره ت (دروودی خودای له سه ر بئ) ئه مه ی عه رزیکرد، فه رمووی: (ئه گه ر نه یت پیوایه، هه تا هه تایه هه ر لیّتان ده خواردو هه ر ته واه نه ده بووا).

شت شت یاد ده خاته وه:

له گه رکووک، له موسته شفا گه رکووکى عه سکه ری، کوردیکی مه ردی، موسولمانیکی پاکی لی بوو، ناوی (نائب ضابط مضمد / مه لا جبار) بوو، له قاوشی حومه بیات بوو، له گه ره کی ئازادی گه رکووک دائه نیشته، پیاویکی زۆر به دین و موته سه ویف بوو، سه ر به ته ریه ته ی قادری بوو، هه تا بلاییت سه خى و دم به ویردو دیکرو سه لاوات و یادی خودا بوو، خولیای مزگه وت گردنه وه بوو، له هه ر وه خه دیه کی عه سکه ری ببوایه، مزگه وتیکی خنجیله ی لی دروست ده کرد، له موعه سکه ری ره وانلزو له مه قه ری وه خه دت مه یدان طویه رایبعه و له مه قه ری فوجی یه کی لوی چوارو له مه رکه ز ته دریبو له موسته شفا گه رکووک عه سکه ری، سه رو مزگه وتی خنجیله و نه شمیله ی دروست کردبوو، که مزگه وته که ی (م) ل) دواپی بوو به مزگه وتی مه قه ری فه یله قی یه ک.

له گه ره کی ئازادی له گه رکووک مزگه وتیکی گه وره ی دروست کردبوو، به ناوی (مزگه وتی مه لا جبار). که جه نابی شیخ عه بدولکه ریمی که ره بچه هات بو گه رکووک نه و مزگه وته ی کرد به مه قه ری ته کیه که ی خوی.

ئه م مه لا جه باره که سایه تییه کی ئایینی زۆر به هیزی هه بوو، له پرووی ئایینییه وه شه رمی له دیو نه ده کرد، له سه ربازیکه وه هه تا قانید فه یله ق، به یه ک شیوه ئاموزگاری ئایینی ده کردن و داوی لی ده کردن که ته ریه قه ت وه ربگرن و ته وبه بکه ن و ببن به ته وبه کار، زۆر له دکتورو ئه فسه رو مه راتیب، دلیان راده گرتو شه رمیان لی ده کردو، به راست یا به درۆ ته ریه قه تیان لی وه رده گرتو داوی دووعا و نزاو به ره که ته و شتی وایان لی ده کرد!! من و خیزانه حاجی زه کیه ی مه لا که ریم عه لی، ته ریه قه تمان لی وه رگرتو هاموشوی ده کردین و زۆر خوشمان ده ویست، حاجی زه کیه ئیستایش هه رده لی ده ترسم ته وبه که م بو راگیرنه کری! هۆده که مان نزیکى

یہ کتری ہو، بہ گہرمی ہاموشوی یہ کتریمان دہکرد، عہصرانیٰ حہزم لہ چابوو، چووم بۆلای مہلا جہبار بۆ چا خواردنہوہ، قۆرییہ کی بچکۆلہ ی ہہبوو، بہ سہر ہیئہر مہکەوہ بوو، قورییہ کہ رەنگیی سێ پەرداخ ی ئاو بگرتایہ، تہ ماشام کرد ہەر خەلک دئی و مہلا جہبار چای بۆ تیدەکا، ہەرکەس دہہات دہیگوت: مامۆستا مہلا جہبار چایی ہہیہ، ئہویش پەلاماری قوریہ بچکۆلہ کە ی دہداو دہیگوت: بہ لئی، بہ لئی چایی زۆرہ، دہیگوت (پسّم اللہ) و چایی دوانی بۆ تیدەکرد، بہ بی گومان نزیکہ ی دہ پەرداخ ی گہورہ چای لہو قۆرییہ بچکۆلہ لی تیکرد، قوریہ کہ ہەر وەکوو خوی پربوو، ئیتەر ہەتا ئیمہ لہوئی دانیشتبووین، ہەرکەس دہہات مہلا جہبار چای بۆ تیدەکردو بہ پەرداخ و دوو پەرداخ لی دہبرد!

۱۵۳۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: لَمَّا حَفِرَ الْخَنْدَقُ رَأَيْتُ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَمَصًا فَانْكَفَأْتُ إِلَى امْرَأَتِي، فَقُلْتُ: لَهَا هَلْ عِنْدَكَ شَيْءٌ؟ فَإِنِّي رَأَيْتُ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَمَصًا شَدِيدًا، فَأَخْرَجَتْ لِي جَرَابًا فِيهِ صَاعٌ مِنْ شَعِيرٍ، وَلَنَا بُهَيْمَةٌ دَاجِنٌ، قَالَ: فَذَبَحْتُهَا، وَطَحَنَتْ فَفَرَعَتْ إِلَى فَرَاغِي فَقَطَعْتُهَا فِي بُرْمَتِهَا، ثُمَّ وَلَيْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: لَا تَفْضَحْنِي بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَنْ مَعَهُ، قَالَ: فَجِئْتُهُ فَسَارَرْتُهُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا قَدْ ذَبَحْنَا بُهَيْمَةً لَنَا وَطَحَنَتْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ كَانَ عِنْدَنَا، فَتَعَالَ أَنْتَ فِي نَفَرٍ مَعَكَ، فَصَاحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَالَ: «يَا أَهْلَ الْخَنْدَقِ إِنَّ جَابِرًا قَدْ صَنَعَ لَكُمْ سُورًا، فَحِيَّاهَا بِكُمْ»، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تُنْزِلُنَّ بُرْمَتَكُمْ، وَلَا تُخَبِرُنَّ عَجِينَتَكُمْ حَتَّى أَجِيءَ». فَجِئْتُ وَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْدُمُ النَّاسَ، حَتَّى جِئْتُ امْرَأَتِي، فَقَالَتْ: بِكَ وَبِكَ! فَقُلْتُ: قَدْ فَعَلْتُ الَّذِي قُلْتَ لِي، فَأَخْرَجْتُ لَهُ عَجِينَتَنَا، فَبَصَقَ فِيهَا، وَبَارَكَ، ثُمَّ عَمَدَ إِلَى بُرْمَتِنَا، فَبَصَقَ فِيهَا، وَبَارَكَ، ثُمَّ قَالَ: «ادْعِي حَابِرَةَ فَلْتُخَبِرْ مَعَكَ، وَأَقْدَحِي مِنْ بُرْمَتِكُمْ وَلَا تُنْزِلُوها، وَهُمْ أَلْفٌ، فَأُقْسِمُ بِاللَّهِ لَا كُلُّوا حَتَّى تَرْكُوهُ، وَانْحَرِفُوا وَإِنْ بُرْمَتَنَا لَتَغِطُّ كَمَا هِيَ، وَإِنْ عَجِينَتَنَا (أَوْ كَمَا قَالَ الضَّحَّاكُ) لَتُخَبِرُ كَمَا هُوَ. {الحديث:

جابیری کوری عہدوللا (رمزای خودایان ئی بئ) فہرمووی: لہرؤزی غہزای خہندہق،
 لہکاتی ہلگہندنی خہندہکہکدا، سہرنجمدا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) تہواو
 برسبوو، جا چوومہوہ بؤلای ژنہکہم پییم گوت: ہیچمان ہہیہ؟ دہبینم
 پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) تہواو برسبیہتی، ئہویش ہہمانہیہکی ہیئا مہئی جوئی
 تیادابوو، بہر خؤلہیہکی دہستہمؤشمان ہہبوو ئہویشم سہربری، جا ئہو جوکھی
 ہاری و منیش بہرخہکہم جنی و کردمہ ناو دیزہکہیہوہو ہہردوکمان پیکہوہ ئی
 بووینہوہ، ئیتر ویستم بچمہوہ بؤلای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) ژنہکہم گوتی: ہا!
 روو زہردم نہکھی، نہچی پیغہمبہرو ئہو ہہموو عہشاماتہی کہ لہگہلیاہتی،
 ہہموویان خولک بکھی و ئہو ہہموو خہلگہ برژینی بہسہرما، چونکہ نانہکہ
 کہمہو بہشی ئہوہندہ ناکا، منیش چووم بہچیہ عہرزیم کرد: ئہی پیغہمبہری
 خودا! بہرخؤلہیہکمان سہربریوہو مہئی جوشمان ہاریوہ، خؤت و چہن کہسی
 بفہرموون وہرن بؤ نیوہرؤژہ، کہچی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) بانگہوازی ہہلداو
 فہرمووی: (ئہی ئہہلی خہندہق! جابیر قاوہلئی نیوہ رؤژہی دروست کردوہو،
 بفہرموون بہزووی بچین!).

ئہنجا فہرمووی: نہ مہنجلہکہتان لہسہر سی کوچککہ دابگرن و نہ
 ہہویرہکہتان بکھن بہنان تا خؤم دیم). جا منیش گہرامہوہ، پیغہمبہریش (دروودی
 خودای لہسہر بئ) وہپیش مہردومہکہ کہوت و ہاتن، کہ چوومہوہ ژنہکہم گوتی: واوات ئی
 بی بؤ وات کرد؟ گوتم: من ہہرئہوہم گوت بہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) کہخؤت
 گوت: ژنہکہ ہہویرہکھی ہیئا بؤ پیغہمبہرو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) تفی
 پیروزیی خوی تیکردو نزای پیروزی بہسہردا خویندو ئہنجا چوو بؤلای
 مہنجلہکہو تفی کردہ ئہویش و نزای پیروزی بہسہر ئہویشدا خویندو فہرمووی:
 (ژنیکی نانکہری تریش بانگکہ با نانت لہگہلدا بکاو، چیشتہکیش بہ ئہسکوی لہ
 مہنجلہکہ تی بکھو لہسہر ناگرہکہ دایمہگرن، ہہزار کہس بوون سویندم
 بہیہزدانی پاک ہہتا توانییان نان و چیشتیان خوارد، ہہتا لییان مایہوہو پہریان ئی

گرت به لام هیشتا مهنجه له کهمان وهك خوئی مابوو کهمی نه کردبوو!}. {تاج/۳، زنجیر: ۱۰۶، ژماره: ۳۱۷۷} + {ریاض/۲، زنجیر: ۵۶، ژماره: ۵۲۰/۳۰}.

۱۵۳۳- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثِينَ وَمِائَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَلْ مَعَ أَحَدٍ مِنْكُمْ طَعَامٌ؟» فَإِذَا مَعَ رَجُلٍ صَاعٌ مِنْ طَعَامٍ أَوْ نَحْوُهُ، فَعَجِنَ، ثُمَّ جَاءَ رَجُلٌ مُشْرِكٌ مُشْعَانٌ طَوِيلٌ بَغْنَمٍ يَسُوفُهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أُبَيْعُ أَمْ عَطِيَّةٌ» أَوْ قَالَ: «أَمْ هِبَةٌ؟» قَالَ: لَا بَلْ بَيْعٌ، فَاشْتَرَى مِنْهُ شَاةً، فَصُنِعَتْ، وَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِسَوَادِ الْبَطْنِ أَنْ يُشَوَّى، قَالَ: وَائِمُ اللَّهِ مَا مِنَ الثَّلَاثِينَ وَمِائَةٍ إِلَّا حَزَّ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حُزَّةً حُزَّةً مِنْ سَوَادِ بَطْنِهَا، إِنْ كَانَ شَاهِدًا أَعْطَاهُ، وَإِنْ كَانَ غَائِبًا خَبَأَ لَهُ، قَالَ: وَجَعَلَ قَصْعَتَيْنِ، فَأَكَلْنَا مِنْهُمَا أَجْمَعُونَ، وَشَبِعْنَا، وَفَضَلَ فِي الْقَصْعَتَيْنِ فَحَمَلْتُهُ عَلَى الْبَعِيرِ أَوْ كَمَا قَالَ. {الحديث: ۵۳۳۲ = ۵۳۲۳. تجريد/۳، رقم: ۱۱۱۱ = ۲۶۱۸، ۲۲۱۶، ۵۳۸۲}:

عهبدوهرهحمانی کوری ئه بوبه کرى صهديق (رهزای خودایان ئی بئ) فهرمووی: سه دو سیی کهس بووین، له سه فهریکا، له خزمه تی پیغه مبهردا بووین، خوراکمان هاته کزی و برسیمان بوو، پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بئ) فهرمووی: (کهستان خوراکى پئ هیهه؟) پیاوئ مهنئ خوراکى پئ مابوو، یا دهوړى مهنئ دهبوو، شیلایان و کردیان بهنان. جا کابرایه کی بته پرستی قژ ئالۆزکاوی قووجی دریژ داهوئ، رانیکی به رهو ئیمه هیئا، به رهو شوینئ لیئ دهخوړی، پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بئ) پیئ فهرموو: (یا به فروشتن، یا به پیاوهرتی ئاژه لیکمان پئ بده؟) یا پیئ فهرموو: (یا به دیاری و به خشین؟).

کابرا گوتی: به فروشتن دهتانه می، جا ئاژه لیکى له رانه کهی لی کرى، فهرمانی فهرموو سهریان بری و پاکیان کرد، پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بئ) فهرمانیدا ناو سکه کهیان برژاند، سویندم به خودا ئه و (۱۳۰) سه دو سیی کهسه، پیغه مبهر خوئی، هه ریه کهی له و ناوسکه، پارچه یه کی بو بری و دای پیئ، ئه گهر هاو له که خوئی له وئ

بوايه دەيدايه دەست خۆى، خۆ ئەگەر لەوئى نەبوايه بۆى هەلەدەگرت هەتا دەهاتەوهو دەيدا پيى. جا کاتى گوشتى مەرەكە کولاً، کردى بەدوو قەرەوانە، ئەوجا هەموومان بەدەورى ئەو قەرەوانەدا دانىشتين و هەموومان بە بەرەكەتى وجودى پيغەمبەر بە دەورياندا جييان بۆوهو دەستمان کرد بەخواردن لييان، هەتا هەموومان تەواو تيرمان خوارد، کەچى هيشتا لەبەرمان مايەوه، خودا پيت و فەرپيکى ئاشکراى واى خستە ئەو مەنە خۆراکەو گوشتى ئەو تاقە نازەلە، جا ئەوەندە مابوو لەو خۆراک و مەرگەيى من خۆم بارم کرد لە وشتري، يا وهک راوى خۆى فەرمووى. {بەروانە: ژمارە: ۱۲۸ بۆ زانينى صاع} + {ژمارە: ۱۸۶ = اوکما قال}.

روونکردنەوه:

عەبدورەحمانى کورپى ئەبوبەكرى سەديقى كورپى ئەبو قوافە خۆى و ئەبوبەكرى باوكى و ئەبو قوحافەى باپيرى لە ھاوولانى پيغەمبەر بوون، كورپيکى بووه ناوى مومەممەد بووه، نازناوى ئەبو عەتيق بووه، کە ناسراوه بە (أبو عتيق محمد بن عبدالرحمن بن أبى بكر الصديق) دادەنري لەريزى سەحابە بچکۆلەکان، چونکە لەپيش مەرگى پيغەمبەر لەدايک بووه، ئيبنو عەبدول بەر، لە ئيستيعابا دەفەرموي: (ئەم بەهرەيه کەچوار پشت سەحابەى پيغەمبەر بن تەنيا بۆ ئەم چوار کەسە چەسپاوهو بەس: موحەممەدى كورپى عەبدورەحمانى كورپى ئەبوبەكرى كورپى ئەبو قوحافە) کە هەرچواريان بەخزمەت پيغەمبەر گەشتوون.

عەبدورەحمان بۆى حەقى حەزرى عائيشەيه، واتە: بۆى باوك و دايكەيهتى. لەريزى لەشكرى بيپروايانى قورەيشا، لەدزى موسولمانان ئامادەى شەرى بەدرو شەرى ئوحد بووه، پالەوانىكى ناسراو بوو، داواى کرد کە پالەوانى بۆى بچيته مەيدان، ئەبوبەكرى باوكى ويستى بچي بۆ مەيدان بۆى، پيغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بىن) نەيهيشت و پيى فەرموو: (خوتمان پى بهيلاه!).

دەليين: جارى لەپاش ئيسلامبوونى عەرزى باوكى دەكاو پيى دەلي: لەشەرى ئوحددا تۆ بەرهەوييەم کەوتى، دلم بەرايى نەدەدا، دەنا دەمکوشتيت! ئەبەكر پيى

دهلئ: دهی نه گهر تو به رهه ویلئ مین بکه ویتایه، بواره م نه ده دای ده م کوشتیت!
 که کاتئ موسولمان بوو، موسولمانیکی زور جوانی ئی در چوو، له گهل ئیمامی
 خالیدی کوری وه لیددا نامادهی شهر یه مامه بوو، ههوت که سی له سه رکرده کانیا
 کوش، یه کیکیان (محکم) یه مامه بوو، که له سه ر که لیئ له که لینه کانی قه لاکه
 بوو، ئیتر سوپای ئیسلام لهو که لینه وه هه لپژانه ناو قه لاکه وه، عه بدوره حمان کوری
 گهوره ی نه بوبه کره، له ئوم رۆمانه، پیاویکی پیاو چاکی دین قایمی خاوه ن په یمانی
 راستگو بوو، قهت درؤی ئی نه بینراوه، له رووداوی ئهل جه مه لدا له گهل عائیشه ی
 خوشکی بوو، به لام موحه ممه دی برای له گهل پیشه واهلی بوو، رۆژئ موعاوییه
 له سه ر دوانگه وتارئ ددها، له خه لکه که داوا دهکا، که له پاش خوئ، یه زیدی کوری
 هه لبریزن به جینشین!!

عه بدوره حمانیش ده فهرموی: (بو ئه مه هیر قه لییه ته؟ که ده ستووریان وایه
 هه رکاتئ قه یسه ر دهرئ، قه یسه رئ تر له شوینی داده نیئ).
 موعاوییه له پاش ئه م هه لویسته سه د هه زار دره می زیوینی بو دهرئ، به لام

ئه و وه ری ناگرئ و ده فهرموی: (ئایینم نافروشم بو جیهانم) جا عه بدوره حمان
 به ره و مه که که ده که ویته ری، له رئ له ناو خه ودا به مه رگی کوتوپر دهرئ،
 ته ره مه که ی هه ل ده گرن و ده یبه ن بو مه که که له وئ ده نیژن، سالی په نجاو سی
 کوچی ده بی. کاتئ عائیشه هه والی مه رگی ده بیستئ ده چی بو جه ج، له مه که که
 ده چیته سه ر گوړه که ی و له سه ری ده گری و ئه م شیعره ی موته ممیمی کوری نوو دیره
 ده خوینیته وه، که به سه ر مالیکی برایدا هه لی داوه، له به حری طه ویله:

وَكُنَّا كَذَمَائِي جُدَيْمَةَ حِقْبَةً
 مِنَ الدَّهْرِ حَتَّى قِيلَ لَنْ يَتَصَدَّعَا
 فَلَمَّا تَفَرَّقْنَا، كَأَيِّ وَمَالِكَا
 لَطُولِ اجْتِمَاعٍ لَمْ تَبْتَ لَيْلَةً مَعَا

واته:

وه‌ك دوو هاوده‌می گه‌یانی به‌گه‌یانی
 رۆژگاری زۆرمان پێكه‌وه رانی!
 گه‌ردوون له‌ناكاو بێ چاوه‌روانی
 رۆژگاری دووری و جووایی هانی!
 ته‌هونی جووایی وه‌هاته‌ نه‌یه
 رێگه‌ی په‌یوه‌ندی ته‌واو بپه‌یه
 منی له‌كهم وا دا بپه‌یه
 ده‌ئێتی له‌مه‌وه‌ به‌ر یه‌كه‌مان نه‌دیوه!

عه‌بدوهره‌حمان له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ناوی عه‌بدولكه‌عه‌ بووه، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر
 بێ) ناوه‌كه‌ی گۆڕی و كردی به‌ عه‌بدوهره‌حمان، چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌كی له‌ سه‌حیحه‌دا
 هه‌یه، ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی ئێره‌ی (متفق علیه)یه، شیخی بوخاری و موسلیم
 گێڕاویانه‌ته‌وه، سالی له‌پاش مه‌رگی عه‌بدوهره‌حمان عایشه‌ی خوشکیشی ده‌مری
 (ره‌زای خودایان ئی بێ). {بڕوانه: ژماره: ٤١ و ١٣٣٧ و ١٨٩} كه‌ له‌پێشه‌وه‌ رابوو، هه‌روا بو
 شانازی و سه‌روه‌ریه‌كانی ئه‌م بته‌مه‌له‌یه‌ بڕوانه‌ ئه‌م ژمارانه‌ له‌ ته‌جریدی بوخاری،
 به‌شی کوردیه‌كه‌ی:

١- ژماره: ٣ ژياننامه‌ی خاتوو عایشه‌ی کچی ئه‌بویه‌کری سه‌دیق.

٢- ژماره: ٧٥ ژياننامه‌ی خاتوو ئه‌سمای کچی ئه‌بویه‌کری سه‌دیق.

٣- ژماره: ٣٤٩ ژياننامه‌ی عه‌بدوهره‌حمانی کۆری ئه‌بویه‌کری سه‌دیق لێره‌دا
 ژياننامه‌ی ئه‌بویه‌کری سه‌دیق، به‌تیرو ته‌سه‌لی تۆمار ده‌کین:

ئه‌بویه‌کری سه‌دیق ناوی (عه‌بدووللای کۆری عوثمانه‌) ناسراوه‌ به‌ ئه‌بویه‌کری
 کۆری ئه‌بو قوحافه‌، له‌سه‌رده‌می نه‌زانیادا ناوی عه‌بدولكه‌عه‌ بوو، پێغه‌مبه‌ر گۆڕی
 به‌ عه‌بدووللای، ئه‌بویه‌کر قوره‌شیه‌، ته‌میمییه‌، دایکی ناوی سه‌لمای کچی سه‌خره‌،
 ناسراوه‌ به‌ ئوممولىه‌یر. له‌پاش سالی فیل به‌دوو ساڵو نیو له‌دایک بووه، له‌پیش
 هاتنی ئیسلام و له‌پاش هاتنی ئیسلام هاوڕیتی پێغه‌مبه‌ری کردووه، له‌کاتی کۆچ و
 له‌سه‌فه‌ری کۆچدا هاوڕیتی پێغه‌مبه‌ر بوو، له‌هه‌ره‌ موسوڵمانه‌ پێشینه‌کانه‌، له‌پاش

مه‌رگی پیغه‌مبه‌ر، به‌ه‌ئ‌ب‌ب‌زاردن‌ه‌ب‌وبه‌کر بوو به‌یه‌که‌م جی‌نشینی پیغه‌مبه‌ر،
 پیاویکی سپیکاری له‌رکه‌له‌ی لاواز بوو، روو‌خ‌وش و نه‌رمونیان بوو، شاره‌زای زانستی
 بنه‌چه‌ی عه‌رب بوو، به‌تایبه‌تی ره‌گه‌زی ه‌و‌زی قوره‌یش، بازرگان بوو، ره‌فتاری
 زو‌ر جوان بوو، هه‌میشه‌ خاوه‌نی دیوه‌خان بوو، متمان‌ه‌ی به‌هه‌رکه‌سی بکر‌دایه
 بانگه‌یشتی لی ده‌کرد ب‌وسه‌ر ئیسلامه‌تی، زو‌ر که‌س له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌ودا ئیسلام
 بووه، وه‌ک: عو‌ثم‌انی کو‌ری عه‌ففان و طه‌لحه‌و زوبه‌یرو سه‌عدو عه‌بدو‌ره‌حم‌انی
 کو‌ری عه‌وف. به‌ ده‌وله‌مه‌ندی موس‌ول‌مان بوو، به‌لام کات‌ی مه‌رگ بوو به‌میوانی
 هیچی له‌پاش به‌ج‌ی نه‌ما! چه‌ندین کو‌یله‌ی له‌ژیانی خویدا نازاد کردووه، که‌ یه‌ک‌ی
 له‌وانه‌ بیلالی حه‌به‌شی بوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر ب‌ی) خو‌ی به‌فه‌رمانی خودا ناوی
 نا (صدیق).

ئه‌ب‌وبه‌کر نه‌و صاحی‌بی غاره‌یه، که‌ خودا له‌م ئایه‌ته‌دا باسی فه‌ضلی ده‌کاو
 ده‌فه‌رم‌وی: {إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي
 الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا - التوبة}.

ئه‌ب‌وبه‌کر رابه‌ری خ‌ی‌رب‌وو له‌نیوانی خاتوو خه‌دیجه‌و پیغه‌مبه‌ردا، هه‌تا
 له‌ئه‌نجاما پیغه‌مبه‌ر ماره‌یکرد ب‌و‌ خو‌ی. نه‌و رو‌ژه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر ب‌ی)
 وه‌فاتی کرد، ئه‌ب‌وبه‌کر هه‌ئ‌ب‌ب‌زیرا کرا به‌یه‌که‌م جی‌نشینی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر
 ب‌ی) ماوه‌ی جی‌نشینییه‌که‌ی دوو سال‌و ده‌وری (۲) س‌ی مانگ بوو، رو‌ژی هه‌ینی (۲۱)
 بیست و یه‌کی (جمادی الآخ‌ره) سالی سیازده‌ی کو‌چی مه‌رگ بوو به‌میوانی به‌ه‌و‌ی
 نه‌خ‌وشی سیله‌وه، خو‌ی رایسپارد که‌ ژنه‌که‌ی بیشوات که‌ ئه‌سمائی کچی عومه‌یس
 بوو، عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب نو‌ی‌ژ‌ی مردووی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی کرد، له‌ه‌وده‌که‌ی
 عایشه‌دا، له‌پال گو‌ری پیغه‌مبه‌ردا، به‌شه‌و ناشتیان، ته‌مه‌نی (۶۲) شه‌ست و س‌ی سال
 بوو، ب‌و‌ زانی‌نی چم‌ک‌ی له‌ کو‌ش‌ش و هه‌ول‌و فه‌ضلی ئه‌ب‌وبه‌کر ب‌و‌ خزمه‌تی ئیسلام
 ب‌روانه‌ ئه‌م شو‌ینانه:

۱- تاجی کوردی بهرگی سی، زنجیره: ۱۰۰، ژماره: ۳۱۵۵ + زنجیره: ۱۰۱ به ته‌واوی + تاج/۳، زنجیره: ۳، ژماره: ۳۲۲۴، ۳۲۲۵، ۳۲۲۶، ۳۲۲۷، ۳۲۲۸، ۳۲۲۹، ۳۲۴۰، ۳۲۴۱، ۳۲۴۲، ۳۲۴۳ + تاج/۳، زنجیره: ۴، ژماره: ۳۲۵۴ + تاج/۳، زنجیره: ۵، ژماره: ۳۲۵۸ هه‌تا ژماره: ۳۲۶۹ + تاج/۳، زنجیره: ۸، ژماره: ۳۲۷۴، ۳۲۷۵، ۳۲۷۶ + تاج/۳، زنجیره: ۸، ژماره: ۳۲۷۹، ۳۲۸۰ + ژماره: ۱۵۲۴ له‌دواوه.

۱۵۳۴- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ أَصْحَابَ الصُّفَّةِ كَانُوا نَاسًا فَقَرَاءَ، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ مَرَّةً: «مَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ اثْنَيْنِ، فَلْيَذْهَبْ بِثَلَاثَةٍ، وَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ أَرْبَعَةٍ، فَلْيَذْهَبْ بِخَامِسٍ، بِسَادِسٍ»، أَوْ كَمَا قَالَ، وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ جَاءَ بِثَلَاثَةٍ، وَأَنْطَلَقَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَشْرَةٍ وَأَبُو بَكْرٍ بِثَلَاثَةٍ، قَالَ: فَهُوَ وَأَنَا وَأَبِي وَأُمِّي، وَلَا أَدْرِي هَلْ قَالَ: وَأَمْرَاتِي وَخَادِمٌ بَيْنَ بَيْتِنَا وَبَيْتِ أَبِي بَكْرٍ، قَالَ: وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) تَعَشَّى عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ لَبِثَ حَتَّى صُلِّيَتِ الْعِشَاءُ، ثُمَّ رَجَعَ فَلَبِثَ حَتَّى نَعَسَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَجَاءَ بَعْدَ مَا مَضَى مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ اللَّهُ، قَالَتْ لَهُ امْرَأَتُهُ: مَا حَبَسَكَ عَنْ أَضْيَافِكَ؟ - أَوْ قَالَتْ: ضَيْفِكَ - قَالَ: أَوْ مَا عَشَيْتِهِمْ؟ قَالَتْ: أَبَوْا حَتَّى تَجِيءَ، قَدْ عَرَضُوا عَلَيْهِمْ فَغَلَبُوهُمْ، قَالَ: فَذَهَبْتُ أَنَا فَاخْتَبَأْتُ، وَقَالَ: يَا غُنْثَرُ فَجَدِّعْ وَسَبِّ، وَقَالَ: كُلُّوْا لَا هَنِيئًا، وَقَالَ: وَاللَّهِ لَا أَطْعَمُهُ أَبَدًا، قَالَ: فَإِنَّمِ اللَّهُ مَا كُنَّا نَأْخُذُ مِنْ لُقْمَةٍ، إِلَّا رَبًّا مِنْ أَسْفَلِهَا أَكْثَرُ مِنْهَا، قَالَ: حَتَّى شَبِعْنَا وَصَارَتْ أَكْثَرُ مِمَّا كَانَتْ قَبْلَ ذَلِكَ، فَنَظَرَ إِلَيْهَا أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَإِذَا هِيَ كَمَا هِيَ أَوْ أَكْثَرُ، قَالَ لِامْرَأَتِهِ: يَا أُخْتُ بَنِي فِرَاسٍ مَا هَذَا؟ قَالَتْ: لَا، وَقُرَّةَ عَيْنِي لَهِيَ الْآنَ أَكْثَرُ مِنْهَا قَبْلَ ذَلِكَ بِثَلَاثِ مَرَارٍ، قَالَ: فَأَكَلِ مِنْهَا أَبُو بَكْرٍ، وَقَالَ: إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَعْنِي يَمِينَهُ، ثُمَّ أَكَلِ مِنْهَا لُقْمَةً ثُمَّ حَمَلَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَصْبَحَتْ عِنْدَهُ، قَالَ: وَكَانَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمٍ عَقْدٌ فَمَضَى الْأَجَلُ، فَعَرَفْنَا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا، مَعَ كُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنَاسٌ، اللَّهُ أَعْلَمُ كَمْ مَعَ كُلِّ رَجُلٍ، قَالَ: إِلَّا أَنَّهُ بَعَثَ مَعَهُمْ فَأَكَلُوا مِنْهَا أَجْمَعُونَ، أَوْ كَمَا قَالَ. {الحديث: ۵۳۳۳ = ۵۳۲۴ فم. تجريد ۱/ ۳۴۴، رقم: ۳۴۹ = ۶۰۲، ۳۵۸۱، ۶۱۴۰، ۶۱۴۱. أبو داود. إيمان ونذور: ۳۲۷۰. تحفة الأشراف: ۹۶۸۸}.

عەبدورەحمانى كۆرە ئەبۇبەكرى سەدىق (رەزى خۇدايان ئى بى) فەرموۋى: دانىشتوانى
 مىوانخانەى صوففە خەلكىكى ھەزار بوون، جارى پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى)
 فەرموۋى: (ئەۋەى كە نانى دوو كەسى ھەيە، با يەككى لەم مىوانانە لەگەل خۆى
 بباتەۋە بىكا بە سىيەمىان ھەروا ئەۋەى كە نانى چوار كەسى ھەيە، يا پىنج
 ھەمى لەگەل خۆى بباتەۋە، يا فەرموۋى: (با پىنج ھەمى، يا شەش ھەمى لەگەل
 خۆى بباتەۋە). يا ۋەك خۆى فەرموۋى، فەرموۋى: جا ئەبۇبەكر سى كەسى لەگەل
 خۆى ھىنايەۋە بۆ مائەۋە، پىغەمبەر خۆى دە كەسى لەگەل خۆى بىردەۋە،
 عەبدورەحمان فەرموۋى: مالى ئىمە من و باۋكەم دايكەم بوۋىن، راۋى فەرموۋى:
 وابزانمە عەبدورەحمان فەرموۋى: ژنەكەى من و نۆكەرىكىشمان لەگەل بوو،
 نۆكەردەكە ھى ئىمە و مالى باۋكەم بوو، بەلام ئەبۇبەكر خۆى چوۋەۋە بۆ لای
 ھەزەرت و لەلەى ئەو شىۋى كىردەۋە، لەپاشا لەۋى مایەۋە ھەتا نوپۇزى خەۋتەنانيان
 كىرد، دووبارە لەگەل پىغەمبەردا رۆيشتەۋە بۆ مالى پىغەمبەر و لەۋى مایەۋە ھەتا
 پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) ۋەنەۋز گرتى، ئەۋجا گەپايەۋە بۆ مائەۋە، ئەۋەندەى
 خۇدا مەيلى لەسەربوۋ لەشەۋ رابووردبوو، جا ژنەكەى پىي گوت: بۆچى دەرەنگ
 ھاتىتەۋە بۆلەى مىۋانەكانت؟ ئەۋىش بە دايكەمى فەرموۋ: ناشى ھەتا ئىستا شىۋت
 بۆيان دانەنابى؟ دايكىشم فەرموۋى: خولكيان كىردن كەنانيان بۆ دابىرى، بەلام
 رازى نەبوون، تا خۆت نەيەيتەۋە. عەبدورەحمان فەرموۋى: جامنىش لەترسى
 باۋكەم چوۋم خۆم شارەۋە نەبادا لەسەر مىۋانەكان قسەم پى بلى، جا باۋكەم بانگى
 كىردم و فەرموۋى: خوپىرى! ئەۋە لەكوپى؟ ئەى لچو لىۋت بىكرى، ئەى واۋا لىكرىۋا!
 ئەۋە بۆ نانت بۆ ئەم مىۋانانە دانەناۋە؟ جا باۋكەم كە لەحالەكە ھالى بوو بە
 مىۋانەكانى فەرموۋ: دىخۇن، بەنۆشى گىانتان نەبى، ديارە سوۋچى خۆتان بوۋە،
 ۋە فەرموۋى: سا بەۋخودايە بەھىچ جۆرى نابى من لىي بخۆم. عەبدورەحمان
 فەرموۋى: شتىكى سەير روۋىدا، بەھەقى خۇدا ھەر پاروۋىەكەمان لە
 خوارەمەنىيەكە ھەلدەگرت، گورج لەبن پاروۋەكەۋە بەرز دەبۆۋە پىرو زۆرتىر

دەبوو، ئیتر ھەروا، ھەتا تیرمان خوارد، کەچی نانەکە زیادی کردبوو، کەمی نەکردبوو، ئەبوبەکریش بەوردی سەرەنجیکی ئەم حالەى داو بە دایکمی فەرموو: ئەرى کچەکەى بەنى فیراس! ئەو ە چییە؟ خو نانەکە ھەتا لیى بخویت ھەر زیاد دەکا!! دایکیشم لە وەلامیدا فەرموو: منیش وەك تووى لى دەزانم، بەلام سویندم بەو ەى کە بوو بەمایەى ئەم چاوو دل رۆشینیەم، نانەکە ئیستا سى قاتى پیشتریەتىو، لەپیتو فەرى توو میوانەکانتەو ە خودا پیتو فەرى تى خستوو.

فەرموو: لەبەرئەو ە ئەبوبەکریش سویندەکەى خوى شکاندو تیکەییەکی بو موفەرکی لەو نانە موفەرکە خواردو فەرموو: دیارە ئەو سویندەى کە خواردم لەم نانە نەخۆم ئەو ە لەشەیتانەو ە بوو، چونکە نانى پیرۆزى وا حەیفە مروف لیى نەخوا، ئەوجا قەرەوانەکەى بە خواردنەکەو ە ھەلگرتو بردى بو خزمەتى حەزرت، لەوى داینا بو بەیانى، عەبدورەحمان فەرموو: لەو ەو پیشت لەنیوانى ئیمەو لەنیوانى ھۆزىکى تردا پەیمانئ ھەبوو، ماو ە پەیمانەکەمان تەواو بوو بوو، خو مان ئامادەکردبوو کە بچین بو سەریان، حەزرت سوپاکەى کرد بەدوازە بەشەو ە، ھەربەشئ لەو سوپایە سەرکردەییەکی بو دانا، ھەر سەرکردەیی مەگەر خودا بو خو بزانئ کە چەند کەسى لەگەلدا بوو، لەگەل ئەو ەیشدا، ئەو نان و چیشتە کەمە، کە لەو تافە قەرەوانەییەدا بوو، لەسەرمتاو ە بە بەرەکەتى ئەبوبەکرى صەدیق و میوانەکانى و لەو ەدوایش بە پیرۆزى حەزرت (دروندى خودای لەسەر بى) پیتو فەرىکى ئاشکرای وای تى کەوت، بەشى ئەو ە ھەموو سوپاو لەشکرەى کردو ئەوانیش گشتیان لییان خواردو بەشیانى کرد. {ریاج/۳، لاپەرە: ۲۵۴ چاپى دوو ەم، زنجیرە: ۲۵۳، ژمارە: ۱۵۰۳/۱ - ۵۵۵ = ژمارە: ۱ ژمارەى فەرموودەکەىە لە زنجیرە: ۲۵۳، ژمارە: ۱۵۰۳ ژمارەى فەرموودەکەىە لە سەرەتای کتیبەکەو ە ھەتا ئیرە، ژمارە: ۵۵۵ ژمارەى فەرموودەکەىە لەسەرەتای بەرى سییەمەو ە ھەتا ئیرە}.

(١١٩٧) پیتو فہرو پیروزی پیغہ مہر لہ شیردا. (٥٣٢٧ - ٥٣٣٤)

باب: فی بركة النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) فی اللبن

١٥٣٥- عَنْ الْمُقَدَّادِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَقْبَلْتُ أَنَا وَصَاحِبَانِ لِي، وَقَدْ ذَهَبَتْ أَسْمَاعُنَا وَأَبْصَارُنَا مِنَ الْجَهْدِ، قَالَ: فَجَعَلْنَا نَعْرِضُ أَنْفُسَنَا عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْهُمْ يَقْبَلُنَا، فَاتَيْنَا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاَنْطَلَقَ بِنَا إِلَى أَهْلِهِ، فَإِذَا ثَلَاثَةُ أَعْزَنَ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اِحْتَلِبُوا هَذَا اللَّبَنَ بَيْنَنَا»، قَالَ: فَكُنَّا نَحْتَلِبُ، فَيَشْرَبُ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْنا نَصِيبَهُ، وَتَرْفَعُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَصِيبُهُ، قَالَ: فَيَجِيءُ مِنَ اللَّيْلِ، فَيُسَلِّمُ تَسْلِيمًا لَا يُوقِظُ نَائِمًا، وَيُسْمِعُ الْيَقْظَانَ، قَالَ: ثُمَّ يَأْتِي الْمَسْجِدَ فَيُصَلِّي، ثُمَّ يَأْتِي شَرَابَهُ فَيَشْرَبُ، فَاتَانِي الشَّيْطَانُ ذَاتَ لَيْلَةٍ، وَقَدْ شَرِبْتُ نَصِيبِي، فَقَالَ: مُحَمَّدٌ يَأْتِي الْأَنْصَارَ فَيُتَحَفُّونَهُ، وَيُصِيبُ عَنْدهُمْ، مَا بِهِ حَاجَةٌ إِلَى هَذِهِ الْجُرْعَةِ فَاتَيْتَهَا فَشَرِبْتُهَا! فَلَمَّا أَنْ وَعَلْتُ فِي بَطْنِي، وَعَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ إِلَيْهَا سَبِيلٌ، قَالَ: نَدَمَنِي الشَّيْطَانُ، فَقَالَ: وَيْحَكَ مَا صَنَعْتُ؟! أَشَرِبْتُ شَرَابَ مُحَمَّدٍ فَيَجِيءُ فَلَا يَجِدُهُ فَيَدْعُو عَلَيْكَ فَتَهْلِكُ؟! فَتَذْهَبُ دُنْيَاكَ وَآخِرَتُكَ! وَعَلَى شِمْلَةٍ إِذَا وَضَعْتُهَا عَلَى قَدَمِي خَرَجَ رَأْسِي، وَإِذَا وَضَعْتُهَا عَلَى رَأْسِي خَرَجَ قَدَمَايَ، وَجَعَلَ لَا يَجِيئُنِي النَّوْمُ، وَأَمَّا صَاحِبَايَ فَنَامَا وَلَمْ يَصْنَعَا مَا صَنَعْتُ، قَالَ: فَجَاءَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمَ كَمَا كَانَ يُسَلِّمُ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ فَصَلَّى، ثُمَّ أَتَى شَرَابَهُ فَكَشَفَ عَنْهُ فَلَمْ يَجِدْ فِيهِ شَيْئًا، فَرَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقُلْتُ: الْآنَ يَدْعُو عَلَيَّ، فَاهْلِكُ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَأَسْقِ مَنْ أَسْقَانِي»، قَالَ: فَعَمَدْتُ إِلَى الشِّمْلَةِ، فَشَدَدْتُهَا عَلَيَّ، وَأَخَذْتُ الشَّفْرَةَ فَاَنْطَلَقْتُ إِلَى الْأَعْزَنُ أَيُّهَا أَسْمَنُ فَادْبَحُهَا لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِذَا هِيَ حَافِلَةٌ، وَإِذَا هُنَّ حُفْلٌ كُلُّهُنَّ، فَعَمَدْتُ إِلَى إِنْاءٍ لَالٍ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا كَانُوا يَطْمَعُونَ أَنْ يَحْتَلِبُوا فِيهِ، قَالَ: فَحَلَبْتُ فِيهِ حَتَّى عَلَتْهُ رَغْوَةٌ، فَجِئْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «أَشَرِبْتُمْ شَرَابَكُمْ اللَّيْلَةَ»? قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اشْرَبْ، فَشَرِبَ، ثُمَّ نَاوَلَنِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اشْرَبْ، فَشَرِبَ، ثُمَّ نَاوَلَنِي، فَلَمَّا عَرَفْتُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ رَوَى وَأَصَبْتُ دَعْوَتَهُ، ضَحَكْتُ حَتَّى أُلْقِيتُ إِلَى الْأَرْضِ، قَالَ: فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِحْدَى سَوَاتِكَ يَا مُقَدَّادُ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَانَ مِنْ أَمْرِي

كَذًا وَكَذًا، وَفَعَلْتُ كَذًا وَكَذًا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا هَذِهِ إِلَّا رَحْمَةٌ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، أَفَلَا كُنْتَ آذَنْتَنِي فَنُوقِظَ صَاحِبَيْنَا فَيُصَيِّبَانِ»، قَالَ: فَقُلْتُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَبَالِي إِذَا أَصَبْتُهَا وَأَصَبْتُهَا مَعَكَ مَنْ أَصَابَهَا مِنَ النَّاسِ!}. {الحديث: ۵۳۳۰ = ۵۳۲۱ فم}:

ميقدادی کوری نه سوهد (رمزای خودای بی) فهرمووی: له گهل دوو هاوړیما هاتین بو ناو هاوه لانی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر پیغه مبهه و رمزای خودا له هاوه لانی بی)، له بهر ماندویتی و برسیتی، وهک بلئی نه گویمان ده بیستی و نه چاومان ده بینی و ابوو، فهرمووی: جا خومان رانواند به سهر هاوه لانی پیغه مبهه ردا، به لام که سیان میواندارییان پی نه کردین، چونکه نه وانیس نه دارابوون، جا چووین بو خرمه تی پیغه مبهه خوی (دروودی خودای له سهر بی) نه ویش له گهل خوی بردینی هوه بولای خیزانه که ی، روانیان واسی بزن له وپییه، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (شیری نه بزنانه بدوشن له نیوانمانا وهک یهک دابهشی ده که یین و دهیخوینه وه!).

نیتر نیمه بزنه کانمان ددهوشی و ههرکه سه مان به شه شیری خومان ددهوارده وه به شه که ی پیغه مبهه ریشمان هه لده گرت بوی. فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) که به شه و ده هاته وه، به هیواشی له سهر خو سلاوی ده کرد، نه وه ی که خه وتوو بوو بهو سلاوه خه بهری نه ده بووه، نه وهیشی که به خه بهر بوو گوپی له سلاوه که ی بوو!

فهرمووی: له پاشا ده چوو بو نویژگا که ی و شه و نویژری ده کردو نه و جا ده چوو بولای به شه شیر که ی خوی و دهیخواره وه، جا شه ویکیان نیمه بزنه کانمان دوشی و به شه شیری خومان خواره وه، شه یتان هاته بن کلیشه م و نه و له عنتی بهم شیوه یه ته فره ی دام، وتی: موحه ممه د هاموشوی ماله نه نصاره کان دهکا، نه وان خواره مهنی پیشکه ش ده که ن و له لای نه وان قاوه لتی دهکا، پیویستی بهم جوړه شیر نییه، جا بهم شیوه یه ته فره ی دام و چووم به شه شیر که ی پیغه مبهه ریشم خواره وه، جا ههر نه و نه ده شیر که له سکما جیگیر بوو، وه بوم دمرکه وت که تازه له ژیر دهسه لاتی منا

نهماوه و ناتوانم به دهستی بهینمهوه، شهیتان په شیمانی کردمهوه و گوتی پیم:
 کۆست کهوی، خانه خراب، مال ویران ئەمه چی بوو کردت، چۆن به شه شیرکهکی
 موحه ممدت خوارددهوه، ئیستا که هاتهوه دهیهوی که بیخواتهوه، دهبینی نهماوه، جا
 نزای خراپت لی دهکاو دهبی بههوی سهر تیاچوونت ئاوا ههم جیهان و ههم دواروژت
 لهکیس دهچی!

عابهیهکی کوت و کویرم له بهردابوو، دهمدا به قاجه کاندا به سه رما
 نه دهگه یشتهوه، دهمدا به سه رما به قاجه کاندا نه دهگه یشتهوه، جا له په زاردا خهوم
 زرا، به لام ههردوو هاوریکهم خهویان لی کهوت و خهوتن، چونکه ئەو ههلهی من
 کردم ئەوان شتی وایان نه کردبوو!

فهرمووی: جا پیغه مبهه (دروودی خودای له سههه بئ) وهک شهوانی هاتهوه، وهک شهوان
 سلاوی کرد، ئەو جا چوو بو نویرگا کهکی و شهو نویری کرد، ئەو جا رویشت بو
 جیگهکی شیری خواردنه وه کهکی سهری دهفره کهکی لادا، روانی دهفره کهکی هیچی تیادا
 نییه. جا سهری بهرز کردهوه بو ئاسمان، له دلی خوما گوتم: ئیستا نزای خراپم لی
 دهکاو دهفهوتیم، کهچی خۆشهویست به پیچه انهوه فهرمووی: (خودایه! ئەوهی که
 نان و ئاوم پئ دها تویش چا کهکی بدمه دهوه نان و ئاوی پئ بده!). فهرمووی: منیش
 په لاماری عابه کهمم داو ئالاندم له خومهوه و چه قویهکم هه لگرت و چووم بۆلای
 بز نهکان، گوتم کامیان زۆر قهلهوبی ئەوه یانی بۆسهه دهپر و پیشکهشی دهکهه
 ههتا بهر نزا خیره کهکی بکهوم، کهچی روانیم بز نهکان هه موویان گوانیان پر پر
 له شیرو دهلیی چهند رۆژه نه دوشراون، جا چووم قاپیکم هیئا، له مالی موحه ممد،
 که خویان به ته مای ئەوه نه بوون که لهو قاپه دا شیر بدوشن، فهرمووی: جا شیرم
 تی دۆشی ههتا پر بوو، کهف سهر ریژیکرد لی، جا بر دم بو خزمهتی پیغه مبهه
 (دروودی خودای له سههه بئ) فهرمووی: (ئایا ئیوه به شه شیر کهکی خۆتان خواردۆتهوه!؟).

فهرمووی: گوتم: ئەی پیغه مبهه خودا! فهرموو تۆ بخۆردهوه، ئەویش خواردیه وه
 قاپه کهکی دایه وه دهستم، عهزیم کردهوه: ئەی پیغه مبهه خودا! بفهرموو دیسان

بخورهوه، نهویش دیسان خوارديهوه، نهوجا قاپهکهی دایهوه دهستم، جا کاتی زانیم کهوا پیغهمبهر تیر شیری خواردهوهو من بهر نزا خیرهکهی کهوتم، ترسهکهم رهوییهوهو ناخوشییهکهم بوو بهخوشی، لهبهرنهوه لهخوشیانا دهستم کرد به پیکهنین و لهبهر پیکهنین کهوتم بهزهویدا. فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ئهی میقداد! چی کاریکی ناشیرینت لی قهوماوه کهوا پیدهکهنی؟) منیش رووداوهکهم لهنووکهوه گپرایهوه بوئی، که چون شهیتان تهفری دامو شیرکهی توّم خواردهوهو دواپی کهتۆ هاتیتهوه... تا نهوئ که شیرکهم دۆشی بوئی! خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ئهم شیر لهم کاتهدا رحمهتیکی خودای گهوره سهرور بووه، نهوه بو ناگادارمت نهکرد، که نهو دووبرادهری تریشمان ههلبستانایه و بهشمان شیر بدانایه؟).

فهرمووی: منیش عهرزیم کرد: سویندم بهو خودایهی که توئی بهم ناپینه راست و دروستهوه رهوانهکردوهو، مادام تو لیت خواردهوهو خۆم لییم خواردهوهو ئیت دربهستی کهسی ترنیم که لیی بخواتهوه).

۱۱۹۸) بیت و فهر و پیرۆزی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) له رۆندا.
(۹۰۸ - ۵۹۰۰)

بَاب: بَرَكَةُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي السَّمَنِ

۱۵۳۶- عَنْ جَابِرٍ: أَنَّ أُمَّ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) كَانَتْ تُهْدِي لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي عَكَّةٍ لَهَا سَمْنًا، فَيَأْتِيهَا بَنُوهَا، فَيَسْأَلُونَ الْأَدَمَ، وَلَيْسَ عِنْدَهُمْ شَيْءٌ فَتَعْمِدُ إِلَى الَّذِي كَانَتْ تُهْدِي فِيهِ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتَجِدُ فِيهِ سَمْنًا، فَمَا زَالَ يُقِيمُ لَهَا أَدَمَ بَيْتَهَا، حَتَّى عَصَرَتْهُ، فَأَتَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «عَصَرْتِهَا؟» قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: «لَوْ تَرَكْتِهَا مَا زَالَ قَائِمًا». {الحديث: ۵۹۰۴ = ۵۹۰۰ فم:}

جابیری کوری عهبدوللا (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: ئوممو مالیکی نه نصارییه (رمزای

خودای لی بی) دهستووری وابوو له هیزۆلکهیهکا رۆنی به دیاری دهبرد بو پیغهمبهر (دروودی

خودای لهسهر بڼ). جا گه لى جار كوره كاني داواى پيڅوريان لى دهكرد، نه ویش هیچیان نه بوو كه بېكا به پيڅور بويان، جا دهچوو بولای نهو هیزولكه يه ی كه روڼى بهديارى تيا دهرد بو پيڅه مېهر (دروودى خودای لهسهر بڼ) ده پروانى روڼى واتيادا، ئيتړ تا ماوه يه كى زور، ههركاتى پيويستيان بهرون بوايه بو پيڅورى خويان لهو هيزولكه يه دابىنى دهكرد، تا روژى ئوم ماليك دهچى هيزه كه دهگوشى و روڼى تيا ناهيلى، ئيتړ رونه كى ته واو ده بى، جا ئوممو ماليك دهچى بو خزمه تى پيڅه مېهر و روداوه كى عهرز دهكا، دهفه رموى: (هيزولكه كه ت ته واو گوشى؟) ده لى: به لى، دهفه رموى: (نه گهر نه تگوشيايه ههر بهرده وام پيڅورى بو تان دابىن دهكرد!).

روونكردنه وه:

۱- له فته حو لولهيما، نه م چيروكه راگويز دهكا:

(ئوممو ماليكى نه نصاريه هيزه يى روڼ بهديارى دهبا بو پيڅه مېهر، پيڅه مېهر يش فهران دهكا به بيلال كه خالى بكات و بيگوشى و بيداته وه دهستى، كه چى ئوم ماليك ده پروانى هيزه كه پر پره لهرون، جا دهچى بو خزمه تى پيڅه مېهر و عهرزى دهكا: شتى سه باره ت به من به سرووش دابه زيوه، دهفه رموى (دروودى خودای لهسهر بڼ): (بو چى بووه كه وا ده لى، هيچ روويده وه؟). ده لى: نه ی نه وه نييه هيزه روڼه دياريه كه مت قه بوول نه كرده وه؟ پيڅه مېهر يش بيلال بانگ دهكا و له م باره يه وه پرسىارى لى دهكا، بيلال ده لى: بهو خودايه ی كه توى به م ئايينه راست و دروسته وه ره وان كرده وه، هيزه كه م ته واو خالى كردو زوريشم گوشى هه تا شهرم كرد، له بهر زور گوشين!! نه و جا پيڅه مېهر (دروودى خودای لهسهر بڼ) موژده دى دا به ئوممو ماليك و پيى فهرموو: (نه م پيتو فهر و بهر كه ته ت پيرو زبى نه ی ئوممو ماليك، نه وه پيتو فهر و بهر كه ته، خودای گه وړه به زوويى پاداشى باشى داو يته وه!).

۲- ئوم ماليكى نه نصاريه يه كي كه له هاوه له بهر يزه كاني پيڅه مېهر (دروودى خودای لهسهر بڼ) له بوخاريدا گيرانه وه دى نييه، به لام له موسليما هه يه تى، نه م فهرمووده يه ی ئيره ی له موسليما هه يه. خوى ده لى: جارى چووم بو خزمه تى پيڅه مېهر (دروودى خودای لهسهر بڼ)

خودای له سره بئ) چۆقهی دانم دههات، له تاو لهرزوتا، فهرمووی: (ئهی ئوممو مالیک! ئهوه چیه وا ههڵ دهچۆقیت؟) عمرزیم کرد: ئهوه لهرزو تا دایگرتووم خودا واوای ئی بکا، فهرمووی: (جمین به لهرزوتا مهده، چونکه بههوی لهرزو تاوه خودا گونا لهبهنده ههڵ دهوه ریئ و هک چۆن گه لای دار ههڵ دهوه ری ئاوا). {بروانه: تاج/ ۳/ ۳۲۱، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۲۹۴۱ چ/ ۴}.

(۱۱۹۹) درهخت به ملکه چی شوینی پیغه مبه (دروودی خودای له سره بئ)

دهکهوی. (۷۴۳۷)

بَابُ: انْقِيَادُ الشَّجَرِ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۳۷- عَنْ عَبْدِ بْنِ الْوَلِيدِ بْنِ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: خَرَجْتُ أَنَا وَأَبِي نَطْلُبُ الْعِلْمَ فِي هَذَا الْحَيِّ مِنَ الْأَنْصَارِ قَبْلَ أَنْ يَهْلِكُوا فَكَانَ أَوَّلُ مَنْ لَقِينَا أَبَا الْيَسْرِ، صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ غُلَامٌ لَهُ مَعَهُ ضِمَامَةٌ مِنْ صُحُفٍ، وَعَلَى أَبِي الْيَسْرِ بُرْدَةٌ وَمَعَاوِرٌ، وَعَلَى غُلَامِهِ بُرْدَةٌ وَمَعَاوِرٌ، فَقَالَ لَهُ أَبِي: يَا عَمِّ إِنِّي أَرَى فِي وَجْهِكَ سَفْعَةً مِنْ غَضَبٍ، قَالَ: أَجَلْ، كَانَ لِي عَلَى فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ الْحَرَامِيِّ مَالٌ: فَاتَيْتُ أَهْلَهُ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ السَّلَامَ، فَقُلْتُ: ثُمَّ هُوَ؟ قَالُوا: لَا، فَخَرَجَ عَلَى ابْنِ لَهْ جَفْرٌ، فَقُلْتُ لَهُ: أَيْنَ أَبُوكَ؟ قَالَ: سَمِعَ صَوْتَكَ فَدَخَلَ أَرِيكَ أُمِّي! فَقُلْتُ: أَخْرُجْ إِلَيَّ، فَقَدْ عَلِمْتُ أَيْنَ أَنْتَ، فَخَرَجَ: فَقُلْتُ: مَا حَمَلَكَ عَلَى أَنْ اخْتَبَأْتَ مِنِّي؟ قَالَ: أَنَا وَاللَّهِ أُحَدِّثُكَ ثُمَّ لَا أَكْذِبُكَ، خَشِيتُ وَاللَّهِ أَنْ أُحَدِّثَكَ فَأَكْذِبَكَ، وَأَنْ أَعِدَّكَ فَأُخْلِفَكَ، وَكُنْتُ صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَكُنْتُ وَاللَّهِ مُعْسِرًا قَالَ: قُلْتُ: آلَهُ؟ قَالَ: اللَّهُ، قُلْتُ: آلَهُ؟ قَالَ: اللَّهُ، قُلْتُ: آلَهُ؟ قَالَ: اللَّهُ، قُلْتُ: فَاتَى بِصَحِيفَتِهِ فَمَحَاهَا بِيَدِهِ، قَالَ: فَإِنْ وَجَدْتَ قِضَاءً فَاقْضِنِي، وَإِلَّا أَنْتَ فِي حِلٍّ، فَأَشْهَدُ، بَصَرُ عَيْنَيَّ هَاتَيْنِ، (وَوَضَعَ إصْبَعِيهِ عَلَى عَيْنَيْهِ) وَسَمِعُ أُذُنَيَّ هَاتَيْنِ، وَوَعَاهُ قَلْبِي هَذَا، (وَأَشَارَ إِلَى مَنَاطِ قَلْبِهِ) رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَهُوَ يَقُولُ: «مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا، أَوْ وَضَعَ عَنْهُ، أَظْلَهُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ»، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: أَنَا يَا عَمِّ لَوْ أَنَّكَ أَخَذْتَ بُرْدَةَ غُلَامِكَ وَأَعْطَيْتَهُ مَعَاوِرِيكَ، وَأَخَذْتَ مَعَاوِرِيهِ وَأَعْطَيْتَهُ بُرْدَتَكَ، فَكَانَتْ عَلَيْكَ حُلَّةٌ، وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ، فَمَسَحَ رَأْسِي وَقَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ فِيهِ»، يَا ابْنَ أَخِي بَصَرُ

عَيْنِي هَاتَيْنِ، وَسَمِعُ أُذُنَيَّ هَاتَيْنِ، وَوَعَاهُ قَلْبِي هَذَا (وَأَشَارَ إِلَى مَنَاطِ قَلْبِهِ) رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَقُولُ: «أَطْعِمُوهُمْ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَالْبَسُوهُمْ مِمَّا تَلْبَسُونَ»، وَكَانَ أَنْ أُعْطِيَتْهُ مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا أَهْوَنَ عَلَى مَنْ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ حَسَنَاتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. ثُمَّ مَضَيْنَا حَتَّى أَتَيْنَا جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ فِي مَسْجِدِهِ، وَهُوَ يُصَلِّي فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ مُشْتَمِلًا بِهِ، فَتَخَطَّيْتُ الْقَوْمَ، حَتَّى جَلَسْتُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ، فَقُلْتُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ أَتُصَلِّي فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ وَرَدَاؤُكَ إِلَى جَنْبِكَ؟ قَالَ: فَقَالَ بَيْنَهُ فِي صَدْرِي هَكَذَا وَفَرَّقَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَقَوَّسَهَا: أَرَدْتُ أَنْ يَدْخُلَ عَلَى الْأَحْمَقِ مِثْلُكَ فَيَرَانِي كَيْفَ أَصْنَعُ فَيَصْنَعُ مِثْلَهُ. أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي مَسْجِدِنَا هَذَا وَفِي يَدِهِ عُرْجُونُ ابْنِ طَابٍ فَرَأَى فِي قِبْلَةِ الْمَسْجِدِ نَحَامَةً فَحَكَّهَا بِالْعُرْجُونِ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يُعْرِضَ اللَّهُ عَنْهُ؟» قَالَ: فَخَشَعْنَا، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يُعْرِضَ اللَّهُ عَنْهُ؟» قَالَ: فَخَشَعْنَا، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يُعْرِضَ اللَّهُ عَنْهُ؟ قُلْنَا: لَا أَيْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَإِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا قَامَ يُصَلِّي فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَبْلَ وَجْهِهِ، فَلَا يَبْصُقَنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ، وَلَا عَنْ يَمِينِهِ، وَلْيَبْصُقْ عَنِ يَسَارِهِ تَحْتَ رِجْلِهِ الْيُسْرَى، فَإِنْ عَجَلَتْ بِهِ بِأَدْرَةٍ فَلْيَقْلُ بِثَوْبِهِ هَكَذَا»، ثُمَّ طَوَى ثَوْبَهُ بِحُضْهِ عَلَى بَعْضٍ، فَقَالَ: «أُرُونِي عِيبًا»، فَقَامَ فَتَيَّ مِنَ الْحَيِّ يَشْتَدُّ إِلَى أَهْلِهِ، فَجَاءَ بِخُلُوقٍ فِي رَاحَتِهِ، فَأَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَعَلَهُ عَلَى رَأْسِ الْعُرْجُونِ، ثُمَّ لَطَّخَ بِهِ عَلَى أَثَرِ النَّحَامَةِ، فَقَالَ جَابِرٌ: فَمِنْ هُنَاكَ جَعَلْتُمُ الْخُلُوقَ فِي مَسَاجِدِكُمْ. سَرَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ بَطْنِ بَوَاطٍ وَهُوَ يَطْلُبُ الْمَجْدِيَّ بْنَ عَمْرِو الْجَهَنِيَّ وَكَانَ النَّاصِحُ يَعْتَقِبُهُ مِنَ الْخُمْسَةِ وَالسَّتَةِ وَالسَّبْعَةِ فَدَارَتْ عُقْبَةُ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ عَلَى نَاصِحٍ لَهُ، فَأَنَاحَهُ، فَرَكِبَهُ، ثُمَّ بَعَثَهُ، فَتَلَدَّنَ عَلَيْهِ بَعْضُ التَّلَدَّنِ، فَقَالَ لَهُ: شَأْ لَعْنِكَ اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ هَذَا اللَّاعِنُ بَعِيرُهُ؟» قَالَ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «انْزِلْ عَنْهُ فَلَا تَصْحَبْنَا بِمَلْعُونٍ، لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، لَا تُوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً يُسْأَلُ فِيهَا عَطَاءٌ فَيَسْتَجِيبُ لَكُمْ»..

سَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، حَتَّى إِذَا كَانَتْ عُشْيَشِيَّةً، وَدَنَوْنَا مَاءً مِنْ مِيَاهِ الْعَرَبِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ رَجُلٌ يَتَقَدَّمُنَا فَيَمْدُرُ الْحَوْضَ، فَيَشْرَبُ وَيَسْقِينَا؟» قَالَ جَابِرٌ: فَقُمْتُ فَقُلْتُ: هَذَا رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيُّ رَجُلٍ مَعَ جَابِرٍ؟» فَقَامَ جَبَّارُ بْنُ صَخْرٍ، فَأَنْطَلَقْنَا إِلَى الْبَيْتِ فَتَزَعْنَا فِي الْحَوْضِ سَجَلًا أَوْ سَجَلَيْنِ، ثُمَّ مَدَرْنَاهُ، ثُمَّ نَزَعْنَا فِيهِ حَتَّى أَفْهَقْنَاهُ، فَكَانَ أَوَّلُ طَالِعِ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «أَتَاذَنَانِ؟» قُلْنَا: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَشْرَعَ نَاقَتَهُ فَشَرِبَتْ، فَشَنَقَ لَهَا فَشَجَتْ، فَبَالَتْ، ثُمَّ عَدَلَ بِهَا، فَأَنَاخَهَا، ثُمَّ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْحَوْضِ فَتَوَضَّأَ مِنْهُ، ثُمَّ قُمْتُ فَتَوَضَّأْتُ مِنْهُ مُتَوَضِّئًا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَذَهَبَ جَبَّارُ بْنُ صَخْرٍ يَقْضِي حَاجَتَهُ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُصَلِّيَ وَكَانَتْ عَلَى بُرْدَةٍ ذَهَبَتْ أَنْ أُخَالَفَ بَيْنَ طَرَفَيْهَا فَلَمْ تَبْلُغْ لِي، وَكَانَتْ لَهَا ذَبَابٌ فَنَكَسْتُهَا، ثُمَّ خَالَفْتُ بَيْنَ طَرَفَيْهَا، ثُمَّ تَوَاقَصْتُ عَلَيْهَا، ثُمَّ جِئْتُ حَتَّى قُمْتُ عَنْ يَسَارِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَخَذَ بِيَدِي فَأَذَارَنِي حَتَّى أَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ، ثُمَّ جَاءَ جَبَّارُ بْنُ صَخْرٍ، فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ جَاءَ فَقَامَ عَنْ يَسَارِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدَيْنَا جَمِيعًا، فَدَفَعَنَا حَتَّى أَقَامَنَا خَلْفَهُ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَرْمُقُنِي، وَأَنَا لَا أَشْعُرُ ثُمَّ فَطِنْتُ بِهِ، فَقَالَ هَكَذَا بِيَدِهِ، يَعْنِي شَدَّ وَسَطَكَ، فَلَمَّا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَا جَابِرُ!» قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: «إِذَا كَانَ وَاسِعًا فَخَالَفَ بَيْنَ طَرَفَيْهِ، وَإِذَا كَانَ ضَيِّقًا فَاشْدُدْهُ عَلَى حِقْوِكَ»..

سَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ قُوْتُ كُلِّ رَجُلٍ مَنَا فِي كُلِّ يَوْمٍ تَمْرَةً، فَكَانَ يَمَصُّهَا، ثُمَّ يَصْرِهَا فِي ثَوْبِهِ، وَكُنَّا نَخْتَبِطُ بِقُسَيْينَا وَنَأْكُلُ حَتَّى قَرِحَتْ أَشْدَاقُنَا فَأَقْسِمُ أَخْطِئَهَا رَجُلٌ مَنَا يَوْمًا فَأَنْطَلَقْنَا بِهِ نَنْعَشُهُ، فَشَهِدْنَا أَنَّهُ لَمْ يُعْطَهَا فَأُعْطِيَهَا، فَقَامَ فَأَخَذَهَا. سَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى نَزَلْنَا وَادِيًا أَفِيحًا، فَذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْضِي حَاجَتَهُ، فَاتَّبَعْتُهُ بِإِدَاوَةٍ مِنْ مَاءٍ، فَنَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَرِ شَيْئًا يَسْتَتِرُ بِهِ، فَإِذَا شَجَرَتَانِ بِشَاطِئِ الْوَادِي، فَأَنْطَلَقَ

رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى إِحْدَاهُمَا، فَأَخَذَ بَغُضْنٍ مِنْ أَغْصَانِهَا، فَقَالَ: «انْقَادِي عَلَى بِإِذْنِ اللَّهِ»، فَانْقَادَتْ مَعَهُ كَالْبَعِيرِ الْمَخْشُوشِ الَّذِي يُصَانِعُ قَائِدَهُ، حَتَّى أَتَى الشَّجَرَةَ الْأُخْرَى، فَأَخَذَ بَغُضْنٍ مِنْ أَغْصَانِهَا، فَقَالَ: «انْقَادِي عَلَى بِإِذْنِ اللَّهِ»، فَانْقَادَتْ مَعَهُ كَذَلِكَ، حَتَّى إِذَا كَانَ بِالْمَنْصَفِ مِمَّا بَيْنَهُمَا لَمْ يَبْنَهُمَا (يَعْنِي جَمَعَهُمَا) فَقَالَ: «الْتَمِيَا عَلَى بِإِذْنِ اللَّهِ». فَالْتَمَتَا، قَالَ جَابِرٌ: فَخَرَجْتُ أَحْضِرُ مَخَافَةَ أَنْ يُحْسِرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقُرْبِي فَيَتَّعِدَ وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبَّادٍ فَيَتَبَعِدَ) فَجَلَسْتُ أُحَدِّثُ نَفْسِي، فَحَانَتْ مِنِّي لَفْتَةٌ، فَإِذَا أَنَا بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُقْبِلًا وَإِذَا الشَّجَرَتَانِ قَدْ افْتَرَقَتَا، فَقَامَتْ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا عَلَى سَاقٍ، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَفَ وَقَفَةً، فَقَالَ: بِرَأْسِهِ هَكَذَا (وَأَشَارَ أَبُو إِسْمَاعِيلَ بِرَأْسِهِ يَمِينًا وَشِمَالًا) ثُمَّ أَقْبَلَ، فَلَمَّا انْتَهَى إِلَى قَالَ: «يَا جَابِرُ هَلْ رَأَيْتَ مَقَامِي؟» قُلْتُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَانْطَلِقْ إِلَى الشَّجَرَتَيْنِ، فَاقْطَعْ مِنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا، غُصْنًا فَأَقْبِلْ بِهِمَا حَتَّى إِذَا قُمْتَ مَقَامِي، فَأَرْسِلْ غُصْنًا عَنْ يَمِينِكَ وَغُصْنًا عَنْ يَسَارِكَ»، قَالَ جَابِرٌ: فَقُمْتُ فَأَخَذْتُ حَجَرًا فَكَسَرْتُهُ وَحَسَرْتُهُ فَاذْهَبْتُ لِي، فَاتَيْتُ الشَّجَرَتَيْنِ، فَقَطَعْتُ مِنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا غُصْنًا، ثُمَّ أَقْبَلْتُ أَجْرُهُمَا حَتَّى قُمْتُ مَقَامَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرْسَلْتُ غُصْنًا عَنْ يَمِينِي وَغُصْنًا عَنْ يَسَارِي، ثُمَّ لَحِقْتُهُ، فَقُلْتُ: قَدْ فَعَلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَعَمَّ ذَاكَ؟ قَالَ: «إِنِّي مَرَرْتُ بِقَبْرَيْنِ يُعَذِّبَانِ، فَأَحْبَبْتُ بِشَفَاعَتِي أَنْ يُرْفَهُ عَنْهُمَا مَا دَامَ الْغُصْنَانِ رَطْبَيْنِ». قَالَ: فَاتَيْنَا الْعَسْكَرَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا جَابِرُ نَادِ بِوُضُوءٍ»، فَقُلْتُ: أَلَا وَضُوءٌ، أَلَا وَضُوءٌ؟ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا وَجَدْتُ فِي الرُّكْبِ مِنْ قَطْرَةٍ، وَكَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يَبْرُدُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَاءَ فِي أَشْجَابٍ لَهُ عَلَى حِمَارَةٍ مِنْ جَرِيدٍ، قَالَ: فَقَالَ لِي: «انْطَلِقْ إِلَى فَلَانِ بْنِ فَلَانِ الْأَنْصَارِيِّ، فَاظْطَرَّ هَلْ فِي أَشْجَابِهِ مِنْ شَيْءٍ؟» قَالَ: فَانْطَلَقْتُ إِلَيْهِ، فَنَظَرْتُ فِيهَا، فَلَمْ أَجِدْ فِيهَا إِلَّا قَطْرَةً فِي عَزْلَاءٍ شَجَبٍ مِنْهَا، لَوْ أَنِّي أَفْرَغُهُ لَشَرِبَهُ يَابِسُهُ، فَاتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَمْ أَجِدْ فِيهَا إِلَّا قَطْرَةً فِي عَزْلَاءٍ شَجَبٍ مِنْهَا، لَوْ أَنِّي أَفْرَغُهُ لَشَرِبَهُ يَابِسُهُ، قَالَ: «اذهَبْ فَاتِنِي بِهِ»، فَاتَيْتُهُ بِهِ، فَأَخَذَهُ بِيَدِهِ، فَجَعَلَ يَتَكَلَّمُ بِشَيْءٍ

لَا أَدْرِي مَا هُوَ، وَيَعْمِزُهُ بِيَدَيْهِ، ثُمَّ أَعْطَانِيهِ فَقَالَ: «يَا جَابِرُ نَادِ بِجَفْنَةٍ»، فَقُلْتُ: يَا جَفْنَةُ الرُّكْبِ، فَأَتَيْتُ بِهَا تَحْمَلُ، فَوَضَعْتُهَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِهِ فِي الْجَفْنَةِ هَكَذَا فَبَسَطَهَا وَفَرَّقَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ ثُمَّ وَضَعَهَا فِي قَعْرِ الْجَفْنَةِ وَقَالَ: «خُذْ يَا جَابِرُ فَصَبَّ عَلَىَّ وَقُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ»، فَصَبَبْتُ عَلَيْهِ، وَقُلْتُ: بِاسْمِ اللَّهِ، فَرَأَيْتُ الْمَاءَ يَتَفَوَّرُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ فَارَتِ الْجَفْنَةُ وَدَارَتْ، حَتَّى امْتَلَأَتْ، فَقَالَ: «يَا جَابِرُ نَادِ مَنْ كَانَ لَهُ حَاجَةٌ بِمَاءٍ»، قَالَ: فَاتَى النَّاسُ فَاسْتَقَوْا حَتَّى رَوَوْا، قَالَ: فَقُلْتُ هَلْ بَقِيَ أَحَدٌ لَهُ حَاجَةٌ؟ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ مِنَ الْجَفْنَةِ وَهِيَ مَلَأَى.

وَشَكَا النَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْجُوعَ، فَقَالَ: «عَسَى اللَّهُ أَنْ يُطْعِمَكُمْ»، فَأَتَيْنَا سِيفَ الْبَحْرِ فَزَحَرَ الْبَحْرُ زَحْرَةً فَأَلْقَى دَابَّةً، فَأَوْرَيْنَا عَلَى شِقْهِ النَّارَ، فَاطْبَحْنَا وَاشْتَوَيْنَا، وَأَكَلْنَا حَتَّى شَبِعْنَا، قَالَ جَابِرٌ: فَدَخَلْتُ أَنَا وَفُلَانٌ وَفُلَانٌ حَتَّى عَدَّ خَمْسَةً فِي حِجَاجِ عَيْنِهَا مَا يَرَانَا أَحَدٌ، حَتَّى خَرَجْنَا فَأَخَذْنَا ضِلْعًا مِنْ أَضْلَاعِهِ فَقَوَّسْنَاهُ، ثُمَّ دَعَوْنَا بِأَعْظَمِ رَجُلٍ فِي الرُّكْبِ وَأَعْظَمِ جَمَلٍ فِي الرُّكْبِ وَأَعْظَمَ كِفْلٍ فِي الرُّكْبِ، فَدَخَلَ تَحْتَهُ مَا يُطَاطَى رَأْسُهُ. {الحديث: ۷۴۳۷ = ۷۴۷۲ فم:}

عوبادهی کوری وهلیدی کوری عوبادهی کوری صامیت (رهزای خودایان بی) فهرمووی:
من و باوکم دهرچووین و رویشتین بو ناو هوژی یاریدهدهران (ئه‌نصار) هه‌تا
نه‌مردوون و ماون لی‌یانه‌وه فی‌ری عیلم و زانست ببین، یه‌که‌م که‌س که تووشی
بووین نه‌بول یه‌سه‌ر بوو، که هاوړی پی‌یغه‌مبه‌ر بوو (دروودی خودا له پی‌یغه‌مبه‌رو
رهزای خودا لهو بی) خو‌لامی‌کی خو‌یی له‌گه‌لدا بوو، خو‌لامه‌که پر به‌قو‌لی تو‌مارو
په‌ره کا‌غه‌زی لو‌ول دراوی پی بوو، نه‌بول یه‌سه‌ر خو‌ی عابایه‌کی میلدارو
مه‌عافی‌ریه‌کی له‌به‌ردا بوو، که جو‌ره کوتا‌لی بوو، له گون‌دی مه‌عافی‌ر دروست
ده‌کرا، خو‌لامه‌که‌شی هه‌روه‌ها، دوو پا‌رچه‌ی لهو جو‌ره‌ی له‌به‌ردا‌بوو، جا باو‌کم پی‌ی
گوت: نه‌ی مامه! ده‌تبینم تو‌وره دیاریت، گوتی: نا، تو‌وره‌م، چه‌رده‌یی مال‌م له‌سه‌ر
فی‌ساری کوری فی‌ساری نه‌لحه‌رامی بوو، چووم بو مالیان و سلاوم کردو گوتم: فی‌ساره

گوتی: منیش پییم گوت: ئەى مامە! خۆزگە تۆ عابا میلدارە کەت لە خۆلامە کەت دەسەندو مە عافیریە کەى خۆتت دەدابەو، یا بە پیچەوانەو، هەتا هەرکەسەتان سەرو دەستى بەرگى لەیەک رەنگى لەبەردا بووایە؟! ئەویش دەستى هیئا بەسەرماو گوتی: خودایە! پیتو فەرپت تى کەوئ، ئەى برازای خۆم! بەم دوو چاوانەى خۆم چاوم ئى بوو، وە بەم دوو گوێچکانەى خۆم گویم ئى بوو، وە بەم دلەى خۆم دلە لەلای بوو، وە لەم کاتەدا بە دەستى هیماى کرد بۆ بەندى دلئى خۆى، کە پیغەمبەر (درودى خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (لەهەمان شت کە خۆتان دەیخۆن و لەهەمان

جلو بهرگ كه بۇ خۆتانی دهكەن، نان و جلو بهرگیش بكەن بۇ بەندەو خولامەكانتان، بۆيە منیش ئەووم پى باشترە كه لەپرو پاتالى جيهان بەشى بدم، ئەوەكوو لەرۆزى قيامەتا لەچاكەو خىرو خىراتم لەباتى ئەوە ببا بۇ خۇى.

لەپاشا چووینە لای جابیری كورى عەبدوللا، لەمزگەوتەكەى خۇى بوو، لەو كاتەدا لەيەك لۆ جلددا نوپژى دەكرد، ئنالاندىبووى بەخۆيەو، جامنیش بەناو خەلكەكەدا هەنگاوم نا هەتا چووم لەبەینى ئەوو لەبەینى قىبلەدا، دانیشتم و گوتم: بەر رەحمەتى خودا كەويت! چۆن بەيەك لۆ جەلەو نوپژ دەكەى، ئەمە لەكاتىكا كه ئەوە بالا پۆشەكەتە لەلاتا، گوتى: جا ئەویش چەمۆلەيەكى نا لەسینگم و گوتى: مەبەستم ئەوہيە كه گەوجىكى وەك تۆ بىت بۆ لام و بمبىنى كەمن چى دەكەم، تا ئەویش ئاوا بكا، لەم مزگەوتەى حازرىەدا، پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) هات بۆلامان داركى هیشوو و خورمايەكى ئىبنو طاللى بەدەستەو بوو، بەرووى رۆگەى مزگەوتەكەو وەكلىكى بىنى، جا بەنووكى لاسكى هیشوو و خورماكه چلمەكەى كړاند، ئەو جا رووى كرده ئىمە و فەرمووى: (كىتان پى خۆشە كه خودا رووى لى وەرگىرئ؟) گوتى: ئىمەيش سەرمان كزكردو ساممان لى نىشت، ديسان فەرمووى: (كىتان پى خۆشە كه خودا رووى لى وەرگىرئ؟). گوتى: ديسان سەرمان كزكردو سام دايگرتين، بۇ جارى سىيەم ديسانەو و فەرموويەو: (كىتان پى خۆشە كه خودا رووى لى وەرگىرئ؟)

جا گوتمان: كەسمان، ئەى پىغەمبەرى خودا! فەرمووى: (دەى كاتى يەكى لەئىو هەلدەستى بۇ نوپژ ئەوە خوداى گەورەو پىرۆز روو بەروويەتى و بەرەو روويەتى، كەواتە تف رۆنەكاتە بەردەمى خۇى، وە هەروەها نەشيكاتە لای راستى خۇى، با لەلای چەپيەو وە بكاتە ژىر پى چەپى، وە ئەگەر لەناكاو، تفى، بەئغەمى، چلمى، زۆرى بۆهينا، با بەلایەكى جەكەى ئاوايەكى لى بكا، حەزرت (دروودى خودای لەسەر بىن) جەكەى نووشتانەو وە لى بەيەكا، واتە: ئاواى لى بكا. ئەنجا فەرمووى: (هەنى عەبىر، واتە: بۆنى خۆشم، بۆ بهينن). جا كورپكى لاو لەناو

خه لکه که دا هه لسا، به هه را کردن چوو له ماله وه، له ناو له پیا هه نئ خه لووقی بۆ هیئا، که خه لووق شتیکی زۆر بۆن خوشه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) لیی و مرگرت و داینا له سهر نووکی لاسکی هیئشووه دارخورماکه و شوینی کلمه که ی پی سواخ ا، جابیر دهیگوت: ئا له مه وهیه که ئیستا ئیوه دهچن بۆنی خوشه ویستی دهمه ن له مزگه وته کانتان!

له گه ل پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سهر بئ) چووین بۆ غه زای به طنی بوواط، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) دهگه را بۆ مه جدییی کوری عه مری ئه ل-جوهه نی، له و غه زایه دا، تاقه و شتریکی ئاوکیش پینج که س، یا شه ش که س، یا حه وت که س، به سه ره، به نۆره، به رودای یه کتری سواری ئه و تاقه و شتره ده بوون، جا پیاویکی یاریده در (واته: ئه نصار) و شتریکی خۆی هه بوو، سه ره هاته سه ر که سواری، و شتره که ی ییخ داو سواری بوو، که ویستی هه لی سینییته وه و شتره که ساوه ساوی دمرکرد، ئه ویش گوتی: هه چه، له عه نه تی خودات لی بئ، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بئ) فه رمووی: (ئه وه کئ بوو له عه نه ت له و شتره که ی دهکا؟) ئه نصارییه که گوتی: من بووم، ئه ی پیغه مبه ری خودا!

فه رمووی: (دابزه لی، له گه ل له عه نه ت و نه فرین لیکراوا هاوپییتی ئیمه مه که، نزای خراپ له خوتان و له مال و مالتان مه کهن، مه بادا ریکه وتی ئه و کاتانه بکه ن که هه رچی له خودا داوا بکری، له و کاتانه دا، خودا پییتانی ددها!).

جا رویشتین له خزمه تی هه زمه تدا (دروودی خودای له سهر بئ) هه تا دهمه و ئیواره یی، له ئاوی له ئاوه کانی عه رب نزیك بووینه وه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) فه رمووی: چی پیاوی له پيش ئیمه وه دهر وا، ئه ستیله که سواخ ددها و ئاماده ی دهکا و به ریانه که ی دهگری، تا ئاوه که ئه و دهبیته وه و په نگ ده خواته وه و ئه ستیله که پرده بئ، هه م خۆشی ئا و ده خواته وه و هه م ئا و بۆ ئیمه هیش ئاماده دهکا. جابیر گوتی: منیش هه لسام و گوتم: قوربان! من دهچم. فه رمووی: (کیی تر دهچی له گه ل جابیر دا؟) جه بباری کوری سه خر هه لسا گوتی: من. جا من و ئه و تیمان ته قان هه تا

چووینه سهر بیره که و سه تلّ دوو سه تلّ ناومان هه لگۆست و ئهستیلی بهردهم
 بیره که مان سواخ داو ریکمان خست و ئینجا ناومان له بیره که هه لکیشا، هه تا
 ئهستییه که مان لیان لیپ کرد له ئاو، جا یه که م کهس که هات و سه ری هه لدا بو
 لامان، پیغه مبه ر خۆی بوو (دروودی خودای له سه ر بئ) فه رمووی: (به یارمه تی ئیوه؟).
 عه ر زیمان کرد: به رموو ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئیتر جله وی شل کرد بو و شتره که ی،
 و شتره که ی تیر ئاوی خوارده و، ئه نجا جله و ده که ی توند کرده و و و شتره که گه ئی یان
 کرده و و گمیزی کرد، ئه و حا و شتره که ی لادا له سه ر ئاوده و و ییخی داو پالی خست.
 چه زده ت (دروودی خودای له سه ر بئ) خۆی هاته و و بو سه ر گۆمیلکه که و ده ستنویزی لی گرت و
 منیش هه لسام و چووم له شوین جی ده ستنویزه که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ)
 ده ستنویزم گرت، چه یاری گۆری سه خریش چو و ده ست به ئاو بگه یه نی، پیغه مبه ر
 (دروودی خودای له سه ر بئ) هه لسا نوێژبکا، منیش یه ک عابای میلدارم له به ردا بوو، ویستم
 دوو چه مکه که ی راست و چه پ بکه م، پیا ما نه گه یشته و، عابا که هه نی ریشو و گیزو
 گۆلته ی پیوه ییوه بوو، سه ر به رده و خوارم کرده و و ئه نجا له ژیر هه رده و با لمه و و
 هه رده و و چه مکه که ییم راست و چه پ بگرده و له سه ر سیینگم گریم دان و ملام کوور
 کرده و و به سه ری او به ملیشم گرتیم تا به رنه بیته و و ئه نجا چووم له لای چه پی
 پیغه مبه رده و و را وناستام، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) ده ستی گرتیم و سووراند میه و و و
 برد می له لای راستی خۆیه و و رایوه ستاندم، له پاشدا چه باری گۆری سه خریش
 هاته و و و ده ستنویزی گرت و هات له لای چه پی پیغه مبه رده و و ده ستا، چه زده ت (دروودی
 خودای له سه ر بئ) ده ستی هه ردو کمانی گرت و پالی پیوه ناین بو دوا و هه تا ریک له یشتی
 خۆیه و و ریزی کردین و رایوه ستانین، ناگام لی نه بوو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ)
 سه رهنجی منی ددها، له پاشا که هه ستم پیی کرد به ده ستی ئاوی کرد، واته: ناو
 قه دت ببه سته، جا کاتئ که لی بو وده و فه رمووی: (ئه ی جابیر!). گوتم: به رموو ئه ی
 پیغه مبه ری خودا! فه رمووی: (ئه گه ر جله که فه ره ح بوو، دوو چه مکه که ی راست و
 چه پ بکه، به لام ئه گه ر ته سک بوو بیبه سته به که مه رته وه).

جا روښتین له خزمه تی هه زره تدا (دروودی خودای له سهر بڼ) ئه وهی که ئاده میزاد پیی
 بژی خوراکي هه ر پیاوئ له ئیمه هه ر روژدی یه ک قل خورما بوو! جاماوه یئ
 دمیمژی و له پاشا گریی دده له قه راخیکی جله کهیدا، وه به که وانه کانیشمان گه لا
 ده وهران و دهمان خوارد، ئه وهنده گه لا دارمان خوارد بوو لالغاوهمان تهره کی بوو، وه
 بوو بوو به زام! سویندم به خودا روژئ پیاویمکان به هه له له بیر چوو بوو، دهنکه
 خورماکه ی نه دابوو پیی، ئیمه له بهر بئ هیزی چووینه ژیر بالئ و به لاره و لارو
 له قه له ق بر دمان و شایه تیمان بویدا که وهی نه گرتووه، ئه و جا دهنکه خورماکه ی
 داپیی، ئه ویش هه ئسا وهی گرت، له گه ل پیغه مبه ردا که وتینه ری و روښتین، هه تا
 گه یشتینه دولیکی پان و پوړو به رین و له وئ لاماندا، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ)
 چوو ده ست به ئاو بگه یه نی، منیش به مه تاره یئ ئاوه وه شوینی که وتم، پیغه مبه ر
 (دروودی خودای له سهر بڼ) ته ماشای کرد هیچی نه دی که خوی له پالدا هه شاربا، له و په ری
 شیوه که وه دوو درخت هه بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ) چوو بو لای یه کیکیان و
 لقیکی لئ گرت و به درخته که ی فهرموو: (به فهرمانی خودا شوینم که وه و وه ر
 له گه لما، ئیتر وه ک و شتری قه مته رکراوی، که له مه له لووت که چوئن مامه حه مه یی
 ده کا بو جله و کیشه که، ئه و درخته یش ئاوا به ملکه چی شوینی پیغه مبه ر (دروودی
 خودای له سهر بڼ) که وت، روښت تا چوو لای درخته که ی ترو په لیکی له ویش گرت و
 به ویشی فهرموو: (به فهرمانی خودا تویش وه ر له شوینم!) ئه ویش به هه مان
 چه شن شوینی که وت، جارویی هه تا گه یشه ناوه راستی نیوانی هه ردو و لایان، له وئ
 درخته کانی نووساند به یه که وه و فهرمووی: (به فهرمانی خودا بنووسین
 به یه که وه و هه شارگه یه کم بو بکه ن!).

درخته کانیش لکان به یه که وه و پالیاندا به یه که وه و بوون به په رده و هه سار
 بوئ هه تا سه راوه که ی ته واوکرد، جابیر گوتی: منیش به غار دوور که وتمه وه، نه بادا
 پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ) هه ست بکا که من نریک که وتوومه ته وه و ئه و دوورتر
 بکه ویته وه، یا زیاتر دوور بکه ویته وه، ئینجا دانیشتم و له بهر خومه وه بیرم له مه

ده کرده و هو سی و دووی دلی خۆم ده کرد، جا که ئاورم دایه وه ته ماشام کرد وا پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) دیت به ره وه من، وه دره خته کانیش له یه که جوئ بوونه وه وهه ریه که ی له سهه بنکی خۆ وه ستاوه و چاوه نواری فه رمانی پیغه مبهه ده کا! ته ماشام کرد پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) ئیستیکی کردو به سهه ری ئاوا یه کی کردو ئه و جا دره خته کان چوونه وه بۆ جیگه ی خۆیان، ئینجا پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) هاته وه، که گه یشته وه لای من، فه رمووی: ئه ی جابیر! ئه م پایه ی منت بینئ؟ عه رزیم کرد: به ئی، ئه ی پیغه مبهه ری خودا! فه رمووی: (ده بچۆ مبولای ئه و دوو دره خته، له هه ر یه که یان به ئی به ره و به یه نه، تا ده گه یته شوینه که ی من، له و یوه لقیکیان له راستی خۆته وه و ئه و لقه که ی تریان له لای چه پته وه ره وانه بکه). جابیر گوتی: جا منیش هه لسامو به ردیکم هی ناو شاندم و ده مه که ییم ته نک کردو تا ته و او بوو به ده م و تیز بوو، چووم بۆ لای دره خته کان و له هه ریه که یان لقیکم بری و به شوین خۆما به کیشم کردن هه تا گه یشته شوین پایه که ی هه زه رت (دروودی خودای له سهه بئ) له و یوه، وه که هه زه رت فه رمانی پئ کردم، لقیکیانم له راستمه وه و ئه و لقه که ی تریانم له لای چه پمه وه ره وانه کردو خۆم چوومه وه بۆ خزه تی و گوتم: قوربان! وه که فه رمووت وام کرد، ئه مه بۆچی بوو؟ فه رمووی: (من به لای دوو گۆر دا تئ په ریم ئه شکه نه جه و سزا ده دران له به ره ئه وه هه زم کرد که به هۆی تکای منه وه سزاو ئازاریان سووک ببئ، تا ئه و دوو لقه تهه راییان تیا ده مینئ. گوتی: جا چووینه وه هۆر دوو وگا که، هه زه رت (دروودی خودای له سهه بئ) فه رمووی: ئه ی جابیر! ئاو په یدا که بۆ ده ستنوئژ). منیش دهستم کرد به بانگه واز: کئ بئ ئاوی له لا هه بی بۆ ده ستنوئژ، ئه ری کئ بئ ئاوی له لای بۆ ده ستنوئژ... تاد).

گوتی: گوتم: ئه ی پیغه مبهه ری خودا! یه که دلوپ ئاو جیه له ناو کار وانه که دا دهستم نه که وت! پیاویکی ئه نصاری هه بوو له چه ند کونده کۆنیکي ره قه لها توودا، ئاوی بۆ پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) سارد ده کرد. له سهه کۆنده لانی له دارکی په لکه خورما. گوتی: فه رمووی: (تئ ته قینه بۆ لای فیساری کورپ فیساری ئه نصاری بزانه

ھېچ ئاو ھەيە لە كۈندەكانىدا. گوتى: كەچووم تەماشام كرد تۈزى ئاو ھەبوو، لە ھەنگلى كۈندەيەكا بوو، ئەوئەندە كەم بوو ئەگەر دايم بگردايە لاوشكەكەى كۈندەكە خۆى ھەلى دەمژى!

چوومەو ھە بۆ خەزمەتى و حالەكەم عەرزى كرد، فەرمووى: (بړۆ ئەو چۆرە ئاوەم بۆ بىنە). چووم بۆيەم ھىنا، گرتى بەدەستى ھەو دەستى كرد بە نزاو دۆعا خويندن، بەلام نەمزانى لە دۆعاكەدا دەفەرموئ چى، وە بەدەستىشى كۈندەكەى ھەل دەگوشى، ئىنجا دايەو دەستم و فەرمووى: (بانگەواز ھەلئەدە بۆ سوپنەيەكى گەورە، منىش جارمدا: كى بى سوپنەيەكى گەورەى واى ھەبى كە بەشى ئەم بركە سوارە ئاو بگرئ. جا بەكۆل سوپنەيەكى وايان بۆم ھىنا، تا لەبەردەمى خەزەرت خۆيدا دامنا، جا خەزەرت (دروودى خوداى لەسەر بى) بەدەستى ئاواى كرد، لەناو سوپنەكەدا: لەپى پان كەردەو پەنجەكانى بلاو كەردەو دەستى لەناو بنى سوپنەكەدا دانا، فەرمووى: ئەى جابىر! ئەو تۆزە ئاوەى كەوا لەكۈندەكەدا بىكە بەسەر دەستى مندا، كەوا لەناو سوپنەكەداو بلى: باسم الله: بە پىرۆزىى ناوى خودا) منىش وامكردو گوتەم: باسم الله، ئىتر چاوم لى بوو كە قول قول ئاو لەنيوانى پەنجەكانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەل دەقولى، ئەو جا سوپنەكە وەك كانى تەقى و ئاوى تىزا ھەتا پىر پىر بوو، فەرمووى: (ئەى جابىر! جاربدە كى كارى بەئاو ھەيە بابى ئاو ببا بۆخۆى). گوتى: جەماوەرەكە ھاتن ئاويان خواردەو تا تىراو پاراو بوون، گوتى: گوتەم: ئەرى كەس ماوہ كارى بەئاو ھەبى؟ دياربوو كەس نەماوو، ھەركەسەيان بەشى خۆى ئاوى بردبوو، ئىتر خەزەرت (دروودى خوداى لەسەر بى) دەستى لە سوپنەكە دەرھىنا، ھىشتا سوپنەكە لىپان لىپ بوو لەئاو.

خەلكەكە لەخەزمەتى خەزەرتدا سكالايان لەدەستى برسىتى كرد، فەرمووى: (ھىوا واىە كە خودا خۆى خواردەمەنىتان بۆ بپەخسىنى!). جا چووينە قەراخ دەريا، لەوى دەرياكە شەپۆلىكى داو شەپۆلەكە لەگەل خۆيا نەھەنگىكى فەردايە دەرەدو لەپالیا ناگرمان كەردەو دەستمان كرد بە كۆلاندن و برژاندن لە

گوشته که ی و دهستان کرد به خواردن تا تیرمان خوارد. جابر گوتی: من و فیسارو
 نه و فیسارو نه و فیسار، ههتا پینج کهسی ژمارد، که هه موومان نه م پینج کهسه
 له ناو کالانه ی چاویدا دانیشترین، له دهره وه دیار نه بووین و کهس چاوی لیمان نه بوو
 تا خو مان هاتینه دهره وه!

په راسوویه کیشمان چه مانه وه و راستمان کرده وه و له سهر نوو که که ی رامن گرت،
 زلترین زهلامی کاروانه که، به سواری زه به للاحترین نیره و شتری ناو و شتره کان، که
 قه به ترین زین و کوپان به سهر پشویه وه بوو، به ژیریدا روپی و له ژیریه وه رمت بوو،
 به بی نه وه ی که سهری دانه وینئ. {بروانه: ژماره: ۱۳۲۶ مختصر صحیح مسلم که
 له پیشه وه رابورد = ۴۹۷۴ صحیح مسلم + تاج/۳، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۳۱۸۵ ج/۴}.

(۱۲۰۰) باسی موعجزه ی له تبوونی مانگ. (۷۰۰۲ - ۷۰۱۰)

باب: فِي انْشِقَاقِ الْقَمَرِ

۱۵۳۸ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) بِمِنَى إِذَا انْفَلَقَ الْقَمَرُ فِلْقَتَيْنِ، فَكَانَتْ فِلْقَةٌ وَرَاءَ الْجَبَلِ، وَفِلْقَةٌ دُونَهُ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ
 اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اشْهَدُوا». {الحديث: ۷۰۰۳ = ۷۰۲۸ فم. تجرید/۴، رقم:
 ۱۴۴۷ = ۳۶۳۶، ۳۸۶۹، ۳۸۷۱، ۴۸۶۴، ۴۸۶۵}:

عه بدوللای کوری مه سعوود (رهزای خودای لی بن) فه رمووی: جارئ له مینا له خزمه تی
 حه زه تدا بووین (دروودی خودای له سهر بن) مانگ بوو به دوو که رته وه، که رتیکیان که وته
 پشت کیوه که وه و نه و که رته که ی تریشیان که وته نه و دیویه وه. پیغه مبه ریش (دروودی
 خودای له سهر بن) به ئیمه ی فه رموو: (ته ماشاکه ن و به شایهت بن که نه م موعجزه
 که و ره یه تان به چاوی خو تان له من بینئ). {تاج/۴، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۴۱۳۷ ج/۴}.

۱۵۳۹ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَهْلَ مَكَّةَ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُرِيَهُمْ آيَةً، فَأَرَاهُمْ انْشِقَاقَ الْقَمَرِ مَرَّتَيْنِ. {الحديث: ۷۰۰۷ = ۷۰۳۲
 فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رهزای خودای ئى بىن) فەرمووی: خەلگى مەككە داواى موعجىزەيان لە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) کرد، وه لەناو خۆيانا رىكەوتن لەسەر ئەودى كە موعجىزەكەيان كە داواى دەكەن لە پىغەمبەر كە ئەنجامى بدا، لە مانگا دەرىكەوى، جا شەوێكیان برپارداو لەو شەویدا كۆبوونەووەو حەزەرت هاتو بە پەنجەى شایەتمانى ئاماژەى كرد بۆ مانگو مانگ دوو لەت بوو، وه پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) دووجار لەتبوونى مانگى پىشانى خەلگى مەككەدا. { تاج/ ۴، زنجیرە: ۳۷، ژمارە: ۴۱۳۶، ج/ ۴ = چاپى چوارەم }.

روونکردنەو:

موعجىزە چىيە؟ موعجىزە كاریكى زۆر گرنگە، كە پىغەمبەرەن ئەنجامى دەدەن، هەتا بىن بە بەلگەيەكى روون و ئاشكرا لەسەر داواى پىغەمبەرایەتى، كە ئەو جۆرە كارە گرنگو سەر سۆرەینەرە بە هیچ شىوێى لە توانای كەسى تردا نىيە، بىجگە لە خودای گەورە بۆ نموونە: حەزەرتى عىسا، بۆ بەلگە لەسەر راستى داواكەى، كە پىغەمبەرى خودايە، ئەم موعجىزانە، لەسەر دەستى ئەودا رووى داو:

- ۱- لە بىشكەدا قسەى كردووە.

- ۲- لەگەڵ ئەدايك دەبى لەگەڵ داىكىدا دەست دەكا بە گەتوگۆ.

- ۳- لە قور بالندەى دروسمت دەكردو دەفەرى.

- ۴- مردووى زیندوو دەكردووە.

- ۵- گۆلو بەلەكى چاك دەكردووە.

- ۶- خەبەرى لە غەيب دەدا.

(۱۲۰۱) پاراستنى پىغەمبەر لە نازارى ناخەزانى. (۶۹۹۶)

بَاب: مَنَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِمَّنْ هَمَّ بِأَذَاهُ

۱۵۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ: هَلْ يُعْفَرُ مُحَمَّدٌ وَجْهَهُ

بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ؟ قَالَ: فَقِيلَ: نَعَمْ، فَقَالَ: وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى، لئن رَأَيْتَهُ يَفْعَلُ ذَلِكَ لَأَطَّانٌ عَلَى

رَقَبَتِهِ، أَوْ لَأَعْفِرَنَّ وَجْهَهُ فِي الثَّرَابِ، قَالَ: فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يُصَلِّي، زَعَمَ لَيْطًا عَلَى رَقَبَتِهِ، قَالَ: فَمَا فَجَّهْتُمْ مِنْهُ، إِلَّا وَهُوَ يَنْكِصُ عَلَى عَقْبَيْهِ، وَيَتَّقَى بِيَدَيْهِ، قَالَ: فَقِيلَ لَهُ: مَا لَكَ؟ فَقَالَ: إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ لَخُنْدَقًا مِنْ نَارٍ وَهَوًّا وَأَجْنَحَةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَوْ دَنَا مِنِّي لَأَخْتَطَفْتُهُ الْمَلَائِكَةُ عُضْوًا عُضْوًا»، قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ - لَا نَدْرِي فِي حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ أَوْ شَيْءٌ بَلَغَهُ -: (كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَعَى. أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْنَى إِنَّ إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى. أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى. عَبْدًا إِذَا صَلَّى. أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى. أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى). - يَعْنِي أَبَا جَهْلٍ - (أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى. كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ. نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ. فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ. سَدَّعَ الزَّبَانِيَةَ. كَلَّا لَا تَطِعْهُ) فِي رَايَةِ قَالَ: «وَأَمْرُهُ بِمَا أَمَرُهُ بِهِ». فِي رَايَةِ: (فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ) يَعْنِي قَوْمَهُ. {الحديث: ٦٩٩٦ = ٧٠٢١ فم. تجريد البخاري ٤/، رقم: ١٧١٨ = ٤٩٥٨ فتح الباري}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) ھەرمووی: ئەبو جەھل گوتی: ئەری موھەممەد بوو ھەو پیاوھ کە ھەبەرچاوی ئیوھوھ، بویری بەناوی نوێژوھ، لنگەو تلوور بکھوی، یا لەپەو روو بکھوی و بەناوی کوپنووش و سەجدوھ تەویلی لەسەر خاڤ و خۆل دابنی و رووی خۆی خولاوی بکا؟

گوتیان: بەئێ، ئاوا دھکا. وتی: بەلاتو بە عوززا، بەدوو خودا مەزنەکە ی قورەیش! ئەگەر ببینم شتی وابکا، بەپیوھ لەناو کوپنووشدا دھچمە سەر بوۋتەقە ی ملی، یا روخساری لەناو خۆلا دھگەوزینم. ھەرمووی: جا جارێ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) نوێژی دھکرد، لەوکاتەدا ئەبو جەھل چوو بو گیانێ، ھەتا کار بەسویندەکە ی بکاو دەستدریژی ئی بکات لەناو نوێژەکەیدا. بەلام خەلکەکە ھەر ئەوھەندیان زانی کە ئەبو جەھل پاشەو پاش دھکشیۋەوھو وەک کەسێ شتی شالاوی بو ھینابی، بەھەردوو دەست پاسی خۆی دھکا. ھەرمووی: کاتی پێیان گوت: ئەوھ جیتە بو وادەکەیت؟ گوتی: خەندەکیکی پر لەناگرو شتگەلیکی زور سامناک و کۆمەلێ بال، لە غەیبەوھ لەبەینی من و لەبەینی ئەودا پەیدا بوون!

پیغهمبه ریش (دروودی خودای لهسه ربی) فهرمووی: (نهگهر زیاتر لیتم نزیك بیوایه تهوه و وازی لهو دهستدریژییه نههینایه، بهرلهوهی که نهو دهستدریژی لهمن بکا، فریشته پهل پهلیان دهکردو پارچه پارچه دهیان فراند).

راوی دمفهرموی: جا نازانین که باسی هاتنی ئەم نایهتانهی دواوهیش بهشی بوو لهم فهرموودهیهی نهبو هورهیره و نهبو هورهیره نهمهیشی فهرمووه، یا شتی بوو گهیشتوو بهراوی و نهو فهرمووی: جا خودای بالا دهست و خاوهن شکو، بهم بونهیهوه، ئەم نایهتانهی ناردە خوارهوه:

{كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ، أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْصَمَ، إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ، أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ، أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ، أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقْوَىٰ، أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ، أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ، كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ، نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ، فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ، سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ، كَلَّا لَا تَطِعُهُ - سورة العلق، الآيات: ۶ - ۱۹}.

کورتهی واکهکیان و مهبهست لییان:

(مروقی نهزانی دوور لهخوا، بهدهنکه جوئی دهرهړی، به کهمترین نازو نیعمهت لهخوی دهگورئ، وای لی دئ گالتهی به نایین و رهفتاری بهرزدي، ری لهبهرنامهی نایین دهگرئ، نازانی که خودا ناگای لههموو شتی ههیه هیچی لی ون نابی، روژی به کهساسی دپتهوه بهردهستی خودا، خودا تولهی بهرودوای لی دهستیښی).

۱۲۰۲) پاراستنی پیغهمبه (دروودی خودای لهسه ربی) لهدهستدریژی کهسی که ویستوویهتی بیکوژی. (۵۹۰۹ - ۵۹۱۱)

باب: مَنَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِمَّنْ أَرَادَ قَتْلَهُ

۱۵۴۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ قَبْلِ نَجْدٍ، فَأَدْرَكَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي وَادٍ كَثِيرِ الْعِصَاهِ، فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَحْتَ شَجَرَةٍ، فَعَلَّقَ سَيْفَهُ بِغُصْنٍ مِنْ أَغْصَانِهَا، قَالَ: وَفَرَّقَ النَّاسُ فِي الْوَادِي يَسْتَظِلُّونَ بِالشَّجَرِ، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ رَجُلًا أَتَانِي وَأَنَا نَائِمٌ فَأَخَذَ السَّيْفَ، فَاسْتَيْقَظْتُ وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِي، فَلَمْ أَشْعُرْ إِلَّا وَالسَّيْفُ صَلَاحًا فِي يَدِهِ فَقَالَ لِي: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قُلْتُ: اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ فِي الثَّانِيَةِ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ، قَالَ: فَشَامَ السَّيْفَ، فَهَا هُوَ ذَا جَالِسٌ»، ثُمَّ لَمْ يَعْرِضْ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۵۹۰۹ = ۵۹۰۵ فم. تجريد البخارى/ ۴، رقم: ۱۵۵۷ = ۴۱۳۵، ۲۹۱۳، ۴۱۳۴، ۴۱۳۶}:

جابیری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: لہ غہزایہکا لہ خزمہت پیغہمبہر خویدا (دروودی خودای لہسہر بی) بہرہو نہجد رؤیشتین بو غہزایی، لہ قرچہی نیوہرؤدا، لہ شیویکی دپکہزیاویدا، بو سہرخہو شکاندنی نیوہرؤ لاماندا، خہلگہکہ بہناو شیوہکہدا بلاو بوونہوہو چوونہ سیبہری دارہکانہوہ، پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بی) لہبن سیبہری دار سہمؤرہیہکا دابہزی و شمشیرہکہی پیادا ہہلواسی و خہوت، کاتی خہبہری دہبیتہوہ دہروانی وا پیایو لہلای دایہ، کہ ہاتوہ حہزرمہت ہہستی پیی نہکردوہ، فہرمووی: جا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ئیمہی بانگ کردو فہرمووی: (نہم پیاوہ شمشیرہکہی منی ہہلکیشابوو، بہ رووتی گرتبووی بہدہستیہوہ بہدیار سہرمہوہ راوہستابوو، دہیگوت پییم: کی رزگارت دہکات لہدہستم؟ منیش گوتم: خودا، دیسانہوہ بو جاری دوہم گوتی: کی رزگارت دہکات لہدہستم؟ منیش گوتم: خودا، جا شمشیرہکہی نایہوہ ناو کیلانہکہی، وا ئہوہتانی بو خوئی دانیشتوہ) ئیتر پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بی) تۆلہی لہ پیاوہکہ نہسہندو ہیچی لیی نہکرد). {تاج/ ۴، زنجیرہ: ۳۹، ژمارہ: ۴۴۴۳}.

۱۲۰۳) گوشتی زہہراوی مہر دہرخواردی پیغہمبہر دراوہ. (۵۶۶۹ - ۵۶۷۰)

بَابُ فِي السَّمِ وَأَكْلِ الشَّاةِ الْمُسْمُومَةِ

۱۵۴۲- عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ امْرَأَةً يَهُودِيَّةً أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَاةٍ مَسْمُومَةٍ، فَأَكَلَ مِنْهَا، فَجِئَ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَسَأَلَهَا عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَتْ: أَرَدْتُ لِأَقْتُلَكَ! قَالَ: «مَا كَانَ اللَّهُ لِيُسَلِّطَكَ عَلَى ذَاكَ». قَالَ: أَوْ قَالَ:

«عَلَى». قَالَ: قَالُوا: أَلَا نَقْتُلُهَا؟ قَالَ: «لَا»، قَالَ: فَمَا زِلْتُ أَعْرِفُهَا فِي لَهَوَاتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۵۶۶۹ = ۵۶۶۱ فم. بخاری. هبة: ۲۶۱۷} :

ئەنەس (رەزای خودای لەسەر بێ) فەرمووی: زنیکی جوولەگە مەرپیکی زەهراوی دانا بۆ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەندیکی لیی خوارد، ئینجا ژنەکیان هینا بۆلای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بۆ مەسەلە مەرپە زەهراوییه که لیی پرسى؟ که بۆچی ئەمەى کردوو؟ گوتى: ویستم بتکوژم، فەرمووی: خودا کاریکی وانا که ئەو بەتۆ بکری). یا فەرمووی: (خودا شتی وانا کهتۆ بەسەر مندا زال بکا). گوتیان: بۆ ئەیکوژین؟ ئەى پیغەمبەرى خودا! فەرمووی: (مەیکوژن!).

ئەنەس فەرمووی: هەتا کاتی مەرگی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەشەرو ماکی ئەو خواردنە زەهراوییه بە زمانە بچکۆلەو مەلاشووی پیغەمبەرەو مابوو).
{تاج/۳، زنجیره: ۵۵، ژماره: ۲۹۵۱، ۲۹۵۲، ۲۹۵۳، ۲۹۵۰} + {بخاری. طب: ۵۷۷۷، ۲۴۲۸ +
تجريد البخاری/۴، ژماره: ۱۶۲۱ هەتا ژماره: ۱۶۲۸}.

۱۲۰۴) له خەملکردندا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پیکایه تی.

(۵۹۰۰ - ۵۹۰۸)

بَابُ فِي إِصَابَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْخُرْصِ

۱۵۴۳- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ تَبُوكَ، فَاتَيْنَا وَادِيَ الْقُرَى عَلَى حَدِيقَةٍ لِمَرْأَةٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اخْرُصُوهَا»، فَخَرَصْنَاهَا، وَخَرَصَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَشْرَةَ أَوْسُقٍ، وَقَالَ: «أَحْصِيهَا حَتَّى تَرْجِعَ إِلَيْكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ». فَأَنْطَلَقْنَا حَتَّى قَدِمْنَا تَبُوكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «سَتَهُبُّ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَةُ رِيحٌ شَدِيدَةٌ، فَلَا يَقُمْ فِيهَا أَحَدٌ مِنْكُمْ، فَمَنْ كَانَ لَهُ بَعِيرٌ فَلْيَشُدَّ عِقَالَهُ، فَهَبَتْ رِيحٌ شَدِيدَةٌ، فَقَامَ رَجُلٌ، فَحَمَلَتْهُ الرِّيحُ حَتَّى أَلْقَتْهُ بِجَبَلِي طَيِّئٍ، وَجَاءَ رَسُولُ ابْنِ الْعَلَمَاءِ صَاحِبِ أَيْلَةٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِكِتَابٍ وَأَهْدَى لَهُ بَغْلَةً بَيْنَضَاءَ فَكَتَبَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

وَسَلَّمَ)، وَأَهْدَى لَهُ بُرْدًا، ثُمَّ أَقْبَلْنَا حَتَّى قَدِمْنَا وَادِيَ الْقُرَى، فَسَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَرْأَةَ عَنْ حَدِيثِهَا كَمْ بَلَغَ ثَمَرُهَا؟ فَقَالَتْ: عَشْرَةَ أَوْسُقٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي مُسْرِعٌ، فَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ فَلْيُسْرِعْ مَعِيَ، وَمَنْ شَاءَ فَلْيَمْكُثْ»، فَخَرَجْنَا حَتَّى أَشْرَفْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ، فَقَالَ: «هَذِهِ طَابَةُ، وَهَذَا أَحَدٌ وَهُوَ جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ»، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ خَيْرَ دُورِ الْأَنْصَارِ دَارُ بَنِي النَّجَّارِ، ثُمَّ دَارُ بَنِي عَبْدِ الْأَشْهَلِ، ثُمَّ دَارُ بَنِي عَبْدِ الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْجِ، ثُمَّ دَارُ بَنِي سَاعِدَةَ، وَفِي كُلِّ دُورِ الْأَنْصَارِ خَيْرٌ»، فَلَحَقْنَا سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، فَقَالَ أَبُو أُسَيْدٍ: أَلَمْ تَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَيْرَ دُورِ الْأَنْصَارِ فَجَعَلْنَا آخِرًا؟ فَأَدْرَكَ سَعْدُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ خَيْرَتْ دُورِ الْأَنْصَارِ فَجَعَلْتَنَا آخِرًا؟ فَقَالَ: «أَوْلَيْسَ بِحَسْبِكُمْ أَنْ تَكُونُوا مِنَ الْخِيَارِ».

{الحديث: ۵۹۰۷ = ۵۹۰۳ فم. تجريد ۱۲۵/۲، رقم: ۷۱۳ = ۱۴۸۱، ۱۸۷۲، ۳۱۶۱، ۳۷۹۱، ۴۴۲۲. أبو داود. خراج: ۳۰۷۹ + تجريد ۴/، رقم: ۱۴۸۷}:

ئەبو حومەیدی ئەلساعیدی (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: لە خزمەتی حەزەرەدا (دروودی خودای لەسەر بی) دەرچووین بۆ غەزای تەبووک، کە گەشتینە وادیلقورا، ژنی لەناو باخیکی خۆیدا بوو، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (ئەم باخە بخەملێن). ئیڤمەیش هەرکەسە بەجۆری خەملاندەمان، وە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) خۆی خەملاندی بە دە دەسقو بە ژنەکەشی فەرموو: (تۆ هەلی ژمیڤرە تا بەپشتی خوا دەگەرپیڤنەو بۆلات). ئەنجا رۆشتین هەتا چووینە تەبووک، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (ئەم شەو بایەکی سەخت هەل دەکا لیئان، کەستان لەوکاتەدا هەلمەسن، هەر کەسەش وشتی هەیه، با توند توند پیوهندی بکا). جا بایەکی سەختی وا هەلی کرد، پیاوئ لەوکاتەدا هەلسا، بایەکە هەلی گرتو لەلای دوو کیووەکی طەییایا لەوئ تووپی دا، فروستادهی ئیبنو عەلای شای ئەیلە نامەیهکی لە ئیبنو عەلواو هینا بۆ پیڤەمبەر، لەگەڵ هیستەرە ماچەیهکی سپیدا بەدیاریی.

پیڤەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بی) نامەیهکی بۆی ناردو عابەیهکیشی بەدیاری بۆ نارد، جا کەهاتینەو بۆ وادیلقورا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) بۆ باخەکە لە ژنەکی پرسی: (باخەکەت بەرەکی چەند دەسقو؟). گوتی: دە دەسقو.

ئەنجا پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (من بەزوویی دەپۆمەووە بۆ مەدینە، جا ئەوەی حەزەدەکا لەگەڵ مندا بێ، ئەووە کەیفی خۆیەتی و ئەوەدیشی حەزەدەکا کە لیڤە بمینیتەووە، ئەووە با بمینیتەووە).

ئەوجا کەوتینە رێ، کاتی لەدوورەووە مەدینەمان لێ دەرکەوت فەرمووی: (ئەمە طابەیه، واتە: خۆش و خاویڤ و سازگارە، وە ئەوەش چیاى ئوحوودە، ئەم کێوە ئیمەى خۆش دەوێ و ئیمەش ئەومان خۆش دەوێ!).

لەپاشا فەرمووی: (باشترین گەرەك و خانەى یاریدەدەران (ئەنصار) گەرەك و خانەکانى بەنى نەحارن، لەپاش ئەوان گەرەك و خانەکانى بەنى عەبدول ئەشەلن، لەپاش ئەوان گەرەك و خانەکانى بەنى ساعیدەن، وە گەرەگ و خانووەکانى یاریدەدەران (ئەنصار) هەموویان خێردار و باش و خاسن!).

لەپاشا کە سەعدى كۆرى عوبادەمان پێ گەشت، ئەبو ئوسەید پێى گوت: ئاگات لێیە کە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) باشیتى گەرەك و خانەکانى یاریدەدەرانى دیارى کردو پلەى باشى و بەرپزى بۆ دانان، کەچى ئیمەى خستە دواو، کە بنەمالەى بەنى ساعیدەین!

سەعدیش چوو بۆلای پېغەمبەر و عەرزى کرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! باشیتى گەرەك و خانەکانى یاریدەدەرانى دیارى کردووەکەچى ئیمەت لەپلەى دواو داناو کە بنەمالەى بەنى ساعیدەین؟! فەرمووی: (بەس نییە کە ئێوەدیش بەردەستەى چاکان کەوتوون!). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۰۳، ژمارە: ۳۱۶۸ ج/۴}. بۆ ژياننامەى ئەبو حومەید برۆانە پاش ژمارە: ۱۵۴۷ لەدواو.

۱۲۰۵) فەرمايشتى پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ): من کە مەرم گرتوون کە نەکەونە ناو ناگر. (۵۹۱۳ - ۵۹۱۷)

بَابُ: قَوْلُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَا أَخَذُ بِحُجْرَتِكُمْ عَنِ النَّارِ

۱۵۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَثَلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا، فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهَا، جَعَلَ الْفَرَّاشُ وَهَذِهِ

الدَّوَابُّ الَّتِي فِي النَّارِ يَقَعْنَ فِيهَا، وَجَعَلَ يَحْجُزُهُنَّ وَيَغْلِبْنَهُ فَيَتَّقَحَمْنَ فِيهَا، قَالَ: فَذَلِكُمْ مَثَلِي وَمَثَلُكُمْ، أَنَا أَخَذْتُ بِحُجَزِكُمْ عَنِ النَّارِ، هَلُمَّ عَنِ النَّارِ، هَلُمَّ عَنِ النَّارِ، فَتَغْلِبُونِي تَقَحَّمُونَ فِيهَا». {الحديث: ۵۹۱۶ = ۵۹۱۲ فم. تجريد البخارى/ ۴، رقم: ۱۳۶۴ = ۳۴۲۶، ۶۴۸۳. تحفة الأشراف: ۱۴۷۷۱} :

ئەبو ھوردیرە (رمزى خودای ئى بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (وینەى من و وینەى ئیوھى ئومەتى من، ئەى نەتەوھى ئىسلام! وەك وینەى پیاوئى وایە كە ئاگرىكى كردبیتەوھ، جانەوھرو پەپوولەيەكى زۆرى تى ورووكابن و پەیتا پەیتا بکەونە ناوی و بسووتپن، پیاوھكە ھەردەيەوئ بەریان ئى بگرئ و نەھیلئ بکەونە ناو ئاگرەكە، بەلام جانەوھرو پەپوولەكان کوپرانە بەرەو ئاگرەكە ھەر ئەزەك دەدەن و لەبەر زۆرى خویان پیاوھكە دەرەقەتيان نایەت و سەرەنجام دەسەپینە ناو ئاگرە سوورەكەوھ، دەى ئەمە رىك وینەى من و وینەى ئیوھى: ئەوھتانی من كەمەرم گرتوون و بەزۆر دوورتان دەخەمەوھ لە ئاگرى دۆزەخ و بەدەم پیتان دەلیم: وەرن بۆلای بەرنامەى جوانى ئىسلام و دووربکەونەوھ لە ئاگرى دۆزەخ، كەجى ئیوھ بەزۆر خۆتان لەدەستم رادەپسكىنن و دەرەقەتتان نایەم و سەرەنجام خۆتانى تى فرئ دەدەن!). {تاج: ۴۷/۱، زنجیرە: ۹، ژمارە: ۶۶ + ریاض: ۱۵۱/۱، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۱۶۳/۸ چاپى دووھم}.

۱۲۰۶) پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەھەموو كەسى، لەگەلى ئىسلام،

باشتر خودا دەناسى و زیاتریش لى دەترسى. (۶۰۶۲ - ۶۰۶۴)

بَابُ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْلَمُهُمْ بِاللَّهِ وَأَشَدَّهُمْ لَهُ خَشْيَةً

۱۵۴۵ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَمْرِ، فَتَنَزَّ عَنْهُ نَاسٌ مِنَ النَّاسِ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَغَضِبَ، حَتَّى بَانَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ، ثُمَّ قَالَ: «مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَرْغَبُونَ عَمَّا رُخِّصَ لِي فِيهِ؟! فَوَاللَّهِ لَأَنَا أَعْلَمُهُمْ بِاللَّهِ، وَأَشَدَّهُمْ لَهُ خَشْيَةً». {الحديث: ۶۰۶۴ = ۶۰۶۵ فم. بخارى. أدب: ۶۱۰۱، ۷۳۰۱} :

عائیشہ (رمزای خودای لی بن) دہفہ رموی: بؤ کاری پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر بی) بہ پیی مؤلہتی شہری کاریکرد، بہباری ئاسانیدا ئہنجامی دا، نہوہک بہباری قورسی و گرانیدا، ہہندی کس لہ خہلکہکہ پاریزیان لہوہکرد، کہ وہک پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر بی) ئہوکارہ بہ پیی مؤلہتی شہری بہبارہ سووکہکہیدا بیکہن، گوتیان: ئیمہ لہکوئی و پیغہ مہبر لہکوئی، ئہو خوی گہورہ لہ گوناہی بہرودوی خوش بووہ، پیویستی بہخورنجاندن نییہ وہک ئیمہ!!

کاتی ھہلوئیست و قسہی ئہمانہ گہیشتہوہ بہ پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر بی) توورہ بوو، لہپاشا ھہزرت (دروودی خودای لہسہر بی) فہرموی: (ئہوہ بؤچی کسانئ و پیدابوون، پاریز دہکمن لہہندی کاری و کمن بہ پیی ئہو مؤلہتہ شہرییہ دہیکہم، کہ خودا ریگہی ئہو مؤلہتہی پیمداوہ؟! دہی سویندم بہ خودای گہورہ من گہلی باشتر لہوان خودا دہناسم و لہوان زیاتریش لیی دہترسم، دہی ئہوہ ریگہی ئہوہم لی ناگری کہ کار بہ مؤلہتی شوہری بکہم لہہندی کاردا). {ہروانہ: ریاض/۱/۱۳۴، ژمارہ: ۱۴۲/۲، زنجیرہ: ۱۴، ۱۴۹/۸ + تاج/۱، زنجیرہ: ۱۰، ژمارہ: ۷۷، ۷۸، ۸۰. ج/۴ = چاپی جوارہم لاپہرہ: ۵۳} + {تاج/۳، زنجیرہ: ۹۰، ژمارہ: ۳۱۳۳ ج/۴ = چاپی جوارہم}.

۱۲۰۷) دوورگرتنی پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر بی) لہتاوان و تۆلہ سہندنیشی بہس لہبہر رەزای خودای گہورہ بووہو بہس. (۵۹۹۹ - ۶۰۰۵)
 باب: بعد النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) من الآثام و قیامہ لحارم اللہ تعالیٰ
 ۱۵۴۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا قَالَتْ: مَا خَيْرَ رَسُولٍ لِلَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا أَخَذَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِنْ كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ، وَمَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِنَفْسِهِ إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. {الحديث: ۵۹۹۹ = ۶۰۰۰ فم. تجرید البخاری/۴/۱۰۸، رقم: ۱۴۲۳ = ۳۵۶۰، ۶۱۲۶، ۶۷۸۶، ۶۸۵۳ فتح الباری. أبو داود. أدب: ۴۷۸۵. تحفة مالأشرف: ۱۶۵۹۵}:

عائىشە (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرەمۇوى: ھەركاتى پېغەمبەر خۇى بىكرايە بەسەرپىشك لەنىوانى دوو كارد، كە يەككىيان لەوى تریان ئاسانتر بووايە، ھەمىشە ئاسانەكەيانى ھەل دەبژاردو ئەوھيانى دەکرد، بەمەرچى ئەو كارە گوناھ نەبوایە، ئەگىنا لەھەموو كەسى زياتر لىى دوور دەكەوتەو، ھەرگىزىش پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ھەق و تۆلە سەندى، كە پەيوەندى تايبەتى بەخۇدى خۇيەو ھەبوایە، نەیدەسەند بەلكوو كابراى دەبەخشی، مەگەر كەسى قەدرو ریزى شەریعەتى خۇداى گەورەو مەزنى بشكاندبايە، ئەو تۆلەى ئەوھى ئى دەسەند). {تاج/۲، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۳۱ + ریاض/۲/۱۷۶، زنجیرە: ۷۵، ژمارە: ۶۴۴ ج/۲ = چاپى دووھم}.

۱۲۰۸) پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ئەوھندە لەشەو نوێژا راوہستابوو، ھەردوو پیتی پەنەما بوو. (۷۰۵۵ - ۷۰۵۷)
 باب: صَلَاتِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى انْتَفَخَتْ قَدَمَاهُ وَقَوْلُهُ: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا
 ۱۵۴۷- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى حَتَّى انْتَفَخَتْ قَدَمَاهُ، فَقِيلَ لَهُ: أَتَكْلِفُ هَذَا وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ؟ قَالَ: «أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا». {الحديث: ۷۰۵۵ = . تجريد البخارى/۱، رقم: ۵۶۳ = ۱۱۳۰، ۴۸۳۶، ۶۴۷۱. ترمذی. صلاة: ۴۱۲. نسائی. صلاة: ۱۴۱۹. تحفة الأشراف: ۱۱۴۹۸}:

موغیرەى كورى شوعبە (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرەمۇوى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ئەوھندە لەشەو نوێژدا بەپێوہ راوہستابوو، ھەردوو قاجى، يا ھەردوو لاقى پەنەما بوون!

ياران (رەزى خۇدايان ئى بىن) عەرزىان كرد: ئەى خۆشەويستى خودا! بۆجى ئەوھندە خۆت ماندوو دەكەى، خۆ تۆ خودا لە گوناھى بەرودوات خۆش بوو، كەواتەبۆ وا لەخۆت دەكەى؟ ئەویش (دروودى خۇداى لەسەر بىن) فەرەمۇوى: (ئەدىى نابى كەمنىش

بهندهیه کی ستایشکارو عهبدیکی سوپاس گوزاریم؟). {تاج/۱، زنجیره: ۱۸۱، ژماره: ۹۷۱. چاپی چوارهم} + {ریاض/۱، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۹۸}.

روونکردنهوه:

ئه‌بو حومهیدی ئهل-ساعیدی (رمزای خودای ئی بن) هاوه‌لیکی ناوداری پیغه‌مبه‌ره، ناوی عه‌بدوره‌حمانی کوری سه‌عه‌ده، ئه‌نصاریه، خه‌لکی مه‌دینه‌یه، ئاماده‌ی جه‌نگی ئو‌خودو مه‌لّه‌ندو شه‌رگا‌کانی دوا‌ی ئو‌خود بوو، له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا، له‌دژی بب‌او‌مه‌ران، له‌پیا‌وانی سه‌حیحه‌ینه، واته: له‌و سه‌حابانه‌یه که گیرانه‌وه‌یان له سه‌حیحی بو‌خاری و له سه‌حیحی موس‌لیمدا هه‌یه، له‌کو‌تایی جین‌شیننی مو‌عاوییه‌دا فه‌وتی کردووه (رمزای خودای ئی بن).

۱۲۰۹) فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): من پیشه‌نگی ئی‌وه‌م له‌سه‌ر جه‌وزی که‌وهر. (۵۹۲۴ - ۵۹۵۸)

بَاب: قَوْلُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ

۱۵۴۸- عَنْ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «أَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ». {الحديث: ۵۹۲۴ = ۵۹۲۱ فم. بخاری. رقاق: ۶۵۸۹. تحفة الأشراف: ۳۲۶۵}:

جون‌دوب (رمزای خودای ئی بن) فه‌رمووی: به‌گو‌یی خو‌م له‌زاری پیر‌ۆزی پیغه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو: (من پی‌شه‌روی ئی‌وه‌م بو‌سه‌ر جه‌وزی که‌وهر، هه‌تا به‌رله‌وه‌ی که‌ئیه‌و بێن بو‌ئهو‌ی من ریکی بخه‌م بو‌تان). {تاج/۵، زنجیره: ۱۲۶، ژماره: ۵۶۷۵، ۵۶۷۶}.

۱۲۱۰) هه‌وزه‌که‌ی پیغه‌مبه‌رو با‌سی که‌وره‌یه‌که‌ی و رو‌یشتنی نه‌ته‌وه‌ی ئی‌سلام بو‌سه‌ری. (۵۹۲۴ - ۵۹۵۸)

بَاب: فِي حَوْضِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَظْمِهِ وَوُرْدُ أُمَّتِهِ

۱۵۴۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَسُلُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ، وَزَوَايَاهُ سَوَاءٌ وَمَاؤُهُ أَبْيَضُ مِنَ الْوَرَقِ،

وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكِيْزَانُهُ كُنْجُومِ السَّمَاءِ، فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَا يَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا»،
 قَالَ: وَقَالَتْ أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «إِنِّي عَلَى الْحَوْضِ حَتَّى أَنْظُرَ مَنْ يَرِدُ عَلَيَّ مِنْكُمْ، وَسَيُؤْخَذُ أَنْاسٌ دُونِي فَأَقُولُ:
 يَا رَبِّ مَنْنِي وَمِنْ أُمَّتِي، فَيَقَالُ: أَمَّا شَعَرْتَ مَا عَمِلُوا بَعْدَكَ، وَاللَّهِ مَا بَرَحُوا بَعْدَكَ
 يَرْجِعُونَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ، قَالَ: فَكَانَ ابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ تَرْجِعَ عَلَيَّ
 أَعْقَابَنَا أَوْ أَنْ نَفْتَنَ عَنْ دِينِنَا». {الحديث: ٥٩٢٨ = ٥٩٢٧ ف.م. بخاری. رقاق: ٦٥٩٣،
 ٧٠٤٨. تحفة الأشراف: ١٥٧١٩} :

داوود فهرمووی: نافعی کوری عومەر فهرمووی: ئیبنو ئەبی مولهیکه
 فهرمووی: عهبدوللای کوری عهمری کوری عاص (رهزای خودا له خووی و له باوکی
 بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بئ) فهرمووی: (حهوزی کهوثره م پانییه کهی
 یه که مانگه رییه، ههروا درێژییه کهی چونکه نیوانی گۆشهکانی یه کهسانه به یه کهتری،
 ئاوه کهی له زیو سپیتره، بۆنی له بۆنی میسک خوشره، ژمارهی سوراحیهکانی سهری
 که موسولمانان ئاویان پئی نۆش ده کهن وه که ژمارهی ئەستیره ئاسمان وان،
 هه کهسی لئی نۆش بکا، ههتا ههتایه توونی نابئ).

ئیبنو ئەبی مولهیکه، ئەم فهرموودهیهی تریشی له بارهی حهوزی کهوثره وه،
 له ئەسمائی کچی ئەبوبه کهروه گێراوه ته وه وه فهرمووی: ئەسماء فهرمووی:
 پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بئ) فهرمووی: (بو خوّم له سهەر حهوزی کهوثره چاوه پروانتان
 ده کهم، ههتا بزانه کامانه تان دین بۆلام و ده بن به میوانم له سهەر ئەو حهوزه، بو
 نۆشکردنی ئاوه کهی، کهسانی له من دانه برپین و جیا یان ده که نه وه له میوانه کانم و
 ناهیلن له ئاوه کهی نۆش بکهن، منیش عهززی خودای گه و ره ده کهم و ده لیم: ئەی
 بهروه ردگاری گه و ره! خو ئەمانه له من و له ئۆمهتی من، ئیتر بۆچی فریشته کان
 ریگه یان پئی نادهن که بپن بۆ سهەر حهوزه کهم و له ئاوه کهی بخۆنه وه؟ له وه لاما پیم
 ده گوتری: ئەدی تۆ نازانی ئەمانه له پاش تۆ چی کاریکی ناشیرینیان کردوه:
 به خودا ئەمانه کهوا ریگه یان پئی نادری که بپن بو خزمهت، بۆ سهەر حهوزی

كهوثر، بُو نُوْشكرْدن له ئاوْدهكهی كهدهبى به كلیلى رزگارى ههتا ههتایی، ئهمانه لهپاش مهركی تُوْ یهكسهر پاشگهز بوونهتهوهو له ئایین ههلگهراونهتهوه).

راوی دهفهرمووی: جاران لهکاتی گیرانهوهی ئهم فهرموودهیهدا لهدوايهوه ئیبنو ئهبی مولهیکه دهیفهرموو: خودایه! ئیمه پهنا دهگرین به پهناى تُو، كه خوا نهخواست له ئایینی پیروزیی ئیسیلام پاشگهز ببینهوه، یا تووشی ئاژاووه سههر لیثیوانی ئایینی ببین). {تاج/۱، زنجیره: ۹، ژماره: ۶۹ + تاج/۴، زنجیره: ۸۶، ژماره: ۴۲۲۸ ههتا ۴۲۳۱} + {تاج/۵، زنجیره: ۱۲۶۰، ژماره: ۵۶۷۵ ههتا ۵۶۸۹} + {تجرید/۵/۲۹۵، رقم: ۲۰۴۱ = ۶۵۸۷ فتح الباری}.

۱۵۵۰- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «حَوْضُهُ مَا بَيْنَ صَنْعَاءَ وَالْمَدِينَةِ»، فَقَالَ لَهُ الْمُسْتَوْدُ: أَلَمْ تَسْمَعْهُ قَالَ: «الْأَوَانِي»؟ قَالَ: لَا، فَقَالَ الْمُسْتَوْدُ: تَرَى فِيهِ الْآنِيَةَ مِثْلَ الْكَوَاكِبِ. {الحديث: ۵۹۳۸ = ۵۹۳۷ فم. تجريد/۵، رقم: ۲۰۴۲ = ۶۵۹۱ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۳۲۸۷}.

حاریشه ی کور ی وههه (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: بیستم له پیغهمبههر (دروودی خودای لهسههر بن) دهیفهرموو: (حهوزی كهوثره ی من له صهنعای یهمنهوه ههتا مهدينه دهبی).

موستهووریدی کور ی شهددادی کور ی عههر، كهخوی و باوکی هاوهلی پیغهمبههر بوون فهرمووی بی: ئه ی لیئت نهبیستوو كهباسی پهرداخو پیاله و سوراچییهکانی سههری بکات؟ حاریشه فهرمووی: نهه. موستهوورید فهرمووی: (دهی بهقهه نهستیهری ئاسمان قاپو دهفری وا لهسههر). {تاج/۵، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۵۶۸۱ ج/۴ = چاپی چوارهم}.

۱۵۵۱- عَنْ ابْنِ عَمْرِو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ أَمَامَكُمْ حَوْضًا مَا بَيْنَ نَاحِيَّتَيْهِ كَمَا بَيْنَ جَبْرًا وَأَذْرَحَ». وَفِي رِوَايَةٍ: قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: فَسَأَلْتُهُ - يَعْنِي نَافِعًا - فَقَالَ: قَرَيْتَيْنِ بِالشَّامِ، بَيْنَهُمَا مَسِيرَةُ ثَلَاثِ لَيَالٍ، وَفِي رِوَايَةٍ:

ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. {الحديث: ۵۹۴۱، ۵۹۴۲ = ۵۹۴۰، ۵۹۴۱ فتح الملهم = فم = ف.م، تجريد البخاری / الترجمة الكردية المجلد/ ۵، رقم: ۲۰۳۹ = ۶۵۷۷ فتح الباری}:

ئیبنو عومەر (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیڤه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (حه وزی له دهر گای به هه شتا وا له پیشتانه وه، له جهر بانه وه ههتا نه زروح ده بئ) له گیرانه وه یه کا: (حه وزه که ی من له دهر گای به هه شتا وا له پیشتانه وه له جهر بانه وه ههتا نه زروح ده بئ). له گیرانه وه یه کا: عوبه یدوللا فهرمووی: له نافعیم پرسی: ئەم دوو شارە لەکوین؟ فهرمووی: (دوو ئاوایین وان له شام، نیوانیان سی شهو ریگایه، له گیرانه وه یه کا: سی روژه رییه). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۵۶۸۰}.

۱۵۵۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلَا إِنِّي فَرَطْتُ لَكُمْ عَلَى الْحَوْضِ، وَإِنْ بَعْدَ مَا بَيْنَ طَرَفَيْهِ كَمَا بَيْنَ صَنْعَاءَ وَأَيْلَةَ، كَأَنَّ الْأَبَارِيقَ فِيهِ النُّجُومُ». {الحديث: ۵۹۵۷ = ۵۹۵۷ فم}:

جابیری کوپی سه مووره (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیڤه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (بیداربئ! که من پیشره وی ئیوهم له سهر حه وزی که وهر، دووری نیوانی ئەم که ناری ههتا ئەو که ناری، وهک دووری نیوانی سه نعاو ئەیله وایه، سورا حیه کانی سه ری له زویدا ده لئی ئەستیره ئاسمانن). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۵۶۸۲ ج/ ۴}.

۱۵۵۳- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا آيَةُ الْحَوْضِ؟ قَالَ: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا تَبِيَّتُهُ أَكْثَرُ مِنْ عَدَدِ نَجُومِ السَّمَاءِ وَكَوَاكِبِهَا، أَلَا فِي اللَّيْلَةِ الْمُظْلَمَةِ الْمُصْحَبِ آيَةُ الْجَنَّةِ مَنْ شَرِبَ مِنْهَا لَمْ يَظْمَأْ، آخِرَ مَا عَلَيْهِ يَشْخَبُ فِيهِ مِيزَابَانِ مِنَ الْجَنَّةِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهُ لَمْ يَظْمَأْ، عَرْضُهُ مِثْلُ طُولِهِ مَا بَيْنَ عَمَّانَ إِلَى أَيْلَةَ مَاؤُهُ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ». {الحديث: ۵۹۴۵ = ۵۹۴۴ فم}:

ئهبو زهر (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: گوتم: ئەو پیڤه مبههری خودا! قاپو قاجاخی سهر حه وزه که ی تو جیه؟ فهرمووی: (سویندم بهو که سه ی که گیانی موحه ممه دی به دهسته، ژماره ی ئەو قاپو قاجاخ و سوراخی و پیاله و جام و پهرداخانه ی که وان

له سهري، له ژماره ی نه ستیره ی ناسمان زیاتره، له تاریکه شهودا، که ناسمان سایه قه ی سامال بڼ، هه موو حاجه تی به هه شتن، له بهر نه وه هه رکه سی پښان بخواته وه، ئیتر هه تا هه تایه جاریکی تر تینووی نابڼ، له به هه شته وه دوو پلووسک دهر ژپته ناوی، پانییه که ی به قه د در یژی به که یه تی، له عه ممانه وه تا ئه یله ده بڼ، ناوه که ی له شیر سپی تره و له هه نگوین شیرین تره). {تاج/۵، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۵۶۸۲ چ/۴}.

۱۵۵۴- عَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنِّي لَبُعْقَرٍ حَوْضِي أَزُودُ النَّاسَ لِأَهْلِ الْيَمَنِ، أَضْرِبُ بِعَصَايَ حَتَّى يَرْفُضَ عَلَيْهِمْ»، فَسُئِلَ عَنْ عَرَضِهِ؟ فَقَالَ: «مِنْ مَقَامِي إِلَى عَمَّانَ»، وَسُئِلَ عَنْ شَرَابِهِ؟ فَقَالَ: «أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، يَغْتُ فِيهِ مِيزَابَانِ، يَمْدَانِهِ مِنَ الْجَنَّةِ، أَحَدُهُمَا مِنْ ذَهَبٍ، وَالْآخَرُ مِنْ وَرَقٍ». {الحديث: ۵۹۴۶ = ۵۹۴۵}:

ثهوبان (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بن) فهرمووی: (به خودی خوم له بهه رپانی هه وزه که مدا راده وه دستم، گوری گوری له و خه لکه ده که مو به دار دووریان ده خه مه وه درپان پڼ دده دم، له بهه خاتری خه لکی یه مه نه و نوره برپان بو ده که م، هه تا له پیشا نه وان لیی بخونه وه، له پاداشی نه وه دا، که له جیهانا له پیش پیشه وه باوه رپان هی ناوه، لیی پرسیار کرا: نه و هه وزه ی تو چه نده پانه؟ فهرمووی: (لیره وه تا عه ممان ده بڼ). له بهاره ی چونیی ناوه که شیه وه لیان پرسۍ؟ فهرمووی: (له شیر سپی تره، له هه نگوین شیرین تره، دوو پلووسکی له به هه شته وه تی دهر ژپ، یه کیکیان له زیړه، یه کیکیان له زیړه، له ناوی به هه شت نه و دوو پلووسکه ناو بو هه وزی که وه تره ی من دینن). {تاجم، ۵، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۵۶۸۵}.

۱۵۵۵- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ يَوْمًا فَصَلَّى عَلَى أَهْلِ أُحُدٍ صَلَاتَهُ عَلَى الْمَيِّتِ، ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْمَنْبَرِ فَقَالَ: «إِنِّي فَرَطٌ لَكُمْ، وَأَنَا شَهِيدٌ عَلَيْكُمْ، وَإِنِّي وَاللَّهِ لَأَنْظُرُ إِلَى حَوْضِي الْآنَ، وَإِنِّي قَدْ أُعْطِيتُ مَفَاتِيحَ خَزَائِنِ الْأَرْضِ، أَوْ مَفَاتِيحَ الْأَرْضِ، وَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تُشْرِكُوا بَعْدِي

وَلَكِنْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تَتَنَافَسُوا فِيهَا». {الحديث: ۵۹۳۲ = ۵۹۳۱ فم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/ ۲، رقم: ۶۴۱ = ۱۳۴۴، ۳۵۹۹، ۴۰۴۲، ۴۰۸۵، ۶۴۲۶، ۶۵۹۰}:

عوقبەى كورى عامير (رهزاي خوداي لى بىن) فەرمووى: رۆژى پيڭەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) لەپاش ھەشت سالى، لەشەھىدبوونى شەھيدانى جەنگى ئوھود، لەمال دەرجوو، رۆيشت نويزى مردووى لەسەر شەھيدانى غەزاي ئوھود كرد، لەپاشا گەراپەوھە بۆ مەدينە، رۆيشتە سەر دوانگەكەو، وەك خواحافيزى لە زىندوان و مردوودان بكا، فەرمووى: (خۆم بەرايى و پيشرەوتانم، لەپيش گەلى ئىسلامى خۆمەوھە دەپۆم، تا ئەوان دىن خۆم ھەوزى كەوتەريان بۆ ئامادە دەكەم خۆم چاودپىرم بەسەر تانەوھە، لەھەردوو جىھاندا كەردەوھەكانى ئيوھم پىن نيشان دەدرى و لە قيامەتيشا شاھەتيتان بۆ دەدەم، سوپىندم بەخودا مەن ئىستاكە لەم چركە ساتەدا، ھەوزى كەوتەر، كە ھەوزى تايبەتى خۆمەو ژوانگەى خۆم و ئۆمەتمەو پيشوازيى ئۆمەتمەى لەبەھەشتا لەسەر دەكەم، ئائىستا ئەو ھەوزەم وا لەبەر چاوم، بەچاوى سەر تەماشاي دەكەم، بىگومان كلىلەكانى گەنجىنەكانى زەوى ھەمووى خەلات كراون بەمەن) يا فەرمووى: (كلىلەكانى زەوى دراون بەمەن، كەواتە: زوو يا درەنگ گەلى ئىسلام دەست دەگرن بەسەر ئەو ولاتانەدا، بەخودا تازە مەن مەترسىم لەوھە نەماوھە كە ئيوھە، خوا نەخواست، لەپاش مەرگى مەن بچنەوھە سەر بپەرستى و فرە خودايى و شتى ترى واو دەست بكەنەوھە بە بپەرستى، بەپشتى خودا شتى وا تازە لە تىكرای ئۆمەتمەم روونادات، تاك و تەرايش ئەو بايەخەى نىيە، بەلام مەترسى ئەوھەم لىتان ھەيە كە ئيوھەيش وەك نەتەوھەكانى ترى پيشىن، كە لەسەر پىرو پىتى جىھان، لەناو خۆتانا خۆتان بخۆنەوھەو بچن بەگژى يەكتريداو تىك بەربن و لەناوبچن، وەك چۆن ئەوان لەسەر شتى وا فەوتان و لەناوچوون!).

عوقبە فەرمووى: ئەمە لەئاخر سالى ژيانيدا بوو، وە ئەو جارە دواجار بوو كە پيڭەمبەر لەسەر مەنبەر ببىنم. {تاج/ ۵، زنجيرە: ۱۲۶، ژمارە: ۵۶۷۶ ج/ ۴} + {تاج/ ۳، زنجيرە: ۱۱۲، ژمارە: ۳۱۸۷}.

۱۲۱۱) باسی سیفہ تو نیشانہ و ہاتن و تہ مہنی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر
بی). (۶۰۴۸ - ۶۰۴۶)

بَابُ: فِي صِفَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَبْعَثِهِ وَسِنَةِ

۱۵۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْسَ بِالطَّوِيلِ الْبَائِنِ، وَلَا بِالْقَصِيرِ، وَلَيْسَ بِالْأَبْيَضِ الْأَمْهَقِ، وَلَا بِالْأَدَمِ، وَلَا بِالْجَعْدِ الْقَطَطِ وَلَا بِالسَّبِطِ، بَعَثَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رَأْسِ أَرْبَعِينَ سَنَةً، فَأَقَامَ بِمَكَّةَ عَشْرَ سِنِينَ، وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرَ سِنِينَ، وَتَوَفَّاهُ اللَّهُ عَلَى رَأْسِ سِتِّينَ سَنَةً وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ وَلِحْيَتِهِ عِشْرُونَ شَعْرَةً بَيَاضًا. {الحديث: ۶۰۴۲ = ۶۰۴۴ فم}:

ئەنەسى كورى مليك (رمزای خودای ئی بن) فەر مووی: پیغە مہر (دروودی خودای لہ سہر بن)
پیاویکی دەستەى مام ناوەندى بوو، نەزۆر درێژو نەزۆر كورت بوو، رەنگى سڤى و
سوور بوو، بە لām نەك سڤييهكى سادەى بى تام، سەوزەيش نەبوو، قژيشى نە
لووليكى كرژبوو، وە نەخاويكى تەواو خاويش بوو كە خودا كردى بە پيغە مہر و
سرووش (وہى)ى بۆ نارد، تەمەنى چل سال بوو، دە سال مايه وە لە مەككە لەو
ماويەدا سرووشى بۆ دەهات، وە لەمەدينەيش ھەروەھا دە سالى تر مايه وەو
سرووشى بۆ دەهات، وە كاتى كە گيانى پاكي سپارد، تەمەنى شەست سال بوو،
ھەمووى بيست مووى سڤى لەسەر و ريشيا نەبوو. {بەروانە: ژمارە: ۱۵۹۵ + ژمارە:
۱۵۹۲ لەم پەر اوھ كەوا لەدواو، لەزنجيرە: ۱۲۳۶} . {تاج/۳، زنجيرە: ۸۳، ژمارە: ۳۰۸۴
چ/۴ = چاپى چوارەم}.

۱۵۵۷- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا مَرْبُوعًا بَعِيدَ مَا بَيْنَ الْمَنْكِبَيْنِ، عَظِيمَ الْجُمَةِ إِلَى شَحْمَةِ أُذُنَيْهِ، عَلَيْهِ حَلَةٌ حُمْرَاءُ، مَا رَأَيْتُ شَيْئًا قَطُّ أَحْسَنَ مِنْهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۰۸۱ = ۶۰۱۹ فم.
تجريد/ ۱۰۴/ ۴، رقم: ۱۴۱۸ = ۳۵۵۱، ۵۸۴۸، ۵۹۱۰. أبو داود. لباس: ۴۰۷۲.
ترمذی. أدب: ۲۸۱۱م. نسائی. الزينة: ۵۲۴۷. تحفة الأشراف: ۱۸۶۹}:

بەرەاء (رمزای خودای ئی بن) فەر مووی: پیغە مہر (دروودی خودای لہ سہر بن) بالā ناھندى بوو، نە
قووچيكي نافۆلāو نە كورته بنەيهكى بى تام بوو، سينگو ناوشانى پان بوو، قژە

سهری زورو پربوو جاری وادهبوو قژی دهیدا له نهرمه‌ی هه‌ردوو گوچک‌ه‌ی! جاری دیم دهستی جلی سووری له‌به‌ردا بوو، هه‌رگیز له‌ژیانی خو‌ما شتی‌کم نه‌دیوه، یا که‌سی‌کم نه‌بینیوه که‌ ئاوا وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) جوان و نازدار بی!). {تاج/۳، زنجیره: ۸۲، ژماره: ۳۰۸۵ ج/۴}.

روونکردنه‌وه:

۱- قسه‌ی راست نه‌وه‌یه، که‌ کاتی پی‌غه‌مبه‌ر وه‌فاتی کردوو ته‌مه‌نی شه‌ست و سئ سال بووه، نه‌ک شه‌ست سال.

۲- ماوه‌ی ریساله‌که‌ی و پی‌غه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی بیست و سئ سال بووه، نه‌ک بیست سال.

۱۵۵۸- عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ رَجُلٌ رَأَاهُ غَيْرِي، قَالَ فَقُلْتُ لَهُ: فَكَيْفَ رَأَيْتَهُ؟ قَالَ: كَانَ أَبْيَضَ مَلِيحًا مُقَصِّدًا. قَالَ مُسْلِمٌ بْنُ الْحَجَّاجِ: مَاتَ أَبُو الطُّفَيْلِ سَنَةَ مِائَةٍ، وَكَانَ آخِرَ مَنْ مَاتَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۰۲۵ = ۶۰۲۶ فم}:

ئه‌بو طوفه‌یل (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: له‌سه‌ر رووی زه‌وی بی‌ج‌گه‌ له‌خو‌م که‌سی تر نه‌ماوه له‌سه‌ر رووی زه‌وی، که‌ پی‌غه‌مبه‌ری دی‌بی (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). گو‌تیان: تو‌ که‌دیوته، بو‌مان باس بکه‌ که‌ ره‌نگ و روو شی‌وه‌ی چو‌ن بووه؟ فه‌رمووی: سوورو سپی‌ه‌کی نازداری شی‌وه‌ شیرین بوو، له‌شو لاری‌کی ناس‌ک و نازداری ریک و پیک و ناسایی هه‌بوو). ئی‌مامی موس‌لیمی کوری هه‌ج‌ج‌ا که‌ دانه‌ری سه‌حیحی موس‌لیمه (ره‌زای خودای ئی بی) ده‌فه‌رموئ: ئه‌بو طوفه‌یل سائی سه‌دی کو‌چی مردوووه، وه‌ دواترین که‌س بووه له‌ هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر که‌مردوووه!). {تاج/۳، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۳۰۸۸}.

روونکردنه‌وه:

ئه‌بو طوفه‌یل ناوی عامیری کوری وا‌ئیه‌ بوو، به‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر گه‌یش‌توووه، چه‌ند فه‌رمووده‌یی له‌ پی‌غه‌مبه‌روه‌ ده‌گیر‌یت‌ه‌وه، که‌ ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی ئیره‌

یه کیانیه، له ئیستیعیابدا دهفه رموی: سالی غه زای ئو حود له دایک بووه، ههشت سالان بووه که پیغه مبهردووه، له کووفه نیشته جی بوو، ههوا خوی ئیمامی عهلی بوو، له هه موو شهرگاکانی عهلیدا له گهال عهلی بوو، سالی سه دی کوچی له مه ککه مردووه، ته مه نی سه د سال بووه، هه ندی ده لئین: له سه د تیپه ریوه، هه ستیار (شاعیر) یکی جوان بوو، پیاویکی ریژداری مه زن بوو، حازر وه لام بوو، زور هوشمه ند بوو، له دهسته و ههوا خوی ئیمامی عهلی بوو، باوی عهلی ده دا به سه ر ئه بوبه کړو عومه ردا، به لام مه دحی جوانی ئه بوبه کړو عومهری ده کړد، رحمه تی دهنارد بو عثمان (رهزاو رحمه تی خودا له هه موویان بی).

(۱۲۱۲) مؤری پیغه مبهرایه تی. (۶۰۲۸ - ۶۰۳۷)

باب: فی خاتم النبوة

۱۵۵۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ شَمِطَ مُقَدِّمَ رَأْسِهِ وَلِحْيَتِهِ، وَكَانَ إِذَا ادَّهَنَ لَمْ يَتَّبِعْنِ، وَإِذَا شَعِثَ رَأْسُهُ تَبَيَّنَ، وَكَانَ كَثِيرَ شَعْرِ اللَّحْيَةِ. فَقَالَ رَجُلٌ: وَجْهُهُ مِثْلُ السَّيْفِ، قَالَ: لَا، بَلْ كَانَ مِثْلَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ، وَكَانَ مُسْتَدِيرًا، وَرَأَيْتُ الْخَاتَمَ عِنْدَ كَتِفِهِ مِثْلَ بَيْضَةِ الْحَمَامَةِ يُشْبِهُ جَسَدَهُ). {الحدیث: ۶۰۳۷ = ۶۰۳۹ فم:}

جابیری کوری سه مووره (رمزی خودای لی بی) فه رموی: پیشه سهرو چالی چه ناگهی پیغه مبهردووه (دروودی خودای له سه ر بی) هه نی بوز بوو بوون، به لام که چه وری ده کړد بو زییه که ی پیوه دیار نه بوو، به لام که قژده که ی ده ژاکا، مووه سپیه کهان دهرده که و تن، مووی ریشی پر بوو، پیاوی گوتی: رووی وهک شمشیر ئاوا بریقه دارو دریژو جوان بوو؟ فه رموی: نه، وهک شمشیر نه بوو، به لکوو گه لی له و میش جوان تر بوو، وهک خوړو مانگ واخړو گه شو جوان بوو! مؤری پیغه مبهرایه تیم بین، به ناو شانیه وه بوو، وینه ی هیلکه ی کو تر وابوو، له رهنگی جهسته ی بوو). {تاج/۳، زنجیره: ۸۴، ژماره: ۳۰۹۶ + زنجیره: ۹۲، ژماره: ۳۱۳۸، ۳۱۳۷، ۳۱۳۹ چاپی جواره م.}

۱۵۶۰- عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: ذَهَبْتُ بِي خَالَتِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنَ أُخْتِي وَجَعَ، فَصَحَّ رَأْسِي، وَدَعَا لِي بِالْبَرَكَةِ، ثُمَّ تَوَضَّأَ فَشَرِبْتُ مِنْ وَضْؤِهِ، ثُمَّ قُمْتُ خَلْفَ ظَهْرِهِ، فَنَظَرْتُ إِلَى خَاتَمِهِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ مِثْلَ زُرِّ الْحَجَلَةِ. {الحديث: ۶۰۴۰ = ۶۰۴۲ فم. تجريد البخاری، الترجمة الكردية ۱/، رقم: ۱۴۱ = ۱۹۰، ۳۵۴۰، ۳۵۴۱، ۵۶۷۰، ۶۳۵۲}:

سائیپی کوری یه زید (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: پووورم خوشکی دایکم، بردمی بۆلای پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خودا! ئه م خوشکه زایه م نه خو شه، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بئ) دهستی هینا به سهر سه رمداو دوعاو نزای پیتو فه ری بۆ کردم، ئه نجا ده ستو یژی گرتو له ئاوو ه چۆری ده ستو یژه که یه م بۆ موو فه رک خو ارده وه، ئه و جا له پشتیه وه راوه ستام و سه یری مۆری پیغه مبه رایه تیه م کرد، که به ناو شانیه وه بوو، وه ک دوگمه ی په رده کولله وابوو، یاخود وه ک هیلکه ی که و وابوو). {تاج/۳، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۳۱۳۷}.

۱۵۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَكَلْتُ مَعَهُ خُبْزًا وَلَحْمًا (أَوْ قَالَ: ثَرِيدًا) قَالَ فَقُلْتُ لَهُ: أَسْتَغْفِرُ لَكَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: نَعَمْ وَلَكَ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: (وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ)، قَالَ: ثُمَّ دُرْتُ خَلْفَهُ، فَنَظَرْتُ إِلَى خَاتَمِ النُّبُوَّةِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ عِنْدَ نَاحِيَةِ كَتِفِهِ الْيُسْرَى جُمْعًا عَلَيْهِ خِيْلَانٌ، كَأَمْثَالِ الثَّالِيلِ. {الحديث: ۶۰۴۱ = ۶۰۴۳ فم}:

عاصم له عه بدوللای کوری سه رجیسه وه (رهزای خودایان لی بئ) فهرمووی: خو م پیغه مبه رم دیوه (دروودی خودای له سهر بئ) وه ناو گوشتیشم له گه ئیدا خو اردو وه، یا گو تی: ناو تریتم له گه ئا خو اردو وه. عاصیم گو تی: پییم گو ت: ئایا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) پاراو ه ته وه بو ت؟ فه رمووی: به ئن، بۆ تو یش و بۆ هه موو موسولمانیکی تریش پاراو ه ته وه، ئه و جا بۆ پشتیوانی قسه که ی خو ی ئه م نایه ته ی خو ینده وه: {وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ - محمد - ۱۹/۴۷}.

واته: داواى ليټوردن و تاوان پوښى لهخودا بکه، هم بؤ خوت و هم بؤ همموو موسولمانى، بؤ نيرو ميان).

عبداللّاه فرموى: ټينجا له پښتیهوه سوورامهوه چاوم کهوت به موری پیغه مبهرايه تى، به ناو شانیهوه بوو، له شپوهى دهستی نووقاو و ابوو، خاليكى زوری پیوه بوو له چهښنى ورده بالووکه!). {تاج/۳، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۳۱۳۹ ج/۴}.

روونکردنهوه:

۱- عهبدوللّاه کوری سهرجيس (رمزاو رحمهتى خودای ئى بن) له پياوان (رجال)ى صهحيحى موسليمه، له هاوډله بچکولهکانى پیغه مبهره، له بهصره دائه نيشت، چهند فرموده يه کى له پیغه مبهروه گيړاوت هوه، يه کى له فقهى ناودارهکانى عاصيمى نه حوده له. ټيمامى عهسقه لانى (رحمهتى خودای ئى بن) له ئيصابه دا دهفرموى: (صحابى صحيح السماع = هاوډلى پیغه مبهره، به شپوهى دروست فرموده ي له پیغه مبهره بيستوه و گيړاويه ته وه).

۱۲۱۲) شپوهى دهم و چاوو پاژنه ي پیغه مبهره (دروودى خودای له سهر بى).

(۶۰۱۶ - ۶۰۲۷)

باب: صِفَةُ فِى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَيْنِيهِ وَعَقِبِهِ

۱۵۶۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ضَلِيعَ الْفَمِ، أَشْكَلَ الْعَيْنِ، مَنهُوسُ الْعَقِبَيْنِ. قَالَ: قُلْتُ لِسِمَاكِ: مَا ضَلِيعُ الْفَمِ؟ قَالَ: عَظِيمُ الْفَمِ، قَالَ: قُلْتُ: مَا أَشْكَلُ الْعَيْنِ؟ قَالَ: طَوِيلُ شَقِ الْعَيْنِ. قَالَ: قُلْتُ: مَا مَنهُوسُ الْعَقِبِ؟ قَالَ: قَلِيلُ لَحْمِ الْعَقِبِ. {الحديث: ۶۰۲۴ = ۶۰۲۵ فم}:

جابري کوری سه مووره (رمزای خودای ئى بن) فرموى: پیغه مبهره (دروودى خودای له سهر بى)

دهمى گه وړه بوو، که نيشانه ي رهوانبيژييه، چاوهکانى قهوى و نه خشين و جوان بوو، پاژنه ي پي کهم گوشت بوو. شوعبه دهفرموى: عهرزى سيماکى کورى حهرېم کرد: ضه ليعول فهم واتای چييه؟ فرموى: دم گه وړه، وتم: نهى نه شکه لول عهين

واتای چیه؟ فہرمووی: کالانہی چاوی دریژبی، گوتم: ئہی مہنہووسول عہین واتای چیه؟ فہرمووی: گوشتی پاژنہی کہم بی). {تاج/۳، زنجیرہ: ۸۳، ژمارہ: ۳۰۸۹ ج/۴}.

روونکردنہوہ:

زاناکان بہکووی دہنگ ئہم رافہیہی سیماک بو (أَشْکَلُ الْعَيْنِ) بہ ہلہیہکی ناشکرا دائہنن، بہلگوو دہفہرموون: شوکلہت لہچاودا خالی سوورہ لہ سپینہی چاودا، کہشتی وا لہناو عہرہبا زور پہسہندہ.

(۱۲۱۴) شیوہی ریشی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی). (۶۰۲۸ - ۶۰۳۷)

بَابُ: فِي صِفَةِ لَحْيَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۶۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: يُكْرَهُ أَنْ يَنْتِفِ الرَّجُلُ الشَّعْرَةَ الْبَيْضَاءَ مِنْ رَأْسِهِ وَلَحْيَتِهِ، قَالَ: وَلَمْ يَخْتَضِبْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، إِنَّمَا كَانَ الْبَيَاضُ فِي عَنَقَتِهِ، وَفِي الصُّدْغَيْنِ، وَفِي الرَّأْسِ نَبْذٌ. {الحديث: ۶۰۳۱ = ۶۰۳۲ فم:}

ئہنس (رمزای خودای بی) فہرمووی: ناباشہ (واتہ: مہکرووہہ) کہ پیاو مووی سپی لہسہرو ریشی بژار بکا. ئہنس دہیفہرموو: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) مووی خووی بوئہ نەدەکرد، واتہ: بہہیج رەنگی رەنگی نەدەکرد، ہەندئ مووی سپی بہچالی چہناگہیہوہ بوو، وہ ہەرودہا چەند مووی پەرژو بلآو لہہەردوو لاجانگی لہسہریدا ہەبوو!).

(۱۲۱۵) مووی سپی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی). (۶۰۲۸ - ۶۰۳۷)

بَابُ: فِي شَيْبِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۶۴- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَبْيَضَ، قَدْ شَابَ، كَانَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يُشَبِّهُهُ. {الحديث: ۶۰۳۶ = ۶۰۳۷ فم: تجرید البخاری بالكوردی/۴، رقم: ۱۴۱۳ = ۳۵۴۴، ۳۵۵۳. ترمذی. أدب: ۲۸۲، ۲۸۲۷. تحفة الأشراف: ۱۱۷۹۸}:

ئه‌بو جوحه‌یفه (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌رم دیوه‌، پیاویکی سوورو سپی بوو، سه‌ری بۆز بوو بوو، چه‌سه‌نی کۆری عه‌لی شیوه‌ی ته‌واو له‌ پێغه‌مبه‌ر ده‌چی).

(١٢١٦) شیوه‌ی مووی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). (٦٠١٦ - ٦٠٢٧)

باب: صِفَةُ شَعْرِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

١٥٦٥- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَضْرِبُ شَعْرَهُ مَنْكِبَيْهِ. {الحديث: ٦٠٢٢ = ٦٠٢٣ فم. بخاریز لباس: ٥٩٠٣، ٥٩٠٤، نسائی. زینه: ٥٢٥٠}:

ئه‌نه‌س (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: گه‌لی جار قژی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

ده‌یدا له‌هه‌ردوو سه‌ر شانه‌کانی). {تاج/٣، زنجیره: ٤٣، ژماره: ٢٨٦٣ ج/٤}.

١٥٦٦- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى أَنْصَافِ أُذُنَيْهِ. {الحديث: ٦٠٢٣ = ٦٠٢٤ فم}:

ئه‌نه‌س (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: گه‌لی جار درێژی مووی سه‌ری پێغه‌مبه‌ر (دروودی

خودای له‌سه‌ر بی) هه‌تا نیوه‌ی هه‌ردوو گوێچکه‌ی بوو). {تاج/٣، زنجیره: ٤٣، ژماره: ٢٨٦٤ ج/٤}.

(١٢١٧) پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) گه‌لی جار مووی سه‌ری شوڤ

ده‌کرده‌وه‌و گه‌لی جار جیای ده‌کرده‌وه‌ به‌ملاو لای سه‌ریدا. (٦٠١٦ - ٦٠٢٧)

باب: فِي سَدْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَعْرَهُ وَفَرْقِهِ

١٥٦٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ أَهْلُ الْكِتَابِ يَسْدُلُونَ أَشْعَارَهُمْ، وَكَانَ الْمُشْرِكُونَ يَفْرِقُونَ رُءُوسَهُمْ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحِبُّ مُوَافَقَةَ أَهْلِ الْكِتَابِ فِيمَا لَمْ يُؤْمَرْ بِهِ، فَسَدَّلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَاصِيَتَهُ ثُمَّ فَرَّقَ بَعْدُ. {الحديث: ٦٠١٦ = ٦٠١٧ فم. تجرید/٤، رقم: ١٤٢١ = ٣٥٥٨، ٣٩٤٤، ٥٩١٧. أبو اود. ترجل: ٤١٨٨. نسائی. زینه: ٥٢٥٣. ابن ماجه. لباس: ٣٦٣٢.

تحفة الأشراف: ٥٨٣٦}:

ئىبىنو عەبباس (رمىزى خۇدايان لى بىن) دەفەرمۇي: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) بۇ ھەرىشتى كە خۇدا فەرمانى پىئ نەكردايە، كە چۆنى بكا، ھەزى دەكرد كە موافەقەى خاۋەن نامەكان بكا، خاۋەن نامەكان چۆن ئەو شتە ئەنجام ەدەن ئەۋىش ئاۋا ئەنجامى دەدا، خاۋەن نامەكانىش دەستوورىان وابوۋ قزى خۇيانيان بە دەۋرى سەريانا شۆر دەكردەۋە، بەلام ھاۋبەش پەيداكرەكان (موشرىكەكان) دەستوورىان وابوۋ قزى خۇيانيان لەناۋەرپاستى سەرياندا دەكرد بەدوو بەشەۋەۋە لايان دەدا بەم لاۋ لای سەرياندا، جا لەپىشدا پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لەسەر دەستوورى خاۋەن نامەكان پېشە سەرى خۆى شۆر دەكردەۋە بەبى لەتكردن، بەلام لەدۋايىدا، قزى خۆى دەكرد بەدوو لەتەۋەۋە لای ەدا بەملاۋ بەۋلاى سەريدا). {تاج/۳، زنجىرە: ۴۳، ژمارە: ۲۸۶۵ چ/۴}.

روونكردەۋە:

۱- بەپىي دەقى ئەم فەرموۋدەيە، دروستە كە رەفتارى جوانو باۋى پەسەندى ناۋ كۆمەلى خاۋەن نامەكان، بكرىن بەسەر مەشقو پېشىنەۋە چاۋيان لى بكرىۋ پەپرەۋى بكرىن، بەمەرچى كە لەبارەى ئەو شتەۋە دەقىكى رۆشن نەبى لە ياسا نامەى خۇمانا، كە بە پېچەۋانەى ئەو شتەۋەبى، كەۋاتە زۆر لە رەفتارو باۋى كۆمەلايەتى جوانى ناۋ كۆمەلگاكانى ناۋ رۆژئاۋاى ئەم سەردەمە، ئەگەر بكرىن بەسەر مەشقو پېشىنەۋە پەپرەۋە بكرىن كارى پەسەندە.

۲- لەھەمان كاتا، ئەم فەرموۋدەيە بەلگەيە لەسەرئەۋە: (كە پاراستنۇ زىندوو كەردنەۋەى باۋو نەرىتو خوۋى باشى ناۋ كۆمەلگای خۇت، با پەپەۋەندى بە ئايىنىشەۋە نەبى كارى رەۋايە) ئەۋەتەننى پېغەمبەر خۆى (دروودى خۇداى لەسەر بىن) كاتى گەلى عەرەبى خۆى ھەموو موسولمان بوونۇ رىزيان نەما بۇ ئايىنى بىتپەرستى گەپرايەۋە سەر باۋى دامەزراۋى ناۋ كۆمەلگای خۆى، كە عەرەبى سەردەمى خۆى بوونۇ موافەقەى قەۋمەكەى خۆى پىئ باشتر بوۋە لە موافەقەى خاۋەن نامەكان، تەنەنت ئەگەر ئەم گەپرانەۋەى پېغەمبەرە، بۆسەر دەستوورى جارانى گەلەكەى، بە

وھى و سرووشىش بى، ھەر بەلگەيە لەسەر ئەو پەپرەوى پيشينان لەکارى رەوادا کارى رەوايە.

بۇ پشتيوانى ئەم قسەيە، ئەمەتان عەرزەدەگەم:

(لەياسا نامەى خوادا، چەند بنەمايى بۇ برپارى شت چەسپاوە، وەك عورفو باوى جوانى ناو کۆمەل و پەپرەوى پيشينانى باش.... تاد). جا ئالەم روانگەيەووە کە لە ئيسلامدا، وەك لە فيقهي ئاسانا دەفەرموى: (ياساى سەرەكى بۇ ئەم برپارە ئەم دەستوورەيە کە دەلئ: ھەر گيانلەبەرئ عەرەب بەپاکى بزاني، حەلألە، مەگەر شەرع بەحەرەمى دابنئ!!).

ھەروا لە فيقهي ئاسانا، لەقازى حوسەينەووە راگويز دەکا، کە مەبەست لە عەرەب کام عەرەبەيە، دەلئ: قازى حوسەين دەفەرموى: (مەبەست لەووە کەھەر گيانلەبەرئ عەرەب بەپاکى بزاني پاکەو حەلألەو ھەر گيانلەبەرئ عەرەب بە پيسى بزاني پيسە، مەگەر راي شەرع بە پيچەوانەووە بى، مەبەست لەم عەرەبانە، کە دەگەر و بايەخ بۇ برپارەکانيان ھەيە عەرەبى سەردەمى پيچەمبەر خۆيەتى). {بەروانە: فيقهي ئاسان، بەرگى دووہم، زنجيرە: ٣٦٣، لاپەرە: ٩٨١ ھەتا ٩٨٤}.

١٢١٨) چۆنيتى زەردەخەنەي پيچەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى). (٥٩٨٩) باب: فِي تَبْسُومِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

سەبارەت بەم بابەتە بەروانە فەرموودەگەى جابیری کورى سەموورە، کە لەنامەى نوێژدا، لە زنجيرە: ٢٥٧دا، لەژمارە: ٣٦٢دا لەپيشەووە رابورد. {تاج/٣، زنجيرە: ٨٧، ژمارە: ٣١٠٦ ج/٤}.

١٢١٩) شەرم و شکوى پيچەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى). (٥٩٨٦ - ٩٨٨)

باب: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خِدْرِهَا

١٥٦٨- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خِدْرِهَا، وَكَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا عَرَفْنَاهُ فِي وَجْهِهِ. {الحدیث: ٥٩٨٦ = ٥٩٨٧ فم. تجريد البخارى/٤، رقم: ١٤٢٥ = ٣٥٦٢، ٦١٠٢، ٦١١٩}.

ئەبو سەئىدى خۇدرى (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرەمۇوى: پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) بۆ شەرمو شىكۆ لە گەورە كچى ناو پەردە بەشەرمو شىكۆتر بوو، تەنەنەت ئەگەر حەزى لەشتى نەبوايە، شەرمى دەکرد كەباسى بىكا، بە روويا دەمانزانى كە حەزى لىيى نىيە). {تاج/۳، زنجىرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۱۶ چ/۴}.

روونكر دىنەو:

بەلام ئەگەر ئەو شتەي كە حەزى لىيى نەبوو، پىويستى بەراگەياندن بووايە، ئەو بەپىي ئايەتى: {وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْخَقِّ - الْأَحْزَاب - ۵۳/۳۳} بە شىنەيىو بە هېمانە رايده گەياند.

۱۲۲۰) بۆنى خۇشى پېغەمبەر و نەرمو نۆلى جەستەي. (۶۰۰۸ - ۶۰۰۶)

بَاب: طَيْبُ رَأْحَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَيْنَ مَسِّهِ

۱۵۶۹ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَزْهَرَ اللَّوْنِ، كَانَ عَرَقُهُ اللَّوْلُو، إِذَا مَشَى تَكَفَّأ، وَلَا مَسِسْتُ دِيْبَاجَةً وَلَا حَرِيرَةً أَلَيْنَ مِنْ كَفِّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا شَمَمْتُ مِسْكَةً وَلَا عَبْرَةً أَطِيبَ مِنْ رَائِحَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۰۰۸ = ۶۰۰۹ فم. تجريد البخارى/۴، رقم: ۱۴۲۴ = ۳۵۶۱ = تجريد/۵۶۹ = ۱۱۴۱ فتح البارى}:

ئەنەسى كورى مالىك (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرەمۇوى: رەنگى پېغەمبەر سىو سوور بوو، گەش و نوورانى بوو، كە ئارەقى دەکرد، ئارەقەكەي دەتگوت گۆى مروارپىيە، لەكاتى رۆيىندا كە دەروىشت كەمى بەبەردا دەينواند، دەتگوت لەسەرمو خواركەو دەدەپەرى! وە هەرگىزاو هەرگىز دەستم لەهېچ شتى نەداو، نە دىباج و نە ئاورىشم و نەشتى تر، كە وەك دەست و جەستەي پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) ئاوا نەرمو شلو ناسك و نازدار بى!

وە قەت قەت، بۆنى هېچ شىتىكم نەكردوو، نەمىسك و نە عەنبەرو نەهېچى تر، كە بۆنى لەبۆنى پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) خۆشتر بووبى!). {تاج/۳، زنجىرە:

۸۵، ژماره: ۲۰۹۷} + {تاج/۳، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۳۰۹۲، ۳۰۹۱ + تاج/۳، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۳۰۸۴}.

۱۵۷۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَاةَ الْأُولَى، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى أَهْلِهِ وَخَرَجْتُ مَعَهُ، فَاسْتَقْبَلَهُ وَلَدَانِ، فَجَعَلَ يَمْسَحُ خَدِّي أَحَدَهُمَا وَاحِدًا وَاحِدًا، قَالَ: وَأَمَّا أَنَا فَمَسَحَ خَدِّي، قَالَ: فَوَجَدْتُ لِيَدِهِ بَرْدًا أَوْ رِيحًا كَأَنَّمَا أَخْرَجَهَا مِنْ جُوثَةِ عَطَّارٍ). {الحديث: ۶۰۰۶ = ۶۰۰۷ فم}:

جابیری کوری سه مووره (رمزای خودای ئی بئ) فه رمووی: له گه ل پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسر بئ) نوپزی نیوه پۆم به کۆمه ل (به جه ماعت) کرد، نه نجا پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسر بئ) روپشته وه بۆ ماله وهی و منیش له گه لیا چوومه وه، جا مندا لان هاتن به پیریه وه، پیغه مبه ریش (دروودی خودای لهسر بئ) یه که یه که دهستی دهینا بهروومه تيانا، دهستی هینا به روومه تی منیشا. فه رمووی: دهستی وا فینک و بۆنی وا خوشه ویستی بوو دهتگوت کردوویه تی به قوتوی گولاو فروشا، یا له شووشه ی گولاوی هه لکیشاوه). {تاج/۲، زنجیره: ۸۵، ژماره: ۳۰۹۹ ج/۴}.

۱۲۲۱) ته نانته له کاتی سه رماو سو له شدا که سرووش (وه حی) ده هات بۆ پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسر بئ) چۆراوگه ی نارهق به ناو چاوانیدا خور خور ده هاته خواره وه. (۶۰۰۹ - ۶۰۱۶)

باب: عَرَقَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْبَرْدِ حِينَ يَأْتِيهِ الْوَحْيُ

۱۵۷۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: إِنْ كَانَ لَيُنْزَلُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْغَدَاةِ الْبَارِدَةِ ثُمَّ تَفِيضُ جَبْهُتُهُ عَرَقًا. {الحديث: ۶۰۱۲ = ۶۰۱۳ فم. تجريد/ ۱، رقم: ۲ = ۲، ۳۲۱۵. ترمذی. مناقب: ۳۶۳۴. نسائی. إفتتاح: ۹۳۳، ۹۳۴. تحفة الأشراف: ۱۶۸۴۹}:

عائیشه (رمزای خودای ئی بئ) ده فه رمووی: به خودا خۆم پیغه مبهردا دیوه، له روژی سه رماو سو له دا، که سرووش (وه حی) ده هاته خواره وه بۆی، وا شه که تی ده کرد،

له وکاته دا که حاله تی سرووشه که بهری دهدا، چۆراوگهی ئاره ق به ناو چاوانیدا خور

خور دههاته خواره وه). {تاج/٣، زنجیره: ٩٧، ژماره: ٣١٤٤ ج/٤ = چاپی چواره م}.

١٥٧٢- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ الْحَارِثَ بْنَ هِشَامٍ سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): كَيْفَ يَأْتِيكَ الْوَحْيُ؟ فَقَالَ: «أَحْيَانًا يَأْتِينِي فِي مِثْلِ صَلَافَةِ الْجَرَسِ، وَهُوَ أَشَدُّ عَلَيَّ ثُمَّ يَفْصِمُ عَنِّي وَقَدْ وَعَيْتُهُ، وَأَحْيَانًا مَلَكٌ فِي مِثْلِ صُورَةِ الرَّجُلِ، فَأَعْيَى مَا يَقُولُ». {الحديث: ٦٠١٣ = ٦٠١٤ فم. تجريد/١، رقم: ٢ = ٢، ٣٢١٥ فتح الباری}:

عائیشه (رهزای خودای لی بی) دهفه رموی: حاریشی کوری هیشام له پیغه مبهری پرسى، فهرمووی: ئەى پیغه مبهری خودا! سرووشت چۆن بو دى؟ فهرمووی (دروودی خودای لهسه ر بی): (گه لی جار بهوینهی زرنگهی زهنگ بۆم دى، ئەم جۆرهیان سهخترین شیوهیه تی لهلام، جا که فریشتهی سرووش، یان سرووشه که خوی، بهرم دهدا و بارى لهشم سووک دهبی و بارو دۆخی دابهزین و هاتنی سرووش تهواو دهبی، ئیتر فریشته که ههرچی فهرمووه پیم دیته بهرم و رهوانمه و باش باش دهیزانمه و لیی تی دهگهم. زۆر جارانیش فریشته که (واته: جوبرائیل) له شیوهی پیاویکا وه که دهحیهی که لیبی خوی دمرده خا بۆم و قسه م له گه ل دهکا و ههرچی دهفه رموی: وهری دهگرم و دیته بهرم و رهوانی دهکه م). {تاج/٣، زنجیره: ٩٧، ژماره: ٣١٤٤ ج/٤}.

١٢٢٢) باسی بۆنی خۆشی ئاره قی پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بی).

(٦٠٠٩ - ٦٠١٦)

بَابُ: طِيبُ عَرَقِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

١٥٧٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَخَلَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: عِنْدَنَا، فَعَرِقَ، وَجَاءَتْ أُمِّي بِقَارُورَةٍ فَجَعَلَتْ تَسْلُتُ الْعَرَقَ فِيهَا، فَاسْتَيْقِظَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «يَا أُمَّ سُلَيْمٍ مَا هَذَا الَّذِي تَصْنَعِينَ؟» قَالَتْ: هَذَا عَرَقُكَ، نَجْعُلُهُ فِي طِبِينَا وَهُوَ مِنْ أَطْيَبِ الطِّيبِ. {الحديث: ٦٠٠٩ = ٦٠١٠ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خۇداى ئى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ھات بۇ مالمان، لەۋى سەرخەۋى نىۋەرپۇى شكان، كە خەۋى ئى كەۋت ئارەقى دەردا، جا دايكم شووشەيەكى ھىناۋ بەدەستى ئارەقەكەى دائەلېسايە ناۋى، پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) خەبەرى بۆۋە، فەرموۋى: (ئەى دايكى سولەيم! ئەۋەچى دەكەى؟) فەرموۋى: ئەمە ئارەقى تۆيە، دەيكەينە ناۋ گولۋى خۇمانەۋە، ئەم لە گولۋا گەلى بۇنى خۇشترە). {تاج/۳، زنجيرە: ۸۵، ژمارە: ۳۱۰۰ ج/۴}.

۱۲۲۲) خۇ موۋفەرك كىردن بە ئارەقى پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن).

(۶۰۰۹ - ۶۰۱۶)

باب: التَّبَرُّكُ مِنْ عَرَقِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۷۴ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدْخُلُ بَيْتَ أُمِّ سُلَيْمٍ فَيَنَامُ عَلَى فِرَاشِهَا، وَلَيْسَتْ فِيهِ. قَالَ: فَجَاءَ ذَاتَ يَوْمٍ فَنَامَ عَلَى فِرَاشِهَا فَاتَّيْتُ، فَقِيلَ لَهَا: هَذَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَامَ فِي بَيْتِكَ عَلَى فِرَاشِكَ، قَالَ: فَجَاءَتْ وَقَدْ عَرِقَ وَاسْتَنْقَعَ عَرَقُهُ عَلَى قِطْعَةِ أَدِيمٍ عَلَى الْفِرَاشِ، فَفَتَحَتْ عَتِيدَتَهَا فَجَعَلَتْ تُنَشِّفُ ذَلِكَ الْعَرَقَ فَتَعَصَّرُهُ فِي قَوَارِيرِهَا، فَفَزَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «مَا تَصْنَعِينَ يَا أُمُّ سُلَيْمٍ؟» فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَرْجُو بَرَكَتَهُ لَصَبِيَانِنَا. قَالَ: «أَصَبْتَ». {الحديث: ۶۰۱۰ = ۶۰۱۱ فم: }

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خۇداى ئى بىن) فەرموۋى: جاران گەلى جار، پېغەمبەر (دروودى

خۇداى لەسەر بىن) دەھات بۇ مالى ئوممو سولەيمى دايكم، كە ھاۋسەرى ئەبو طەلھەى

زېبابم بوو، گەلى جار كە دايكم لەسەر نوپنەكەى خۇى نەبۋايە، پېغەمبەر (دروودى

خۇداى لەسەر بىن) لەسەر نوپنەكەى دايكم دەخەۋت، رۆزى پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ھات

بۇ مالمان، دايكم لەمال نەبوو، پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لەسەر نوپنەكەى دايكم

خەۋت، چوون بەدايكميان گوت: ئەى ئوممو سولەيم! پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن)

تەشرىفى ھاتوۋە، بۇ مالتان، لەمالى ئىۋە لەسەر نوپنەكەى تۋ نوۋستوۋە،

فەرموۋى: جا ئوممو سولەيم ھاتەۋە، تەماشىا كىرد پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن)

ئارەققىكى زۆرى دەرداۋە، چۆراۋەتە سەر پارچەيى چەرم لەسەر نوپىنەكە، جا دايكەم ھەبگەكەيى كىردەۋە شووشەيەكى ئى دەرھىناۋ ئەۋ ئارەققەي بەشتى ھەل دەمژى و دەيگوشىيە ناۋ شووشەكانىيەۋە. جا پىغەمبەر (درودى خوداي لەسەر بى) لەخەۋەكەي راجەنى و فەرموۋى: (ئەۋە خەرىكى چىت ئەي دايكى سولەيم!) دايكەم فەرموۋى: قوربان! ئەي پىغەمبەرى خودا! بە ئومىدى پىرۋىزى و مووفەركى بۆ مائالەكانمان ئەم ئارەققەي تۆ كۆدەكەينەۋە! فەرموۋى: (پىكاۋتە ئافەرىم بۆ خوت!). {تاج/۳، زنجىر: ۸۵، ژمارە: ۳۱۰۰}.

روونكر دىنەۋە:

يەكەم:- بۆ ۋەلامى چەند پرسىيارىك و تىگەيشتنى تەۋاۋ لەم فەرموۋدەيە پروانە ئەم جىگەيانە:

ا- تاجى كوردى بەرگى سىيەم، زنجىر: ۴۲، لاپەر: ۶۸۵، چاپى چوارەم، ژمارە: ۳۴۴۷، ۳۴۴۸ + لاپەر: ۷۰۴، زنجىر: ۵۴، ژمارە: ۳۴۸۵، ۳۴۸۶، ۳۴۸۷، ۳۴۸۸، ۳۴۸۹، ۳۴۹۰، ۳۴۹۱ + لاپەر: ۷۰۰، زنجىر: ۴۹، ژمارە: ۳۴۷۷، ۳۴۷۸.

ب- تەجرىدى بوخارى، بەرگى سىيەم، لاپەر: ۳۲۴، ژمارە: ۱۲۰۰ = ۳۹۲۴ ژياننامەي ئوم حەرام پوورى ئەنەسى كوپى مالىك + بەرگى/۱، لاپەر: ۳۴، ژمارە: ۱۳ ژياننامەي ئەنەسى كوپى مالىك + بەرگى/۲، لاپەر: ۴۴، ژمارە: ۶۱۷ ژياننامەي ئەبو طەلحە.

ج- موختەسەرى صەحىحى بوخارى، ژمارە: ۲۲، ژياننامەي ئەنەسى كوپى مالىك.

دوۋەم:- كۆمەللى فەرموۋدە شوپىنەۋار و بىسراۋى زانايان ھەيەكە دەگەنە رادەي تەۋاتور، ئەۋە دەچەسىپىن كە خۆ پىرۋىزىدەن خۆ مووفەركىدەن بە پاشماۋە شوپىنەۋار و ئاسارى پىغەمبەران و پىاۋچماكان، كارى رەۋاۋ پەسەندە، بەمەر جى كە ئەۋە سەرنەكىشى بۆ ھاۋەل داناۋ شىرك بۆ خودا.

۱۲۲۴) نزیکی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) لہ خہ لک و پیرۆزی وەرگرتن لی. (۵۹۹۶ - ۵۹۹۸)

بَاب: فِي قُرْبِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ النَّاسِ وَتَبَرُّكِهِمْ بِهِ
 ۱۵۷۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا صَلَّى الْغَدَاةَ، جَاءَ خَدَمُ الْمَدِينَةِ بِأَنْيَتِهِمْ فِيهَا الْمَاءَ، فَمَا يُؤْتَى بِإِنَاءٍ إِلَّا غَمَسَ يَدَهُ فِيهَا، فَرُبَّمَا جَاءُوهُ فِي الْغَدَاةِ الْبَارِدَةِ فَيَغْمِسُ يَدَهُ فِيهَا. {الحديث: ۵۹۹۶ = ۵۹۹۷ فم:}

ئەنەسى كورى مالیک (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: پیغە مەهر (دروودی خودای لەسەر بی) کە نوێژی بەیانی دەکرد، ئیتر راژە کەران و ئاوکی شەکانی مەدینە حاجەت و دەفەرەکانیان بە ئاو دەکەوێ دەهینا بۆی، ئەویش بۆ موفەرک و پیرۆزی دەستی پیا دەکردن، گەلی جار بە یانیان زۆر ساردیش بوو، بەلام لە گەڵ ئەو شە هەردەستی دەکرد بەناو ئاو دەکەداو ناو مێدی نە دەکردن و دلی رادەگرتن!}. {تاج/۳، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۸ ج/۴}.

۱۵۷۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْحَلَّاقُ يَحْلِقُهُ، وَأَطَافَ بِهِ أَصْحَابُهُ، فَمَا يُرِيدُونَ أَنْ تَقَعَ شَعْرَةٌ إِلَّا فِي يَدِ رَجُلٍ. {الحديث: ۵۹۹۷ = ۵۹۹۸ فم:}

ئەنەس (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: بەچاوی خۆم پیغە مەهرم بینی، سەرتاش سەری دەتاشی، یارانێ خەرمانەیان لی دابوو، هەر تەلە موویە ک بەردەبۆو، یاران دەیان قۆستەو و دەکەوتە ناو دەستی یەکیکیانەو!}. {تاج/۳، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۹ ج/۴}.

۱۵۷۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ فِي عَقْلِهَا شَيْءٌ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي إِلَيْكَ حَاجَةً، فَقَالَ: «يَا أُمَّ فُلَانٍ انْظُرِي أَيَّ السَّكَكِ شِئْتَ حَتَّى أَقْضِيَ لَكَ حَاجَتَكَ»، فَخَلَا مَعَهَا فِي بَعْضِ الطُّرُقِ، حَتَّى فَرَعَتْ مِنْ حَاجَتِهَا. {الحديث: ۵۹۹۸ = ۵۹۹۹ فم:}

ئەنەس (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: ژنی هه‌بوو، له‌کاتی خۆیدا شانه‌کار (ماشیطه‌ی) دایکه‌ خه‌دیجیه‌ی ژنی پێغه‌مبه‌ر بوو، تۆژی هۆشی ته‌واو نه‌بوو، جارێ گوتی: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! فرمانێکی نه‌ینیم پێت هه‌یه‌، فەرمووی: ئەه‌ی دایکی فیسار! کویت پێ خۆشه‌ بچۆ بۆ ئەوێ تا بێم کاره‌که‌تت بۆ جێبه‌جێ بکه‌م، ئێتر له‌سه‌ره‌ رێیه‌کا دوو به‌دوو کۆبوونه‌وه‌ هه‌تا ژنه‌که‌ ئیشه‌که‌ی ته‌واو بوو، نه‌ینیه‌که‌ی خۆی عه‌رزێ حه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) کرد. {تاج/۳، زنجیره‌: ۹۰، ژماره‌: ۳۱۳۰ ج/۴}.

۱۲۲۵) پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) به‌ره‌حمترین که‌سه‌ بۆ منالان و خاوو خیزان. (۵۹۷۹ - ۵۹۸۵)

بَابُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرْحَمَ النَّاسِ بِالصَّبِيَّانِ وَالْعِيَالِ
 ۱۵۷۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا كَانَ أَرْحَمَ النَّاسِ بِالْعِيَالِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: كَانَ إِبْرَاهِيمُ مُسْتَرْضِعًا لَهٗ فِي عَوَالِي الْمَدِينَةِ، فَكَانَ يَنْطَلِقُ وَنَحْنُ مَعَهُ فَيَدْخُلُ الْبَيْتَ وَإِنَّهُ لَيُدَّخِنُ وَكَانَ ظُهُرُهُ قَيْنًا فَيَأْخُذُهُ فَيَقْبَلُهُ، ثُمَّ يَرْجِعُ. قَالَ عَمْرُو: فَلَمَّا تُوُفِّيَ إِبْرَاهِيمُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ إِبْرَاهِيمَ ابْنِي وَإِنَّهُ مَاتَ فِي الثُّدِيِّ، وَإِنْ لَهُ لُظْرَيْنِ تُكْمَلَانِ رِضَاعَهُ فِي الْجَنَّةِ».

{الحديث: ۵۹۸۰ = ۵۹۸۱ فم:}

ئەنەسی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: که‌سم نه‌دیوه‌ که‌ئانا وه‌ک پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) به‌زه‌یی بیته‌وه‌ به‌خیزانا، گوتی: له‌گوندێ له‌ گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری مه‌دینه‌، ئیبراهیمێ کوری پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) درابوو به‌دایه‌ن، که‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌چوو بۆلای، ئیمه‌یش له‌خزمه‌تیا ده‌چووین، می‌ردی دایه‌نه‌که‌ی ئیبراهیم (واته‌: باوکه‌ شیریه‌که‌ی) ئاسنگه‌ربوو، ئاسنگه‌ریی ه‌کرد، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) که‌ده‌چوو ده‌ووره‌ ماله‌که‌ پ‌ربوو له‌دووکه‌ل و بۆچ‌رووک و، خانووه‌که‌ قانگ درابوو، جا حه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ئیبراهیمێ کوری هه‌ل ده‌گرت و تێر تێر ماچی ده‌کردو بۆنی ده‌کردو ئینجا ده‌گه‌رایه‌وه‌، کاتی که‌ ئیبراهیم مرد، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فەرمووی: (ئیبراهیم کوری من، مه‌مه‌که‌

خۆرە بوو کەمەرد، لەبەرئەووە لەبەهەشتا دوو دایەنی هەیه، مەمکی پێ دەدەن، هەتا لەمەمەك دەبڕیتەووە!}. {تاج/۱، زنجیرە: ۱۹۷، ژمارە: ۱۰۳۵ ج/۴ = چاپی چوارەم} + {تاج/۳، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۵، ۳۱۲۶ + تجرید/۲، لاپەرە: ۵۱، رقم: ۶۲۶}.
 ۱۵۷۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ أَبْصَرَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُقْبَلُ الْحَسَنَ فَقَالَ: إِنَّ لِي عَشْرَةَ مِنَ الْوَلَدِ، مَا قَبَّلْتُ وَاحِدًا مِنْهُمْ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمَ لَا يُرْحَمَ». {الحديث: ۵۹۸۲ = ۵۹۸۳ فم. تجرید البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۲۰ = ۵۹۹۸ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: ئەقرەعی کۆری حابیس چاوی ئی بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) حەسەنی کۆری عەلی ماچ دەکرد، کە کچەزای بوو، کۆری فاطیمە ی کچی بوو، ئەقرەع وتی: من دەمنالەم هەیه، تا ئیستا کەسیانم ماچ نەکردوو! پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (کەسێ رحمی نەبێ رحمی پێ ناکرێ!). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۹۷، ژمارە: ۱۰۳۵ + تاج/۱، زنجیرە: ۱۹۷، ژمارە: ۱۰۳۵، ۱۰۳۶ + تاج/۲، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۶ ج/۴}.

۱۲۲۶) میهره‌بان‌ی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بو ژنان، فەرمانی دەکرد بە و شتره‌وانه‌كان كه و شتری ژیر ژنان به‌هێواشی ئی خۆرن. (۵۹۹۰ - ۵۹۹۵)
 بَابُ رَحْمَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النِّسَاءُ وَأَمْرُهُ السُّوقَ بِهِنَّ بِالرِّفْقِ
 ۱۵۸۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ وَغُلَامٌ أَسْوَدُ يُقَالُ لَهُ أَنْجَشَةُ يَحْدُو، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا أَنْجَشَةُ رُؤْيَاكَ سَوَّاءٌ بِالْقَوَارِيرِ». {الحديث: ۵۹۹۰ = ۵۹۹۱. تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری = الترجمة الكردية/۵/۲۲۵، رقم: ۱۹۰۶ = ۶۲۰۲، ۶۱۴۹، ۶۱۶۱، ۶۲۰۹، ۶۲۱۰، ۶۲۱۱. تحفة الأشراف: ۳۰۰ = ۹۴۹}:

۱- له تاجول ئوصولدا دەفەرموێ:

ئەنەسی کۆری مالیک (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) و شتره‌وانیکی دەنگخۆشی هەبوو، ناوی ئەنجه‌شه بوو، جاری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر

بن تووشی بوو، به هۆره به دهنګه خوښه کې و شتره کانی ژیر هاوسره پاکیزه کانی پیڅه مبهري ئی ده خوری و شتره کان به ته کانا دهر ویشتن، جا پئی فهرموو: (ئهی نه نجه شه! توژی هیواش، باریان شوو شه یه مه یسکینه!). واته: ئافرمت وهک مینا ناسکه، بهرګه ی ئه م هه لېه ز هه لېه زو خیراییه ناګرئ).

۲- له ته جریدا ده فهرموئ:

ئهنه سی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: کو مە ئی ژن، که یه کیکیان ئوم سولهیمی دایکم بوو، به سوار ی و شتر له سه فهریکا، له ناو بارو بنه که دا بوون، نه نجه شه که نوکهری پیڅه مبهر بوو، به دهنګه خوښه کې خوی، به هۆره، و شتره کانی ژیر ئافره ته کانی ئی ده خوری، وهک زانراوه و شتر نه گهر به دهنګی خوښه ویستی هۆره ی بو بکری ته واو خیرا ده بی، ههروهک چوون ران به دهنګی شمشالی خوښ باش ده له وه پئ ئاوا! جا پیڅه مبهر (دروودی خودای له سهر بن) بوئه وهی که نه نجه شه پئی ئی هه لېه برئ و به ناسای و شتره کان ئی بخورئ، پئی فهرموو: ئهی نه نجه شه! هیواش له سهره خو به، ولاخه کان به هیواشی ئی بخورئ، چونکه باریان ئافره ته، که وهک شوو شه و مینا ناسکن و بهرګه ی ئه م هه لېه ز هه لېه زه ناګرن!). {تجریدی بوخاری/۵/۲۲۵، ژماره: ۱۹۶۰ + ۶۲۰۲ + تاج/۳، لاپهړه: ۴۸، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۳۱۲۷ + تاج/۵، لاپهړه: ۵۰۶ چاپی/۴، زنجیره: ۷۸، ژماره: ۵۶۱۰}.

(۱۲۲۷) دلیری پیڅه مبهرو له پیښه وه بوونی به ره و جهنګ. (۵۹۶۱ - ۵۹۶۳)

بَابُ فِي شَجَاعَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَقْدُمُهُ إِلَى الْحَرْبِ

۱۵۸۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحْسَنَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدَ النَّاسِ، وَكَانَ أَشْجَعَ النَّاسِ، وَلَقَدْ فَرَعَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَأَنْطَلَقَ نَاسٌ قَبْلَ الصَّوْتِ، فَتَلَقَّاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَاجِعًا، وَقَدْ سَبَقَهُمْ إِلَى الصَّوْتِ وَهُوَ عَلَى فَرَسٍ لَأَبَى طَلْحَةَ عُرِيٍّ فِي عُنُقِهِ السَّيْفُ، وَهُوَ يَقُولُ: «لَمْ تُرَاعُوا، لَمْ تُرَاعُوا». قَالَ: «وَجَدْنَاهُ بَحْرًا، أَوْ إِنَّهُ لَبَحْرٌ»، قَالَ: وَكَانَ فَرَسًا يَبْطَأُ. {الحديث: ۵۹۶۱ = ۵۹۶۱ فم. تجريد البخاری/۳/۳۰۹، رقم: ۱۱۸۰ = ۲۸۵۷، ۲۸۲۰،

۲۸۷۲، ۲۸۶۶، ۲۸۶۷، ۲۹۰۸، ۲۹۶۸، ۲۹۶۹، ۲۰۴۰، ۶۰۳۳، ۳۲۱۲. ترمذی.
جهاد: ۱۹۸۷:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەھەموو كەسنى چاكتىر بوو، وە لەھەموو كەسنى سەخىترو بەخشندەتر بوو، وە لەھەموو كەسنى ئازاترو دلپىرتىر بوو، شەۋى شارى مەدىنە شەلەزاۋ مەردوم ھەموو تۇقۇن، قاۋەدو شەلەزانى و ترسو تۇقۇنى روويدا، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۇ سۇراخى ئەم ھەۋالە، ئەسپىكى پشت رووتى بى جىلو زىنى لە ئەبو طەلھە زىبابەم خواست ناۋى مەندووب بوو، بەسۋارى ئەو ئەسپە چوو بۇ سۇراخى رووداۋەكە، چەند كەسكى تىرىش بەرەو ئەو دەنگە چوون كە بوو بەھۋى شىپىزە بوۋنى خەلكى شاردەكە لەۋلاۋە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەرەنگارىان بوو شمشىرەكە لە ملىدا بوو، بەسۋارى ئەسپەكە دەگەرايەۋە لە سۇراخى ھەۋالەكەو دەيفەرموۋ: (مەشەلەژىن، مەشەلەژىن، ھىچى وامان نەدى كەبى بەھۋى ترسو بىمەو نا ئارامى) وە فەرموۋى: (بەلام بەراستى ئەم ئەسپە وەك شەپۇلى دەريا وايە، ئەۋەندە گورجو گۆل و خىرايە!).

ئەنەس فەرموۋى: خىرايى و گورجو گۆلى ئەسپەكە لەو ھەلمەتەدا بە موعجىزە پېغەمبەر بوو، دەنا ئەسپەكە خۇى ناسراو بوو بە تەمەلى و سستى و تەۋەزەلى!!). {تاج/۳، زنجىرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۲}.

۱۲۲۸) پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) رەفتارى لەھەموو كەس بەرزىترو

رەۋىشتى لەھەموو كەس جوانتر بوو. (۵۹۶۶ = ۵۹۷۱)

باب: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ خُلُقًا

۱۵۸۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ خُلُقًا، فَأَرْسَلَنِي يَوْمًا لِحَاجَةٍ فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَا أَذْهَبُ، وَفِي نَفْسِي أَنْ أَذْهَبَ لِمَا أَمَرَنِي بِهِ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَخَرَجْتُ حَتَّى أُمَرَ عَلَى صَبِيَّانٍ، وَهُم يَلْعَبُونَ فِي السُّوقِ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ قَبِضَ بِقَفَائِي مِنْ رَأْيِي، قَالَ:

فَنَظَرْتُ إِلَيْهِ وَهُوَ يَضْحَكُ، فَقَالَ: «يَا أَنَسُ! أَذْهَبْتَ حَيْثُ أَمَرْتُكَ؟» قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ، أَنَا أَذْهَبُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ أَنَسٌ: وَاللَّهِ لَقَدْ خَدَمْتُهُ تِسْعَ سِنِينَ مَا عَلِمْتُه قَالَ لَشَيْءٍ صَنَعْتُهُ: «لَمْ فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا»، أَوْ لَشَيْءٍ تَرَكْتُهُ: «هَلَّا فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا». {الحديث: ۵۹۷۰ = ۵۹۷۰، ۵۹۷۱ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزاي خوداي لى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن)

لەھەموو كەس رەھىشتى جۈانتر بوو، رەفتارى تا بلایىت بەرزو جوان بوو، رۆزى ناردى بۇ كارى پېيم گوت: بەخودا ناچم. بەلام لەدلەوہ نیازم ھەبوو كەبچم بوى. جا رۆيشتەم لەپرى، تووشى تاقمى منال بووم يارييان دەکرد لەناو بازاردا، منیش چوومە ناويان، جا كاتيكم زانى كە پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) لەپشتەوہ، پشته مى گرتەم، كە سەيرم كەرد پى دەكەنى، فەرموۋى: (نەسەكە! چووى بۇ ئەوہى كە پىم گوتيت؟ منیش گوتەم: بەلى، وا دەپۆم بوى ئەى پېغەمبەرى خودا! ئىنجا چووم!)

ئەنەس فەرموۋى: سویندم بەخودا، نو سال خزمەتى ئەو زاتەم كەردوہ، چ لەمالەوہو چ لەپىگەو سەفەردا، لەبىرم نايى كە شتيكم كەردى، يا شتيكم نەكەردى، پىمى فەرموۋى: بۇ ئەمەت واكەردوہ، يا بۇ ئەوہت وانەكەردوہ. {تاج: ۳، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۴، ۳۱۲۳}.

۱۲۲۹) چۆنیتی قسەى پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن). (۷۴۳۵ - ۷۴۳۴)

بَابُ: صِفَةِ حَدِيثِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۸۳- عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزَّيْرِ قَالَ: كَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يُحَدِّثُ وَيَقُولُ: اسْمَعِي يَا رَبَّةَ الْحُجْرَةِ، اسْمَعِي يَا رَبَّةَ الْحُجْرَةِ، وَعَائِشَةُ (رَضَوَانُ اللَّهِ عَلَيْهَا) تُصَلِّي، فَلَمَّا قَضَتْ صَلَاتَهَا قَالَتْ لِعُرْوَةَ: أَلَا تَسْمَعُ إِلَى هَذَا وَمَقَالَتِهِ أَنَفَا؟ إِنَّمَا كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَدِّثُ حَدِيثًا لَوْ عَدَّهُ الْعَادُّ لَأَحْصَاهُ. {الحديث: ۷۴۳۴ = ۷۴۶۹ فم}:

عوروهى كۆرى زوبەير (رەزاي خودا لەخۆى و لەياوکی بىن) فەرموۋى: ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لى)

بىن) فەرموۋەدى پېغەمبەرى بۇ مەردومەكە دەگىراپەوہ، عائىشە لەو كاتەدا نوپىرى

دەکرد، لەناو ھۆدەکەى خۆیدا، ئەبو ھورەیرە ناگای لەوہ نہبوو کە لەوکاتەدا عایشە نوێژ دەکا، بۆ پشتیوانی گیرانەوہکەى خۆى، بەدەنگى بەرز، دەیفەرموو: ئەى عایشە! ئەى خاوەنى ئەم ھۆدەى تەنیشتمان تۆش گویت ئى بى، ئەگەر ھەلەپەکم کرد بۆمى راست بکەرەوہ، جا کاتى عایشەى پوورم نوێژەکەى تەواوکرد، بەمنى وت، کە عوروەى خوشکەزای عایشەم: سەیرى ئەم کابرا ناکەى کردووپیەتى بەجى گالە گالى لەم کاتەدا؟ پێغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) وا لەسەر خوو بەشینەئەى و بەروونی فەرمايشتى دەفەرموو، ئەگەر کەسێ قسەکانى ئەوى بژماردايە وشە بەوشە دەیزمارد، نەک وەک ئەم یەک لەدوايەک ھەلپەژى!).

{تاج/۳، زنجیرە: ۸۶، ژمارە: ۳۱۰۲ ج/۴ = چاپى چوارەم}.

۱۲۳۰) پێغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) تەمى و نامۆژگارى لەسەر

شیوہیەکی مەیانەکار دەکردین. (۷۰۵۵ - ۷۰۵۷)

باب: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَخَوَّلُنَا بِالْمَوْعِظَةِ

۱۵۸۴- عَنْ شَقِيقِ أَبِي وَائِلٍ قَالَ: كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُذَكِّرُنَا كُلَّ يَوْمٍ خَمِيسٍ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّا نَحِبُّ حَدِيثَكَ وَنُشْتَهِيهِ، وَلَوْ دِدْنَا أَنَّكَ حَدَّثْتَنَا كُلَّ يَوْمٍ، فَقَالَ: مَا يَمْنَعُنِي أَنْ أُحَدِّثَكُمْ إِلَّا كَرَاهِيَةً أَنْ أَمْلِكُمْ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَتَخَوَّلُنَا بِالْمَوْعِظَةِ فِي الْأَيَّامِ كَرَاهِيَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا). {الحديث: ۷۰۵۸ = ۷۰۸۳ فم. تعريد البخارى/۱/ ۸۷. مجلد/۱، رقم: ۶۱ = ۶۸، ۷۰، ۶۴۱۱ فتح البارى. ترمذى. أدب: ۲۸۵۵. تحفة الأشراف: ۹۲۵۴}.

شەقیق ناسراو بە ئەبو وائیل فەرمووی: عەبدوللای کوری مەسعوود (رهزای خودای ئى دەستوورى وابوو، ھەموو رۆژى پێنج شەموانى، تەمى و نامۆژگارى دەکردین و وەعزى دەخویندەوہ بۆمان، رۆژى پیاوێ پێى گوت: ئەى باوکى ئەورەحمان! خۆزگەم ھەموو رۆژى ئەم پەندو نامۆژەت بۆمان دەخویندەوہ، چونکە ئێمە ھەزمان لەم فەرمايشتانەى تۆیەو ئەم قسانەى تۆمان پێ خوشە، فەرمووی: ئەدیی من لەبەرئەوہ واناکەم چونکە ھەزناکەم بەو وەعزى زۆر وەرستان بکەم، منیش وەک

جارانی پیغمبهر خوئی دهکهم، نهو جاران ناو بهناو پهندی ئیمه‌ی داده‌داو
 ئاموژگاری و فهرمایشتی بو دهخویندینه‌وه، نه‌بادا نه‌گهر هه‌موو روژی په‌ندمان
 دابداو وه‌عزمان بو بخوینیته‌وه جارپس ببین، منیش ئیستا له‌گه‌ل ئیوه‌دا ئاوا
 دهکهم و چاو له‌و دهکهم). {ریاض/۲، لایه‌ره: ۲۱۹، زنجیره: ۹۱، ژماره: ۶۹۹/۱ چاپی
 دووهم}.

۱۲۳۱) پیغمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) بو به‌خشنده‌یی و پیاوه‌تی و

خیرخوایی له‌ وینه‌ی نه‌بوو. (۵۹۶۴ - ۵۹۶۵)

بَاب: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَجُودَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ

۱۵۸۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) أَجُودَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ، وَكَانَ أَجُودَ مَا يَكُونُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، إِنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ كَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ فِي رَمَضَانَ حَتَّى يَنْسَلِخَ، فَيَعْرِضُ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْقُرْآنَ، فَإِذَا لَقِيَهُ جِبْرِيلُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَجُودَ
 بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ. {الحديث: ۵۹۶۴ = ۵۹۶۵ فم. تجريد البخاری. الترجمة
 الكردية/۱، لاثقرة: ۲۰، رقم: ۶ = ۶، ۱۹۰۲، ۳۲۲۰، ۳۵۵۴، ۴۹۹۷}:

ئیبنو عه‌بباس (ره‌زای خودایان ئی بێ) فهرمووی: پیغمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) بو
 به‌خشنده‌یی و پیاوه‌تی و چاکه‌ خوازی مانه‌ندی نه‌بوو! له‌ رهمه‌زانانیشا، که
 جوهرائیل (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌هات بۆلای، له‌هه‌موو کاتیکی تر زیاتر خیری ده‌کردو
 شتی ده‌به‌خشی و به‌خشنده‌تر بوو، جوهرائیلیش (سلاوی خودای له‌سه‌ر بێ)
 ده‌ستووری وابوو، هه‌موو سالی، له‌مانگی رهمه‌زانا، هه‌تا مانگ ته‌واو ده‌بوو، هه‌موو
 شه‌وی ده‌هات بۆ خزمه‌تی، پیغمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌و ماوه‌یه‌دا، ده‌وری
 قورئانی بۆی ده‌کرده‌وه، هه‌تا به‌باشی ره‌وانی بکاو له‌یادی نه‌چیته‌وه. جا له‌م
 کاته‌دا، که جوهرائیل (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌هات بۆ خزمه‌تی، پیغمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر
 بێ) بو به‌خشنده‌یی و خیرخوایی سه‌ری پێوه نه‌بوو، وه‌ بۆ ئه‌مه ئه‌وه‌نده خیرا بوو،
 وه ئه‌وه‌نده به‌هه‌ر چوار لادا شتی ده‌به‌خشی، ده‌تگوت بای هه‌لکراوه، سوژه‌ی

۱۲۳۲) نه‌بووه که‌شتی له پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) داوا بکړی و‌بلی:
 نا. (۵۹۷۲ - ۵۹۷۸)

١٥٨٦- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: مَا سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا قَطُّ فَقَالَ: لَا. {الحديث: ٥٩٧٢ = ٥٩٧٣ فم. تجريد البخارى بالكوردى / ٥، لايهره: ٢١٢، رقم: ١٩٣٥ = ٦٠٣٤ فتح البارى} :

جابیری کوپی عہدوللہ (رمزی خودایان لے بی) فہرمووی: ہہرگیز نہ بووہ کہشتی لہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمہر بی) داوا بکری و بلی: نا!!!). {تاج/۳، زنجیرہ: ۹۰، ژمارہ: ۳۱۱۹ ج/۴}.

روونکړنه وه:

لهچەند دەقیقا له قورئان و له سوننه تدا چه سپاوه که پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسەر
 بێ) وشە (لا = نا) ی به کارهیی ناوه، وهک ئایه تی: {لَا أَجِدُ مَا أُحِلُّكُمْ عَلَيْهِ}. وهک
 ئه وهی پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسەر بێ) به ئه شعهریه کانی فهرموو: {وَاللّٰهُ لَا أُحِلُّكُمْ}.
 {بروانه: ژماره: ۱۲۰۵ = ۶۷۵۹ که له پێشهوه رابورد}.

وہلامی لہبار بۆ ئەم پرسەییە: مەبەست ئەمەییە، بەشیوەی گشتی پێغەمبەر کە داوای شتیکی ئی دەکرا، جی‌بەجیی دەکرد، مەگەر کاتی کە مەهانه‌یه‌کی ره‌وای ببوایه، وه‌ك ئەم نموونانه‌ی سه‌رده‌وی کۆمه‌ڵی نموونه‌ی تر، کە شارده‌وانین له‌لای کەسی خۆی.

١٥٨٧- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَنَمًا بَيْنَ جَبَلَيْنِ، فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ، فَاتَى قَوْمَهُ فَقَالَ: أَيُّ قَوْمٍ أَسْلِمُوا، فَوَاللَّهِ إِنَّ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيُعْطِي عَطَاءً مَا يَخَافُ الْفَقْرَ، فَقَالَ أَنَسٌ: إِنْ كَانَ الرَّجُلُ لَيُسَلِّمُ مَا يُرِيدُ

إِلَّا الدُّنْيَا، فَمَا يُسَلِّمُ حَتَّى يَكُونَ الْإِسْلَامُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا). {الحديث: ۵۹۷۵ = ۵۹۷۶ فم:}

ئەنەسى كۆرى مالىك (دەزەي خودای ئى بىن) فەرەمووی: مېگە ئى ئەو ەندە زۆر بوو لەبەینى دوو شاخابوو، پیاوئى داواى ئەو رانەى لە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) کرد، پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) بە خەلاتى دای پېئى، جا پیاو ەكە کاتى رۆیشتەو ە ناو ھۆزەكەى، گوتى: ئەى خزمینە! تازوو ە ئیسلام ببن، سویندم بەیەزدانى پاك، مو ەمەد (دروودی خودای لەسەر بىن) بە چەشنى خەلات دەدات و بەخشیش دەبەخشى وادیارە لەبەرئەو ەى كە پىشتى بە خودای خوئى ئەستوو ە، مەترسى لە ھەژارى نییە. ئەنەس دەیفەرەموو: گە ئى جار وادەبوو پیاو ەبوو، كە موسولمان دەبوو، لەپېشدا بو پروپاتال و پروپیتى جیھان ئیسلام دەبوو، بەلام ھەر لەگە ئىسلام دەبوو، ئیتىر و ئەم ئیسلامەتییە دەچوو ە ناو دلیەو ە، و تیکە ئى خوین و موخى دەبوو، ئیسلامى خوشتەر دەویست لە ھەموو مال و مولك و سامانى جیھان!). {تاج/۳، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۰ ج/۴}.

۱۲۲۲) خەلاتى پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) ھەم گەورە بوو، ھەم زۆر بوو. (۵۹۷۲ - ۵۹۷۸)

باب: فِي عَطَاءِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعِظْمِهِ وَكَثْرَتِهِ

۱۵۸۸- عَنْ ابْنِ شَهَابٍ قَالَ: غَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ الْفَتْحِ فَتَحَ مَكَّةَ، ثُمَّ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَاقْتَتَلُوا بِحُنَيْنٍ، فَنَصَرَ اللَّهُ دِينَهُ وَالْمُسْلِمِينَ، وَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَئِذٍ صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ مِائَةَ مِنَ النَّعَمِ، ثُمَّ مِائَةً، ثُمَّ مِائَةً، قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ أَنَّ صَفْوَانَ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ أَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا أَعْطَانِي وَإِنَّهُ لَا بَعْضُ النَّاسِ إِلَيَّ، فَمَا بَرِحَ يُعْطِينِي حَتَّى إِنَّهُ لَأَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ). {الحديث: ۵۹۷۶ = ۵۹۷۷ فم:}

زوهري ئىبنو شههاب (رحمته تى خوداي نى بىن) **فهرمووى: پيغهمبهر** (دروودى خوداي لهسهر بىن)
 كاتى شارى مهككهى نازاد كردو لهدهستى بيباوه ران رزگارى كرد، نهوجا خوئى و
 سوپاكهى دهرچوون، لهكونهين لهگهل بيباوه راندا پيگ هه لپرزان، لهئه نجاما خوداي
 مهزن ئاييىنى خوئى و سوپاي موسولمانانى سه رخست، لهو روزه دا پيغهمبهر (دروودى
 خوداي لهسهر بىن) **سه د و شترى دا به صه فوانى كورى ئومه ييه، له پاشا سه دى تريشى داپيى،**
له پاشا ديسان سه دى تريشى داپيى. زوهري (ئىبنو شههاب) ده يفهرموو: سه عيىدى
 كورى موسه ييه ب گيرپايه وه بوم كه صه فوان ده يگوت: سويندم به خودا له سه ره تا وه
 كه پيغهمبهر (دروودى خوداي لهسهر بىن) **ئهو خه لاتانهى ده كردم، له هه موو كه سى زياتر رقم**
ليى بوو، به لام به ره به ره هه ر خه لاتى ده كردم، هه تا وام ليها ت كه پيغهمبهر
له هه موو كه سيكى تر له لا خوشه ويستر بوو. {بروانه: تاج/۳، زنجيره: ۹۰، ژماره:
 ۳۱۲۱ + تاج/۴، زنجيره: ۶۵، ژماره: ۴۵۲۰، ۴۵۱۹ + ژماره: ۱۱۸۹ و ۱۱۹۰ و ۱۱۹۱ كه له پيشه وه
 له زنجيره: ۹۴۷ ئەم په راوى بوختهى صه حيى موسليمه دا رابوردن}.

۱۲۲۴) **باسى به ليته كانى پيغهمبهر (دروودى خوداي لهسهر بىن).**

(۵۹۷۸ - ۵۹۷۲)

باب: فِي عِدَاتِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۸۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَوْ قَدْ جَاءَنَا مَالُ الْبَحْرَيْنِ، لَقَدْ أُعْطِيتُكَ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا»، وَقَالَ بِيَدَيْهِ جَمِيعًا، فَقَبِضَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلَ أَنْ يَجِيءَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ، فَقَدِمَ عَلَى أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بَعْدَهُ فَأَمَرَ مُنَادِيًا فَنَادَى: مَنْ كَانَتْ لَهُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِدَّةٌ أَوْ دَيْنٌ فَلْيَأْتِ، فَقُمْتُ فَقُلْتُ: إِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَوْ قَدْ جَاءَنَا مَالُ الْبَحْرَيْنِ أُعْطِيتُكَ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا». فَحَثَى أَبُو بَكْرٍ مَرَّةً، ثُمَّ قَالَ لِي: عُدَّهَا، فَعَدَدْتُهَا فَإِذَا هِيَ خُمُسُمَائَةٍ، فَقَالَ: خُذْ مِثْلَيْهَا. {الحديث:
 ۵۹۷۷ = ۵۹۷۸ فم. تجريد البخارى بالكوردى/۳، رقم: ۱۰۱۱ = ۲۲۹۶، ۲۵۹۸،
 ۲۶۸۳، ۳۱۲۷، ۳۱۶۴، ۴۳۸۳. تحفة الأشراف: ۲۶۶۰}:

جابیری کوری عہدوللّا (رهزای خودایان لی بئی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بئی) فہرمووی پیم: (نہگہر مال (سہرانہ: جزیہ)ی بہحرہین ہات، ئەوہندەو ئەوہندەو ئەوہندەت پی دەدەم). پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بئی) ہەردوو دەستی خۆی کرد بہمستو ئاماژە پییان کرد، کہ سئ مستی ئاوا لہو پارە ی سہرانە ی بہحرہینەت پی دەبەخشم.

ئیتەر چارەنووسی خودایی وابوو، سہرانە ی بہحرہین ہەر نہہات ہەتا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بئی) گیانی پاکی سپارد، بەلام کاتی ئەو سامانہ گەشت، ئەبوبہکر (رهزای خودای لی بئی) بوو بوو بہجینشین، فہرمانی فہرموو جارچی جاریدا: ہەرکەس بەئینی، یا قەرزیک ی ہە یە لہسمر پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بئی) بابی بۆلای ئیمہ. منیش چووم بۆلای و عەرزیم کرد: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بئی) پیی فہرمووم: (نہگہر سامانہکە ی بہحرہین گەشت سئ مشت ی ئاوا وات پی دەدەم).

ئەویش مشت ی لہ سامانہکە ی پیمدا، بہمشتی خۆی و فہرمووی: ئادە ی بی ژمیہ، کہ ژماردم پینج سەد پارە بوون فہرمووی: دوو ئەوہندە ی تریش ہەئبگرہ بۆ خۆت کہ ہەمووی کردیہ ہەزارو پینج سەد پارە). {ریاض/۲، زنجیرہ: ۸۶، ژمارہ: ۶۹۱ ج/۲ = چاپی دووہم}.

۱۲۳۵) ژمارە ی ناوہکانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بئی).

(۶۰۵۸ - ۶۰۶۱)

باب: فِي عَدَدِ أَسْمَاءِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۹۰- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ لِي أَسْمَاءً، أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِيَ الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمَيَّ، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ أَحَدٌ»، وَقَدْ سَمَّاهُ اللَّهُ رَوْفًا رَحِيمًا. {الحديث: ۶۰۵۹ = ۶۰۶۲ فم. تجرید/کوردی/۴، لاپەرہ: ۹۶، رقم: ۱۴۰۶ = ۳۵۳۲، ۴۸۹۶. ترمذی. أدب: ۲۸۴۰. تحفة الأشراف: ۳۱۹۱}:

جوبہیری کوری موطعیم (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی)
 فہرمووی: (من کۆمہ لی ناوم ھہیہ: من ناوم موحمہمہدہ، کہ بہواتا بہردہوام
 سوپاسکراوہ، من ناوم ئہحمہدہ، کہ بہواتا بہردہوام سوپاسی خوا دہکا، زیاتر
 لہھہموو کەس، من ناوم (الماحی)یہ، واتہ: ناوم قہلاچۆکەرہ، واتہ: ئہو کەسہم کہ
 خودا بہھۆی منہوہ کوفرو بی باوہری دەسپرتہوہو قہلاچۆی دہکاو قری تی دہخا،
 من ناوم (الحاشر)ہ، واتہ: کۆکەرہوہ، ئہو کەسہم کہ ھہموو نہوہی ئادہم
 کۆدہکەمہوہو بہشوین مندا دین و دەچین بۆ مەحشەر و کۆدہبینہوہ لہدہشتی
 کۆبوونہوہ، من ناوم (العاقب = پاشہبہرہ)یہ، واتہ: دواھەمین پیغہمبہرم).

زوہری دہیفہرموو: بیگومان کہ خودای گہورہیش لہ قورئانا، لہکۆتایی
 سوورہتی بہقہرہدا، ناوی ناوہ (رہئووف) و (رہحیم) وەك دہفہرموی: {لَقَدْ جَاءَكُمْ
 رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ - التَّوْبَةُ -
 ۱۲۸/۹}:

واتہ: ئہی نہتہوہی موسولمانان! خودا پیغہمبہریکی بۆتان ناردوہو، کہ
 لہخۆتانہو ئہویش وەك ئیوہ ئادہمیزادہ، کہ دارای کۆمہ لی رەوشی بہرزی وایہ، کہ
 ھاندەرن بۆئہوہی کہ باوہری پی بہینن.

یہکەم سیفہتی باشی ئہوہیہ: لہ رەگەزی خۆتانہو ئہویش ئادہمیزادہ.
 دووہم: پەرۆشہ بۆتان و ھەرکاتی تووشی رەنج و مەینەت و سەرassi ببن ھەول
 دہدا کہ رزگارتان بکا.

سییہم: خەمخۆرتانہو بەدل حەزدەکا دەرگای ھەموو خیریکتان لی بکاتہوہ.

چوارہم: بۆ موسولمانان و برواداران زۆر بەسۆزو دلسۆزو میہرہبانہ).

۱۵۹۱- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُسَمِّي لَنَا نَفْسَهُ أَسْمَاءً فَقَالَ: «أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَحْمَدُ، وَالْمُقَفَّى، وَالْحَاشِرُ، وَنَبِيُّ
 التَّوْبَةِ، وَنَبِيُّ الرَّحْمَةِ». {الحدیث: ۶۰۶۱ = ۶۰۶۴ فم}:

ئەبو مووسنای ئەشعەری (رەزای خودای ئی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەندئ لەناوەکانی خوێ باس دەکرد بۆمان، دەیفەرموو: من ناوم موحمەدە، وە ناوم ئەحمەدە، وە ناوم: دواھەمینە، چونکە پاشە بەرەو دوایین پێغەمبەر، وە ناوم کۆکەرەوھییە، وە ناوم پێغەمبەری تەوبەییە، چونکە خودا بەھۆی منەوہ دەرگای تەوبەیی بۆ خەلک کردۆتەوہ، وە ناوم پێغەمبەری رەحمەتە). {تاج/۳، زنجیرە: ۸۲، ژمارە: ۳۰۸۳ ج/۴ = چاپی جوارەم}.

(۱۲۳۶) پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەشیوەی پێغەمبەر چەندی لە مەککەو لە مەدینە بوو. (۶۰۴۷ - ۶۰۵۷)
بَابُ: کَمَ أَقَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ
 ۱۵۹۲- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَكَّةَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ سَنَةً يُوحَى إِلَيْهِ، وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرًا، وَمَاتَ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ سَنَةً. {الحديث: ۶۰۵۰ = ۶۰۵۲ فم:}

ئەببەو عەبباس (رەزای خودایان ئی) فەرمووی: تەمەنی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چل سال بوو، کە خودا کردی بە پێغەمبەر، ئەوکاتە لەشاری مەککە بوو، جا لەمەککە سیازدە سال مایەوہ، لەو ماوەیەدا نیگا (وەحی = سرووش)ی بۆ دەھات، ئەوجا خودا فەرمانی پێکرد کە لە مەککەوہ کۆچ و بارو رەو بکا بۆ شاری مەدینەیی نازدار، نێتر کۆچی کرد بۆ ئەوێ و لەوێش دە سال مایەوہ، لەوێش سرووشی بۆ دەھات و سەر گەرمی پەخشی پەيامەکی بوو، کاتی مەرگیش بوو بە میوانی و مرد تەمەنی شەست و سێ سال بوو). {تاج/۳، زنجیرە: ۹۹، ژمارە: ۳۱۵، ۳۱۵۴}. بڕوانە: ژمارە: ۱۵۵۶ لە زنجیرە: ۱۲۱۱ کە لەپێشەوہ رابورد + ژمارە: ۱۵۹۵ کە لەدواوہ دێت.

۱۵۹۳- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَكَّةَ خَمْسَ عَشْرَةَ سَنَةً، يَسْمَعُ الصَّوْتِ، وَيَرَى الضَّوْءَ سَبْعَ سِنِينَ، وَلَا يَرَى شَيْئًا، وَثَمَانِ سِنِينَ يُوحَى إِلَيْهِ، وَأَقَامَ بِالْمَدِينَةِ عَشْرًا. {الحديث: ۶۰۵۷ = ۶۰۶۰ فم:}

ثیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: پیځه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) له‌ته‌مه‌نی چل سالی‌دا که خودا کردی به پیځه‌مبه‌ر پازده سال له مه‌ککه مایه‌وه، ه‌وت سالیان، گوئی له ده‌نگی فریشته‌که بوو، که له‌غه‌یبه‌وه بانگی ده‌کردو ه‌روا رووناکی و نووری فریشته‌که و نووری ثایاتی خودای ده‌بینی، به‌لام خودی فریشته‌که‌ی نه‌ده‌بینی، ه‌شت سالی‌شیان وه‌چی بو ده‌هاتو له‌و کاته‌دا فریشته‌که‌ی ده‌بینی. وه ده‌سالی‌ش له‌مه‌دینه مایه‌وه).

۱۲۳۷) پیځه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) له‌ته‌مه‌نی چ‌ند سالی‌دا گیانی سپاردو کۆچی دوا‌یی کرد. (۶۰۳۸ - ۶۰۴۶)

باب: کَمَ سِنُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ قُبُضَ

۱۵۹۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ، وَأَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ، وَعُمَرُ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ). {الحديث: ۶۰۵۳ = ۶۰۵۵ فم:}

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (رمزای خودای لئ بئ) فه‌رمووی: کاتی پیځه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ)

کۆچی دوا‌یی کردو خوا بر‌دیه‌وه بو‌لای خو‌ی ته‌مه‌نی شه‌ست و سئ سال بوو، نه‌بویه‌کریش که‌مرد ه‌ر ته‌مه‌نی شه‌ست و سئ سال بوو، عومه‌ریش که کوژرا ه‌ر ته‌مه‌نی شه‌ست و سئ سال بوو). {تاج/۳، زنجیره: ۹۹، ژماره: ۳۱۵۴}.

۱۵۹۵- عَنْ عَمَّارِ مَوْلَى بَنِي هَاشِمٍ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ: كَمْ أَتَى لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ مَاتَ. فَقَالَ: مَا كُنْتُ أَحْسِبُ مِثْلَكَ مِنْ قَوْمِهِ يَخْفَى عَلَيْهِ ذَلِكَ، قَالَ: قُلْتُ: إِنِّي قَدْ سَأَلْتُ النَّاسَ فَاحْتَلَفُوا عَلَيَّ، فَأَحْبَبْتُ أَنْ أَعْلَمَ قَوْلَكَ فِيهِ. قَالَ: أَتَحْسِبُ؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: أَمْسِكَ أَرْبَعِينَ بُعْثَ لَهَا خُمْسَ عَشْرَةِ بِمَكَّةَ، يَأْمَنُ وَيَخَافُ، وَعَشْرَ مِنْ مُهَاجِرِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ. وَقَدْ تَقَدَّمَ حَدِيثُ أَنَسٍ أَنَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَوَفَّى وَهُوَ ابْنُ سِتِينَ سَنَةً). {الحديث: ۶۰۵۳ = ۶۰۵۵ فم:}

عه‌مما‌ری ئازادکرا‌وی به‌نی ه‌اشم فه‌رمووی: له‌ ثیبنو عه‌بباسم پرس‌ی: ته‌مه‌نی

پیځه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) چ‌ند بوو، کاتی که‌مرد؟ فه‌رمووی: باو‌رم وانه‌بوو، که

وینەى تۆ لەناو ھۆزى خۆیدا، شتى وانەزانى و ئەم پرسەى لەلا پەنھان بى،
 فەرمووى: عەرزىم کرد: من لەم بارەىەو پەرسىارم لەخەلکى کردوو، وەلامەکانیان
 حیا جىايە، ھەرکەسى شتى دەلى، لەبەرئەو ھەزدەکەم و پىم خۆشە راي تۆش
 بزانم لەم بارەىەو. فەرمووى: ژمارە دەزانى؟ گوتم: بەلى. فەرمووى: لەپىشا چل
 بگرە بە دەستەو، کە لەتەواوى چل سالىدا خودا رەوانەى کردو کردى بە
 پىغەمبەر، ئەو چل، پازدە سالىش لە مەککە مایەو، کە لەوماوئەدا لەلایەکەو
 لەخۆى ئەمین بوو، لەلایەکەشەو دەترسا، چل و پازدە ئەمە پەنجاو پىنج،
 دەسالىش لەمەدینە مایەو لەو رۆژەو کە لەمەککەو کۆچى کرد بو مەدینە،
 کەواتە: چل و پازدەو دە، ھەمووى دەکاتە شەست و پىنج سال: تەواوى تەمەنى
 پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى).

بروانە فەرموودەکەى ئەنەسى کورى مالیک کە لەپىشەو لە ژمارە: ۱۵۵۶دا، لە
 زنجیرە: ۱۲۱۱دا رابورد، کە ئەنەس دەفەرموئ: (کاتى پىغەمبەر خودا بردیەو بۆلای
 خۆى تەمەنى شەست و سى سال بوو).

۱۲۳۸) خۆای گەورە ئەگەر خواستى خىرى ھەبى بە نەتەوئەى ئەو لەپىش

خۆیانەو گىانى پىغەمبەرەکەيان دەکیشى. (۵۹۲۳)

باب: إِذَا رَحِمَ اللَّهُ أُمَّةً قَبَضَ نَبِيَّهَا قَبْلَهَا

۱۵۹۶- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
 «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا أَرَادَ رَحْمَةً أُمَّةً مِنْ عِبَادِهِ، قَبَضَ نَبِيَّهَا قَبْلَهَا، فَجَعَلَهُ لَهَا فَرَطًا،
 وَسَلَفًا بَيْنَ يَدَيْهَا، وَإِذَا أَرَادَ هَلَكَةً أُمَّةً عَذَّبَهَا وَنَبِيَّهَا حَيًّا، فَأَهْلَكَهَا وَهُوَ يَنْظُرُ، فَأَقْرَعَ عَيْنَهُ
 بِهَلَكَتِهَا حِينَ كَذَّبُوهُ وَعَصَوْا أَمْرَهُ». {الحدیث: ۵۹۲۳ = ۵۹۲۰ فم}:

ئەبو موسای ئەشعەرى (رمزای خودای ن بى) دەفەرموئ: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)

فەرمووى: (خودای گەورەو سەرور، ئەگەر خواستى خىرو نیازى باشى بە
 نەتەوئەى ھەبى، لە بەندەکانى خۆى، ئەو لەپىش خۆیانەو گىانى
 پىغەمبەرەکەيان دەکیشى و دیکە بە بەراىى و پىشەنگیان و لەپىش ئەوانەو

رەوانەى دەکا هەتا لە بەهەشتا پێشوازییان لى بکا، ئاوا مەرگی پێغەمبەرەکیان وەك حالى ژيانى بۆيان دەبێ بەمایەى رحمەت و خێرو خوشى، بەلام ئەگەر خودا ویستى نەتەویدی لەناوبدا، ئەو لەژيانى پێغەمبەرەکیانا، ئەو نەتەو لەناو دەبا، وە بەو چاوو دلى ئەو پێغەمبەرە روژن دەکاتەو، لەسەرئەوێ کە بەدرۆیان دەخستەو و بێگوویییان دەکرد). {تاج/۳، زنجیرە: ۹۱، ژمارە: ۳۱۳۶ چاپى چوارەم}.

(۱۲۳۹) باسى فەرمايشتى خودای گەورە: {فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ} الآية {۶۰-۶۵}

بَابُ: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ} الآية

۱۵۹۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): حَدَّثَهُ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ خَاصِمَ الزُّبَيْرِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي شِرَاجِ الْحَرَّةِ الَّتِي يَسْقُونَ بِهَا النَّخْلَ، فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: سَرَّحَ الْمَاءَ يَمْرُ، فَأَبَى عَلَيْهِمْ، فَاخْتَصَمُوا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اسْقِ يَا زُبَيْرُ، ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ»، فَغَضِبَ الْأَنْصَارِيُّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْ كَانَ ابْنُ عَمَّتِكَ، فَتَلَوْنَ وَجْهَ نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ قَالَ: «يَا زُبَيْرُ اسْقِ ثُمَّ احْبِسِ الْمَاءَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَى الْجَدْرِ». فَقَالَ الزُّبَيْرُ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأَحْسِبُ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِي ذَلِكَ: {فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ} الآية. {الحديث: ۶۰-۶۵ = ۶۰-۶۸ فم}:

عەبدوللای کۆری زوبەیر (ڕەزای خودایان لى بێ) فەرمووی: زوبەیری باوکم و پیاویکی ئەنصارى لە خزمەتى پێغەمبەردا، لەسەر سەردى ئاو، کە لە ئاوەپرۆکانى ئەلحەررەو دەهات، کە باخە خورمايان پى ئاو دەدا، بوو بەهەرايان، پیاو ئەنصارییەکە بە زوبەیری گوت: ئاوێکە بەردە، بابروا بۆ ئاو باخەکانى ئیمەیش، زوبەیریش رازی نەبوو، بە پێشنیارەکی ئەو، جا بۆ ناوێژى دادگایی کردن جوونە خزمەتى حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ). حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ) بە زوبەیری فەرموو: (ئەى زوبەیر! مەزراکەت ئاویدەو ئەوسا ئاوێکە بەرەلا بکە بۆ دراوسێی

باخه که ت. کابرای نه نصاریش تو وره بوو، گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئه وه پوورزای خوٚته، بویه به لای ئه ودا ده بیه ی!

جا رووی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) گوٚراو رنگی زویری لی نیشته و فه رمووی: (ئه ی زوبه یر! باخه که ت ئاوبده، هه تا دیراوه کانیا ن ته و او پرده بن و ئاوه که ددها له قه دیان ئه و جا ئاوه که یش بگروه!) .

زوبه یر (رده ی خودای لی بئ) فه رمووی: واده زانم که ئه م ئایه ته له م بارمیه وه هاته خواره وه، که ده فه رموی: { فَلَا رَبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ } .
واته: رووداو وانیه، که وهک ئه وان گومان ده بن، به و که سه ی که و ا په رومردگاری تو یه، ئه و ناپاکانه باوه رنانه ی ن هه تا به ئاره زووی دل، تو ده که ن به حه که م و به فه رمانه روا، له و کیشه و به رنانه دا که روو دده ن له ناویانا، وه له گه ل ئه وه یشا به و بریارو حوکه رازی بن، که تو ده یده یت به بی چهن و چو ن و پیناخو ش بوون). { تاج: ۲، زنجیره: ۱۷۳، ژماره: ۱۹۲۴ ج/ ۴ = چاپی چواره م } .

۱۲۴۰) باسی په یره ویی پیغه مبه رو فه رمایشتی خودای که و ره: { لَا تَسْأَلُوا عَنْ

أَشْيَاءَ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ } . { ۶۰۶۶ - ۶۰۷۸ }

باب: فِي انْبَاءِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَوْلُهُ تَعَالَى: { لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ }

۱۵۹۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَلَغَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) عَنْ أَصْحَابِهِ شَيْءٌ، فَخُطِبَ فَقَالَ: «عُرِضَتْ عَلَيَّ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ فَلَمْ أَرَ كَالْيَوْمِ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ، وَلَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ، لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا، وَلَبْكَيْتُمْ كَثِيرًا»، قَالَ: فَمَا أَتَى عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ أَشَدُّ مِنْهُ، قَالَ: غَطُّوا رُءُوسَهُمْ وَلَهُمْ خَنِينٌ، قَالَ: فَقَامَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَقَالَ: رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، قَالَ: فَقَامَ ذَاكَ الرَّجُلُ فَقَالَ: مَنْ أَبِي؟ قَالَ: «أَبُوكَ فَلَانٌ»، فَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ). { الحديث: ۶۰۷۲ =

۶۰۷۵ فم. تجريد البخاري بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۶۵۸ = ۶۲۱، ۹۳، ۵۴۰، ۷۴۹،

۶۳۶۲، ۶۴۸۶، ۷۰۸۹، ۷۰۹۰، ۷۰۹۱، ۷۲۹۴، ۷۲۹۵ } :

ئەنەسى كۆرۈ مالىك (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرموۋى: لەتەرەف ھاۋەلانىيەۋە شتې گەيشتەۋە بە پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) ھەزى لەۋ جۆرە شتە نەبوۋ، جا وتارىكى دلھەژىنى دا، فەرموۋى: (ئەمپۇ لەناۋ ئەم نوپژەدا كە بەجەماعەت بۇم كىردن، بەھەشت و دۆزەخىان ھىنايە بەرچاۋم، ئەۋ نازو بەھەرەۋ خىرو خوشىيەى كە ئەمپۇ لە بەھەشتدا بىنىم ھەرگىزاۋ ھەرگىز شتى وام نەدىۋە، ۋەكى تىرىش ئەۋ ناخۇشى و سزاۋ ئىش و نازارەى كە ئەمپۇ لە دۆزەخدا بىنىم قەت قەت شتى وا ناخۇشم نەبىنىۋە!

دەى ئەۋە كەمن دەيزانەم، لە ھەۋال و باسى سزاۋ تۆلەى خۇدا، ئەگەر ئىۋە دەتانزانى، سامو ترسو بىم دايدەگرتن و، كەم پى دەكەننن و زۆر دەگىرىان).

فەرموۋى: جا رۆژى وا سەخت و ناخۇش لە يارانى پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) روۋى نەداۋە، فەرموۋى: جا ھاۋەلانى پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) روۋى خۇيان داپۇشى و دايان لەپرمەى گىرىان، فەرموۋى: جا عومەرى كۆرۈ خەتتاب (رەزى خۇداى ئى بىن) ھەستاو بۇ دلدانەۋەى پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (خودامان بە پەرۋەردگارى خۇمان قەبوۋلەۋ ئىسلاممان بە ئايىنى خۇمان قەبوۋلەۋ موھەممەدمان بە پېغەمبەر قەبوۋلە. پىاۋى ھەبوۋ ناۋى عەبدوللاى كۆرۈ حوزافە بوۋ، كە لەگەل يەككىكا دەمى تى دەگىرا، بەرابەرەكەى تانەى زۆلى ئى دەداۋ پىى دەگوت: تۆ كۆرۈ باۋكى خۆت نىت، جا پىاۋە بۇ ساخكردنەۋەى رشتەى بنەچەى خۆى، عەرزى ھەزەرتى كىرد: قوربان! ئەى پېغەمبەرى خۇدا! باۋكى من كىيە؟ فەرموۋى: (تۆ كۆرۈ باۋكى خۆتى و باۋكى تۆ حوزافەيە!). جا بەم بۇنەيەۋە ئەم ئايەتە ھاتە خوارەۋە، كە دەفەرموۋى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ - المائدة - ۱۰۱/۵ } :

ۋاتە: ئەى موسولمانىنە! پرسىارى وا لە پېغەمبەرى خۇتان مەكەن كە بەدەردتان نەخاۋ ئەركى سەرشانتان گرانتر بكا، بەتايبەتى پرسىارى وا ئەگەر ۋەلام بدىتەۋە راستى روۋداۋەكەتان بۇ دەردەكەۋى و زۆر جار ۋادەبى بە

پیچیه وانهی خواستی ئیوهوه دهبن، لهکاتی وادا تووشی تهریقوی شهرمهزاری و ناخوشی و دلتهنگی دهبن!!). {بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۵، ۱۱۳، ژماره: ۳۱۹۵ ج/۴ + تاج/۴، زنجیره: ۶، ژماره: ۲۸۴۲ + تاج/۲، زنجیره: ۵، ۷۹، ژماره: ۱۴۷۹ + ریاض/۱، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۴۰۱ + ریاض/۲، زنجیره: ۵۴، ژماره: ۴۴۷}.

۱۵۹۹- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَكْثَرَ الْمُسْلِمِينَ فِي الْمُسْلِمِينَ جُرْمًا مَنْ سَأَلَ عَنْ شَيْءٍ لَمْ يُحَرِّمْ عَلَى الْمُسْلِمِينَ فَحَرَّمَ عَلَيْهِمْ مِنْ أَجْلِ مَسْأَلَتِهِ». {الحديث: ۶۰۶۹ = ۶۰۷۲ فم. بخاری. اعتصام: ۷۲۸۹}:

سهعدی کوری نهبو وهقاقص (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بن) دهفهرمووی: (لهناو موسولمانانا تاوانبارترین موسولمان نهو کهسهیه، که لهشتی بهبی پیویستی زۆر، بکوئیتیهوهو پرسپاری زۆری لهباروه بکا، شتهکه خوی هیشتا حهرام نهکرابی، بهلام بههوی پرسپارهکهی نهوهوه حهرام ببی، له موسولمانانی تریش). {تاج/۴، زنجیره: ۶، ژماره: ۲۸۴۵ ج/۴}.

۱۶۰۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْنَ أَبِي؟ قَالَ: «فِي النَّارِ». قَالَ: فَلَمَّا قَفَى دَعَا فَقَالَ: «إِنَّ أَبِي وَأَبَاكَ فِي النَّارِ». {الحديث: ۴۹۹ = فم}:

نههس (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: پیاوی عهرزی پیغهمبهری کرد: قوربان! نهی پیغهمبهری خودا! باوکم لهسهردهمی نهزانیدا مردوو، لهپیش هاتنی ئایینی پیروزیی ئیسلاما، جیگهی کوپییه: بهههشتیه، یان دۆزهخی؟ فهرمووی: (باوکت دۆزهخییه، وا لهناو ناگردا). راوی دهفهرمووی: جا کابرا کهپشتی ههلکرد، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بن) بانگی کردهوه فهرمووی: (باوکی من و باوکی تویش لهبهرئهوهی که له نههلی فهترتن دۆزهخین و وان لهئاگری دۆزهخدا). {تاج/۵، زنجیره: ۱۱، لاپهه: ۳۶۴، ژماره: ۵۱۷۶ = ما ورد في أهل الفترة}. لهم شوپچنهدا له تاجول ئوصلودا، روونکردنهوهیهکی جوانم نووسیوه لهبارهی جیگهی دواروژی باوکی پیغهمبهرهوه، تکایه بفهرموو بیخوینهرهوه.

۱۲۴۱) وازهینان لهههرشتی که پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نه‌هیی لی
بکاو خو پاراستن له پیچه‌وانه‌ی فهرمانی نه‌و. (۶۰۶۶ - ۶۰۷۸)

باب: فی الإنهاء عما نهى عنه النبي (صلى الله عليه وسلم) وترك الإخـ، تلافٍ عليه في المسألة
۱۶۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
يَقُولُ: «مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُكُمْ، كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ، وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ». {الحديث: ۶۰۶۶ = ۶۰۶۹
فم. بخاری. إعتصام: ۷۲۸۸} :

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: گویم له پیغه مبه‌ر بوو دهیغه‌رموو:
(ئه‌وه‌ی که گوتم پیتان مه‌یکه‌ن توخنی مه‌که‌ون، وه ئه‌وه‌ی که گوتم پیتان بیکه‌ن،
چه‌نده‌ی له تواناتانا هه‌یه بیکه‌ن، چونکه نه‌ته‌وه‌کانی پیش ئیوه له‌به‌رئه‌وه
فه‌وتان و له‌ناو‌چوون، چونکه پرسپاری زو‌ریان له پیغه مبه‌ره‌کانیان ده‌کردو له‌د‌زیان
ده‌وه‌ستان و چه‌ندو چوونیان له‌گه‌لدا ده‌کردن). {ریاض/۱، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۱۵۶} .

۱۲۴۲) جیاوازی هه‌وال و فهرمانی پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌باره‌ی
کاروباری نایینه‌وه. له‌گه‌ل رای پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) سه‌باره‌ت
به‌کاروباری دنیا‌یی. (۶۰۷۹ - ۶۰۸۱)

باب: فيما أخبر به النبي (صلى الله عليه وسلم) من أمر الدين والفرق بينه وبين الرأي للدين
۱۶۰۲- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عبيدالله (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَرَرْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَوْمٍ عَلَى رُؤُوسِ النَّخْلِ، فَقَالَ: «مَا يَصْنَعُ هَؤُلَاءِ؟» فَقَالُوا: يُلْقَحُونَهُ:
يَجْعَلُونَ الذَّكَرَ فِي الْأُنْثَى فَيُلْقَحُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا أَظُنُّ
يُغْنِي ذَلِكَ شَيْئًا»، قَالَ: فَأَخْبَرُوا بِذَلِكَ فَتَرَكُوهُ، فَأَخْبَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
بِذَلِكَ، فَقَالَ: «إِنْ كَانَ يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ فَلْيَصْنَعُوهُ، فَإِنِّي إِنَّمَا ظَنَنْتُ ظَنًّا، فَلَا تُؤَاخِذُونِي
بِالظَّنِّ، وَلَكِنْ إِذَا حَدَّثْتُكُمْ عَنِ اللَّهِ شَيْئًا فَخُذُوا بِهِ، فَإِنِّي لَنْ أَكْذِبَ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ۶۰۷۹ = ۶۰۸۲ فم} :

طه‌لحه‌ی کوری عوبه‌یدوللا (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: له‌خزمه‌تی پیغه مبه‌ردا،
دامان به‌لای کۆمه‌لیکا، به‌سه‌ر دارخورماوه بوون، خه‌ریکبوون موتوربه‌یان ده‌کرد،

پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) **فهرمووی:** (ئهمانه چی دهکهن؟) عهرزیان کرد: ئهوه پهیوهندو موتوربهی دهکهن، تۆوی خورما نییره که دهتهکینه ناو بۆلی خورمای مییه که، کهوا لهناو کیفیکا، ئیتر موتوربه دهبی و دهبی بهخورما!

پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) **فهرمووی:** (گومان نابهم شتی وا کهلکی ههبی!).

فهرمووی: جا ئهم فهرمایشتهی پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) **باسکرا** بۆ ئهوه کۆمهله، ئهوانیش وازیان له موتوربه کردنه که هیئا، جا ههوال درا به پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) که کۆمهله که، بههۆی فهرمایشته کهی تۆوه، وازیان لهخورما موتوربه کردنه که هیئاوه، ئهویش فهرمووی: (ئهگهر ئهوه موتوربه کردنه سوودی ههیه بۆ بهروبوومی باخهکانیان، وه به ئهزموون و تهجره به ئهوه چهسپاوه، باوازی ئی نههین و وهك جارن داره خورماکانیان موتوربه بکهن، ئهوهی کهمن گوتم لهم بارهیهوه به گومانی خۆم گوتم، نهوهك به وهحی و لهلای خوداوه ئهوهه پئ گوترایی، واته: ئهوه رای تایبهتی خۆم بوو، لهکاریکا که پهیوهندی به راگهیانندی ئایینییهوه نییه، کاریکی دنیاوی رووته، دهی ئهوه جوړه گومان و رادهربرپینی خۆمه مهکهن بهرهخنه لهسهرم، منیش وهك ئیوه ههر ئادهمیزادم خۆ غهیب زان نیم، بگره خۆتان لهکاروباری جیهانی خۆتان باشت دهرزانن، بهلام ههرکاتئ شتیکم پیتان گوت، که بهفهرمانی خودا پیتانم راگهیانند، ئهوه کاری پئ بکهن و جئ بهجیی بکهن، چونکه من قهت قهت بهدهم خوداوه درؤناکهه و قسهی خودا ههمیشه راست دهردهچی و ههلهی تیانایی!). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۳، ژماره: ۳۱۶۹. چاپی جوارهه} + {ژماره: ۳۱۶۸ تاج/۲} + {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۳۱۵۹}.

روونکردنهوه:

گوتارو کردارو ئاکاری پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) **دهبن بهدوو بهشی** **سهرهکیهوه:**

۱- ئهوهی که پهیوهندی بهکاروباری ئایینهوه بئ، وهك: نوپژو رۆژوو، وهك کردارهکانی ههجو و عهره، وهك: یاساو دهستوورمهکانی ههلال و هاوسهری و تهلاق و

ظیهار، وهك: فهرمانكردن به چاكه و ريگرتن له خراپه، وهك: نهو ههموو باسو بابته تانهی كه له پهر او ده كانی شه ريعه تدا باسكراون نهو هی كه له م بابته بی، نهو له خود او ميه و ههمووی راست و دروسته و قه بوولی هه له ناكات و په پرهوی كردنی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بن) دانه نری به په پرهوی فهرمانه كانی خودای گه وره، جا یا واجبه، یا حهرامه، یا مندوبه، یا مكروهه، یا موباحه، ههركامی له مانه به مه رجی خوئی.

۲- نهو هی كه كرده و هی تایبه تی پیغه مبه خوئی بی، یا گوته ی نهو بی، كه په یوه ندی به بابته تی نایینه وه نه بی، یا رای تایبه تی پیغه مبه خوئی بی، وهك نه م نموونه یه ی ئیره، نهو وهك كردار و گوتار و رای خه لکی تروایه، گه لی جار راست و دروست دهرده چی، جاری وایش هه یه، له وانه یه كه نه یی کی، وهك زور لهو شتانه ی كه روژانه كردوونی، یا گوتوو یانی، له سهر شیوه ی عاده ت، نهك له سهر شیوه ی عبادت، یا له سهر شیوه ی ریكه وت و ئیتیفاق، نهك له سهر شیوه ی مه به ست و قه صد.

۳- نه م هیش چه ند نموونه یه كه كه له بابته تی دوو ه می كردار و گوتار و ئاكاری پیغه مبه رن، كه له شیوه ی عاده ت و رای تایبه تن، نهك له شیوه ی ریساله ت و عیبادت: ۱- فهرمووده ی ژماره: ۱۱۵۸ كه له زنجیره: ۹۲۴ دا له م پوخته ی سه حیجی موسلیمه دا رابورد.

۲- فهرمووده ی ژماره (۲۶۶ = ۱۳۶۶ مسلم) له پیشه وه له زنجیره (۱۶۷) دا رابورد.

۳- فهرمووده ی ژماره: (۲۷۶) + (۳۰۸) + (۳۲۰) + (۳۴۲) + (۳۵۲) + (۳۵۵) +

۴- {تاج/۱، زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۶۴۰ + ۶۴۱ + ۶۴۲ + ۶۴۳ + ۶۴۴} + {تاج/۴، زنجیره:

۹، ژماره: ۳۸۸۹}.

۵- ته جریدی بوخاری ژماره: (۱۲۰۹ + ۱۲۵۶ + ۱۳۷۲ + ۱۲۸۱ + ۱۲۸۳ + ۱۳۰۳ + ۱۳۴۹ +

۱۳۶۰ + ۱۳۶۲).

۱۲۴۳) خۆزگه خواستن بۆ بینینی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سه ر بێ) به چاوی سه رو شهیدا بوونی نه وه. (۶۰۸۲)

باب: تَمَنَّى رُؤْيَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْحَرَضُ عَلَيْهِ

۱۶۰۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ فِي يَدِهِ لَيَأْتِيَنَّ عَلَى أَحَدِكُمْ يَوْمٌ وَلَا يَرَانِي، ثُمَّ لَأَنْ يَرَانِي أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ أَهْلِهِ وَمَالِهِ مَعَهُمْ». قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ (يعني إبراهيم بن سفيان): الْمَعْنَى فِيهِ عِنْدِي لِأَنْ يَرَانِي مَعَهُمْ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ أَهْلِهِ وَمَالِهِ ثُمَّ لَا يَرَانِي، وَهُوَ عِنْدِي مُقَدَّمٌ وَمُؤَخَّرٌ. {الحديث: ۶۰۸۲ = ۶۰۸۵ فم. تجريد/ ۴، نالبخاري، الترجمة الكردية، رقم: ۱۴۳۱ = ۳۵۸۹}:

ئه بو هوردهيره (رهزای خودای ئی بێ) فه رمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سه ر بێ) فه رمووی: (سویندم بهو کهسه که گیانی موحه ممه دی به دهسه، که خۆی کهسی هه موو کهسه، دیاره که خودای گه ورده سه رومره، ئیوه ده که ونه روژیکی واوه له پاش مه رگی من، چه زده کهن که سه رو مالی خۆتان به خت بکهن و له باتی ئه وه یه ک چرکه سات من ببینن، ئیتر ئه گهر له وه دوایش نه م بینن بهو دهمه که مه و بهو تاقه چاوپیکه وتنه قاییل ده بن و به ستان ده کا). (مامۆستا ئیبراهیم کوری موحه ممه د کوری سوکفیانی نه یسابووری که شاگردی ئیمامی موسلیمه، که سه حیحی موسلیم له ئیمامی موسلیمه وه گیرانه وه - ریوایه ت - ده کا، که ناسراوه به ئه بو ئیسه ق ده فه رمووی: له رسته کانی ئه م فه رمووده یه دا پێش و پاش هه یه به لای منه وه، به م شیوه یه: ده فه که خۆی ئاوایه: (وَلَا يَرَانِي لِأَنْ يَرَانِي أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ أَهْلِهِ وَمَالِهِ مَعَهُمْ). له سه ر فه رمایشتی ئه بو ئیسه ق ئه م ده فه له پێشا ئاوا بووه: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ فِي يَدِهِ لَيَأْتِيَنَّ عَلَى أَحَدِكُمْ يَوْمٌ وَلَا يَرَانِي، ثُمَّ لَأَنْ يَرَانِي {مَعَهُمْ} أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ أَهْلِهِ وَمَالِهِ» جا وشه ی (مَعَهُمْ) دوا خراوه و براوه ته دوا دواوه.

روونکردنهوه:

نهووهی (رحمتهی خودای لی بن) دهفه رموی: مه به ست له م فه رمووده یه نهووه یه که هاوه لان هانیدا له سه ر ناماده بوونی کوړی زانستی پیغه مبه ر، له مال له وه، له سه فه ر، به مه به ستی فی ربوونی یاسانامه و له به رکردنی فه رمووده گانی و راگه یناندنیا ن به په یوه ندیداران وه نهو هشینان پی را بگه یه نی، نه گه ر له م لایه نه وه دریغی و کوتایي بکه ن روژئی ده بی په شیمان ده بنه وه، وه ک نیمای عومه ر له م لایه نه وه ده یفه رموو: (هاموشوی بازارو سه رقائیم به مامه له وه دووری خسته مه وه له کوړی زانستی پیغه مبه ر).

(۱۲۴۴) که سانی ناوات ده خوازن، که که سوکارو مال و منالیا ن بکه ن به قوربانی یه ک ده م بینینی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی). (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)
بَابُ: فِيمَنْ يَوَدُّ رُؤْيَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِأَهْلِهِ وَمَالِهِ
 ۱۶۰۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ أَشَدَّ أُمَّتِي لِي حُبًّا نَاسٌ يَكُونُونَ بَعْدِي، يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ رَأَى بِأَهْلِهِ وَمَالِهِ».
 {الحديث: ۷۰۷۴ = ۷۱۰۱ فم: }

نه بو هورهیره (رهزای خودای لی بن) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمووی: (به شیکن له و که سانه ی نه ته وه ی نیسلامی من، که منیا ن زوړ خو ش ده وی، که سانی که له پاش مه رگی من دینه دنیا وه، ناواتیا نه که به سه رو مال و منال بب ن به قوربانی یه ک ده م که منی تیادا بیین!).

۵۰- نامه‌ی یادی پیغهمبه‌ران و باسی پایه به‌رزیان کتاب ذکر الانبیاء و فضلهم

(۱۲۴۵) باسی سه‌ره‌تای دروستکردنی ناده‌م (سلاوی خودای له‌سه‌ر بی). (۶۹۸۵)

باب: فی ابتداء خلق آدم علیه السلام

۱۶۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِي فَقَالَ: «خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ التُّرْبَةَ يَوْمَ السَّبْتِ، وَخَلَقَ فِيهَا الْجِبَالَ يَوْمَ الْأَحَدِ، وَخَلَقَ الشَّجَرَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ، وَخَلَقَ الْمَكْرُوهَ يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ، وَخَلَقَ النَّوْرَ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ، وَبَثَّ فِيهَا الدَّرَابَ يَوْمَ الْخَمِيسِ، وَخَلَقَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ الْعَصْرِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ، فِي آخِرِ الْخَلْقِ وَفِي آخِرِ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ الْجُمُعَةِ، فِيمَا بَيْنَ الْعَصْرِ إِلَى اللَّيْلِ». {الحديث: ۶۹۸۵ = ۷۰۰۹ فم}:

له‌بو هورمه‌یره (ره‌زای خودای بی) فه‌رمووی: پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌ستی

گرتم و فه‌رمووی: (خودای گه‌وره و مه‌زن له‌روژی شه‌مه‌دا زه‌وی دروستکردو، له‌روژی یه‌ک شه‌مه‌دا چیاکانی له‌زه‌ویدا دروست کردو، له‌روژی دوو شه‌مه‌دا دارو دره‌ختی دروست کردو له‌روژی سی شه‌مه‌دا به‌دی و خراپه و ناخوشی دروست کردو، له‌روژی چوار شه‌مه‌دا نوورو رووناکی دروست کردو، له‌روژی پینج شه‌مه‌دا زینده‌وه‌رانی دروست کردو په‌خش و بلاوی کردنه‌وه، به‌ناو زه‌ویدا، وه له‌دوا دواپی دروستکراوانا ناده‌می دروست کرد، له‌پاش عه‌صری روژی هه‌ینی، له‌دوا کاژیریدا، له‌کاژیرمه‌کانی روژی هه‌ینی). {تاج: ۴، زنجیره: ۳، ژماره: ۳۶۹۰ ج/۴}.

(۱۲۴۶) باسی گه‌وره‌یی نیبراهیمی خلیل (سلاوی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بی).

(۶۰۹۷ - ۶۰۹۰)

باب: فی فضل إبراهيم الخليل عليه السلام

۱۶۰۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا خَيْرَ الْبَرِيَّةِ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ذَاكَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ». {الحديث: ۶۰۹۰ = ۶۰۹۴ فم}:

نه‌ه‌سی کوری مالیک (ره‌زای خودای نی بی) فه‌رمووی: پیاوی هاته خزمه‌تی چه‌زرت
(دروودی خودای له‌سر بی) عه‌رزی کرد: نه‌ی چاکترین دروستکراوه‌کان! پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای
له‌سر بی) فه‌رمووی: (نه‌وه نیبراهیمه که چاکترینی هه‌موو دروستکراوانه).

(۱۲۴۷) خو سوننه‌تکردنی نیبراهیم. (۶۰۹۰ - ۶۰۹۷)

باب: اِخْتَتَانِ اِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اِخْتَتَنَ اِبْرَاهِيمُ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ ابْنُ ثَمَانِينَ سَنَةً بِالْقَدُومِ». {الحديث: ۶۰۹۳ = ۶۰۹۷ فم. بخاری (تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری. المجلد الرابع، رقم: ۱۳۴۸ = ۳۳۵۶، ۶۲۹۸ فتح الباری. لاپه‌ره: ۲۵، چاپی: ۱۰/۱ ز).}

نه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای نی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سر بی) فه‌رمووی:
(چه‌زرتی نیبراهیم (دروودی خودای له‌سر بی) به‌فه‌رمانی خودا، له‌ته‌مه‌نی هه‌شتا سالی‌دا، له
گون‌دی فه‌دووم که‌وا له‌شام، به‌ته‌شوئ خوی به‌ده‌ستی خوی سوننه‌تکرد). {تاج/۳،
زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۳۲۰۳ ج/۴}.

(۱۲۴۸) باسی فه‌رمایشتی نیبراهیم (سلاوی خودای له‌سر بی): (رَبِّ اَرْنِي كَيْفَ

تُحْيِي الْمَوْتَى) وه باسی لووتو یوسف (دروودی خودایان له‌سر بی). (۶۰۹۰ - ۶۰۹۷)

باب: قَوْلُ اِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: (رَبِّ اَرْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى) وَذَكَرَ لُوطُ وَ يُوسُفُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

۱۶۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «نَحْنُ أَحَقُّ بِالشَّكِّ مِنْ اِبْرَاهِيمَ، إِذْ قَالَ: (رَبِّ اَرْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى، قَالَ: أَوْلَمْ تُؤْمِنْ، قَالَ: بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي)، قَالَ: «وَيَرْحَمُ اللَّهُ لُوطًا، لَقَدْ كَانَ يَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ، وَلَوْ لَبِثْتُ فِي السَّجْنِ طُولَ لَبْثِ يُوسُفَ لَأَجَبْتُ الدَّاعِيَ». {الحديث: ۶۰۹۴ = ۶۰۹۸ فم. تجريد/۴، لاپه‌ره: ۴۰ چاپی/۱۰/۱ ز. رقم: ۱۳۵۵ = ۳۳۷۲، ۳۳۸۷، ۴۵۳۷، ۴۶۹۴، ۶۹۹۲}:

نه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای نی بی) ده‌فه‌رموئ: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سر بی) فه‌رمووی:

(گریمان من له‌فه‌رزی مه‌حال‌دا، گومانم له‌زیندوو بوونه‌وه‌دا هه‌بی، چه‌زرتی

ئىبراهيم شتى واى نه بووه و گومانى واى به دلدا نه هاتووه، به لام ئهم گفوتوگووى
 ئىبراهيمه، كه له م ئايه ته دا خودا باسى فەرموووه بۆمان، ته نيا بۆ ئه وه بووه كه
 به هووى ديتن به چاوى سهره وه، ته واو دل ئه ستوو روو دل ئيا بى، وه كوو چۆن ئيمه به
 بىستن بۆمان دهر كه وتوووه، كه دهر ياي گه و ره گه و ره هه يه، به لام كاتى به چاوى سهر
 ئه وه دهر ياي انه ده بى نين، هه رچه ند زانست و عيلمه كۆنه كه مان، كه له ريگه ي
 ژنه وتنه وه بووه، هيج پتر نابى، به لام پته و ترو دامه زراو تر ده بى، ته نانه ت ئه گهر
 يه كى له وه دوا بللى دهر يا هه بوونى نيه، ئيمه بر واى پى ناكه ين.

ئايه تى گوفتوگوو كه ئه مه يه: { رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ: أُولِمْتُ تُمَنِ قَالَ:
 بَلَى وَلَكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي - البقرة - ۲/۲۶۰ }:

واته: ئىبراهيم فەرمووى: په روهر دگارى من! ئه ي خاوه نى هه ردوو جيهان!
 نيشانم بده ئهم خه لكه كه دهمرن و ساله هاى سال دهبه وه به خاك و ئه ندانه كاني
 له شيان دهر زين و دهن به خوئل و خاشاك و باى رۆژگار، به ئاره زووى خو، شه ن و
 كه ويان ده كاو، په خشو پر شيان ده كا له وولاتا، چۆن چۆنى تو له قيامه تا
 زيندوو يان ده كه يته وه، به چى شيوه يى ئه وه پارچه په رت و پرژو بلا وانه يه ك
 ده خه يته وه؟!

خودا له وه لامى ئهم پرسياره ي ئىبراهيمدا فەرمووى: ئه ي ئىبراهيم! ئايا تو
 هيشتا باوه رت نه هينا وه به وه كه من ده توانم مردوو زيندوو بكه مه وه؟ عه رزى كرد:
 با، به خودا زۆر باش ئه وه دهمانم و باوه رم به وه هه يه، به لام دهمه وى كه دل ئاو
 بخواته وه وه ها دابه زرى، كه ئيتر دل راو كى و ريگه ي سووسه ي سووسه باى
 وه سواس و را پاي و دوو دلى نه فس و دهر وون، له دل و ناخى مندا نه مي ئى و، ئه وه ي
 كه به دل باوه رم پى كردوو، به چاوى سهر يش بى بينم!!

خوداى مه زن بۆ خو ي ده يزاني كه ئىبراهيم ئه مه دهمان، وه لى بۆيه ئهم
 پرسياره ي لى كرد، تا بيسه ران وه لامه كه ي ئىبراهيم بىستن!). { تاج/ ۴، زنجيره: ۳،
 ژماره: ۲۷۴۵ ج/ ۴ }.

پَیغَمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووشی: رەحمەتی خودا لە پَیغَمبەر لووط بێ، لەسەر چی بیرو باوەڕی فەرموویەتی: {لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ}. واتە: حەزەرەتی لووط پَیغَمبەر، کاتێ هۆزەکە ی پەلاماری میوانەکانیان داو، ویستیان دەستدریژی لە نامووسیان بکەن، هەوێی لەگەڵیاندا دا، کە وازیان وەست لە دەستدریژی نامووسی لەگەڵ میوانەکانی هەلبەگرن و روو زەردی بەسەر خۆی و میوانەکانی نەهێنن و هەوڵەکە ی سوودی نەبوو، پاش ئەمە فەرمووی: کاشکی یاخۆم هێزیکم ببوایە، هەتا چارە ی ئەم بێ شەرمی و نامەردی و دەستدریژیە ی ئێوەم بێ بکرایە، یاخۆم هێزیک ئاوەهام ببوایە، یاخود لەپەنای زاتیکی تەواناو بەهێزدا بوومایە، تا ئەو چارەسەری ئەم بێ شەرمییە ی ئێوە ی بکرایە!.

پَیغَمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: لووط چۆن وا دەفەرموی، خۆ ئەو، واتە: حەزەرەتی لووط، لەراستیدا لەپەنای زاتیکی تەواناو بەهێزدا بوو، کە خودای تەوانایە، ئیتر چۆن وا دەفەرموی. حەزەرەت فەرمووی: (لەلایەکی تریشەووە ئافەریم بۆ حەزەرەتی یووسف، بۆ خۆی و بۆ ئارام و بۆ سەبری و بۆ خوگرنتی، بەراستی مەردو بەسەبر و ئازاو بە پشوو بوو، ئەو بوو پاش ئەو هەمکە حەپسو زیندانییە، کاتێ پاشا ناردی بەشوینیدا، کە بچێ بۆلای، ئەو نەچوو، وە ویستی لەپێشدا بیسەلێنێ کە ئەو بەنارەوا بەندکراوە، بۆیە بە فروستادەکە ی پاشای فەرموو، برۆ عەرزی پاشا بکە، فەرمان بدا، ئەو ژنانە کە دەستی خۆیان لەتو پەت کرد، لەگەڵ ژنی وەزیردا، لەکاتی دەعوەتەکەدا، کوێیان بکاتەووە و لێیان بپرسی، حالێ ئەوان چۆن بوووە و حالێ منیش چۆن بوو؟ تا پاک و پیس دەربکەوێ بۆ هەموو لای، ئەوسا من دێم بۆلای پاشا، وەلێ ئەگەر من لەجیگە ی یووسف بوومایە و ئەوەندە ی ئەو، وازۆر لە بەندیخانەدا بمایەتەووە، هەر کە دەهاتن بە دوامدا، گۆرج بەبێ چەند و چوون دەچووم لەگەڵیان بۆ لای پاشا). {تاج/ ۴، زنجیرە: ۱۲، ژمارە: ۳۹۲۳ ج/ ۴}.

١٢٤٩) فەرمايشتی ئیبراهیم (دروودی خودای لهسه ربی): (إِنِّي سَقِيمٌ)، وه (بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا) هه ره ها فەرمايشته که ی ئیبراهیم سه بارهت به ساری زنی (نهمه خوشکمه). (٦٠٩٧ - ٦٠٩٠)

باب: فِي قَوْلِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: (إِنِّي سَقِيمٌ)، وَبَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا، وَفِي سَارَةِ (هِيَ أُخْتِي) ١٦٠٩ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَمْ يَكْذِبْ إِبْرَاهِيمُ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَطُّ، إِلَّا ثَلَاثَ كَذَبَاتٍ، ثِنْتَيْنِ فِي ذَاتِ اللَّهِ: قَوْلُهُ (إِنِّي سَقِيمٌ)، وَقَوْلُهُ: (بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا)، وَوَاحِدَةً فِي شَأْنِ سَارَةَ، فَإِنَّهُ قَدِمَ أَرْضَ جَبَّارٍ، وَمَعَهُ سَارَةُ وَكَانَتْ أَحْسَنَ النَّاسِ، فَقَالَ لَهَا: إِنَّ هَذَا الْجَبَّارَ إِنْ يَعْلَمَ أَنَّكَ امْرَأَتِي يَغْلِبْنِي عَلَيْكَ، فَإِنْ سَأَلَكَ فَأَخْبِرِيهِ أَنَّكَ أُخْتِي، فَإِنَّكَ أُخْتِي فِي الْإِسْلَامِ، فَإِنِّي لَا أَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ مُسْلِمًا غَيْرِي وَغَيْرِكَ، فَلَمَّا دَخَلَ أَرْضَهُ رَأَاهَا بَعْضُ أَهْلِ الْجَبَّارِ، أَتَاهُ فَقَالَ: لَهُ لَقَدْ قَدِمَ أَرْضَكَ امْرَأَةً لَا يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تَكُونَ إِلَّا لَكَ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا، فَأَتَتْ بِهَا، فَقَامَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى الصَّلَاةِ، فَلَمَّا دَخَلَتْ عَلَيْهِ لَمْ يَتَمَالِكْ أَنْ بَسَطَ يَدَهُ إِلَيْهَا، فَقَبِضَتْ يَدَهُ قَبْضَةً شَدِيدَةً فَقَالَ لَهَا: ادْعِي اللَّهَ أَنْ يُطْلِقَ يَدِي، وَلَا أَضْرُكَ، فَفَعَلَتْ، فَعَادَ، فَقَبِضَتْ أَشَدَّ مِنَ الْقَبْضَةِ الْأُولَى، فَقَالَ لَهَا مِثْلَ ذَلِكَ، فَفَعَلَتْ، فَعَادَ، فَقَبِضَتْ أَشَدَّ مِنَ الْقَبْضَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ، فَقَالَ: ادْعِي اللَّهَ أَنْ يُطْلِقَ يَدِي، فَلَمْ يَكُنْ إِلَّا أَنْ لَا أَضْرُكَ، فَفَعَلَتْ، وَأُطْلِقَتْ يَدُهُ، وَدَعَا الَّذِي جَاءَ بِهَا فَقَالَ لَهُ: إِنَّكَ إِنَّمَا أَتَيْتَنِي بِشَيْطَانٍ، وَلَمْ تَأْتِنِي بِإِنْسَانٍ، فَأَخْرَجَهَا مِنْ أَرْضِي وَأَعْطَاهَا هَاجِرًا، قَالَ: فَأَقْبَلَتْ تَمْشِي، فَلَمَّا رَأَاهَا إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ انْصَرَفَ فَقَالَ لَهَا: مَهَيْمٌ؟ قَالَتْ: حَيْرًا، كَفَّ اللَّهُ يَدَ الْفَاجِرِ، وَأَخَذَ خَادِمًا. قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَتِلْكَ أُمُّكُمْ يَا بَنِي مَاءِ السَّمَاءِ). {الحديث: ٦٠٩٧ = ٦١٠١ فم. تجريد/٤، لاپه ره: ٢٦، رقم: ١٣٤٩ = ٩٩٢، تجريد/٣ = ٢٢١٧ فتح الباری. سالی چاپ: ١٠١٠ز}:

ئەبو هورەیره (رەزای خودای لی بی) فەرمووی: پێغه مبهەر (دروودی خودای لهسه ربی) فەرمووی: (ئیبراهیم پێغه مبهەر (دروودی خودای لهسه ربی) هه رگیز درۆی نه کردوو، ته نیا سێ درۆ نه بێت، ئەو سێ درۆیه ییش دوانیان ساخ له بهر رهزای خودا بووه: یه کێ لهو دووه ئەوه بووه که فەرموویهتی: (إِنِّي سَقِيمٌ): من نه خوش و دهرده دارم. که مه بهستی چه زهرتی ئیبراهیم لهم قسه یه نهوه بووه که له گهڵ هۆزه که ی دهرنه چی بۆ کاریکی

ناشایسته، ئەوەدەکی تریشیان ئەوە بوووە کە فەرموویەتی: (بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا).
 واتە: کاتی ھۆزدەکی گەرانەووە بۆ بوتخانەکە و روانیان ھەموو بتەکانیان شکاوە،
 تەنیا گەورەکانیان نەبێ، ئیبراھیمیان گومانبار کرد کە ئەم کارە کردبێ، ئەویش
 فەرمووی: ئەم بتانە من نەم شکاندوون، بەلکوو گەورەکانیان ئەوەی کردووە،
 درۆکە تریشیان لەبارە خاتوو سارە خیزانیەووە بوو، جاری ئیبراھیم سارە
 پێ دەبێ دەگاتە پادشایەکی زۆرداری ملھور، سارە بۆ جوانی لەوینە نابی،
 لەبەرئەو پێی فەرموو: ئەگەر ئەم زۆردارە زەبردەرە ملھورە پێ بزانی کە تۆ ژنی
 منی، زەوت دەکا لێم، خوشم دەکوژی تا نەلێن: ئەم پادشایە ئەوەندە خوا نەناس و
 بێ رەزاو بێ وێژدان و بێ رەوشە ژن بەمارەو تەلاقەووە زەوت دەکا، جا ئەگەر
 پرساری لێ کردی مەلێ مێردمە، پێی بلێ: کە تۆ خوشکی منی، لەپراستیدا تۆ
 بەپێ ئایینی ئیسلامەتی، تۆ خوشکی ئایینی منیت و موسوڵمان براو خوشکی
 یەکتەین، لەم سەر زەمینەشدا جگە لەخۆم و لەخۆت موسوڵمانیکی تر گومان نابەم،
 کاتی ئیبراھیم دەرواتە ناو ولاتی زۆردارەکەووە، ھەندێ لە دەستویای پادشا
 ملھورەکە چاویان بەسارە دەکەوێ، جا دەچێ بۆلای و پێی دەلێ: ئافەرەتی ھاتۆتە
 قەلەمەرەوی تۆو ھەر قابیل بەخۆتە! پادشاش دەنێرێ بەشوین سارەداو دەیبەن
 بۆی، ئیبراھیم ھەل دەستی و دەچێ بەلای نوێژمەو، بە ئومیدی ئەوە کە خودا
 نامووسی بپاریزی لەدەمی گلاوی ئەو سەگە ھارەو خودا بەتوانایی خۆی وەک سەگ
 سنکی بکات. جاھەر کە سارە دەچێتە زوورەووە دەیبەن بۆ زۆردارەکە، زۆردارەکە
 خۆی پێ راناگیرێ و دەستی بۆ دەبا، بەلام لەلایەنی خوداوە توند دەستی رەق دەبێ!
 جا پادشا بەسارە دەلێ: لەخودا داواکە کە دەستم چاک بکاتەووە وازت لێ دەھێنم و
 زیانم بۆت نابێ، ئەویش دەپاریتەووە دەستی چاک دەبیتەووە، کەچی دیسانەووە
 کابرای زۆردار دەستی بۆ دەباتەووە، وەلێ ئەمجارە دەستی لەجاری یەکەم زیاتر رەق
 دەبێ، دووبارە داوا لێ دەکاتەووە کە ھەمدیسانەووە بۆی بپاریتەووە، ئەویش دیسان
 بۆی دەپاریتەووە، کەچی ھەمدیسانەووە دەستی بۆ دەباتەووە کە دەستدریژی

نامووسى ئى بىكا، ئەمجارە دەستى لەھەردوو جارەكەى پېشوو زياتر وشك دەبى،
ئەنجا پېى دەلى: لەخودا بپارپېرەو كە دەستم چاك بكاتەو، سوپىندت بۇ دەخۇم بە
خوداى گەورە، كەئىتر زيانم نابى بۇت، ساراش (سلاوى خودا لەخۇى و لەمپىردى و
لەنەوۋى پېرۋى خۇى و مپىردى) وادەكاو دەستى پادشا چاك دەبىتەو، جا ئەو جا
پادشا ئەو كابرايە بانگ دەكا كەخاتوو سارەى هېنابوو بۇى، وەپىى دەلى: تۇ
شەپتانىت بۇمن هېناو، نەوۋەكوو ئادەمىزاد، خەرىك بوو دەستم ئى بوەشىنى، ئەم
ژنە لە ولاتى من دەربكەو بىكەرە دەرەوۋى قەلەمپەروى ولاتى من و ھاجەرەشى پى
بدە كە خزمەتى بكا).

فەرموۋى: (ئىنجا سارە پاش ئەوۋە خودا نامووسى پاراست، بەپى گەرايەوۋە بۇ
مالەوۋە، ئىبراھىم كەچاۋى پىى كەوت نوپۇرەكەى تەواوكردو پىى فەرموۋ: چى بوو؟
سارە خاتوون فەرموۋى: سوپاس بۇ خودا، باش بوو، بەدلى خۇمان بوو) خودا
لەبالى ئەو بەدكارەى داو رېگەى دەستى نەداو ئەم كارەكەرەشى رەخساند بۇمان،
كەناۋى ھاجەرەيە).

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداى ئى بى) فەرموۋى: دەى ئەى گەلى عەرەب! كە لەسەر ئاۋى
باران دەژىن و لەم روانگەوۋە ناسراون بە (بەنى ماء السماء = نەوۋى ئاۋى ئاسمان)
ئەم ژنە واتە: خاتوو ھاجەرە، دايكە گەورەى ئىوۋەيە، چونكە دايكى ھەزەرەتى
ئىسماعىل پىغەمبەرە، كە بابا گەورەى پىغەمبەرەو ئىوۋەيش لەنەوۋى ئەون!
{تاج/۳، زنجىرە: ۱۱۵، ژمارە: ۳۲۰۴/ج ۴ + تاج/۴، زنجىرە: ۳، ژمارە: ۳۷۰۱/ج ۴}.

روونكرندنەوۋە:

۱ - ئەم فەرموۋدەيە روونكرندنەوۋەيەكى چاكى دەۋى، لەپىشا بېروانە ئەم
سەرچاوانە، بۇ ھالىبوۋنى تەواۋ لە كورۇك و ناوەرۇك و مەبەست لەم
فەرموۋدەيە. عەينى/۱۱، ص ۳۰ + فتح البارى، ژمارە: ۲۶۳۵، ۲۳۵۷، ۲۳۵۸، ۵۰۸۴.
۶۹۵۰.

۲ - هاجهر، يا ئاجهر، ناویکی سهریانییه، دهلین: باوکی یهکی بووه له پادشایانی قیبط، خه لکی گوندی حه فنه له میصر، له صه عیدی میصر، که ئیستا شوینه واری ئی ماوه.

۳ - له گیرانه وهکانی ئهم فهرمووده یه وه دهرده که وئ: که ده سنوئژو نوئژو دووعاو نزا، له ناو نه ته وه موسولمانهکانی تری پیش ئیمه دا بوون.

۴ - نوئژو نزاو پارانه وه ده سنوئژو یادی خوداو پشت بهستن به خوداو هه نا بردن بو خوداو خودا کردن به شایهت له سهر کرده وئ چاک، ئهم جوړه شتانه هه میسه وه هموو کاتیک باشترین چهکی دهستی مرؤی موسولمانن، به تایبهتی له کاتی لیقه ومان و که ساسی و دامای و بی دهره تانیدا.

۵ - فیله شهرعانه و حيله شهرعو درؤو سوینی درؤ ته ورییه و شوینه وئ، له کاتی وادا دروسته، ته نانهت ته لاق خواردن و ظیهار کردنیش، له کاتی وادا دروسته و نه ته لاقه که ده که وئ و نه ظیهاره که داده مه زری، به مه رجی بو بهرژه وندییه کی ره وای وابی که شایسته ی کردن یان گوتنی ئهم شتانه بی، کردن و گوتنی ئهم جوړه شتانه له حوکم و برپاری ئیکراهدان، به مه رجی کردن و گوتمان بو پاراستن و رزگارکردنی سهر و نامووس و سامانی بی، که شایسته ی نه وه بی، به لکوو هندی جار سوننه تن بگره جاری واده بی پیویستن واته: واجبن. به لام ده بی هه موومان نه وه بزانی، که ره وایوونی ئهم جوړه شتانه، به هیچ شیوه یی په یوه ندی نییه، به ته قیه وه که شیهه دهیکه ن و دایده نین به نیوه ی ئاین.

۶ - وشه ی (ئیراهیم) له سهر فره مایشتی عه سقه لانی (رهحمهتی خودای ئی) ناویکی سهریانییه، واته: (ابراهمیم = أب رحیم = باوکی دلسوز = باوکی میهره بان).

۷ - زوړجار خودای گه وره پیاو چاکان و ئافره ته باشه کان تاقی ده کاته وه و تووشی دهردو به لآو کیشه و به ره و تهنگ و چه له مه و سه خله تی دهروونی و جهسته یی و سامانی و منال و که سوکارییان دهکا، تا بزانی پله ی صه برو ئارام و خوگرییان

۱۲۵۰) باسی پیغہ مہر موسا (دروودی خودای لہ سہر بی) فہرماہستی خودای
کہورہ: {فَبَرَأَ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيہًا}. {۶۰۹۸ - ۶۱۱۰}

ئەم فەرموودەيە لە تاجول ئوصولدا ئاوايە دەيکەين بە راقەو شەرح بۆ ئەم
گيرانەوہی نیرە:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بى) **فەر مووى: پىغەمبەر** (دروودى خوداي لەسەر بى) **فەر مووى:**

(مووسا پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) **پياوئىكى زۆر بە شەرم و شكو بوو، ھەميشە خۆى**

باش دادەپوئى، بە رەنگىكى وا پىستى لەشى ھىچ نەدەبىنرا، جا ھەندى كەس

لەنەوھى ئيسرائىل، بەم جوړە قسانە، ئازارى دلى مووسايان دەداو دەيانگوت: مووسا

بۆيە بەم شيوە خۆى دادەپوئى ديارە نەنگى بە لەشيوە ھەيە، سايا بەلەكە، يا

دەبەو قوړە، يا دەردىكى ترى ھەر ھەيە. جا خوداي گەورەو سەرورە ويستى ئەم

قسەو باسەى ئەوانە بەدرو بختەووە پاكي و بى نەنگى مووسا دەربخت، جا بۆيە

روژى مووسا (دروودى خوداي لەسەر بى) بەتەنيا خۆى لەوان كلا كردو روشت بو چۆليەك

خوی بشوړی و جله‌گانی خویی له‌بهر داکه‌ندو له‌سهر به‌ردی داینان، جا کاتی که‌خوی شوړدو لیږدو و چو بولای جله‌گانی هه‌تاگوو له‌بهریان بکاته‌وه، به‌لام به فەرمانی خودای گه‌وره به‌رده‌که جله‌که‌ی مووسای فراند!!

مووسایش دارده‌سته‌که‌ی خوی هه‌لگرتو به‌راکردن نیسته‌سهر به‌رده‌که‌و رایکرد به‌شوینیاو بانگی ده‌کرد: به‌رده‌که! جله‌کانم دانی! به‌رده‌که! جله‌کانم دانی!! به‌رده‌که‌یش رویش، مووسایش له‌شوینی رویش، هه‌تا گه‌یش به‌کومه‌لی له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل و هه‌موو ته‌ماشای له‌شی مووسایان کرد، به‌رووتو قووتی و به‌چاوی خوځان دییان که له‌ش و لار له‌وه جوانرو پاکترو بی نه‌نگ تر نابی و زور دووره له‌و دروځانه‌ی که نه‌وان ده‌یانلین!!

جا نه‌وجا به‌رده‌که رمق راوه‌ستاو مووسایش جله‌گانی هه‌لگرتو وه‌و ده‌ستی کرد به‌لیدانی به‌رده‌که‌و به‌گوچانه‌که‌ی چهن کوته‌کیکی باشی لید!!

نه‌بو هوره‌یره (ره‌زی خودای بی) فهرمووی: سویندم به‌خودای گه‌وره، مووسا واه‌تونیدی و به‌زه‌برو به‌هیزو نه‌یم، به‌دار ده‌سته‌که‌ی به‌رده‌که‌ی داپلوسی بوو، سی یاچار، یا پیچ خالی لیکرد بوو، وه‌ک جیگه‌ برین، نه‌مه نه‌و داستانه‌یه که خودای گه‌وره به‌م نایه‌ته نامازهی بو ده‌کاو ده‌فه‌رموی:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا - الأحزاب - ۶۹/۳۳}:

واته: نه‌ی که‌سانئ که باوه‌رتان هه‌یه به‌خوداو به‌نایینی پیروزی نیسلام! نی‌وه وه‌کوو نه‌وانه مه‌بن که نازاری دلی مووسایان دهدا، به‌م جوړه قسه‌و قسه‌لۆکانه‌ی که له‌فه‌رمووده‌که‌دا باس کران، تا خودای گه‌وره پاکو و بی نه‌نگی مووسای دهرخستو قسه‌ ناهه‌قه‌گانی نه‌وانی به‌درو خسته‌وه، له‌راستیدا مووسا له‌لای خودای گه‌وره، گه‌لی خواوه‌نی خاترو پایه‌و ری‌زدارو به‌ری‌ز بوو!). {تاج: ۴، لاپه‌ره: ۴۲۹، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۴۰۵۴ نایه‌تی: (۶۹) له‌سوورته‌ی نه‌حزاب، که ژماره‌که‌ی له‌ناو سوورته‌گانی قورئاندا (۳۳)یه}.

لہبہر خاتری سوورہتی ئہ حزب
خودا لاماندا لہ شہری ئہ حزب

(۱۲۵۱) داستانی ہزرہتی مووسا لہ گہل ہزرہتی خدری زیندہ (سلاوی خودایان
لی بی). (۶۱۱۳ - ۶۱۱۸)

باب: فی قصۃ موسیٰ مع الخضر علیہما السلام

۱۶۱۱- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: إِنَّ تَوْفَا الْبِكَالِيِّ يَزْعُمُ أَنَّ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَاحِبَ بَنِي إِسْرَائِيلَ، لَيْسَ هُوَ مُوسَىٰ صَاحِبُ الْخَضِرِ! فَقَالَ: كَذَبَ عَدُوُّ اللَّهِ، سَمِعْتُ أَبِي بَنَ كَعْبٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «قَامَ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَطِيبًا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَسُئِلَ: أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟ فَقَالَ: أَنَا أَعْلَمُ، قَالَ: فَعَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذْ لَمْ يَرِدْ الْعِلْمُ إِلَيْهِ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ: أَنْ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي بِمَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ، قَالَ مُوسَىٰ: أَيُّ رَبِّ كَيْفَ لِي بِهِ؟ فَقِيلَ لَهُ: احْمِلْ حُوتًا فِي مِكْتَلٍ فَحَيْثُ تَفْقَدَ الْحُوتَ فَهُوَ ثُمَّ، فَاذْطَلِقْ، وَانْطَلِقْ مَعَهُ فَتَاهُ، وَهُوَ يُوْشَعُ بْنُ نُونٍ، فَحَمَلَ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ حُوتًا فِي مِكْتَلٍ، وَانْطَلَقَ هُوَ وَفَتَاهُ يَمْشِيَانِ حَتَّى أَتَيَا الصَّخْرَةَ، فَفَرَّقَ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَفَتَاهُ، فَاضْطَرَبَ الْحُوتُ فِي الْمِكْتَلِ حَتَّى خَرَجَ مِنَ الْمِكْتَلِ فَسَقَطَ فِي الْبَحْرِ، قَالَ: وَأَمْسَكَ اللَّهُ عَنْهُ جَرِيَّةَ الْمَاءِ، حَتَّى كَانَ مِثْلَ الطَّاقِ فَكَانَ لِلْحُوتِ سَرَبًا، وَكَانَ لِمُوسَىٰ وَفَتَاهُ عَجَبًا، فَاذْطَلَقَا بَقِيَّةَ يَوْمِهِمَا وَلَيْلَتِهِمَا وَنَسِيَ صَاحِبُ مُوسَىٰ أَنْ يُخْبِرَهُ، فَلَمَّا أَصْبَحَ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِفَتَاهُ: (أَتَيْنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا). قَالَ: وَلَمْ يَنْصَبْ حَتَّى جَاوَزَ الْمَكَانَ الَّذِي أُمِرَ بِهِ، قَالَ: (أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا). قَالَ مُوسَىٰ: (ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِي فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا). قَالَ: يَقْصَانِ آثَارَهُمَا، حَتَّى أَتَيَا الصَّخْرَةَ فَرَأَى رَجُلًا مُسَجًى عَلَيْهِ بِثَوْبٍ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ مُوسَىٰ، فَقَالَ لَهُ الْخَضِرُ: أَنَّى بَارِضِكَ السَّلَامُ؟ قَالَ: أَنَا مُوسَىٰ، قَالَ: مُوسَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: إِنَّكَ عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عِلْمَكَ اللَّهُ لَا أَعْلَمُهُ، وَأَنَا عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عِلْمَنِيهِ لَا تَعْلَمُهُ، قَالَ لَهُ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ: (هَلْ أَتْبَعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا، قَالَ: إِنَّكَ لَنْ

تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا، وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا. قَالَ: سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا). قَالَ لَهُ الْخَضِرُ: (فَإِنْ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا). قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَانْطَلَقَ الْخَضِرُ وَمُوسَى يَمْشِيَانِ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ، فَمَرَّتْ بِهِمَا سَفِينَةٌ فَكَلَّمَاهُمَا أَنْ يَحْمِلُوهُمَا، فَعَرَفُوا الْخَضِرَ فَحَمَلُوهُمَا بِغَيْرِ نَوْلٍ، فَعَمَدَتِ الْخَضِرُ إِلَى لَوْحٍ مِنَ الْأَوْحِ السَّفِينَةِ فَنَزَعَهُ، فَقَالَ لَهُ مُوسَى: قَوْمٌ حَمَلُونَا بِغَيْرِ نَوْلٍ عَمَدَتِ إِلَى سَفِينَتِهِمْ فَخَرَقَتْهَا لَتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا، (قَالَ: أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا، قَالَ: لَا تُوَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا). ثُمَّ خَرَجَا مِنَ السَّفِينَةِ فَبَيْنَمَا هُمَا يَمْشِيَانِ عَلَى السَّاحِلِ إِذَا غُلَامٌ يَلْعَبُ مَعَ الْغُلَمَانِ، فَآخَذَ الْخَضِرُ بِرَأْسِهِ فَاقْتَلَعَهُ بِيَدِهِ فَقَتَلَهُ، فَقَالَ مُوسَى: (أَقْتَلْتُ نَفْسًا زَاكِيَةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا). قَالَ: (أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا). قَالَ: - وَهَذِهِ أَشَدُّ مِنَ الْأُولَى - (قَالَ: إِنْ سَأَلْتَكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا. فَانْطَلَقَا، حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا، فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ). يَقُولُ: مَائِلٌ، قَالَ: الْخَضِرُ بِيَدِهِ هَكَذَا فَأَقَامَهُ. قَالَ لَهُ مُوسَى: قَوْمٌ أَتَيْنَاهُمْ فَلَمْ يُضَيِّفُونَا وَلَمْ يُطْعِمُونَا وَ (لَوْ شِئْتُ لَتَّخَذْتُ عَلَيْهِمْ أَجْرًا. قَالَ: هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ، سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا). قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَرْحَمُ اللَّهُ مُوسَى لَوَدِدْتُ أَنَّهُ كَانَ صَبْرًا حَتَّى يُقَصَّ عَلَيْنَا مِنْ أَحْبَابِهِمَا». وَقَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَانَتِ الْأُولَى مِنْ مُوسَى نَسِيَانًا». قَالَ: «وَجَاءَ عُصْفُورٌ حَتَّى وَقَعَ عَلَى حَرْفِ السَّفِينَةِ ثُمَّ نَقَرَ فِي الْبَحْرِ. فَقَالَ لَهُ الْخَضِرُ: مَا نَقَصَ عَلِمِي وَعِلْمُكَ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا مِثْلُ مَا نَقَصَ هَذَا الْعُصْفُورُ مِنَ الْبَحْرِ». قَالَ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ: وَكَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقْرَأُ: (وَكَانَ أَمَامَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ صَالِحَةٍ غَضَبًا). وَكَانَ يَقْرَأُ: (وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ كَافِرًا). {الحديث: ٦١١٣ = ٦١١٩ فم. تجريد البخاري/١، چاپی/١٠١٠، رقم: ١٠١ = ١٢٢، ٧٨، ٢٢٦٧، ٢٧٢٨، ٣٢٧٨، ٣٤٠٠، ٣٤٠١، ٤٧٢٥، ٤٧٢٦، ٤٧٢٧، ٦٦٧٢، ٧٤٧٨، ٧٤٧٩، ٧٤٨٠، ٧٤٨١، ٧٤٨٢، ٧٤٨٣، ٧٤٨٤، ٧٤٨٥، ٧٤٨٦، ٧٤٨٧، ٧٤٨٨، ٧٤٨٩، ٧٤٩٠، ٧٤٩١، ٧٤٩٢، ٧٤٩٣، ٧٤٩٤، ٧٤٩٥، ٧٤٩٦، ٧٤٩٧، ٧٤٩٨، ٧٤٩٩، ٧٥٠٠، ٧٥٠١، ٧٥٠٢، ٧٥٠٣، ٧٥٠٤، ٧٥٠٥، ٧٥٠٦، ٧٥٠٧، ٧٥٠٨، ٧٥٠٩، ٧٥١٠، ٧٥١١، ٧٥١٢، ٧٥١٣، ٧٥١٤، ٧٥١٥، ٧٥١٦، ٧٥١٧، ٧٥١٨، ٧٥١٩، ٧٥٢٠، ٧٥٢١، ٧٥٢٢، ٧٥٢٣، ٧٥٢٤، ٧٥٢٥، ٧٥٢٦، ٧٥٢٧، ٧٥٢٨، ٧٥٢٩، ٧٥٣٠، ٧٥٣١، ٧٥٣٢، ٧٥٣٣، ٧٥٣٤، ٧٥٣٥، ٧٥٣٦، ٧٥٣٧، ٧٥٣٨، ٧٥٣٩، ٧٥٤٠، ٧٥٤١، ٧٥٤٢، ٧٥٤٣، ٧٥٤٤، ٧٥٤٥، ٧٥٤٦، ٧٥٤٧، ٧٥٤٨، ٧٥٤٩، ٧٥٥٠، ٧٥٥١، ٧٥٥٢، ٧٥٥٣، ٧٥٥٤، ٧٥٥٥، ٧٥٥٦، ٧٥٥٧، ٧٥٥٨، ٧٥٥٩، ٧٥٦٠، ٧٥٦١، ٧٥٦٢، ٧٥٦٣، ٧٥٦٤، ٧٥٦٥، ٧٥٦٦، ٧٥٦٧، ٧٥٦٨، ٧٥٦٩، ٧٥٧٠، ٧٥٧١، ٧٥٧٢، ٧٥٧٣، ٧٥٧٤، ٧٥٧٥، ٧٥٧٦، ٧٥٧٧، ٧٥٧٨، ٧٥٧٩، ٧٥٨٠، ٧٥٨١، ٧٥٨٢، ٧٥٨٣، ٧٥٨٤، ٧٥٨٥، ٧٥٨٦، ٧٥٨٧، ٧٥٨٨، ٧٥٨٩، ٧٥٩٠، ٧٥٩١، ٧٥٩٢، ٧٥٩٣، ٧٥٩٤، ٧٥٩٥، ٧٥٩٦، ٧٥٩٧، ٧٥٩٨، ٧٥٩٩، ٧٦٠٠، ٧٦٠١، ٧٦٠٢، ٧٦٠٣، ٧٦٠٤، ٧٦٠٥، ٧٦٠٦، ٧٦٠٧، ٧٦٠٨، ٧٦٠٩، ٧٦١٠، ٧٦١١، ٧٦١٢، ٧٦١٣، ٧٦١٤، ٧٦١٥، ٧٦١٦، ٧٦١٧، ٧٦١٨، ٧٦١٩، ٧٦٢٠، ٧٦٢١، ٧٦٢٢، ٧٦٢٣، ٧٦٢٤، ٧٦٢٥، ٧٦٢٦، ٧٦٢٧، ٧٦٢٨، ٧٦٢٩، ٧٦٣٠، ٧٦٣١، ٧٦٣٢، ٧٦٣٣، ٧٦٣٤، ٧٦٣٥، ٧٦٣٦، ٧٦٣٧، ٧٦٣٨، ٧٦٣٩، ٧٦٤٠، ٧٦٤١، ٧٦٤٢، ٧٦٤٣، ٧٦٤٤، ٧٦٤٥، ٧٦٤٦، ٧٦٤٧، ٧٦٤٨، ٧٦٤٩، ٧٦٥٠، ٧٦٥١، ٧٦٥٢، ٧٦٥٣، ٧٦٥٤، ٧٦٥٥، ٧٦٥٦، ٧٦٥٧، ٧٦٥٨، ٧٦٥٩، ٧٦٦٠، ٧٦٦١، ٧٦٦٢، ٧٦٦٣، ٧٦٦٤، ٧٦٦٥، ٧٦٦٦، ٧٦٦٧، ٧٦٦٨، ٧٦٦٩، ٧٦٧٠، ٧٦٧١، ٧٦٧٢، ٧٦٧٣، ٧٦٧٤، ٧٦٧٥، ٧٦٧٦، ٧٦٧٧، ٧٦٧٨، ٧٦٧٩، ٧٦٨٠، ٧٦٨١، ٧٦٨٢، ٧٦٨٣، ٧٦٨٤، ٧٦٨٥، ٧٦٨٦، ٧٦٨٧، ٧٦٨٨، ٧٦٨٩، ٧٦٩٠، ٧٦٩١، ٧٦٩٢، ٧٦٩٣، ٧٦٩٤، ٧٦٩٥، ٧٦٩٦، ٧٦٩٧، ٧٦٩٨، ٧٦٩٩، ٧٧٠٠، ٧٧٠١، ٧٧٠٢، ٧٧٠٣، ٧٧٠٤، ٧٧٠٥، ٧٧٠٦، ٧٧٠٧، ٧٧٠٨، ٧٧٠٩، ٧٧١٠، ٧٧١١، ٧٧١٢، ٧٧١٣، ٧٧١٤، ٧٧١٥، ٧٧١٦، ٧٧١٧، ٧٧١٨، ٧٧١٩، ٧٧٢٠، ٧٧٢١، ٧٧٢٢، ٧٧٢٣، ٧٧٢٤، ٧٧٢٥، ٧٧٢٦، ٧٧٢٧، ٧٧٢٨، ٧٧٢٩، ٧٧٣٠، ٧٧٣١، ٧٧٣٢، ٧٧٣٣، ٧٧٣٤، ٧٧٣٥، ٧٧٣٦، ٧٧٣٧، ٧٧٣٨، ٧٧٣٩، ٧٧٤٠، ٧٧٤١، ٧٧٤٢، ٧٧٤٣، ٧٧٤٤، ٧٧٤٥، ٧٧٤٦، ٧٧٤٧، ٧٧٤٨، ٧٧٤٩، ٧٧٥٠، ٧٧٥١، ٧٧٥٢، ٧٧٥٣، ٧٧٥٤، ٧٧٥٥، ٧٧٥٦، ٧٧٥٧، ٧٧٥٨، ٧٧٥٩، ٧٧٦٠، ٧٧٦١، ٧٧٦٢، ٧٧٦٣، ٧٧٦٤، ٧٧٦٥، ٧٧٦٦، ٧٧٦٧، ٧٧٦٨، ٧٧٦٩، ٧٧٧٠، ٧٧٧١، ٧٧٧٢، ٧٧٧٣، ٧٧٧٤، ٧٧٧٥، ٧٧٧٦، ٧٧٧٧، ٧٧٧٨، ٧٧٧٩، ٧٧٨٠، ٧٧٨١، ٧٧٨٢، ٧٧٨٣، ٧٧٨٤، ٧٧٨٥، ٧٧٨٦، ٧٧٨٧، ٧٧٨٨، ٧٧٨٩، ٧٧٩٠، ٧٧٩١، ٧٧٩٢، ٧٧٩٣، ٧٧٩٤، ٧٧٩٥، ٧٧٩٦، ٧٧٩٧، ٧٧٩٨، ٧٧٩٩، ٧٨٠٠، ٧٨٠١، ٧٨٠٢، ٧٨٠٣، ٧٨٠٤، ٧٨٠٥، ٧٨٠٦، ٧٨٠٧، ٧٨٠٨، ٧٨٠٩، ٧٨١٠، ٧٨١١، ٧٨١٢، ٧٨١٣، ٧٨١٤، ٧٨١٥، ٧٨١٦، ٧٨١٧، ٧٨١٨، ٧٨١٩، ٧٨٢٠، ٧٨٢١، ٧٨٢٢، ٧٨٢٣، ٧٨٢٤، ٧٨٢٥، ٧٨٢٦، ٧٨٢٧، ٧٨٢٨، ٧٨٢٩، ٧٨٣٠، ٧٨٣١، ٧٨٣٢، ٧٨٣٣، ٧٨٣٤، ٧٨٣٥، ٧٨٣٦، ٧٨٣٧، ٧٨٣٨، ٧٨٣٩، ٧٨٤٠، ٧٨٤١، ٧٨٤٢، ٧٨٤٣، ٧٨٤٤، ٧٨٤٥، ٧٨٤٦، ٧٨٤٧، ٧٨٤٨، ٧٨٤٩، ٧٨٥٠، ٧٨٥١، ٧٨٥٢، ٧٨٥٣، ٧٨٥٤، ٧٨٥٥، ٧٨٥٦، ٧٨٥٧، ٧٨٥٨، ٧٨٥٩، ٧٨٦٠، ٧٨٦١، ٧٨٦٢، ٧٨٦٣، ٧٨٦٤، ٧٨٦٥، ٧٨٦٦، ٧٨٦٧، ٧٨٦٨، ٧٨٦٩، ٧٨٧٠، ٧٨٧١، ٧٨٧٢، ٧٨٧٣، ٧٨٧٤، ٧٨٧٥، ٧٨٧٦، ٧٨٧٧، ٧٨٧٨، ٧٨٧٩، ٧٨٨٠، ٧٨٨١، ٧٨٨٢، ٧٨٨٣، ٧٨٨٤، ٧٨٨٥، ٧٨٨٦، ٧٨٨٧، ٧٨٨٨، ٧٨٨٩، ٧٨٩٠، ٧٨٩١، ٧٨٩٢، ٧٨٩٣، ٧٨٩٤، ٧٨٩٥، ٧٨٩٦، ٧٨٩٧، ٧٨٩٨، ٧٨٩٩، ٧٩٠٠، ٧٩٠١، ٧٩٠٢، ٧٩٠٣، ٧٩٠٤، ٧٩٠٥، ٧٩٠٦، ٧٩٠٧، ٧٩٠٨، ٧٩٠٩، ٧٩١٠، ٧٩١١، ٧٩١٢، ٧٩١٣، ٧٩١٤، ٧٩١٥، ٧٩١٦، ٧٩١٧، ٧٩١٨، ٧٩١٩، ٧٩٢٠، ٧٩٢١، ٧٩٢٢، ٧٩٢٣، ٧٩٢٤، ٧٩٢٥، ٧٩٢٦، ٧٩٢٧، ٧٩٢٨، ٧٩٢٩، ٧٩٣٠، ٧٩٣١، ٧٩٣٢، ٧٩٣٣، ٧٩٣٤، ٧٩٣٥، ٧٩٣٦، ٧٩٣٧، ٧٩٣٨، ٧٩٣٩، ٧٩٤٠، ٧٩٤١، ٧٩٤٢، ٧٩٤٣، ٧٩٤٤، ٧٩٤٥، ٧٩٤٦، ٧٩٤٧، ٧٩٤٨، ٧٩٤٩، ٧٩٥٠، ٧٩٥١، ٧٩٥٢، ٧٩٥٣، ٧٩٥٤، ٧٩٥٥، ٧٩٥٦، ٧٩٥٧، ٧٩٥٨، ٧٩٥٩، ٧٩٦٠، ٧٩٦١، ٧٩٦٢، ٧٩٦٣، ٧٩٦٤، ٧٩٦٥، ٧٩٦٦، ٧٩٦٧، ٧٩٦٨، ٧٩٦٩، ٧٩٧٠، ٧٩٧١، ٧٩٧٢، ٧٩٧٣، ٧٩٧٤، ٧٩٧٥، ٧٩٧٦، ٧٩٧٧، ٧٩٧٨، ٧٩٧٩، ٧٩٨٠، ٧٩٨١، ٧٩٨٢، ٧٩٨٣، ٧٩٨٤، ٧٩٨٥، ٧٩٨٦، ٧٩٨٧، ٧٩٨٨، ٧٩٨٩، ٧٩٩٠، ٧٩٩١، ٧٩٩٢، ٧٩٩٣، ٧٩٩٤، ٧٩٩٥، ٧٩٩٦، ٧٩٩٧، ٧٩٩٨، ٧٩٩٩، ٨٠٠٠، ٨٠٠١، ٨٠٠٢، ٨٠٠٣، ٨٠٠٤، ٨٠٠٥، ٨٠٠٦، ٨٠٠٧، ٨٠٠٨، ٨٠٠٩، ٨٠١٠، ٨٠١١، ٨٠١٢، ٨٠١٣، ٨٠١٤، ٨٠١٥، ٨٠١٦، ٨٠١٧، ٨٠١٨، ٨٠١٩، ٨٠٢٠، ٨٠٢١، ٨٠٢٢، ٨٠٢٣، ٨٠٢٤، ٨٠٢٥، ٨٠٢٦، ٨٠٢٧، ٨٠٢٨، ٨٠٢٩، ٨٠٣٠، ٨٠٣١، ٨٠٣٢، ٨٠٣٣، ٨٠٣٤، ٨٠٣٥، ٨٠٣٦، ٨٠٣٧، ٨٠٣٨، ٨٠٣٩، ٨٠٤٠، ٨٠٤١، ٨٠٤٢، ٨٠٤٣، ٨٠٤٤، ٨٠٤٥، ٨٠٤٦، ٨٠٤٧، ٨٠٤٨، ٨٠٤٩، ٨٠٥٠، ٨٠٥١، ٨٠٥٢، ٨٠٥٣، ٨٠٥٤، ٨٠٥٥، ٨٠٥٦، ٨٠٥٧، ٨٠٥٨، ٨٠٥٩، ٨٠٦٠، ٨٠٦١، ٨٠٦٢، ٨٠٦٣، ٨٠٦٤، ٨٠٦٥، ٨٠٦٦، ٨٠٦٧، ٨٠٦٨، ٨٠٦٩، ٨٠٧٠، ٨٠٧١، ٨٠٧٢، ٨٠٧٣، ٨٠٧٤، ٨٠٧٥، ٨٠٧٦، ٨٠٧٧، ٨٠٧٨، ٨٠٧٩، ٨٠٨٠، ٨٠٨١، ٨٠٨٢، ٨٠٨٣، ٨٠٨٤، ٨٠٨٥، ٨٠٨٦، ٨٠٨٧، ٨٠٨٨، ٨٠٨٩، ٨٠٩٠، ٨٠٩١، ٨٠٩٢، ٨٠٩٣، ٨٠٩٤، ٨٠٩٥، ٨٠٩٦، ٨٠٩٧، ٨٠٩٨، ٨٠٩٩، ٨١٠٠، ٨١٠١، ٨١٠٢، ٨١٠٣، ٨١٠٤، ٨١٠٥، ٨١٠٦، ٨١٠٧، ٨١٠٨، ٨١٠٩، ٨١١٠، ٨١١١، ٨١١٢، ٨١١٣، ٨١١٤، ٨١١٥، ٨١١٦، ٨١١٧، ٨١١٨، ٨١١٩، ٨١٢٠، ٨١٢١، ٨١٢٢، ٨١٢٣، ٨١٢٤، ٨١٢٥، ٨١٢٦، ٨١٢٧، ٨١٢٨، ٨١٢٩، ٨١٣٠، ٨١٣١، ٨١٣٢، ٨١٣٣، ٨١٣٤، ٨١٣٥، ٨١٣٦، ٨١٣٧، ٨١٣٨، ٨١٣٩، ٨١٤٠، ٨١٤١، ٨١٤٢، ٨١٤٣، ٨١٤٤، ٨١٤٥، ٨١٤٦، ٨١٤٧، ٨١٤٨، ٨١٤٩، ٨١٥٠، ٨١٥١، ٨١٥٢، ٨١٥٣، ٨١٥٤، ٨١٥٥، ٨١٥٦، ٨١٥٧، ٨١٥٨، ٨١٥٩، ٨١٦٠، ٨١٦١، ٨١٦٢، ٨١٦٣، ٨١٦٤، ٨١٦٥، ٨١٦٦، ٨١٦٧، ٨١٦٨، ٨١٦٩، ٨١٧٠، ٨١٧١، ٨١٧٢، ٨١٧٣، ٨١٧٤، ٨١٧٥، ٨١٧٦، ٨١٧٧، ٨١٧٨، ٨١٧٩، ٨١٨٠، ٨١٨١، ٨١٨٢، ٨١٨٣، ٨١٨٤، ٨١٨٥، ٨١٨٦، ٨١٨٧، ٨١٨٨، ٨١٨٩، ٨١٩٠، ٨١٩١، ٨١٩٢، ٨١٩٣، ٨١٩٤، ٨١٩٥، ٨١٩٦، ٨١٩٧، ٨١٩٨، ٨١٩٩، ٨٢٠٠، ٨٢٠١، ٨٢٠٢، ٨٢٠٣، ٨٢٠٤، ٨٢٠٥، ٨٢٠٦، ٨٢٠٧، ٨٢٠٨، ٨٢٠٩، ٨٢١٠، ٨٢١١، ٨٢١٢، ٨٢١٣، ٨٢١٤، ٨٢١٥، ٨٢١٦، ٨٢١٧، ٨٢١٨، ٨٢١٩، ٨٢٢٠، ٨٢٢١، ٨٢٢٢، ٨٢٢٣، ٨٢٢٤، ٨٢٢٥، ٨٢٢٦، ٨٢٢٧، ٨٢٢٨، ٨٢٢٩، ٨٢٣٠، ٨٢٣١، ٨٢٣٢، ٨٢٣٣، ٨٢٣٤، ٨٢٣٥، ٨٢٣٦، ٨٢٣٧، ٨٢٣٨، ٨٢٣٩، ٨٢٤٠، ٨٢٤١، ٨٢٤٢، ٨٢٤٣، ٨٢٤٤، ٨٢٤٥، ٨٢٤٦، ٨٢٤٧، ٨٢٤٨، ٨٢٤٩، ٨٢٥٠، ٨٢٥١، ٨٢٥٢، ٨٢٥٣، ٨٢٥٤، ٨٢٥٥، ٨٢٥٦، ٨٢٥٧، ٨٢٥٨، ٨٢٥٩، ٨٢٦٠، ٨٢٦١، ٨٢٦٢، ٨٢٦٣، ٨٢٦٤، ٨٢٦٥، ٨٢٦٦، ٨٢٦٧، ٨٢٦٨، ٨٢٦٩، ٨٢٧٠، ٨٢٧١، ٨٢٧٢، ٨٢٧٣، ٨٢٧٤، ٨٢٧٥، ٨٢٧٦، ٨٢٧٧، ٨٢٧٨، ٨٢٧٩، ٨٢٨٠، ٨٢٨١، ٨٢٨٢، ٨٢٨٣، ٨٢٨٤، ٨٢٨٥، ٨٢٨٦، ٨٢٨٧، ٨٢٨٨، ٨٢٨٩، ٨٢٩٠، ٨٢٩١، ٨٢٩٢، ٨٢٩٣، ٨٢٩٤، ٨٢٩٥، ٨٢٩٦، ٨٢٩٧، ٨٢٩٨، ٨٢٩٩، ٨٣٠٠، ٨٣٠١، ٨٣٠٢، ٨٣٠٣، ٨٣٠٤، ٨٣٠٥، ٨٣٠٦، ٨٣٠٧، ٨٣٠٨، ٨٣٠٩، ٨٣١٠، ٨٣١١، ٨٣١٢، ٨٣١٣، ٨٣١٤، ٨٣١٥، ٨٣١٦، ٨٣١٧، ٨٣١٨، ٨٣١٩، ٨٣٢٠، ٨٣٢١، ٨٣٢٢، ٨٣٢٣، ٨٣٢٤، ٨٣٢٥، ٨٣٢٦، ٨٣٢٧، ٨٣٢٨، ٨٣٢٩، ٨٣٣٠، ٨٣٣١، ٨٣٣٢، ٨٣٣٣، ٨٣٣٤، ٨٣٣٥، ٨٣٣٦، ٨٣٣٧، ٨٣٣٨، ٨٣٣٩، ٨٣٤٠، ٨٣٤١، ٨٣٤٢، ٨٣٤٣، ٨٣٤٤، ٨٣٤٥، ٨٣٤٦، ٨٣٤٧، ٨٣٤٨، ٨٣٤٩، ٨٣٥٠، ٨٣٥١، ٨٣٥٢، ٨٣٥٣، ٨٣٥٤، ٨٣٥٥، ٨٣٥٦، ٨٣٥٧، ٨٣٥٨، ٨٣٥٩، ٨٣٦٠، ٨٣٦١، ٨٣٦٢، ٨٣٦٣، ٨٣٦٤، ٨٣٦٥، ٨٣٦٦، ٨٣٦٧، ٨٣٦٨، ٨٣٦٩، ٨٣٧٠، ٨٣٧١، ٨٣٧٢، ٨٣٧٣، ٨٣٧٤، ٨٣٧٥، ٨٣٧٦، ٨٣٧٧، ٨٣٧٨، ٨٣٧٩، ٨٣٨٠، ٨٣٨١، ٨٣٨٢، ٨٣٨٣، ٨٣٨٤، ٨٣٨٥، ٨٣٨٦، ٨٣٨٧، ٨٣٨٨، ٨٣٨٩، ٨٣٩٠، ٨٣٩١، ٨٣٩٢، ٨٣٩٣، ٨٣٩٤، ٨٣٩٥، ٨٣٩٦، ٨٣٩٧، ٨٣٩٨، ٨٣٩٩، ٨٤٠٠، ٨٤٠١، ٨٤٠٢، ٨٤٠٣، ٨٤٠٤، ٨٤٠٥، ٨٤٠٦، ٨٤٠٧، ٨٤٠٨، ٨٤٠٩، ٨٤١٠، ٨٤١١، ٨٤١٢، ٨٤١٣، ٨٤١٤، ٨٤١٥، ٨٤١٦، ٨٤١٧، ٨٤١٨، ٨٤١٩، ٨٤٢٠، ٨٤٢١، ٨٤٢٢، ٨٤٢٣، ٨٤٢٤، ٨٤٢٥، ٨٤٢٦، ٨٤٢٧، ٨٤٢٨، ٨٤٢٩، ٨٤٣٠، ٨٤٣١، ٨٤٣٢، ٨٤٣٣، ٨٤٣٤، ٨٤٣٥، ٨٤٣٦، ٨٤٣٧، ٨٤٣٨، ٨٤٣٩، ٨٤٤٠، ٨٤٤١، ٨٤٤٢، ٨٤٤٣، ٨٤٤٤، ٨٤٤٥، ٨٤٤٦، ٨٤٤٧، ٨٤٤٨، ٨٤٤٩، ٨٤٥٠، ٨٤٥١، ٨٤٥٢، ٨٤٥٣، ٨٤٥٤، ٨٤٥٥، ٨٤٥٦، ٨٤٥٧، ٨٤٥٨، ٨٤٥٩، ٨٤٦٠، ٨٤٦١، ٨٤٦٢، ٨٤٦٣، ٨٤٦٤، ٨٤٦٥، ٨٤٦٦، ٨٤٦٧، ٨٤٦٨، ٨٤٦٩، ٨٤٧٠، ٨٤٧١، ٨٤٧٢، ٨٤٧٣، ٨٤٧٤، ٨٤٧٥، ٨٤٧٦، ٨٤٧٧، ٨٤٧٨، ٨٤٧٩، ٨٤٨٠، ٨٤٨١، ٨٤٨٢، ٨٤٨٣، ٨٤٨٤، ٨٤٨٥، ٨٤٨٦، ٨٤٨٧، ٨٤٨٨، ٨٤٨٩، ٨٤٩٠، ٨٤٩١، ٨٤٩٢، ٨٤٩٣، ٨٤٩٤، ٨٤٩٥، ٨٤٩٦، ٨٤٩٧، ٨٤٩٨، ٨٤٩٩، ٨٥٠٠، ٨٥٠١، ٨٥٠٢، ٨٥٠٣، ٨٥٠٤، ٨٥٠٥، ٨٥٠٦، ٨٥٠٧، ٨٥٠٨، ٨٥٠٩، ٨٥١٠، ٨٥١١، ٨٥١٢، ٨٥١٣، ٨٥١٤، ٨٥١٥، ٨٥١٦، ٨٥١٧، ٨٥١٨، ٨٥١٩، ٨٥٢٠، ٨٥٢١، ٨٥٢٢، ٨٥٢٣، ٨٥٢٤، ٨٥٢٥، ٨٥٢٦، ٨٥٢٧، ٨٥٢٨، ٨٥٢٩، ٨٥٣٠، ٨٥٣١، ٨٥٣٢، ٨٥٣٣، ٨٥٣٤، ٨٥٣٥، ٨٥٣٦، ٨٥٣٧، ٨٥٣٨، ٨٥٣٩، ٨٥٤٠، ٨٥٤١، ٨٥٤٢، ٨٥٤٣، ٨٥٤٤، ٨٥٤٥، ٨٥٤٦، ٨٥٤٧، ٨٥٤٨، ٨٥٤٩، ٨٥٥٠، ٨٥٥١، ٨٥٥٢، ٨٥٥٣، ٨٥٥٤، ٨٥٥٥، ٨٥٥٦، ٨٥٥٧، ٨٥٥٨، ٨٥٥٩، ٨٥٦٠، ٨٥٦١، ٨٥٦٢، ٨٥٦٣، ٨٥٦٤، ٨٥٦٥، ٨٥٦٦، ٨٥٦٧، ٨٥٦٨، ٨٥٦٩، ٨٥٧٠، ٨٥٧١، ٨٥٧٢، ٨٥٧٣، ٨٥٧٤، ٨٥٧٥، ٨٥٧٦، ٨٥٧٧، ٨٥٧٨، ٨٥٧٩، ٨٥٨٠، ٨٥

سەعیدى كۆرى جوبەير (رحمەتى خودای ئى بى) فەرمووی: بە ئىبنو عەبباسم گوت: كە نەوف بەككالى دەلئ: ئەو مووسايە كە ھاورپى خدرى زىندە بوو دە داستانەكەيان لە قورئاندا باسى كراو، ئەو مووسا مەشھورە نىيە كە پىغەمبەرى نەو دە ئىسرائىل بوو!

ئىبنو عەبباس (رەزای خودایان ئى بى) فەرمووی: ئەو دوشمنى خودايە درۆ دەكا (ئەو لای خۆى پیاوی باشەو زانايەكى پایە بەرزە چۆن ھەلەى وا گەورە دەكا) چونكە من ئوبەییەى كۆرى كەعب خۆى قسەى بۆم كرد، فەرمووی: بەگوپى خۆم بیستم لەزارى پىرۆزى خۆشەویست (دروودى خودای لەسەر بى) دەیفەرموو: (مووسا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ھەلەسايەو ھەلەناو نەو دە ئىسرائىلدا وتاریكى دا (نەو دە ئىسرائىل واتە: نەتەو دە یەعقوب) لییان پرسى: كئ لەھەموو كەسى زاناترە؟ فەرمووی: من! خودای گەورەیش (لەبەرئەو دە كەزانینی ئەم باسەى ھەوالە نەكرد بە عیلمى خودا) گلەیی لەمووسا كردو سرووش و نیگای نارد بۆى: ئەى مووسا! بەندەى كە من ھەيە ئەو لەتۆ زاناترە، ئیستا وا لە مەجمەعول بەحرەین (واتە: لەدواوانى دوو دەریای فارس و رۆم، كە ئیستا پێیان دەگوترئ: دەریای سوورو دەریای سپى، كە ئیستە ئەو جەمسەرە پارچەيە زەویيە لە ولاتى میسرە، وا لەنیوانى كیشوهرى ئاسیاو كیشوهرى ئەفریقادا، كەنالیكى گەورەى ئى ھەلەكەنراو بەناوى كەنالى سويس و بوو بەپارەوى پاچۆرى گەورە، لەدەریای سوورەو بەرەو دەریای سپى و بە پىچەوانەشەو).

مووسا فەرمووی: ئەى پەرورەدگارم! جا ئەو چۆن خۆم بگەيەنمە لای؟ فەرمووی: ماسییەك بىرژینەو لەگەل خۆتدا لە زەمیلەيەكا بیبە، جا لەكویدا ئەو ماسییەت وون كرد، ئەو بەندەيە وا لەویدا، جا لەزەمیلەيەكا ماسییەكى ھەلگرتو خۆى و یۆشەى كۆرى نوون، كە ھەم سوختەى بوو، ھەم خوشكەزای بوو، كەوتنەرئو و رویشتن ھەتا گەیشتنە لای تاویرەكەى قەراخ دەریاكە، كە خدرى زىندە لەوئ بوو، ئیتەر لەوئ سەریان نایەو دەو خەوتن، ماسییەكەیش لەزەمیلەكەدا

راپه‌پری و هاته دهره‌وه و که‌وته ناو دهریاکه‌وه، وه به‌ناو نی‌رینه‌ی ئاوی دهریاکه‌دا خنده‌کیکی بۆ خۆی دروست کردو ریگه‌ی خۆی گرته به‌رو که‌وته‌پری، خودای که‌وره‌یش شلپاوی ئاوه‌که‌ی که به‌رۆیشتنی ماسیه‌که شه‌ق ده‌بوو، وه‌ک تاقی سه‌رده‌رگا و په‌نجه‌ره کرد به توونیل له‌ژیر ئاوه‌که‌دا!

له گیرانه‌وه‌یه‌کا: له‌بن ئه‌و گا به‌رده‌دا کانی‌اوئ هه‌یه ناوی ئاوی کانی ژیا‌نه‌و ناسراوه به‌ئاوی هه‌یات، هه‌رچی شتئ له‌و ئاوه‌ی ئی بکه‌وئ، زیندوو ده‌بیته‌وه، جا ماسیه‌که له‌ئاوی ئه‌و کانیه‌ی ئی ده‌که‌وئ و ده‌جوو‌لیته‌وه و راده‌چه‌نی و له زه‌میله‌که ده‌رده‌په‌پری و ده‌چیته ناو دهریاکه‌وه، که مووسا (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه، یوو‌شه‌ی هاو‌پری له‌بیر نابئ باسی ئه‌م حاله‌ی ماسیه‌که‌ی بۆ بکا، جاما‌وه‌ی ئه‌و رۆژو شه‌و‌یکی ته‌واو هه‌تا به‌یانی ده‌رۆن، تا بۆ سه‌به‌ینئ مووسا به‌ یوو‌شه‌ع ده‌فه‌رموئ: نانی به‌یانیمان بۆ به‌یینه، به‌راستی له‌م سه‌فه‌ره‌ماندا تووشی ماندوو‌یی بووین! فه‌رمووی: هه‌تا له‌و شو‌ینه ره‌ت نه‌بوون که خودا کرد‌بووی به‌ نیشانه‌ بۆی، هه‌ستی به‌ماندوو‌یی و کفتی و شه‌که‌تی نه‌کرد، خزمه‌تکاره‌که‌ی عه‌زیزکرد: {أَرَأَيْتَ إِذْ أَرْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا - الْكَهْف - ۱۸/۶۳} :

واته: قوربان! پیم نالئی بۆچی وام به‌سه‌ره‌ات؟ ده‌زانی کاتئ گه‌یشتینه لای به‌رده‌که‌و تو نووستیت، من شتیکی سه‌یرم دی ته‌ماشام کرد و ماسیه‌ برژاوه‌که‌مان له‌ناو زه‌میله‌که ده‌رپه‌پری و خۆی فرده‌دایه ناو دهریاکه‌وه و له‌سه‌ر شیوه‌یه‌کی زۆر سه‌یرو سه‌ر سو‌رپه‌ینه‌ر به‌ناوی ئاوه‌که‌دا ده‌ستی کرد به‌رۆیشتن، من له‌بیرم چوو ئه‌م رووداو‌ت بۆ بگێرمه‌وه، دیاره شه‌یتان ئه‌وه‌ی له‌بیر برده‌مه‌وه، به‌هۆی خه‌یالی ده‌هه‌وه، فه‌رمووی: ئه‌و تونیله‌ی که بۆ مووسا و شاگرده‌که‌ی سه‌ر سو‌رپه‌ینه‌ر بوو، که بۆ ماسیه‌که له‌ غه‌م و قومووش بوو، وه‌ک بۆشایی ناو بۆری وابوو، به‌لام بۆ مووسا و شاگرده‌که‌ی سه‌ر سو‌رپه‌ینه‌ر بوو. مووسا به‌ یوو‌شه‌ی فه‌رموو: {قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَأَرْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا - الْكَهْف - ۱۸/۶۴} :

واته: دهی ئیمه بۆئمه دهگهړین، که تۆ دیوته، ئیتر ریک به شوینی خۆیاندا گهړانه وه، فهرمووی: به شوینی خۆیاندا ریک گهړانه وه و شوینه واری خۆیانان دهقاو دهق هه لگرتنه وه تا گه یشتنه وه لای تاویره که، ته ماشایانکرد وای پیاوی به نوینی خوی داپۆشیوه، جا موسا سلاوی لیکرد، خضریش (سلاوی لی بئ) فهرمووی: له کوئی لهم ولاتی تویه ئەم جوړه سلاوو رۆزباشیه ههیه! فهرمووی: من موسام. خدری زینده فهرمووی: موسای پیغه مبهری بهنی ئیسرائیل؟ فهرمووی: به ئی ئەوم، هاتووم بۆلای تۆ که لهم عیلم و زانسته نایابهی که له لای خوداوه فیڕکراوی، هه ندیکم فیڕبکهی، که ببی به هوئی گه یشتنم به رهزای خودا، خدر فهرمووی: تۆ ناتوانی له گه ل مندا، خۆت بگری و صهبر بکهی، ئەه موسا! من خودا له عیلم و زانستی خوی، بازه عیلم و زانستیکی وای فیڕکردووم، تۆ به ته وای نایزانیته و هک من شاره زاییه کی ته وای نییه له و بابه ته دا، که پیی دهگوتری: عیلمی حه قیقه ته، یا عیلمی له دوننی، یا زانستی به هره یی (عِلْمِی لَدُنِّی) وه ههروه ها تۆیش خوی مهزن له عیلم و زانستی خوی بازه عیلم و زانیارییه کی فیڕکردووی، که بریتییه له شه ریعه ته و عیلمی ظاهر، من وهک تۆ نایزانم، که وایوو وازیینه تۆ به رپگه ی خۆت و من به رپگه ی خۆم. موسا فهرمووی: {سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا - الكهف - ۶۹/۱۸}.

واته: خودا یاربئ ئەگه ر رپگه م بدهی له خزمه تتابم، ده بینی به باشی ئارام دهگرم و سه ریچی له فرمانت ناکه م، خدریش فهرمووی: {فَإِنْ أَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا - الكهف - ۷۰/۱۸}.

واته: باشه، به لām به مه رجی له شت زۆر مه کو له ره وه، هه رچیم کرد قسه مه که و هه قت به سه رمه وه نه بی، هه تا خۆم تیت دهگه یه نم.

فهرمووی: پاش ئەوه که له سه ر ئەم مه رجه رپکه و تن، هه ردوکیان له قه راخی ده ریاکه وه که و تنه ری، تا پاپۆرئ هات، قسه یان له گه لیان کرد، که هه لیان بگرن، خدریان ناسی، به بی کرئ به خۆرایی هه لیان گرت، که سواری پاپۆره که بوون، له پر

له ناکاو مووسا چاوی ئی بوو کهوا خدر به ته شوئ ته خته یه کی له ته خته کانی پاپوره که هه لکه ند، مووسا پیی فهرموو: ئه وه چیت کرد! لای خوئی ئه م پیاوانه پیاوه تیایان له گه لمان کردو به به لاش ئیمه یان سوار کردوو، که چی تو ده چیت پاپوره که یان کون ده که ی، تاکوو سهرنشینه کانی نوقم بکه ی و له ئاودا بخنکین! به راستی تاوانی گه وره و ناهه موارت کرد.

خدر فهرمووی: ها! ئه دیدی من پیی نه گوتیت که تو له گه ل مندا هه ل ناکه ییت و ناتوانی ئوقره بگری؟ مووسا فهرمووی: له بیرم نه بوو، لییم مه گره و هاوړپیه کی باش به و چاو پۆشیم ئی بکه، با نه بیت به مایه ی باری زه حمه ت بۆم. فهرمووی: ئه م جاری یه که مه یان مووسا له یادی نه بوو، فهرمووی: له و کاته دا چۆله که یی هات له سه ر لیواری پاپوره که نیشته وه و دهن دوو کیکی ژهند به ئاوی ده ریا که دا، خدر پیی فهرموو: زانیاری من و زانیاری تو له چاو زانیاری خودادا وه ک دهنووک ژهن دنی ئه م چۆله که یه وایه به م ده ریا یه دا، ئه و جا له پاپوره که هاتنه ده ری و هه ردوکیان به که ناری ده ریا که دا ده ستیان کرد به رویشتن، له ناکاو خدر چاوی که وت به کورپیکی منالکار له ناو مندا لاندایاری ده کرد، یه که سه ر پرپی کرد به سه ریاو به ده ست وه ک به چه که چۆله که سه ری هه لکه ندو ملی هه لکیشاو به بی قسه و پرسیارو چه ندو چوون کوشتی!! مووسا پیی فهرموو: { أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا - الکهف - ۷۴/۱۸ }.

واته: ئه و مندا له بی تاوان و گیانه پا که ت به ناهه ق چۆن کوشت، به بی ئه وه ی که سیکی کوشتی، له خو ته وه کوشتت؟! به راستی کاریکی زۆر نارموات کردو کاری وا ناشیرین که س په سه ندی ناکا.

له غایه توله ئموولی شه رخی تاجول ئوصولدا ده فهرمووی: ده گپرنه وه خدر له م وه لامی مووسایه زۆر تووړه ده بی، ده چی ده فه ی شانی چه پی مناله که ده رده هیئی و گوشته که ی ئی داده مالی، سه یرده که ن لیی نوو سراوه، له خواییه وه: ئه م کورپه کافره،

قەت ئىمان و باوەر ناهيئى! ئىتر مووسا هيواش دەبيتهوه. خدر دةفەر مووى: { قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ صَبْرًا - الكهف - ۷۵/۱۸ }:

واتە: كورە! مەن پەيم نەگوتى كەتۆ لەگەل مەندا هەلناكەى و ناتوانى خوت بگري و سەر لەكارى مەن دەرناكەى، لەبەرئەوه خوت پى ناگري و هەل دەدەيتى؟ پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەر مووى: (رەددى ئەم جارەى خدر توندو تيزتر بوو، لە رەددى جارى يەكەمى). مووسا فەر مووى: { إِنْ سَأَلْتَكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي، قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا - البقرة - ۷۶/۱۸ }:

واتە: ئەگەر جاريكى تر پاش ئەمجارە هەلەى وام كردو لەمەرجى خۆم دەرچووم ئىتر هاوپرەتيم مەكە، ئىتر بيانوو مەهانەت برپوم.

فەر مووى: پاش ئەوه كەوتنەوه رى و رويشتن هەتا چوئە ئاوەدانىيەك (شارى ئەنطاكيە) لەوى داواى نان و ئاويان لەهەموو خەلگى ئەو ئاوەدانىيە كرد كە بىخۆن، بەلام كەسيان قاييل نەبوون كە ميوانداريان بگەن و بەنائومىدى رويشتن، ديوارىكيان بينى خەريك بوو هەرس بهيئى و برووخى، خدر دەستىكى پيادا هيئاو راستى كردهوه. مووسا پىي فەر موو: خەلگى ئەم شارە بى ويژدان و چرووك و پيسكەن، ئەم هۆزە لای خوى ئيمە بووين بەميوانيان، كەچى نەنان و ئاويكيان پيمانداو نە ميوانداريان پى كردين، ئەگەر ئارەزووت ببوايە كريت لى وەردەگرتن و بەكرى ديوارەكەت راست دەكردهوه بۆيان.

خدر فەر مووى: { هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَبُّبُكَ بِنَاوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا - الكهف - ۷۸/۱۸ }.

واتە: ئەمە كاتى لەيەك حيا بوونەوهى مەن و تۆيە لەيەكترى، بەزووى ئەو شتەنەت بۆ روون دەكەمەوهو نەيئىيەكەيانت پى دەلیم كەتۆ خوت بۆ رانەگرا بەرابەريان. پيغەمبەر خۆمان، حەزەرتى موحەممەد (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەر مووى: (خۆزگەم مووسا زياتر ددانى بەخۆيدا بگرتبايە، هەتا خودا زياتر داستانى ئەم دوو زاتەى باس بكردايە بۆمان!)

سه‌عیدی کوری جوبه‌یر (ره‌حمه‌تی خودای لی بن) فه‌رمووی: ئیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لی بن) نه‌م نایه‌ته‌ی به‌م قیرائه‌ته‌ ده‌خوینده‌وه: {وَكَانَ أَمَامَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا} وه نه‌م نایه‌ته‌ی تریشی به‌م قیرائه‌ته‌ ده‌خوینده‌وه: {وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ}. {تاج/۴، لاپه‌رشه: ۲۴۰، چاپی چواره‌م، زنجیره: ۱، ژماره: ۲۹۷۴}.

۱۲۵۲) فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): باوی هیج

پیغه‌مبه‌ری مه‌ده‌ن به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی تردا. (۶۰۹۸ - ۶۱۱۰)

باب: فِي قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَا تَفْضَلُوا بَيْنَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ

۱۶۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا يَهُودِيٌّ يَعْزُضُ سِلْعَةً لَهُ أُعْطِيَ بِهَا شَيْئًا كَرِهَهُ، أَوْ لَمْ يَرْضَهُ، (شَكَّ عَبْدُ الْعَزِيزِ) قَالَ: لَا وَالَّذِي اصْطَفَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى الْبَشَرِ. قَالَ: فَسَمِعَهُ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَلَطَمَ وَجْهَهُ قَالَ: تَقُولُ: وَالَّذِي اصْطَفَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى الْبَشَرِ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ أَظْهَرِنَا، قَالَ: فَذَهَبَ الْيَهُودِيُّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا أَبَا الْقَاسِمِ إِنَّ لِي ذِمَّةً وَعَهْدًا، وَقَالَ: فَلَنْ لَطَمَ وَجْهِي. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لِمَ لَطَمْتَ وَجْهَهُ؟» قَالَ: قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَالَّذِي اصْطَفَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى الْبَشَرِ، وَأَنْتَ بَيْنَ أَظْهَرِنَا. قَالَ: فَغَضِبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى عُرِفَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ، ثُمَّ قَالَ: «لَا تَفْضَلُوا بَيْنَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ، فَيَصْعَقُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ. قَالَ: ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ أُخْرَى فَاكُونَ أَوَّلَ مَنْ بُعِثَ أَوْ فِي أَوَّلِ مَنْ بُعِثَ، فَإِذَا مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ أَخَذَ بِالْعَرْشِ فَلَا أَدْرَى أَحُوسِبَ بِصَعْقَتِهِ يَوْمَ الطُّورِ، أَوْ بُعِثَ قَبْلِي، وَلَا أَقُولُ: إِنَّ أَحَدًا أَفْضَلُ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى عَلَيْهِ السَّلَامُ».

{الحديث: ۶۱۰۲ = ۶۱۰۷ فم. تجريد البخاري بالكوردی/۳، رقم: ۱۰۵۲ = ۲۴۱۱، ۳۴۰۸، ۳۴۱۴، ۶۵۱۷، ۷۴۷۲، ۷۴۲۸. تحفة الأشرناف: ۱۳۹۳۹. أبو داود. السنة: ۶۷۱. ترمذی. تفسیر: ۳۲۴۵}:

نه‌بو هوره‌یره (رمزای خودای لی بن) فه‌رمووی: جارئ کابرایه‌کی جووله‌که، شمه‌کیکی خوئی دهرۆشت، نرخیکیان پیی دابوو، پیی رازی نه‌بوو، جا به‌م بوئه‌یه‌وه ناوا

سویندی خوارد: نا، بهو کهسه که مووسای هه ئبزار دووهو کردوو یه تی بهسه ر دهسته ی هه موو جیهان بهو نرخه نایدهم، فهرمووی: جا پیاوئ له موسولمانان، له کۆمه له ی یاریده ده ران، گوئی له م قسه یه ی جووله که که بوو، شه قازله یه کی ئی دهاو پئی ده لئ: چۆن وا ده لئی به م قسه یه ی تۆبی، مووسا له پیغه مبه ری ئیمه یش گه وره تره؟! فهرمووی: جووله که که چوو بو خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) عه رزیکرد: ئه ی باوکی قاسم! من نیمیم و له ئه هلی نیمم، که چی ئه وه تا فیساره هاوه لئ تۆ له سه ر شتیکی وا شه قازله یه کی ئی دام. پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) به ئه نصاریه که ی فه رموو: (بوچی شه پازلله ت له م کابرایه داوه؟). گوئی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! واوا ده لئ، شتی وایش واتای وایه که مووسا له تۆ گه وره تره، که پیغه مبه ری ئیمه ی!

فه رمووی: جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) وا تووره بوو، تووره یی به رو خساریه وه دیاربوو، پاشان فه رمووی: (له خۆتانه وه به بی به لگه یه کی رۆشن باوی هیچ پیغه مبه ری له پیغه مبه ران، مه ده ن به سه ر پیغه مبه ریکی تر دا له پیغه مبه ران، له راستیدا، له پیش رۆزی قیامه تا، که فووی یه که م ده کری به صووردا، وه ک قورئان ده فه رموئ، هه رچی وا له ئاسمانه کان و هه رچی وا له زه ویدا، خورپه یان ئی ده که وئ و له سام و بیمی نرکه و نه عه رته گه وره که هه موو له هۆش خۆیان ده چن و ده بوورینه وه، مه گه ر ئه و که سانه که به ویست و خواستی خودا، ئه م نرکه و نه عه رته یه کاریان تی ناکا) فه رمووی: (له پاشا که فووی دووه م ده کری به صووردا، هه موو زیندو ده بنه وه، من یه که م که س ده بم که زیندو ده بنه وه) یا فه رمووی: (له یه که م که سه کان ده بم که زیندو ده کری نه وه که چی له وکاته دا ده بینم وا مووسا په لاماری دامینی ته خت و باره گای خودای داوه و به توندی که مه ری عه رشی گرتووه، جا نازانم مووسا به هۆی بوورانه وه که ی کیوی طووره وه رزگاری بووه له بوورانه وه ی نه فخره ی یه که م، یا ئه و له پیش مندا هۆشی هاوۆته وه!).

پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (من شتی وا نائیم که بلیم کهسێ باشتره له یوونسی کۆری مهتتا). {تاج/۳، زنجیره: ۱۱۶، ژماره: ۳۲۰۶، ۳۲۱۵ ج/۴ + ته جریدی بوخاری به کوردی بهرگی چواره، چاپی دووهم، لاپه‌ره: ۴۷، ژماره: ۱۳۶۲ = ۳۴۱۶، ۳۴۱۵، ۴۶۰۴، ۴۶۳۱، ۴۸۰۵}.

روونکردنهوه:

۱- مه‌به‌ست له‌وه که ده‌فه‌رمووی له‌خۆتانه‌وه، به‌بێ ده‌قی رۆشن، باوی پېغەمبەرێ مه‌ده‌ن به‌سه‌ر پېغەمبەرێکی تردا، نه‌وه‌یه: که به‌بێ پێویست ئهم جوړه پرسه نه‌ووروژینرێ، یا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: که نه‌و باودانه سه‌ربکیشی بۆ که‌موکورتی پېغەمبەرێ، دها خودای گه‌وره بۆ خۆی له‌ قورئانا ده‌فه‌رمووی: {تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ} که ئهم نایه‌ته‌ پیرۆزه ده‌قیکی رۆشنه له‌سه‌رنه‌وه که هه‌ندێ له‌ پېغەمبەرەکان له‌هه‌ندیکی تریان گه‌وره‌ترن!

۲- بورانه‌وه‌که‌ی کێوی توووری هه‌زه‌رتی مووسا، له‌م نایه‌ته‌دا، له‌ سوورده‌تی ئه‌عرافدا، تو‌مارکراوه، که ده‌فه‌رمووی: {وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًا وَحَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ - الأعراف - ۱۴۳/۷}:

ئه‌وه‌تا له‌م نایه‌ته‌دا، به‌پێی به‌ئینی، مووسا ده‌چێ بۆ سه‌ر کێوی طوور که‌وا له‌ ساری سینا، له‌ ولاتی میسری نیستا، له‌وێ له‌گه‌ڵ خوادا ده‌ست ده‌کا به‌ گو‌فتو‌گو، وه‌ داوا له‌خودا ده‌کا که‌خۆی نیشانی مووسا بدا هه‌تا به‌چاوی سه‌ر له‌دنیا‌دا، ته‌ماشای بکا و زاتی خودا ببینی!! خودایش ویستی که تیێ بگه‌یه‌نی که ناتوانی نه‌و ببینی، فەرمووی: ئه‌ی مووسا! ته‌ماشای نه‌و کێوی طووره‌ بکه، من ورشه‌یه‌کی خۆمی بۆ دهرئه‌خه‌م نه‌گه‌ر خۆی بۆ راگیراو به‌رگه‌ی نه‌و ورشه‌ دهرخسته‌ی منی گرت نه‌وا تۆش ده‌توانی من ببینی و به‌رگه‌ی دهرکه‌وتنی جیلوه‌و ورشه‌ی من ده‌گری، که خودا خۆی پیشانی کێوه‌که‌دا، به‌جاری کێوه‌که‌ هه‌پروون هه‌پروون بوو له‌گه‌ڵ

تهختی زهوییه کهدا یه کسان بوو، جا مووسا له سامو هه بیته تی ئەم رووداوه سهخت و دیژواره تۆقی و له شوینی خۆیدا بوورایه وه و بئ هۆش کهوت، کاتی هۆشی هاته وه و هاته وه سه ره خو و له حاله که به باشی حالی بوو، بۆ عوزر هینانه وه فه رموو ی: ئە ی په ره و ردگاری گه وره! به راستی پاک و پیروزی و بئ گه ردی هه می شه یی هه ر بۆ تۆیه و بهس، په شی مانم له م داوایه ی که له خۆمه وه له تۆم کرد، وه من یه که م با وه رداری سه رده می خۆم).

۳- فووی یه که می ش که ده کړئ به صووردا، له م ئایه ته دا روون کرا وه ته وه، که ده فه رمو ی: {وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ - الزمر - ۶۸/۳۹}.

واته: فووی یه که م ده کړئ به که ره نا (صوور) دا، کۆتایی به ژیا نی جیهان دینئ، ئی تر به فه ره ما نی خودا، هه ر چی زیندوو هیه له ئاسما نه کان و زه ویدا، هه مووی به یه که جار ده مر ن، مه گه ر که سا نی نه بئ، که خودا له م مه رگه سا ته جیا ی کردو و نه ته وه و خوا ستی له سه ر ئه وه یه که نه مر ن، وه ک په ریه کا نی به هه شت و که سا نی تر، جا له پاش چل سا ل فووی دو وه م ده کړئ به که ره نا دا، ئی تر هه مو و زیندوو ده بنه وه و هه ر چی مر دو و هیه هه موویان له نا و خاک ده رده چن و چا وه روا نی ده که ن که چیان ئی ده کړئ!).

۱۲۵۳) باسی مه رگی مووسا پیغه مبه ر (روودو سلاوی خودای گه وره ی له سه ر بی). (۶۰۹۸ - ۶۱۱۰)

بَابُ: فِي وَفَاةِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «جَاءَ مَلَكُ الْمَوْتِ إِلَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ لَهُ: أَجِبْ رَبِّكَ، قَالَ: فَلَطَمَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَيْنَ مَلَكِ الْمَوْتِ فَقَاَهَا، قَالَ: فَرَجَعَ الْمَلِكُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فَقَالَ: إِنَّكَ أَرْسَلْتَنِي إِلَى عَبْدٍ لَكَ لَا يُرِيدُ الْمَوْتَ وَقَدْ فَقَاَ عَيْنِي، قَالَ: فَرَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِ عَيْنَهُ، وَقَالَ ارْجِعْ إِلَى عَبْدِي فَقُلْ: الْحَيَاةُ تُرِيدُ؟ فَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْحَيَاةَ، فَضَعْ يَدَكَ عَلَى مَتْنِ ثَوْبٍ فَمَا

تَوَارَتْ يَدُكَ مِنْ شَعْرَةٍ فَإِنَّكَ تَعِيشُ بِهَا سَنَةً. قَالَ: ثُمَّ مَهْ؟ قَالَ: ثُمَّ تَمُوتُ. قَالَ: فَلَا نَ مِنْ قَرِيبٍ، رَبِّ أَمْتِنِي مِنَ الْأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ رَمِيَّةً بِحَجَرٍ). قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَاللَّهِ لَوْ أَنِّي عِنْدَهُ لَأَرَيْتُكُمْ قَبْرَهُ إِلَى جَانِبِ الطَّرِيقِ عِنْدَ الْكُثَيْبِ الْأَحْمَرِ». {الحديث: ٦١٠٠ = ٦١٠٥ فم. تجريد البخاری بالكوردی / ٢، رقم: ٦٣٩ = ١٣٣٩، ٣٠٤٧، لاپه‌ره: ٥٩. چاپی یه‌که‌م، لاپه‌ره: ٧٤ چاپی سالی / ١٠١٠ از:}

ئەبو هورەیره (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: فَرِيشْتَه‌ی گِیاَنکِیْشان به فەرمانی خودا، لەشیوه‌ی پیاویکا، ده‌چێ بۆلای پیغه‌مبەر مووسا (دروودی خودای لەسەر لی) پیی ده‌لی: وه‌لامی په‌روردگارت بده‌روهه، من به‌فەرمانی خودا هاتووم که گِیاَنی تو بکیشم، تو‌ش وهره به‌ده‌نگی فەرمانه‌که‌ی په‌روردگارت‌ه‌وه! مووسا شه‌فاز‌لله‌یه‌کی لی دده‌ا، چاویکی قه‌لپووج ده‌کا) فەرمووی: جا فَرِيشْتَه‌که ده‌گه‌رپیت‌ه‌وه بۆلای خودا و پیی ده‌فه‌رموی: تو منت ناردوووه بۆلای به‌نده‌یی که‌نایه‌وی بمری، ئەوه‌تانێ مشت‌ه‌کۆله‌یه‌کی دا له‌چاوم، چاومی ته‌فاند، فەرمووی: جا خودا چاوی چاک ده‌کاته‌وه‌و، پیی ده‌فه‌رموی: بجۆروه‌و بۆلای به‌نده‌که‌م که مووسایه‌و پیی بلێ: ئایا جه‌زت له‌زیا‌نه؟ ئەگه‌ر جه‌زت له‌زیا‌نه، ده‌ستت دابنێ له‌سه‌ر پشتی جوانه‌گای، چه‌ند موو بوو به‌ژێر ده‌سته‌ته‌وه، له‌باتی هه‌ر موویی له‌و مووانه‌ سالی تریش بژی. مووسا فەرمووی: ئە‌ی په‌روردگارم! له‌پاش ئە‌وه چییه؟ فەرمووی: له‌پاش ئە‌وه‌یش هه‌ر مردنه، مووسا فەرمووی: که‌واته با ئیستابی زوو به‌زوو، به‌لام داوی له‌ خودای گه‌وره‌ کرد، که‌وا نزیکی بکاته‌وه له‌خانه‌ی پی‌رۆزه‌وه (واته له به‌یت‌وله‌قدیسه‌وه) که به‌قه‌د یه‌ک به‌رده‌ هاویژی بمینی بۆی و له‌ویدا بمری و بنیژری).

حه‌زهرت (دروودی خودای لەسەر لی) فەرمووی: (به‌خودا، ئە‌گه‌ر ئیستا له‌وی بوومایه، له‌و جی‌گه‌دا که مووسای تیا‌دا نیژ‌راوه‌ گۆ‌ره‌که‌یم نیشان دده‌ان، که‌وا له‌ته‌نیش‌ت ری‌گه‌که‌وه، له‌بن ته‌پۆ‌لکه له سووره‌که‌دایه، به‌رده‌ هاویژیکی ده‌مینی بۆ به‌یت‌ول مه‌قدیس). {ب‌روانه: ژماره: ١٦١٤ که یه‌که‌سه‌ر وا له‌دوا ئە‌م فەرمووده‌وه که‌وا‌ین له‌خزمه‌تیدا + تاج/٣، زنجیره: ١١٧، ژماره: ٣٢٠٧ = تاج/٣، زنجیره: ١١٦، ژماره: ٣٢٠٨.}

روونکردنه‌وه:

ئەم بەهرانه لەم فەرموودهیه وەرده‌گیرئ:

۱- فریشتە دەچیتە شەکل و شیوەی مرقفەوه.

۲- ئەم جوۆرە فەرموودهیه جوۆرە غەیبایەتییه‌کی واتیادا، باش وایه بەبئ زانیاری تەواو قسە‌ی ئی نه‌کری.

۳- فەرمووده‌ی پیغەمبەریش، وه‌ك قورئانی پیرۆز، لەرووی دەرگەکانیه‌وه، دوو جوۆری هه‌یه: موحکەم و مۆتەشابه‌ه، ئەوه‌ی موحکەم بئ لەهه‌موو روویه‌که‌وه (واضح الدلال) یه به‌لگه‌ی رۆشنه‌ له‌سه‌ر مه‌به‌ست، به‌لام مۆتەشابه‌ه‌که‌ی پێویستی به‌شیکردنه‌وه‌ی قوولە، له‌لایه‌ن پسیپۆرانه‌وه، وه ئەم جوۆرە فەرمووده، له ئەده‌بی هاوچه‌رخدا ناسراوه، به‌ رەمزیه‌ت.

دینی پاک و پوخت پر له‌سه‌روه‌ری
ریکی هۆشی ساخ، بئ دهردی سه‌ری
ته‌نیا ئیسلامه، گه‌ردین په‌روه‌ری
له‌سه‌ری بژئ و له‌سه‌ری به‌مرئ!
ده‌ریای بئ په‌یی پر ته‌لیسمی ژین
مه‌له‌ی تیا بکه‌ به‌رابه‌ری دین!
بخو و بخه‌وه‌و سه‌رکه‌ سه‌ر سه‌رین
دوو به‌ له‌وانه‌ی که‌وا سه‌ر سه‌رین!
به‌بئ شیاوی ته‌واوی ته‌واو
له‌ده‌ریای بئ په‌ی قه‌ت مه‌نئ هه‌نگاو
له‌سه‌فه‌ری ژین، شه‌قاو به‌شه‌قاو
خه‌لاتی خودا بنی‌ره‌ بان چاوا!
رازو نه‌ینئ و ته‌لیسمی ناو ژین
هه‌روا هه‌وا ئی هه‌ردوو دنیاو دین
مه‌ر له‌ژیر خاکی په‌یی پئ به‌رین
ئیمه‌ تا نه‌مرین زۆر بئ خه‌به‌رین!
له‌په‌ره‌ی دلت له‌جیگه‌ی ده‌فته‌ر
بنووسه‌ بآئ: (اللَّهُ أَكْبَرُ!!)
فه‌رمایشتی خوا، قسه‌ی پیغەمبەر
به‌بئ چه‌ن و چوون، وه‌ك تاجی گه‌وه‌ر

دەنئەمە سەرچاۋ، دەنئەمە سەر سەر
بە پشەتتوانى خوداى بىانى سەر
فەسەيە دەكەم بىكە بە پىۋەر
لەبەرى بە ۋەك شىعەرى زىۋەر:
بەقەد نىسكىكە دىسكى كۆمپىوتەر
بەقەد سەد زانا عىلمى وا لەبەر!!

۱۲۵۴) فەرموودەى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى): لەلاى مووساۋە

تەپەرىم لە گۆرەكەيدا نوێژى دکرد. (۶۰۹۸ - ۶۱۱۰)

باب: فِي قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَرْتُ عَلَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يُصَلِّي فِي قَبْرِه
۱۶۱۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: «أُتِيتُ (وَفِي رِوَايَةِ هَذَا) مَرَرْتُ عَلَى مُوسَى لَيْلَةَ أُسْرِى بِي عِنْدَ الْكُتَيْبِ الْأَحْمَرِ،
وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي قَبْرِه». {الحديث: ۶۱۰۷ = ۶۱۱۳ ف.م. نسائي. قِيَامُ اللَّيْلِ: ۱۶۳۱.
تحفة الأشراف: ۸۸۲} :

ئەنەسەى كورپى مالىك (رەزى خوداى ئى بىن) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى)

فەرمووى: ئەو شەۋە كە چووم بۆ ئىسرا، واتە: رۆيشتەم بۆ شەۋ رەۋى، لەرێگە
لەلاى مووسا پىغەمبەرەۋە رەت بووم، لەلاى تەپۆلگە لە سوورەكەدا بوو، لەناو
گۆرەكەيدا راۋەستابوو بەپىۋە نوێژى دکرد). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۱۶، ژمارە: ۳۲۰۸
ج/۴}.

روونکردنەۋە:

۱- بىروانە: تەجىرىدى بوخارى، ۋەرگەرۋە كوردىيەكەى، بەرگى يەكەم، لاپەرە:
۱۷۲، چاپى يەكەم، ژمارە: ۱۵۹ = ۲۱۶ فتح البارى ھەتا كۆتايى روونکردنەۋەكە.

۲- كۆمەلئ دەقى رۆشن ھەيە: لەسەرئەۋە كە پىغەمبەرەن ۋە شەھىدان لە
گۆرەكانياندا زىندوون، ۋەگيانان پەيوەندىيەكى بەھىزى ھەيە بە جەستەيانەۋە،
بەلام مەرج نىيە كە ژيانى شەھىدان ۋە پىغەمبەرەن ۋە پىاۋ چاكان، لەژيانى
دووھەمدا، بەتايبەتى لەژيانى بەرزەخ ۋە ناو گۆردا، دەقاۋ دەق ۋەك ژيانى جىھانيان
ۋابى، رەنگبى لەزۆر رووۋە، ئەم سى ژيانە جىاۋازىيان زۆر بى، واتە: ژيانى

جیهان و ژيانی به رزه خو ژيانی دوا روژ! نه مه بیرو باوهری جه ماوهری زانایانی نه هلی سوننه تو جه ماعه تن.

۳- خواپه رستی و عیاده تو په رستی خواناسان و باوپرداران له گوړو له ژيانی به رزه خو له بهه شتا، له جوړی عیاده تی ته کلیفی نین، به لکوو خودی نه م عیاده تانه خوین بۆ خاوه نه کانین جوړیکن له بههری گیانی و نازو نیعمه تی دوا روژی و له زره تی تایبه ت.

له فهرمووده ی ساختا، کو مه لئ شت له م بابته جه سپاوه: وهك نه م نویره ی مووسا له گوړه كهیدا، وهك ته وافی حه زره تی عیسا به دهوری بهی تا. {تاج/۳، زنجیره: ۱۱۷، ژماره: ۳۲۰۹ = تجرید/۴، ژماره: ۱۳۷۰ = ۳۴۴۰ فتح الباری + مسلم. ایمان: ۴۲۴، ۴۲۵، ۷۲۸۹ شیخا}.

وهك: ته لیبیه و عه مره ی مووسا یونس (بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۱۱۸، ژماره: ۳۲۱۴ = بخاری. حج)، (ته جرید/۲، لاپه ره: ۱۷۰ ج/۱، ژماره: ۷۴۷ = ۱۵۵۵ فتح الباری. موسلیمیش له میعراجدا گیراویه ته وه).

وهك بهه شتییه كان به یانیان و نیواران سوپاس و حه مدو یادو زیكرو ته سبیحاتی خودای مه زن دهكهن (تاج/۵، لاپه ره: ۷۵۲، زنجیره: ۱۴۲ اوصاف اهل الجنة ژماره: ۵۷۳۷، ۵۷۳۸. مسلم. جنه ونعیمها رقم: ۷۰۷۶، ۷۰۷۷، ۷۰۷۸ شیخا. تجرید البخاری/۳، ژماره: ۱۳۱۲ = ۳۲۴۵ فتح الباری). وهك نه وه قورئان خویننه كان له بهه شتا قورئان ده خوینن (بروانه: تاج/۴، لاپه ره: ۷، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۳۵۹۵، ۳۵۹۶ حدیثان صحیحان عند الترمذی). وهك: خویندنی سوورته تی ته بارهك له ناو گوړدا. (بروانه: تاج/۴، زنجیره: ۸۸، ژماره: ۳۶۵۶ ج/۴).

وهك: ته لیبیه و حه ج و عه مره و ته وافی بهیت له لایه نی پیغه مبه رانه وه، وهك نویرکردنی مووسا نویرکردنی عیسا نویرکردنی ئیبراهیم، كه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) له شهوی ئیسرا عدا بینویانی نویرزیان کردووه. {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۰، ژماره: ۳۱۵۷ = مسلم. ایمان: ۴۲۹} له فه تحولولهیما نه م حه دیته نه قلّ دهكا، كه بهیه قی و مه ناوی به صه حیحیان داناوه: (الأَنْبِيَاءُ أَحْيَاءٌ فِي قُبُورِهِمْ يُصَلُّونَ). واته:

پيغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) دهفهرموئ: (پيغهمبهران زيندوون له گۆرهكانيانا نويز دهكهن). شهر حى فهرموودهى ژماره (۶۱۱۳ فتح الملهم = فم).

وهك: ئەوه لهشهوئ ئيسراء دا، پيغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) بهرنويزى بۆ كۆمهلى له پيغهمبهران دهكا. {بروانه: تاج/۳، زنجيره: ۱۰۰، ژماره: ۳۱۵۷. مسلم. يمان: ۴۲۹}.

۴- كورتو پوختو بهكوردی پهتی:

(پيغهمبهران و شههيدان و پياو چاكان، لهژيانى بهرزهدا زيندوون، وه پهيوهنديان به جهستهكانيان و به گۆرهكانيانهوه ههيه، وه پهيوهندی به يهكترييهوه دهكهن، هاموشوئ ئاسمانهكان و شوينانى تر دهكهن، وه ههروهها بهشداری له بۆنه و رووداو هه گرنگهكانى جيهاندا دهكهن، وهك هاوبهشى له بۆنهى هه ج و عهمره و تهوافو نويزى جهماعهت و پيشوازی يهكترى.

لهجيهانى دووههميشا ههست بهخوشى و ناخوشى خويان و گهلهكانيان دهكهن، بهخوشى و باشى نهتهوهكانيان شادمان دهبن، بهكزى و بئ نازى و كهساسى و لاوازيان دلگران دهبن، كهيفخوش دهبن، تووره دهبن، پيدهكهتن، دهگرين، ئاگانان لهحالى ئۆمهتيان ههيه. {تاج/۳، زنجيره: ۲۰، ژماره: ۳۳۷۸ + تاج/۳، زنجيره: ۱۰۰، ژماره: ۳۱۵۵}.

لهژيانى بهرزهدا: خواپهرستى و عيبادهت و پهرستش و كارى ترى جيا جيا نهنجام دهدهن، وهك: نويزو جهماعهت و دهستنويز گرتن. {ژماره: ۱۶۳۲ = ۶۱۵۰ صحيح مسلم} و هه ج و تهوافى بهيت و عهمره و يادى خوداو نزاى باش و ئامۆژگارى خيرو سلاو و رۆژباشى و چاكوچوونى له يهكترى و وهلامدانهوى سلاو، وه زۆر له رهفتارو خو و عادهت و باوى كۆمهلايهتى جوانى دنياى لهناويانا دهمنيئ و پهپرهى دهكهن، وهك ئەوه ئادهم و ئيراهيم شانازى بهوهوه دهكهن، كه كورى خانهدان و پايه بهرزى وهك موحهممهديان ههيه، وهك: گريان و خهه خواردن بۆ جيماوى كهساسى گهلى خويان، وهك پيشوازی و چوون بهپير ميوان و چاك و چوونى.

ههروا مردوو دمتوانی په یوهندی و قسه و گوښتوگوو چاک و چونی و ته فاهوم له گهل زیندوو بکا.

وه جیاوازی زمان و دهگهزو نیشتمان و نه ته وه، نابی به پښتگر له تیگه یشتن له یه کتری {بروانه: ته جریدی بوخاری به کوردی به رگی چواره م ژماره: ۱۵۱۳ = ۳۸۸۷، ۳۲۰۷، ۳۲۹۳، ۲۴۳۰ فتح الباری}.

(کورت و پوخت: زور شت له جیهانی دوو هه ما به پیوهری ئه م جیهانی یه که مه ناپیوری، به لکوو زور شت له وجیهان ریڅ به پیچه وانه ی پیوهره کانی ئه م جیهانی یه که مه یه!).

(۱۲۵۵) باسی یادی یوسف پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی): (۶۱۱۱)

بَابُ فِي ذِكْرِ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَكْرَمُ النَّاسِ؟ قَالَ: «أَتْقَاهُمْ». قَالُوا: لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: «يُوسُفُ نَبِيُّ اللَّهِ ابْنُ نَبِيِّ اللَّهِ ابْنِ نَبِيِّ اللَّهِ ابْنِ خَلِيلِ اللَّهِ». قَالُوا: لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: «فَعَنْ مَعَادِنِ الْعَرَبِ تَسْأَلُونِي؟ خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا». {الحديث: ۶۱۱۱ = ۶۱۱۷ م. تجريد البخاري ۴/، رقم: ۱۳۴۵ = ۳۳۵۳، ۳۳۷۴، ۳۳۸۳، ۳۴۹۰، ۴۶۸۹ ز تحفة الأشراف: ۱۴۳۰۷}:

ئهو هورهيره (رهزای خودای ئی بی) دهغه رموی: له پیغه مبه ر پرسیار کرا: کام که سی گهوره ترو به ریتره؟ فهرمووی: (گهوره ترین و به ریترینیان له لای خودای گهوره، ئهو که سه یانه که زورتر له خودا برسی!). عه رزیان کرد: مه به ستمان ئه مه نیه و له م لایه نه وه لیث ناپرسین. فهرمووی: (دهی گهوره ترین و به ریترینیان به پرشته ی نه سه بو بنه چه و ره سه نامه: پیغه مبه ر یوسفه، که هه م خوی پیغه مبه ری خودایه، هه م باوکی پیغه مبه ری خودایه، هه م باپیره ی پیغه مبه ری خودایه، هه م باپیره گهوره میشی که حه زره تی ئیبراهیم خه لیله دؤستی خودایه. واته: (خلیل الله) یه. گوتیان: قوربان! مه به ستمان ئه مه یش نیه و پرسیاری ئه مه یشت ئی

ناکهین. فہرمووی: (دیوارہ لہبنہ چہی بنہ مالہ و خانہ دانہ کانی عہرہ ب پرسیار دہکھن، کہر پیک وہک کان وان، کہ ہہر کانی تاییہ تمہندی خوئی ہہیہ، چوئن جیاوازیو بہرزی و نزمی لہ نیوان کانہ کانا ہہیہ، بہہمان شیوہیش لہ نیوان بنہ مالہ کانی عہرہ بدا ہہیہ؟).

عہرزیان کرد: بہ لئ مہ بہ ستمان ئہ وانہ. فہرمووی: (دہی بزائن کہ ئہو کہ سانہ تان کہ لہ سہر دہمی پیش ہاتنی ئیسلا مہ تیدا باش بوون، ئیستاش لہ سہر دہمی ہاتنی ئیسلا مہ تیدا ہہر ئہ وانہ تان باشہ کانتانن، بہ لام بہ مہ رجئ کہ شاردازی لہ ئاییندا پھیدا بکھن و بہ جوانی رھفتاری پی بکھن!). {تاج/۴، زنجیرہ: ۱۳، ژمارہ: ۳۹۲۷ ج/۴ = چاپی چوارہم}.

روونکردنہوہ:

حہزرتی یوسف خوئی و باوکی و باپیرہی و باپیرہ گہورہی پیغہ مہر بوون، ناوی یوسفی کوری یہ عقوبی کوری ئیسحاقی کوری ئیراھیمہ (سلاوو دروودی خودایان لہ سہر بی). {بروانہ: تاج/۴، زنجیرہ: ۱۳، ژمارہ: ۳۹۲۶ ج/۴ = چاپی چوارہم}.

(۱۲۵۶) باسی یادی زہکریا (دروودی خودای لہ سہر بی). (۶۱۱۲)

باب: فِي ذِكْرِ زَكْرِيَّا عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كَانَ زَكْرِيَّا نَجَّارًا». {الحديث: ۶۱۱۲ = ۶۱۱۸ فم:}

ئہبو ہورہیرہ (رہزای خودای لہ بی) فہرمووی: پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) فہرمووی: (دروودی خودای لہ سہر بی) دارتاش بوو). {تاج/۳، زنجیرہ: ۱۸، ژمارہ: ۳۳۱۶ ج/۴}.

(۱۲۵۷) باسی یونوس (دروودی خودای لہ سہر بی). (۶۰۹۸ - ۶۱۱۰)

باب: فِي ذِكْرِ يُونُسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «قَالَ: يَعْزِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: لَا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ لِي (وَقَالَ ابْنُ الْمُثَنَّى لِعَبْدِي) أَنْ يَقُولَ أَنَا خَيْرٌ

مِنْ يُؤُسَ بْنِ مَتَّى عَلَيْهِ السَّلَامُ». {الحديث: ۶۱۰۹ = ۶۱۱۵ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۳۶۲ = ۳۴۱۶، ۳۴۱۵، ۴۶۰۴، ۴۶۳۱، ۴۸۰۵، ۴۶۳۳. تحفة الأشراف: ۱۲۲۷۲}:

نهبو هوردهیره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمووی: (واته: خودای گهوره و مهزن فهرمووی): بؤ هیج بهندهیهکی من رهوا نییه که لهخویهوه بلی: من باشترم له یونسی کوپی مهتتا). {تاج/ ۳، زنجیره: ۱۱۸، ژماره: ۲۲۱۵}.

روونکردنهوه:

۱- نهم فهرموودهیه نیمامی موسلیم (رهحمتی خودای لی بن) لهدوو مامؤستای خویهوه دهیگیپرتهوه، که (نهبوبهگری کوپی شهیه) و (موحهممهی کوپی موتهننا)ن، جیاوازییهکی زور کهم لهیهک وشهدا ههیه، لهنیوانی گیرانهوهی نهبوبهکرو موحهممهدی کوپی موتهننادا، بهم شیویهیه: له گیرانهوهی نهبوبهکرا وشهکه (لَعْبَدِي)یه، بهلام له گیرانهوهی موحهممهدی کوپی موتهننادا، وشهکه (لَعْبَدِي)یه، له وهرگهراوه کوردییهکهدا پالفتهی واتای دوو وشهکه (یا دوو لهفظهکه) رهچاوکراوه.

۲- مهبهست لهوه که دهفهرموی: بؤ هیج بهندهیی رهوا نییه، که لهخویهوه بلی... تاد، بهلام نهگهر لهخویهوه نهبوو، وه بهپی بهلگهیهکی قورئانی، یا فهرموودهیی بوو، نهوه دروسته.

(۱۲۵۸) باسی عیسا (دروودی خودای لهسمر بی). (۶۰۸۳ - ۶۰۸۹)

باب: فِي ذِكْرِ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ». قَالُوا: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ مِنْ عِلَاتٍ، وَأُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى، وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ، فَلَيْسَ بَيْنَنَا نَبِيٌّ». {الحديث: ۶۰۸۵ = ۶۰۸۶ فم. تجرید البخاری بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۳۷۱ = ۳۴۴۲، ۳۴۴۳. أبو داود. السنة: ۴۶۷۵. تحفة الأشراف: ۱۴۷۶۹}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) دەفەر مووی: خۆشەو ویست (دروودی خودای لەسەر بی)
دەفەر مووی: (لەھەردوو جیھاندا من لەھەموو کەسیکی تر، لەپیشترم بە عیسیای
کۆری مەریەم).

عەرزیا ن کرد: چۆن؟ ئەی پیغەمبەری خودا! فەر مووی: (پیغەمبەرەکان ھەموو
برای یە کترین، بەلام دایکیان جیا یە و ھەریەکی لەھەو پییەکن، گەرچی دایکیان
جیا یە (واتە: شەریعەتەکانیان جیا جیا یە) بەلام لە بنەرەتدا ئایینە کە یان یە کە، کە
خودا بە یە ک زانی و یە کتا پەرستیە، ھۆی ئەو دیش کە من لەپیشتر پیغەمبەرم
بە عیسا ئەو دیە کە لەنیوانی من و لەنیوانی ئەودا پیغەمبەری تر نییە). {تاج/۳،
زنجیرە: ۱۱۷، ژمارە: ۳۲۱۲}.

۱۲۵۹) ھەموو مندالی کاتی لەدایک دەبی شەیتان سەرە سیخورمە یەکی ئی

دەدا. مەریەم و عیسیای کۆری نەبی. (۶۰۸۳ - ۶۰۸۹)

بَابُ مَسِّ الشَّيْطَانِ كُلِّ مَوْلُودٍ إِلَّا مَرْيَمَ وَأَبْنَاهَا عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۹ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«مَا مِنْ مَوْلُودٍ يُولَدُ إِلَّا نَحَسَهُ الشَّيْطَانُ، فَيَسْتَهْلُ صَارِحًا مِنْ نَحْسَةِ الشَّيْطَانِ إِلَّا ابْنُ
مَرْيَمَ وَأُمُّهُ». ثُمَّ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: اقْرَءُوا إِنْ شِئْتُمْ: (وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ). {الحدیث: ۶۰۸۶ = ۶۰۸۹ ف.م. بخاری. تفسیر: ۴۵۴۸. تحفة الأشراف: ۱۳۲۷۶}.

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەر مووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەر مووی:
(ھەموو مندالی کاتی لەدایک دەبی، شەیتان سەرە سیخورمە یەکی ئی دەدا، بەھۆی
ئەو سەرە سیخورمە ی شەیتانەو دیە کە مندال ھەر کە لەدایک دەکەو یتە خوارو دە،
دەس بە جی ھاوار و قیژدی دەکا، بەلام عیسیای کۆری مەریەم و مەریەمی دایکی،
بەرئەم سەرە سیخورمە یە نەکەو تون).

ئەبو ھورەیرە (خودای ئی رازی بن) فەر مووی: ئەگەر حەزدە کەن بو پستیوانی ئەم
فەر موودە یە ئەم ئایەتە بخوینن:

{وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - آل عمران - ۳۶/۳} : واتە: وە

بەرستی من ئەم کچەم و نەتەو دی ئەم کچەم دەھاومە پەنای میھەربان و تەوانایی

تۆۋە، لە دەس بۆ بردن و زیان لیدانی ئیبلیسی دەرکراوی بەشپراو لە رحمەتی
(تۆ!}. {تاج/۳، زنجیرە: ۱۱۷، ژمارە: ۳۲۱۱ ج/۴}.

۱۲۶۰) فەرماشتی عیسا: باوەرم ھەبە بەخودا و چاوی خۆم بەدرۆ دەخەمەو! (۶۰۸۹ - ۶۰۸۳)

بَابُ: قَوْلُ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَكَذَّبْتُ نَفْسِي
۱۶۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «رَأَى عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَجُلًا يَسْرِقُ فَقَالَ لَهُ عِيسَى: سَرَقْتَ؟ قَالَ: كَلَّا وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، فَقَالَ عِيسَى: آمَنْتُ بِاللَّهِ، وَكَذَّبْتُ نَفْسِي». {الحديث: ۶۰۸۹ = ۶۰۹۳ فم. تجريد البخاری/۴، رقم: ۱۳۷۲ = ۳۴۴۴ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) دەفەرموئ:
(عیسای کورێ مەریەم (سلاوی خودایان ئی بن) چاوی ئی بوو، کابراییی دزی دەکا،
پیی فەرموو: تۆ دزیت دەکرد. کابراکە گوتی: نە، بەو خودایە کە ھەر خۆی
خودایە، من شتی وام نەکردوو! عیسای کورێ مەریەمیش (دروودی خودایان
لەسەر بئ) فەرمووی: باوەرم ھەبە بەخودا و چاوی خۆم بەدرۆ خستەو!!).
{تاج/۳، زنجیرە: ۱۱۷، ژمارە: ۳۲۱۳}.

روونکردنەو:

دەلێن: جارێ کویریئک و ئیفلجیئک و پیاویئکی ساخ، لەجیگەیی دەبن، ساخەکە
برئ پارە ی دەبن، لە بنمیچی جیگەکەدا دەیشاریتەو دەروا بۆ کارئ،
کەدیتەو دەروانی پارەکە نەماو، بۆ چارەسەر و راویژ دەجئ بۆلای عیسا، عیسا
دەجئ لەگەڵیا بۆ جیگە ی پارە دزراو، لئ دەپرسی: کیت لەگەڵدا بوو؟ دەلئ:
من و ئەم کویرەو ئەم ئیفلجە بووین، دیارە ئەم کویرە چاوی لئ نەبوو و
ئەمەیش ئیفلجە، کەواتە دزەکە ئەمانە نییە!! عیسا دەفەرموئ: (بە پیچەوانەو،
قاچی ئەم کویرەو چاوی ئەم ئیفلجە ئەم دزییانکردوو!!).

۵۱- نامه‌ی گه‌وره‌یی هاوهدلانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر

پیغه‌مبه‌رو ره‌زای خودای گه‌وره له یاران و هاوهدلانی بی)

کتاب فضائل أصحاب النبى (صلى الله عليه وسلم)

{بروانه: تاجول نوصول به کوردی، به‌رگی سییهم زنجیره: ۱ هه‌تا زنجیره: ۷۵
له ژماره: ۲۲۲۱ وه هه‌تا ژماره: ۲۵۸۹ له لاپه‌ره: ۵۳۰ وه هه‌تا لاپه‌ره: ۷۸۰ ج/ ۴} +
{مختصر صحیح البخاری المسمى ب(التجريد الصريح) له زنجیره: ۶۶ وه هه‌تا زنجیره:
۶۷ له ژماره: ۱۴۴۹ وه هه‌تا ژماره: ۱۵۲۲}.

۱۲۶۱) باسی به‌ه‌ره‌و گه‌وره‌یی نه‌بویه‌کری سه‌دیق (ره‌زای خودای لی بی) له‌گه‌ل

باسی فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر: (ئه‌ی نه‌بویه‌کر گومان‌ت چیه به‌و دوو که‌سه، که

خودا خو‌ی که‌سی سییه‌میانه). (۶۱۱۹ - ۶۱۲۶)

باب: فضائل أبي بكر الصديق (رضي الله عنه) وقوله (صلى الله عليه وسلم): (ما

ظنك باثنين الله ثالثهما)

۱۲۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)
قَالَ: نَظَرْتُ إِلَى أَقْدَامِ الْمُشْرِكِينَ عَلَى رُءُوسِنَا وَنَحْنُ فِي الْغَارِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَوْ أَنَّ
أَحَدَهُمْ نَظَرَ إِلَى قَدَمَيْهِ أَبْصَرَنَا تَحْتَ قَدَمَيْهِ، فَقَالَ: «يَا أَبَا بَكْرٍ مَا ظَنُّكَ بِاِثْنَيْنِ اللَّهُ
ثَالِثُهُمَا». {الحديث: ۶۱۱۹ = ۶۱۲۵ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۵۱۹ = ۳۹۲۲،
۳۶۵۳، ۴۶۶۳}:

ئه‌نه‌سی کور‌ی مالیک (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: ئه‌بویه‌کری سه‌دیق (ره‌زای خودای لی بی)

فه‌رمووی: له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا بووم، له‌سه‌فه‌ری کوچدا، له‌ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌ی چیا‌ی
سه‌ور بووین، ئه‌و ده‌سته‌یه‌ی که‌له ناموس‌لمانه‌کانی مه‌که‌که شوینمان که‌وتبوون، که یا
بمانکوژن، یا دیلمانیکه‌ن، سه‌رکه‌وتبوونه سه‌ر سه‌ربانی ئه‌شکه‌وته‌که‌و، به‌سه‌ر
سه‌رمانه‌وه راوه‌ستابوون، که ته‌ماشام کردو سه‌رم هه‌ل‌پ‌ری وا قاچی ئه‌و ده‌سته‌یه‌ی دیارن
له‌منه‌وه، عه‌رزی جه‌زده‌تم کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! خو ئه‌گه‌ر یه‌کیان ته‌ماشای
ژیرپیی خو‌ی بکا، له‌به‌رپیی خویدا ده‌مانینی و که‌شف ده‌بین و ده‌مان کوژن!

فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بڼ): (نهی نه بویه کړ! بڼ دهنګبه، نیمه دوو که سین، خودا خووی که سی سییه ممانه، دهی گومانن چیه بهو دوو که سه که خودا خووی که سی سییه میانه. واته: خه مت نه بڼ خودای گه وره له گه لمانه، که سی خودای له گه ل بڼ، که س زه فهری پڼ نابا). {تاج/۴، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۹۰۳. ته فسیری سوور هتی ته ویه}.

۱۶۲۲) فهرموودهی پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بڼ): (نه بویه کړ له گشت که س پتر پیاو هتی به سهر منه وه هیه).

باب: قَوْلُهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَمَّنَ النَّاسَ عَلَىٰ مَالِهِ وَصَحْبَتِهِ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)»
 ۱۶۲۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَقَالَ: «عَبْدُ خَيْرِهِ اللَّهُ بَيْنَ أَنْ يُؤْتِيَهُ زَهْرَةُ الدُّنْيَا وَيَبْنَ مَا عِنْدَهُ، فَاخْتَارَ مَا عِنْدَهُ». فَبَكَى أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَبَكَى، وَقَالَ: فَدَيْنَاكَ يَا أَبَانَا وَأُمَّهَاتِنَا، قَالَ: فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هُوَ الْمُخَيَّرُ، وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ أَعْلَمَنَا بِهِ، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَمَّنَ النَّاسَ عَلَىٰ مَالِهِ وَصَحْبَتِهِ أَبُو بَكْرٍ، وَلَوْ كُنْتُ مَتَّخِذًا خَلِيلًا، لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، وَلَكِنْ أُخُوَّةُ الْإِسْلَامِ، لَا تَبْقَيْنَ فِي الْمَسْجِدِ خَوْفَةً إِلَّا خَوْفَةُ أَبِي بَكْرٍ». {الحديث: ۶۱۲۰ = ۶۱۲۶ فم. تجريد البخاری ۱/، رقم: ۲۸۶ = ۴۶۶، ۳۶۵۴، ۳۹۰۴ فتح الباری. ترمذی. مناقب: ۳۶۶۰. تحفة الأشراف: ۴۱۴۵}:

نهبو سه عیدی خودی (رهزای خودای لی بڼ) فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بڼ) له سهر دوانگه دانیشیت، وتاریکی بو ماندا، فهرمووی: (خودا بهنده یه کی خووی کردووه به سهر پشک: که یا له جیهاندا بمینی و به هر مه ندبی له خویشی دنیا ی رازاوه، یان نهو به شو و باره یه هه لېگری که له لای خودا دانراوه بو، نهو بهنده یه یش نهو به شو و باره یه ی هه لېزار که له لای خودایه).

فهرمووی: جا نه بویه کری صه دیق، که گوپی له م فهرمایشته ی پیغه مبه ر بوو، دهستی کرد به گریان و زور گریا، وه فهرمووی: قوربان! نهی پیغه مبه ری خودا! باوک و دایکمان ده که یین به قوربانی تو!

فهرمووی: ئیمه ئەم گریانەى ئەومان بەلاوہ سەیر بوو!! تەنەت من لەدلى خوڤا گوتم: ئەم پیرە مێردە بو دەگری؟ لەبەرئەوہى کەخودا بەندەىەکی کردووہ بەسەرپشک لەنیوانى خوڤى جیہان و لەنیوانى ئەو بەشو بارەىەى کەوا لەلای خودا، وە بەندەکەیش بەشو بارەو بەەرەکەى لای خودای ھەلبژاردبى شتى وا گریانى بوڤجیہ؟

تومەز ئەو بەندەىەى کەکراوو بەسەرپشک و خاترخو کرابوو، لەنیوان ئەم جیہان و ئەو جیہاندا پیڤغەمبەر خوڤى بوو (دروودى خودای لەسەر بى) وە ئەبوبەکر (رەزای خودای لى بى) لەئیمە باشتر لەمەبەستى فەرموودەکەى حەزەرت (دروودى خودای لەسەر بى) تیڤگەشتبوو. پیڤغەمبەر فەرموو: (ئەى ئەبوبەکر! مەگرى، بەراستى ئەبوبەکر لەھەموو کەس زیاتر پیاوہتى بەسەرمنەوہ ھەى، چ بەگیان، چ بەسامان، ئەگەر من لە ئۆمەتم کەسێکم بگرتایە بەدۆست بو خوڤ، ئەبوبەکر ھەل دەبژاردو دەمکرد بەدۆستى گیانى بەگیانى خوڤ، بەلام کەسێ لەئۆمەتم ناگرم بەدۆست و خەلىلى تايبەتى بو خوڤ، چونکە من خودا کردوومى بەدۆستى خوڤ، بەلام لەگەل ئەمەشدا تا بلێى براىەتى و دۆستايەتى نایینى ئیسلام لەنیوانمانا پتەوو بەھیزە لەسایەى خوداوہ!). ھەتا ئەوکاتە گەل لە ھاوہلان دەرگیان لەسەر مالى مزگەوت بوو، جا پیڤغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) سەبارەت بەم بابەتە فەرموو: (ھەردەرگایى لەسەر مزگەوتە دەبى بگىرى، تەنیا دەرگای مالاکەى ئەبوبەکر نەبى!). {تاج/٤، زنجیرە: ٣، ژمارە: ٢٢٢٤، ٤/}.

١٢٦٢) خوشەویستەرىن کەس لەلای پیڤغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)

ئەبوبەکرى صەدیفە. (٦١١٩ - ٦١٣٦)

باب: أَحَبُّ النَّاسِ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَأَرْضَاهُ
١٦٢٣- عَنْ أَبِي عُمَرَ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ الْعَاصِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَهُ عَلَى جَيْشِ ذَاتِ السَّلَاسِلِ فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: أَيُّ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: «عَائِشَةُ»، قُلْتُ: مِنْ الرِّجَالِ؟ قَالَ: «أَبُوهَا»، قُلْتُ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ عُمَرُ». فَعَدَّ رَجُلًا.
{الحديث: ٦١٢٧ = ٦١٣٣ فم. تجريد البخارى/٤، رقم: ١٤٥٢ = ٣٦٦٢، ٤٣٥٨}:

ئەبو عثمان فەرمووی: عەمری کۆری عاص (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) منی کرد بە فەرماندەیی سوپای غەزای زاتو سەلاسیل، چوومە خزمەتی، عەرزیکرد: ئەو پیڤەمبەری خودا! کێ زۆر خوشەویستە لەلات؟ فەرمووی: (عائیشە). وەتم: ئەو لەپیاوان؟ فەرمووی: (باوکی عائیشە). واتە: ئەبوبەکرێ صەدیق. گوتم: لەپاش ئەوان کێی تر؟ فەرمووی: (عومەر). حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) چەند کەسیکی تریشی ژمارد کە خوشی دەوین. {تاج/۳، زنجیرە: ۳۱، ژمارە: ۲۴۱۸}.

۱۲۶۴) کۆمەڵی کاری چاکە لە ئەبوبەکرێ صەدیقدا کۆبوونەتەوە و بوون بەهۆی ئەوە کە بیکەن بە بەهەشتی
بَابُ: إِجْتِمَاعُ أَعْمَالِ الْبِرِّ لِلصَّدِيقِ وَدُخُولِهِ الْجَنَّةِ
 {پروانە: فەرموودەکە ی ئەبو هورەیرە، کە لەپیشەووە لەژمارە: (۵۴۲) دا رابورد}.

۱۲۶۵) فەرموودەکە ی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ): (من و ئەبوبەکر و عومەر باوەرمان بە مەهەییە). (۶۱۱۹ - ۶۱۳۶)

بَابُ: فِي قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): فَإِنِّي أُوْمِنُ بِهِ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ
 ۱۶۲۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَسُوقُ بَقَرَةً لَهُ قَدْ حَمَلَ عَلَيْهَا التَّفَتُّ إِلَيْهِ الْبَقَرَةُ فَقَالَتْ: إِنِّي لَمْ أُخْلَقْ لِهَذَا، وَلَكِنِّي إِنَّمَا خُلِقْتُ لِلْحَرْثِ». فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللَّهِ تَعَجُّبًا وَفَزَعًا! أَبَقَرَةٌ تَكَلِّمُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي أُوْمِنُ بِهِ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ». قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بَيْنَا رَاغٍ فِي غَنَمِهِ عَدَا عَلَيْهِ الذُّئْبُ، فَأَخَذَ مِنْهَا شَاةً، فَطَلَبَهُ الرَّاعِي، حَتَّى اسْتَنْقَذَهَا مِنْهُ، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ الذُّئْبُ فَقَالَ لَهُ: مَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبْعِ؟ يَوْمَ لَيْسَ لَهَا رَاغٍ غَيْرِي». فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللَّهِ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي أُوْمِنُ بِذَلِكَ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ». {الحديث: ۶۱۳۳ = ۶۱۳۹
 فم. تجريد البخاری/۳، رقم: ۱۰۲۲ = ۲۳۲۴، ۲۴۷۱، ۳۶۶۳، ۳۶۹۰}.

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (جاری پیاوی رەشەولایخیکی بارکردبوو، لێی دەخوری، لەوکاتەدا رەشەولایخەکه ئاوری ئی دایەووە گوتی: من بۆ ئەمە دروست نەکراوم، من بۆ جووتکردن و زەوی کیلان دروست کراوم، نەك بۆ بارو سواربوون، خودا ھەرشتیکێ بۆ شتی دروست کردووە: مەرۆق بۆ خواپەرستی، گا بۆ جووتکردن!

جا خەلکەکه لەمە سەرسام بوون و تۆقین، کە ولای قسەبکا و ھانایان برەدبەر یادوزیکری خودا و گوتیان: سوبحانەللا! نامەخوا لەکاری خوا، رەشە ولای قسە دەکا!! جا ھەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەگەر ھەندئ کەس سەرسام دەبن لەقسەکردنی ئازەلی بێ زمان، بەلام من خۆم و ئەبوبەکری صەدیق و عومەری فاروق، باوەردەکەین بەم گفتوگۆیە، سەرسام مەبن لەشتی وا، بۆ خوا چی تی دەچی، ئەو کەسە کە ئادەمیزادی ھێناوێتە قسە، دەتوانی ئازەلیش بەھینیتە قسە!).

ئەبو ھورەیرە فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (جاری گورگی مەری دەفرینیت لەبەر شوانی، شوانەکە شوینی دەکەوی و دەنیشیتە سەری، ھەتا لێ دەسینیتەو، جا گورگەکە ئاوپ لە شوانەکە دەداتەووە پێی دەلی: ئەی رۆژەکە کە رۆژ رۆژی درندەییەو، جگە لەمن شوانی تری نییە، کێ رزگاری دەکا لەچنگم!! مەردومەکە گوتیانەو: سوبحانەللا، نامەخوا لەکاری خوا، چەند جوانە! خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (من و ئەبوبەکەر و عومەر باوەر بەمە دەکەین!). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۷۱، ژمارە: ۱۹۱۹ چاپی چوارەم}.

۱۲۶۱) ھاوڕیتی ئەبوبەکری صەدیق و عومەری فاروق بۆ پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ). (۶۱۲۷ - ۶۱۵۸)

باب: مرافقة الصديق والفاروق النبى (صلى الله عليه وسلم)

۱۶۲۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: وَضَعَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَلَى سَرِيرِهِ، فَتَكَنَّفَهُ النَّاسُ يَدْعُونَ وَيُشْنُونَ وَيُصَلُّونَ عَلَيْهِ قَبْلَ أَنْ يُرْفَعَ، وَأَنَا فِيهِمْ، قَالَ: فَلَمْ يَرُعْنِي إِلَّا بِرَجُلٍ قَدْ أَخَذَ بِمَنْكَبِي مِنْ وَرَائِي، فَالْتَفْتُ إِلَيْهِ فَإِذَا هُوَ عَلِيٌّ (رَضِيَ

اللَّهُ عَنْهُ)، فَتَرَحَّم عَلَى عُمَرَ وَقَالَ: مَا خَلَّفْتُ أَحَدًا أَحَبَّ إِلَيَّ أَنْ أَلْقَى اللَّهَ بِمِثْلِ عَمَلِهِ مِنْكَ، وَإِنَّمِ اللَّهُ إِنْ كُنْتُ لِأُظُنُّ أَنْ يَجْعَلَكَ اللَّهُ مَعَ صَاحِبَيْكَ وَذَٰكَ أَنِّي كُنْتُ أَكْثَرُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «جِئْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَدَخَلْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَخَرَجْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، فَإِنْ كُنْتُ لِأَرْجُو أَوْ لِأُظُنُّ أَنْ يَجْعَلَكَ اللَّهُ مَعَهُمَا».

{الحديث: ٦١٣٧ = ٦١٤٣ فم. تجريد البخارى/٤، رقم: ١٤٥٧ = ٣٦٧٧، ٣٦٨٥} :

تیبینو عه‌بباس (رهزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: له‌پاش پی‌کانی عومه‌ر (رهزای خودای لی بی) کاتی مرد، له‌سهر داره تهرمی، تهرمی عومه‌ریان دانابوو، خه‌لکه‌که ده‌ورده‌یان لیی دابوو، بوی ده‌پارانه‌وده وه‌سپی باشیی نه‌ویان ده‌کردو نویژیان له‌سهر تهرمه‌که‌ی ده‌کرد، من خو‌میان تیادابووم، نه‌مه‌یش له‌پیش نه‌وده‌دابوو که بیبه‌ن بینیزن، له‌ناکاو نه‌وه‌نده‌م زانی پیاوی له‌ پشتمه‌وه ئانیسکی دانا له‌سهر سه‌رشانم، که ئاورم لی دایه‌وه، ته‌ماشایم کرد عه‌لی کوری نه‌بو طالیب بوو (رهزای خودای لی بی)، جا ره‌حه‌ته‌ی نارد بو عومه‌رو فه‌رمووی: نه‌ی ره‌حه‌ته‌ی خودات لی بی، کاریکی مه‌ردانه‌ی وات کردوه که که‌سیکی ترت نه‌هیش‌توته‌وه، له‌پاش خو‌ته‌وه، که که‌زبکه‌م ره‌فتاری نه‌و بگرمو به‌مانه‌ندی کرده‌وی نه‌وده‌و بچه‌وه دیداری خودا جگه‌ له‌خوت، به‌راستی بوویت به‌سهر مه‌شقی ههره‌ بالا بو‌مان، سویندم به‌خودا به‌راستی هیوام وابوو که خودا به‌سهر به‌رزی شادت بکاته‌وه به‌ دیداری ههردوو هاوړپکانت، که پیغه‌مبه‌رو نه‌بویه‌کرن، چونکه‌ گه‌لی جار من ده‌مژنه‌وت له‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) باسی پیکه‌وه ژیانی خو‌شیی خو‌ی و ئیوه‌ی به‌شانازییه‌وه ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: (من و نه‌بویه‌کرو عومه‌ر چووین بو‌ نه‌وی، وه‌من و نه‌بویه‌کرو عومه‌ر چووین بو‌ ماله‌وه، وه‌من و نه‌بویه‌کرو عومه‌ر ده‌رچووین بو‌ فیساره‌ شوین!).

نه‌وجا عه‌لی فه‌رمووی: (هه‌میشه‌ من ئومیدم به‌ لوتفی خودا وابوو که شادت بکا به‌ههردوو هاوړه‌لکه‌ت، وات: به‌ پیغه‌مبه‌رو به‌ نه‌بویه‌کر).

۱۲۶۷) دانانی نه بوبه کړی صه دیق به جینشین (رهزای خودای لی بی). (۶۱۱۹-۶۱۲۱)
باب: اِسْتِخْلَافُ الصَّدِیقِ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ)

۱۶۲۶- عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ قَالَ: سَمِعْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا)، وَسَلِّتُ مَنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُسْتَخْلَفًا لَوْ اسْتَخْلَفَهُ؟ قَالَتْ: أَبُو بَكْرٍ، فَقِيلَ لَهَا: ثُمَّ مَنْ بَعْدَ أَبِي بَكْرٍ؟ قَالَتْ: عُمَرُ. ثُمَّ قِيلَ لَهَا: مَنْ بَعْدَ عُمَرَ؟ قَالَتْ: أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ. ثُمَّ انْتَهَتْ إِلَى هَذَا. {الحديث: ۶۱۲۸ = ۶۱۳۴ فم}:

نیبنو نه بی موله یکه فهرمووی: من گویم لی بوو، پرسیار له عائشه کړا: پیغه مبه (دروودی خودای له سر بی) کی دکرد به جینشین نه گهر له پاش مهرگی جینشینی بوخوی دابنایه؟ فهرمووی: نه بوبه کړی صه دیق. عه رزیان کرد: نهی دوی نهو کی تری دکرد به جینشینی خوی له پاش نه بوبه کړ؟ فهرمووی: عومه ر، دیسان عه رزیکړا: نهی دوی عومه کی دکرد به جینشین نه گهر جینشینی دیاری بکردایه له دوا عومه؟ فهرمووی: نه بو عوبه یده کوری جه رراح. نیتر عائشه لیږدها کو تای پی هیناو باسی جینشینی تری نه کرد له پاش نه بو عوبه یده.

روونکر نه وه:

وهك بلّیت عائشه (رهزای خودای لی بی) نه وه لاهه خوی له فهرمووده وه هه لّینجایی، که ده فهرموئ: له غه زای موته دا جه زومت (دروودی خودای له سر بی) زهیدی کوری حاریتی کرد به سر کرده سوپاکه، له پاشا فهرمووی: (نه گهر زهید کوژرا نهوا جه عفه ره شوینی نهو سر کرده به، نه گهر جه عفه ریش کوژرا عه بدوللای کوری رهواحه سر کرده به). {بخاری. مغازی: ۴۲۶۲. تاج: ۴، زنجیره: ۱۰۰، ژماره: ۴۶۴۰ چ/۴}.

{بروانه: فهرمووده ژماره: (۱۶۲۸) که له پاش یه ک فهرمووده تر دیت}.

۱۶۲۷- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ امْرَأَةً سَأَلَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا، فَأَمَرَهَا أَنْ تَرْجِعَ إِلَيْهِ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ جِئْتُ فَلَمْ أَجِدْكَ. قَالَ أَبِي: كَأَنَّهَا تَعْنِي الْمَوْتَ. قَالَ: «فَإِنْ لَمْ تَجِدْنِي فَأْتِي أَبَا بَكْرٍ». {الحديث: ۶۱۳۵ = ۶۱۳۵ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۴۴۹، ۳۶۵۹، ۷۲۲۰، ۷۳۶۰}:

موحه ممه دی کوری جوبه پیری کوری موطعیم (رهزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: باوکم
 فهرمووی: ژنی هاته خزمه تی حه زرهت (دروودی خودای لهسهر بئ) داوای شتیکی لئ کرد،
 له وکاته دا پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بئ) ئەو شته ی نه بوو، فهرمووی پئی: جاریکی تر
 وهر وه ژنه کهیش گوتی: ئەی پیغه مبه ری خودا! ئەگەر هاتمه وه و تۆم دهست
 نه کهوت بچم بۆلای کئ که له باتی خۆت به ئینه کهت جی به جی بکا بۆم؟ ژنه که له م
 پرسیاره وه ک بلئیت مبهستی ئەوه بوو، ئەگەر من هاتمه وه و تۆ مردبووی، بۆ
 موراجهعه بچم بۆلای کئ ئەی پیغه مبه ری خودا! فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بئ):
 (ئەگەر هاتیته وه و منت دهست نه کهوت، بچۆ بۆلای ئەبویه کر، ئەو له باتی من
 کاره کهت بۆ جی به جی دهکات). {تاج/۳، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۲۴۵۹ ج/۴}.

۱۶۲۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فِي مَرَضِهِ: «ادْعِي لِي أَبَا بَكْرٍ أَبَاكَ، وَأَخَاكَ، حَتَّى أَكْتُبَ كِتَابًا، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ
 يَتَمَنَّى مُتَمَنٍّ، وَيَقُولَ قَائِلٌ أَنَا أَوْلَى، وَيَأْبَى اللَّهُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَّا أَبَا بَكْرٍ». {الحدیث:
 ۶۱۳۱ = ۶۱۳۷ فم. تجرید البخاری بالكوردی. المجلد/۵، رقم: ۱۸۶۵ = ۵۶۶۶،
 :{۷۲۱۷}

عائیشه (رهزای خودای لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بئ) لهو نه خویشیهیدا
 کهتیا مرد، فهرمووی: ئەی عائیشه! ئەبویه کری باوکت و براکهتم بۆ بانگ بکه،
 ههتا وهصیتنامه ی بنووسم بۆ ئەبویه کر که له پاش مه رگی خۆم ئەو جینشینم
 بئ، نه بادا هه رکهسه بۆ خۆی هه ولېدا بۆ شوینه کهم و بلئ: جینشینی هه قی منه و
 بۆ من رهواتره و برۆبیانوو بۆ ئەمه بدۆزنه وه. به لām نا، پئویست به نووسینی
 راسپیرینامه ناکا، چونکه نه خودا شتی وا دهکا، که جگه له ئەبویه کر کهسئ ببئ به
 جیگه نشینم، نه موسولمانانیش شتی وا قه بوول دهکهن و جگه له ئەبویه کر
 به کهسی تر رازی نابن که له پاش خۆم ببئ به جینشینم).

ئەوه و بوو وابوو له پاش مه رگی حه زرهت (دروودی خودای لهسهر بئ) ئەبویه کر به
 هه لئبژاردن کرا به جینشین!

۱۲۶۸) باسی به هره و گوره یی عومهری کوری خه طاب (رهزای خودای لی بی).

(۶۱۳۷ - ۶۱۵۸)

باب: فضائل عمر بن الخطاب (رضی الله عنه)

۱۶۲۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُ النَّاسَ يُعْرَضُونَ عَلَيَّ، وَعَلَيْهِمْ قُمْصٌ، مِنْهَا مَا يَبْلُغُ الثَّدْيَ، وَمِنْهَا مَا يَبْلُغُ دُونَ ذَلِكَ، وَمَرَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَعَلَيْهِ قَمِيصٌ يَجْرُهُ»، قَالُوا: مَاذَا أَوَّلْتَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الَّذِينَ». {الحديث: ۶۱۳۹ = ۶۱۴۵} فم. تجريد البخاری/۱، رقم: ۲۲ = ۲۳، ۳۶۹۱، ۷۰۰۸، ۷۰۰۹. ترمذی. رؤیا: ۲۲۸۵. نسائی. إيمان: ۵۰۲۶. تحفة الأشراف: ۶۷۰۰:

ئه بو سه عیدی خودری (رهزای خودای لی بی) فه رمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) فه رمووی: (نووستبووم له خه و ما ئه و خه لکه م پی نیشان دران، هه موو سهه و کراسیان له بهردا بوو، هه یان بوو کراسه که ی زور کورمت بوو ده که یشته سهه مه مکی و هه یان بوو له وه زیاتر یا که متر بوو، به لام که سهه ی عومهری کوری خه تاب هات و ئه و به بهرده م ما رانوینراو رمت بوو، ته ماشام کرد کراسیکی ئاودامانی له بهردا بوو له بهر پیی ده خشا).

عه رزیان کرد: قوریان! ئه ی پیغه مبهه ی خودا! ئه و مت به چی خه و په رژین کردو به چی لیکت دایه وه؟ فه رمووی: (به ئایین!).

روونکردنه وه:

کراس له خه وندا ئایینه، هه تا باش و داپوشهرو تیرو ته سهل بی و اتای وایه خاوه نه که ی ئایینی قایمتره.

۱۶۳۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ رَأَيْتُ قَدَحًا أُتِيَتْ بِهِ فِيهِ لَبَنٌ فَشَرِبْتُ مِنْهُ حَتَّى إِنِّي لَأَرَى الرَّيَّ يَجْرِي فِي أَظْفَارِي، ثُمَّ أُعْطِيتُ فَضَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ». قَالُوا: فَمَا أَوَّلْتَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْعِلْمُ». {الحديث: ۶۱۴۰ = ۶۱۴۶} فم. تجريد البخاری بالكوردی. المجلد الأول، رقم الحديث: ۷۱ = ۸۲، ۳۶۸۱، ۷۰۰۶، ۷۰۰۷، ۷۰۲۷، ۷۰۳۲:

عەبدوللای کورپی عومەر (رهزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پیڤه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بێ) فەرمووی: جاری خه‌وتبووم، له‌خه‌وما کاتیچکم زانی پیاڵه‌یی شیریان هینا بۆم، جا خۆم لییم خواردوه‌وه‌تا ته‌واو ته‌واو پاراو بوومو شیر له‌سهری په‌نجه‌گانه‌وه‌ سه‌ر ریژی ده‌کردو له‌ لووتمه‌وه‌ هاته‌وه‌، ئه‌نجا پاشماوه‌که‌ی خۆم دا به‌ عومه‌ری کورپی خه‌تاب، عه‌رزبان کرد: ئه‌ی پیڤه‌مبهری خودا! ئه‌وه‌ به‌چی لێک ده‌ده‌یته‌وه‌؟ فەرمووی: (به‌زانین).

له‌په‌ره‌ی دلت له‌جیگه‌ی ده‌فته‌ر
بنووسه، بآی: (اللَّهُ أَكْبَرُ)
وه‌ک له‌وحو‌لمه‌حفوز نه‌خشه‌ی بوونه‌وه‌ر
نووسرا له‌ له‌وحی سنگی پیڤه‌مبەر
په‌نجه‌ی چون قه‌ئه‌م، سینگی چون ده‌فته‌ر
نووسرا له‌دوو تووی زانین سه‌راسه‌ر
مه‌لێ چۆن چۆنی جیی ده‌بیته‌وه‌
ره‌خنه‌ی وابخه‌ ژیری پیته‌وه‌!!
(گه‌ر زه‌ری شو‌عوور وه‌ها پیته‌وه‌
که‌ گو‌تت خودا ده‌بریته‌وه‌!!)
پی‌وه‌ری ژیری بکه‌ به‌را‌به‌ر
شت له‌گه‌ل شتا بکه‌ به‌را‌به‌ر:
به‌قه‌د نی‌سکیکه‌ دی‌سکی کو‌مپیته‌ر
به‌قه‌د سه‌د مه‌لا عیله‌ی وا له‌به‌ر

١٦٣١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُنِي عَلَى قَلْبٍ عَلَيْهَا دَلْوٌ، فَتَزَعْتُ مِنْهَا مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَخَذَهَا ابْنُ أَبِي قُحَافَةَ فَتَزَعَهَا بِهَا ذُنُوبًا أَوْ ذُنُوبَيْنِ وَفِي نَزْعِهِ ضَعْفٌ (وَاللَّهُ يَغْفِرُ لَهُ) ثُمَّ اسْتَحَالَتْ غَرِبًا فَأَخَذَهَا ابْنُ الْخَطَّابِ، فَلَمْ أَرِ عَبْقَرِيًّا مِنَ النَّاسِ يَنْزِعُ نَزْعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، حَتَّى ضَرَبَ النَّاسُ بَعْطَنٍ». {الحديث: ٦١٤٢ = ٤١٤٨ فم. بخاری. فضائل أصحاب النبي: ٣٦٦٤، ٧٠١٩، ٧٠٢٠، ٧٠٢١}:

ئەبو هورەیره (رهزای خودای ئی بێ) فەرمووی: له‌ پیڤه‌مبهرم بیست ده‌یفه‌رموو: (جاری خه‌وتبووم، له‌خه‌وما له‌سه‌ر بیرئ بووم، سه‌تلیکی له‌سه‌ر بوو، چه‌نده‌ی خودا چه‌زی

لهسهری بوو ئاوم بهو سهته لى هه لگوزى، لهو کاته ئه بوبه کړو عومه ريش په یدابوون، له پاش من ئه بوبه کړی کورې ئه بو قوحافه دؤلچه (سه تل) که ی هه لگرتو به کړیکه وه، دؤلچه یی، دوو دؤلچه ئاوی هه لکیشا، خودای گه وره به به خشى خوی لى ببورى، نه نجا عومه رى کورې خه طاب له ده ستى ئه بوبه کړی ودرگرتو دؤلچه که له ده سنتى عومه ردا بوو به سه تلکى گه وره، که به قه د مه شکه یی گاوه س ئاوبگرى، که سم نه دیوه لهو خه لکه، که ئاوا وهک عومه ر بلیمه ت بى و ئاوا به هه لپه و هه لمه ت و ده ست و بر دبی، جا عومه ر به شیوه یه کى وا ئاوی زور کړد، هه تا خه لکه که له ده وری بیر که په چه یان بو ئاژه له کانیا ن به ست، بو حه وانه و هیان له پاش پاراو بوون). {تاج/ ۴، زنجیره: ۴، ژماره: ۴۲۵۱ ج/ ۴}.

روونکر دنه وه:

نه وه وى (رحمه تى خودای لى بى) ده فهرموى: زانا کان (رحمه تى خودایان لى بى) ده فهرموون: نه م خه ونه ی پیغه مبه ر (دروودى خودای له سهر بى) نموونه یه کى روون و ئاشکرایه بو حالى ئه بوبه کړو عومه ر، له کاتى جینشینیا ندا، له پاش پیغه مبه ر، که چو ن نه مانیش شو ی پی حه زره تیان هه لگرتو وه و به سوننت و ره فتارى جوانى نه و کاریان کړدو وه و بوون به مایه ی رحمه ت و پیت و فهر و سوود بو سهرجه مى خه لک.

۱۶۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ رَأَيْتُنِي فِي الْجَنَّةِ، فَإِذَا امْرَأَةٌ تَوَضَّأُ إِلَى جَانِبِ قَصْرِ، فَقُلْتُ لِمَنْ هَذَا؟ فَقَالُوا: لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ. فَذَكَرْتُ غَيْرَةَ عُمَرَ، فَوَلَّيْتُ مُدْبِرًا». قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَبَكَى عُمَرُ وَتَحَنَّنَ جَمِيعًا فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ قَالَ عُمَرُ: يَا أَبَى أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعَلَيْكَ أَغَارٌ؟ {الحديث: ۶۱۴۸ = ۶۱۵۴ م. تجريد البخارى/ ۴، رقم: ۱۴۵۸ = ۳۶۷۹، ۵۲۲۶، ۷۰۲۴}:

ئه بو هورهیره (ره زای خودای لى بى) له پیغه مبه ره وه (دروودى خودای له سهر بى) فهرمووى: (خه و تبووم، وا له خه وما وام له به هه شتا، ته ماشام کړد و ئا فره تى نازدار له پال ته لاریکا ده سنو یژ ده گرى. گوتم: نه م کو شک و ته لاره هی کیه؟ گو تیان: هی

عومهری کوری خهتابه، جا ویستم که بچه ناوی و لهناووه تهماشای بکه، بهلام کهیادی غیرهتی عومهرم کهوتهوه، کهچهنده بهتهنگ ناموسهوه دیت ئیتر نهچوومه ژوورهوه و بهرو دوا گهرامهوه).

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بین) فهرمووی: ئیمه هه موومان لهو کوری دانیشتنی پیغه مبهردا نامادهبووین، عومهریش لهوی بوو، لهخوشیدا دهستی کرد بهگریان، لهپاشا عومهر فهرمووی: ئهی پیغه مبهری خودا! باوک و دایکم بهقوربانت بن، چون دل لهتو پیس دهکههه). {تاج/۳، زنجیره: ۴، ژماره: ۳۲۴۹، ۳۲۴۸}.

۱۶۳۳- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اسْتَأْذَنَ عُمَرُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَعِنْدَهُ نِسَاءٌ مِنْ قُرَيْشٍ يُكَلِّمْنَهُ وَيَسْتَكْثِرْنَ، عَالِيَةً أَصَوَاتُهُنَّ، فَلَمَّا اسْتَأْذَنَ عُمَرُ، قُمْنَ يَبْتَدِرْنَ الْحِجَابَ فَاذِنَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَضْحَكُ، فَقَالَ عُمَرُ: أَضْحَكَ اللَّهُ سِنَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَجِبْتُ مِنْ هَؤُلَاءِ اللَّاتِي كُنَّ عِنْدِي، فَلَمَّا سَمِعْنَ صَوْتَكَ ابْتَدَرْنَ الْحِجَابَ»! قَالَ عُمَرُ: فَأَتَى يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يَهْبَنَ. ثُمَّ قَالَ عُمَرُ: أَيْ عَدْرَاتِ أَنْفُسِهِنَّ أَتَهَبْنَنِي وَلَا تَهَبْنَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! قُلْنَ: نَعَمْ أَنْتَ أَغْلَظُ وَأَقْظُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا لَقِيكَ الشَّيْطَانُ قَطُّ سَالِكًا فَجًّا، إِلَّا سَلَكَ فَجًّا غَيْرَ فَجِّكَ». {الحديث: ۶۱۵۲ = ۶۱۵۸ فم. بخاری. بدء الخلق: ۳۲۹۴، ۳۶۸۳، ۶۰۸۵}:

سهعدی کوری ئهبو وهققاص (رهزای خودای ئی بین) فهرمووی: دهستهیی لهژنانی قورهیش لهلای چهزرت دهبن و گوشتوگووی لهگهل دهکهن بهدووورو دریزی، لهبهه غهلبهغهئبی خویمان دهنگی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بین) کپ دهکهن، جا لهوکاتهدا عومهر داوای ریگه دهکاو مؤلته دهخوایی کهبچی بولای چهزرت (دروودی خودای لهسهه بین). ئیتر ژنهکان گورج ههل دهستن و خویمان گورج دهکهنهوه و خویمان دهییچنهوه و دهیانهوی برپون، پیغه مبههیش (دروودی خودای لهسهه بین) ریگه دهدا به عومهر و عومهر دهچیته ژوورهوه، دهروانی و چهزرت (دروودی خودای لهسهه بین) پی دهکهنی، دهلی: ئهی

پيغهمبهری خودا! یاخودا پيکه نینی خیرت بی، خیره وا پیده که نی؟ ده فهرموو: (سهیرم هات لهم ژنانه که له لای منن، ههر که گوپیان له دهنگی تو بوو گورج به لاماریاندا، خوین گورج کرده ووهو په چه یان گرت ووهو خوین گرد کرده ووهو! عومهر کوتی: قوربان! نهی پيغهمبهری خودا! هه ق و ابو که ئه مانه شهرمو شکو له تو پتر بکه، نه نجا عومهر به ژنه گانی فهرموو: نهی دوژمنانی خوټان! چوټن سام له من ده که نو که چی سام له حه زرت ناکه!

گوتیان: ناخر تو مؤنیت و پیاویکی گه ئی ره قو توندو تیریت، به لام حه زرت (دروودی خودای له سر بی) زور به نه زاکه تو نه رمونیان و هییدییه. جا حه زرت (دروودی خودای له سر بی) فهرموو: (به سه، نهی کوری خه تاب! ئه م به سه زمانه له کوو دهرقه تی تو دین، تو شهیتان دهرقه تی نایی، به وکه سه که ره وانی منی وا له ده سنا تو له ههر ریگه به که وه برپویت، شهیتان له ترسی تو به و ریگه به دا ناروات!). {تاج/۳، زنجیره: ۴، ژماره: ۳۲۴۸، ج/۴ = چاپی چواره م}.

۱۶۳۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: «قَدْ كَانَ يَكُونُ فِي الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ مُحَدِّثُونَ، فَإِنْ يَكُنْ فِي أُمَّتِي مِنْهُمْ أَحَدٌ، فَإِنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ مِنْهُمْ». قَالَ ابْنُ وَهْبٍ: تَفْسِيرُ مُحَدِّثُونَ: مُلْهُمُونَ. {الحديث: ۶۱۵۴ = ۶۱۶۰ فم}:

عائیشه (رهزای خودای بی) فهرموو: جاران پيغهمبهر (دروودی خودای له سر بی) دهی فهرموو: (له پيشينان، له نه وهی ئيسرائيل، له هوژی جووله که، گه ئی پیاوی واهه بوون، له گهل نه ووهدا که پيغهمبهریش نه بوون، به لام قسه یان راست دهرده چوو، وهک خودا بیخاته ناو دلایان و ابو، یا فریشته قسه یان بو بکا ناوا، جا ئه گهر له ئومه تی مندا، له م جوړه پیاوانه هه بی، عومهر به کیکه له وان!).

رشته (سه نه دی) ئه م فهرمووده به ئاویه:

۱- نیمامی موسلیم.

۲- نه بو طاهر، که ناوی ئه حمه دی کوری عه مری کوری سه رحه.

۳- عہدوللای کوڑی وەھب.

۴- ئیبراھیمی کوڑی سەعد.

۵- لەباوکیەوہ کہ سەعدی کوڑی ئیبراھیمە.

۶- لە ئەبو سەلەمەوہ.

۷- لە عائیشەوہ.

۸- لە پیغەمبەرەوہ.

جا عہدوللای کوڑی وەھب واتای (مُحَدَّثُونَ) لەدەقی فەرموودەکەدا بە (مُلْهُمُونَ) لێک دەداتەوہ.

روونکردنەوہ:

زاناکان دەفەرموون: ئەم فەرموودەیە بەلگەیە لەسەرئەوہ کہ پیاو چاکانی ئەم گەلی ئیسلامەیش وەک پیاو چاکانی گەلە پیشینەکان، ئەولیایان، تیادەبی و کەرامەتیان ئی روودەدا وە ئەم فەرموودەیە باشترین بەلگەیە لەسەر هەبوونی کەرامەت. {بەروانە: تەجریدی بوخاری/۱/۲۹۰، ژمارە: ۲۸۵ = ۴۶۵ فتح الباری}.

۱۶۳۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): وَافَقْتُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ فِي ثَلَاثٍ: فِي مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ، وَفِي الْحِجَابِ، وَفِي أَسَارَى بَدْرٍ. {الحديث: ۶۱۵۶ = ۶۱۶۲ فم. تجريد البخاری/۱، رقم: ۲۵۵ = ۴۰۲، ۴۴۸۳، ۴۷۹۰، ۴۹۱۶}:

دریژە ئەم فەرموودەیە لە تەجریدی بوخاریدا ئاوەهایە:

ئیبنو عومەر فەرمووی: پیشەوا عومەر (ڕەزای خودایان ئی بێ) فەرمووی: لەسایە خوداوہ، لەم سێ پرسە (مەسەلەییە)دا رای من لەگەڵ فەرمانی پەروەردگاری گەورەما یەکی گرت:

یەکەم: عەرزی پیغەمبەرم کرد: ئەو پیغەمبەری خودا! خۆزگە مەقامی ئیبراھیممان دەکرد بەنوێژگا! واتە: ئەو شوپنەیی کہ لەکاتی دروستکردنی کەعبەدا ئیبراھیم تیادا رادەووستا، دەمانکرد بەجیگە نوێژ، جا بەم بۆنەییەوہ ئەم ئایتە هاتە خوارەوہ: {وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى - البقرة}.

واتە: لە مەقامى ئىبراھىم جېگە نوپۇز وەر بگرن و نوپۇزى سوننەتى تيا بکەن بۇخوتان.

دوووم: گوتە: ئەى پېغەمبەرى خودا! خۆزگە فەمانت دەکرد بەژنەكانت بەلەچك كردن و خۆ داپۆشین، واتە: لەپیاوی بیگانە چارشىو بگرنەو، یا لەپشتى پەردەو قسەو گەفتوگۆیان لەگەلدا بکەن، چونکە چاك و خراپ قسەیان لەگەل دەکەن، جا بەم بۆنەیه شەو ئەیه تى حىجاب هاتە خوارەو کە دەفەرموى: {وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ - الْأَحْزَاب - ۳۳/۳۵}.

واتە: کاتى قسەو گەفتوگۆتان لەگەل ژنەکانى پېغەمبەردا کرد، وەك ئەو داواى ناوى، نانێ، روونکردنەو، پرسیاریکی شەرعتان لى کردن، لەپشتى پەردەو، وەك دیوارو دەرگاو پەردەى ناو بارەگا، قسەیان لەگەلدا بکەن.

سییەم: کاتى کە ژنەکانى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) لەبەر هەوێبارى یەکتەری، گەلەکۆمەیان لە حەزەرت کرد، منیش پێیانم گوت: هیوا وایە ئەگەر تەلەقتان بدا خودا لەباتى ئیووە چەند ژنیکی باشتەرى پى بدا) جا لەم روویە شەووە ئەم نایەتە هات بۆ پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) کە دەقى هیواکەى منە: {عَسَى رَبُّهُ أَنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَ - التَّحْرِيم - ۵}.

روونکردنەو:

لە فەتحو مۆلەهیمدا دەفەرموى: تەفصیلی ئەم فەرموودەیهى ئیمامى موسلیم لەبوخاریدا، بەم شیوەیهیه کە لەپیشەو نووسرا. بەلام ئەوێندە هەیه لێردە موافەقەى سییەم ئەمەیه کە دەفەرموى: {وَفِي أَسَارِي بَدْرٍ}. کە روونکردنەوێ ئەم بێرگەى سییەمەیش لەپیشەو، لەم پەراوێ پیرۆزەدا، لەژمارە (۱۱۵۸) دا رابورد، لەزنجیرە (۹۲۴).

۱۶۳۶ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا تُوفِيَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ابْنِ سُلُوكٍ، جَاءَ ابْنُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلَهُ أَنْ يُعْطِيَهُ قَمِيصَهُ أَنْ يَكْفَنَ فِيهِ أَبَاهُ، فَأَعْطَاهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْهِ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُصَلِّيَ عَلَيْهِ، فَقَامَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَأَخَذَ بِثَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَقَدْ نَهَاكَ اللَّهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّمَا خَيْرَنِي اللَّهُ فَقَالَ: (اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ)، وَسَازِيدُ عَلَى سَبْعِينَ». قَالَ: إِنَّهُ مُنَافِقٌ، فَصَلَّى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ). {الحديث: ۶۱۵۷ = ۶۱۶۳. فم. تجريد البخاري بالكوردی/۲، رقم: ۶۰۹ = ۱۲۶۹، ۴۶۷۰، ۴۶۷۲، ۵۷۹۶. تحفة الأشراف: ۷۸۲۶}:

ئيبينو عومهر (رمزای خودایان لی بئی) فهرمووی: که عهبدوللای کوری ئوبهیی کوری سهلوول (سهروکی ناپاکانی مه‌دینه) مرد، عهبدوللای کوری ئەم عهبدوللایه، که یه‌کی بوو له هاوه‌له راست و دروسته‌کانی چه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) هات بولای چه‌زهرت، عه‌رزیکرد: ئەهی پیغه‌مبه‌ری خودا! کراسییکی خۆتم پی بده، تا بیکهم به‌کفن بو باوکم، به‌لکوو به‌ پیروزی ئەو کراسه‌ی تو سزای له‌سه‌ر سووک ببی، ئەویش کراسییکی خۆیی پیدای، له‌پاشا داواشی لی کرد که نوپژی مردووشی له‌سه‌ر بکا. پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) هه‌لسا که‌بجی نوپژی له‌سه‌ر بکا، عومهر هه‌لسا جله‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری گرت و عه‌رزیکرد: قوربان! ئەهی پیغه‌مبه‌ری خودا! تو خودا ریگه‌ی ئەمه‌ی نه‌داویت، ئیتر نوپژی چی له‌سه‌ر ده‌که‌یت!

فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی): خودا منی کردوو به‌سه‌رپشکو خاتر خۆی کردوو و ده‌فه‌رموی: {اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ} – التوبة – ۸۰/۹.

واته: ئاره‌زووی خۆته، داوای لی خوشبوون بکه‌ بۆیان، یان مه‌یکه، ئیمه‌ ریگه‌ی ئەه‌مت لی ناگرین، به‌لام ئەوه‌ بئی سووده، نه‌ک جار و دوو‌جار، ئەگه‌ر چه‌فتا جاریش داوای لی‌خوشبوونیان بو بکه‌ی، خودا لییان خوش نابی).

پيځه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (دهی من له هفتا جار زیاتر داوای لیځو شېوونی بو دهکهم!!).

عومهر (رهمزای خودای لڼ بڼ) فهرمووی: ئاخر ئەمه ناپاک و مونافیه. قسه بهر (راوی ده لڼ): جاکاتی که هزرهت (دروودی خودای له سهر بڼ) نویژی له سهری کرد، خودا ئەم نایه تهی تری نارد ه خواره وه که ده فهرموئ: {وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهٖ - التوبه - ۸۴/۹}.

واته: به هیچ شېوه یی، نابڼ نویژی مردوو بکهی له سهر هیچ کامی له وان کاتی که دهمرن، وه له سهر گوره کهی رهمه وهسته بو نزا کردن بوئ). {تاج/۴، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۹۰۷ - سوورمتی تهوبه}.

روونکردنه وه:

۱- له ته جریدی بوخاریدا، به کوردی، له ژماره: (۶۰۹ = ۱۳۶۹) دا روونکردنه وه یه کی زور دوورو دریژم له سهر ئەم باسهی وا له فهرموودمیه دا نووسیوه، نه گهر به فهرمووی ره چاوی بکهی جیگه ی خویه تی.

۲- عه بدوللای کورپ عه بدوللای کورپ سه لوول (رهمزای خودای لڼ بڼ) یه کی که له هاوړی زور به ریژه کانی پیځه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) له هوژی خه زره جه، که خه زره ج یه کی که له دوو هوژه گه وره کهی مه دینه، که ناسراون به نه وسو خه زره ج، له پیش کوچکردنی پیځه مېهر بو مه دینه، ئەم دوو هوژه کی شهی گه وره شهرو شوړی زورو دوورو دریژیان له نیوانا بوو، خودا به هوئی ئایینی پیروزی ئیسلامه وه کردنی به دوستو برای یه کتری و ناوی نان: (انصار: یاریده دمران).

که واته: عه بدوللای نه نصاریه، له پیشدا ناوی حو باب بوو، پیځه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) ناوه کهی گوړی و ناوی نا عه بدوللای، ئاماده ی غه زای به درو ئو حودو گشت غه زه واته کانی تری پیځه مېهر بووه، له خزمهت پیځه مېهر خویدا، عه بدوللای یه کی بوو له نووسه رنانی سرووش، وه له غه زای ته بوو کا عه بدوللای باوکی، که ناوداره به عه بدوللای کورپ ئوبه یی کورپ سه لوول، که سه روکی ناپاکه کان بوو، هه ره شهی له

پېغەمبەر (دروودى لەسەر) كىرىپ كەتتى: (مەن مۇھەممەد كاتىپى گەرايىنەنە بۇشارى مەدەنە، مەن مۇھەممەد كاممان بەدەسەلاتىرو تۈناتىر بۇ بۇيى تىرمانى چۆل دىھكەت مەدەنە يابۇ مەن دىھى يابۇ ئەو!).

جا كاتىك قورئانى پىرۇز، پەردە لەسەر ئەم قىسە ژەھراوئىيە ئىبنو سەلوول ھەلئالى، ەبىدوللاى كورپى، پىشتى پېغەمبەرى گىرتو لەدزى باوكى وەستاو بە پېغەمبەرى فەرموو: (سۆيىنىم بەخۇدا ئەي پېغەمبەرى خۇدا! داماوو ناتەوان ئەو، ەزىزو دىلرو تۈناتىر!).

ھەروەھا فەرموو: (ئەي پېغەمبەرى خۇدا! ئەگەر رىگەي پى بىدە بەدەستى خۇم دىكۆرم!).

بەلام پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) رىگەي پى نەداو پىي فەرموو: (بەلام بەجۈانى ھاورپىتى بىكە!). پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) زۆر لىي رازى بوو، وە گەل جارى سەن و مەتەي ئەو كىردو، لەشەرى ھەلگەراوەكاندا (ئەھلى رىددەدا) لەكاتى جىنشىنى ئەبۇبەكرى سەدىقا، لەسالى دۈزدەي كۆچىدا، لە ولاتى يەمامە شەھىد بوو.

۳- ئەم ەبىدوللاى كورپى سەلوولە، باوكى ناوى ئوبەيى كورپى مالىكە، سەلوول نەنكىيەتى، دايكى باوكىيەتى، ژنى بوو لەھۇزى خوزاعە، ئىبنو سەلوول يەككى بوو، لەسەرۇك ھۇزەكانى ھۇزى خەزرج لەمەدەنە، ھۇزى خەزرج، لەپىش كۆچى پېغەمبەر بۇ مەدەنە، بىرپارىئاندا بوو كە ئىبنو سەلوول بىكەن بە پادشاى خۇيان، بەلام كە پېغەمبەر مۇسۇلمانان دەولەتى ئىسلامىيان لەمەدەنە دامەزراند، ئەم ھەلەي لەدەست چو لەبەرئەو ئەم كابرايە ھەتا مرد، ئەو كۆنە قىنەي لەدەدا بوو، وەرقى لە پېغەمبەر بوو، ناسراو بە سەرۇكى ناپاكەكان، كە لەزاراوى سىزۈننەدا ناودارە بە سەرۇكى ناپاكەكان، واتە: سەرۇكى مۇنافىقەكان! ئىبنو سەلوول لەسالى نۆي كۆچىدا مرد.

۱۲۶۹) باسی به هره و گوره یی عوثماني کوری عه ففان (رهزای خودای لی بی).

(۶۱۵۹ - ۶۱۶۶)

باب: فِي فَضَائِلِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ)

۱۶۳۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُضْطَجِعًا فِي بَيْتِي، كَاشِفًا عَنْ فَخْذَيْهِ أَوْ سَاقَيْهِ، فَاسْتَأْذَنَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَأَذِنَ لَهُ وَهُوَ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ، فَتَحَدَّثَ، ثُمَّ اسْتَأْذَنَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَأَذِنَ لَهُ وَهُوَ كَذَلِكَ، فَتَحَدَّثَ، ثُمَّ اسْتَأْذَنَ عُثْمَانُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَسَوَّى ثِيَابَهُ، (قَالَ مُحَمَّدٌ: وَلَا أَقُولُ ذَلِكَ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ) فَدَخَلَ فَتَحَدَّثَ، فَلَمَّا خَرَجَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ فَلَمْ تَهْتَشَّ لَهُ، وَلَمْ تُبَالِهِ، ثُمَّ دَخَلَ عُمَرُ فَلَمْ تَهْتَشَّ لَهُ، وَلَمْ تُبَالِهِ، ثُمَّ دَخَلَ عُثْمَانُ، فَجَلَسْتُ وَسَوَّيْتُ ثِيَابَكَ، فَقَالَ: «أَلَا أَسْتَحِي مِنْ رَجُلٍ تَسْتَحِي مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ». {الحديث: ۶۱۵۹ = ۶۱۶۵ = فتح الملهم شرح صحيح مسلم}:

عائشه (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: جاری پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بی) لهمالی من راکشابوو، ههردوو رانی، یا فهرمووی: ههردوو لاقی ههلمالی بوو، نهبویه کوری صه دیق هات، مؤلته تی هاتنه ژووره ووی خواست، هه زرهت ریگهی پید، هاته ژووره ووه، به لام پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بی) وه زعی لهخوی تیک نه داو لهسهر حالی خوی مایه ووه دهستیان کرد به گوفتوگو، لهپاش نهو عومه ر مؤلته تی هاتنه ماله ووی خواستو نهویش ههریه و شیویه هاته ژووره ووه دانیشته و دهستی کرد به گوفتوگو لهگهل پیغمبردا، لهپاشدا عوثماني کوری عه ففان مؤلته تی خواست، که چی پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بی) ریگ دانیشته و جله کانی خویی ریگ خست. موحه ممه دی قسه بهر (واته: راوی له رسته ی نه م فهرمووده یه دا) دهلی: من نالیم که نه مه هه مووی لهیه ک رۆژدا رووی داوه. نه و جا عوسمان هاته ژووره ووه قسه ی خوی کرد، که رۆیی، عه رزی هه زرهتم کرد: قوربان! نهبویه کر هاته ژووری رووت خوش نه بوو لهگهل و زۆر دهر بایستی نه بووی، لهپاشا عومه ریش هات بو نهویش ههروه ها بووی، که چی که عوسمان هات، هه لسا یته دانیشته و خوت کۆکرده ووه و جله کانی خوت ریگ خست؟! فهرمووی: (چون شهرم و شکو نه که م لهپیاوی که

فریشتہ شہرم و شکوی لی دہکن، کہ عوسمانہ!)۔ لہ گپرانہ وہیہ کی تاجول نوصولدا (ژمارہ: ۶۱۶۰ صحیح مسلم): فہرمووی (دروودی خودای لہسہر بن): (عوسمان پیاوویکی زور شہرمنہ، مہترسی ئہوہم ھہوو ئہگہر لہسہر ئہو حالہ ریگہی پی بدہم کہ بیٹہ ژوورہوہ بولام، ئہو ئیشہی کہ بہمنی ھہوو بووی جی بہ جی نہ کری لہشہرمانا)۔ {تاج/۳، زنجیرہ: ۸، ژمارہ: ۳۲۷۹ ج/۴}۔

۱۶۳۸- عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، أَنَّهُ تَوَضَّأَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ خَرَجَ فَقَالَ: لَا تَزِمَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَلَا كُوتَنَّ مَعَهُ يَوْمِي هَذَا، قَالَ: فَجَاءَ الْمَسْجِدَ، فَسَأَلَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالُوا: خَرَجَ وَجَهَ هَا هُنَا، قَالَ: فَخَرَجْتُ عَلَى أَثَرِهِ أَسْأَلُ عَنْهُ، حَتَّى دَخَلَ بَيْتَ أَرِيَسَ، قَالَ: فَجَلَسْتُ عِنْدَ الْبَابِ، وَبَابُهَا مِنْ جَرِيدٍ، حَتَّى قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَاجَتَهُ وَتَوَضَّأَ، فَقُمْتُ إِلَيْهِ، فَإِذَا هُوَ قَدْ جَلَسَ عَلَى بَيْتِ أَرِيَسَ وَتَوَسَّطَ قَفْهَا وَكَشَفَ عَنْ سَاقَيْهِ وَدَلَّاهُمَا فِي الْبَيْتِ، قَالَ: فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، ثُمَّ انْصَرَفْتُ، فَجَلَسْتُ عِنْدَ الْبَابِ، فَقُلْتُ: لَا كُوتَنَّ بَوَّابَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْيَوْمَ، فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ، فَدَفَعَ الْبَابَ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالَ: أَبُو بَكْرٍ، فَقُلْتُ: عَلَى رِسْلِكَ، قَالَ: نَعَمْ، ثُمَّ ذَهَبْتُ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا أَبُو بَكْرٍ يَسْتَأْذِنُ؟ فَقَالَ: «إِذْنٌ لَهُ، وَبَشَرُهُ بِالْجَنَّةِ»، قَالَ: فَأَقْبَلْتُ حَتَّى قُلْتُ لِأَبِي بَكْرٍ: ادْخُلْ، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُبَشِّرُكَ بِالْجَنَّةِ، قَالَ: فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ، فَجَلَسَ عَنْ يَمِينِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَهُ فِي الْقَفِّ، وَدَلَّى رِجْلَيْهِ فِي الْبَيْتِ، كَمَا صَنَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَشَفَ عَنْ سَاقَيْهِ، ثُمَّ رَجَعْتُ، فَجَلَسْتُ، وَقَدْ تَرَكْتُ أَخِي يَتَوَضَّأُ وَيَلْحَقُنِي، فَقُلْتُ: إِنْ يُرِدِ اللَّهُ بِفُلَانٍ (يُرِيدُ أَخَاهُ) خَيْرًا يَأْتِ بِهِ، فَإِذَا إِنْسَانٌ يَحْرُكُ الْبَابَ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالَ: عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، فَقُلْتُ: عَلَى رِسْلِكَ، ثُمَّ جِئْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، وَقُلْتُ: هَذَا عُمَرُ يَسْتَأْذِنُ؟ قَالَ: «إِذْنٌ لَهُ وَبَشَرُهُ بِالْجَنَّةِ»، فَجِئْتُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقُلْتُ: أَذِنَ وَيُبَشِّرُكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْجَنَّةِ، قَالَ: فَدَخَلَ فَجَلَسَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْقَفِّ عَنْ يَسَارِهِ، وَدَلَّى رِجْلَيْهِ فِي الْبَيْتِ، ثُمَّ رَجَعْتُ فَجَلَسْتُ، فَقُلْتُ: إِنْ يُرِدِ اللَّهُ بِفُلَانٍ خَيْرًا - يَعْنِي

أَخَاهُ - يَأْتِي بِهِ، فَجَاءَ إِنْسَانٌ فَحَرَكَ الْبَابَ. فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالَ: عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ. فَقُلْتُ عَلَى رِسْلِكَ، قَالَ: وَجِئْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: «إِئْذَنْ لَهُ، وَبَشِّرُهُ بِالْجَنَّةِ، مَعَ بَلَوَى تُصِيبُهُ». قَالَ: فَجِئْتُ فَقُلْتُ: ادْخُلْ وَيُبَشِّرْكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْجَنَّةِ مَعَ بَلَوَى تُصِيبُكَ، قَالَ: فَدَخَلَ فَوَجَدَ الْقَفَّ قَدْ مَلِئَ، فَجَلَسَ وَجَاهَهُمْ مِنَ الشَّقِّ الْآخَرِ. قَالَ شَرِيكَ: فَقَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ: فَأَوَّلَتْهَا قُبُورُهُمْ. {الحديث: ۱۶۶۴ = ۶۱۷۰ فم = فتح الملهم. تجريد البخارى بالكوردى / ۴، رقم: ۱۴۵۴ = ۳۶۷۴، ۳۶۹۳، ۳۶۹۵، ۶۲۱۶، ۷۰۹۷، ۷۲۶۲. تحفة الأشراف: ۸۹۹۶}:

سه عیدی کوری موسه ییهب فه رمووی: نه بو موسای نه شعهری (رمزای خودای لی بن)
فه رمووی: له ماله وه دستنویژم گرت و دهر چووم، گوتم: ده بی نه مپو له پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سر بی) جیانه مبه وه، به هه ناسه خزمه تی به جی نه هیلم، فه رمووی: جا
چووم بو مزگه وت، له وی پرسیاریم کرد، گوتمان: ته شریفی دهر چووه، به ره و
نیروه رویش، منیش به شوینیدا رویشتم و دهمپرسی، تازانیم که پیغه مبه ر (دروودی
خودای له سر بی) وا له ناو باخی له باخه کانی مه دینه دا، خهریکه ده ست به ناو ده گیه نی،
له پاشا چووه ناو بیری نه ریه سه وه و ده سنویژی گرت، بیرکه دهر گاکهی له چه په ری
په لکه خورما بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) له سر ناخله ی بیرکه، له ناوه راستیدا
دانیشتو، هه ردو و لاقی به رووتی داهیشتنه ناو بیرکه وه، منیش چووم بو
خزمه تی و سلوم لی کردو نه و جا گه رامه وه دواوه له به رده م دهر گای بیرکه دا
دانیشتم، بووم به دهر که وانی! زوری نه خیاند نه بوبه کری صه دیق هات، پالی نا به
چه ره که وه که بی کاته وه. گوتم: نه وه کییه؟ فه رمووی: منم نه بوبه کرم. گوتم:
هیواش به، جا چووم، گوتم: قوربان! نه وه نه بوبه کره داخوازی ده کا که بیته
ژووره وه؟ فه رمووی: ریگهی پی بده و موژده ی به هه شتی پی بده).

منیش چوومه وه بو لای و عه رزیم کرد: بفه رموو وهر ژووره وه، پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سر بی) موژده ی به هه شت پی ددها، نیتر نه بوبه کر هاته ژووره وه، له لای
راستی پیغه مبه ره وه، له سر ناخله که دانیشت له گه لیدا و هه ردو و قاجی خو ی به ناو

بىرەكەدا، داھىلا دەق وەك پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ھەردوو لاقى خۇشى ھەلماي، وە سوپاس و ستايشى پەرۋەردگارى كرد، منىش گەرامەو وە لەبەردەرگا، لەشۈينەكەى پېشۋوم دانىشمەو، براپەكەم ھەبوو، كە لەمال دەرچووم بېرپارمان وابوو كە دەستنوئىژ بگري و بېت بۇلاى من، جا لەدلى خۇما گوتەم: ئەگەر خودا مەيلى لەسەربى كە ئەو براپەم ئەمەپۇ تووشى خىرىكى گەورە بىي بەزوويى دەپھىيىن، جا لەم دەمە دەمى چاۋەروانىيەدا ھەستەم كرد كەوا كەسى دەرگا كە دەبزوئىن. گوتەم: ئەو كىيە؟ گوتى: عومەرى كورپى خەتابەم، وتەم: لەسەرخۇبە، تۆزى ھىۋاشكە با مۆلەتت بۇ بخوازم.

ئەوجا چوومە خەزەتى خەزەت و عەرزىم كرد: عومەرى كورپى خەتابە مۆلەت دەخۋازى؟ فەرمووى: (رېگەى پى بدە بابىتە ژوورەو وە موژدەى بەھەشتىشى پى بدە. چووم پىيەم گوت: فەرموو وەرە ژوورەو، پىغەمبەر موژدەى بەھەشت پى دەدا).

ئەوئىش رۆيشتە ژوورەو، سوپاس و ستايشى خوداى كرد، لەخەزەت پىغەمبەردا، لە ئاخەلى بىرەكەدا، لەلاى چەپى پىغەمبەرەو دانىشت و ھەردوو پىي خۇيى بەبىرەكەدا شۆر كەردەو، منىش دىسان چوومەو لەشۈينى خۇم دانىشمەو وە دىسانەو لەبەرخۇمەو گوتەو: ئەگەر خودا خەزكا، ئەمەپۇ فەيسارە كەسى بىرام تووشى خىرو خۇشى بكا، لەم بۆنە جوانەدا دەپەرەخسىيىن، جا مەروقى ھات لەدەرگاى دا، گوتەم: ئەو كىيە؟ گوتى: عوسمانى كورپى عەففانەم، منىش گوتەم: ھىۋاشكە، چوومەو بۇ خەزەتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) عەرزىم كرد كە عوسمانە. فەرمووى: (رېگەى پى بدەو موژدەى بەھەشتى پى بدە، گەرچى تووشى قۇرتىكى گەورەش دەبى!).

منىش چوومەو بۇ خەزەتى و عەرزىم كرد: فەرموو وەرە ژوورەو، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) موژدەى بەھەشت دەداتى، ئەگەرچى لەو پىناۋەدا تووشى مەينەت دەبى! ئەوئىش ھاتە ژوورەو، تەماشاي كرد وا سەكۆى قەراخ دەمى بىرەكە

پربوو، پیڻه مبهرو ئه بوبه کرو عومهری تیادا دانیشتوو، حیڳه کی کهسی تری تیادا نابیته وه که له گهڻ ئه وانا تیادا دانیشتیت، له بهرئه وه بهرامبه ر پیڻه مبه ر (دروودی خودای له سمر بن) دانیشت له لاکه کی تره وه.

شهریکی کورپی ئه بو نه میر، که له رسته ی ئه م فه رمووده یه دا فه قی و شاگردی سه عیدی کورپی موسه ییه به ده لئ: سه عیدی کورپی موسه ییه بی ماموستام ده یفه رموو: من ئه م دانیشتنه یان له سمر ئه م شیوه یه له م بیرى ئه ریه دا، ئاوا لیك ده ده مه وه: که ئه مه هیماو ناماژه یه بو گۆره کانیا، که ئه وه تا شه یخه یین: ئه بوبه کرو عومهر گۆریان وا له گهڻ گۆرپی پیڻه مبه ردا، له ره وضه ی پیروژدا، به لام ئیمامی عوسمان گۆره که ی له گۆرستانی به قیعه، له گهڻ ئه وانا نییه). {تاج/۴، زنجیره: ۸، ژماره: ۳۲۷۲ ج/۴ = چاپی جواره م}.

روونکردنه وه:

ئه م بیرى ئه ریه وا له نزیك قه باوه، له مه دینه، ئه و بیریه که ئه موسه تیه که ی پیڻه مبه ر، که له ده ستی عوسماندا بوو که وته ناوی و گه رچی هه ولئیکی زۆری دا که بیدوژیته وه، به لام نه دوزرایه وه ره شه را هات، ئیتر دوانه وه به ره به ره ئاشووبو فه رته نه و ئاژاوه له ناو ریزی موسولمانانا سه ری هه لدا وه هه تا ئیستایش هه ر به رده وامه، هه ر روژی به ناویکه وه هه ر جارئ به جوړیک. ئه و مه ینه ته ییش که تووشی ئیمامی عوسمان بوو ئه وه بوو که له ماله که ی خویدا، گه مارو یاندا هه تا شه ییدیان کرد. {بروانه: ژماره: ۹ له پیشه وه له بهرگی یه که مدا رابورد}.

۱۲۷۰) باسی به هره وه که وره یی عه لی کورپی ئه بو طالب (ره زای خودای لی بی).

(۶۱۶۷ - ۶۱۷۹)

باب: فِي فَضَائِلِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۳۹- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تُخَلِّفُنِي فِي النِّسَاءِ

وَالصَّبَّيَّانَ؟ فَقَالَ: «أَمَّا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى غَيْرَ أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي». {الحديث: ۶۱۶۷ = ۶۱۷۳ فم. تجريد البخارى بالكوردى. المجلد الرابع رقم: ۱۶۱۸ = ۴۴۱۶، ۳۷۰۶. ترمذى. مناقب: ۳۷۳۱. تحفة الأشراف: ۳۸۵۸}:

سهعدى كورى ئه بو وهققاص (رهزای خودای ئى بى) فهرمووى: کاتى پیغه مبه ر (دروودى خودای

لهسهر بى) دهرچوو بو غهزای ته بووک، عهلى كورى ئه بو طالیبى کرد به جینشینی خووى و لهسهر شارى مهینه به جیى هیشت بهسهر شاره وه داینا. عهلى فهرمووى: ئه ی پیغه مبه رى خودا! ده مکه یت به جینشین و به جیم ده هیلى له ناو ژنان و منالاندا؟! فهرمووى: (ئهدى تو به وه رازى نابى كه تو بۆمن له پایه ی هارووندا بیت بو مووسای برأى، وهك كاتى مووسا دهرچوو بو كیوى طور، به هاروونى برأى فهرموو، وهك له قورئانى پیرۆزدا ده فهرموى: {وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ - الأعراف - ۱۴۲/۷}.

واته: مووسا كاتى رۆیشت بو به جیه یانی خوا به رستى چل رۆژه كه له كیوى طور، به هاروونى برأى فهرموو: له جیگه ی من دانیشه و ئیش و كارى ئایینی و دنیاى به جى بهینه له ناو گه له كه مانا و با رهفتار و كردارت و هه لسو كه وت و مامه له ت له گه لیانا، به شیوه ی خۆم بى و مه به ست رى و پىكى و دامه زرانى ناو كۆمه ل بى و ئازاوه به رپا مه كه و چاو له ئازاوه گیران و گیره شیوینان مه كه و دوور به له رهفتار و كردار و كۆمه ل و كۆریان).

فهرمووى (دروودى خودای لهسهر بى): ئه ی عهلى! ئه مه حال و پایه ی من و تۆیه له گه ل یهكا، له م سه فه ره ی مندا بو ئه م غه زایه، به لام ئه وه نده هیه: جیاوازی هیه له نیوان تۆ و هارووندا، هاروون پیغه مبه ر بووه، به لام تو پیغه مبه ر نیت، چونكه له دواى من پیغه مبه رى تر نییه و نابى، كه واته: وه جه ه شه به هه كه له نیوانى تۆ و هارووندا، ته نیا ئه وه یه كه تو له ماوه ی ئه م سه فه ره ی منا جینشینی منى لهسهر شارى مه دینه هه تا دیمه وه!). {تاج/۳، زنجیره: ۹، ژماره: ۳۲۹۱ ج/۴} + {تاج/۳، زنجیره: ۹، ژماره: ۳۲۹۳}.

۱۶۴۰- عَنْ سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ يَوْمَ خَيْبَرَ: «لَأُعْطِينَ هَذِهِ الرَّأْيَةَ رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ، يُحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولَهُ، وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ». قَالَ: فَبَاتَ النَّاسُ يَدُوكُونَ لَيْلَتَهُمْ أَيُّهُمْ يُعْطَاهَا، قَالَ: فَلَمَّا أَصْبَحَ النَّاسُ غَدَوْا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُلُّهُمْ يَرْجُونَ أَنْ يُعْطَاهَا، فَقَالَ: «أَيْنَ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ؟». فَقَالُوا: هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَشْتَكِي عَيْنَيْهِ. قَالَ: (فَارْسَلُوا إِلَيْهِ)، فَأَتَى بِهِ، فَبَصَّقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي عَيْنَيْهِ وَدَعَا لَهُ، فَبَرَأَ حَتَّى كَأَن لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجَعٌ، فَأَعْطَاهُ الرَّأْيَةَ، فَقَالَ عَلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَاتِلْهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا؟ فَقَالَ: «انْفُذْ عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ، فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ». {الحديث: ۶۱۷۳ = ۶۱۸۰ فم. تجريد البخارى ۳/، رقم: ۱۲۰۷ = ۲۹۴۲، ۳۰۰۹، ۳۷۰۱، ۴۲۱۰ فتح البارى. تحفة الأشراف: ۴۷۷۷} :

سہلی کوری سہعد (رمزای خودایان بی) فہرمووی: روژی غہزای خہبہر، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (سبہینئ ئەم ئالایہ دەدەم بەپیاوئ، خوداو پیغہمبہری خودای خوئشدەوئ و خوداو پیغہمبہری خودایش ئەویان خوئشدەوئ، لہسہر دەستی ئەو پیاوہدا خودا خہبہر فہتحو ئازاد دەکا، ئیتەر ئەو شەوہ ہەتا بەہیانئ خەلکەکە ہەر رەمئیان ئی دەدا: ئاخو پیغہمبہر ئالاکە دەدا بەکامیان، وەکام لہوان ئەم شانازییہ بی مانەندە دەست دەکەوئ. جا کەرؤژ بوؤ مەردومەکە زوو چوونە خزمەتی حەزەرەت (دروودی خودای لہسہر بی) ہەرکەسەہیان لەدئەوہ بەتەمابوو کە ئالاکە بدرئ بەو، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (عەلی کوری ئەبو طالیب لەکوئیہ؟) عەرزیان کرد: قوربان! ئەو پیغہمبہری خودا! ہەردوو چاوہکانی دیشین. فہرمووی: دەبنیژن بەشوینیا).

کە عەلی ہات، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) تفی خوئی کردە ناو ہەردوو چاوہکانیہوہو نزای چاکبوونەوہی بوئیکردو بوئپارایەوہ. ئیتەر دەست بەجئ چاوہکانی واچاک بوونەوہ، دەتگوت لەوہوپیئش قەت چاوی نەئیشاوە!

ئەوسا ئالاکەى پييدا، عەلى فەرمووى: ئەى پيغەمبەرى خودا! ھەتا وەك ئيمەيان لى دى و وەك ئيمە موسولمان دەبن ھەر شەريان لەگەل بکەم؟

فەرمووى: (بەناھىستە و ھيواشى لەگەل سوپاکەتا بکشى ھەتا دەجیتە مەيدان بۆيان و دەگەیتە قەراخ مالەکانيان، لەوى بانگيان بکە بۆ موسولمان بوون، ئەوھى کە مافى خودايە و لەنايىنى ئىسلاما لەسەريان پيويستە بۆيان روون بکەرەو، جا ئەگەر ژنەوتيان و ئىسلام بوون ئەوا باشە و لىيان قەبوول بکە، ئەگينا ئەوسا شەرىکە لەگەليان. دەسا بەوکەسە کە کەسى لەرەنگ نىيە، کە خودای گەورەيە، ئەگەر بەھوى تۆو، خودا تاقە پياوى رينمايى بکا، ريگەى راستى ئايىنى خودای پى نيشانبد، خيرو پاداشى باشى ئەوھ لەلای خودا، بۆ تۆ باشترە لەھەرچى وشتى سوور ھەيە کە نايابترىنى مالى عەرەبە). {تاج/۳، زنجيرە: ۹، ژمارە: ۲۲۸۹، ۲۲۹۲ + تاج/۱، زنجيرە: ۱۵، ژمارە: ۱۱۲/۵} + {تاج/۳، زنجيرە: ۹، ژمارە: ۲۲۹۰}.

۱۶۴۱- عَنْ سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: اسْتَعْمَلَ عَلَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ مِنْ آلِ مِرْوَانَ، قَالَ: فَدَعَا سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَشْتِمَ عَلِيًّا، قَالَ: فَأَبَى سَهْلٌ، فَقَالَ لَهُ: أَمَّا إِذَا أُبَيَّتَ فَقُلْ: لَعَنَ اللَّهُ أَبَا التُّرَابِ! فَقَالَ سَهْلٌ: مَا كَانَ لِعَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) اسْمٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ أَبِي التُّرَابِ، وَإِنْ كَانَ لَيَفْرَحُ إِذَا دُعِيَ بِهَا. فَقَالَ لَهُ: أَخْبَرْنَا عَنْ قِصَّتِهِ، لِمَ سَمِيَ أَبَا تُرَابٍ؟ قَالَ: جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْتَ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، فَلَمْ يَجِدْ عَلِيًّا فِي الْبَيْتِ. فَقَالَ: «أَيْنَ ابْنُ عَمِّكَ؟» فَقَالَتْ: كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ شَيْءٌ فَعَاذَ بَنِي، فَخَرَجَ فَلَمْ يَقُلْ عِنْدِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لِإِنْسَانٍ «انْظُرْ أَيْنَ هُوَ؟» فَجَاءَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ فِي الْمَسْجِدِ رَاقِدٌ، فَجَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ مُضْطَجِعٌ قَدْ سَقَطَ رِأْؤُهُ عَنْ شِقِّهِ فَأَصَابَهُ تُرَابٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْسَحُهُ عَنْهُ وَيَقُولُ: «قُمْ أَبَا التُّرَابِ قُمْ أَبَا التُّرَابِ». {الحديث: ۶۱۷۹ = ۶۱۸۶ فم. تجريد/۱، رقم: ۲۷۰ = ۴۴۱ فتح الباري}:

سەھلى كورى سەعدى ئەل-ساعىدى (رەزى خودايان لى بىن) فەرمووى: پياوى لەكەسوكارى مەروان بوو بەسەركارى سەر شارى مەدينەى نازدار، ناردى بەشوینما،

گوتی: وەرە جنیو به عەلی بده. گوتم: من شتی وا ناکەم. پێی گوتم: کە ئەو
ناکە ی بلێ: لەعنەت و نەفرینی خودا لە ئەبو توراب بێ، گوتم: من هەلە ی وا ناکەم،
چونکە هیچ ناویکی عەلی وەک ئەم ناوە ی لەلای خۆش نەبوو، کە بەئەبو توراب
بانگیان دەکرد کە یفخۆش دەبوو، جا پێیان گوت: بۆچی بە عەلی دەلێن ئەبو توراب،
واتە: خۆلاوی؟ فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەرپوا بۆ مائی فاطیمە ی
کچی، کە هاوسەری عەلی بوو، دەرپوانی عەلی لەمالەو نییە، دەرپورموی: فاطیمە!
نامۆزات کوا، عەلی لەکوێیە؟ فاتیمە دەرپورموی: شتی لەنیوانماندا روویدا، توژی
عاجزی کەوتە نیوانمان و لەبەرئەو چوووتە دەرەو و چانی نیوەرپۆی لەلای من
نەکرد، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەمروقی دەرپورموی: (ئادە ی بزانه عەلی
لەکوێیە؟). کەدیتەو دەلێ: ئە ی پێغەمبەری خودا! عەلی لەمزگەوت خەوتوو،
حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) دەرپورموی: بۆ مزگەوت بۆلای عەلی، دەرپوانی وا راکشاو
پۆشاکەکی لەلایا کەوتوو و خۆلاوی بوو، جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەدەستی
خۆی خۆلەکی ئی دەرپورموی: (هەلە ئە ی خۆلاوی،
هەلە ئە ی ئەبو توراب!). {تاج/۳، زنجیرە: ۹، ژمارە: ۳۲۹۲، ۳۲۹۳ ج/۴}.

(۱۲۷۱) باسی بەهرەو کورەیی زوبەیری کوری عەوام. (۶۱۹۲ - ۶۲۰۱)

باب: فِي فَضَائِلِ الرَّبِيعِ بْنِ الْعَوَامِ

۱۶۴۲- عَنْ أَبِي عُمَانَ قَالَ: لَمْ يَبْقَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي
بَعْضِ تِلْكَ الْأَيَّامِ الْقَاتِلَ فِيهِنَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَيْرُ طَلْحَةَ وَسَعْدٍ.
(عَنْ حَدِيثِهِمَا). {الحديث: ۶۱۹۲ = ۶۱۹۹ فم. تجريد/۴، رقم: ۱۴۶۴ = ۳۷۲۲،
۴۰۶۳، ۳۷۲۳، ۴۰۶۱}:

ئەبو عوتمانێ نەهەدی (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: لەغەزایی لە غەزاکانی
پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) کە لەگەڵ دوژمندا دەرپورموی، واتە: لە غەزای
ئو خوددا، کەسی لەگەڵ نەما، بێجگە لە طلحەو سەعدی کوری ئەبو وەقاص.

ئەبو عوئمان كەخۇى تابىعىيە دەفەرمۇئ: خۇمن لەوئ نەبووم و ئامادەى ئەم جەنگى ئوحوودە نەبووم، بەلام ئەمەى كە گوتم: قسەى طەلحەو سەعد خۇيانەو ئەم فەرموودەيەم لەوان لەخۇيان بىستووہ).

روونکردنەوہ:

۱- ئەم فەرموودەيە پەيوەندى بەم سەرباسەوہ نىيە، كە باسى بەھرەو گەورەيى زوبەيرى كورپى عەوامە. لە ئەصلەكەدا، كە شىخى ئەلبانى تەحقيقى كردووہ، لە چاپەكەى بەردەستى منا كراوہ بەدواھەمىن فەرموودەى سەرباسى (فضائل علي بن أبي طالب) ديارە كە پەيوەندى بەو باسەيشەوہ نىيە.

لەھەمووى سەيرتر ئەلبانى لە پەراويزداو لەشەرحى فەتحول مولھيما ضەمىرى (عَنْ حَدِيثِهَا) بۆ طەلحەو زوبەير دەبەنەوہ، بەلام لە فەتحولباريدا ضەمىرەكە دەباتەوہ بۆ طەلحەو سەعد، كە حەقى خۇشى وەھايە. بەلام بەزەينم لە نىوانى زنجيرە (۱۲۷۰)دا كە باسى بەھرەى عەلييەو لەنىوانى زنجيرە (۱۲۷۱)دا، كەباسى گەورەيى زوبەيرە، سەرباسى پەرابى بەناوى {فَضَائِلُ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)}.

۲- ئەوہى كە لەم فەرموودەيەدا دەفەرمۇئ: بەس طەلحەو سەعد، لەم جەنگەدا، لەدەورى پيغەمبەر مابوون، مەبەست بازي حالى تايبەتە، دەنا كەسانى تريس لەم جەنگەدا پىشتى پيغەمبەريان چۆل نەكردو لەدەوروبەرى وەك شىرو پۆلەنگ دەجەنگان، لە فەتحولباريدا ناوى ئەم زاتانە دەبا، كە سەنگەرى پيغەمبەريان چۆل نەكردووہ:

۱- طەلحە. ۲- سەعد. ۳- مىقداد. ۴- ئەبوبەكر. ۵- عەلى. ۶- عەبدورەحمانى كورپى عەوف. ۷- زوبەير. ۸- ئەبو عوبەيدەو كەسانى تريس. {بىروانە: ژمارە: ۱۱۶۰ كە لە زنجيرە: ۹۲۶دا لەپيشەوہ رابورد + تاج/۳، زنجيرە: ۴۹، ژمارە: ۳۴۷۷ + فەتحولبارى. ژمارە: ۳۷۲۲ بەتايبەتى ژمارە: ۴۰۶۰ ھەتا ۴۰۶۳}.

۱۶۴۳- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُكَدَّرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: نَدَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النَّاسَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ فَانْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، ثُمَّ نَدَبَهُمْ فَانْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، ثُمَّ نَدَبَهُمْ فَانْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٌّ وَحَوَارِيُّ الزُّبَيْرِ». {الحديث: ۶۱۹۳ = ۶۲۰۰ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۱۷۴ = ۲۸۴۷ فتح الباري}:

موحه ممه دی کوری ئەلەونکەدەر فەرمووی: جابیری کوری عەبدوللە (ڕەزای خودایان ئی بن) فەرمووی: لەڕۆژی غەزای خەندەقا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) مەردومی هان دەدا لەسەر خەبات و تیکۆشان و جەنگینی شیرانە لەپیناوی بەرزى ئالای ئیسلامدا، یەكەم کەس کەچوو بەدەنگی پیڤەمبەر دەو و ئامادهی خویی عەرزیکرد زوبەیر بوو، تا سێ جار حەزەرت هەر موسوڵمانەکانی هان دەدا لەسەر غەزا کردن و خەباتگیران و هەموو جاری زوبەیر مەردانە و شیرانە دەچوو بەدەنگیەو، پیڤەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (هەموو پیڤەمبەری لەسەردەمی خۆیدا، لەکاتی ژيانیدا، یارو یاوەرو دۆستیکی گیانی بەگیانی بوو، یارو یاوەرو دۆستی گیانی بەگیانی منیش لەسەردەمی خۆما زوبەیرە). {تاج/ ۲، زنجیر: ۱۰، ژمارە: ۳۳۱۲ ج/ ۴}.

ئەم فەرموودەیه، ھۆکەى لە بوخاریدا ئاوايه:

جابیر فەرمووی: لەڕۆژی غەزای خەندەقا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ویستی سووسە کارى بنیڕى، سووسەى هەوالی دوژمنی بۆ بکا، فەرمووی: (ئای بۆ پیاوی بچى هەوالی دوژمنم بۆ بهیئى؟! زوبەیر فەرمووی: من دەچم، دووبارە هەمان فەرمايشتى فەرموو، دیسان زوبەیر فەرمووی: (من دەچم هەوالی دوژمنت بۆ دەزانم و بۆت دەهینم! پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەم ھەلوێستەى زوبەیری زۆر پى خوشبوو، فەرمووی: (هەموو پیڤەمبەری لەسەردەمی خۆیدا لەکاتی ژيانیدا، یارو یاوەرو دۆستیکی گیانی بەگیانی بوو، یارو یاوەرو دۆستی گیانی بەگیانی منیش لەسەردەمی خۆما زوبەیرە).

۱۶۴۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ قَالَ: كُنْتُ أَنَا وَعُمَرُ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ مَعَ النِّسْوَةِ فِي أُطْمِ حَسَّانٍ، فَكَانَ يُطَاطِي لِي مَرَّةً فَأَنْظُرُ وَأُطَاطِي لَهُ مَرَّةً فَيَنْظُرُ، فَكُنْتُ أَعْرِفُ أَبِي إِذَا مَرَّ عَلَى فَرَسِهِ فِي السَّلَاحِ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ، قَالَ: وَأَخْبَرَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُرْوَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، قَالَ: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِأَبِي، فَقَالَ: وَرَأَيْتَنِي يَا بُنَيَّ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: أَمَّا وَاللَّهِ لَقَدْ جَمَعَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَئِذٍ أَبُوبِهِ، فَقَالَ: «فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي». {الحديث: ۶۱۹۵ = ۶۲۰۲ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۴۶۳ = ۳۷۲۰ فتح الباری. ترمذی. مناقب: ۳۷۴۳} :

عەبدوللای کورۍ زوبهیر (رمزای خودایان لی بن) فەرمووی: لەروژی غەزای خەندەقا، کە پێشی دەگوتری: غەزای ئەحزاب، من و عومەری کورۍ ئەبو سەلەمە، دانرابووین بەدیار ژنەکانی پێغەمبەرەوه کە لەناو قەڵاکە ی حەساندا بوون بۆ ئاگاداری و سەرپەرشتی کردنیان جارجارە ئەو پشتی دائەنەواند، من ئەچووومە سەر پشتی و لەسەر دیواری قەڵاکەوه سەرەنجی دەوروبەری قەڵاکەم دەدا، جارجارە بە پێچەوانەوه من پشتی خۆم دەچەمانەوه و ئەو دەچوووە سەر پشتم و تەماشای دەوروبەری قەڵاکە ی دەکرد. جا هەموو جاری باوکم دەناسییەوه کە بەسواری ئەسپەکە ی بەچەکی تەواووە دەهات و دەچوو بۆ گەرەکی جوولەکەکانی بەنی قورەیظە، دوو سێ جارم بینی.

عەلی کورۍ موسهیر، هەتا ئێرە ئەم فەرموودەیه، لەهیشامی کورۍ عورووە، لە عورووە لە عەبدوللای کورۍ زوبهیرەوه دەگیرێتەوه، کە عەبدوللای بۆی عورووی کورۍ زوبهیرە. لێرە بەدواوە عەلی ئەم فەرموودەیه دەگیرێتەوه لە عەبدوللای کورۍ عورووی کورۍ زوبهیرەوه، لە مامەیهوه کە عەبدوللای کورۍ زوبهیرە ناوہا: عەلی کورۍ موسهیر دەفەرموی: عەبدوللای کورۍ عورووە دەفەرموی: عەبدوللای کورۍ زوبهیر فەرمووی: کاتی گەرەمەوه بۆ مائەوه، گوتم: باو! من تۆم دی، هەر دەهاتی و دەچووی بۆ بەنی قورەیزە، ئەو خێربوو؟ فەرمووی: بۆ کورم! تۆ بەجاوی خۆت لەم کاتەدا منت بینی؟ گوتم: ئا، فەرمووی: ئەو پێغەمبەر (درووی

خودای لهسهر بڼ) فهرمووی: (کڼ دهچۍ بؤ هوژی بهنی قورمه‌یزه دهنګوباسی ئه‌وانم بؤ دههینۍ هه‌تا بزانیڼ که په‌یمان‌ه‌که‌یان له‌گه‌ل ئیمه ده‌شکینن و شهر له‌دژی ئیمه ده‌که‌ن یانا؟).

جامن چووم و دهنګوباسی ئه‌وانم بۆیه‌ینایه‌وه، که چوومه‌وه خزمه‌تی، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لهسهر بڼ) باوک و دایکی خوی پیکه‌وه کرد به‌قوربانم و فهرمووی: (باوک و دایکم به‌قوربانت بڼ!). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۳۱۳ چ/۴}.

۱۶۴۵- عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ قَالَ: قَالَتْ لِي عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَبَاكَ وَاللَّهِ مِنَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ. (وَفِي رَوَايَةٍ): أَبَا بَكْرٍ وَالزُّبَيْرِ. {الحديث: ۶۱۹۹ = ۶۲۰۷ فم. تجريد/۴، رقم: ۱۵۴۹ = ۴۰۷۷}:

عوړووی کوری زوبه‌یر فهرمووی: عائیشه‌ی پوورم (ره‌زای خودای ڼ بڼ) پیۍ فهرمووم: به‌خودا باوک و باپیره‌ی تو، له‌و کۆمه‌له‌یه‌ن که‌خودا له‌وه‌سپو ستایش‌یاند ا ده‌فهرموۍ:

{الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ - آل عمران - ۱۷۳}.

واته: ئه‌و که‌سانه‌ی که فهرمانی خودا و پیغه‌مبه‌ری خودایان به‌جۍ هی‌نا و که‌وتنه‌ ریگه به‌شوینی دوژمنه‌کانیان، له‌پاش ئه‌وه‌ی که‌تووشیان بوو له‌زام و له‌ کوشتار له‌غه‌زای ئو‌خوددا و ئه‌و شه‌که‌تی و زاماری و ئیش و ئازاره ساردی نه‌کردنه‌وه، بؤ ئه‌م کۆمه‌له‌ دلیره دلسۆزه نه‌به‌رده نه‌به‌زه له‌ هاوړپییانی تو، ئه‌ی موحه‌مه‌د! که به به‌لگه‌و گفتارو کردار و ره‌فتار ساخیان کرده‌وه و چه‌سپان‌دیان که خاومن هه‌لو‌یست و چاکه‌ن و دارای باومړی ساغن و له‌خودا ترسی راست و دروستن بؤ ئه‌مانه پاداش و به‌ش و باره‌یه‌کی گه‌وره له‌هه‌ردوو جیهاندا هه‌یه، خودای گه‌وره له‌جیهاندا ئه‌نا خوانیان‌ه‌و به‌هه‌شتی به‌رین له‌و جیهانا جیگه‌یانه‌!).

له گێڕانهوهی ژماره: (۶۲۰۰) ی سه حیحی موسلیمدا دهفه رموی: مه بهستی عائیشه له باوک و باپیره ی عوروه: زوبهیری کورپی عه وامه که باوکی عوروه یه و نه بوبه کری سه دیکه، که باوکی نه سمای دایکيه تی.

روونکردنه وه:

زوبهیری کورپی عه ووامی کورپی خووه یلید، قور هیشیه، پورزای پیغه مبه ره، دایکی سه فیه ی کچی عه بدولوتته لیبه، که خوشکی عه بدوللای باوکی پیغه مبه ره، یه کیکه له عه شه ره ی موبه شه ره، یه کیکه له و شه ش که سه، که ئیمامی عومه ر رایسپارد له پاش خوی یه کیکیان لی هه لبریرن بو جینشین، له ته مه نی دوا زده سالی دا موسولمان بوو، مامه ی زوبهیر ده ییچا له حه سیریکه وه و به دوو که ل قانگی دها، هه تا له ئیسلام پاشگه ز ببیته وه. زوبهیر گهنم رهنگ بوو، بالا مام ناوه ندی بوو، ریشی ته نک بوو، له وسه رده مه دا که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) په یمانی برایه تی به ست له نیوانی موسولمانان له مه ککه، کردی به برای عه بدوللای کورپی مه سه وود، زوبهیر زاوی نه بوبه کری سه دیک بوو چونکه میردی نه سمای کچی بوو، کورپی زور بوو، وهک: عه بدوللای عوروه و موضعه بو وونذیر، زوبهیر بازرگانیک گه وره بوو، زور زور ده و له مه ند بوو، زوبهیر له شه ری نه لجه مه لدا به شداری کرد، به لام دوا یی وازی هیئا، زه لامی که ناوی عه مری کورپی جه رموو ز بوو، به نامه ردانه له پشته وه رمیک لی دا، نه و جا به کومه کی دوو نامه ردی تر، که ناویان فوضاله ی کورپی حابیس و نوفه یع بوو، به نامه ردی به ته وای کوشتیان. نه م روودا وه دلته زینه، له روژی پینج شه مه مه دا بوو، له ده ی مانگی جو مادی یه که م، سالی سی و شه شی کوچی، وه له هه مان روژدا کاره ساتی دلته زینی جه نگی نه لجه مه ل روویدا، گوته ی به هیز تر نه وه یه که له ته مه نی شه ست و هه وت سالی دا شه هید کرا وه، له ناوچه ی زوبهیر له به صره نیژرا وه، به نده جوومه ته سه ر گوپی پیرۆزی، زوبهیر دوو کوچی کردو وه، یه کی بو حه به شه و کوچی بو مه دینه، سه فیه ی دایکی زوبهیر یه کیکه له پوو ره موسولمانه کانی پیغه مبه ر، هه موو شه رگا کان له خزمه ت پیغه مبه ردا ناماده بو وه،

سی و هشت (۳۸) فەرمووده‌ی هیه، دوو فەرموده‌یان مۆتتفه‌قو عه‌له‌یهین،
بوخاری به‌ته‌نیا چه‌وتیانی گێراوته‌وه، له‌ناوچه‌یه‌کی به‌صره‌ به‌ناوی (وادی السباع
= دۆلی درنده) شه‌هیدکرا، له‌پیشا له‌وێ نیژرا، له‌پاشا تهرمه‌که‌ی گوازاریه‌وه بو
به‌صره‌و له‌به‌صره‌ سپێردرا به‌خاک. گۆره‌که‌ی له‌به‌صره‌ ناسراوه‌و زیاره‌تگایه‌ (بو
زانیا‌ری ته‌واو سه‌بارت به‌م بنه‌مائه‌ خانه‌دانه‌ بره‌وانه‌: ژماره‌: ۳، ۱۵۳۳، ۸، ۴۱، ۱۸۶،
۲۳۱، ۱۲۳۷ له‌م په‌راوه‌ پیرۆزه‌ که‌ موخته‌صه‌ری سه‌حیحی موسلیمه‌). هه‌روا بره‌وانه‌
{تاج/۳، زنجیره‌: ۱۹۸، ژماره‌: ۳۳۱۲، ۳۳۱۳، ۳۳۱۴، ۳۳۱۵، ۳۳۱۶، ۳۳۱۷، ۳۳۱۸، ۳۳۱۹، ۳۳۲۴.
زنجیره‌: ۳۷، ژماره‌: ۲۴۳۰ هه‌تا ۳۴۴۰} هه‌روا بره‌وانه‌ {ته‌جرید/۱، ژماره‌: ۳/۳ + ۷۵ =
۸۶ فه‌تح + ژماره‌: ۷۸۴ = ۱۶۴۳ فه‌تح} + {ریاضی الصالحین/۲، زنجیره‌: ۲۵، ژماره‌:
۲۰۲/۴ چاپی دووهم، لاپه‌ره‌: ۱۸۶}.

۱۲۷۲) باسی به‌هره‌و گه‌وره‌یی ته‌له‌و زویه‌یر (ره‌زای خودایان لی بی).

(۶۱۹۲ - ۶۲۰۱)

بَابُ فِي فَضَائِلِ طَلْحَةَ وَالزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)

۱۶۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
كَانَ عَلَى جَبَلٍ حِرَاءٍ فَتَحَرَكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اسْكُنْ حِرَاءَ فَمَا
عَلَيْكَ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ صَدِيقٌ أَوْ شَهِيدٌ»، وَعَلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ
وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ وَطَلْحَةُ وَالزُّبَيْرُ وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ). {الحديث: ۶۱۹۸
= ۶۲۰۵ فم}:

ئه‌بو هورمه‌یره (ره‌زای خودای لی بی) فەرمووی: جارێ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌گه‌ڵ
کۆمه‌لێکا، له‌سه‌ر چیای حیراء بوون، کێوه‌که‌ جوولاو که‌وته‌ له‌رزه‌ له‌رز، پی‌غه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فەرمووی: (ئه‌ی کێوی حیراء! دامه‌زری، له‌رزه‌ له‌رزێ چیته‌،
ئه‌وانه‌ی که‌ له‌سه‌ر پشته‌ی تۆن، له‌یه‌کێ له‌م سێ جو‌ره‌ که‌سه‌ به‌ده‌رنین: یا
پی‌غه‌مبه‌ره‌، یا دۆستیکی خوای راستگۆو راستاله‌، یا شه‌هیده‌و له‌پێناوی خودادا
ده‌کوژرێ!).

فهرمووی: له وکاته دا ئه م زاتانه له سهر چیاکه ده بن: پیڅه مبه ر (دروودی خودای له سهر
 بئ) و نه بوبه کړی سه دیق و عوم هرو عو ثمان و عه ل و طه لحه و زوبه یرو سه عدی
 کوړی نه بو وه ققاص (ره زای خودا له هه موویان بئ). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰، ژماره:
 ۳۳۱۳ + تاج/۳، زنجیره: ۸، ژماره: ۳۲۸۰، ۳۲۸۳}.

۱۲۷۲) به هره و که وره یی سه عدی کوړی نه بو وه ققاص (ره زای خودای لی بئ).
 (۶۱۸۰ - ۶۱۹۱)

بابُ فِي فَضَائِلِ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۴۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَهَر رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) مَقْدَمَهُ الْمَدِينَةَ لَيْلَةً، فَقَالَ: «لَيْتَ رَجُلًا صَالِحًا مِنْ أَصْحَابِي يَحْرُسُنِي اللَّيْلَةَ»،
 قَالَتْ: فَبَيْنَا نَحْنُ كَذَلِكَ سَمِعْنَا خَشْخَشَةَ سِلَاحٍ، فَقَالَ: «مَنْ هَذَا؟» قَالَ: سَعْدُ بْنُ أَبِي
 وَقَّاصٍ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا جَاءَ بِكَ؟» فَقَالَ: وَقَعَ فِي نَفْسِي
 خَوْفٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجِئْتُ أَحْرُسُهُ، فَدَعَا لهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ نَامَ. {الحديث: ۶۱۸۱ = ۶۱۸۸ فم. تجريد/۳، رقم: ۱۱۸۷ =
 ۲۸۸۵، ۷۲۳۱}:

عائشه (ره زای خودای لی بئ) فهرمووی: لهو سه رده مه دا که چه زره ت (دروودی خودای له سهر بئ)
 هات بو مه دینه، شه وی خه وی لی زړا، فهرمووی: (خوزگه م نه م شه و پیاوړکی باش
 له هاوه لانی خو م نیسکی ده گرتم!).

عائشه فهرمووی: زوری پی نه چوو گویمان له خره ی چه ک بوو، پیڅه مبه ر
 (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (نه وه کییه؟). فهرمووی: منم سه عدی کوړی نه بو
 وه ققاصم!

پیڅه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) پیی فهرموو: (بوچی هاتووی؟) فهرمووی:
 مه ترسیم له پیڅه مبه ر هه بوو، که سی ده ستریزلی لی بکا، هاتووم نه مشه و نیسکت
 ده گرم.

پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) پاراپیه وه بوئی و نرای باشی بوئی کردو نه و جا به دلنیایی به بی ترسو و بیم نووست. {تاج/۳، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۳۳۲۷ ج/۴ = چاپی چوارهم}.

۱۶۴۸- عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَمَعَ لَهُ أَبِيهِ، يَوْمَ أُحُدٍ، قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَدْ أَحْرَقَ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ارْمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي»، قَالَ: فَتَرَعْتُ لَهُ، بِسَهْمٍ لَيْسَ فِيهِ نَصْلٌ، فَأَصَبْتُ جَنْبَهُ فَسَقَطَ، فَانْكَشَفَتْ عَوْرَتُهُ، فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، حَتَّى نَظَرْتُ إِلَى نَوَاجِذِهِ. {الحديث: ۶۱۸۷ = ۶۱۹۴ فم}:

عامیری کوړی سه عدی کوړی نه بو وه قاص (رهزای خودایان ل بن) فه رمووی: باوکم فه رمووی: له روژی غه زای نو خوددا پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) باوک و دایکی خوئی پیکه وه کرد به قوربانم و پیی گوتم باوک و دایکم به قوربانت بن، پیاوئ له هاو به شپه یداکاره کان، ناگری به ردابوو موسولمانه کان، نه وهنده ی ل کوشتبوون، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) به باوکم ده فه رموئ: (تیر تی بگره باوک و دایکم به قوربانت بن!)

باوکم فه رمووی: منیش تیریکی بی نووکم له و کابرایه گرت، که ناگری به ردابوو له له شکری موسولمانان، تیره که دای له لاته نیشتی کابرا که وت به لادا، شهرمگای دهرکه وت و توپی، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) له خوئی نه وهی که و ا به داماوی توپی پیکه نی، ته نانه ت واپیکه نی به چاوی خوّم ته ماشای ددانه کانیم (کرد).

۱۶۴۹- عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ نَزَلَتْ فِيهِ آيَاتٌ مِنَ الْقُرْآنِ، قَالَ: خَلَفْتُ أُمَّ سَعْدٍ أَنْ لَا تَكَلِّمَهُ أَبَدًا، حَتَّى يَكْفُرَ بِدِينِهِ، وَلَا تَأْكُلَ وَلَا تَشْرَبَ، قَالَتْ: زَعَمْتُ أَنَّ اللَّهَ وَصَّاكَ بِوَالِدِكَ وَأَنَا أُمُّكَ وَأَنَا أَمْرُكَ بِهَذَا، قَالَ: مَكَّثْتُ ثَلَاثًا، حَتَّى غَشِيَ عَلَيْهَا مِنَ الْجَهْدِ، فَقَامَ ابْنُ لَهَا يُقَالُ لَهُ: عُمَارَةُ فَسَقَاها، فَجَعَلَتْ تَدْعُو عَلَى سَعْدٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْقُرْآنِ هَذِهِ الْآيَةَ: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا - ۲۹/۹)،

(وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا، وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا - ۱۶/۳۱). قَالَ: وَأَصَابَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَنِيمَةً عَظِيمَةً، فَإِذَا فِيهَا سَيْفٌ، فَأَخَذَتْهُ فَأَتَيْتُ بِهِ الرَّسُولَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقُلْتُ: نَفَّلَنِي هَذَا السَّيْفَ فَأَنَا مَنْ قَدْ عَلِمْتُ حَالَهُ، فَقَالَ: «رُدُّهُ مِنْ حَيْثُ أَخَذْتَهُ»، فَأَنْطَلَقْتُ حَتَّى إِذَا أَرَدْتُ أَنْ أُلْقِيَهُ فِي الْقَبْضِ، لَأَمْتَنِي نَفْسِي، فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ، فَقُلْتُ: أَعْطِنِيهِ. قَالَ: فَشَدَّ لِي صَوْتُهُ: «رُدُّهُ مِنْ حَيْثُ أَخَذْتَهُ». قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ). قَالَ: وَمَرِضْتُ فَأَرْسَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَتَانِي، فَقُلْتُ: دَعْنِي أَقْسِمَ مَالِي حَيْثُ شِئْتُ، قَالَ: فَأَبَى، قُلْتُ: فَالْتَّصِفْ؟ قَالَ: فَأَبَى، قُلْتُ: فَالْتُّلْتُ. قَالَ: فَسَكَتَ، فَكَانَ بَعْدُ الثَّلَاثُ جَانِزًا. قَالَ: وَأَتَيْتُ عَلَى نَفَرٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرِينَ فَقَالُوا: تَعَالِ نُطْعِمَكَ وَنَسْقِيكَ خَمْرًا، وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ تَحْرَمَ الْخَمْرُ، قَالَ: فَأَتَيْتُهُمْ فِي حَشٍّ (وَالْحَشُّ: الْبُسْتَانُ) فَإِذَا رَأْسُ جَزُورٍ مَشْوَى عِنْدَهُمْ، وَزِقٌّ مِنْ خَمْرٍ، قَالَ: فَأَكَلْتُ وَشَرِبْتُ مَعَهُمْ، قَالَ: فَذَكَرْتُ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرُونَ عِنْدَهُمْ، فَقُلْتُ: الْمُهَاجِرُونَ خَيْرٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، قَالَ: فَأَخَذَ رَجُلٌ أَحَدَ لَحْيِي الرَّأْسِ فَضَرَبَنِي بِهِ فَجَرَحَ بَأْنْفِي، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرْتُهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيَّ - يَعْنِي نَفْسَهُ - شَأْنَ الْخَمْرِ: (إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ). {الحديث: ۶۱۸۸ = ۶۱۹۵ فم} :

موصعه بی کوری سہعد فہرمووی: باوکم فہرمووی: چہند نایہ تیٰ له قورنان سہبارت بہمن دابہزی و من هوٰی ہاتنیان بووم. فہرمووی: نوم سہعدی دایکم سویندی خوارد کہ نہقسہم لہگہل بکاو نہنان و ناو بخوا، تامن پہشیمان (پاشگہز) نہبمہوہ لہنایینی نیسلام، وہ دایکم دہیگوت پیم: توٰ لہکن خوٰت دہلیٰی خودا فہرمانی پیٰ کردووی کہبوٰ باوک و دایکت باش بیت، دہی ئەگەر ئەمە وایہ و توٰ باوہرت پیٰ ہہیہ، من دایکتہ و فہرمانت پیٰ دہکەم کہواز بیٰنی لہنیسلام و بوٰ ئەمە لہفہرمانی من دہرنہجیت.

فہرمووی: جادایکم سیٰ شہوو سیٰ روژ بہو حالہ مایہوہ، تامی ناوو زادی نہکرد، تا لہبەر پەریشانی بوورایہوہ، ہەتا کورپکی تری ہەبوو، ناوی عومارہ بوو، چوو

ئاۋى پېدا، كە دەيانويست ئاۋى بىدەن، يانانى پى بىدەن، بەدارى دەمى دايكىميان دادەچەقاندو بەزۆر ئاۋو نانيان دەكرد بەقورگيا، جا ئەۋىش دەستى دەكرد بەنزى خراب لەسەعد.

خوداى گەۋرەش لەم بارەيەۋە ئەم ئايەتەى ناردە خوارەۋە: {وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا - العنكبوت - ۹/۲۹}:

ۋاتە: ئامۆزگارى ئادەمىزادمان كىردوۋە، كەبۇ باۋك و دايكى زۆر باش بى و چاك بى لەگەئيانا، بەلام لەبى ئەمرى و بى فەرمانىي خودادا بەھىچ جۆرى بەگويان مەكەن، ۋە ئەم ئايەتەى تىرىش بەم بۆنەيەۋە ھاتە خوارەۋە:

{وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا، وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا - لقمان - ۱۵/۳۱}:

ۋاتە: ئامۆزگارى ئادەمىزادمان كىردوۋە كەزۆر باش و فرە خاس بى، لەگەل دايك و باۋك و نەنك و باپىرو، چاكەى ئەۋانى لەبەرچاۋ بى و دىسۆزىان بى و سىلەى بەدەنمەك نەبى، چونكە ئەۋان ھۆ رشتەى بوونى ئەۋن، ئەۋەتەن دايكى بەسەزمان بەچەرمى سك بەھەزار نەرك و ئازارو دەردى سەرى نۆ مانگ ھەلى دەگرى و دوو سالى رەبەق شىرى دەداتى و خزمەتى دەكا، ھەتا دەپىرپتەۋە لەشىر، پاش ئەۋەش جۆرەھا ناخۆشى لەپىناۋى خۆشى ئەۋدا دەكىشى و دەچىزى، دەى سوپاسى من بكەن، كە خوداى ئىۋەم و دروستم كىردوۋن لەنەبوۋن، سوپاسى ئەۋانىش بكەن و چاكەيان بەدەنەۋە، ئەۋەش بزانن كەدوا ئەنجامتان لای منە و زوۋبى يا درەنگ بەداماۋى دىنەۋە بەردەستى خۆم، بەلام ئەگەر باۋك و دايك و كەسوكارو ھەركەسىكى تر ھەۋلىاندا لەگەتەن كە ھاۋەل و ھاۋبەشى بۆ من دابىن و شتى كە خۆى ھەبوۋنى نىيە و ئىۋە خۆتان باۋەرتان پىي نىيە و بەشىۋاى نازانن بەقسەى ئەم و ئەۋو تەنانت بەزۆرى زۆردارىش مەيكەن بە ھاۋەل و ھاۋتا و ھاۋرپى من، ۋەلى خودا ھەقە ھەموو ھەقىكى پى خۆشە، لەدنىادا بەجۋانى و بەمەردى و بە پىاۋەتى رەفتارىان لەگەل بكەن).

سعد فەرمووی: لەڕۆژی رووداوی بەدردا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تالانی و دەسکەوتی جەنگی زۆری دەست گەوت، منیش شمشیریکم لەمالی تالانییەکە هەلگرت و بردم بۆلای پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزیم کرد: ئەی پیڤەمبەری خودا! لەسایە خوداوە، لەخودا بەزیادی، داخی دلی خۆم بەکافرەکان رشت، لەتۆلە عومەیری برامدا، سەعیدی کۆری عاصم گوشت و ئەمە شمشیرەکیەتی، واهیناومە بۆلای تۆ، ئەم شمشیرەم پێ ببەخشە، تۆ خۆتیش ئاگات لەحالی من هەیه.

پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەمە نەهی من و نەهی تۆیە، بیخەرەوه سەر تالانییەکە!).

جا شمشیرەکەم برد، هەتا خەریک بووم هەلی بدمە سەر خەرمانی تالانییەکان، کەچی دڵم بەرای نەداو گەڕامەوه بۆلای پیڤەمبەر و عەرزیم کردەوه: ئەم شمشیرەم پێ ببەخشە، بەلام ئەمجاریان بەدەنگیکێ تیژو توندتر فەرمووی: (لەکویت هیناوه ببەرەوه بۆ ئەوی و لەسەر کۆگای تالانییەکان دابینی!)

جا بەم بۆنەیهشەوه ئەم نایەتە تریش، هەر بەهۆی منەوه هاتە خوارەوه: {يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ - الْأَنْفَال - ۱/۸} :

واتە: ئەی پیڤەمبەر! پرسیارێ لێ دەکەن، لە بریارو حوکمی ئەو مال و تالانییە کە بەجەنگ، بەزەبری شیرو تیرو گۆللەو بەهیزی بازوو، لە ناموسولمانەکانی وەردەگرن، دەبێ چۆن دابەش بکری و بدری بەکێ، تۆ ئەی پیڤەمبەر! بەفەرمانی من وەلامیان بەدەرەوهو بلێ: ئەو مالە مالی خودا و پیڤەمبەری خودایە، پیڤەمبەری خودا بەفەرمانی خودا بەکێی بوی پێی دەدا، ئێوه بەردی بناغە ئیسلامن هەتا هەتایە دەبن بەسەرمەشق و پێشەوا، بۆ وەچەو نەوهی دواي خۆتان، کەواتە: چاوتان لەمالی دنیا نەبێ، چاوتان لە بەرژەوهندی ئیسلام بێ، ئاشووب مەگێرن و لەسەر چلکی دەست ئاژاوه بەرپا مەکەن و گوێرایەلێ

خوداو پیځه مېهر بن، نه گهر ئیوه به راستی موسولمانی ساغن). {بروانه: تاج/۴، زنجیره: ۹، ژماره: ۳۸۷۵ — سوورده تی نه نفال}.

سه عد فهرمووی: جاری کیش نه خوش کهوتم، ناردم به شوینی پیځه مېهر دا (دروودی خودای له سر بڼ) ته شریفی هات بولام، عهرزیمکرد: (نه گهر مؤلته مې بدهی سامانه که م به نارمزووی خوّم دابهش ده که م؟).

سه عد فهرمووی: پیځه مېهر (دروودی خودای له سر بڼ) ریځه ی نه وهی پیّم نه دا، گوتم: دهی مؤلته م پی بده که سییه کی ماله که م بکه م به خیر و راسپیړی؟ سه عد فهرمووی: دیسان پیځه مېهر (دروودی خودای له سر بڼ) ریځه ی نیوهی پیّم نه دا، گوتم: دهی مؤلته م پی بده که سییه کی ماله که م بکه م به خیر و وه سیّت؟ سه عد فهرمووی: پیځه مېهر (دروودی خودای له سر بڼ) بڼ دهنګ بوو، ئیتر له وه به دوا گردنی سییه ک به خیر درست بوو.

سه عد فهرمووی: جاری کیش چووم بولناو دهسته یی له نه نصارو له موهاجرین (له یاریده دهران و له کوچکاران) گوتیان: ودره له گهل ئیمه بخو و مهی بنو شه، نه مهش له پییش حهرامبوونی مهی و باده نوشیدا بوو، فهرمووی منیش چووم، روانیم و وان له ناو دیبه ریکا، دیبه ر واته باخ، سه ری و شتریکیان برژاندو وه و کونده یی نارده قیان داناوه، له و گوشته برژاوه یان ده خواردو له و باده یه یان ده کرد به سه ردا.

فهرمووی: منیش له گهل یانا دهستم کرد به گوشت خواردن و مهی خواردنه وه، جا به سه ر خوشی دهستم کرد به باسی یاریده دهران و کوچکاران و گوتم: کوچکاران با شترن له یاریده دهران! سه عد خو ی له کوچکاره پی شینه کان بوو، فهرمووی: جا پی او ی له وان ته نگه گرتی و ئیسی لاشه ویله ی که لله سه ره که ی هه ل گرت و پیایا کی شام و لووتمی زامار کردو لووتم پژاو چووم بو خرمه تی پیځه مېهر و هه واله که م بو ی شیکر دوه، جا به م بونه ی شه وه، سه باره ت به من له م باره یه وه، خودای گه وره و شکو دار، نه م نایه ته ی دابه زاند:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ - المائدة - ۹۰/۵} :

واته: نهی موسولمانینه! بزنان عارهق و مهی و باده و شهراب و قومارو یاری قومارو په رستن و ریژگرتنی بتهکان و فالگرتنه ووه دانه گرتنه ووه به نه زلام و شتی و، نه مانه هه موو له کرده ووی شهیتان، زور پیسو و حرامو چه په لن، که وایی خوتانی لی بیاریزن، تا رزگارو سهر فراز بین له هه ردوو جیهاندا). {تاج/۴، زنجیره: ۳، ژماره: ۳۷۲۲ چ/۴}.

۱۶۵۰- عَنْ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سِتَّةَ نَفَرٍ، فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): اطْرُدْ هَؤُلَاءِ لَا يَجْتَرُّونَ عَلَيْنَا، قَالَ: وَكُنْتُ أَنَا وَابْنُ مَسْعُودٍ وَرَجُلٌ مِّنْ هَذِيلٍ وَبِلَالٌ وَرَجُلَانِ لَسْتُ أَسْمِيَهُمَا، فَوَقَعَ فِي نَفْسِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقَعَ، فَحَدَّثَ نَفْسَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ). {الحديث: ۶۱۹۱ = ۶۱۹۸ فم} :

سه عدی کوری نه بو وه ققاص (رمزای خودای لی بین) فه رمووی: دهسته یه کی شهش که سی بووین له خزمه تی پیغه مبهردا بووین: من و ئیبنو مه سعوودو پیاویکی هوزمیلی و بیلال و دوو پیاوی تر بووین، که نامه وی ناویان بهیئنم، هاو به شپه یداکه رهکان به پیغه مبهریان گوت: ئیمه پیشنیاریکمان هه یه: نه م هه ژارانه له دهوری خوت دهر بکه، تا ئیمه یش هاموشوت بکهین، با نه مانه سامیان لیمان نه شکو و زات نه که من به سه رمانا.

پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بئ) له م لایه نه وه، نه وهی که خودا له چاره ی نووسیوو هات به دلیا و دلی چه که ره ی کرد، که داواکه یان جی به جی بکا، به ئومییدی نیسلا مبوونیان!

جا خودا له م باره یه وه نه م نایه ته ی نارد خواره وه: {وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ - الأنعام - ۵۲/۶} :

واتہ: ئہی خوٰشہویست! تۆ پیغہمبہری خودایت، نہوہک پیایوی دنیایی و سیاسہتبار، کہواتہ نہکەئ دلی ئہو ہہزارانہ بشکیئنی و لہ کوړو مہجلیسی خوټ، بہقسەئ ئہو بتپہرستانہ دہریان بکەئ، ئہوانہ بہرؤژو بہشہو، ہہمیشہ سہرگہرمی عیبادہت و بہندہیی ساغو دروستن بۆ رەزای خودا، حسیب و لیکوئینہوہ لہ ئیمان و رازی دلی ئہو ہہزارانہ لہسەر تۆ نییہ، تۆ نابئی باوہری ساغی ئہم موسوئلانہ ساغہ باشانہ، بہرابہر بہکەسبی مہیلی ئہو ناموسوئلانہ بہگزانانہ بخہیتہ سہر سہوداو، بہتہمای ئیمانہیینانی ئہو دہولہمہندو دارایانہ، دلی پاکی ئہو موسوئلانہ ہہزارانہ بشکیئنی، چونکہ ہہل دہگری ئیمانی ئہم ہہزارہ دلسوزانہ لہلای خودا گہل مہزنتربئی لہئیمانی ئہو بیباوہرانہ، لہفہرزی ئیمانہیینانیاندا، بہلئ گشت کەسئ حسیبی خوئی لہسەر خوئیہتی، تہنانہت ئہم مہسەلہیہ ئہوہندہ روون و ناشکراو بہلگہ نہویستہ تۆو ئہوان تییدا چون یەکەن، ہہروہک حسیبی ئہوان بہدہست تۆ نییہ، حسیبی تۆیش بہدہست ئہوان نییہ، کہواتہ بۆ دہریان دہکەئ! ئہی خوٰشہویست! ئہگہر پاش ئہم روونکردنہوہیہ کە گریئی دلی کردنہوہو، دہفعی ئیشکالی کردن شتی وا بکەئ ئہوا تۆ بہزۆردارو ستہمگہرو ستہمکار حسیب دہکریئت، دیارہ کە لہمہولا تۆ شتی وا ناکەئ، بہلام ئہم روونکردنہوہیہ پایہی بہرزی ہہزاری باوہرداری ساغ لہلای خودا دہردەخاو ہہرہشہیہکی توندہ لہو کەسانہی کە لہمہولا پیشیاری وا ناہەق بۆ تۆ دہکەن).

{تاج/۵، زنجیرہ: ۹۸، ژمارہ: ۵۲۰۱، ج/۴ = چاپی چوارہم}.

۱۲۷۴) باسی بہہرہو گہورہیی ئہبو عوبہیدہی کوری ئہلجہراج (رہزای خودای لی بی). (۶۲۰۲ - ۶۲۰۵)

فِي فَضَائِلِ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۵۱- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ أَهْلُ نَجْرَانَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْعَثْ إِلَيْنَا رَجُلًا أَمِينًا. فَقَالَ: «لَأَبْعَثَنَّ إِلَيْكُمْ رَجُلًا أَمِينًا حَقَّ أَمِينٍ، حَقَّ أَمِينٍ»، قَالَ: فَاسْتَشْرَفَ لَهَا النَّاسُ، قَالَ: فَبِعَثْتُ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ.

{الحديث: ۶۲۰۴ = ۶۲۱۱ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۴۷۴ = ۳۷۴۴، ۴۳۸۲، ۷۲۵۵ = فتح الباری + تجريد/ ۴، رقم: ۱۶۱۰ = ۴۳۸۰ فتح الباری تحفة الأشراف/ ۹۴۸}:

خودهیضه کوری یه مان (رهزای خودای لی بین) فهرمووی: خه لکی نه جران هاتنه خزمه تی حه زرهت (دروودی خودای لهسهر بین) عه رزیانکرد: ئه ی پیغه مبهری خودا! پیاوویکی هیمن و ئه مینمان بو بنیره، فهرمووی: پیاوویکی ته واه هیمن و ئه مینداری به حه ق ئه مین و ده ستپاکتان بو دهنیرم!

فهرمووی: جا خه لکه که هه رکه سی له لای خویره وه، له خووشی ئه م نازناوه جوانه خوئی قوت کرده وه گوئی قولاخ بوون بو ئه وه فه رمانه مه زنه. پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بین) ئه بو عوبه ییده کوری جه رراحی نارد، تابیی به ماموستایان و فییری ئیسلامیان بکا). {تاج/ ۳، زنجیره: ۱۳، ژماره: ۳۳۳۳ ج/ ۴}.

روونکردنه وه:

ئه بو عوبه ییده ناوی ته واه ی: عامیری کوری عه بدوللای کوری جه رراحه، ئه بو عوبه ییده و عثمانی کوری مه ظعوون و عوبه ییده کوری حاریشو عه بدوره حمانی کوری عه وفو ئه بو سه له مه ی کوری عه بدول ئه سه د له یه ک کاتدا موسولمان بوون، له پیش ئه وه دا که پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بین) مالی ئه لئه رفه م بکا به باره گای نه یینی کومه ئه ی موسولمانان.

دایکی ناوی ئومه ییمه ی کچی غه نه مه له موسولمانه هه ره پیشینه گانه، ئه بو عوبه ییده دوو کوچی کردوو، کوچی بو حه به شه و کوچی بو مه دینه. ئاماده ی شه رگه ی به درو شه رگاگانی تری پاشی بووه، له غه زای ئو حوددا دوو ئه لقه ی کلاو زریه که ی پیغه مبه ر چه قیپوونه روومه تی، ئه بو عوبه ییده به ددان ده ری هینان، به هوی ئه مه وه دوو ددانی پیشینه ی که وتن و بوی بوون به هوی جوانی!!

زۆرینه ی ولاتی شام له سه ر ده ستی ئه بو عوبه ییده دا نازادکرا، فه رمووده ی زۆری له پیغه مبه رده وه گپراو ده وه. ئه بو عوبه ییده پیاوویکی له رو لاوازبوو، ریشیکی ته نک ی هه بوو، بالا به رزبوو، مال و سامانیکی وای نه بوو، گوزهرانی زۆر ساده و ئاسایی بوو،

عومەر پئی فەرموو: دهبوو هه‌ندی مالت ببوایه، فەرمووی: ئه‌ی فەرمان‌پره‌وای موسولمانان! ئه‌مه‌ی هه‌مانه‌ ده‌مانگه‌یه‌نیت‌هه‌وار. یه‌کئ له‌ دروشمه‌کانی ئه‌م گوته‌یه‌ بوو: (خراپه‌ی دیرین به‌ چاکه‌ی شیرین بSRنه‌وه‌!).

له‌ تاعونه‌که‌ی عه‌مواسدا به‌تاعوون شه‌هید بوو له‌شام، له‌گوندئ که‌ناوی عه‌مواس بوو، له‌به‌ینی ره‌مله‌و به‌یتوله‌قدیسدا بوو، له‌سائی هه‌ژده‌ی کۆچیدا، له‌ته‌مه‌نی په‌نجاو هه‌شت سائیدا، یه‌کیکه‌ له‌ده‌ که‌سه‌که‌ی که‌ موژده‌ی به‌هه‌شتیان له‌لایه‌نی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ پئ به‌خسراوه‌، که‌ ناسراون به‌ عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ره‌، نازناوی له‌ناو هاوه‌لانا (ئه‌مینداری پیغه‌مبه‌ر) بوو. {بروانه‌: تاج/۳، زنجیره‌: ۱۳، ژماره‌: ۳۳۳۲ هه‌تا ژماره‌: ۳۳۳۴ + ژماره‌: ۳۳۳۵ + ۳۳۳۸ + تاج/۳، زنجیره‌: ۵۳، ژماره‌: ۲۹۴۸، ۲۹۴۵، ۲۹۴۶، ۲۹۴۷}.

(۱۲۷۵) باسی به‌هره‌و که‌وره‌یی هه‌سه‌ن و حوسه‌ین (ره‌زای خودایان لی بی).

(۶۲۰۶ - ۶۲۱۱)

بَابُ فِي فَضَائِلِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا)

۱۶۵۲- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَقَدْ قُدْتُ بِنَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ بَغْلَتَهُ الشَّهْبَاءُ حَتَّى ادْخَلْتُهُمْ حُجْرَةَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هَذَا قُدَامَهُ، وَهَذَا خَلْفَهُ. {الحديث: ۶۲۱۰ = ۶۲۱۷ فم = فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. ترمذی. أدب: ۲۷۵}:

سه‌له‌مه‌ی کورئ ئه‌که‌وه‌ (ره‌زای خودای لی بی) فەرمووی: خوّم به‌ده‌ستی خوّم جلّه‌وی هیستره‌ بوۆی پیغه‌مبه‌رم راده‌کیشا، پیغه‌مبه‌رو حه‌سه‌ن و حوسه‌ینی به‌سه‌ر پشته‌وه‌ بوون، ئه‌میان له‌به‌رده‌میاو ئه‌ویان له‌پاشکویا بوو، له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌ جلّه‌وی هیستره‌که‌م بویان راکیشا هه‌تا بردیانه‌ هۆده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). {تاج/۳، زنجیره‌: ۲۰، ژماره‌: ۳۳۶۷ ج/۴}.

روونکردنهوه:

ئهم هیستره رهنگی بۆز بوو، ناوی دول دول بوو، موقه و قهس به دیاری ناردی بۆ پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ئهم هیستره ما هه‌تا زۆر پیربوو، هه‌تا هه‌موو دانه‌کانی که‌وتن، هه‌تا له‌به‌ر پیری کۆپ‌ریش بوو، له‌پاش مردنی پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) عه‌لی کۆری ئه‌بو طالیب سواری ده‌بوو، له‌پاش عه‌لیش حه‌سه‌ن، له‌پاش حه‌سه‌ن حوسه‌ین، له‌پاش ئه‌ویش موحه‌مه‌دی کۆری ئه‌لحه‌نه‌فییه.

۱۶۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي طَائِفَةٍ مِنَ النَّهَارِ، لَا يُكَلِّمُنِي وَلَا أُكَلِّمُهُ، حَتَّى جَاءَ سُوقَ بَنِي قَيْنَقَاعَ، ثُمَّ انْصَرَفَ حَتَّى أَتَى خَبَاءَ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقَالَ: «أَتَمَّ لُكْعُ، أَتَمَّ لُكْعُ»، يَعْنِي حَسَنًا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَظَنَنَّا أَنَّهُ إِنَّمَا تَحْبِسُهُ أُمُّهُ لَأَنْ تُغَسِّلَهُ وَتَلْبِسَهُ سَخَابًا، فَلَمْ يَلْبَثْ أَنْ جَاءَ يَسْعَى، حَتَّى اعْتَنَقَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا صَاحِبَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ إِنِّي أَحِبُّهُ فَاجِبُهُ وَأَحِبُّ مَنْ يُحِبُّهُ». {الحديث: ۶۲۰۷ = ۶۲۱۴ فم. تجرید البخاری بالکردی/ ۳، رقم: ۹۶۰ = ۲۱۲۲، ۵۸۸۴}:

ئه‌بو هوره‌یره (رمزای خودای لی بێ) فه‌رمووی: جارێک به‌روژ له‌گه‌ڵ پیغه مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌رچووم، له‌پێ نه‌ ئه‌و قسه‌ی له‌گه‌ڵ من کرد، نه‌ من قسه‌م له‌گه‌ڵ نه‌وکرد، تاجووینه‌ بازارێ قه‌ینوقناع، که‌ یه‌کیکه‌ له‌ بازاره‌کانی شاری مه‌دینه‌ ئه‌وجا گه‌رایه‌وه‌و چوو بۆ مائی فاطیمه‌ی کچی، که‌ هاوسه‌ری ئیمامی عه‌لی و دایکی حه‌سه‌ن و حوسه‌ینه‌، له‌وێ له‌ حه‌وشه‌که‌ی مائی فاطیمه‌ دانیش‌تو فه‌رمووی: (ئه‌رێ بچکۆل له‌کۆییه‌؟ ئه‌رێ بچکۆل له‌وێیه‌؟).

جا دایکی نه‌ختی به‌ندی کرد، وابزانم دایکی ویستی بیشواتو هه‌نی حه‌ته‌تۆکه‌ی بۆنخۆشی له‌مل بکا، زۆری پێ نه‌چوو که‌ حه‌سه‌ن به‌هه‌راکردن هاتو له‌گه‌ڵ پیغه مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌ستیان کرده‌ ملی یه‌کتری و باوه‌شیان کرد به‌یه‌کاو پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) خۆش خۆش ماچی ده‌کرد، ئه‌وجا خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (خودایه‌! من ئه‌مه‌م خۆش ده‌وی، ساتۆیش خۆشت

بوئ و ئەو کەسەیشت خوئ بوئ کە ئەوی خوئ دەوی!). {تاج/۲، زنجیرە: ۲۰، ژمارە: ۳۳۶۶}.

۱۲۷۶) باسی بەهرەو کەوردی فاطیمە کچی پیغەمبەر (دروودی خودایان

لەسەر بی). (۶۲۵۷ - ۶۲۶۴)

باب: فِي فضائلِ فاطمةَ عليها السلامُ بنتِ رسولِ الله (صلى الله عليه وسلم)

۱۶۵۴- عَنْ الْمُسَوَّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَخْبَرَهُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) خُطِبَ بِنْتُ أَبِي جَهْلٍ، وَعِنْدَهُ فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَلَمَّا سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَاطِمَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، أَتَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ لَهُ: إِنَّ قَوْمَكَ يَتَحَدَّثُونَ أَنَّكَ لَا تَغْضَبُ لِبَنَاتِكَ، وَهَذَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي جَهْلٍ، قَالَ الْمُسَوَّرُ: فَقَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَمِعَتْهُ حِينَ تَشْهَدُ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَنْكَحْتُ أَبَا الْعَاصِ بْنَ الرَّبِيعِ، فَحَدَّثَنِي وَصَدَقَنِي، وَإِنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ مُضْغَةٌ مِنِّي، وَإِنَّمَا أَكْرَهُ أَنْ يَفْتَنُوهَا، وَإِنَّهَا وَاللَّهِ لَا تَجْتَمِعُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ وَبِنْتُ عَدُوِّ اللَّهِ عِنْدَ رَجُلٍ وَاحِدٍ أَبَدًا». قَالَ: فَتَرَكَ عَلِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) الْخُطْبَةَ. {الحديث: ۶۲۶۰ = ۶۲۶۸، فم. بخاری. الجمعة: ۹۲۶، ۳۱۱۰، ۳۷۱۴}.

میسوهری کوری مه خرده مه (رهزای خودای بی) فهرمووی: عهلی کوری ئەبو طالیب

خوازبینی کچی ئەبو جهلی کرد بو خوئ، که بهسەر فاطیمە کچی پیغەمبەر بیهینی که ئەوکاته فاطیمە ژنی عهلی بوو، جا کاتی فاطیمە بهمه دهزانی، دیت بو خزمهتی باوکی، عهرزی دهکا: قوربان! ئەی پیغەمبەری خودا! خزمانی تو قسه لهوه دهکەن، که گوايه تو لهسەر کچهکانت ناکهیتهوهو دهربهستی ئەوهنیت که میردهکانیان ژنیان بهسەر بهینن، هەر لهم روانگهیهوه که ئەوهتا عهلی کوری ئەبو طالیب دهمهوی ژن بهسەر من بهینن و دهمهوی کچهکهی ئەبو جههل مارهبکا بو خوئ؟

میسوهر فهرمووی: جا بهم بۆنهیهوه پیغەمبەر (دروودی خودای لهسەر بی) ههئسایهوه،

وتاریکی دا، بهگوئی خۆم گویم بی بوو، کاتی شایهتمانی هینا، ئەوجا فهرمووی:

(پاش ئەمە، من کاتی خۆی زەینەبی کچم دا بە ئەبولعاصی کوری رەبیع، بەئینی لەم لایەنەو پێمداو قسەى بۆکردم، بەئین و قسەگەى راست دەرچوو، بۆ کچەگەم زۆر باش بوو، لەراستیدا فاطیمەى کچم پارچەپەگە لەخۆم، ھەرچی ئازارى ئەو بدا ئازارى منیش دەدا، وە ئیستایش بەھۆى ئەم خوازبێنییەى عەلییەو، کە دەپەوێ ژنى بەسەر بھێنێ، مەترسى ئەووم ھەپە کە تووشى ئازاوى بکەن، دەى سویندم بەزاتى خودا قەت شتى وانابى: کە فاطیمەى کچم کەکچى پێغەمبەرى خودایە، لەگەڵ کچى ئەبوجەھل دا، کە دوژمنى خودایە لەپەك کاتدا ژنى یەك پیاوین کە عەلى کورێ ئەبو طالیبە، ئەگەر عەلى دەپەوێ کچەگەى من تەلاق بدا، ئەوسا کچى ئەوان بھێنێ!!).

فەرمووی: ئیتەر عەلى (رەزای خودای ئى بى) وازى لەخوازبێنییەگەى ھینا.

روونکردنەو:

فاطمەى زەھراء (رەزای خودای ئى بى) کچى حەزەرەتى پێغەمبەرە (دروودى خودا لەسەر پێغەمبەر و رەزای خودا لەھەموو منال و ھاوسەر و ھاوہەلان و شوینکەوتوان و پەپرەوانى بى. ئامین خودایە). فاطیمە ھاوسەرى ئیمامى عەلییە، یەگەم ھاوسەریەتى، ھەر ئەو شووہى کردوو، بەکچى شووى بەعەلى کردوو، ھەتا ما ژنى عەلى بوو، عەلى ژنى تری بەسەر نەھینا لەپاش مەرگی فاطیمە ژنى تری ھینا.

فاطمە دایكى حەسەن و حوسەینە، نەنکە گەورەى ھەموو سەیدەکانە، نەوہى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ھەر لەرێگەى فاطیمەو ماوہ، لە منالەکانى تریەو، پێغەمبەر نەوہو وەچەى نەماوہ، بەپێى تەمەن، کچەکانى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەرپز ئەمانەن:

۱- زەینەب، لەپیش بیعثەتدا، بەدەسالى لەدایک بوو، یەگەم کچى پێغەمبەر بوو کە شووى کردوو، شوویکرد بە پورزای خۆى کە ناوى ئەبولعاص بوو، زەینەب لەگەڵ پێغەمبەردا کوچى کرد، ھەتا ما ژنى ئەبولعاص: لەقیتى رەبیع بوو،

کورپکی بوو ناوی عهلی بوو، له پوژۍ نازاگردنی مه ککه دا له پاشکوی پیغه مبه روه سوار بوو بوو، به میړد منالی مرد، کچیکشی هه بوو ناوی نومامه بوو، نهو کچه زایه ی پیغه مبه ر بوو، که له نویژدا دهیگرده قه لاندو شکانی، کاتی فاطیمه مرد، عهلی ته م نومامه یه ی ماره کرد: زهینه ب سهرتای سالی هه شتی کوچی مرد. {بروانه: ژماره: ۳۴۶ له پیشه وه رابورد، زیاننامه ی زهینه ب}.

۲- روقیه، سالی سیی و سی له ته مه نی پیغه مبه ر، روقیه له دایکبووه، هاوسه ری نیمای عوتمان بوو، کوچی پیکرد بو حبه شه، منالیک له عوتمان بوو ناوی عهبدو لالا بوو، روقیه زور جوان بوو، دوو کوچی کردووه، له غمزای به دردا کوچی دواپی کرد.

۳- نوم که لثووم (رمزی خودای لی بن) له پاش مهرگی روقیه خوشکی سالی سیی کوچی شووی کرد به عوتمان، له سالی نووی کوچی له لای عوتمان مهرگ بوو به میوانی، مندالی نه بوو لی.

۴- فاطیمه ی زه هراء، راجیایی سه بارهت به سالی له دایکبوونی هیه، هه ندی ده لئین: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) ته مه نی چلو یه ک سال بووه که فاطیمه له دایک بووه، هه نی تر ده فهرموون: ته مه نی سیی و پینچ سال بووه که فاطیمه له دایک بووه، دیاره که فاطیمه و براو خوشکه گانی، بیجگه له ئیراهیمیان، هه موویان له خه دیجه بوون، که یه که م هاوسه ری پیغه مبه ر بووه، فاطیمه که شووی کرد به عهلی ته مه نی پازده سال بوو، له پاش مهرگی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) به شهش مانگ فاطیمه یش دهری. له نیمای عهلی سی کوری بووه: حه سهن و حوسه ین و موحسین، موحسینیان به منالی دهری، هه روا سی کچیشی لی ده بی: روقیه و زهینه ب و نوم که لثووم. {بروانه: ژماره: ۷۳ زیاننامه ی خه دیجه ی دایکی فاطیمه + ژماره: ۶۹۲ زیاننامه ی عهلی کوری نه بو طالیب + تاج/۲، زنجیره ک ۱۹ له ژماره: ۳۳۵۷ و هه تا ژماره: ۳۳۸۰، زنجیره: ۲۰} + {ته جریدی بوخاری به کوردی، ژماره: ۱۴۶۲ = ۳۷۰۵، ۱۲۶، ۶۱۶، بروانه: ژماره: ۱۴۶۲ زیاننامه ی فاطیمه ی کچی موحه ممه د}.

١٦٥٥- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كُنَّ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَهُ، لَمْ يُغَادِرْ مِنْهُنَّ وَاحِدَةً، فَأَقْبَلَتْ فَاطِمَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَمْشِي، مَا تُخْطِيُ مِشْيَتَهَا مِنْ مِشْيَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا، فَلَمَّا رَأَاهَا رَحَّبَ بِهَا فَقَالَ: «مَرْحَبًا يَا بِنْتِي»، ثُمَّ أَجْلَسَهَا عَنْ يَمِينِهِ أَوْ عَنْ شِمَالِهِ، ثُمَّ سَارَهَا، فَبَكَتْ بُكَاءً شَدِيدًا، فَلَمَّا رَأَى جَزَعَهَا سَارَهَا الثَّانِيَةَ، فَضَحِكَتْ، فَقُلْتُ لَهَا: خَصَّكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ بَيْنِ نِسَائِهِ بِالسَّرَارِ ثُمَّ أَنْتِ تَبْكِينَ؟ فَلَمَّا قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَأَلْتُهَا: مَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَتْ: مَا كُنْتُ أَفْشِي عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سِرَّهُ. قَالَتْ: فَلَمَّا تَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قُلْتُ: عَزَمْتُ عَلَيْكَ بِمَا لِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ لَمَّا حَدَّثْتَنِي مَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: أَمَّا الْآنَ فَنَعَمْ، أَمَّا حِينَ سَارَنِي فِي الْمَرَّةِ الْأُولَى، فَأَخْبَرَنِي «أَنَّ جَبْرِيلَ كَانَ يُعَارِضُهُ الْقُرْآنَ فِي كُلِّ سَنَةٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ، وَإِنَّهُ عَارِضُهُ الْآنَ مَرَّتَيْنِ، وَإِنِّي لَا أَرَى الْأَجَلَ إِلَّا قَدْ اقْتَرَبَ، فَاتَّقِ اللَّهَ وَاصْبِرِي، فَإِنَّهُ نِعْمَ السَّلَفُ أَنَا لَكَ، قَالَتْ: فَبَكَيْتُ بُكَائِي الَّذِي رَأَيْتِ، فَلَمَّا رَأَى جَزَعِي: سَارَنِي الثَّانِيَةَ فَقَالَ: «يَا فَاطِمَةُ أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونِي سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ، أَوْ سَيِّدَةَ نِسَاءِ هَذِهِ الْأُمَّةِ؟» قَالَتْ: فَضَحِكْتُ ضَحِكِي الَّذِي رَأَيْتِ. {الحديث: ٦٢٦٣ = ٦٢٧١ فم = فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. بخارى. مناقب: ٣٦٢٣. تجريد البخارى بالكوردى، المجلد الرابع، رقم: ١٦٢١ = ٤٤٣٣، ٤٤٣٤، ٣٦٢٣، ٣٦٢٥، ٣٧١٥، ٦٢٨٥، ٣٦٢٦، ٣٧١٦، ٦٢٨٦. فتح البارى بشرح صحيح البخارى. ابن ماجة. الجنايز: ١٦٢١. تحفة الأشراف: ١٧٦١} :

عائيشه ى هاوسهري پيغهمبهري (دروودى خودا لهسهر پيغهمبهرو رهزاي خودا لهگشت هاوسهرو نهوهو يارو ياوهران و هاوهلان و پهيرهوانى بئ) فهرمووى: لهنهخوشينى سهردمهريگا، ژنهكانى پيغهمبهري (دروودى خودا لهسهر بئ) گشتيان لهلاى كؤبوونهوه، يهك ژنيان لى كهه نهبوو، ههموويان بوون، لهوكاتهدا فاتيمه هات، شيوهى روښتنهكهى كوتومت لهشيوهى روښتنى پيغهمبهري خويى دهكرد. چهزهرت

که چای پئی کهوت، به خیر هاتنیکی گهرمی کرد، فهرمووی: (خوش هاتی مهرحه با لهکچی خۆم).

ئهوجا یا لهلای راستی خۆیهوه، یا لهلای چهپی خۆیهوه داینیشان، لهپاشا بهنهینی، بهچه و سرتە قسهیهکی بۆیکرد، فاتیمه دهستی کرد بهگریان، گریانیکی بهکوڵ، کهبینی فاتیمه و پەشیوه و پەرۆشه، بهچه قسهیهکی نهینی تری بۆیکرد، ئهمجاره فاطیمه دهستی کرد بهپیکهین.

عائیشه فهرمووی: لهم بارهیهوه پرسیارم له فاطیمه کردو پئیم گوت: لهسهر ئهم ههموو ژنانهیدا، پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) تهنیا قسهی نهینی و رازی دلی خۆی لهلای تۆ درکان، کهچی دهگریت ئهمه بۆچی؟ جاکاتی پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) ههلسا، له فاطیمه پرسى: ئهوه ئهوه قسه نههینییه چی بوو که پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) بۆیکردی؟

فهرمووی: بۆمن نههاتوه که نهینی تایبهتی پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) ئاشکرا بکهو زړاندنی کارى و لهکاتی وادا نابهجیه.

عائیشه فهرمووی: جاکاتی پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) گیانی پاکى سپارد، به فاتیمه گوت: بهو مافهی کهمن ههمه لهسهر تۆ، کهمن هاوسهرى باوکتهم و تۆ لهجی کچی منی، بهجهخت داوات لێ دهکهم، کهپیم بلئیت ئهوه رۆژه پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) بهنهینی چی پیت گوت؟

فاتیمه فهرمووی: ئیستا پیت دهلیم بهسهرچاو، چونکه هۆکار نهماوه بۆ نهگوتنی، جارى یهکهه قسه نههینییهکهی ئهمه بوو، پئی فهرمووم: (که جوبرائیل، لهمهوپیش ههموو سالی یهک جار دهورى قورئانی لهگهڵدا دهکردمهوه، لهمانگی رهمهزانا گوئی لێ دهگرتهم و زۆر بهجوانی پئی رهوان دهکردم و فیرى تهجویدو قیرائهتهکانی دهکردم، بهلام ئهمسال دووجار دهورى قورئانی لهگهڵدا کردمهوه، جا وادهزانم که ئهمه بۆ ئهوهیه تا بهباشی قورئانهکه لهبهربکهمو به ئوممهتمی رابگهیهنم، دیاره ئهمهیش کهنیشانهی ئهوهیه ئاکامم نزیک بۆتهوهوه لهم سالهدا

دهرم، دهی تویش نهی کچی شیرینم! ترسی خودات هه‌بی، به‌تایبه‌تی له‌کاتی وادا، بئ فەرمانی خودا مه‌که‌و له‌سه‌ر ئەم موصیبه‌ته‌ صه‌برو ئارام بگره، ئەوه‌یش بزانه که‌من باشترین پێشه‌نگو پێشینهم بو‌تۆ. {بروانه: ژماره: ۱۵۸۵ له‌ نجیره: ۱۲۳۱ دا له‌پێشه‌وه}.

فاطمه‌ فەرمووی: جا ئەوه‌بوو منیش ئەو گریانه‌ گریام که‌ بینیت جا کاتی باوکم بینیمی ئاوا په‌ریشان و په‌شیوم، بو‌جاری دووم قسه‌ی نه‌ینی بو‌ کردم و فەرمووی پیم: (ئه‌ی فاطمه‌! ئەدی باشه‌ تۆ رازی نابی به‌وه‌ که‌تۆ خانمی گه‌وره‌ی ژنه‌ موسو‌لمانه‌کان بیت) یا فەرمووی: (گه‌وره‌ خانمی ژنانی ئەم نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامه‌ بیت؟).

فەرمووی: جا ئەوه‌بوو منیش له‌خۆشی ئەوه‌ به‌و شیوه‌ی بینیت پیکه‌نیم!.

{تاج/۲، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۲۳۶۰، ۲۳۵۹. ج/۴}.

(۱۲۷۷) باسی به‌هره‌و گه‌وره‌یی که‌ سوکاری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی).

(۶۲۰۶ - ۶۲۱۱)

باب: فِي فَضَائِلِ أَهْلِ الْبَيْتِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۶۵۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: حَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ غَدَاةٍ، وَعَلَيْهِ مِرْطٌ مَرَحَلٌ مِنْ شَعْرِ أَسْوَدَ، فَجَاءَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، فَأَدْخَلَهُ، ثُمَّ جَاءَ الْحُسَيْنُ فَدَخَلَ مَعَهُ، ثُمَّ جَاءَتِ فَاطِمَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَأَدْخَلَهَا، ثُمَّ جَاءَ عَلِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَأَدْخَلَهُ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا). {الحديث: ۶۲۱۱ = ۶۲۱۸ فم = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم}:

عائیشه (فرزای خودای ئی) فەرمووی: سه‌ر له‌به‌یانانیك، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

رۆیشته‌ ده‌ره‌وه، بالا پۆشیکی یه‌مه‌نی له‌به‌ردا بوو، له‌مووی ره‌ش بوو، به‌وینه‌ی کورتانی و شتر نه‌خشابوو، یا به‌وینه‌ی مه‌نجه‌ل و قازانگو تیانجه‌ نه‌خشابوو، هه‌سه‌نی کوری عه‌لی هات بو‌لای، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) خسته‌یه‌ ناو بالا

پۆشهكهوه، له پاشا حوسهينيش هات، ئهويشى كرده ژيړى و له گهڵ چهسهنا داينان له ژيړ بالا پۆشهكهيدا، له پاشا فاطيمهيش هات ئهويشى كرد به ژيړ بالا پۆشهكهيهوه، له پاشا عهليش هات، ئهويشى كرد به ژيړ بالا پۆشهكهيهوه و له گهڵ چهسهن و حوسهين و فاتيمه دا له ژيړ عاباكهيدا داينان و ئهوجا فهرمووى: {إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا - الْأَحْزَاب - ۳۳/۳۳} :

واته: خودای گهروهو سهروهو كه ئهوهنده ئامۆژگارىتان دهكاو ئهوهنده دهربايستو به تهنگى ئيڤوهويه، مه بهستو خواستى تهنيا ئهويه كه پاكتان بكاتوه له نهنگى ئاشكراو نهينى و له گهردى دنياو دينى، چونكه ئيڤوه ئهى كه سوكارى موحه ممه! ئهى خانه نشينانى خانهى پيغه مبهرايهتى! چونكه ئيڤوه وهكوو بلوورى بيگهر د وان، به فوووى، به قسهيهكى سهرد، گهر د دهگرن!).

روونكر د نهوه:

ئهمه به شيكه له نايهتى ژماره سى و سى له سوور هتى ئه حزب، كه تهواوى ئهم نايهتى سى و سى به سى مه دهكه ويته نيوانى تهواوى نايهتى سى و دوو، وه تهواوى نايهتى سى و جوار له سوور هتى ئه حزب، كه تيكراى نايه تهكان، سه رجه ميان قسه له وه دهكه ن كه رهفتار و هه لسو كه وتى هاوسه رهكانى پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سه ر بن) ده بى چون بى، جا پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سه ر بن) به م كرداره ويستى كه بيسه ليئى ئهم نايه تانه مه ر ج نيه هه ر هاوسه رهكانى بگرنه وه، به لكوو شمولى مناله كانى و منالى مناله كانى و مي ر ده كانيشيان ده كا.

١٦٥٧- عَنْ يَزِيدَ بْنِ حَيَّانَ قَالَ: انْطَلَقْتُ أَنَا وَحُصَيْنُ بْنُ سَبْرَةَ وَعُمَرُ بْنُ مُسْلِمٍ إِلَى زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ، فَلَمَّا جَلَسْنَا إِلَيْهِ، قَالَ لَهُ حُصَيْنُ: لَقَدْ لَقِيتُ يَا زَيْدُ خَيْرًا كَثِيرًا، رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَسَمِعْتُ حَدِيثَهُ، وَغَزَوْتُ مَعَهُ، وَصَلَّيْتُ خَلْفَهُ، لَقَدْ لَقِيتُ يَا زَيْدُ خَيْرًا كَثِيرًا، حَدَّثَنَا يَا زَيْدُ مَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: يَا ابْنَ أَخِي وَاللَّهِ لَقَدْ كَبُرَتْ سَنَى وَقَدُمَ عَهْدِي، وَنَسِيتُ بَعْضَ الَّذِي كُنْتُ أَعْيُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَمَا حَدَّثْتُكُمْ فَأَقْبَلُوا، وَمَا لَا فَلَا تُكَلِّفُونِيهِ، ثُمَّ قَالَ: قَامَ رَسُولُ

اللَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا فِينَا خَطِيبًا بِمَاءٍ يُدْعَى (خُمًّا) بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ، فَحَمِدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَوَعَّظَ وَذَكَرَ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ، أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ! فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأُجِيبُ، وَأَنَا تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ أَوَّلُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ، فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ، فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ»، فَحَثَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَّبَ فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: «وَأَهْلُ بَيْتِي، أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي ثَلَاثًا». فَقَالَ لَهُ حَصِينٌ: وَمَنْ أَهْلُ بَيْتِهِ يَا زَيْدُ أَلَيْسَ نِسَاؤُهُ؟ مَنْ أَهْلُ بَيْتِهِ؟ قَالَ: نِسَاؤُهُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَلَكِنْ أَهْلُ بَيْتِهِ مَنْ حُرِمَ الصَّدَقَةُ بَعْدَهُ، قَالَ: وَمَنْ هُمْ؟ قَالَ: هُمْ آلُ عَلِيٍّ، وَآلُ عَقِيلٍ، وَآلُ جَعْفَرٍ، وَآلُ عَبَّاسٍ، قَالَ: كُلُّ هَؤُلَاءِ حُرِمَ الصَّدَقَةُ؟ قَالَ: نَعَمْ. {الحديث: ۶۱۷۵ = ۶۲۸۲ فم:}

یہ زیدی کوری حہ بیان (رحمہم علی خودای لی بنی) فہرمووی: من و حوصہ ینی کوری سہ برہو عومہری کوری موسلیم پیکہوہ رویشتین چووین بۆلای زہیدی کوری نھرقہم (رہزای خودای لی بنی) کہدانیشتین لہ خرمہ تیدا، حوصہ یں عہرزیکرد: ئہی زہید! بہرستی خیری زؤرت دہست کہوتووہ، بہچاوی خؤت پیغہمبہرت دیوہو بہگوئی خؤت گویت لہ فہرموودہی بووہو خؤت لہ خرمہتی خؤیدا چوویت بؤ غہزاو لہ گہلیا غہزات کردووہو نویترت لہ پشتیہوہ کردووہ، ئہی زہید! بہرستی خیری زؤر زؤرت بہدہست ہیئاوہ، ئہی زہید! فہرموودہیہ کمان بؤ بگیڑوہ کہخؤت بہگوئی خؤت لہدہمی پیغہمبہر خؤیت بیستبت.

زہید فہرمووی: ئہی کوری برام! ئہی برازای خؤم! بہخودا پیرو ئیختیار بووم، ہندی شتم لہیاد نہماوہ، لہوشتانہی کہلہ پیغہمبہرم وەرگرتوون، جا ہہرچی فہرموودہیہکم بؤتان گیڑاپیہوہ وہری بگرن، ئہگینا رووی زیاترم لی مہنین!

زہید فہرمووی: روژی، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بنی) لہسمر ئاوئی بوو، ناوی غہدیر خومم بوو، کہوا لہنیوانی مہککہو مہدینہدا، لہو کاتہدا لہحہجی مال ئاواپی دہگہراپیہوہ، لہمہککہوہ بؤ مہدینہ، لہوی لہسمر ئہو کانیاوہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بنی) ہہلسایہوہ وتاریکی دلگیری بؤمان دا، سوپاسو ستایشی جوانی

خودای کردو په‌ندو ناموژگاری کردین و، له‌پاشدا فه‌رمووی: (له‌پاش سوپاس و ستایشی خودای گه‌وره و سهرور، ئه‌ی خه‌لکینه! ئاگادارین، بزائن که‌منیش ئاده‌میزادیکم وه‌کوو ئیوه، به‌سهرهاتی ژیان و مردن، وه‌ک له‌ئیوه روو ددها له‌منیش روو ددها، جا ها‌کا رابه‌ری په‌روهر دگارم، سهری لی دامو خوای زوو، خوای دره‌نگ، مردن به‌فه‌رمانی خودا یه‌خه‌م ده‌گری و منیش ده‌چم به‌پیره‌وه و ملی بو‌که‌چ ده‌کم، جا له‌م حاله‌دا دوو شتی سه‌نگین و گرانبه‌هاتان له‌ناودا به‌جی ده‌هبلّم، جا ئیوه‌یش به‌باشی ئاگاداری ئه‌م دوو شته بکه‌ن و هه‌قیان به‌جی به‌ینن، یه‌که‌میان که‌ نامهی خودایه، به‌راستی بو‌ ری‌گهی راست چرایه، جا نامه‌ی خودا بگرن و به‌ری مه‌ده‌ن و بیکه‌ن به‌سهر مه‌شق و هه‌میشه په‌یره‌وی بکه‌ن).

ئیت‌ر پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) گه‌لی هانه هانه‌ی دان له‌سهر کارکردن و ره‌فت کردن به‌نامه‌ی خودای گه‌وره که‌ قورنانی پی‌روژه، ئینجا فه‌رمووی: (وه ئه‌وی تریان که‌ سوکاره‌که‌ی خوّمه، هه‌میشه ترسی خواتان له‌دلدا بئ، له‌هوی که‌ سوکاره‌که‌ی منه‌وه، هه‌میشه ترسی خواتان له‌دلدا بئ له‌هوی که‌ سوکاره‌که‌ی منه‌وه). سئ‌جار له‌سهر یه‌ک، دوو پاتی کرده‌وه: هه‌میشه ترسی خواان له‌دلدا بئ، له‌هوی که‌ سوکاره‌که‌ی منه‌وه).

حوصه‌ین پی‌ی گوت: ئه‌دی که‌ سوکاری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) کی و کین؟ ئه‌ی زه‌ید! ئایا ژنه‌کانی به‌ر که‌ سوکاری ده‌که‌ون یانا؟ فه‌رمووی: ژنه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) داده‌نرین به‌که‌ سوکاری به‌م مه‌عنایه‌ی له‌خیزانی ئه‌ون و پاک و بی‌گهردن، به‌لام که‌ سوکاری تایبه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ئه‌وانه‌ن که‌ له‌پاش خو‌ی، زه‌کاتیان پی‌ی ناشئ. حوصه‌ین عه‌رزى زه‌یدی کرد: ده‌ی ئه‌وانه‌ کین، له‌که‌ سوکاری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) که‌ زه‌کاتیان پی‌ی ناشئ؟ ئه‌ی زه‌ید! زه‌ید فه‌رمووی: ئه‌وانه له‌عورفی موسولماندا بریتین له‌نه‌وه‌ی عه‌لی و له‌نه‌وه‌ی عه‌قیلی برای عه‌لی و له‌نه‌وه‌ی جه‌عفر، که‌ ئه‌م سئ‌ که‌سه له‌کورانی ئه‌بو طالین، وه له‌نه‌وه‌ی عه‌بباسی مامه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ).

حوصهين فهرمووی: جا ئه‌ی زه‌ید! ئه‌مانه‌ هه‌موویان زه‌کاتیان پێ ناشی؟
 فهرمووی: به‌ئێ. {تاج/۳، زنجیره‌: ۱۶، ژماره‌: ۳۳۴۳ ج/۴ = تاحول ئوصول به‌کوردی،
 به‌رگی سییه‌م، زنجیره‌: شازده‌، فهرمووده‌ی ژماره‌: ۳۳۴۳ به‌پێی ژماره‌ دانان بو
 فهرمووده‌کان له‌چاپی چواره‌مدا}.

۱۲۷۸) باسی به‌هره‌و گه‌وره‌یی عایشه‌ دایکی بره‌واداران (ره‌زای خودای لی بی)،
 هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). (۶۲۳۳ - ۶۲۵۴)
 بَاب: فِي فَضَائِلِ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 ۱۶۵۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «أُرَيْتُكَ فِي الْمَنَامِ ثَلَاثَ لَيَالٍ، جَاءَنِي بِكَ الْمَلَكُ فِي سَرَقَةٍ مِنْ حَرِيرٍ، فَيَقُولُ هَذِهِ
 امْرَأَتُكَ، فَأَكْشِفُ عَنْ وَجْهِكَ، فَإِذَا أَنْتِ هِيَ، فَأَقُولُ: إِنَّ يَكُ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يُمْضِهِ».
 {الحديث: ۶۲۳۳ = ۶۲۴۱ فم. بخاری. نکاح: ۵۱۲۵. تحفة الأشراف: ۱۶۸۵۹}:

عایشه (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) پێی فهرمووم: (سی)
 شه‌و له‌خه‌وما تۆم پێ نیشاندر، جوهرائیل (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) وینه‌ی تۆی له‌ناو
 ده‌سمالێکی ئاوریشما بۆم ده‌هیناو ده‌یفه‌رموو: ئه‌مه‌ ژنی تۆیه‌، منیش روویم هه‌ل
 ده‌دایه‌وه‌و ته‌ماشایم ده‌کرد، ئه‌وا ئیستا ده‌رکه‌وت که‌خاوه‌نی ئه‌م وینه‌یه‌ تۆ بووی!
 ئه‌وکاته‌ که‌ وینه‌که‌ی تۆم پێ نیشان ده‌در، ده‌مگوت: ئه‌م خه‌ونه‌ ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر
 باری خۆی بی و پێویستی به‌لیکدانه‌وه‌و ته‌فسیر نه‌بی و وه‌ک رواله‌ته‌که‌ی ده‌خوازی،
 خه‌ونێ بی له‌خوداوه‌، ئه‌وا خودا ده‌یه‌ینیتته‌ دی و تۆ ده‌بی به‌هاوسه‌رم، وه
 له‌راستیشدا وابوو ئه‌وه‌تا تۆ بووی به‌هاوسه‌ری من). {تاج/۳، زنجیره‌: ۳۷، ژماره‌:
 ۳۴۳۰}.

۱۶۵۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «إِنِّي لَأَعْلَمُ إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً، وَإِذَا كُنْتُ عَلَى غَضَبِي»، قَالَتْ: فَقُلْتُ: وَمِنْ
 أَيْنَ تَعْرِفُ ذَلِكَ؟ قَالَ: «أَمَّا إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً، فَإِنَّكَ تَقُولِينَ: لَا وَرَبَّ مُحَمَّدٍ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَإِذَا كُنْتُ غَضَبِي، قُلْتُ: لَا وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ»، قَالَتْ: قُلْتُ: أَجَلُ وَاللَّهِ يَا

رَسُولُ اللَّهِ مَا أَهْجُرُ إِلَّا اسْمَكَ. {الحديث: ۶۲۳۵ = ۶۲۴۳ فم. تجريد البخاری بالكوردی المجلد الخامس رقم: ۱۷۸۱ = ۵۲۲۸، ۶۰۷۸. تحفة الأشراف: ۱۶۸۰۳}:

عائیشه (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بن) پیی فہرمووم:
(عائیشہ من دہزانم کہتو لیم رازیت یالیم دلگیریت). گوتم: ئەوہ بہچیا دہزانی؟
ئەہی پیغہمبہری خودا! فہرمووی: (ئەگەر لیم رازی بیت، دەلئی: نا، یە خودای
موحہممەد، بەلام ئەگەر لیم زیز بیت، دەلئی: نا، بەخودای ئیبراہیم!).

گوتم: ئەری بەخودا ئەہی پیغہمبہری خودا! چۆن دەفہرمووی وایە،
زویریہکەم لەتو بەس بەروالہتہ، بەدل نییە، بەس ناوہکەت لەکاتی توورہبیدا
نایەت بەسەر زمان و زارما، ئەگینا خوشەویستی تو ہەمیشە وا لەناو ناخی دلما).
{تاج/۳، زنجیرہ: ۳۷، ژمارہ: ۳۴۳۸ ج/۴ = چاپی چوارہم}.

ئەم فہرموودہیہ لەتەجریدی بوخاریدا ئاوا کراوہ بەکوردی:

عائیشہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بن) فہرمووی پییم: (من
دہزانم کہتو، ئەہی عائیشہ! لەمن رازیت یانا).

گوتم: چۆن چۆنی و بہچیا دہزانی؟ فہرمووی: (بەوہدا دہزانم، کاتی تو لەمن
رازیت، لەکاتی گوفتوگوذا، بەوینہ، ئاوا سویند دەخویت: نا، بەخودای موحہممەد،
بەلام کاتی لەمن نیگہران بیت، لەکاتی گوفتوگوذا، ئاوا سویند دەخویت: نا، بە
پەرورەدگاری ئیبراہیم).

عائیشہ فہرمووی: منیش عەرزیم کرد: بەلئ چۆن دەفہرمووی وایە، ئەہی
پیغہمبہری خودا! بەس ناوہکەت تەرک ئەکەم، ئەویش بەدەم و بەس، بەلام
لەدلہوہ ہەردلەم لای تۆیہ، لەکاتی ناشتی و لەکاتی زویریدا، قەت بەدل لیت زویر
ناہم). {تەجریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/۵، ژمارہ: ۱۷۸۱ = ۵۲۲۸،
۶۰۷۸}.

۱۶۶۰- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا كَانَتْ تَلْعَبُ بِالْبَنَاتِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ وَكَانَتْ تَأْتِينِي صَوَاحِبِي فَكُنَّ يَنْقِمْنَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

قَالَتْ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُسْرِبُهُنَّ إِلَيَّ. {الحديث: ۶۲۳۷ = ۶۲۴۵}
 قم. بخاری. أدب: ۶۱۳۰. أبو داود. أدب: ۴۹۳۱. :

عائشه (همزای خودای بی) فہرمووی: کاتی ہاوسہری حہ زمرت بووم بہ بوکلہ یاریم
 دہکرد، گہ لی جار ریڈہکھوت دہستہ خوشکہکانم دہہاتن بولام، بووک بووکیئہمان
 دہکرد، کہ چاویان بہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) دہکھوت شہرمیان لی دہکردو
 لہناستی ئەو خویان دہشاردہوہ، ئەویش ری بی چول دہکردن و رمتی دہکردن
 بولای من). {تاج/۳، زنجیرہ: ۳۷، ژمارہ: ۲۴۳۷}.

روونکردنہوہ:

۱- بہ پیی ئەم فہرموودہیہ: وینہی یاروچکہی منالان، با قہبارہ دارو بارستہ
 داریش بی و لہسہر شیوہی پیکہر بی، وک لہسہر شیوہی بووک بی، دروستہ و
 قہیدی نییہ.

۲- بۆ زانیاری زیاتر بروانہ: (تاجول ئوصول/۳، لاپہرہ: ۳۱۲، زنجیرہ: ۵۰، ژمارہ:
 ۲۹۲۲، لہسہرہتای زنجیرہکھوہ ہہتا کوٹایی + ئەم ژمارانہیش کہ لہپیئشہوہ
 رابوووردن: ۱۳۶۳ ہہتا ژمارہ: ۱۳۷۰، لہ زنجیرہ: ۱۰۵۲ وەوہ ہہتا زنجیرہ: ۱۰۵۷.
 بہتایبہتی بروانہ ژمارہ: ۱۶۵۸ کہ لہ زنجیرہ: ۱۲۷۸ داپیئشہوہ رابورد، لہم کتیبہ
 پیرۆزہدا لہو فہرموودہیشدا ریگہ بہسوودو بہہرہ وەرگرتنی رەوا، لہوینہ، دراوہ).
 ۱۶۶۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ النَّاسَ كَانُوا يَتَحَرَّوْنَ بِهَذَا يَاهُمْ يَوْمَ عَائِشَةَ
 يَبْتَغُونَ بِذَلِكَ مَرْضَاةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۲۳۹ = ۶۲۴۷} قم.
 تجرید/۳، رقم: ۱۱۰۲ = ۲۵۸۱ فتح الباری} :

ئەم فہرموودہیہ لہتاجول ئوصولدا ناوایہ، دہیکہین بہراقہو روونکردنہوہ بۆ
 ئەم گیرانہوہ کورتہی نیئہ:

لہسہر گیرانہوہی بوخاری و تہرمہزی:

عائیشہ (ہمزای خودای بی) دہفہرموی: موسولمانان کہ دیارییہکیان دہبرد بۆ
 پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) چاوہروانی ئەو رۆژہیان دہکرد، کہ رۆژی سہرہی

عائیشہ بی، هتا لهوئ دیارییه کهی بؤبهرن، چونکه دهیانزانی که پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) عائیشهی خوش دهوئ، عائیشه فهرمووی: جا ههویکانم لهلای ئوم سهلهمه کؤدهبنهوهو دهلین: ئهی ئوم سهلهمه! تۆیش وهک ئیمه هاوسهری پیغهمبهری، بهخودا خه لکه که که دیاری دهبن بؤ پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) ههلی دهگرن ههتا رۆژی سهری عائیشه دی، ئهوسا لهوئ دیارییه کهی بؤ دهبن، دهی ئیمهیش وهک عائیشه دهمانهوی لهو خیرو خوشیهمان بهربکهوی، کهوابوو تۆ عهرزی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) بکه، که بهخه لکه که بهفرموئ که خوی تهشریفی لهمالی ههرکامی له ژنهکانی بی، با لهوئ دیاری بؤ بهن و جیاوازی لهنیوانی مالی هاوسهرهکانیا لهم لایه نهوه نهکهن.

ئومو سهلهمه فهرمووی: که ئهمم عهرزی حهزرت کرد وهرامی نه دامهوه، بؤ جاری دووهم که سهرم هاتهوهو حهزرت هاتو لهلای من شهوی کردهوه، دووباره پیشنیاره کهم عهرزیکردهوه، دیسانهوه وهلامی نه دامهوه، بهلام لهجاری سییهمدا که ئهمم عهرزیکرد، فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بی): (ئهی ئوم سهلهمه! لهسهر عائیشه نازارم مهده، چونکه بهخودا نهبووه که لهناو نوینی ژنی لهئیهوه! بمو سرووشم بؤبی جگه لهنوینی عائیشه!). {تاج/۳، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۲۴۲۵ ج/۴}.

{بهتایبهتی برپوانه: تهجریدی بوخاری، بهرگی سییهم، ژماره: ۱۱۰۲ = ۲۵۸۱ ههتا کۆتایی ههتا له حاله که تیگهین! ههروا ژمارهی دوا ئهم ژمارهیش رهچاو بکه که ژماره: ۱۶۶۲ وه}.

۱۶۶۲ - عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: أُرْسِلَ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَاسْتَأْذَنْتُ عَلَيْهِ وَهُوَ مُضْطَجِعٌ مَعِيَ فِي مِرْطَى، فَأَذِنَ لَهَا، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَزْوَاجَكَ أُرْسِلْنِي إِلَيْكَ يَسْأَلُكَ الْعَدْلُ فِي ابْنَةِ أَبِي قُحَافَةَ وَأَنَا سَاكِنَةٌ، قَالَتْ: فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيُّ بَنِيَّةٍ أَلَسْتُ تُحِبِّينَ مَا

أَحِبُّ؟ فَقَالَتْ: بَلَى، قَالَ: «فَأَجِبِي هَذِهِ»، قَالَتْ: فَقَامَتْ فَاطِمَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) حِينَ سَمِعَتْ ذَلِكَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَرَجَعَتْ إِلَى أَزْوَاجِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرْتَهُنَّ بِالَّذِي قَالَتْ، وَبِالَّذِي قَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقُلْنَ لَهَا: مَا نَرَاكَ أَغْنَيْتِ عَنَّا مِنْ شَيْءٍ، فَارْجِعِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُولِي لَهُ: إِنَّ أَزْوَاجَكَ يَنْشُدُنَّكَ الْعَدْلَ فِي ابْنَةِ أَبِي قُحَافَةَ، فَقَالَتْ فَاطِمَةُ: وَاللَّهِ لَا أَكَلِمُهُ فِيهَا أَبَدًا، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَأَرْسَلَتْ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ تُسَامِينِي مِنْهُنَّ فِي الْمَنْزِلَةِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَلَمْ أَرِ امْرَأَةً قَطُّ خَيْرًا فِي الدِّينِ مِنْ زَيْنَبَ، وَاتَّقَى لِلَّهِ، وَأَصْدَقَ حَدِيثًا، وَأَوْصَلَ لِلرَّحِمِ، وَأَعْظَمَ صَدَقَةً، وَأَشَدَّ ابْتِدَالًا لِنَفْسِهَا فِي الْعَمَلِ الَّذِي تَصَدَّقُ بِهِ وَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مَا عَدَا سُورَةَ مِنْ حَدِّ كَانَتْ فِيهَا، تُسْرِعُ مِنْهَا الْفَيْئَةُ، قَالَتْ: فَاسْتَأْذَنْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَ عَائِشَةَ فِي مِرْطِهَا عَلَى الْحَالَةِ الَّتِي دَخَلَتْ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا وَهُوَ بِهَا، فَأَذِنَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَزْوَاجَكَ أَرْسَلَنِي إِلَيْكَ يَسْأَلُنَّكَ الْعَدْلَ فِي ابْنَةِ أَبِي قُحَافَةَ، قَالَتْ: ثُمَّ وَقَعْتُ بِي، فَاسْتَطَالَتْ عَلَيَّ، وَأَنَا أَرْقُبُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَرْقُبُ طَرْفَهُ هَلْ يَأْذُنُ لِي فِيهَا، قَالَتْ: فَلَمْ تَبْرَحْ زَيْنَبُ حَتَّى عَرَفْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يَكْرَهُ أَنْ أَنْتَصِرَ، قَالَتْ: فَلَمَّا وَقَعْتُ بِهَا لَمْ أَنْشَبْهَا حِينَ أَنْحَيْتُ عَلَيْهَا، قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَبَسَّمَ: «إِنَّهَا ابْنَةُ أَبِي بَكْرٍ». {الحديث: ٦٢٤٠ = ٦٢٤٨ فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم. تجريد/ ٣، رقم: ١١٠٢ = ٢٥٨١ فتح الباري بشرح صحيح البخاري. نسائي. عشرة النساء: ٣٩٥٤. تحفة الأشراف: ١٧٥٩٠}:

عائيشة هوسهري پيغه مبهري (دروودي خودا له سهر پيغه مبهرو رمزاي خودا

لهه مموو هوسهرو هاوئل و يارو ياورو پهيره واني بي) فهرمووي:

هاوسەرەكانى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فاطىمەى كچى پېغەمبەر (دروودى خودای

لەسەر بى) بانگ دەكەن و دەنيىرن بۆلای پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) كە عەرزى بكا:
ژنەكانت گلهييهكيان ههيه و منيان ناردووە بۆلای تۆ.

جا فاطىمە كاتى هات، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەگەڵ مندا، لەژيىر
شائىنەكەى مندا، راکشابووين، كە فاطىمە داواى مۆلەتى هاتنە ژوورەوى كرد،
پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) مۆلەتى پييدا، جا فاطىمە گوتى: ئەى پېغەمبەرى
خودا! ژنەكانت منيان ناردووە بۆلای تۆ، داوات لى دەكەن، كە لەبەر خاترى خودا،
يەكسان رەفتاريان لەگەڵدا بکەيت و هەموويان بەيەك چاو تەماشای بکەيت و
جياوازی لەنيوانى ئەوان و عائيشەدا نەكەى.

عائيشە فەرمووی: من لەم كاتەدا نەكرد و خامۆش و بى دەنگ بووم.
فەرمووی: جاكاتى فاطىمە ئەم پەيامەى هاوسەرەكانى پېغەمبەرى پيى راگەياندا،
پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پيى فەرموو: (ئەى كچى شيرينم! ئايا تۆيش ئەوەت پى
خۆش نيه كە من پيىم خۆشە؟).

فاطىمە فەرمووی: (با، ئەوەى تۆ پيىت خۆش بى، منيش پيىم خۆشە).
فەرمووی (دروودى خودای لەسەر بى): (دەى ئەمەت وەك من پيى خۆش بى!).

فەرمووی: جا فاطىمە كە ئەمەى لە پېغەمبەر بيست، لەلای پېغەمبەر (دروودى
خودای لەسەر بى) هەلساو زوو رۆيشتەووە بۆلای هاوسەرەكانى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) و
چى گوتبوو بە پېغەمبەر و وەلامى پېغەمبەر چى بوو، هەمووی باسكرد بۆيان.
ئەوانيش گوتيان: وادييارە هيچ سوودىكت نەبوووە بۆ ئيمە، تەكايە ديسان بچۆرەو
بۆلای پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) و پيى بلن: هاوسەرەكانت منيان ناردووە بۆلای تۆ،
بەجەخت تەكات لى دەكەن كە دادپەرورەرانە رەفتار لەنيوانى ئەوان و لەنيوانى
عائيشەدا بکەيت و هەموويان بەيەك چاو تەماشای بکەيت و باوى عائيشە نەدەيت
بەسەر ئەواندا.

فاطمه فهرمووی: به خودا شتی وانا کهم، قهت لهه بارهیه وه قسهی له گه لدا ناکه م.

عائشه فهرمووی: جا هاوسهره گانی پیغه مبهه، له پاش نه مه برپاریاندا: که زهینه بی کچی جه حش (رهزای خودای لی بی) بنیرن بولای پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) که نه و بهم نه رکه هه ل بستن، زهینه ب خوشی هاوسه ری پیغه مبهه بوو، له ناو هاوسه ره گانی پیغه مبهه ردا، ته نیا زهینه بیان تیا هه بوو، که هاوتای من بکاو، وهک من له لای خاتری هه بی و، به جوانیی خوئی له لای حه زرهت ناز بکاو شان له شانی من بداو، له پله و پایهی منابی له لای، له راستیدا هه رگیز ژنی وا دین قایم و پایه ندی نایینم وهک زهینه ب نه دیوه، تا بلئی له خودا ترس، زمان پاک، قسه راست، خرم دؤست، خیر کهه، تا نه و په ری توانای خوئی دهره نجان و کاری قورسی نه انجام ددها، هه تا شتی پهیدا بکاو بیکا به خیر و به خشش و خوئی له خودا وه پی نزیك بکاته وه، به لام له گه ل نه مه یشدا، زوو تووره ده بوو، جوړه هه لچوونیکی تیا بوو، به لام گورج ناشت ده بووه و رقه کهی خوئی زوو قووت ددهایه وه!

عائشه فهرمووی: جا کاتن زهینه ب بو ئه م کاره داوای مؤلته تی کرد، که پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) ریگهی پییدا که بچن بولای، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) له وکاته دا له ژیر بالا پؤشه کهی مندا، له گه ل مندا راکشابوو، وهک نه وکاته ی که فاطمه ی کچی هات بو هه مان مه به ست، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) مؤلته تی دا، زهینه ب هاته ژوورمه وه. گوئی: زهینه ب که هات قسه ی رهق بوو، گوئی: نه ی پیغه مبهه ری خودا! هاوسه ره گانت منیان ناردوو بولای تو، داوات لی ده کهن، که له بهر خاتری خودا، به یه کسان رهفتارو مامه لیه ان له گه لدا بکه یت و جیاوازی له نیوانی نه وان و له نیوانی عائشه دا نه که یت، تا به ره به ره زهینه ب پی لی هه ولبری و دهنگی به رزمه وه کرد، تا که یان دیه نه وه قسه ی به من وت، وه له باره ی منه وه دهستی کرد به دهم دریژی.

عائیشه فهرمووی: منیش لهه کاته‌دا، سه‌ره‌نجی پیغه‌مبه‌رم ده‌دا، به‌تایبه‌تی سه‌ره‌نجی تیلای چاویم ده‌دا، هه‌تا بزانه‌م ئایا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ریگهی ئه‌وم ده‌دا، که‌منیش وه‌لامی جنیوو ده‌ست درێژییه‌که‌ی بده‌مه‌وه‌ یانا؟

عائیشه فهرمووی: به‌ره به‌ره ئه‌وه‌نده‌ی نه‌خایاند که‌ زمینهب هه‌ستی کرد: که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پیی ناخۆش نییه، که‌من له‌سه‌ر خۆم بکه‌مه‌وه‌ وه‌لامی شیایو ئه‌و بده‌مه‌وه‌، عائیشه فهرمووی: جا کاتی شالۆم بۆیبردو دامه به‌رحمییَن قسه‌ی ناشیرین، بواره‌م نه‌دا که‌ده‌م بکاته‌وه‌و ده‌مکوتیم کرد!!

فهرمووی: پیغه‌مبه‌ریش سه‌ره‌نجیکی منی داو، وه‌ک بلیی قسه‌کانی منی به‌دل بئو بۆ پشتگیری شالۆوه‌که‌ی من زه‌رده خه‌نه‌یه‌کی کردو فهرمووی:

عائیشه کچی باوکی خۆیه‌تی، ئه‌میش وه‌ک ئه‌بویه‌گری باوکی ده‌زانئ چۆن قسه‌ بکاو چۆن به‌رامبه‌ر ده‌مکوت بکات!!). {تاج/۳، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۲۴۳۵ ج/۴}.
 ۱۶۶۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيَتَفَقَّدُ، يَقُولُ: «أَيْنَ أَنَا الْيَوْمَ أَيْنَ أَنَا غَدًا». اسْتَبْطَأَ لِيَوْمَ عَائِشَةَ، قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمِي، قَبِضَهُ اللَّهُ بَيْنَ سَحْرِي وَنَحْرِي. {الحديث: ۶۲۴۲ = ۶۲۵۰ فم. تجريد/۲، رقم: ۶۶۳ = ۱۳۸۹، ۱۹۸، ۶۶۴، ۶۶۵، ۲۵۸۸، ۳۰۹۹، ۴۴۳۸، ۴۴۴۶ فتح الباری}:

عائیشه (همزای خودای ئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستو نازدار (دروودی خودای له‌سه‌ر بئو سه‌رو مالو منالو دایکو باوکو هه‌ستو نه‌ست، گشتی به‌قوربانی گه‌ردی به‌رپیی دینیکه‌رانی گوژی پیروزی بئ) له‌نه‌خۆشی سه‌ره مه‌رگیدا، به‌سه‌ره‌و نۆره هه‌ر رۆژی له‌مالی یه‌کی له‌ژنه‌کانی ده‌بوو، ئه‌لهای نۆره رۆژی منی بوو، ده‌یفه‌رموو: (ئه‌مپۆ له‌کویم، سبه‌ینئ له‌لای کیم له‌ هاوسه‌ره‌کانم، دوو سبه‌ی له‌لای کامیانه‌م؟).

بۆیه‌ وای ده‌فه‌رموو چونکه‌ هه‌زی له‌مالی من بوو، جاکه‌ سه‌ره‌ی رۆژی من هات، ئیتر له‌لای من گلی خواره‌وه‌و له‌نیوانی مالی هاوسه‌ره‌کانیدا، ماله‌و مالی نه‌کرد، به‌پیی نۆره رۆژی ژنه‌کانی، که‌ له‌شه‌ری پیروژدا پیی ده‌گوتری (قه‌سم)

ئیتەر لہو ماوہیہدا، خۆم خزمەتیم دەکرد، ھەتا گیانی پاکی سپاردو شادبوو بە دیداری پەرورەدگاری، جا وارپکەوت لەرۆژی نۆرە سەرە خۆمدا، لە رۆژانی دەورو قەسمە ئەصلییەکە، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەباوشمدا بوو، پشتی پیرۆزی دابوو بەسینگو بەرۆکمەو، کە خودای مەزن گیانی کیشاو رۆحی موبارەکی وەرگرتەو. {تاج/۳، زنجیرە: ۳۷، ژمارە: ۳۴۳۶}.

روونکردنەو:

۱- پیغەمبەری خودا (دروودی خودای لەسەر بێ) زۆر ریزو نازی حەزەرتی عائیشە دەگرت، لەبەر چەند ھۆیکە کە گرنگترینیان ئەم دوو ھۆیەن:

یەکەم: عائیشە ژنیکی ژیرو زرنگو ھۆشیارو ھۆشمەند بوو، ھەروا زاناو داناو خانەدانو خانو مان بوو، یەکی بوو لە بلیمەتەکانی میژوو، لەھەمان کاتدا لەبەرئەوێ کە لەھەموو روویەکەو ھاوسەنگییەکی تەواو لەنیوانی ئەو و لەنیوانی پیغەمبەردا ھەبوو، بەتایبەتی لە کەمال و جەمالا، عائیشە پیغەمبەری زۆر خۆش دەویست و پیغەمبەریش لەبەر ھەمان ھۆ ئەو زۆر خۆش دەویست. {بەروانە: تاج/۳، زنجیرە: ۳۷، ژمارە: ۳۴۳۰، ۳۴۳۳، ھەتا: ۳۴۴۰}.

دووەم: وەك لەچەند فەرموودەیەکی ساغ و دروستەو دەرەكەوئ، عائیشە ریزو قەدر و فەزلی لەلای خودای گەورە ھەبوو، وە بەسرووش (بەوہی) پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەوہ ئاگادار کراو: کە عائیشە لەھەردوو جیھاندا ژنی دەبێ و لەدنیاو دوا رۆژدا سەرورەیی دایکی ئیمانارانی پێ دەبێ، جا بەتایبەتی لەبەر ئەم دوو ھۆیە، عائیشە لەلای پیغەمبەر نازدار بوو، بەلام لەکاتی داستانێ بوختیانە گەورەکەدا، کە کرا بۆ عائیشە {بەروانە: ژمارە: ۲۱۵۳ کە لەدواوہ دێ + تاج/۴، زنجیرە: ۷، ژمارە: ۴۰۰۸ ج/۴ + تەجرید/۳، ژمارە: ۱۱۲۱ = ۲۶۶۱ = داستانێ ھەلاتو بوختیانە گەورەکە = حدیث الإفک} بەلام لەکاتی کردنی ئەم بوختیانەدا بۆ عائیشە، حەزەرتی عائیشە نەخۆش کەوت، وە ئاگای لەم کەینوبەینە نەبوو، کەبۆی کرابوو، جا لەم روووەو حەزەرت وەك لەوہو پێش نازی عائیشە نەدەکیشا،

بەلكو ھەندى كېشەشى بۇ دروست بوو، لەم روو ھە پىرسو راي بەم و بەو كرد، تا خوداي گەورە پاكانەى بۇ عائىشە كرد، بەناردنى كۆمەل ئايەتى قورئانى پىرۆز. ئىتر پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) ھىچى لەدلا نەماو گەراپە ھە سەرحالى ئاسايى لەو ھەبەرى.

تەننەت لەسەرە مەرگىشدا، پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) مەبەستى بوو، كە شۆينەوارى ئەو روودا ھە ساردو سەر لەدلى عائىشەدا بىرپىتە ھە، بۆيە لەو ماو ھە ناسكەدا لەمالى عائىشە مایە ھە تا گيانى پاكى سپارد. ھە لەھەمان كاتدا تا موسولمانانىش تىبگەيەننى رىزو قەدرى ھاوسەرى خۇيان بزەنن و رىزو فەزلى فەرامۆش نەكەن!

۲- بەندە بۇ روونكرنە ھە ئەم دوو ھەلۆيستەى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن)

گوتو ھە:

بولبول نازدەكە، لەگول دەتوورى
بۆيە بەنەسەرى دەسنوئىز دەشوورى!

واتە:

ھەزەرتى پىغەمبەرى خۇشەويست و نازدار (دروودى خوداي لەسەر بىن) لەكاتى بوختانە گەورەكەدا، كەكرا بۇ عائىشە، كە عائىشە نەخۇشكەوت، لەو نەخۇشىنەدا، ھەزەرت ھەك جارەن نازى نەدەگرت، بەلام لەكاتى سەرمەگرا بۇ سەپنە ھە ئەو يادگارە ناخۇشە، ھەزەرت (دروودى خوداي لەسەر بىن) لەباو ھەشى عائىشەدا گيانى سپارد، ديارە لەو دەمەدا، عائىشە فرمىسكى زورى بۇ ھەزەرت رىزا ھە، مەبەست ئەو ھە: چۆن بولبول لەشەودا، كە تارىكە دادى، خوى لەگول دەدزىتە ھە، بەلام بەيانى زوو دەچى خوى ھەلدەسوئ لەبۆن و بەرامەى گول و شەو ھە سەر رووى گول، ھەك داواى چاوپۆشىلى بكا ئاوا، پىغەمبەرىش (دروودى خوداي لەسەر بىن) لەبەرە بەيانى ژيانى ناو بەھەشتا، دەستنوئىزى بە فرمىسكى عائىشە گرتو ھە ئەو گەردە كۆنەى لەدلا سەپو ھە ھە.

۳- به بونهی ئەم فەرموودەیشەو، کە پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەکوێش و

باوێشی عایشەدا، گیانی سپاردو خواحافیزی لەجیهان و کەسوکار کرد دەلێم:

رازیکی سەهیرە، پرسکی ئەمجارە:
داوای دۆست لەدۆست روچی نازدارە
دەرمانی دەردی: نووشتووی یەزدان بوو
سەر قەڵەمانی روچی رهوان بوو!!
سپاردی گیانی، لەکوێشی یارا
لەگەڵ یارەکی بەخودای دارا!!

۱۶۶۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ وَهُوَ مُسْنِدٌ إِلَى صَدْرِهَا وَأَصْغَتْ إِلَيْهِ وَهُوَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ». {الحديث: ۶۲۴۳ = ۶۲۵۱ فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۶۲۴ = ۴۴۴۰، ۵۶۷۴ فتح الباری. ترمذی. دعوات: ۳۴۹۶. تحفة الأرف: ۱۶۱۷۷} :

عایشە (دەزای خودای بێ) فەرمووی: پێغه مبهیری خۆشەوێست و نازدار، لەسەرە مەرگا، سەری نابوو بەسینگەو، لەوکاتەدا گویم هەلخست تا بزانی چی دەفەرمو، گویم لێی بوو لەوکاتەدا دەیفەرموو: {اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى}: ئەی خودای خۆم! لێم خۆشەو بەزەمبیت بێتەو و پیامو رحەم پێ بکە و بمگەیهنە بەکاروانی یارانی ئازیزو شادم کە بەدیداریان!}. {تاج/ ۳، زنجیرە: ۱۱۴، ژمارە: ۳۱۹۸ ج/ ۴}.

۱۶۶۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ وَهُوَ صَحِيحٌ: «إِنَّهُ لَمْ يُقْبَضْ نَبِيٌّ قَطُّ حَتَّى يَرَى مَقْعَدَهُ فِي الْجَنَّةِ، ثُمَّ يُخَيَّرُ». قَالَتْ عَائِشَةُ: فَلَمَّا نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَرَأَسُهُ عَلَى فَخِذِي غَشِيَ عَلَيْهِ سَاعَةٌ، ثُمَّ أَفَاقَ فَاشْخَصَ بَصَرَهُ إِلَى السَّقْفِ، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ الرَّفِيقُ الْأَعْلَى». قَالَتْ عَائِشَةُ: قُلْتُ: إِذَا لَا يَخْتَارُنَا، قَالَتْ عَائِشَةُ: وَعَرَفْتُ الْحَدِيثَ الَّذِي كَانَ يُحَدِّثُنَا بِهِ وَهُوَ صَحِيحٌ فِي قَوْلِهِ: «إِنَّهُ لَمْ يُقْبَضْ نَبِيٌّ قَطُّ حَتَّى يَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، ثُمَّ يُخَيَّرُ». قَالَتْ

عَائِشَةُ: فَكَانَتْ تِلْكَ آخِرُ كَلِمَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَوْلُهُ: «اللَّهُمَّ الرَّفِيقَ الْأَعْلَى». {الحديث: ۶۲۴۷ = ۶۲۵۵ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۶۲۲ = ۴۴۳۵، ۴۴۳۶، ۴۴۳۷، ۴۴۶۳، ۴۵۸۶، ۶۳۴۸، ۶۵۰۹ + ۱۶۲۲ م = ۴۴۳۷، ۴۴۳۵}:

عائیشه (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: جاران پیغہمبہر (دروودی خودای لمہر بن) کاتی لہژیاندا بوو، وہ لہشی ساخ بوو، دہیفہرموو: (ہہرگیز ہیچ پیغہمبہری، گیانی ناکیشری، ہہتا جیگہی خوی لہبہہشتا نہبینی، نہوجا خودا پیغہمبہرکہ خوی دہکا بہسہرپشک لہنیوانی مان و نہمانا).

عائیشه فہرمووی: لہسہرمہرگا، سہری پیغہمبہر (دروودی خودای لمہر بن) لہسہر رانم بوو، لہوکاتہدا تاوی بوورایہوہ، لہپاشا ہوشی ہاتہوہو چاوی برپیہہ بنمیچہکہو فہرمووی: {اللَّهُمَّ الرَّفِيقَ الْأَعْلَى: ئەي خودايہ! بمبہرہ ناو کاروانی یاران و شادمکہ بہزہواری ہاودہمانی خۆم! کہوان لہبہہشتی ہہرہ بالادا!}.

عائیشه فہرمووی: کہ گویم لہم فہرمایشتہی بوو نیت زانیم کہئیت ہزرت (دروودی خودای لمہر بن) لای ئیمہ ہل نابزیری و لای ئیمہ نامینی و ہزی لہژیانی جیہان نہماوہو وادیارہ کہ نہمجارہ ناردزووی لای پەروردگاری ہہیہ. ہہروا عائیشہ فہرمووی: وہزانیم کہ ئەمہ ئەو فہرمایشتہیہتی کہ کاتی ساخ بوو، باسی دہکرد بۆمان، کہ دہیفہرموو: (ہہرگیز ہیچ پیغہمبہری، گیانی ناکیشری، ہہتا جیگہی خوی لہبہہشتا نہبینی، ئەوسا خودای گہورہ پیغہمبہرکہ خوی دہکا بہسہرپشک کہژیانی جیہان، یا جیہانی دواروژ ہہلبریری!).

خاتوو عائیشہ فہرمووی: دوا وشہی پیغہمبہر (دروودی خودای لمہر بن) کہ فہرمووی ئەم گوتہیہی بوو: (اللَّهُمَّ الرَّفِيقَ الْأَعْلَى: خودايہ! شادمکہ بہہاوہلی ہہرہ بالآ).

روونکردنہوہ:

رافہ نووسان دہفہرموون مہبہست لہ (الرفیق الاعلی = ہاورپی ہہرہ بالآ) یا خودای گہورہو ہہرہ بالآیہ، یا فریشتہ نازدارہکانہ، یا ئەو کہسانہن کہ لہم نایہتہدا ناو ہینراون، کہ دہفہرموی:

{وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا - النساء - ۶۹/۴} :

واته: له گه‌ل ئەو بەختە وەراندەدا، کە خودا گەورەترین بەهرەو نازو نەعمەتی پێ بەخشیون و دەستی قەدر و ریزی لێ ناون، لە پیغەمبەرەکان و لە پیاوێ راست و دروستەکانی خودا و لە دوستانی خودا و لە شەهیدان و لە پیاو چاکان و هەموو باشان و چاکان و خاسانی خودا، بەراستی ئەم چەشنە دوست و برادەر و هاوڕێ و هاوڵانە، برادەرییان زۆر خۆشە و دوستایەتی و ناسناپەتی لەگەڵیان زۆر جوان شیرین و پەسەند و خۆشە). خوا بە نسیبمانی بکا. ئامین.

۱۶۶۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا خَرَجَ أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَطَارَتِ الْقُرْعَةُ عَلَى عَائِشَةَ وَحَفْصَةَ، فَخَرَجَتَا مَعَهُ جَمِيعًا، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا كَانَ بِاللَّيْلِ سَارَ مَعَ عَائِشَةَ يَتَحَدَّثُ مَعَهَا، فَقَالَتْ حَفْصَةُ لِعَائِشَةَ: أَلَا تَرَكِبِينَ اللَّيْلَةَ بَعِيرِي، وَأَرْكَبُ بَعِيرَكَ فَتَنْظُرِينَ وَأَنْظُرُ؟ قَالَتْ: بَلَى، فَرَكَبْتُ عَائِشَةَ عَلَى بَعِيرٍ حَفْصَةَ وَرَكَبْتُ حَفْصَةَ عَلَى بَعِيرٍ عَائِشَةَ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى جَمَلٍ عَائِشَةَ وَعَلَيْهِ حَفْصَةُ فَسَلَّمَ ثُمَّ صَارَ مَعَهَا حَتَّى نَزَلُوا، فَافْتَقَدَتْهُ عَائِشَةُ، فَغَارَتْ، فَلَمَّا نَزَلُوا جَعَلَتْ تَجْعَلُ رَجُلَهَا بَيْنَ الْإِذْخِرِ وَتَقُولُ: يَا رَبِّ سَلِّطْ عَلَيَّ عَقْرَبًا أَوْ حَيَّةً تَلْدَغُنِي، رَسُولُكَ، وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ لَهُ شَيْئًا. {الحديث: ۶۲۴۸ = ۶۲۵۶ فم. تجريد البخارى المسمى مختصر صحيح البخارى، المجلد الخامس الترجمة الكردية الحديث الرقم: ۱۷۷۶ = ۵۲۱۱ من شرح فتح البارى على صحيح البخارى للإمام العسقلانى رحمه الله تعالى. تحفة الأراف: ۱۷۴۶۲} :

عائیشە (رەزای خۆدای ئێ بێن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆدای لەسەر بێن) کە دەیویست بچیت بۆ سەفەرێ، لە نیوانی ژنەکانیدا تیرو پشکی دەکرد، پشکی هەراکامیان دەرچواوێ ئەوەیان لە گە‌ل خۆی دەبرد بۆ ئەو سەفەرە. واریکەوت لە سەفەریکا پشکی عائیشە و حەفصە هەردووکیان دەرچوون، کە لە گە‌ل پێغەمبەرەدا بچن بۆ ئەو سەفەرە، جا هەردووکیان لە گە‌لیدا دەرچوون.

پيښه مېر (دروودی خودای لهسهر بڼ) له شه ودا که ده که وتنه ری، دهاته وه بولای عائیشه و پیکه وه دپړوښتنو دمه ته قی و قسه و گوښتو گوښان ده کرد، هه فسه به عائیشه دهلی: با هم شه و شتره کانمان نالوگور بکهین، تو سوارۍ و شتره که ی من به و منیش سوارۍ و شتره که ی تو دهم، دور ده گورینه وه: نه وه ی تو له شه وانی پيشوودا به سوارۍ و شتره که ی خوت دیوته و من نه مدیوه منیش دهیبنم، وه نه وه ی منیش له شه وانی پيشوودا دیومه و تو نه تبینیوه تویش دهیبنی؟

عائیشه یش دهلی: باشه واده کهین، له مه بهستی راستینه ی هه فسه تی ناگا. ودها ده کهن و شتره کان ده گورنه وه و عائیشه سوارۍ و شتره که ی هه فسه دهی و هه فسه یش سوارۍ و شتره که ی عائیشه دهی، جا له شه ودا پيښه مېر (دروودی خودای لهسهر بڼ) وه که شه وانی پيشوو ده چی بولای نه و شتره نیړه ی که عائیشه له شه وانی پيشوودا سوارۍ ده وو، دپروانی هه فسه سوارۍ وو، سلاوی لی ده کاو ده ست ده کهن به دمه ته قی و دپرون هه تا کاتی لادان و دابه زین و وچان.

جا همر نه و شه وه عائیشه هه ست ده کا به دووری له پيښه مېر و هه ستی هه وپباری زال دهی به سهریدا، له بهر نه وه که داده بن، له داخانا هه ردو و قاچی خوی ده خاته ناو بنچکی سووړناته که وه، که زورینه ی کات هه شارکه ی جرو جانه ورو دعباو گه زنده یه و نرای خراب له خوی ده کاو دهلی: نه ی خواجه! له توله ی هم هه لده که کردم، که نه وه وو نه مشه و، به هه لده ی خوم، له هاو دمی پيښه مېر داپرام و بی به شبووم، دوو پشکی، یا ماریکم بو بره خسینه که پیمه وه بدات!

سه باره ت به پيښه مېریش، که پيښه مېرۍ تویه نه ی خواجه! له م باره یه وه ناتوانم هیچی دهر باره بلیم چونکه سووچ سووچی خومه، سووچی که سی تری تیادا نییه!

۱۶۶۷- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَمَلُ مِنَ الرِّجَالِ كَثِيرٌ، وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ غَيْرُ مَرْيَمَ بِنْتِ عِمْرَانَ، وَآسِيَةَ

امْرَأَةً فَرَعَوْنَ، وَإِنَّ فَضْلَ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ، كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ». {الحديث: ۶۲۲۲ = ۶۲۳۰ فم. التجريد/ ۴، رقم: ۱۳۶۱ = ۳۴۳۳، ۳۷۶۹، ۵۴۱۸. ترمذی. مناقب: ۳۸۸۷. ابن ماجه. أطعمة: ۳۲۸۱}:

ئەبو مووسای ئەشعەری (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خوڤه‌ویست (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (زۆر کەس لەپیاوان، پیاوی تەواو تەواویان ئی دەرچوووە و بوون بە پیاوی یەکی یەکی کەلە میرد، وەك پێغەمبەرەکان و پیاو چاکان، بەلام لەژنان بەس مەریەمی کچی عیمران و ئاسیەیی ژنی فیرعەون، ئافەرەتی تەواو تەواویان ئی دەرچوووە، وە باوو فەضل و گەورەیی عائیشە لەچاو ژنانی تردا، وەك باوو باشیی تریت وایە لەچاو خوار دەمەنبیەکانی تردا). {تاج/ ۳، زنجیرە: ۲۱، ژمارە: ۲۷۸ ج/ ۴}. ۱۶۶۸ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا عَائِشُ هَذَا جَبْرِيلُ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ». فَقَالَتْ: فَقُلْتُ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، قَالَتْ: وَهُوَ يَرَى مَا لَا أَرَى. {الحديث: ۶۲۵۴ = ۶۲۶۲ فم. تجريد البخاری/ ۳، رقم: ۱۲۹۹ = ۳۲۱۷، ۳۷۶۸، ۶۲۰۱، ۶۲۴۹، ۶۱۵۳. ترمذی. مناقب: ۳۸۸۱. نسائی. عشرة النساء: ۳۹۶۴. تحفة الأشراف: ۱۷۷۶۶}:

عائیشە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی پیم: (ئەو عائیشە! ئەمە جووڕانیلە تەشریفی هاتوووە بۆلای من سلاوت ئی دەکا). منیش گوتم: (وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ: سلاوو رەحمەت و پیت و پیرۆزییەکانی خودای گەورە لەسەر ئەویش بئ).

تۆ ئەو پێغەمبەری خودا! گەلێ شتی وا هەیه بەتۆ دەبینری بەئیمە نابینری). {تاج/ ۳، زنجیرە: ۳۷، ژمارە: ۲۴۳۳ ج/ ۴}.

۱۶۶۹ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: جَلَسَ إِحْدَى عَشْرَةَ امْرَأَةً فَتَعَاهَدْنَ وَتَعَاقدنَ أَنْ لَا يَكْتُمْنَ مِنْ أَحْبَابِ أَزْوَاجِهِنَّ شَيْئًا، قَالَتِ الْأُولَى: زَوْجِي لَحْمٌ جَمَلٌ غَثٌّ عَلَى رَأْسِ جَبَلٍ وَعَرٍ، لَا سَهْلٌ فَيُرْتَقَى، وَلَا سَمِينٌ فَيَنْتَقِلُ. قَالَتِ الثَّانِيَّةُ: زَوْجِي لَا أَبْثُ خَبْرَهُ، إِنِّي أَخَافُ أَنْ لَا أَدْرَهُ، إِنْ أَذْكَرُهُ أَذْكَرُ عَجْرَهُ وَبُجْرَهُ. قَالَتِ الثَّالِثَةُ: زَوْجِي الْعُسْنَقُ إِنْ أَنْطَقَ

أُطْلِقَ، وَإِنْ أَسْكُتُ أَعْلَقُ، قَالَتِ الرَّابِعَةُ: زَوْجِي كَلِيلُ تِهَامَةَ، لَا حَرَّ وَلَا قُرَّ، وَلَا مَخَافَةَ وَلَا سَامَةَ. قَالَتِ الْخَامِسَةُ: زَوْجِي إِنْ دَخَلَ فَهَدَ وَإِنْ خَرَجَ أَسَدَ، وَلَا يَسْأَلُ عَمَّا عَهْدَ. قَالَتِ السَّادِسَةُ: زَوْجِي إِنْ أَكَلَ لَفَّ، وَإِنْ شَرِبَ اشْتَفَّ، وَإِنْ اضْطَجَعَ التَّفَّ، وَلَا يُوَلِّجُ الْكَفَّ لِيَعْلَمَ الْبَثَّ. قَالَتِ السَّابِعَةُ: زَوْجِي غَيَايَا أَوْ عَيَايَا، طَبَاقًا كُلُّ دَاءٍ لَهُ دَاءٌ، شَجَكٌ أَوْ فَلَكَ أَوْ جَمَعَ كُلًّا لَكَ. قَالَتِ الثَّامِنَةُ: زَوْجِي الرِّيحُ رِيحُ زَرْبٍ وَالْمَسُّ مَسُّ أَرْنَبٍ. قَالَتِ التَّاسِعَةُ: زَوْجِي رَفِيعُ الْعِمَادِ، طَوِيلُ النَّجَادِ، عَظِيمُ الرَّمَادِ، قَرِيبُ الْبَيْتِ مِنَ النَّادَى. قَالَتِ الْعَاشِرَةُ: زَوْجِي مَالِكٌ، وَمَا مَالِكٌ؟ مَالِكٌ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ، لَهُ إِبِلٌ كَثِيرَاتُ الْمَبَارِكِ، قَلِيلَاتُ الْمَسَارِحِ، إِذَا سَمِعْنَ صَوْتَ الْمِزْهَرِ أَيْقَنَ أَنَّهُنَّ هَوَالِكُ. قَالَتِ الْحَادِيَةُ عَشْرَةَ: زَوْجِي أَبُو زَرْعٍ فَمَا أَبُو زَرْعٍ؟ أَنَاسٌ مِنْ حُلَى أُذُنَى وَمَلَأٌ مِنْ شَحْمِ عَضُدَى وَبَجَحْنَى فَبَجَحَتْ إِلَى نَفْسَى، وَجَدْنِي فِي أَهْلِ غُنَيْمَةٍ بِشَقٍّ فَجَعَلَنِي فِي أَهْلِ صَهِيلٍ وَأَطِيطٍ وَدَائِسٍ وَمُنَقٍّ، فَعِنْدَهُ أَقُولُ فَلَا أَقْبَحُ، وَأَرْقُدُ فَاتَّصَبَحُ وَأَشْرَبُ فَاتَّقَنَحُ. أُمُّ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا أُمُّ أَبِي زَرْعٍ؟ عُكُومُهَا رَدَاحٌ، وَبَيْتُهَا فَسَاحٌ. ابْنُ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا ابْنُ أَبِي زَرْعٍ؟ مَضْجَعُهُ كَمَسَلُ شَطْبَةٍ. وَيُشْبِعُهُ ذِرَاعُ الْجَفْرَةِ. بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ؟ طَوْعُ أَبِيهَا وَطَوْعُ أُمِّهَا وَمَلَأُ كِسَائِهَا وَغَيْظُ جَارَتِهَا. جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ؟ لَا تَبْتُ حَدِيثَنَا تَبْشِيشًا، وَلَا تَنْقُثُ مِيرَتَنَا تَنْقِيشًا. وَلَا تَمْلَأُ بَيْتَنَا تَعْشِيشًا. قَالَتْ: خَرَجَ أَبُو زَرْعٍ وَالْأَوَطَابُ تُمَحْضُ، فَلَقِيَ امْرَأَةً مَعَهَا وَلَدَانِ لَهَا كَالْفَهْدَيْنِ، يَلْعَبَانِ مِنْ تَحْتِ حَصْرَهَا بِرُمَانَتَيْنِ، فَطَلَقْنِي وَنَكَحَهَا. فَنَكَحْتُ بَعْدَهُ رَجُلًا سَرِيًّا، رَكِبَ شَرِيًّا، وَأَخَذَ خَطِيئًا، وَأَرَاخَ عَلَى نَعْمَا ثَرِيًّا، وَأَعْطَانِي مِنْ كُلِّ رَائِحَةٍ زَوْجًا، وَقَالَ: كُلِّي أُمُّ زَرْعٍ، وَمِيرَى أَهْلِكَ. فَلَوْ جَمَعْتُ كُلَّ شَيْءٍ أَعْطَانِي مَا بَلَغَ أَصْغَرُ آيَةِ أَبِي زَرْعٍ. قَالَتِ عَائِشَةُ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُنْتُ لَكَ كَأَبِي زَرْعٍ لَأُمِّ زَرْعٍ». {الحديث: ٦٢٥٥ = ٦٢٦٣ م. تجريد/ ٥، رقم: ١٧٧٣ = ٥١٨٩ فتح الباري. تحفة الأشراف: ١٦٣٥٤}:

عائِشَةُ هَاوَسَهُرَى يَبْغُهُ مَبْهَر (دروودی خودا له پیغهمبهرو رهزای خودا لههمموو هَاوَسَهُرَو هَاوَدَلَانَو پِهِرِدِهَوَانِی بِنِ) فِهَرَمُووی: یازده ژن کوږی قسهی لی

دەبەستەن، ۋە بەلگەن بەیەكتری دەدەن ۋ، پەیمان دەبەستەن كە هیچ شتئ لەدەنگوباسی
مێردەکانیان نەشارنە ۋە لەیەكتری، ژنی یەكەمیان دەلئ:

مێردەكەى من گوشتە لەركى وشترە لەرە، ۋا بەسەر لووتكەى شاخیكى زۆر
سەختە ۋە، نە شاخەكە سەرکەوتنى ئاسانە ۋ، نە گوشتەكەش ئەوەندە باش ۋ
قەلە ۋە، هەتا كەسى خۆى ماندوو بكات ۋ بچئ بۆى و بیبات بۆ خۆى. واتە:
مێردەكەى هەم رژدو چرووكە ۋ هەم چەمووش ۋ بەدخووە.

ژنی دووهمیان دەلئ:

هەوالئ مێردەكەم بلاء ۋ ناكەمە ۋە، چونكە ناویرم ناوی بەرم، ئەگینا شەن ۋ
كەوى دەكەم ۋ ناوی بەدیى دەزیرنم. واتە: نەنگى زۆرە، كەم نەنگ هەیه كەتیا
نەبئ.

ژنی سییەمیان دەلئ:

مێردەكەى من قووچییكى ناقۆلای نەگریسە، ئەگەر نەبەكەم تەلاقم دەدا،
ئەگەر نەقەیش نەكەم ئەوا ۋەك بێ ۋەژن بەسراومەتە ۋە، نەخۆى بەمێرد دەچئ ۋ،
نە بەرەلەشم دەكا، تا بۆخۆم شوویەكى تری تەر ۋ تازە بكەم بۆ خۆم.

ژنی چوارەمیان دەلئ:

مێردەكەى من ۋەك شەوى تیھامە فینك ۋ خوشە، نەساردە ۋ نەگەرمە، بەبئ
ترس ۋ بەبئ بیزاریى، دوو بەدوو سەردەكەین بەیەكاو ۋ بۆخۆمان رادەبویرین.

ژنی پینجەمیان دەلئ:

مێردەكەى من لەمالە ۋە ۋیزە ھەردەكاو دەخەوئ ۋ، لەدەشت ۋ دەر شیرە ۋ
نازایە ۋ چا ۋ تیرە ۋ لەشتى ناوماڵ ناپرسیتە ۋە!

ژنی شەشەمیان دەلئ:

مێردەكەى من بۆ خواردن لرفەى ئى دئ ۋ لەكاتى خواردنە ۋەدا چۆرەى ئى ھەل
دەستینئ ۋ بەشى كەس نادا ۋ، كە دەخەوئ خۆى گرمۆلە دەدا ۋ دەس ناگیرئ

بەسىنگو بەرۋگا، تا لەپەزارەى دىل تى بگا! واتە: زۆر خۆرو بەد فەر و رژدو دژە
کردنە!

ژنى ھەوتەمیان دەلى:

مىردەكەى من دژىكى ئىيسك قورسى دژ پەرىنە! لاژگو گەوجو گىلە، ھەموو
دەردى بۆ ئەو دەردەو دەردەدارەو دەغەزارەو، دەرد نىيە كە تووشى نەبووبى!

لەگەل ئەو ھىشا ھەروا بەئاسانى لەدەستى رزگارت نابى، لەخوتو خۆراپى يا
سەرت دەشكىنى، يا شويىنىكت دەقرنجىنى، يا تووشى چورتومىكى گەورەترت دەكا!
ژنى ھەشتەمیان دەلى:

مىردەكەى من نەرمو نۆلە، وەك كەرويشك، بۆنى خۆشە وەك زەغفەرانو
وہنەوشە!.

ژنى نۆيەم دەلى:

مىردەكەى من خانەدانو نانبدەو خاوەن خاوانو ديوەخانو، جوانمەردو بالا
بەرزو شوخو شەنگەو ئالای بەخسندەبى لى ھەلگردووەو خانەى نزىكى يانەيەو
سەردارو نازدارو خاوەن ديوەخانو ميوان پەرودرو ژيرو ھۆشمەندە!!
ژنى دەيەمیان دەلى:

مالىكى مىردى من چۆن مالىكىكە! گەلى لەم پياوانەى كە ئىوہ دەلىن باشترە،
وشترو پەچە رانى وشتى زۆرە، بەلام پاوانو پاكرى كەمە، چونكە وشترو
ئازەلەكانى بۆ سەربىرپىن بۆ ميوان، راگرتووە نەوہك بۆ بەرھەمەينان و بەخيوگەردن،
كاتى وشتەكان كە دەنگى كەمانچە دەبيستىن كە بەبۆنەى ھاتنى ميوانەكانەوہ لى
دەدرى، بەفیتەت ھەست دەكەن كەوا سەريان دەبىرپ بۆ ميوانى نوئ!

ژنى يازدەھەمیان دەلى:

ئەبو زەرعى مىردى من چۆن ئەبو زەرعىكە! ھەردو گويچكەى پىركردووم لە
گوارەو خشل، وە بازووى پىركردووم لە گوشتو بەز، ئەوہندە نازى گرتوومو
ئەوہندە نازى كيشاوم تا نازدارو نازەنين بووم!

له ناو خیزانیکی هه ژاری مه داردا بووم، له په نایه کا بووین، گوزهرانیکی ساده مان هه بوو، ئەو هینامیه ناو خیزانیکی تیرو پری دهوله مهندي داراوه، که به چهندان رهوگو و رانه وشتر و میگهل و گاگهل و خهله و خه رمان و مشتاخیان هه بوو، که قسه م دهکرد له گه لیا، به دل گوئی ئی دهگرتم، کهس نهیده دایه وه به ده ممو قسه ی پی نه ده بریم، به شه و که ده خه وتم له باوه شیا، تابه یانی له خه و هه ل نه ده سام، چونکه کاره که رو نوکهری زۆرم هه بوو، ئەوان ئیشی ناومالیان دهکرد، وهتا دهمتوانی له جوهرها خواردنه وه و شه رابی نایاب دهمخواردنه وه!

دایکی ئەبو زهرع، که خه سووم بوو، چون ژنیکی شاهانه بوو، چون خان و مانی بوو!

هه بگه و خورجه کانی هه میشه پر بوون و هه قه به و هه م که شخه بوون و هه موو کاتی پر بوون له گه وه ره و زیرو زیوو جلی ئالو والا، وه ماله که ی پان و پۆرو به رین بوو، وه بۆ هیچ شتی دانه ده ما!

کورپه که ی ئەبو زهرع چون کورپک بوو، که له گه تو ناوقه د باریک، پاکخور و که مخۆر، به ژنو بالای ئەوه ندنه ریک و پیک و شووش و قه له می بوو، له شوین تلیشی په لکه خورمایه کا، جیگه ی ده بووه، له بهر که مخۆری له دهستی کارژه له یی له بهری ده مایه وه!

کچه که ی ئەبو زهرع چون کچیک بوو! گوپرایه ل و فه رمان به رو کارمه ند بوو، له فه رمانی باوک و دایکی دهر نه ده چوو، بۆ جوانی وینه ی نه بوو، خرینه و خرو خه پان و خه په تۆله بوو، له بهر شوخ و شهنگی و ناسک و نازداری و داوینپاکی هه ویکه ی رقه ی ئی ده کیشاو، بوو بوو به چقلی چاوی ناحه زی!

که نيزه که که ی ئەبو زهرع چون که نيزه کیک بوو!! نه قسه مانی ده برده دهر وه وه، نه ناز و وقه و دانه ویله ی ده پزاندين و نه ناومالی پرده کردین له پووشکه و په لاش، زمان پاک و دلسۆزو پاک و ته میزو ئیش جوان بوو.

نوم زهرع گوتی:

مەشكە دەژەنرا، كات گەرمەى بەھار بوو، بەھاریكى خوش، رۆژى ئەبو زەرە
دەرچوو بۆ دەشت و دەر، تووشى ئافرەتتى دەبى، دوو كورپى خۇيى بەبەرەو دەبى،
وەك دوو بەچكە وىز، مەمكە ھەنارىيەكانى دايكيان دەمژن، كەوەك دوو ھەنار
وادەبن، خرو نەرمو نۆل و پېر بەدەست دەبن، ئىتر ئەبو زەرە منى تەلاق داو ئەوى
مارە كرد، بەھىوای ئەوۋى كە منالى وەجاخ زادەى لى بىبى، وەك ئەو دوو منالە كە
لەبەچكە وىزيان دەكرد، ئەوئەندە نەشمىلە و خنجىلە بوون!

ئىنجا منىش، لەدوا ئەبو زەرە، شوومكردەو بە پىاويكى خانەدانى دارا
دەولەمەندو جوامىر، سواری ئەسپىكى نايابى خوشرۆ بوو، وەرپىكى چاكى
ھەلگرت، وە سەر لەئىواری ئازەلىكى زۆرى بى شومارى ھىنايەوە بۆم، وە لەھەموو
چەشنى سەرو جووتى پىمدا، وە گوتى: ئەى ئوم زەرە! لەھىچ دەست مەگرمەو، نە
لەخۆت و نە لەكەسوكارت درىغى مەكە!

ئوم زەرە گوتى: بەلام ئەم ھەموو نازو نىعمەتەى كە ئەم مېردە تازەمە دەيدا
بەمن، نادات لە گوچكەيى نانى ئەبو زەرە، چى جاي ئەو ھەموو خىرو بېرەى
كەھەى بوو!

عائىشە (رەزى خۇداى لى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) پىيى فەرمووم:

(ئەى عائىشە! ئەبو زەرە چۆن بوو، بۆ ئوم زەرە، منىش بۆ تۆ وام، بەلام
لەنازگرتن و قەدر زانىندا، نەوەك لەجىابوونەوۋە تەلاق داند). {تاج/۲، زنجىرە:
۴۹، ژمارە: ۲۱۷۰ ج/۴}.

روونكر دىنەو:

كۆمەللى بەھرەو كەلك لەم فەرموودەيدا ھەيە:

۱- بە بۆچوونى بەندەى ھەزار، ئەم فەرموودەيەو چەندىن فەرموودەى ترى
لەم بابەتە، جۆرىكن لە ئەدەبى رەمىزى، ھەرەك شىۋەيەكى بەرزىن لە مەقاماتى
جوان، وەك مەقاماتى ھەرىرى و ھەمەدانى.

۲- لەم فەرموودەدا رېزگرتنى ژن، ئايا ھاوسەر بى، يا كىچ بى، يا خۆيى بى، يا بيانى، بەباشى ديارىكراو، وە گوزەرانى خۆش لەگەلدا زۆر پەسەندە، فەمانكراو بە حوسنى موعاشەرە، وە زۆر لەرەفتارى بەرزى مېرد لەگەل ژنى خۆيدا، ژن لەگەل مېردى خۆيدا ديارىكراو و پەسەندكراو، ھەرودەك بەئاشكرا، ئەم جورە بېيارە شەرعيەشيان ئى وەردەگىرى، وەك راقە نووسەكان ئامازەيان بۇ دەكەن بەتايبەتى ئىمامى عەسقىلانى.

۳- تەمسىل و نامىش و شانۇگەرى و چىرۆك دانان و چىرۆك گېرپانەو و دروستن، بەمەرچى لەپەردە شەرم و شىكۆ دەرنەچن و، سوود و بەرژەوئەندى كۆمەلەيان تىادا بى، و، بىن بەھۆي پېشكەوتنى زمان و برەودان بەوېژەو ئەدەب و وېلى جوان، تەنانەت دروستە رۆمان و چىرۆك و حىكايەت و رۆمانى دەستەلەست بۇ ئەم جورە شتانە دابىرېن و داستان و سەرگوزەشتە نەتەو پېشىنەكان بىرېن بەسەر مەشق و نەونەو چاويان ئى بىرېن و بىرېن بەفېلەم رۆمان و شتى واو، لەھۆكارەكانى روونكرنەو، وەك رادىو و رۆژنامە و گۇفارى شتى واداو، پەخش بىرېنەو، دارشتنى گەتوگۇ لەم بوارەدا دانانرى بەدرۆ.

۴- گەتوگۇ خۆش و گالتە و سوعبەت و قسە نەستەق كردن و قسە رەوا، بەھەر شېوئەي بى، دروستە و ھىچى تيا بەستە نىيە.

۵- واباش و پەسەندە، قسە و گەتوگۇ گېرپانەو و ئاخوتن، بە وشە ناسك و رستە ھەست بزوېن و گوتە دلهژېن و بەقسە نەستەق بى و بەپەندى بەرزى رەوان و بەدەر بېرىنى جوانى پېرلە رەوانبېزى بېرازىتەو، بەسەجە و ھاو سەرۋايى جوان بنەخشىنرىن.

۶- چەند بېرگەيى لە فەرمائىشتەكانى مامۇستاي عەسقىلانى، بەعەرەبى، سەبارەت بەسوود و بەھەرە ئەم فەرموودەيە، لەپاشەو راگويز دەكەين، بۇ پىشتىۋانى ئەم خالانەي پېشەو، عەسقىلانى دەفەرەمۇ:

{ فِي هَذَا الْحَدِيثِ مِنَ الْفَوَائِدِ: حُسْنُ عَشْرَةِ الْمَرْءِ أَهْلُهُ، وَالْمُحَادَثَةُ بِالْأُمُورِ الْمُبَاحَةِ. وَفِيهِ الْمَزَاحُ أحياناً وَبَسْطُ النَّفْسِ، وَفِيهِ الْحَدِيثُ عَنِ الْأُمَمِ الْخَالِيَةِ، وَضَرْبُ الْأَمْثَالِ بِهِمْ اعْتِبَاراً، وَجَوَازُ الْأَنْبِسَاطِ بِذِكْرِ طُرْفِ الْأَخْبَارِ وَمُسْتِطَابَاتِ النَّوَادِرِ، وَتَنْشِيطُ اللَّفُوسِ، وَجَوَازُ الْمُبَالَغَةِ، وَفِيهِ جَوَازُ التَّأْسِي بِأَهْلِ الْفَضْلِ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ ... وَفِيهِ جَوَازُ الْكَلَامِ بِالْأَلْفَافِ الْغَرِيبَةِ، وَاسْتِعْمَالُ السَّجْعِ ... وَفِي كَلَامِهِنَّ مِنْ فُنُونِ التَّشْبِيهِ وَالِاسْتِعْلَافَةِ وَالْكِنَايَةِ وَالْمُوازَنَةِ وَالتَّرْصِيعِ وَالْإِشَارَةِ وَضَرْبِ الْمَثَلِ، وَاللَّهُ يَمُنُّ عَلَى مَنْ يَشَاءُ بِمَا شَاءَ... }.

۷- ئەم کۆمەڵە ژنه لهنهته وهکانی پێش ئیسلام بوون.

۱۲۷۹) باسی به ههرو گه وهردی خاتوو خه دیجهی هاوسهری پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه پیغه مبهه رو رهزای خودا له هه موو هاوسهرو هاوهل و په یره وانی بی). (۶۲۲۱ - ۶۲۲۲)

باب: فضائلُ خديجةَ أم المؤمنين (رضي الله عنها) زوج النبي (صلى الله عليه وسلم)
 ۱۶۷۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بِالْكُوفَةِ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «خَيْرُ نِسَائِهَا مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَخَيْرُ نِسَائِهَا خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ». قَالَ أَبُو كُرَيْبٍ: وَأَشَارَ وَكِيعٌ إِلَى السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ. {الحديث: ۶۲۲۱ = ۶۲۲۹ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۳۶۵ = ۳۴۳۲، ۳۸۱۵ فتح}:

عهبدو ئلای کوری جه عهفهه (رهزای خودای لی بی) فهه رمووی: بهه گوئی خۆم له زاری پیرۆزی نیمامی عهلی کوری ئه بو طالیبم بیست (رهزای خودای لی بی) دهیغه رموو: بهه گوئی خۆم له زاری پیرۆزی خۆشه و یستم بیست (دروودی خودای له سههه بی) دهیغه رموو: (باشترینی ژنانی جیهان مه ریه می کچی عیمران بوو له کاتی خۆیدا، لهه سهه رده مهی ئیمه یشدا باشترینی ژنانی جیهان خه دیجهی کچی خووه یلیده). {تاجول ئوصول بهه کوردی، بهه رگی سییهه، زنجیره: ۳۶، ژماره: ۲۴۲۷}. لهه گێرانه وهی پێشهوا موسلیمدا (رهزاو رهحه تهی خودای گه وهردی لی بی) لهه کو تاییه کهیدا ئه مهی پتره:

ثیمامی موسلیم دھفرمووی: ئہبو کورہیبی مامؤستام فہرمووی: ودکیعی مامؤستام بہ ئاماژہ فہرمووی: واتہ لہنیوانی ئہرزو ئاسمانا، لہم دوو ژنہی باشتر تیانہبووہ، ہہرکہسہیان لہسہردہمی خویدا.

۱۶۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَى جِبْرِيلُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ خَدِيجَةٌ قَدْ أَتَتْكَ مَعَهَا إِنَاءٌ فِيهِ إِدَامٌ أَوْ طَعَامٌ أَوْ شَرَابٌ، فَإِذَا هِيَ أَتَتْكَ فَأَقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنْ رَبِّهَا عَزَّ وَجَلَّ وَمَنَى، وَبَشِّرْهَا بِبَيْتٍ فِي الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ، لَا صَخَبَ فِيهِ وَلَا نَصَبَ. {الحديث: ۶۲۲۳ = ۶۲۳۱ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۴۹۹ = ۷۴۹۷، ۳۸۲۰} :

ئہبو ہورہیرہ (رہزای خودای لی بن) فہرمووی: جوبرائیل (سلاوی خودای لی بن) لہ نہشکہوتی حیراء، لہو سہردہمہدا کہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) لہوی ئیعتیکافی دہکردو خہلؤہی دہکیشا، دیت بؤلای و پیی دھفرمووی: ئہی پیغہمبہری خودا! ئہوہ خہدیجہی ہاوسہرتہ، وابہرپوہ واهات بؤلات، دہفریکی پییہ، پیخوری واتیادا، ہیئاویہتی بؤت، یا فہرمووی: خوړاک، یا خواردنہوہی تیادا ہیئاوہ بؤت، جا کہ گہیشته لات، لہلایہنی خودای گہورہو سہرورہوہو لہلایہنی منیشہوہ، سلاوی لی بکہو، مزگینی و موژدہی ئہوہیشی پی بدہ: کہ خودا لہبہہشتا تہلاریکی بؤ داناوہ، لہ مرواری ہوٹوډ دروست کراوہ، نہدہنگہ دہنگو نہقرہ قری واتیادا، نہ نارہحہتی و شہکەتی و ماندوو بوونی واتیادا). {تاج/ ۳، زنجیرہ: ۳۶، ژمارہ: ۲۴۲۶} .

۱۶۷۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: مَا غَرَّتْ عَلَى نِسَاءِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَّا عَلَى خَدِيجَةَ، وَإِنِّي لَمْ أُدْرِكْهَا. قَالَتْ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا ذَبَحَ الشَّاةَ فَيَقُولُ: «أَرْسِلُوا بِهَا إِلَى أَصْدِقَاءِ خَدِيجَةَ». قَالَتْ: فَأَغْضَبْتُهُ يَوْمًا، فَقُلْتُ: خَدِيجَةُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي قَدْ رَزَقْتُ حُبَّهَا». {الحديث: ۶۲۲۸ = ۶۲۳۶ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۹۸ = ۳۸۱۷، ۳۸۱۸، ۵۲۲۹، ۶۰۰۴، ۷۴۸۴} .

ترمذی. بروصلہ: ۲۰۱۷. تحفة الأشراف: ۱۶۷۸۷} :

ئەم فەرموودەيە لە بوخاریدا ئاوايە، دەیکەیمەن بە ڕاڤە بۆ گێڕانەوێ نێرەي
موسلیم:

عائیشە (ڕەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: ڕقەم نەکیشاوێ لە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
لەسەر هیچ ژنیکی، وەکوو لەسەر خەدیجەي ھاوسەری ڕقەم ئی دەکیشاو، ھەستم
بەدەمارگیری ھەوێباریی دەکرد، خەدیجەشم ھەرگیز نەدیو، چونکە سێ ساڵ
بەرلەوێ کە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) من بگوێزیوتەو، خەدیجە مردوو، ھوێ
ئەم ڕقە کێشان و ھەوێبارییەم ئەوہوو:

(پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) زۆر باسی خۆشەوێستی خەدیجەي دەکردو زۆر
ناوی دەھینا، بگرە گە ئی جار کە مەرپکی سەردەپری، پارچە پارچەي دەکردو ئەوجا
دەینارد بۆ دۆست و خۆشەوێستان و دەستە خوشک و ئاشناو رۆشناکانی خەدیجە، بۆ
وەفاو ئەمەکداری بۆ ماف و یادی خەدیجە، گە ئی جار، لەرووی رەخنەو، عەرزی
پیڤەمبەرم دەکرد: ئەوہ چییە ئەوہندە ناوی خەدیجە دەھینیت و ھەر دەلیی:
خەدیجە، خەدیجە، دەلیی ئەم جیھانە کەسی تری تیا دا نییە ئەو نەبی!؟)

ئەویش دەیفەرموو (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئافرەتییکی فرەباش بوو، وەھا وەھا باش
بوو، سەردەرای ھەموو شتیکی باشیشی منائەم لیی ھەبوو). {تاج/۳، زنجیرە: ۳۶،
ژمارە: ۳۴۲۵ ج/۴}.

۱۶۷۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: لَمْ يَتَزَوَّجِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) عَلَى خَدِيجَةَ حَتَّى مَاتَتْ. {الحديث: ۶۲۳۱ = ۶۲۳۹ فم}:

عائیشە (ڕەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: ھەتا خەدیجە لەژیانا ماوو، پیڤەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) ژنی بەسەر نەھینا.

۱۶۷۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: اسْتَأْذَنْتُ هَالَةَ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ أُخْتُ خَدِيجَةَ
عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَعَرَفَ اسْتِئْذَانَ خَدِيجَةَ، فَارْتَحَ لِدَلِكْ، فَقَالَ:
«اللَّهُمَّ هَالَةَ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ»، فَعَرَفْتُ. فَقُلْتُ: وَمَا تَذَكَّرُ مِنْ عَجُوزٍ مِنْ عَجَائِزِ قُرَيْشٍ حَمَرَاءِ

الشَّدَقَيْنِ، هَلَكْتَ فِي الدَّهْرِ فَأَبْدَلَكَ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهَا. {الحديث: ۶۲۳۲ = ۶۲۴۰ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۵۰۰ = ۳۸۲۱}:

عائیشہ (رمزای خودای بی) فہرمووی: ہالہی کچی خوودیلیدی خوشکی خہدیجہی ہاوسہری پیغہمبہر، داوی مؤلہتی کرد کہ بیٹہ خزمہتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہدہنگی ئہودا دہنگی خہدیجہی بیرکہوتہوہو وایزانی کہ ئہوہ، چونکہ دہنگیان لہیہک دہجوو، لہبہرئہوہ راجہنی و فہرمووی: (ئہی خودایہ! دہی ہالہی کچی خوودیلیدی بی!).

منیش دہمار گرتمی و گوتم: ئہوہ چییہ ئہوہندہ یادی ئہم پیریژنہ قورہیشیہ لالفاوہ سوورہ ددان لہدہما نہماوہی قورہیشہ دہکہیتہوہ، کہ سہردہمیکی دوورو دریژہ لہناوچووہو مردوہو، کہ لہگہل ئہوہیشدا، خودا لہجیاتی ئہو، زنی باشتی پی بہخشیوی). {تاج/ ۳، زنجیرہ: ۳۶، ژمارہ: ۲۴۲۸ چ/ ۴}.

۱۲۸۰) باسی بہہرہو گہورہیی دایکی برواداران زہینہبی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر پیغہمبہرو رہزای خودا لہسہر ہاوسہرو ہاودل و بہرہوانی بی). (۶۲۶۶)

باب: فِي فَضَائِلِ زَيْنَبَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ۱۶۷۵ - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَسْرَعُكُمْ لِحَاقًا بِي أَطْوَلُكُمْ يَدًا». قَالَتْ: فَكُنَّ يَتَطَاوَلْنَ أَيُّهُنَّ أَطْوَلُ يَدًا. قَالَتْ: فَكَانَتْ أَطْوَلَنَا يَدًا زَيْنَبُ، لِأَنَّهَا كَانَتْ تَعْمَلُ بِيَدِهَا وَتَصَدَّقُ. {الحديث: ۶۲۶۶ = ۶۲۷۴ فم. تجرید/ ۲، رقم: ۶۸۱ = ۱۴۲۰}:

عائیشہ دایکی ئیمانداران (رمزای خودای بی) فہرمووی: ہہندی ہاوسہرہکانی پیغہمبہر، عہرزی پیغہمبہریانکرد: قوربان! لہپاش مردنی تو کاممان زووتر دہمرین و لہودنیا بہخزمہت دہگہینہوہ! پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ئہوہتان کہ دہستی دریژترہ زووتر دہگاتہوہ بہمن!).

جا ژنه‌کانی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ته‌لّ قامیشیان هی‌نا، باسکی خو‌یان پی‌ی پئوا، تابزانن ده‌ستی کامیان دریژ‌تره، به‌لام له‌پاش مهرگی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ده‌رگه‌وت مه‌به‌ستی هه‌زرت له‌ده‌ستی دریژ‌ خیره‌و مه‌ندی و به‌خشنده‌یی بوو، چونکه سه‌وده‌ی هاوسه‌ری، له‌هه‌موو ژنه‌کانی تری باسکی دریژ‌تر بوو، به‌لام زه‌ینه‌بی هاوسه‌ری، له‌پیش هه‌موویانا ئه‌مری خودای کردو مرد، دیار‌بوو که ده‌ست‌دریژییه‌که‌ی زه‌ینه‌ب بریتی بوو له‌خیره‌و مه‌ندی و خیر‌خوا‌یی، چونکه هه‌میشه به‌ده‌ستی خو‌ی ئیشی ده‌کردو پاره‌که‌ی کو‌ده‌کرده‌وو ده‌یکرد به‌خیره‌و ئه‌وه‌ی به‌ده‌ست و په‌نجه په‌یای ده‌کرد، ده‌یبه‌خشی و ده‌یکرد به‌خیره‌و چاکه‌!). {تاج/۳، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۲۴۴۳ = چاپی چواره‌م}.

روونکر‌دنه‌وه:

زه‌ینه‌بی هاوسه‌ری پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ژنیکی ده‌ست رهن‌گین بوو، پی‌سته و شتی وای ده‌باخ ده‌کردو کونده‌و مه‌شکه‌و ئه‌مانه‌ی پینه‌ ده‌کردو ده‌دوورییه‌وو پاره‌که‌ی ده‌کرد به‌خیره‌و ده‌یدا به‌هه‌ژاران. {پروانه: ژماره: ۸۲۴ له‌پیشه‌وه رابورد}.

۱۲۸۱) باسی که‌وره‌و به‌هره‌یی نوم سه‌له‌مه‌ی دایکی نیمان‌دارانی هاوسه‌ری پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌ پیغه‌مبه‌رو هه‌موو هاوسه‌رو هاوه‌ل و په‌یره‌وانی

بئ). (۶۲۶۵)

باب: فِي فَضَائِلِ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ۱۶۷۶- عَنْ أَبِي عَثْمَانَ عَنْ سَلْمَانَ قَالَ: لَا تَكُونَنَّ إِنْ اسْتَطَعْتَ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ السُّوقَ، وَلَا آخِرَ مَنْ يَخْرُجُ مِنْهَا، فَإِنَّهَا مَعْرَكَةُ الشَّيْطَانِ، وَبِهَا يَنْصَبُ رَأْيَتُهُ. قَالَ: وَأَنْبِئْتُ أَنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَتَى نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعِنْدَهُ أُمُّ سَلَمَةَ، قَالَ: فَجَعَلَ يَتَحَدَّثُ ثُمَّ قَامَ، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَأُمِّ سَلَمَةَ: «مَنْ هَذَا؟» أَوْ كَمَا قَالَ، قَالَتْ: هَذَا دَحِيَّةُ الْكَلْبِيِّ. قَالَ: فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: أَيُّمُ اللَّهُ مَا حَسِبْتُهُ، إِلَّا إِيَّاهُ حَتَّى سَمِعْتُ خُطْبَةَ نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخْبِرُ خَبَرَنَا، أَوْ كَمَا قَالَ، قَالَ: فَقُلْتُ لِأَبِي عَثْمَانَ:

مِمَّنْ سَمِعَتْ هَذَا؟ قَالَ: مِنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ. {الحديث: ۶۲۶۵ = ۶۲۷۳ فم. بخاری. مناقب:
۳۶۳۴، ۴۹۸۰ فتح الباری}:

ئەبو عوتمان فەرمووی: سەلمان (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: ئەگەر بۆت ئەکرێ نە
یەكەم کەسبە کەبجی بۆ بازارو نەدواھەمین کەسبە کە لەبازار دەرچیت، چونکە
بازار مەیدان و شەڕگای شەیتانە و شەیتان ئالای سوپای خوێ لەوێ هەل دەدات.
سەلمان دەیفەرموو: هەوالم زانیوە کە جاری جوبرائیل (دروودی خودای لەسەر بێ) دی بۆلای
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەست دەکا بە گفتوگو لەگەڵیا، ئوم سەلەمەیش
لەوکاتەدا لەخزمەتیدا دەبی، لەپاشا جوبرائیل هەڵدەستی و دەروا، جا پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) بە ئوم سەلەمە دەفەرموو: (دەزانی ئەمە کێ بوو؟) یا شتیکی
ئاوای پێ دەفەرموو، ئوم سەلەمەیش دەلێ: ئەمە دیحییە ئەلکەلبی بوو، ئوم
سەلەمە دەیگوت: بەخوداسا لەراستیدا هەر بەدیحیەم دەزانی، هەتا ئەو دەمە
گویم لەوتاری پێغەمبەر بوو، باسی ئەم هەوالمە ئیمە دەگیرایەووە و باسی ئەم
هاتنە جوبرائیلی دەکرد، یاشتیکی لەم بارەییوە فەرموو، گوتم بەئەبو عوتمان: تۆ
ئەم فەرموودەیت لەکێ بیستوو؟ فەرمووی: لە ئوسامە کوری زەید). {تاج/۲،
زنجیرە: ۳۹، ژمارە: ۳۴۴۲}.

۱۲۸۲) باسی بەهرەو کەوردیی ئوم سولەیم، دایکی ئەنەسی کوری مالیک (رهزای
خودایان لی بێ). (۶۲۶۹ - ۶۲۷۴)

باب: فِي فِضَائِلِ أُمِّ سَلِيمٍ أُمِّ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)

۱۶۷۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) لَا يَدْخُلُ عَلَى أَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِ، إِلَّا أُمَّ سَلِيمٍ فَإِنَّهُ كَانَ يَدْخُلُ عَلَيْهَا،
فَقِيلَ لَهُ فِي ذَلِكَ. فَقَالَ: «إِنِّي أَرْحَمُهَا قَتَلَ أَخُوهَا مَعِيَ». {الحديث: ۶۲۶۹ = ۶۲۷۷ فم.
تجريد/۳، رقم: ۱۱۷۲ = ۲۸۴۴ فتح الباری}:

ئەنەسی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)

لەمەدینە نازدار، بێجگە لەمالی ژنەکانی خوێ، بۆ مالی ژنی تر نەدەچوو، بۆ

مالیٰ ثوم سولهیمی دایکم نهبی، به لام بولای ئه و دهجوو، له مالی خوی دینی ئه وی دهکرد، که له م لایه نه وه پرسپاری لیکرا، فهرمووی: (دروودی خودای له سه ر بی): (دلّم پیی دسووتی، به زه بیم پییدا دیته وه، چونکه براهی، که هه رامی کوپی مه لجان بوو، له شه ری بیری مه عوونه دا، له پیناوی ئیسلاما و، له پیناوی جی به جی کردنی فهرمانی منا کوژرا وه). {تاج/۳، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۳۴۴۷ ج/۴}.

۱۶۷۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَسَمِعْتُ حَشْفَةً فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذِهِ الْغَمِيصَاءُ بِنْتُ مِلْحَانَ أُمِّ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ». {الحديث: ۶۲۷۰ = ۶۲۷۸ فم: {

ئه نه سی کوپی مالیک (رهزای خودای ئی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمووی: چوومه به هه شت، چرپه یه کم به رگوئی که وت، گویم له خشپه خشپی پیی که سی بوو، به به هه شتی هه وانه گانم گوت: ئه وه کییه؟ وا خودا ئه م به هه ره گه وهری پی به خشپه وه؟ گوتیان: ئه وه غومه یصای کچی میلحانه، که دایکی ئه نه سی کوپی مالیکه، که هاوسه ری ئه بو طه لحه بوو (رهزای خودا له هه موویان بی). {تاجول نوصول، به کوردی، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۳۳۴۸ ج/۴}.

۱۲۸۳) باسی به هه وه که وهری ئوم نه یه من، نازادکراوی پیغه مبه ر (دروودی

خودای له سه ر بی) که دایکی ئوسامه ی کوپی زهید بوو. (۶۲۶۶)

باب: فِي فَضَائِلِ أُمِّ أَيْمَنَ مَوْلَاةِ النَّبِيِّ أُمِّ سَلَمَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ جَمِيعًا)

۱۶۷۹- عَنْ أَنَسِ قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) بَعْدَ وَفَاةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِعُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): انْطَلِقْ بِنَا إِلَى أُمِّ أَيْمَنَ نَزُورُهَا كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَزُورُهَا، فَلَمَّا انْتَهَيْنَا إِلَيْهَا يَكْتُ، فَقَالَا لَهَا: مَا يُبْكِيكِ، مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَقَالَتْ: مَا أَبْكِي أَنْ لَا أَكُونَ أَعْلَمُ أَنَّ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَلَكِنْ أَبْكِي أَنَّ الْوَحْيَ قَدْ انْقَطَعَ مِنَ السَّمَاءِ، فَهَيَّجَتْهُمَا عَلَى الْبُكَاءِ، فَجَعَلَا يَبْكِيَانِ مَعَهَا. {الحديث: ۶۲۶۸ = ۶۲۷۶ فم: {

ئەنەسى كۆرى مالیک (رەزای خودای لەسەر بێ) فەرمووی: لەپاش مەرگی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەبوەکری صدیق بە عومەری کۆری خەتابی فەرموو: وەرە بابچین بۆ دینی ئوم ئەیمەن، دایەنەکەى پیڤەمبەر، وەك ئەوسا كە پیڤەمبەر خوێ (دروودی خودای لەسەر بێ) دینی و سەردانی ئەوی دەکرد، جا كە گەشتینە لای، دەستی کرد بەگریان، ئەوانیش پێیان گوت: بۆ دەگریت؟ لای خودا باشتەر بۆ پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئوم ئەیمەن فەرمووی: خو من لەبەرئەووە ناگیرم كە ئەووە نەزانم، منیش دەزانم كە لای خودا باشتەر بۆ پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەلام بۆیە دەگیرم چونكە ئیتەر سرووش (نیگا = وەحی) لەئاسمان نایەتە خوارەووە، كەوای گوت: ئەوانیش دلێان پرپوو، هەردووکیان لەگەڵیا دەستیانکرد بەگریان. {تاج/۳، زنجیرە: ۴۲، ژمارە: ۲۴۴۶}.

۱۲۸۴) یاسی بەهرەو گەورەیی زەیدی کۆری حاریشە (رەزای خودای لی بێ).
(۶۲۱۲ - ۶۲۱۵)

بَابُ فِي فَضَائِلِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۸۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: مَا كُنَّا نَدْعُو زَيْدَ بْنَ حَارِثَةَ إِلَّا زَيْدَ بْنَ مُحَمَّدٍ حَتَّى نَزَلَ الْقُرْآنُ: (ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ). {الحديث: ۶۲۱۲ = ۶۲۱۹ فم. بخاری. تفسیر: ۴۷۸۲. ترمذی. تفسیر القرآن: ۳۲۰۹} :

ئەبنو عومەر (رەزای خودایان لی بێ) فەرمووی: لەپێشا هەر بە زەیدی کۆری حاریشەمان دەگوت: زەیدی کۆری موحەممەد، هەتا ئەم نایەتە هاتە خوارەووە لە قورئانا، كە دەفەرمووی: {ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ - ۵/۳۳}.

واتە: ئەو كەسانە كە كردووتانن بەكۆری خۆتان، لەپاستیدا كۆری ئیووە نین و كۆری كەسانی ترن، ئیتەر بەناوی خۆتانەووە بانگیان مەكەن و بەلكوو بەناوی باوکی خۆیانەووە بانگیان بكەن و ناویان بهێنن، چونكە ئەووە رێکی شەریعەتی خودایە.

نیز له پاش دابه زینی ئهم نایه ته هه رکه سه له وانه به ناوی باوکی خویانه وه
 ناومان دهینان و به زهیدیشمان دهگوت: زهیدی کوری حاریشه). {تاج/۳، زنجیره: ۲۳،
 ژماره: ۲۳۸۶ چ/۴}.

(۱۲۸۵) باسی به هره و گه ورهیی زهیدی کوری حاریشه و ئوسامه ی کوری زهید

(رهزای خودایان لی بی). (۶۲۱۲ - ۶۲۱۵)

باب: فِي فَضَائِلِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ وَأَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)

۱۶۸۱- عَنْ أَبِي عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ
 وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ: «إِنْ تَطَعْنُوا فِي إِمَارَتِهِ (يُرِيدُ أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ) فَقَدْ طَعَنْتُمْ فِي إِمَارَةِ
 أَبِيهِ مِنْ قَبْلِهِ. وَإِنَّمَا اللَّهُ إِنْ كَانَ لَخَلِيقًا لَهَا، وَإِنَّمَا اللَّهُ إِنْ كَانَ لِأَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ، وَإِنَّمَا اللَّهُ،
 إِنْ هَذَا لَهَا لَخَلِيقٌ (يُرِيدُ أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ)، وَإِنَّمَا اللَّهُ إِنْ كَانَ لِأَحَبَّهُمْ إِلَيَّ مِنْ بَعْدِهِ،
 فَأَوْصِيكُمْ بِهِ، فَإِنَّهُ مِنْ صَالِحِيكُمْ». {الحديث: ۶۲۱۵ = ۶۲۲۳ فم. تجرید/۴، رقم:
 ۱۴۶۸ = ۳۷۳۰، ۴۲۵۰، ۴۴۶۸، ۴۴۶۹، ۷۱۸۷، ۶۶۲۷ فتح الباری}:

ئیبنو عومەر (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) له شکریکی

نارد بو غهزای موته له ولاتی شام، زهیدی کوری حاریشه ی کرد به سه رکرده ی
 سوپاکه، زهید شهید بوو {بروانه: تاجول نوصول، بهرگی چواره م، زنجیره: ۱۰۰،
 ژماره: ۴۶۴۰} له پاشا له نه خوشینی سهره مه رگدا، ویستی له شکری تر بنیری بو
 هه مان شوین، وه ئوسامه ی کوری زهیدی کوری حاریشه ی کرد به سه رله شکریان،
 هه ندی کهس ره خنه یان هه بوو، له سه رکرده یی ئوسامه و له سه رکرده یی باوکیشی،
 هه رکه سه یان له کاتی خویدا، جا پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) به م بوئه یه وه
 فهرمووی: (خوئه گهر ئیوه ئیستا تانه و تانوت له فهرمانده یی ئوسامه بدن، ئه وه
 شتیکی تازه نییه، چونکه کاتی خوی ره خنه شتان له سه رکرده یی زهیدی باوکیشی
 هه بوو، گوایه: دهیانگوت: زهید کوپله ی نازادکراوه، چون دهی بی بهی به سهر له شکری
 له شکری که زوربه یان پیای نازادبن!

دهسا بهههقی خودا زهیدی باوکی شایستهی فەرمانرہوایی بوو، دیسان بهههقی خودا زور زویش خوشهویست بوو لهلام، وه سویندم بهههقی خودا ئەم کورەیشی شایستهی فەرماندەییە، وه سویندم بهخودا، لهپاش باوکی، ئوسامە خوشهویستەین کەسە لهلام، دەی ئامۆژگاری هەموو لایەکتان دەکەم کە باشبن بووی، چونکە لهپیاو باشانی نیوهیه). {تاج/۲، زنجیره: ۲۳، ژماره: ۳۳۸۶ ج/۴}.

۱۲۸۶) باسی بههره و کورهیی بیلالی کوری ره‌باح که بهندهی نازادکراوی

نهبوبه‌کری صدیق بوو (ره‌زای خودایان لی بی). (۶۲۶۹ – ۶۲۷۴)

باب: فِي فَضَائِلِ بِلَالِ بْنِ رِبَاحٍ مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)

۱۶۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِبِلَالٍ عِنْدَ صَلَاةِ الْغَدَاةِ: «يَا بِلَالُ حَدِّثْنِي بِأَرْجَى عَمَلٍ عَمَلْتَهُ عِنْدَكَ فِي الْإِسْلَامِ مَنفَعَةً، فَإِنِّي سَمِعْتُ اللَّيْلَةَ خَشَفَ نَعْلُكَ بَيْنَ يَدَيَّ فِي الْجَنَّةِ». قَالَ بِلَالٌ: مَا عَمَلْتُ عَمَلًا فِي الْإِسْلَامِ أَرْجَى عِنْدِي مَنفَعَةً مِنْ أَنِّي لَا أَتَطَهَّرُ طَهُورًا تَامًا فِي سَاعَةٍ مِنْ لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ إِلَّا صَلَّيْتُ بِذَلِكَ الطُّهُورِ مَا كَتَبَ اللَّهُ لِي أَنْ أُصَلِّيَ. {الحديث: ۶۲۷۴ = ۶۲۸۲ فم. بخاری. تهجد: ۱۱۴۹. تحفة الأشراف: ۱۴۹۲۸}:

نهبو هورهیره (ره‌زای خودای لی بی) فەرمووی: روژی لهپاش نوێزی به‌یانی، حەزەرەت (دروودی خودای له‌سەر بی) فەرمووی: ئەو بیلال! پێم بڵێ: کام کاری باش دەکەوێ کە به‌لاته‌وه زیاتر جیگه‌ی ئومیدبێ له‌لای خودا، کە له‌سه‌رده‌می ئیسلامدا ده‌یکه‌ی! چونکە ئەم وشە له‌به‌هه‌شتا له‌به‌رده‌م خۆمه‌وه گویم له‌چرپه‌ی سۆله‌کانت بوو؟).

بیلال فەرمووی: ئەو کاره‌ی کە له‌کاتی ئیسلامه‌تی‌دا ده‌یکه‌م و له‌لام پتر جیگه‌ی ئومید بێ ئەوه‌یه: هه‌رکاتێک به‌شه‌و یا به‌روژ کە ده‌سنوێژ ده‌گرم، ده‌سنوێژیکی ته‌واو ده‌گرم و چه‌نده خودا له‌ چاره‌ی نووسیبم نوێژ ده‌کەم!). {تاج/۲، زنجیره: ۲۳، ژماره: ۳۳۸۶ ج/۴}.

(۱۲۸۷) باسی به هره و گهره یی سلمان و صوهه یبو بیلال (رهزای خودایان لی بی)
(۶۲۶۱) (باب: فی فضائل سلمان و صهیب و بیلال (رضی الله عنهم))

۱۶۸۳- عَنْ عَائِذِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ أَتَى عَلَى سَلْمَانَ وَصُهَيْبٍ وَبِلَالٍ فِي نَفَرٍ فَقَالُوا: وَاللَّهِ مَا أَخَذْتَ سُيُوفَ اللَّهِ مِنْ عُنُقِ عَدُوِّ اللَّهِ مَأْخَذَهَا، قَالَ: فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَتَقُولُونَ هَذَا لِشَيْخٍ قُرَيْشٍ وَسَيِّدِهِمْ؟.. فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ: «يَا أَبَا بَكْرٍ لَعَلَّكَ أَغْضَبْتَهُمْ؟ لَسْنَا كُنْتُ أَغْضَبْتُهُمْ لَقَدْ أَغْضَبْتَ رَبَّكَ». فَاتَاهُمْ أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ: يَا إِخْوَتَاهُ أَغْضَبْتُكُمْ؟ قَالُوا: لَا، يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ يَا أَحْيَى. {الحديث: ۶۳۶۱ = ۶۳۷۱ فم:}

عائیزی کوری عه مر (رهزای خودای لی بی) دهفه رموی: نه بو سوفیان له پیش موسولمان بوونیا، له کاتی پیکهاتن (هودنه: ناگر بهست) ده کی حوده یبیه دا به لای سلمان و صوهه یبی رومی و بیلالی حه به شی و چهند موسولمانیکی تر دا رت ده بی، ده لین: به خودا نه م دوژمنی خودایه هه رمایه وه و گهردنی بهر شیری قاری خودا نه کهوت! نه بوبه کریش دهفه رموی: نه وه چۆن قسه ی وا به سهر گه ورده ناغای هه موو قورده ییش ده لین؟! نینجا نه بوبه کر ده چی بولای پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) و نه م باس و خواسه ی عهرز ده کا دهفه رموی (دروودی خودای له سهر بی): (نه ی نه بوبه کر! رهنه توورته کردبن بزانه نه گهر نه وانت تووره کردبیت نه وه به بی گومان خودایشت تووره کردووه له خوت).

نه بوبه کر (رهزای خودای لی بی) ده چیته وه بولایان، پییان ده لی: نه ی گه لی براینه! خو خوانه خواسته تووره نه بوون له قسه که ی من؟ ده لین: نه، تووره نه بووین، خودا لیت خو شبی نه ی براله!). {تاج/۲، زنجیره: ۶، ژماره: ۲۵۱۰، ج/۴}.

(۱۲۸۸) باسی به هره و گهره یی نه نه سی کوری مالیک (رهزای خودای لی بی).
(۶۲۲۲ - ۶۲۲۹) (باب: فی فضائل انس بن مالک (رضی الله عنه))

۱۶۸۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَتْ بِي أُمِّي أُمُّ أَنَسٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَدْ أَرَزْتَنِي بِنِصْفِ خِمَارِهَا، وَرَدَّتْنِي بِنِصْفِهِ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ

اللَّهُ هَذَا أَنَيْسُ ابْنِي أَتَيْتُكَ بِهِ يَخْدُمُكَ، فَادْعُ اللَّهَ لَهُ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَكْثَرُ مَالِهِ وَوَلَدُهُ»، قَالَ أَنَسٌ: فَوَاللَّهِ إِنَّ مَالِي لَكَثِيرٌ، وَإِنَّ وَلَدِي وَوَلَدَ وَلَدِي لَيَتَعَادُونَ عَلَيَّ نَحْوَ الْمِائَةِ الْيَوْمِ. {الحديث: ۶۳۲۶ = ۶۳۳۳ فم:}

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بن) فەرموۋى: دايىكم نىۋەى سەرپۇشەكەى خۇى وەك كراس ئالان بەلای سەرۋوۋى لەشمەۋە ئەو نىۋەكەى تىرىشى لەباتى دەرىپى پىچاى بەلای خواروۋى لەشمەۋە ئىنجا بردمى بۇ خزمەتى پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بن) فەرموۋى پى: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خدا! ئەمە ئەنەسەكەى كۆرمە، ھىناۋمە خزمەتت بىكات، لەخوداى گەۋرە بىپارپەرۋە بۆى و نزاى باشى بۇ بىكە. فەرموۋى (دروۋدى خوداى لەسەر بن): خودايە! مال و منالى زۆرى پى بىەخشە).

ئەنەس دەيفەرموۋ: دەى بەخودا، لەپىت و فەرى نزاكەى پىغەمبەرۋە، بەراستى مالم زۆرە، بۇ مناللىش ئەمپۇكە منال و ۋەچە و نەۋەى خۇم، دەۋرى سەد كەس دەبن). {تاج/۳، زنجىرە: ۵۴، ژمارە: ۳۴۸۶ ج/۴}.

۱۶۸۵ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَمِعْتُ أُمَّي أُمَّ سُلَيْمٍ صَوْتَهُ، فَقَالَتْ: يَا أَبِي وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَيْسٌ، فَدَعَا لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثَ دَعَوَاتٍ قَدْ رَأَيْتُ مِنْهَا اثْنَتَيْنِ فِي الدُّنْيَا، وَأَنَا أَرْجُو الثَّلَاثَةَ فِي الْآخِرَةِ. {الحديث: ۶۳۲۷ = ۶۳۳۵ فم:}

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بن) فەرموۋى: پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بن) رەت بوو، ئوم سولەيمى دايىكم گوۋى لەدەنگى بوو، فەرموۋى: قوربان! ئەى رەۋانەكراۋى خودا! باۋك و دايىكم بەقوربانت بن، ئەمە ئەنەسۆلەى كۆرمە، نزاى بۇ بىكە. پىغەمبەرىش (دروۋدى خوداى لەسەر بن) سى نزاى كرد بۆم، دوانيانم بەچاۋى خۇم دىۋە ئەم دوانەيان ھاتوۋنەتە دى، ئومىد دەكەم كە سىيەمىشيان لەقىامەتا بىتەدى! كە ئەۋەيە خدا لەگوناهم خۇش بى بەھۋى نزاى پىغەمبەرۋە بۆم. {تاج/۳، زنجىرە: ۵۴، ژمارە: ۳۴۸۷ ج/۴}.

سى نزاكەي پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بن) بۆ ئەنەس ئەم سى شتە بوو:

۱- خودا مالّی زۆری پێیدا، وه خوۆشی وابوو ئه‌نه‌س ته‌واو دموڵه‌مه‌ند بوو بوو.

۲- خودا مندالی زۆری پی ببه خشی، ئەمەشیان دیسان وابوو.

۳- خودا له‌گونا‌هه‌کانی خوش بی له‌به‌هه‌شتی به‌ریندا جین‌شیننی به‌رموی،

ٲهمه شيان خودا ياربى وادهبى.

١٦٨٦ - عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَى عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنَا أَلْعَبُ مَعَ الْغُلَّامِ، قَالَ: فَسَلِّمْ عَلَيْنَا، فَبَعَثَنِي إِلَى حَاجَةٍ فَأَبْطَأْتُ عَلَى أُمِّي، فَلَمَّا جِئْتُ، قَالَتْ: مَا حَبَسَكَ؟ قُلْتُ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِحَاجَةٍ، قَالَتْ: مَا حَاجَتُهُ؟ قُلْتُ: إِنَّهَا سِرٌّ. قَالَتْ: لَا تُحَدِّثَنَّ بِسِرِّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَدًا. قَالَ أَنَسٌ: وَاللَّهِ لَوْ حَدَّثْتُ بِهِ أَحَدًا لَحَدَّثْتُكَ يَا ثَابِتُ. {الحديث: ٦٣٢٨ = ٦٣٣٦ م. بخاری. إسنذان: ٦٢٨٩} :

ثابیتی به نانی له ئه نه سه وه (رمزای خودی ئی بی) **دهفه رموی؛ له ناو منا لاند گه مه م**

دهکرد، پیځه مېهر (دروودی خودای لمسهړ بڼی) **هات بۆلام، سلاوی لی کردین و منی نارد بۆ فرمانی،**

له‌پاشا درهنگ چوومه‌وه بۆلای دایکم، دایکم فهرمووی: بۆچی وا درهنگت پی چوو؟

گوتم: پیغمبر (درویدی خودای لهسهر بئ) ناردمی بو فرمانی، گوتم: فرمانه‌هی چی بوو؟

گوتم: شتیکی نهینییه، فهرمووی: رازو نهینی پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسمر بڼ) بکهسی تر

مه‌ئى: ئەنەس فەرمووى: ئەى تابىت! بەخودا ئەم نەيىنيەم ئەگەر بۆكەسىكى تر

بگيرپايه ته وه، بۆ تۆم دهگيرپايه وه). {تاج/۳، زنجيره: ۵۴، ژماره: ۳۴۸۸ چ/۴}.

۱۲۸۹) باسی به هر دو گه ورهیی جه عهفري کوري نه بو طاليبو نه سمائي کچي

عومه‌یس (رهزای خودایان لی بی). (۶۳۶۰)

باب: فِي فَضَائِلِ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَأَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)

١٦٨٧- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَلَّغْنَا مَخْرَجَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَحَنُّنٌ بِالْيَمَنِ، فَخَرَجْنَا مُهَاجِرِينَ إِلَيْهِ أَنَا وَأَخْوَانُ لِي أَنَا أَصْغَرُهُمَا، أَحَدُهُمَا

أَبُو بَرْدَةَ، وَالْآخَرُ أَبُو رُحْمٍ، إِمَّا قَالَ: بَضْعًا، وَإِمَّا قَالَ: ثَلَاثَةً وَخَمْسِينَ أَوْ اثْنَيْنِ وَخَمْسِينَ رَجُلًا مِنْ قَوْمِي، قَالَ: فَرَكِبْنَا سَفِينَةً فَأَلْقَيْنَا سَفِينَتُنَا، إِلَى النَّجَاشِيِّ بِالْحَبَشَةِ، فَوَافَقَنَا جَعْفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَأَصْحَابُهُ عِنْدَهُ، فَقَالَ جَعْفَرٌ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَنَا هَاهُنَا وَأَمَرَنَا بِالْإِقَامَةِ، فَأَقِيمُوا مَعَنَا. قَالَ: فَأَقَمْنَا مَعَهُ، حَتَّى قَدَمْنَا جَمِيعًا، قَالَ: فَوَافَقَنَا جَمِيعًا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ افْتَتَحَ خَيْبَرَ، فَأَسْهَمَ لَنَا، أَوْ قَالَ: أَعْطَانَا مِنْهَا، وَمَا قَسَمَ لِأَحَدٍ غَابَ عَنْ فَتْحِ خَيْبَرَ مِنْهَا شَيْئًا، إِلَّا لِمَنْ شَهِدَ مَعَهُ، إِلَّا لِأَصْحَابِ سَفِينَتِنَا مَعَ جَعْفَرٍ وَأَصْحَابِهِ، قَسَمَ لَهُمْ مَعَهُمْ. قَالَ: فَكَانَ نَاسٌ مِنَ النَّاسِ يَقُولُونَ لَنَا - يَعْنِي لِأَهْلِ السَّفِينَةِ - نَحْنُ سَبَقْنَاكُمْ بِالْهَجْرَةِ، قَالَ: فَدَخَلْتُ أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ - وَهِيَ مِنْ قَدَمِ قَدَمِ مَعَنَا - عَلَى حَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَائِرَةً، وَقَدْ كَانَتْ هَاجَرَتْ إِلَى النَّجَاشِيِّ فِيمَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِ، فَدَخَلَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَلَى حَفْصَةَ وَأَسْمَاءُ عِنْدَهَا. فَقَالَ عُمَرُ حِينَ رَأَى أَسْمَاءَ: مَنْ هَذِهِ؟ قَالَتْ: أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ. قَالَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): «الْحَبَشِيَّةُ هَذِهِ؟ الْبَحْرِيَّةُ هَذِهِ؟ فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: نَعَمْ. فَقَالَ عُمَرُ: سَبَقْنَاكُمْ بِالْهَجْرَةِ فَنَحْنُ أَحَقُّ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْكُمْ. فَغَضِبَتْ، وَقَالَتْ كَلِمَةً: كَذَبْتَ يَا عُمَرُ، كَلَّا وَاللَّهِ كُنْتُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، يُطْعَمُ جَائِعُكُمْ، وَيَعْطَى جَاهِلُكُمْ، وَكُنَّا فِي دَارٍ أَوْ فِي أَرْضِ الْبُعْدَاءِ الْبُغْضَاءِ، فِي الْحَبَشَةِ، وَذَلِكَ فِي اللَّهِ وَفِي رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَإِيمُ اللَّهِ لَا أَطْعَمُ طَعَامًا وَلَا أَشْرَبُ شَرَابًا حَتَّى أَذْكَرَ مَا قُلْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَنَحْنُ كُنَّا نُؤْذَى وَنُخَافُ، وَسَآذُكُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَسْأَلُهُ، وَاللَّهِ لَا أَكْذِبُ وَلَا أَزِيغُ وَلَا أَزِيدُ عَلَى ذَلِكَ. قَالَ: فَلَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! إِنَّ عُمَرَ قَالَ: كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَيْسَ بِأَحَقَّ بِي مِنْكُمْ وَلَهُ وَأَصْحَابِهِ هَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ، وَلَكُمْ أَنْتُمْ أَهْلُ السَّفِينَةِ هَجْرَتَانِ». قَالَتْ: فَلَقَدْ رَأَيْتُ أَبَا مُوسَى وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ يَأْتُونِي أَرْسَالًا، يَسْأَلُونِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، مَا مِنَ الدُّنْيَا شَيْءٌ هُمْ بِهِ أَفْرَحُ وَلَا أَعْظَمُ فِي أَنْفُسِهِمْ، مِمَّا قَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قَالَ أَبُو بَرْدَةَ: فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: فَلَقَدْ رَأَيْتُ أَبَا مُوسَى، وَإِنَّهُ لَيَسْتَعِيدُ هَذَا الْحَدِيثَ مِنِّي. {الحديث: ٦٣٦٠ =

۶۳۶۹ فم = ف.م = فتح الملهم بِشَرَح صحیح الإمام مسلم، تجرید / ۴، رقم: ۱۵۷۶ = ۴۲۳۰، ۳۱۳۶، ۳۸۷۶، ۴۲۳۳، فتح الباری. تحفة الأشراف: ۹۰۵۱}:

ئەبو موسا (رهزای خودای ئی بئ) دەفەر مووی: لەیەمەن بووین خەبەرمان بیست، کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لە مەککەووە کۆچی کردوووە بۆ مەدینە، جا خۆم و دوو برام و پەنجاو سئ کەسی تر، یا فەر مووی: پەنجاو دوو کەسی تر لە خزمەکانم کۆچمان کرد بۆلای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) من بچووکی هەردوو براکانم بووم: کە یەکیکیان ئەبو بەردەو ئەوی تریان ئەبو رەهم بوو، سواری پاپۆرئ بووین، لە حەبەشە لەلای نەجاشی هەلئ رشتین، وە لەوئ تووشی جەعفەری کورئ ئەبو تالیبو و ھاوڕێکانی بووین.

جەعفەر فەر مووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ئیمەئ ناردوووە بۆ ئیرە، وە فەرمانی پیمان کردوووە کە لیرە بمینینەووە ئیویش لەگەل ئیمە بمیننەووە، ئیتر ئیمەیش لەوئ ماینەووە، لەگەل جەعفەردا، هەتا گشتان پیکەووە هاتینەووە بۆ مەدینە.

وا ریکەوت کەچووینە خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ئەو کاتە بوو کە قەلای خەیبەری ئازاد کردبوو، جا بەشە پشکی لەتالانی خەیبەر بۆ ئیمەیش دانا، یا گوتی: بەشە پشکی ئیمەشی دالیی، ئەووی لەکاتی گرتنی قەلای خەیبەردا لەوئ نەبووبئ، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) بەشی بۆ دانەناووە، بیجگە لەئیمە، کە تاقمەئ پاپۆرە کە بووین، جگە لە جەعفەر و ھاوڕێکانی بەشی ئەوانیشی دانا لەگەل ئەوانا، جاھی وا هەبوو پیمانی دەگوت: ئیمە لەکۆچکردندا لەپیش ئیووەوین، ئەئ دەستەئ گەمیکە!

فەر مووی: رۆژئ ئەسمای کچی عومەیس کە یەکیک بوو لەدەستەئ گەمیکە، دەچئ بۆ سەردانی حەفصەئ ھاوسەری پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) کە حەفصەئ کچی حەزرتی عومەرە (رهزای خودایان ئی بئ) ئەسمایش یەکی بوو لەوانە کە کۆچیان کردبوو بۆلای نەجاشی پاشای حەبەشە، جا عومەریش دەچئ بۆلای حەفصە،

دەرۋانى ئەسمائى والەلا، بە ھەفصەى كچى دەلى: ئەم ژنە كىيە؟ دەلى: ئەسمائى كچى عومەيسە عومەر دەفەرموى: ئەمە ئەودەيە كە لە ھەبەشە بوو ۋە لە دەرياۋە گەراۋەتەۋە بەپاپۇر؟ ئەسماء دەلى: بەلى ئەوم. عومەر دەفەرموى: ئىمە بۇ كۆچكردن لەپىش ئىۋەدەين، كەۋاتە ئىمە لەئىۋە لەپىشتىن بە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى).

ئەسمائىش توۋرە دەبى ۋە دەلى: درۆت كەرد ئەى عومەر! نەخىر، بەخودا وانىيە، چونكە ئىۋە لەخزمەتى پىغەمبەردا بوۋ ۋە خۇى سەرپەرشتى كەردوۋ ۋە برىستانى نان ۋە ئاۋ داۋە نادانتانى تەمى ۋە ئامۇزگارى كەردوۋ، ۋەلى ئىمە لە ھەبەشە بوۋىن ۋە لەدوۋرە ۋلات بوۋىن، لەناۋ بىگانان ۋە ناھەزاندە ژياۋىن، ئەمەش كەبوۋە ۋە بوۋلەمان كەردوۋ، ھەموۋى لەپىناۋى رەزەى خوداۋ لەپىناۋى ئايىنى پىغەمبەرى ئەۋدا بوۋە، جا سۆيىندى بە خودا نەنان دەخۇم ۋە نەناۋ دەخۇمەۋە ھەتا ئەم قەسى تۆيە نەگىرمەۋە بۇ پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئىمە ئازار ۋە ئەشكەنجە دەدرەين ۋە تالۋمان دەنۇشى ۋە دەرستىنراين، ۋە ئەمانە ھەموۋى باس دەكەم بۇ پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ۋە بەباشى لىي دەپرسەم، دەسا بەۋ خودايە رىك ۋە راست ەرزى دەكەم نە درۆى تيا دەكەم ۋە نە راۋە رىۋى، ۋە نەلىي پەر دەكەم، جا كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھات، گوتەم: ئەى پىغەمبەرى خودا! عومەر ۋاۋا دەلى. ۋەرموۋى (دروودى خوداى لەسەر بى): (ئەى تۆ چىت پى گوت؟). گوتەم: ۋاۋام پى گوت.

ۋەرموۋى: ئەۋ لەئىۋە لەپىشتىن نىيە بەمن، ۋەبۇ ئەۋ ۋە بۇ ھاورىكانى يەك كۆچ ھەيە، بەلام بۇ ئىۋە (كە دەستەى گەمىكەن، كە لە ھەبەشەۋە بەپاپۇر گەراۋەتەۋە بۇ مەدىنە) دوو كۆچتەن بۇ ھەيە!.

ئەسماء ۋەرموۋى: ئىتر ئەبو مووساۋ دانىشتۋانى ناۋ پاپۇرەكە دەستە دەستە دەھاتەن بۇلاى من ۋە ئەم ۋەرموۋەدىيەيان لى دەپرسىمەۋە، شت نىيە لەم جىھانەدا كە ۋەك ئەم موۋدەى پىغەمبەرە (دروودى خوداى لەسەر بى) ئاۋا شادمانيان بكاۋ ئاۋا لەدلىانا گەرەۋە دل خۆشكەرە بى.

نہ سماء فہرمووی: (گہلی جار ئہبو مووسا لہ خوشییانا ئہم فہرموودہیہی دووبارہو سئ بارہ پی دہگیرامہوہ). {تاج/۳، زنجیرہ: ۱۰۲، ژمارہ: ۳۱۶۷ چاپی چوارہم}.

۱۲۹۰) باسی بہرہو گہورہی عہدوللای کوری جہعفری کوری ئہبو طالب

(رہزای خودایان لی بی). (۶۲۱۶ - ۶۲۲۰)

باب: فِي فُضَائِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

۱۶۸۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ تُلَقَّى بِنَا، قَالَ: فَتُلَقَّى بِي وَبِالْحَسَنِ أَوْ بِالْحُسَيْنِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: فَحَمَلْ أَحَدَنَا بَيْنَ يَدَيْهِ، وَالْآخَرَ خَلْفَهُ حَتَّى دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ. {الحديث: ۶۲۱۹ = ۶۲۲۷ فم} :

عہدوللای کوری جہعفری کوری ئہبو تالیب (رہزای خودایان لی بی) فہرمووی: ہہموو جاری، کاتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) کہ لہرپیواری (سہفہر) دہہاتہوہ، منالانی کہسوکاری دہچوون بہپیریہوہ، جاری لہسہفہری ہاتہوہ، لہپیشدا من گہیشتم پیی، لہبہردہمی خوہوہ سواری کردم، لہدواییدا یہکی لہدوو کورہکھی فاتیمہشیان ہیئا، یا حہسہن، یا حوسہینیان ہیئا، ئہویشی سواری پاشکووی خووی کرد، ئیتر ہہرسیکمان: من و پیغہمبہرو یہکی لہ حہسہن و حوسہین، ہہتا چووینہ ناو شاری مہدینہ، بہسواری ئہو ولاخہ لہسہر ئہو شیوہیہ رؤیشتین). {تاج/۳، زنجیرہ: ۲۱، ژمارہ: ۳۳۸۴ چ/۴}.

۱۶۸۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ: أَرَدَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ يَوْمٍ خَلْفَهُ، فَأَسْرَأَ إِلَيَّ حَدِيثًا لَا أُحَدِّثُ بِهِ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ. {الحديث: ۶۲۲۰ = ۶۲۲۸ فم} :

عہدوللای کوری جہعفری کوری ئہبو تالیب (رہزای خودایان لی بی) فہرمووی: روژی خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بی) لہپاشکووی خوہوہ سواری کردم و فہرموودہیہکی بہنہینی پیی فہرمووم، بو کہسی ناگیرامہوہ). {تاج/۳، زنجیرہ: ۲۲، ژمارہ: ۳۳۸۵ چ/۴}.

(۱۲۹۱) باسی به هره و گه ورهیی عه بدوللای کوری عه عباس (رهزای خودایان لی بی).

(۶۳۱۸)

باب: فی فضائل عبد الله بن عباس (رضی الله عنهما)

۱۶۹۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى الْخَلَاءَ، فَوَضَعَتْ لَهُ وُضوءًا، فَلَمَّا خَرَجَ قَالَ: «مَنْ وَضَعَ هَذَا؟» - فِي رِوَايَةِ زُهَيْرٍ: قَالُوا - وَفِي رِوَايَةِ أَبِي بَكْرٍ قُلْتُ: ابْنُ عَبَّاسٍ. قَالَ: «اللَّهُمَّ فَقِّهْهُ فِي الدِّينِ». {الحديث: ۶۳۱۸ = ۶۳۲۶ م. تجرید/۱، رقم: ۱۱۶ = ۱۴۳} :

نیبنو عه عباس (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) رویشته ناو
ئاوده ست، منیش ئاوی ده سنو یژم بویدا نا، جا که هاته دهره و ده ئاوده که دی
فهرمووی: (کئ ئەم ئاوهی داناوه؟) گوتم: من. فهرمووی: (خودایه! شارهزای ئایینی
ئیسلامی بفهرموو، وهبیکه به زانایه کی گه وره ی ئایین). {تاج/۳، زنجیره: ۲۱، ژماره:
۳۲۸۳ ج/۴} .

(۱۲۹۲) باسی به هره و گه ورهیی عه بدوللای کوری عومر (رهزای خودایان لی بی).

(۶۳۱۹ - ۶۳۲۰)

باب: فی فضائل عبد الله بن عمر (رضی الله عنهما)

۱۶۹۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ فِي حَيَاةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا رَأَى رُؤْيَا قَصَّهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَتَمَنَّيْتُ أَنْ أَرَى رُؤْيَا أَقْصُهَا عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: وَكُنْتُ غُلَامًا شَابًا عَرَبِيًّا، وَكُنْتُ أَنَامُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَرَأَيْتُ فِي النَّوْمِ كَأَنِّي مَلَكَيْنِ أَخَذَانِي فَذَهَبَا بِي إِلَى النَّارِ، فَإِذَا هِيَ مَطْوِيَّةٌ كَطَيِّ الْبُئْرِ، وَإِذَا لَهَا قَرْنَانِ كَقَرْنَيْ الْبُئْرِ، وَإِذَا فِيهَا نَاسٌ قَدْ عَرَفْتُهُمْ، فَجَعَلْتُ أَقُولُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ، قَالَ: فَلَقِيَهُمَا مَلَكٌ فَقَالَ لِي: لَمْ تُرْعَ، فَقَصَصْتُهَا عَلَى حَفْصَةَ، فَقَصَّتْهَا حَفْصَةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «نِعَمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ، لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ». قَالَ

سَالِمٌ: فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بَعْدَ ذَلِكَ لَا يَنَامُ مِنَ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا. {الحديث: ٦٣٢٠ = ٦٣٢٨
 فم. تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری بالكوردی، المجلد الأول الرقم: ٥٥٩ =
 ١١٢١، ١١٢٢، ١١٥٧، ٣٧٣٩، ٣٧٤١، ٧٠١٦، ٧٠٢٩، ٧٠٧١ فتح الباری. تحفة
 الأشراف: ١٥٨٠٥}:

عبداللّای کورپی عومهر (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: جاران لهژیانی پیغه مبه
 خۆیدا (دروودی خودای لهسهر بی) پیاو هه بوو خه ونی ده بیانی و دهیگپرایه وه بو پیغه مبه
 (دروودی خودای لهسهر بی) منیش به عه زه ته وه بووم که خه ونی ببینم هه تا بیگپرمه وه
 بو، له وسه رده مه دا من هه زه کار بووم ژنم نه هی نابوو، ره بهن بووم، له مزگه وت
 ده خه وتم، جاری له خه وما دیم وادوو فریشته وهك بمگرنو بمبهن بو دۆزه خ وابوو،
 ئاگره کهیش، وهك بیرى هه لچنراو، له ناوه وه هه لچنرا بوو، هه روا دوو شاخه ی
 هه بوو، وهك دوو شاخه ی چه رخی سه ربیر، که له هه ردوو ته نیشتی بیرده هه ن،
 هه ردوو سه ری دارى چه ر خه که یان ده خرپته سه ر، چه ند که سیکی تیا دا بوون
 ناسیمنه وه، ئیتر دهستم کرد به گوته نی (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ: په نا ده گرم به خودا
 له زیانی ئاگر!).

فهرمووی: جا گه یشتین به فریشته یه کی تر، به منی فهرموو: ترست
 نه بی، مه ترسه، جا ئه م خه ونه م گپرایه وه بو حفصه ی خوشکم، که هاوسه ری
 پیغه مبه ر بوو، (درودی خوی لهسهر بی)، حه فسه ییش دهیگپرتیه وه بو پیغه مبه ر
 (دروودی خودای لهسهر بی) پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) ده فهرموئ: (عبداللّای برات پیاوی
 چاکه، بریا به شه و شه ونو یتر ده کرد) سالی کورپی عه عبداللّای کورپی عمر (رهزای
 خودایان لی بی) دهیغه رموو: ئیتر له وه دوا عه عبداللّای باو کم به شه و نه ختیك
 نه بی، نه ده نوست، هه ر خه ریکی شه ونو یتر و شتی وا بوو). {تاج/٣، زنجیره: ٢٧،
 ژماره: ٣٣٩٨ چاپی جواره م}.

(۱۲۹۲) باسی گه ورهیی عهبدووللای کوری زوبهیر (رهزای خودایان لی بی).

(۶۲۱۶ - ۶۲۲۰)

باب: فِي فَضَائِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)

۱۶۹۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ لِابْنِ الزُّبَيْرِ: أَتَذْكُرُ إِذْ تَلَقَّيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَا وَأَنْتُ وَأَبْنُ عَبَّاسٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَحَمَلْنَا وَتَرَكْنَا. {الحديث: ۶۲۱۲ = ۶۲۲۴ فم، تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری بالكوردی، المجلد الثالث، الرقم: ۱۲۵۴ = ۳۰۸۲. تحفة الأشراف: ۵۲۲۰}:

عهبدووللای کوری ئه بو موله یکه فهرمووی: عهبدووللای کوری جه عفر به عهبدووللای کوری زوبهیری فهرموو: ئایا له یادته که من و توؤ ئیبنو عه عباس چووین به پیری پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سهر بی) که له سه فهری ده گه پرایه وه؟ فهرمووی: به ئی له بیرمه. عهبدووللای کوری جه عفر فهرمووی: ئه وه بوو ئیمه ی هه لگرت و توؤ هه ئنه گرت، چونکه من و ئیبنو عه عباس، یه کی کمانی خسته پاشکوی و یه کی کمانی خسته به رده می خوی). {تاج/۴، زنجیره: ۲۵، زماره: ۴۳۹۰}.

(۱۲۹۴) باسی گه ورهیی عهبدووللای کوری مه سعود (رهزای خودای لی بی).

(۶۲۷۵ - ۶۲۸۹)

باب: فِي فَضَائِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۹۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قِيلَ لِي: أَنْتَ مِنْهُمْ». {الحديث: ۶۲۷۵ = ۶۲۸۳ فم}:

عهبدووللای کوری مه سعود (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: که ئهم ئایه ته دایه زی: {لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} - المائدة - ۹۳/۵:

واته: گوناح و تاوان نییه له سهر ئه و که سانه که باوهر و ئیمانیا ن هیناوه به ئایینی ئیسلام و کرده و ی باشیا ن کردووه، له و شه رابه دا که خواردوو یانه ته وه و له و

کرده وانه‌دا، که کردوویانن، له‌پیش نه‌ودا که نه‌و شتانه‌هه‌رام ببن، به‌مه‌رجی نه‌وه که نیم‌رو له‌سهر نه‌و نیمانه‌ مابن و خویان بپاریزن، له‌و شتانه، که نیسلام قه‌ده‌غهی کردوون و، ماده‌م به‌رده‌وام بن له‌سهر کردنی کرده‌وی چاکه‌و، پاش نه‌وه‌یش له‌خودا بترسن و پیشه‌و کارو کرده‌ویمان چاکه‌بی، دیاره چاکه‌که‌رانیش دوورن له‌خرابه، خه‌لاتی پیاو چاکان و چاکه‌که‌رانیش نه‌وه‌یه که خودای گه‌وره خو‌شی ده‌وین).

فه‌رمووی: کاتی نه‌م نایه‌ته هات‌هه‌زرت پیی فه‌رمووم: (نه‌ی عه‌بدو‌للا! پی‌م گوترا: که‌تۆ یه‌کی‌کیت له‌مانه که له‌م نایه‌ته‌دا باسکراون). {تاج/۳، زنجیره: ۲۸، ژماره: ۲۴۰۶ ج/۴}.

۱۶۹۳ب- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَدِمْتُ أَنَا وَأَخِي مِنَ الْيَمَنِ فَكُنَّا حِينًا وَمَا نُرَى ابْنُ مَسْعُودٍ وَأُمُّهُ إِلَّا مِنْ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ كَثَرَةِ دُخُولِهِمْ وَلُزُومِهِمْ لَهُ. {الحديث: ۶۲۷۶ = ۶۲۸۴ فم. بخاری. فضائل الصحابة: ۳۷۶۳، ۴۳۸۴. ترمذی. مناقب: ۳۸۰۶، تحفة الأشراف: ۸۹۷۹}.

نه‌بو مووسای نه‌شعه‌ری (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: کاتی خو‌م و براکه‌م له‌یه‌مه‌نه‌وه کو‌چمان کرد بو‌هه‌شه‌و له‌ویشه‌وه کو‌چمان کرد بو‌مه‌دینه، تاما‌وه‌یه‌کی زو‌ریش، وامان ده‌زانی که عه‌بدو‌للا‌ی کو‌ری مه‌سه‌وودو دایکی، له‌که‌سوکارو خاوو خیزانی پی‌غه‌مبه‌رن، نه‌وه‌نده به‌گه‌رمی هاموشوی مالی پی‌غه‌مبه‌ریان ده‌کردو نه‌وه‌نده په‌یوه‌ندی و تی‌که‌ئی‌یان به‌هیز بو‌و). {بو‌وونکرده‌وی ته‌واو، سه‌بارته به‌ کو‌چکردنی نه‌بو مووسا و براکانی بر‌وانه ژماره: ۱۶۸۷، له‌زنجیره: ۱۲۸۹ له‌پیشه‌وه}.

۱۶۹۴- عَنْ أَبِي الْأَحْوَصِ قَالَ: كُنَّا فِي دَارِ أَبِي مُوسَى مَعَ نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِ عَبْدِ اللَّهِ، وَهُمْ يَنْظُرُونَ فِي مُصْحَفٍ، فَقَامَ عَبْدُ اللَّهِ، فَقَالَ أَبُو مَسْعُودٍ: مَا أَعْلَمُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَرَكَ بَعْدَهُ أَعْلَمَ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ هَذَا الْقَائِمِ. فَقَالَ أَبُو مُوسَى: أَمَا لَنْ قُلْتُ ذَلِكَ لَقَدْ كَانَ يَشْهَدُ إِذَا غَبْنَا، وَيُؤَذِّنُ لَهُ إِذَا حُجِبْنَا. {الحديث: ۶۲۸۰ = ۶۲۸۸ فم}.

ئەبول ئەحوەص فەرمووی: روژی لەمائی ئەبو موسای ئەشعەری بووین، کۆمەڵی بووین لەهاوەلانی عەبدوللای کوری مەسعوود، لەوکاتەدا مۆتالای قورئانیکیان دەکرد، لەوکاتەدا عەبدوللای کوری مەسعوود هەلسا راوەستا.

ئەبو مەسعوود فەرمووی: بەپێی زانیاری من، پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەپاش مەرگی خۆی، قورئان زانیکی تری وەك عەبدوللای کوری مەسعوودی بەجێ نەهێشتوو، کە ئیستا والەویدا راوەستاو!

ئەبو موسایش بۆ پشتیوانی شایەتییەکەى ئەو، فەرمووی: دەى مادەم تۆ وادەلێیت، بامەن هۆی ئەوەت بۆ روون بکەمەو: عەبدوللای نامادەى خزمەتى پیغمبەر دەبوو، لەوکاتەدا کە ئیمە نامادە بووین، هەروا مۆلەتى عەبدوللای دەدرا، کەبجێ بۆ خزمەتى پیغمبەر، بەلام مۆلەتى ئیمە نەئەدرا).

١٦٩٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود أَنَّهُ قَالَ: (وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). ثُمَّ قَالَ: عَلَى قِرَاءَةٍ مَنْ تَأْمُرُونِي أَنْ أَقْرَأَ؟ فَلَقَدْ قَرَأْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِضْعًا وَسَبْعِينَ سُورَةً، وَلَقَدْ عَلِمَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنِّي أَعْلَمُهُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ، وَلَوْ أَعْلَمُ أَنَّ أَحَدًا أَعْلَمُ مِنِّي لَرَحَلْتُ إِلَيْهِ. قَالَ شَقِيقٌ: فَجَلَسْتُ فِي حَلْقِ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَا سَمِعْتُ أَحَدًا يَرُدُّ ذَلِكَ عَلَيْهِ أَوْ يَعْيبُهُ. {الحديث: ٦٢٨٢ = ٦٢٩٠ فم. تجريد البخارى/٤، رقم: ١٧٢٦ = ٥٠٠٠}:

عەبدوللای کوری مەسعوود (دروای خودای ئ بێ) ئەم نایەتەى بەبۆنەى ئەووە کە قورئانەکەى خۆى ئەدا بە عوتمان و شاردیەو لێى، لەکاتى جەمعی قورئاندا، بەم بۆنەىووە ئەم نایەتەى خویندەو: {وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ - آل عمران - ١٦١/٣}:

واتە: وە هەرکەسێ دەست پیسی لەشتی بکا، لەروژی قیامەتا، دەینى بەنەرەى شانیهووە دەیهینى بۆ مەیدانى لیپرسینهووە). {بروانه: تاج/٤، زنجیره: ٦٨ نایەتى یەکەم لەپیش ژمارە: ٤٥٣٠ دا + تاج/٤، زنجیره: ٤، ژمارە: ٣٧٨٢ ج/٤ + تاج/٣، زنجیره: ١٠٩، ژمارە: ٢٤٥٧ ج/٤}.

ئەوجا عەبدوللا فەرمووی: ئیو دەتانهوی لەمن که به پێی قیرائەتی کۆ قورئان بخوینم و شیو قورئان خویندنی خۆم که له پیغه مبهرم وەرگرتوو، وازی ئی بهینم؟ دەی به بێ گومان من هەفتا و ئەوێندە سوورەتم لە خزمەتی حەزرت خۆیدا (دروودی خودای لەسەر بێ) خویندوو، بێگومان که یاران و هاوێلانی موحمەد (دروودی خودای لەسەر بێ) خۆیان باش باش دزانن کەمن لە گشتیان باشتر لە قورئان تێ دەگەم و لە گشتیان باشتر شارەزام لە قورئانی پیرۆز کەنامە و پەراوی خودایە، خوش ئەگەر بشارنم که یەکیک هەیه لەخۆم زانتر، کۆچ دەکەم بۆ خزمەتی، تا لێی فییری زانست بێم.

شەقیق دەیگوت: خۆم لە کۆری یارانی موحمەددا (دروودی خودای لەسەر بێ) گەلی دانیشتوو، نەم بیستوو که کەسێ ئەم قەسەیهی ئیبنو مەسعوود رەت بکاتەو، یاخود نەنگو خراپەیی ئی بگری). {تاج/۳، زنجیرە: ۲۸، ژمارە: ۲۴۰۸}.

۱۶۹۶ - عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَذَكَّرْنَا حَدِيثًا عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ فَقَالَ: إِنَّ ذَاكَ الرَّجُلُ لَا أَزَالُ أَحِبُّهُ بَعْدَ شَيْءٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُهُ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «اقْرَءُوا الْقُرْآنَ مِنْ أَرْبَعَةِ نَفَرٍ: مِنْ ابْنِ أُمِّ عَبْدِ، فَبَدَأَ بِهِ، وَمِنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، وَمِنْ سَالِمِ مَوْلَى أَبِي حُدَيْفَةَ وَمِنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ». {الحديث: ۶۲۸۵ = ۶۲۹۳ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۴۷۹ = ۳۷۵۸، ۳۷۶۰، ۳۸۰۶، ۴۹۹۹}.

مەسرووق (رەحمەتی خودای ئی بێ) فەرمووی: لەلای عەبدوللای کۆری عەمری کۆری عاص بووین، باسی عەبدوللای کۆری مەسعوود کرا، فەرمووی: ئەوێتی ئەم فەرمایشەم له پیغه مبهر (دروودی خودای لەسەر بێ) بیستوو ئیتەر ئەو پیاوهم خوش دەوی، گویم ئی بوو خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (لەلای ئەم چوار کەسە فییری قورئان ببن و دەرسی قورئان بخوینن: لەلای عەبدوللای کۆری مەسعوود، که ناسراو به (ئیبنو ئوم عەبد) و لەلای ئوبەییە کۆری کەعب و لەلای سالی بەندە نازادکراوی ئەبو حوزەیفە و لەلای موغازی کۆری جەبەل!). فەرمووی:

پيڻه مېهر (دروودی خودای لهسهر بڼ) يه کهم کهس که ناوی هیڼا له م چوار کهسه، ناوی نیبنو مهسعوودی هیڼا، بۆ گرنگی پیدانی زیاتر). {تاج/۲، زنجیره: ۲۸، ژماره: ۳۴۰۱ چاپی چوارهم}.

روونکر دنهوه:

سالم که ناسراوه به (سالی بهندهی ئازادکراوی ئه‌بو حوزدهیغه) يه کيکه له موسولمانه ههره پيشينه‌کان، خه‌لکی اصطخر بوو، له ولاتی فارس، له هاوډه گه‌وره ناسراوه‌کانی پيڻه مېهر بووه، ماموستایه‌کی قورئان زانی گه‌وره بووه، له قوباء پيشنويزی بۆ کوچکاران ده‌کرد، به‌رله‌وه پيڻه مېهر کوچ بکا بۆ مه‌دینه، له‌گه‌ل کۆمه‌ليکا، که يه‌کيکیان عومهری کورې خه‌طاب بوو، له مه‌ککه‌وه کوچيان کرد بۆ مه‌دینه، له‌رپگه سالم به‌رنويزی بۆيان ده‌کرد، چونکه له‌هه‌موويان زیاتر قورئانی له‌به‌ربوو، عومهری کورې خه‌تاب، زياده‌ره‌وی ده‌کرد له‌وه‌سپی سالمدا، له‌کاتی به‌ستنی په‌يمانی براهه‌تی له‌نیوان موسولماناندا، پيڻه مېهر (دروودی خودای لهسهر بڼ) کردی به‌برای موعادی کورې ماعیض، نیمامی عومهر فهرمووی: (ئه‌گهر سالم نیستا بمایه، ئه‌وم ده‌کرد به‌جینشین و جینشینیم نه‌ده‌کرد به‌شوراو به‌راویژ).

ئه‌بو حوزدهیغه له‌پیش نیسلا ما سالی کردبوو به‌کورې خو، دوايی نیسلام ته‌به‌ننی حهرام کرد، پيڻه مېهر فهرمانی کرد به‌سه‌له‌ی ژنی ئه‌بو حوزدهیغه که‌شیر بدا به‌سالم، هه‌تا ببی به‌کورې شیریان. {بروانه: ته‌جریدی بوخاری/۵، ژماره: ۱۷۴۸ = ۵۰۸۸، ۴۰۰۰ فتح الباری}.

ئه‌بو حوزدهیغه براهیه‌کی خو لئ ماره‌کرد، ناوی فاطیمه‌ی کچی وه‌لید بوو، له مه‌سجیدی قه‌باء سالم به‌رنويزی بۆ کوچکاران ده‌کرد، که ئه‌بویه‌کرو عومهریشیان تیادا بوو، جارئ سالم به‌شه‌و، به‌ده‌نگيکی خو‌شی سازگار قورئانی ده‌خویند، پيڻه مېهر (دروودی خودای لهسهر بڼ) گوويی لئ گرتو فهرمووی: (سوپاس بۆ خودا که‌پیاوی وه‌ک سالی له‌ ئۆمه‌تی منا داناوه!).

مامۇستاي عەسقىلانى لە ئىصابەدا دەفەرموۋى: پىاوانى رشتەى ئەم
فەرموودەيە، ھەموويان جىگەى متمانەن و متمانەدارن.

لەرۋژى شەرى يەمامەدا، ئالاي كۆچكاران لەلای سالم بوو، لەم لايەنەو قسەكرا
لەگەئيا، سالم فەرموۋى: (ئەگەر وەك ئەمانە دەئىن، ئەگەر لەم جەنگەدا زۆرم بۆ
ھات من ھەلدىم، ئەو وەتاي وايە كەمن حامىل قورئاننىكى زۆر خراپم!).

جا لەكاتى جەنگىندا دەستى راستى بەشمشېر پەرى، بەدەستى چەپى ئالاکەى
ھەلگرت، دەستى چەپىشى بە شمشېر پەرى، ئالاکەى بەھەردوو قۆلى گرتە باوەشى،
كاتى كەوتە گيانەلا، فەرموۋى: ئەبو حوزەيفە كۆزراو لەم شەردەدا، ياماود؟

عەرزىانكرد: كۆزراو و شەھىد بوو، فەرموۋى: تەرمەكەم لەپال تەرمەكەى
ئەودا دابىن، سالى دوازەى كۆچى شەھىدبوون، لەشەرى يەمامەدا. ئىمامى عومەر
كەلەپوورو مىراتەكەى نارد بۆ ئازادكەرەكەى، كەژنى ئەبو حوزەيفە بوو، كە
ھەويى سەھلەى كچى سۆھەيلى عامىرى بوو، كەناوى ئوبەيە بوو، چونكە بەپيى
ياساى وەلاو سەردارى مردوو، ئەگەر مىراتبەرى تىرى نەبوو، كەلەپوورەكەى ھى
ئازادكەرەكەيەتى، بەلام ئوبەيە كەلەپوورەكەى وەرنەگرت و فەرموۋى: من بۆ
خودا ئازادم كىردوو، بەتەماى ھىچ شتئ ئازادم نەكىردوو، جا عومەر
كەلەپوورەكەى سالى دا بە بەيتولمال.

بۆ ژياننامەى ئىبنو مەسعوود {بىروانە: ژمارە: ۲۵ لەم پەراو پىرۋزە}. بۆ
ژياننامەى موعادى كورى جەبەل {بىروانە: ژمارە: ۱۱۱۳}. بۆ ژياننامەى ئوبەيەى
كەعب {بىروانە: ژمارە: ۲۴۲}.

۱۲۹۵) باسى كەوردەيى عەبدوللاى كورى عەمرى كورى ھەرام (رەزاي خوداي لى
بى). (۶۳۰۴ - ۶۳۰۷)

باب: فِي فَضَائِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ حَرَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۹۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: أَصِيبَ أَبِي يَوْمَ أُحُدٍ، فَجَعَلْتُ أَكْشِفُ الثَّوْبَ عَنْ
وَجْهِهِ وَأُنْكِي، وَجَعَلُوا يَنْهَوْنَنِي، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يَنْهَانِي، قَالَ: -

وَجَعَلَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ عَمْرِو تَبْكِيهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَبْكِيهِ أَوْ لَا تَبْكِيهِ، مَا زَالَتِ الْمَلَائِكَةُ تَنْظُرُهُ بِأَجْنَحَتِهَا حَتَّى رَفَعْتُمُوهُ». {الحديث: ٦٣٠٥ = ٦٣١٣ فم = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم. تجريد البخارى، الترجمة الكردية، المجلد الثانى الرقم: ٦٠٢ = ١٢٤٤، ١٢٩٣، ٢٨١٦، ٤٠٨٠. نسائي. جوائز: ١٨٤٤. تحفة الأشراف: ٣٠٤٤}:

جابر (رفزای خودای ئى بى) فهرمووی: لهروژى غهزای ئوحووددا باوکم کوژرا، کاتى لاشهکهيان هينا بولای پيغه مبهه (دروودى خودای لهسهه بى) لووتو گوپيان کردبوو، منيش چووم سههريم هه لدايه وهو دهستم کرد بهه گريان بوى!

خرمان نه ياننده هيشت بوپيگريم، به لام پيغه مبهه (دروودى خودای لهسهه بى) گهه رچى ناگای لي م بوو، به لام قهدهه غى ئى نه کردم و ريى ئى نه گرتم که بوى بگريم، تا فاتيمه كچى عهه مر، که خوشكى باوکم بوو، وه پوورى باوكيم بوو، هاته سهه ر تهرمه كه وه دهستى کرد بهه گريان بوى.

ئهوسا پيغه مبهه (دروودى خودای لهسهه بى) فهرمووی: (بوى بگريت و بوى نه گريت ئه ي فاتيمه! بو عهه بدوللای برات چون يه كه، چونكه ئه وه بهه پايه ي شهه يدي گهه يشتووه، بهه پايه وه شانى خووى شادبووه، ئه وه لهلای خودا ئه وه نده بهه قهه درو بهه پيزه، فريشته ي رهمهت بهه باليان سيبهه ريان بوى کردبوو، تا له خوهره تاو ده كه بيپاريژنو تا لاشه كه ي تيك نه چيت، وهه گيانى پاك و پيروژى بهه رزه وه بكهه ن بو ئاسمان، ئه مهه حاليان بوو ههتا ئه وه كاته ي كه لهسهه ر تاته شهوړه كه هه لتان گرت). {تاج/٣، زنجيره: ٥١، ژماره: ٢٤٨٢ ج/٤}.

روونکردنه وه:

عهه بدوللای کوپى عهه مرى کوپى حهه رام، باوكى جابري كوپى عهه بدوللای، نناماده ي غهزای بهه در بووه، لهه غهزای ئوحووددا کوژراو شهه يدكرا، كافر دهكان لهه شيان شيواندبوو، لووتو گووى وهه ستو پايان کردبوو، لهه پهيماى عهه قهه بهه دا يهه كيك بوو لهه نوقه باكان. لهه پاش شهه يدبوونى كهه رامهتى ئى بينراوه، لهه پاش چل و شهه ش سال،

لافاو گۆرەكەى دەر خست، كه لاشەكەيان گواستەو وەك خۆى مابوو، وەك دوینی نیژرابی وابوو، هەروا لاشەى عەمرى كۆرى جەموو حیش لەگەڵ ئەودا لەیەك گۆردا بوون، ئەویش وەك خۆى مابوو، یەك دەنك نەگۆرأبوو، یەكیكیان لەكاتى ناستنەكەیدا، دەستیكى لەسەر برینەكەى بوو، ویستیان دەستى لابەن لەسەر برینەكەى و لەتەنیشتى تەرمەكەیهو دەستى ركیشن، كەوايان لى كرد، دەستەكە وەك جاران رویشتەو وەك سەر شوین برینەكەى و لەوى لەسەر برینەكە راوێستا.

١٢٩٦) باسى كەوردی عەبدوللای كۆرى سەلام (رەزای خودای لى بى). (٦٢٢٠ - ٦٢٢٢)

باب: فِي فُضَائِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

١٦٩٨ - عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ: مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ لِحَيٍّ يَمْشِي: (أَنَّهُ فِي الْجَنَّةِ إِلَّا لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ). {الحديث: ٦٣٣٠ = ٦٣٣٨ فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم. تجريد البخارى بالكوردى، المجلد الرابع الرقم: ١٤٩٦ = ٣٨١٢. تحفة الأشراف: ٣٨٧٩} :

ئەم فەرموودەیه لە تەجریدى بوخاریدا بەکوردی، ئاوایه دەیکەین بەرپاڤەى نێرە:

سەعدى كۆرى ئەبو وەقاص (رەزای خودای لى بى) فەرمووی: لە پێڤەمبەرم نەبیستوو بەكەسى كەهیشتا لەژيانا بى و لەسەر رووى زەوى بگهڕى، پێى بفرموى: ئەم كەسە بەهەشتییە، جگە لە عەبدوللای كۆرى سەلام، بەوى فەرموو عەبدوللای بەهەشتییە.

فەرمووی: ئەم ئایەتەیش دەربارەى عەبدوللای ھاتە خوارمەو، كە دفرموى: {وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ - النساء - ١٠/٤} :

واتە: شایەتێكى راستگۆى قسە رەواى وا كە خودای گەورە ریزو بایەخى بو شایەتیەكەى داناو، كە لەنەوێ یەعقوب پێڤەمبەر، كە ناسراون بە بەنى ئیسرائیل، شایەتى دا لەسەرئەو كە ئەم قورئانە فەرموودەى خودایە، نامەو پەرأوى نێردراوى خودایە. {تاج/٣، زنجیرە: ٦١، ژمارە: ٣٥١٦} .

١٦٩٩- عَنْ خُرَاشَةَ بْنِ الْحُرِّ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا فِي حَلْقَةٍ فِي مَسْجِدِ الْمَدِينَةِ، قَالَ: وَفِيهَا شَيْخٌ حَسَنُ الْهَيْئَةِ وَهُوَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: فَجَعَلَ يُحَدِّثُهُمْ حَدِيثًا حَسَنًا، قَالَ: فَلَمَّا قَامَ، قَالَ الْقَوْمُ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا، قَالَ: فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَا تَتَّبِعْنَهُ فَلَا عَلَمَنَّ مَكَانَ بَيْتِهِ، قَالَ: فَتَبِعْتُهُ، فَأَنْطَلَقَ حَتَّى كَادَ أَنْ يَخْرُجَ مِنَ الْمَدِينَةِ، ثُمَّ دَخَلَ مَنْزِلَهُ. قَالَ: فَاسْتَأْذَنْتُ عَلَيْهِ، فَأَذِنَ لِي، فَقَالَ: مَا حَاجَتُكَ يَا ابْنَ أَخِي؟ قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: سَمِعْتُ الْقَوْمَ يَقُولُونَ لَكَ لَمَّا قُمْتَ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا، فَأَعْجَبَنِي أَنْ أَكُونَ مَعَكَ، قَالَ: اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ، وَسَأُحَدِّثُكَ مِمَّ قَالُوا ذَاكَ، إِنِّي بَيْنَمَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ أَتَانِي رَجُلٌ فَقَالَ لِي: قُمْ، فَأَخَذَ بِيَدِي، فَأَنْطَلَقْتُ مَعَهُ، قَالَ: فَإِذَا أَنَا بِجَوَادٍّ عَنْ شِمَالِي. قَالَ: فَأَخَذْتُ لِأَخْذٍ فِيهَا، فَقَالَ لِي: لَا تَأْخُذْ فِيهَا فَإِنَّهَا طُرُقُ أَصْحَابِ الشَّمَالِ، قَالَ: وَإِذَا جَوَادٌّ مِنْهَجٌ عَلَى يَمِينِي، فَقَالَ لِي: خُذْهَا هُنَا. قَالَ: فَاتَى بِي جَبَلٌ، فَقَالَ لِي: اصْعَدْ. قَالَ: فَجَعَلْتُ إِذَا أَرَدْتُ أَنْ أَصْعَدَ خَرَرْتُ عَلَى اسْتِي. قَالَ: حَتَّى فَعَلْتُ ذَلِكَ مِرَارًا. قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ بِي حَتَّى أَتَى بِي عَمُودًا رَأْسُهُ فِي السَّمَاءِ وَأَسْفَلُهُ فِي الْأَرْضِ فِي أَعْلَاهُ حَلْقَةٌ، فَقَالَ لِي: اصْعَدْ فَوْقَ هَذَا. قَالَ: قُلْتُ: كَيْفَ أَصْعَدُ هَذَا وَرَأْسُهُ فِي السَّمَاءِ؟ قَالَ: فَأَخَذَ بِيَدِي فَرَجَلُ بِي. فَقَالَ: فَإِذَا أَنَا مُتَعَلِّقٌ بِالْحَلْقَةِ، قَالَ: ثُمَّ ضَرَبَ الْعُمُودَ فَخَرَّ، قَالَ: وَبَقِيْتُ مُتَعَلِّقًا بِالْحَلْقَةِ حَتَّى أَصْبَحْتُ، قَالَ: فَاتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَصَصْتُهَا عَلَيْهِ، فَقَالَ: «أَمَّا الطُّرُقُ الَّتِي رَأَيْتَ عَنْ يَسَارِكَ فَهِيَ طُرُقُ أَصْحَابِ الشَّمَالِ». قَالَ: «وَأَمَّا الطُّرُقُ الَّتِي رَأَيْتَ عَنْ يَمِينِكَ فَهِيَ طُرُقُ أَصْحَابِ الْيَمِينِ، وَأَمَّا الْجَبَلُ فَهُوَ مَنْزِلُ الشُّهَدَاءِ وَلَنْ تَنَالَهُ، وَأَمَّا الْعُمُودُ فَهُوَ عُمُودُ الْإِسْلَامِ، وَأَمَّا الْعُرْوَةُ فَهِيَ عُرْوَةُ الْإِسْلَامِ، وَلَنْ تَزَالَ مُتَمَسِّكًا بِهَا حَتَّى تَمُوتَ». {الحديث: ٦٣٣٣ = ٦٣٤١ فم} :

خه ره شهی کو ری نه لحوړ فه رمووی: له ناو نه لقه یه کا، له مزگه وتی مه دینه دانیشتبووم. فه رمووی: پیره میړدیکی شیوه شیرین له ناویانا دانیشتبوو، که عه بدوللای کو ری سه لام بوو.

فه رمووی: پیره میړده که قسه ی جوان جوان و فه رمووده ی جوان جوانی باس ده کرد بویان.

فهرمووی: جا کههه‌سا، دانیشتوانی کۆره‌که گوتیان: ههرکه‌سی حه‌زده‌کا که به‌چاوی سه‌ر له‌جیهانا ته‌ماشای پیاویکی به‌هه‌شتی بکا، با ته‌ماشای ئەم پیره‌مێرده بکا. فهرمووی: گوتم: به‌خودا ده‌بی شوینی بکه‌وم، هه‌تا شوینی ماله‌که‌ی ده‌زانم، فهرمووی: جا شوینی که‌وتم، رو‌یشت هه‌تا خه‌ریکبوو له‌مه‌دینه‌ ده‌ریچی، تاجووه‌ ناو ماله‌که‌ی.

فهرمووی: منیش مۆله‌تم خواست که‌بچم بۆ خزمه‌تی، مۆله‌ت درام. فهرمووی: ئە‌ی برا‌زای خۆم نیشت به‌من هه‌یه، چیه‌ به‌فهرموو؟ عه‌رزیم کرد: ئە‌و خه‌له‌که‌ی له‌ کۆره‌که‌دا له‌خزمه‌تتا دانیشتبوون له‌مزگه‌وت، که‌تۆ هه‌ل‌سایت و رو‌یشتیت گوتیان به‌تۆ: ههرکه‌سی حه‌زده‌کا، با‌ته‌ماشای ئەم پیره‌مێرده بکا).
جا منیش به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ هاتووم بۆ خزمه‌تت.

فهرمووی: خودا خۆی زۆر باش ده‌زانێ کێ به‌هه‌شتیه‌، ده‌ی باهۆی ئە‌وه‌ت پی‌ بلی‌م، که‌ ئە‌وانه‌ بۆ وایان گوتوو: شته‌که‌ خۆی ئاوابوو: جارێ خه‌وتبووم له‌خه‌وما پیاوێ هات بۆلام، پی‌ی گوتم: هه‌ل‌سه‌ سه‌ری‌، منیش هه‌ل‌سامه‌ سه‌ری‌ و ده‌ستی گرت‌م و له‌گه‌ل‌یدا رو‌یستم، ته‌ماشام کرد واجاده‌ گه‌لی‌ک و له‌لای چه‌پمه‌وه‌، ویستم که‌ ئە‌و ری‌گه‌یانه‌ بگرم، پیاوه‌که‌ فهرمووی پی‌م: ئە‌م ری‌گه‌له‌ مه‌گره‌و به‌و ری‌گه‌یانه‌دا مه‌رۆ، ئە‌وانه‌ ری‌گه‌ی چه‌په‌ره‌وانن ری‌گه‌ گه‌لی یارانێ ده‌سته‌ چه‌پن فهرمووی: که‌ ته‌ماشام کرد و له‌لای راستمه‌وه‌ شه‌قامه‌ ری‌گه‌یه‌ک هه‌یه، له‌خه‌وما پیاوه‌که‌ی له‌گه‌ل‌ما بوو فهرمووی پی‌م: ئال‌یره‌وه‌ برۆ به‌م شه‌قامه‌ ری‌گه‌یه‌دا که‌وا له‌لای راسته‌وه‌.

فهرمووی: جابر‌دمی بۆلای کی‌وێ، فهرمووی پی‌م: به‌م کی‌وه‌دا سه‌رکه‌وه‌، فهرمووی: جا هه‌رخه‌ریکبووم به‌کی‌وه‌که‌دا هه‌ل‌زنی‌م، که‌چی ده‌که‌وتم به‌پشتاو ده‌خزام، فهرمووی: چه‌ند جارێ ئە‌م هه‌ول‌م دووباره‌ کرده‌وه‌. فهرمووی: ئە‌و‌جا له‌گه‌لی رو‌یستم هه‌تا بردمیه‌ لای کۆله‌که‌یه‌ک، سه‌ری له‌ ئاسمان بوو، بنه‌که‌ی له‌زه‌وی بوو، به‌ نوو‌چکه‌که‌یه‌وه‌ قوڵفه‌یه‌ک هه‌بوو، فهرمووی پی‌م: ئاده‌ی به‌م

كۆلەكەيەدا سەرگەۋە سەرى! گوتەم: چۆن بەمەدا سەرگەۋەم، ئەو نوۋچكەكەى وا لەھەۋا، سەرى وا لەئاسمان؟

فەرموۋى: جا دەستى گرتەم ۋەھەلى دام، كاتىكەم زانى خۇم بە ئەلقەكەدا ھەلۋاسىۋە، دوايى داى لە كۆلەكەكە، كۆلەكەكە كەۋت، بەلام ھەتا بەيانى لەخەۋما دەستەم بە قولفەكەۋە بوو.

فەرموۋى: جا چوۋم بۇ خەزمەتى پېغەمبەرى خودا (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) ئەم خەۋنەم بەتەۋاۋى گېراپەۋە بۆى، فەرموۋى (دروۋدى خوداى لەسەر بىن):

(ئەو رېگايانەى كەدەت لەلەي چەپتەۋە بوون، ئەۋانە رېگە گەلى (أَصْحَابُ الشَّمَالِ) ن، كە لەقورئاندا ئاۋا ۋەصفىيان كراۋە: {وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ - الواقعة - ۵۶ / ۴۱ - ۴۲} :

ئەو رېگايانەش كەدەت لەلەي راستتەۋە بوون، ئەۋانە رېگە گەلى (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) ن، كە لەقورئاندا ئاۋا ۋەسپو مەدھىيان كراۋە: {وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ، فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ، وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ، وَظِلِّ مَمْدُودٍ - ۵۶ / ۲۸ - ۳۱} .

ئەو كېۋەش كە دىت ۋەتۋانى بچىتە سەرى، ئەۋە پلەۋ پاىەى شەھىدىيە، تۆ نايگەيتىۋ بەمردنى خودا دەمرىت، ئەو كۆلەكەيەش ستوۋنى ئىسلامە، ئەو قولفەى كە بەسەر سەرى كۆلەكەكەۋە بوو، ئەۋە قولفەى قايمى ئىسلامە، ئەى عەبدوللا تۆ لەسەر ئىسلامەتى دەمرىت ۋەست بە عورۋەتول ۋوئقا دەگرىت تامردن). {تاج/۳، زنجىرە: ۶۱، ژمارە: ۲۵۱۷ ج/۴} .
روونكر دىنەۋە:

عەبدوللاى كورې سەلام (رەزاي خوداى لى بىن) لەرەگەزى جوۋلەكەيە، يەككە لە ھاۋەلە مەزەنەكانى پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) كاتى پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) تەشريفى كۆچى كرد لەمەككەى پېرۋزەۋە بۆ مەدىنەى نازدار، عەبدوللا موسولمان بوو (بۆ چىرۋكى موسولمان بوۋنى عەبدوللاى كورې سەلام بېروانە: تەجرىدى بوخارى بەكوردى، ژمارە: ۱۳۲۷، بەرگى چۈارەم، فەتھولبارى، ژمارە: ۳۳۲۹).

لەپىشا عەبدوللا زانايەكى گەورەى جوولەكە بوو، لەنەوەى پىڭەمبەر يوسفى كورپى پىڭەمبەر يەعقوبە (دروودى خودايان لەسەر بى)، كاتى ئىسلام بوو ناوى حوصەين بوو، پىڭەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) ناوەكەى گۆرپى و ناوى نا: عەبدوللا.

عەبدوللاى كورپى سەلام يەكەكە لەدە ھاوەلە موزدەى بەهەشت پى دراوەكان، كە ناسراون بە عەشەرەى موبەششەرە، دوو كورپى خۆى كە ناويان يوسفو موحەممەد بوو، فەرموودەكانى ئەويان گىراپەو، دوو فەرموودەى لە بوخارىدا ھەيە، لەسەر فەرمائىشتى موقەددىمەى فەتھولبارى.

عەبدوللا ئامۆزگارى ئىمامى عەلى كرد: كە دوانگەكەى پىڭەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لەمەدىنە بەجى نەھىلى و نەجىت بو عىراق، وە عەرزىكرد: (ئەم دوانگەيە بەجى بەھىلى جارىكى تر نايىبىنەتەو). وە خۆشى وابوو، كە عەلى مەدىنەى بەجى ھىشت ھەتا شەھىدبوو نەگەرەپەو بوى.

بەكۆى دەنگ: عەبدوللاى كورپى سەلام (دروودى خوداي ئى) لەسالى چل و سىي كۆچىدا، لەشارى مەدىنە بەمەرگى خودا مردوو!

كۆمەلەى فەرموودە لە مەتھى عەبدوللادا ھەيە، زۆريان لەتاجول ئوصولدا ھەيە، {بڕوانە: تاجول ئوصول بەكوردى، بەرگى سىيەم، زنجىرە: ٦١، لەژمارە: ٣٥١٦ وە ھەتا ژمارە: ٣٥٢٠. چاپى چوارەم}.

بەشى سىيەم لە لىستو ناوى ئەو ھاوەلە كەسانەى كە لەژمارە (١٥٣٦) ھەو

دەست پى دەكەن

ژمارەى زنجىرىيە	ناوى خاومەن ژياننامە يا بابەت	ژمارەى فەرموودەكە
-	يادى مەلا جەبار لە مستشفى كركوك العسكرى	١٥٢١
١٩٤	عبدالرحمنى كورپى ئەبوبەكرى صەدىق	١٥٢٢
١٩٥	ابوبەكرى صەدىق	١٥٢٣
	كەرامەتتىكى ئوم مالىك	١٥٢٦

١٩٦	ام مالک الأنصارية	١٥٣٦
١٩٧	نهبو حومهیدی نهل ساعیدی	١٥٤٧
١٩٨	أبو طفیل عامر بن وائلة	١٥٥٨
١٩٩	عبداللّای کوری سهر جیس	١٥٦١
-	پیغه مبهراو شهیدان له گوره کانیاندا زیندوون. جیاوازی ژیانی: دنیاو بهرزخ و قیامت	١٦١٤
٢٠٠	عبداللّای کوری عهبدوللّای کوری سهلوول	١٦٣٦
٢٠١	عبداللّای کوری سهلوول	١٦٣٦
٢٠٢	زوبهیری کوری عهوام	١٦٤٥
٢٠٣	نهبو عوبهیدهی کوری جهراح	١٦٥١
٢٠٤	فاتیمه ی زهراء کچی موحه ممد (دروودی خودایان له سهر بئ)	١٦٥٤
٢٠٥	روقیه ی کچی پیغه مبهرا (دروودی خودایان له سهر بیټ)	١٦٥٤
٢٠٦	نوم کولثوم کچی پیغه مبهرا (دروودی خودایان له سهر بیټ)	١٦٥٤
٢٠٧	زهینه بی کچی پیغه مبهرا (دروودی خودایان له سهر بئ)	١٦٥٤
-	داستانی نوم زهرع	١٦٦٩
-	کومه ئی بههره و سوودرو که ئکی فهرمووده ی نوم زهرع	١٦٦٩
٢٠٨	سالم مولی ابي خذیفة	١٦٩٦
٢٠٩	عبداللّای کوری عهمری کوری حهرام (رهزای خودای لی بئ) باوکی جابیری کوری عهبدوللّای	١٦٩٧
٢١٠	عبداللّای کوری سهلام	١٦٩٩

١٢٩٧) باسی که وره یی سه عدی کوری موعاد (رهزای خودای لی بئ). (٦٢٩٥ - ٦٣٠٢)

بَابُ: فِي فَضَائِلِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

١٧٠٠- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَنَازَةُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ: «اهْتَزَّ لَهَا عَرْشُ الرَّحْمَنِ». {الحديث: ٦٢٩٥ = ٦٣٠٣ فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم. تجريد البخاري المسمى بمختصر صحيح البخاري، المجلد الرابع الرقم: ١٤٩٢ = ٣٨٠٣ فتح الباري}:

جابیری کوری عهبدوللا (رهزای خودایان تی بی) فهرمووی: تهرمه‌گهی سه‌عدی کوری موعاز له‌به‌رده‌ممانا دانرابوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: ته‌خت و باره‌گای خودای میهره‌بان بوی که‌وته له‌رزوه و بوی خوروشاوه!). {تاج/۳، زنجیره: ۴۵، ژماره: ۳۴۶۷ ج/۴ = چاپی چوارم + تاج/۱، زنجیره: ۲۲۴، ژماره: ۱۱۵۴ ج/۴} = (پرسیارو وه‌لامی ناوگوڤرو سزای گوڤ).

گیرانه‌وه‌ی تاج له‌به‌رگی یه‌که‌ما ژماره: (۱۱۵۴) ئاوايه:

ئیبنو عومهر (رهزای خودایان تی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: ئانهم سه‌عدی کوری موعازه، که ته‌خت و باره‌گای مه‌زنی خودای گه‌وره، بو مه‌رگی هاته جم و جووڤ و خرۆش و دهرگاکانی ئاسمانی، بو پیشوازی لی، خراڤه سه‌ر پشت و چه‌فتا هه‌زار فریشه هاتنه دیدنه‌ی دیاری، له‌کاتی سه‌ره مه‌رگیداو له‌کاتی به‌پیکردنی تهرمه‌که‌یدا، ئانهم سه‌عه‌ده که ئه‌مه پله‌و پایه‌یه‌تی له‌لای خودا، له‌گه‌ڤ ئه‌وه‌ش دا، گوڤره و شاریکی وه‌ها و ده‌ها در، که په‌راسووی راست و په‌راسووی چه‌پی تیڤ په‌راند، ئاوا به‌توندی گوشی، به‌لام له‌پاشا رزگاری بوو). {تاج/۳، ۵۷۳ ج/۴ - ن/ش}.

۱۷۰۱- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أُهْدِيَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حُلَّةٌ حَرِيرٌ، فَجَعَلَ أَصْحَابُهُ يَلْمُسُونَهَا، وَيَعْجَبُونَ مِنْ لِينِهَا، فَقَالَ: «أَتَعْجَبُونَ مِنْ لِينِ هَذِهِ؟ لِمَنَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنْهَا وَاللَّيْنُ». {الحديث: ۶۲۹۸ = ۶۳۰۶ فم. بخاری. مناقب الأنصار: ۳۸۰۲. تحفة الأشراف}:

به‌رائی کوری عازیب (رهزای خودای تی بی) فهرمووی: ئوکه‌یدی‌ری ده‌ومه‌تولجه‌نده‌ل، قاتی جلی ئاوریشمینی به‌دیاریی هی‌نا بو پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ئیمه‌یش ده‌ستمان تی ده‌خشان و پی‌مان سه‌یربوو که ئه‌وه‌نده نه‌رمه، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: (سه‌یرتان له نه‌رمی و سفتی ئه‌م جله دی؟) گوتمان: به‌ئی. فهرمووی: (ده‌سته سه‌ره‌کانی سه‌عدی کوری موعاز له‌به‌هه‌شتا له‌مه باشترو نه‌رم‌تر!).

{تاج/۳، زنجیرہ: ۲۹، ژمارہ: ۲۷۶۲ ج/۴} + {تاج/۴، زنجیرہ: ۶۶، ژمارہ: ۴۵۲۵. چاپی
چوارہم = باسی سہرانہ}.

(۱۲۹۸) باسی گہورہ یی نہ بو طہ لحدی نہ نصاری و نوم سولہ یممی ہاوسہری (رہزای
خودایان لی بی). (۶۲۶۹ - ۶۲۷۴)

باب: فی فضائل اَبی طلحۃ الانصاری وأمرأته اُمّ سلیم (رَضِیَ اللہُ عَنْہُمَا)

۱۷۰۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): مَاتَ ابْنُ لِأَبِي طَلْحَةَ مِنْ أُمِّ سُلَيْمٍ، فَقَالَتْ لِأَهْلِهَا: لَا تُحَدِّثُوا أَبَا طَلْحَةَ بِابْنِهِ حَتَّى أَكُونَ أَنَا أَحَدُتُهُ. قَالَ: فَجَاءَ فَقَرَّبَتْ إِلَيْهِ عَشَاءً فَأَكَلَ وَشَرِبَ، قَالَ: ثُمَّ تَصَنَعَتْ لَهُ أَحْسَنَ مَا كَانَ تَصْنَعُ قَبْلَ ذَلِكَ، فَوَقَعَ بِهَا، فَلَمَّا رَأَتْ أَنَّهُ قَدْ شَبِعَ وَأَصَابَ مِنْهَا قَالَتْ: يَا أَبَا طَلْحَةَ أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ قَوْمًا أَعَارُوا عَارِيَتَهُمْ أَهْلَ بَيْتٍ، فَطَلَبُوا عَارِيَتَهُمْ، أَلَهُمْ أَنْ يَمْنَعُوهُمْ؟ قَالَ: لَا. قَالَتْ: فَاحْتَسِبِ ابْنَكَ! قَالَ: فَغَضِبَ، فَقَالَ: تَرَكْتَنِي حَتَّى تَلَطَّخْتُ ثُمَّ أَحْبَرْتَنِي بِابْنِي. فَاذْطَلَقَ حَتَّى أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَهُ بِمَا كَانَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بَارَكَ اللَّهُ لَكُمَا فِي غَائِرِ لَيْلَتِكُمَا». قَالَ: فَحَمَلْتُ، قَالَ: فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ وَهِيَ مَعَهُ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَتَى الْمَدِينَةَ مِنْ سَفَرٍ لَا يَطْرُقُهَا طُرُوقًا، فَدَنَوْا مِنَ الْمَدِينَةِ، فَضَرَبَهَا الْمَخَاضُ، فَاحْتَسِبَ عَلَيْهَا أَبُو طَلْحَةَ، وَانْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قَالَ: يَقُولُ أَبُو طَلْحَةَ: إِنَّكَ لَتَعْلَمُ يَا رَبِّ إِنَّهُ يُعْجِبُنِي أَنْ أَخْرُجَ مَعَ رَسُولِكَ إِذَا خَرَجَ، وَأَدْخَلَ مَعَهُ إِذَا دَخَلَ، وَقَدْ احْتَسِبْتُ بِمَا تَرَى. قَالَ: تَقُولُ أُمِّ سُلَيْمٍ: يَا أَبَا طَلْحَةَ، مَا أَجِدُ الَّذِي كُنْتُ أَجِدُ، فَانْطَلِقْ، فَانْطَلَقْنَا. قَالَ: وَضَرَبَهَا الْمَخَاضُ حِينَ قَدِمَا، فَوَلَدْتُ غُلَامًا، فَقَالَتْ لِي أُمِّي: يَا أَنَسُ لَا يُرْضِعُهُ أَحَدٌ حَتَّى تَغْدُو بِهِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَلَمَّا أَصْبَحَ احْتَمَلْتُهُ، فَانْطَلَقْتُ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قَالَ: فَصَادَفْتُهُ وَمَعَهُ مَيْسَمٌ، فَلَمَّا رَأَنِي، قَالَ: «لَعَلَّ أُمِّ سُلَيْمٍ وَلَدَتْ؟». قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَوَضَعَ الْمَيْسَمَ. قَالَ: وَجِئْتُ بِهِ فَوَضَعْتُهُ فِي حَجْرِهِ، وَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَجْوَةٍ مِنْ عَجْوَةِ الْمَدِينَةِ، فَلَاكَهَا فِي فِيهِ حَتَّى ذَابَتْ، ثُمَّ قَذَفَهَا فِي فِي الصَّبِيِّ، فَجَعَلَ الصَّبِيُّ يَتَلَمَّظُهَا، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «انْظُرُوا

إِلَى حُبِّ الْأَنْصَارِ الثَّمَرِ)). قَالَ: فَمَسَحَ وَجْهَهُ وَسَمَّاهُ عَبْدَ اللَّهِ). {الحديث: ۶۲۷۲ = ۶۲۸۰
فم:}

ئەنەسى كۆرى مالىك (رهزای خودای لی بن) فەرمووی: بىرايەكى دايكىم ھەبوو، كۆرى
ئەبو طەلحە بوو، كە ھاوسەرى دايكىم بوو، ئەم بىرايەم بە منائى مرد، دايكىم بە
كەسوكارەكەى فەرموو: كەس باسى مردنى كۆرەكە نەكات بۆ ئەبو طەلحەى باوكى،
ھەتا خۆم پىي دەلیم.

فەرمووی: جا ئەبو طەلحە ھاتەو، دايكىم شیوى بۆ دانا، ئەویش بە ئاسوودەى
نان و ئاوەكەى خوارد، ئەنجا ژنەكەى خۆى دەپرازیئیتەو، بۆى، زۆر بە جوانى، وەك
جارى جاران، وەك بلیى ھیچ رووى نەدابی، جا پیکەو، دروست دەبن، ژنەكەى كە
تەماشە دەكا كەوا ئەبو تەلحە ھەم تیىرى خواردو ھەم ئیشى شەرى کرد لەگەئیا،
پىي دەلئى: ئەى ئەبو طەلحە! پىم بلی: ئەگەر كۆمەلئ ئەمانەتو سپاردەى
مائىكىان لەلابئ و مائەكە داواى سپاردەكەى خویان بكەنەو، ئایا ئەو كۆمەلە مافى
ئەویمان ھەيە كە ئەو سپاردەو ئەمانەتەیان نەدەنەو!!

گوئی: نە، دايكىم پىي فەرموو: دە داواى پاداش لەخودا بكە، لەسەر مردنى
كۆرەكەت!

ئەنەس فەرمووی: ئەبو تەلحە توورە بوو، وەگوئی: چۆن پەندىكت پىدام، لە
كۆلەم نەبووئیتەو ھەتا چەپەل بووم و لەشم پىس بوو، ئەوجا مەرگى كۆرەكەم
پى دەلئیت، دواى رۆی بۆلای پیغەمبەر و چى روویدابوو ھەمووی بۆ دەگىرپیتەو.
پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) دەفەرموئ: (خودا شەوى رابووردووتان بۆ پىرۆز بكا).

فەرمووی: ھەر ئەو شەو بەفەرمانى خودا ئوممو سولەیم سكى پىبوو، منال
دەكەوئیتە سكى، تا جارى حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بن) دەچئ بۆ سەفەرئ، ئوممو
سولەیم و ئەبو طەلحەى مىردیشى لەگەئیا دەپۆن بۆ ئەو سەفەرە، دەستوورى
پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) وابوو كە لەسەفەر دەگەرايەو، بۆ شارى مەدینە، بەشەو
لەناكاودا نەیدەکرد بەناو خاوو خیزاندا، كاتئ لەمەدینە نزىك دەبنەو ئوممو

سولەيم ژانى مائىبوون دەيگىرى، ئەبو تەلەھىش ناچار بەدىارىيەۋە دەمىنىتەۋەۋە
 پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەرەو مەدىنە دەجمى، فەرموۋى: ئەبو تەلەھە
 دەفەرموۋى: ئەى خودايە! بۇ خۆت دەزانىت كە ھەمىشە ھەزدەكەم كە پىغەمبەر
 (دروودى خوداى لەسەر بىن) ئەگەر دەرىچى، منىش لەگەلىا دەرىچەم بۇ ئەو سەفەرە، ھەروا كە
 بگەرپىتەۋە بۇ مائەۋە بۇ مەدىنە، ھەزدەكەم منىش لەگەلىا بگەرپىمەۋە بۇ
 مەدىنەۋ لىي دانەپرېم لىي دوانەكەوم، بەلام ۋەك دەبىنىت ئەوا مەن بەم ئىشەۋە
 پىكاوم بەدەست ئەم ژنەى خۆمەۋە گىرم خواردوۋە!

فەرموۋى: ئوم سولەيم دەفەرموۋى: ئەى ئەبو تەلەھە! ئەو ژانى مائەلى كەبووم
 نەم ماۋە، پرۇ با لەخزمەتى ھەزەرتدا برۆينەۋە، ئىتر ھەموومان مىلى رىمان گرتو
 كەۋتىنەر. فەرموۋى: كە لەگەل گەشتىنە بەرەۋە دىسان ژان گرتىەۋەۋە كورپىكى
 بوۋ!

ئەنەس فەرموۋى: دايكەم فەرموۋى پىم: ئەى ئەنەس! نابى كەس گۆشى بكاو
 مەمكى پى بدات، تابەيانەكى بەدەستى خۆت ھەلى دەگىرتو دەبىبەيت بۆلاى
 پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن).

منىش بەيانى كۆرپە ساۋاكەم ھەلگىرتو بىردم بۆلاى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
 بىن). فەرموۋى: كەچووم وارپىكەۋت پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دەمە داخىكى
 بەدەستەۋە بوو، وشترى زەكاتى پى داخ دەكرد بۇ نىشانە.

كاتى مىنى دى مائەكەم بەباۋەشەۋە بوو، فەرموۋى: (رەنگىي ئوم سولەيم
 مىندالى بووبىت؟). گوتەم: بەلى. فەرموۋى: جا دەمە داخەكەى دانا، فەرموۋى:
 مائەكەم بىرد بۆى دايىنا لەكۆشيا.

جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) داۋاى خورماى عەجوۋى كرد، لە عەجوۋى
 مەدىنە، دايىنا لەناۋ دەمى خۇيداۋ خورما عەجوۋەكەى تەۋاۋ جوى، ھەتا تۋايەۋە،
 ئەۋجا دەمى مىندالەكەى دا چەقاندو ماجوۋمى خورماكەى تىفاندە ناۋدەمى،
 مىندالەكەىش يەكسەر دەستى كرد بە ملچاندنى ماجوۋمەكەۋە زمانى بۇ دەگىر!

ئەنەس فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (خورما خۆشەويىستى يارىدەدەرانە، بۆيە ئەم منالە كە لەئەنصارە، ھەر لەئىستاوہ ئاوہا دەيقۇزىتەوہ!).
ئەنەس فەرمووى: جا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۆ پىرۇزى دەستى ھىنا بەدەم و چاويدا و ناوى نا: عەبدوئاللا. {رياض صالحين/۱، زنجيرە: ۳ باسى ئارام و خۇگىرى، ژمارە: ۴۴}.

روونكر دنەوہ:

لە رياض صالحيندا دمفەرموئ:

لەگىرپانەوہيەكى بوخارىدا دمفەرموئ: ئىبنو عويەينە فەرمووى: پىاويكى ئەنصارى دەيگوت: بەچاوى خۆم نۆ منالى ئەم عەبدوئاللايەم ديوہ، كە پېغەمبەر ناوى ناو، دەم و مەلاشووى بە ماجوومى خورماى عەجوہ ھەنوو، ھەر نۆيان قورئان خوين بوون.

(۱۲۹۹) باسى گەورەيى ئوبەيى كورى كەعب. (۶۲۹۰ - ۶۲۹۴)

باب: فِي فَضْلِ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۰۳ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَمَعَ الْقُرْآنَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرْبَعَةٌ كُلُّهُمْ مِنَ الْأَنْصَارِ: مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَبِيُّ بِنِ كَعْبٍ، وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَأَبُو زَيْدٍ. قَالَ قَتَادَةُ: قُلْتُ لَأَنَسٍ: مَنْ أَبُو زَيْدٍ؟ قَالَ: أَحَدُ عُمَمَتَيْ. {الحديث: ۶۲۹۰ = ۶۲۹۸ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۴۹۴ = ۳۸۱۰، ۳۹۹۶، ۵۰۰۳، ۵۰۰۴. فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۲۴۸. ترمذی. مناقب: ۳۷۹۴}:

ئەنەسى كورى مالیک (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: بەسەرىنى پېغەمبەر خۆى (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەم چوار كەسەيە ھەموو قورئانيان بەتەواوى لەبەرېوو، وەھەر چواريشيان لە يارىدەدەران (ئەنصار) بوون: موغازى كورى جەبەل و ئوبەيەيە كورى كەعب و زەيدى كورى ئابىت و ئەبو زەيد، قەتادە گوتى: بە ئەنەسەم گوت: ئەبو زەيد كىيە؟ فەرمووى: (ئامۇزايەكى من بوو). {تاج/۳، زنجيرە: ۴۸، ژمارە: ۳۴۷۴. چاكيىتى موغازى كورى جەبەل. ج/ ۴. ش/ ت = شەيخان و تەرمەزى}.

(۱۳۰۰) باسی گه ورهیی نه بو زه ری نه لغه فاری (ره زای خودای لی بی) (۶۳۰۹-۶۳۱۲)

بَابُ فِي فَضْلِ أَبِي ذَرِّ الْغِفَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۰۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: قَالَ أَبُو ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): خَرَجْنَا مِنْ قَوْمِنَا غِفَارٍ، وَكَانُوا يُحِلُّونَ الشَّهْرَ الْحَرَامَ، فَخَرَجْتُ أَنَا وَآخِي أَنَيْسٌ وَأُمْنَا، فَنَزَلْنَا عَلَى خَالٍ لَنَا، فَأَكْرَمَنَا خَالُنَا وَأَحْسَنَ إِلَيْنَا، فَحَسَدَنَا قَوْمُهُ، فَقَالُوا: إِنَّكَ إِذَا خَرَجْتَ عَنْ أَهْلِكَ خَالَفَ إِلَيْهِمْ أَنَيْسٌ، فَجَاءَ خَالُنَا فَتَنَّا عَلَيْنَا الَّذِي قِيلَ لَهُ، فَقُلْتُ: لَهُ أُمَّا مَا مَضَى مِنْ مَعْرُوفِكَ فَقَدْ كَدَّرْتُهُ، وَلَا جَمَاعَ لَكَ فِيمَا بَعْدُ، فَقَرَّبْنَا صِرْمَتَنَا فَاحْتَمَلْنَا عَلَيْهَا، وَتَغَطَّى خَالُنَا ثَوْبُهُ فَجَعَلَ يَبْكِي، فَاَنْطَلَقْنَا حَتَّى نَزَلْنَا بِحَضْرَةِ مَكَّةَ، فَنَافَرَ أَنَيْسٌ عَنْ صِرْمَتِنَا، وَعَنْ مِثْلِهَا، فَاتَيْنَا الْكَاهِنَ، فَخَيَّرَ أَنَيْسًا، فَآتَانَا أَنَيْسٌ بِصِرْمَتِنَا وَمِثْلِهَا مَعَهَا. قَالَ: وَقَدْ صَلَّيْتُ يَا ابْنَ أَخِي قَبْلَ أَنْ أَلْقَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِثَلَاثِ سِنِينَ. قُلْتُ: لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ. قُلْتُ: فَأَيْنَ تَوَجَّهَ؟ قَالَ: أَتَوَجَّهَ حَيْثُ يُوْجِّهُنِي رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ، أَصَلِّيَ عِشَاءً حَتَّى إِذَا كَانَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ أَلْقَيْتُ كَأَنِّي خِفَاءٌ حَتَّى تَعْلُوَنِي الشَّمْسُ، فَقَالَ لِي أَنَيْسٌ: إِنَّ لِي حَاجَةً بِمَكَّةَ فَاكْنِفْنِي، فَاَنْطَلَقَ أَنَيْسٌ حَتَّى أَتَى مَكَّةَ، فَرَأَتْ عَلَيَّ، ثُمَّ جَاءَ، فَقُلْتُ: مَا صَنَعْتَ؟ قَالَ: لَقِيتُ رَجُلًا بِمَكَّةَ عَلَى دِينِكَ، يَزْعُمُ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَرْسَلَهُ. قُلْتُ: فَمَا يَقُولُ النَّاسُ؟ قَالَ: يَقُولُونَ: شَاعِرٌ، كَاهِنٌ، سَاحِرٌ، وَكَانَ أَنَيْسٌ أَحَدَ الشُّعْرَاءِ. قَالَ أَنَيْسٌ: لَقَدْ سَمِعْتُ قَوْلَ الْكُهْنَةِ، فَمَا هُوَ بِقَوْلِهِمْ، وَلَقَدْ وَضَعْتُ قَوْلُهُ عَلَى أَقْرَاءِ الشُّعْرِ، فَمَا يَلْتَمِسُ عَلَى لِسَانِ أَحَدٍ بَعْدِي أَنَّهُ شِعْرٌ، وَاللَّهِ إِنَّهُ لَصَادِقٌ، وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ. قَالَ: قُلْتُ: فَاكْنِفْنِي حَتَّى أَذْهَبَ فَاَنْظُرَ. قَالَ: فَاتَيْتُ مَكَّةَ، فَتَضَعَفْتُ رَجُلًا مِنْهُمْ، فَقُلْتُ: أَيْنَ هَذَا الَّذِي تَدْعُونَهُ الصَّابِيَّ؟ فَأَشَارَ إِلَيَّ فَقَالَ: الصَّابِيَّ، فَمَالَ عَلَى أَهْلِ الْوَادِي بِكُلِّ مَدْرَةٍ وَعَظْمٍ حَتَّى خَرَرْتُ مَغْشِيًّا عَلَى. قَالَ: فَارْتَفَعْتُ حِينَ ارْتَفَعْتُ كَأَنِّي نُصَبُّ أَحْمَرُ، قَالَ: فَاتَيْتُ رَمْزَمَ فَعَسَلْتُ عَنَى الدِّمَاءِ، وَشَرِبْتُ مِنْ مَائِهَا، وَلَقَدْ لَبِثْتُ يَا ابْنَ أَخِي ثَلَاثِينَ بَيْنَ لَيْلَةٍ وَيَوْمٍ، مَا كَانَ لِي طَعَامٌ إِلَّا مَاءٌ رَمْزَمَ فَسَمِنْتُ حَتَّى تَكَسَّرَتْ عُنْكَ بَطْنِي، وَمَا وَجَدْتُ عَلَى كِبْدِي سُخْفَةً جُوعٍ. قَالَ: فَبَيْنَا أَهْلُ مَكَّةَ فِي لَيْلَةٍ قَمَرَاءَ اضْحِيَّانَ، إِذْ ضُرِبَ عَلَى أَسْمَحَتِهِمْ فَمَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ أَحَدٌ، وَامْرَأَتَانِ مِنْهُنَّ تَدْعُوَانِ إِسَافًا وَنَائِلَةً. قَالَ: - فَاتَتَا عَلَيَّ فِي طَوَافِهِمَا، فَقُلْتُ: أَنْكِحَا أَحَدَهُمَا الْأُخْرَى، قَالَ: فَمَا تَنَاهَتَا عَنْ قَوْلِهِمَا؟ قَالَ: فَاتَتَا عَلَيَّ، فَقُلْتُ: هُنَّ

مِثْلُ الْخَشْبَةِ، غَيْرَ أَنِّي لَا أَكْنِي! فَأَنْطَلَقْتَ تُولُولَانَ وَتَقُولَانَ: لَوْ كَانَ هَا هُنَا أَحَدٌ مِنْ أَنْفَرَانَا، قَالَ: فَاسْتَقْبَلَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو بَكْرٍ وَهُمَا هَابِطَانِ، قَالَ: «مَا لَكُمَا؟» قَالَتَا: الصَّابِيُّ بَيْنَ الْكُعْبَةِ وَأَسْتَارِهَا. قَالَ: «مَا قَالَ لَكُمَا؟» قَالَتَا: إِنَّهُ قَالَ: لَنَا كَلِمَةٌ تَمْلَأُ الْفَمَ. وَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى اسْتَلَمَ الْحَجَرَ، وَطَافَ بِالْبَيْتِ هُوَ وَصَاحِبُهُ، ثُمَّ صَلَّى، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ، قَالَ أَبُو ذَرٍّ: فَكُنْتُ أَنَا أَوَّلُ مَنْ حَيَّاهُ بِتَحِيَّةِ الْإِسْلَامِ، قَالَ: فَقُلْتُ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «وَعَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ»، ثُمَّ قَالَ: «مَنْ أَنْتَ؟» قَالَ: قُلْتُ: مِنْ غِفَارٍ. قَالَ: فَأَهْوَى بِيَدِهِ فَوَضَعَ أَصَابِعَهُ عَلَى جَبْهَتِهِ، فَقُلْتُ فِي نَفْسِي: كَرِهَ أَنْ انْتَمَيْتُ إِلَى غِفَارٍ، فَذَهَبْتُ أَخْذُ بِيَدِهِ فَقَدَعَنِي صَاحِبُهُنَّ وَكَانَ أَعْلَمَ بِهِ مِنِّي، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ قَالَ: «مَتَى كُنْتَ هَا هُنَا؟» قَالَ: قُلْتُ: قَدْ كُنْتُ هَا هُنَا مُنْذُ ثَلَاثَيْنِ بَيْنَ لَيْلَةٍ وَيَوْمٍ. قَالَ: «فَمَنْ كَانَ يُطْعِمُكَ؟». قَالَ: قُلْتُ: مَا كَانَ لِي طَعَامٌ إِلَّا مَاءٌ زَمْزَمٌ فَسَمِنْتُ حَتَّى تَكَسَّرَتْ عُنْكَ بَطْنِي، وَمَا أَجِدُ عَلَى كَبِدِي سُخْفَةً جُوعٍ. قَالَ: «إِنَّهَا مُبَارَكَةٌ إِنَّهَا طَعَامٌ طَعِمَ». فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): يَا رَسُولَ اللَّهِ، ائْذَنْ لِي فِي طَعَامِهِ اللَّيْلَةَ. فَأَنْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو بَكْرٍ وَأَنْطَلَقْتُ مَعَهُمَا، فَفَتَحَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بَابًا، فَجَعَلَ يَقْبِضُ لَنَا مِنْ زَبِيبِ الطَّائِفِ، وَكَانَ ذَلِكَ أَوَّلَ طَعَامٍ أَكَلْتُهُ بِهَا، ثُمَّ غَبَرْتُ مَا غَبَرْتُ، ثُمَّ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «إِنَّهُ قَدْ وَجَّهْتُ لِي أَرْضَ ذَاتِ نُحْلٍ، لَا أَرَاهَا إِلَّا يَثْرِبَ، فَهَلْ أَنْتَ مُبْلَغٌ عَنِّي قَوْمَكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَنْفَعَهُمْ بِكَ، وَيَأْجُرَكَ فِيهِمْ؟» فَاتَيْتُ أُنَيْسًا، فَقَالَ: مَا صَنَعْتَ؟ قُلْتُ: صَنَعْتُ أَنِّي قَدْ أَسْلَمْتُ وَصَدَقْتُ. قَالَ: مَا بِي رَغْبَةً عَنْ دِينِكَ، فَإِنِّي قَدْ أَسْلَمْتُ وَصَدَقْتُ. فَاتَيْنَا أُمَّنَا، فَقَالَتْ: مَا بِي رَغْبَةً عَنْ دِينِكُمَا، فَإِنِّي قَدْ أَسْلَمْتُ وَصَدَقْتُ، فَاحْتَمَلْنَا حَتَّى أَتَيْنَا قَوْمَنَا غِفَارًا، فَاسْلَمَ نَصْفُهُمْ، وَكَانَ يَوْمُهُمْ إِيمَاءُ بْنُ رَحْصَةَ الْغِفَارِيُّ وَكَانَ سَيِّدَهُمْ، وَقَالَ نَصْفُهُمْ: إِذَا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ أَسْلَمْنَا. فَقَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ، فَاسْلَمَ نَصْفُهُمُ الْبَاقِي، وَجَاءَتْ أَسْلَمُ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِخْوَتُنَا نُسَلِّمُ عَلَى الَّذِي أَسْلَمُوا عَلَيْهِ، فَاسْلَمُوا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «غِفَارُ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا، وَأَسْلَمُ سَالَمَهَا اللَّهُ». {الحديث: ٦٣٠٩ = ٦٣١٧ فم. تجريد/٤، رقم: ١٤٠٣

عەبدوللاى كورپى صامىت (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: ئەبو زەر (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: ھۆزەكەمان كە ھۆزى غىفار بوو، مانگە ھەرامەكان كە خودا شەرو شۆرى تيا ھەرام كەردوون، ئەوان شەرو شۆرپان لەو مانگانەدا بەھەلەل دەزانى و ریزى ئەو مانگانەيان دەشكاند، جا لەبەر ئەمە من و دايكەم ئونەيسى برام لەناویان دەرچووین و رۆشتین، چووین بۆلاى خاڵیکمان، لەوئى لەلاى ئەو ماینەو، خاڵەكەمان ریزىكى باشى ئى گرتین وە پیاومتى زۆرى لەگەل نواندین، بەلام ھۆزەكەى ھەسوودیيان پى بردین، بە خاڵمیان گوتبوو: كەتۆ لەمال نابى، ئونەيسى خوشكەزات بە ژنەكەت فیربوو!

جا خاڵمان ھات بۆلامان ئەوھى كە بیستبووى لەم لایەنەو ھەپراپەو ھەبۆمان! منیش پىیم گوت: ئەو چاكە و پیاوتمیھى كەتۆ لەگەل كەردین، بەمە لەكەدارت كەرد، لەبەرئەو لەپاش ئەم گومانە خراپەى تۆ بەئیمە، پىكەو ھەبوونى ئیمە و ئیو ھەبەكەو زۆر ئەستەمە، جارۆشتین بەلاى ولاخەكانمانەو ھەو كۆچ و بارمان پىچاپەو ھەو سواربووین رۆشتین.

خاڵیشمان سەرى خۆى بەجلەكەى داپۆشى و دەستى كەرد بەگريان، رۆشتین لەنزیك شارى مەككە دابەزین!! جا لەوئى ئونەيسى برام كەخۆى شاعیربوو، لەگەل شاعیرىكى تردا، كە پیاوئى بوو، گەرەویان لەسەرئەو كەرد: كە كامیان شاعیرتر بى، گەرەو كە بۆئەو بى، ئونەيس رانە و شترەكەى خۆمانى دانا لەبارمتەى گەرەو كەدا، كابرەكەى تریش رانە و شترىكى وەك ئەوھى ئیمەى دانا، لەبارمتەى گەرەو كەدا كە ھەركامیان بیبەنەو ھەردوو بەرە و شترەكان بۆ ئەوئى!

جابۆ دادگایى چوون بۆلاى پیاوئى كاهین و دەستیان كەرد بەشەرە شیعەر، لە ئەنجاما كاهینەكە بپاریدا كە ئونەيس براوھە، چونكە ئەو شاعیرترە. جا ئونەيس دوو بركە و شترى ھینایەو، بركە و شترەكەى خۆمان كەداینابوو لە بارمتەى گەرەو كەداو بركە و شترى شاعیرەكەى تریش كە بەقەد بركە و شترەكەى ئیمە بوو!!

ئەبو زەر فەرمووى بە عەبدوللانى كۆرى سامىت: ئەى برازاي خۇم! بەسى سال
بەرلەوۋە كە بەخزمەت پىغەمبەر بگەم و ئىسلام بىم، نوپۇزم دەكرد، بەشىۋە
نوپۇزىكى تايىبەتى، كە جىبابو لەم نوپۇزەى ئىستاي خۇمان.

عەبدوللا فەرمووى: پىم گوت: نوپۇزت بۇ كى دەكرد؟ فەرمووى: بۇ خودا.
عەرزىم كرد: ئەى بەرەو كۆى روت دەكردو لەنوپۇزەكەدا روت دەكردە كۆى؟
فەرمووى: بەرەو ئەوئ لە نوپۇزەكەما روم دەكرد كە خودا خۇى ئاراستەى
دەكردم مەىلى لەسەرى بوو كە رووبكەمە ئەوئ!

ئىتر بەشەو نوپۇزىكى دوورو درپۇزم دەكرد، ھەتا بەرە بەرە خەو زۆرى بۇ
دەھىنام لال و پال دەكەوتم بەلادا، ۋەك خەرقە كۆنىكى فرى دراۋ! ھەتا ھەتاو
زۆرى بۇ دەھىنام ئەوسا خەبەرم دەبۇۋە!

جا ئونەىسى برام پىى گوتم: من لە مەككە ئىشىكم ھەىە، دەچم بۇ ئەوئ، تۆ
لپرە بمىنەرەوۋە، ئەركەكانى منىش جىبەجى بكە، جا ئونەىس رۇشت بۇ مەككە،
درەنگ ھاتەوۋە، كەھاتەوۋە پىم گوت: چىت كرد بەجى؟ گوتى: پىاۋىكم بىنى لە
مەككە، لەسەر ئاپىنەكەى تۆىە، ئەویش ۋەك تۆ تاك پەرستەو بەس خودا
دەپەرستى و بت و شتى وا ناپەرستى، ۋە بەقسەى خۇى دەلئ: خوداى پىرۇزو گەورە
ئەوئ رەوانە كردوۋە، بۇ رابەرى ئەو خەلگە. گوتم: ئەى باشە، ئەى خەلگەكە
دەلئىن جى؟ گوتى: يەكئ دەلئ: شاعىرە، يەكئ تر دەلئ: شاعىر نىيە كاهىنە، يەكئ
تر دەلئ: نە شاعىرەو نە كاهىنە ساحىرەو جادوو بازە!!

فەرمووى: ئونەىس خۇى شاعىر بوو، يەكئ بوو لەشاعىرانى سەردەمى خۇى.
ئونەىس گوتى: من قسەو گوتەى كاهىنم زۆر بىستوۋە، ۋە قسەى كاهىناتم زۆر
بەرورد كردوۋە، ئەم پىاۋە بەھىچ جۆرى لەكاهىن ناكاو كاهىن نىيە، ۋە قسەكانىم
بەپى پىۋەرەو سەرۋاۋ كپشەكانى شىعر بەراورد كرد، لەشىعر ناكەن، ۋەكەسى
ترىش ناتوانى كە بىسەلپىنى كەئەوۋە شىعرە. سۆپندم بەخودا ئەو پىاۋە راستەكاو

راستگۈيە، ۋە ئەوانەي كە دەلئىن: شاعىرە يا كاهىنە، يا جادووبازە ئەوانە درۆ دەكەن!!

ئەبو زەر فەرموۋى: پىيىم گوت: دەي تۆ ئەمجارە لەجىگەي من بە ۋ ئىشەكانى منىش بكة، بامەن بچەم سۆراخى بكةم ۋ بزانم چىيە. فەرموۋى: جاخۆم رۆيشتەم بۆ مەككە، پىاۋىكى فرە ھەژارم بىنى، لەبەر ھەژارى گومانى ئەۋەي لى نەدەكرا كە ئازارى كەس بدات، پىيىم گوت: ئەۋ پىاۋەي كەئىۋە پىيى دەلئىن: (ۋەرگەرۋ: سابىي) كامەيە پىيىم بلى؟

كەچى لەباتى ئەۋەي پىيىغەمبەرم پىشان بدا، لىم بوو بە بەلاۋ بە خەلكەكەي گوت: ئەمە سابىئە ۋ لەدەستەي موحەممەدە، ئادەي مىرازى بكەن! ئىتر خەلكى مەككە، لەھەموو لايەكەۋە پەلامارىان دامو بە بەردو گەلتەك ۋ پارچە ئىسك بەردە بارانىان كردم، ھەتا كەۋتم ۋ بوورامەۋە.

فەرموۋى: كاتى ھۆشم ھاتەۋە ھەئسامە سەرىن، لەۋ پەيكەرى بتانەم دەكرد، كە لەھەندى شۆينا دايان دەنان ۋ ئازەلىيان لەپالا سەردەبىرىن ۋ سوورىيان دەكرد بەخوئىنى سەربراۋەكان، بە بەردو ئىسقان ئاۋا لەشم خەلتانى خوئىن بوو بوو! فەرموۋى: جاخووم بۆسەر بىرى زەمزەم ۋ خوئىنەكەم لەخۆم شۆردو، لە ئاۋەكەيم خواردەۋە. ئەبو زەر بە عەبدوللاي كورى سامىتى فەرموۋ: ئەي كورى بىرام! سىي رۆزى رەبەق كە دەكاتە مانگى، مامەۋە، ئەۋەي پىيى بلىتت خۇراك، بەشەۋو بەرپۆز نەمبوو، بىيىگە لەئاۋى زەمزەم، لەۋ ماۋەيەدا لەباتى نان ۋ ئاۋ ھەر ئاۋى زەمزەم دەخواردەۋە، كەچى ۋاپىي قەلەۋ بووم، چىن چىن لۆچى گۆشت كەۋتە سەك، ۋە ھەرگىز لەۋ ماۋەيەدا ھەستەم بەبى ھىزىۋ زەبوونى بىرسىتى نەكرد.

ئەبو زەر فەرموۋى: شەۋى سايەقەي سامال بوو، مانگە شەۋىكى زۆر رووناك بوو، كەچى خەلكى مەككە ھەموو گوئىيان مۆركرابوو، ھەموو خەۋتوبون، دەۋرى

بەيت چۆل بوو، كەسى ئى نە مابوو كە تەوافى بەيت بكا، تەنيا دوو ژنيان نەبى، كە لەبتى ئيسافو لەبتى نائىلە دەپارانهودە!

فەرمووی: جا لەكاتى تەوافەكەيانا، لەلای مەنەو رەت بوون، مەنیش گوتە: يەككىيان لەوى تريان مارەبكەن بەلام وازيان لە پارانهودەكەيان لەو دوو بتە نەهينا. فەرمووی: جارىكى تەرش بەدەم تەوافەو هەر لەو دوو بوتە دەپارانهودەو هاتنەو بۆلای شوینەكەى مەن، مەنیش بەدوو ژنەكەم گوت: هينى وەك تەختە رەپو رەق بەهينى ئيسافو نائىلە، بە ئاشكرا دەلیم نەوەك لەژىر ليوەو (مەبەستى ئەبو زەر ئەو دەبوو: كىركى رەقى وەك بېرەدار بەكوزى ئيسافو نائىلە).

جا ژنەكان هەلسەلەمىنەو دەستيانكرد بە هەيەرۆ، هەيەرۆ لەم بى شەرمىيەو هاوار بۆ ئەم رۆژە رەشە، ئاى بۆ پياويكى ئازا كە لەخۆمان بى هەتا لەسەرمان بكا تەو!

فەرمووی: جا پىغەمبەرۆ ئەبوبەكر بەرەو رووى دووژنەكە هاتن، لەكۆو كە دابەزين، يەككىيان فەرمووی: ئەو چىتانه بۆوادەكەن؟ ژنەكان گوتيان: ئەو لەئايىن وەرگەرپاويكە، وا لەنيوانى كەعبەو پەردەكانيدا. فەرمووی: ئايا چى بەئيوە گوت كەوا شەلەژاون؟ دوو ژنەكە گوتيان: قەسەيەكى واى پى گوتووین، زمان لال دەكا، پى بەدەمە، قەسى وانا شیرين دەم پەردەكاو زمان لال دەكا كە قەسى بۆنەكرى. جا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) تەشرىفى هات، تەوافى بەردە رەشى كردو خۆى و هاوړپكەى كە ئەبوبەكرى صەديق بوو، تەوافى بەيتيان كرد، لەپاش تەوافەكەى نوێژى كرد، ئەبو زەر فەرمووی: كاتى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) نوێژەكەى تەواو كرد، مەن چووم بۆ خزمەتى، وە سلاوم لىكرد، وە مەن يەكەم كەس بووم كە بەسلاوى ئىسلام سلاوم لە پىغەمبەر كرد، فەرمووی: گوتە: (السَّلامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: سلاوت لى بى ئەى پىغەمبەرى خودا!) ئەویش فەرمووی: (وَعَلَيْكَ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ: سلاوو رەحمەتى خودا لەتۆش).

لەپاشا ھەزرەت پېي فەرمووم: (تۆ كىيىتو لەچى ھۆزو تىرمەكىتو چ كارمىت؟).

گوتەم: مەن ئەبو زەپم لەھۆزى غىفارم. جا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كەوام گوت، دەستى درېژكرد، پەنچەكانى گرت بەناو چاوانىيەو سەرى دانەواند، منىش وام ھەست كرد، كە پېغەمبەر لەو رەشبينە كەمەن لەھۆزى غىفارم كە ناسراون بەدزى و جەردەيىيەو، لەدلى خۆما گوتەم: ديارە پېي ناخۆشە كەمەن لەھۆزى غىفارم، ويستم دەستى بگرم، بەلام ئەبوبەكرى ھاوئلى نەيھىشتم، دياربوو كە ئەو باشتەر لەھالى پېغەمبەرى دەزانى. لەپاشا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) سەرى ھەلپرى و بەمنى فەرموو: (لەكەيەو ليرەيت؟). گوتەم: ئەو سىي شەوو سىي رۆزى تەواو مەن ليرەم، فەرمووى: (ئەي كى نان و ئاوى پىت دەدا؟). گوتەم: بىجگە لەئاوى زەمزمە خۆراكى ترم نەبوو، لەگەل ئەو دشا وا قەلەو بووم، چىن چىن و لۆ لۆ گۆشت لەسكەم پەيدا بوو، وە بەھىچ جۆرى ھەستم بەتىنى برسىتى نەكردوو. ھەزرەت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (ئەو پىرۆزە، ئەوئى كە دەيخواتەو ھەم برىتى ئاو دەكەوئ، ھەم برىتى نان دەكەوئ بۆي).

ئەبوبەكر (رەزى خوداى ئى بى) فەرمووى: ئەي پېغەمبەرى خودا! مۆلەت بىفەرموو، با نانى ئەم شەوى لەسەر مەن بى، جا ھەرسىكمان: مەن و پېغەمبەر و ئەبوبەكر پىكەو چووین بۆ مالى ئەبوبەكر، ئەبوبەكر دەرگايەكى كەردەو، بەمشت مېوژى طائىفى بۆدانان، دەستمانكرد بەخواردن لىي، ئەو يەكەم خۆراك بوو كە لەمەككە خواردم، ئىتر ماوئىي لەسەر ئەم بارودۆخە لەمەككە مامەو، پاشان چوومە خزمەتى ھەزرەت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (مەن لە خوداى گەورەو بە سرووش (بە وەحى) بەرەو ولاتى ئاراستە كراوم، كە باخە خورماى زۆرە، بەزەمىنم كە ولاتى يەئزىب بى، دەي ئايا تۆ دەتوانى كە لەجياتى مەن ئايىنى پىرۆزى ئىسلام بەھۆزەكەى خۆت رابگەيەنيت و تۆيش لەسەرئەو بە پاداشى باشى خۆت دەگەيت!).

جامنىش گەپ مەۋەدە چووم بۇلاى ئونەيسى بىرام، گوتى: چىت بەجى كرد؟
 گوتى: ئەۋەم كرد كە موسولمان بووم بىروام بە ئايىنى پىرۋى ئىسلام ھىنا، گوتى:
 منىش ۋا موسولمان بووم باۋەرم ھىنا، بەھىچ جۇرئ لارىم نىيە لەم ئايىنەى تۆ.
 جا پىكەۋە چووين بۇلاى دايكمان ۋا داۋامان لىكرد، كە ئەۋىش ۋەك ئىمە ئىسلام
 قەبوول بكا، ئەۋىش ئىسلام بوو، ۋەگوتى: بەھىچ جۇرئ منىش لارىم نىيە لەم
 ئايىنەى ئىۋە، ۋامنىش موسولمان بووم بىروام كرد، جا بارمانكردو چووينەۋە
 بۇناۋ ھۆزەكەمان، كە ناسراۋە بەھۆزى غىفار، كە بانگەۋازمان لى كردن بۇسەر
 ئايىنى پىرۋى ئىسلام، نىۋەيان موسولمان بوون، ئاگاگەيان كەناۋى ئىمائى كورى
 رەھەسەى ئەل-غىفارى بوو، ئەۋ بەرنوئىزى نوئىژەكانى بۇيان دەكرد.

ۋەنىۋەكەى تىرشىيان گوتىيان: كاتى پىغەمبەر خۇى كۇچى كرد بۇ مەدىنە،
 ئەۋكاتە ئىمەىش موسولمان دەبىن!

جا كاتى پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بىن) تەشرىفى ھات بۇ مەدىنە ۋ كۇچى كرد
 بۇئەۋى، نىۋەكەى تىرى ھۆزى غىفارىش ئىسلام بوون، لەمەدىنە ھۆزى ئەسلەمىش
 ھاتن، گوتىيان: ئەى پىغەمبەرى خودا! برا ھاۋپەيمانەكانمان لەھۆزى غىفار
 لەسەرچى ئىسلام بوون، ئىمەش بەبى چەندو چوون لەسەرئەۋە ئىسلام دەبىن.
 ئىتر ئەۋانىش موسولمان بوون، جا پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (خودا
 لەھۆزى غىفار خۇش بىۋ ھۆزى ئەسلەمىش بىۋەى بكا!). {تاج/۳، زنجىرە: ۵۹،
 ژمارە: ۲۵۰۷ ج/۴. گەۋرەمى كۆمەلئ لەياران}.

۱۷۰۵- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا بَلَغَ أَبَا ذَرٍّ مَبْعَثُ النَّبِيِّ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَكَّةَ، قَالَ لِأَخِيهِ أَنَيْسٍ: ارْكَبْ إِلَى هَذَا الْوَادِي فَاعْلَمْ لِي عِلْمَ هَذَا الرَّجُلِ
 الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ يَأْتِيهِ الْخَبَرُ مِنَ السَّمَاءِ، فَاسْمَعْ مِنْ قَوْلِهِ ثُمَّ انْتِنِي. فَاَنْطَلَقَ الْآخَرُ حَتَّى
 قَدِمَ مَكَّةَ وَسَمِعَ مِنْ قَوْلِهِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أَبِي ذَرٍّ، فَقَالَ: رَأَيْتُهُ يَأْمُرُ بِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ وَكَلَامًا
 مَا هُوَ بِالشَّعْرِ. فَقَالَ: مَا شَفِيتَنِي فِيمَا أَرَدْتُ. فَتَرَوَدُّ وَحَمَلٌ شَنَّةٌ لَهُ فِيهَا مَاءٌ، حَتَّى قَدِمَ
 مَكَّةَ، فَأَتَى الْمَسْجِدَ فَالْتَمَسَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا يَعْرِفُهُ وَكَرِهَ أَنْ يَسْأَلَ

عَنْهُ، حَتَّى أَدْرَكَهُ - يَعْنِي اللَّيْلَ - فَاضْطَجَعَ، فَرَأَاهُ عَلَى، فَعَرَفَ أَنَّهُ غَرِيبٌ، فَلَمَّا رَأَاهُ تَبِعَهُ، فَلَمْ يَسْأَلْ وَاحِدًا مِنْهُمَا صَاحِبَهُ عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أَصْبَحَ، ثُمَّ احْتَمَلَ قُرْبَيْتَهُ وَزَادَهُ إِلَى الْمَسْجِدِ، فَظَلَّ ذَلِكَ الْيَوْمَ وَلَا يَرَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، حَتَّى أَمْسَى فَعَادَ إِلَى مَضْجَعِهِ، فَمَرَّ بِهِ عَلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَقَالَ: مَا أَنَى لِلرَّجُلِ أَنْ يَعْلَمَ مَنْزِلَهُ؟ فَأَقَامَهُ فَذَهَبَ بِهِ مَعَهُ وَلَا يَسْأَلُ وَاحِدًا مِنْهُمَا صَاحِبَهُ عَنْ شَيْءٍ، حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمَ الثَّالِثِ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ، فَأَقَامَهُ عَلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مَعَهُ، ثُمَّ قَالَ لَهُ: أَلَا تُحَدِّثُنِي مَا الَّذِي أَقْدَمَكَ هَذَا الْبَلَدَ؟ قَالَ: إِنْ أُعْطِيتُنِي عَهْدًا وَمِثَاقًا لَتُرْشِدَنِي فَعَلْتُ، فَفَعَلَ، فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ: فَإِنَّهُ حَقٌّ وَهُوَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَإِذَا أَصْبَحْتَ فَاتَّبِعْنِي، فَإِنِّي إِنْ رَأَيْتُ شَيْئًا أَخَافُ عَلَيْكَ قُمْتُ كَأَنِّي أَرِيقُ الْمَاءَ، فَإِنْ مَضَيْتُ فَاتَّبِعْنِي حَتَّى تَدْخُلَ مَدْحَلِي، فَفَعَلَ. فَانْطَلَقَ يَقْفُوهُ، حَتَّى دَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَدَخَلَ مَعَهُ، فَسَمِعَ مِنْ قَوْلِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَسْلَمَ مَكَانَهُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ارْجِعْ إِلَى قَوْمِكَ فَأَخْبِرْهُمْ حَتَّى يَأْتِيَكَ أَمْرِي». فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أَصْرُخَنَّ بِهَا بَيْنَ ظَهْرَانِيهِمْ. فَخَرَجَ حَتَّى أَتَى الْمَسْجِدَ، فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. وَثَارَ الْقَوْمُ فَضْرِبُوهُ حَتَّى أَضْجَعُوهُ عَلَى الْأَرْضِ، وَاتَّى الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَأَكَبَّ عَلَيْهِ، فَقَالَ: وَيْلَكُمْ أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مِنْ غَفَّارٍ، وَأَنَّ طَرِيقَ تَجَارِكُمْ إِلَى الشَّامِ عَلَيْهِمْ؟! فَانْقَدَهُ مِنْهُمْ، ثُمَّ عَادَ مِنَ الْعَدِ بِمِثْلِهَا، وَثَارُوا عَلَيْهِ، فَضْرِبُوهُ، فَأَكَبَّ عَلَيْهِ الْعَبَّاسُ فَانْقَدَهُ. {الحديث: ۶۳۱۲ = ۶۳۲۰ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۴۰۳ = ۳۵۲۲، ۳۸۶۱ فتح الباری}:

ثیبنو عہبباس (رمزای خودایان بی) فہرمووی: ٹہبو زہر کاتئی دہیسیٹ، خودا پیغہمبہری کردووہ بہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہ ٹونہیسی برای دہلئی: ٹادہی سواربہ، بجوؤ بو ٹہم دوئی مہککہیہ، دہنگوباسی ٹہم پیاوہم بو بزانیہ، کہ لہمہککہ پیدابووہو خوئی بہ پیغہمبہر دہزانی، گواہیہ لہ ٹاسمانہوہ ہہوالو باسو خواسی بو دیت، گوئی لہقسہی بگروہ لہپاشا ورمروہ بولام، جا براکہی دہروات تا دہچیٹہ مہککہ، لہوئی گوئی لہفہرمایشٹی حہزرمٹ (دروودی خودای لہسہر بی) دہگریو دہگہرپٹہوہ

بۆلای ئەبو زەرر پېي دەلئ: ئەو پياووم دى، فەرمان دەکا بە رەفتارى بەرزو خووى شيرين و جۆرە قسەيى دەکا، لە شيعرو ھۆنراوہ ناچئ، ئەبو زەرر پيش دەلئ: بەدەردى منت نہ خوارد، ئينجا خوى تویشوو دەکا و کوندەيى ئاو ھەل دەگرئ و دەروا تا دەچيئە مەککە.

لەوى دەچيئە مزگەوت و دەگرئ بۆ پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەلام لەبەرئەوى خوى نايىناسئ و ھەزىش ناکا لەکەسى تر بېرسئ نايەدوژيئەو، دەمىنيئەو تاشەو دادئ، جا رادەکشئ، ەلى دەيىنيئ و دەزانئ کە ئەمە غەريبەو نامۆيە پېي دەلئ: نابەلەدى؟ دەلئ: بەلئ، خەلکى ئيرەنيم، ئيتەر ەلى خولکى دەکا و ئەويش شوپنى دەکەوئ و دەچنەو بۆ مائەو، ئەو شەو کەسيان پرسیار لەکەسيان ناکن کەتۆ کيئت و کئ نيت و چ کارەيت و چ کارەنيت، کە رۆژ دەبيئەو ئەبو زەرر کوندەو تویشوو ەلى خوى ھەل دەگرئ و دەچيئەو بۆ مزگەوت، ئەو رۆژەيش تا ئيوارئ دەمىنيئەو پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) نابىنى، کە شەوى بەسەردا ھات دەچيئەو لەجىگەى دوئ شەوى خویا پال دەکەويئەو ەلى کورئ ئەبو طاليب ديئەو بۆلای و دەلئ: ئەو چيە، ھيشتا ئەم پياوہ خانە خويکەى خوى نا ناسيئەو؟ جا ھەلئ دەستيئ و لەگەلئ دەچيئەو بۆ مائى ەلى و ئەو شەو ەليان کەسيان پرسیارى ھيچ شتئ لەکەسيان ناکن، رۆژى سيئەم ديسانەو ەلى ديئەو ھەلئ دەسيئەو دەيباتەو، ئەو جار ەلى دەلئ: ئەرى پيئ ناليئت تۆ بۆچى ھاتووئ و منەى چى دەکەيت؟ ئەويش دەلئ: ئەگەر گفتم پەيمانم بەدەيتئ، کە رابەریم دەکەيت ئەوا پيئ دەليئم کە بۆچى ھاتووم، ئەويش بەلئنى ئەوئ پيئ دەدات، جا ئەويش پېي دەلئ: کە بۆچى ھاتوو و ەودالئ دواى چيە، ەلى دەلئ: ئەوئ کە ژنەوتووتە لەم بارەيەو راستەو دروستەو ئەو پياوہ بەراستى فرستادەو پيغەمبەرى خودايە، کەوايە بەيانى لەشوينى منەو وەرە، ئەگەر شتيكى وام بينى کە زيان و مەترسى ھەبوو بۆ تۆ ئەو دەو ەستم لەپال ديوارىکا، گوايا دەست بەئاو دەگەيەنم، تۆش دوور بەدوور چاوەرپوانم بکە، جا کە لەوجىگەيە دەستم کرد

بەرۋېشتىن ديسان شوپىنم بىكەۋەرەۋە، تامن چوۋمە كۆپۈە تۆيش لەدوامەۋە ۋەرە ژوورەۋە، ئەۋىش ۋادەكا، لەدۋايەۋە دەرۋا تا دەچنە لای پېغەمبەر ۋەبۇ زەر گۆى لە فەرمايشتەكانى دەگرئ ۋ ھەر لەۋىدا ئىسلام دەبى، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پىي دەفەرەمۆى: (بچۆرەۋە بۇ ناو ھۆزەكەت ۋ قسەيان بۇ بىكە ۋ ھەۋالىيان پى بدە، ھەتا فەرمانى خۆمت بۇ دى، ئەۋجا ۋەرەۋە بۆلام. ئەبۇ زەر دەئى: بەۋ خودايەى كە گيانى من ۋالەدەستى تەۋانايى ئەۋدا، بانگەۋازى ۋشەى يەكتايى خودا، لەناو جەرگەى كۆمەلەكەيانا، بەبى پەرۋا بەدەنگىكى بەرز ھەل دەدەم. جا ئەبۇ زەر (رەزى خودای ئى بى) دەردەچى ۋ دەرۋا تادەچىتە مزگەۋت ۋ لەۋى بەھەمو ۋىزى خۆى بانگەۋاز ھەل دەداۋ دەئى: {أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ} : شايەتى دەدەم كەھەر خودا خۆى خودای راست ۋ دروستە ۋ جگە لەيەزدانى پاك خودای تر نىيە، ئەگەر گرىمان كەسى بلى خۋاى تر ھەيە درۆيە، ۋەشايەتیش دەدەم كە موحەممەد پېغەمبەر ۋ رەۋانەكرای خودايە).

ئىتر كەئەبۇ زەر ۋادەئى، ھۆزى بت پەرست بۆى ھەل دەستى ۋ دەچنە ۋىزەى ۋ تىرو پىرى دەكوتى ۋ شل كوتى مەرگى دەكەن، تا رايدەخەن ۋ لەگولۇ گۆى دەخەن! تا عەبباس دەچى ۋ خۆى دەدا بەسەریداۋ دەئى: خانە خراپىنە! ئەدى خۆتان نازانن كە ئەمە لەھۆزى غىفارە ۋ غىفارىيە، رىگەى بازىرگانى خۆشتان كەدەچن بۇ شام بەسەر ئەۋ ھۆزەدا تى دەپەرئ!

جا بەم شىۋەيە عەبباس ئەبۇ زەر رزگار دەكا لەدەستىان لەپاشا لەرۋزى دۋايشدا ھەرۋا دەكاتەۋە ۋ ئەۋانىش پەلامارى دەدەنەۋە ديسانەۋە سەرۋ گۆيلاكى دەكوتەۋە ۋ جەزەبەى دەدەنەۋە، ھەمدىسان عەبباس خۆى دەداتەۋە بەسەرپاۋ رزگارى دەكاتەۋە لەدەستىان). {تاج/۳، زنجىرە: ۵۹، ژمارە: ۳۵۰۷ ج/۴ = باسى كەرەبى كۆمەلەى لەپارانى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)} .

۱۳۰۱) باسی گه وره یی نه بو مووسای نه شعهری (رهزای خودای لی بی). (۶۳۵۵-۶۳۵۶)
بَاب: فِي فَضَائِلِ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۰۶- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ نَازِلٌ بِالْجِعْرَانَةِ بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ، وَمَعَهُ بِلَالٌ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ أَعْرَابِيٌّ، فَقَالَ: أَلَا تُنَجِّزُ لِي يَا مُحَمَّدُ مَا وَعَدْتَنِي؟ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَبْشِرْ». فَقَالَ لَهُ الْأَعْرَابِيُّ: أَكْثَرْتُ عَلَى مَنْ أَبْشِرُ. فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى أَبِي مُوسَى وَبِلَالٍ كَهَيْئَةِ الْغُضْبَانِ، فَقَالَ: «إِنَّ هَذَا قَدْ رَدَّ الْبُشْرَى فَأَقْبَلَا أَنْتُمَا». فَقَالَا: قَبِلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ. ثُمَّ دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَدَحٍ فِيهِ مَاءٌ، فَغَسَلَ يَدَيْهِ وَوَجْهَهُ فِيهِنَّ وَمَجَّ فِيهِ ثُمَّ قَالَ: «اشْرَبَا مِنْهُ، وَأَفْرِغَا عَلَى وُجُوهِكُمَا وَتُحُورَكُمَا وَأَبْشِرَا». فَأَخَذَا الْقَدَحَ، فَفَعَلَا مَا أَمَرَهُمَا بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَنَادَتْهُمَا أُمُّ سَلَمَةَ مِنْ وَرَاءِ السِّتْرِ: أَفْضِلَا لَأُمُّكُمَا مِمَّا فِي إِيْنَاكُمَا، فَأَفْضَلَا لَهَا مِنْهُ طَائِفَةً. {الحديث: ۶۳۵۵ = ۶۳۶۴ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۵۹۴ = ۴۳۲۸، ۱۸۸، ۱۹۶} :

نه بو مووسای نه شعهری (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: له خزمه تی پیغه مبهرا بووم، له جیعرانه دابه زیبوو، که جیعرانه وا له نیوانی مه که کی پیروزو مه دینه ی نازداردا، بیلالیسی له خزمه تا بوو، عاره بیکی دهشته کی هاته خزمه تی، گوتی: نه ی موحه ممه د! گفتت پیم داوه، که له م تالانییه به شم بدهیت، کوا گفته که ت؟ پیغه مبهرا (دروودی خودای له سر بی) فهرمووی: (موژده بی له تو). نه ویش گوتی: زورت پی گوتووم موژده بی له تو! پیغه مبهرا (دروودی خودای له سر بی) وهک که سی دلگیر بی له قسه که ی کابرا، رووی کرده نه بو مووسا و بیلال و فهرمووی: (خو دیتان نه مه موژده ی ناوی و دایه وه به سهرما، چونکه نرخ ی نازانی، ده ی نیوه نه موژده یه و مر بگرن بو خو تان). نه وانیش گوتیان: قوربان! نیمه قه بو و لمانه.

جا پیغه مبهرا (دروودی خودای له سر بی) داوای جامی ناوی کردو هه ردوو ده ست و دهم و چاوی خو ی تیا شو ردو قومی ناوی هه لگرت و له ده می خو ی و مر داو تفانیه وه ناو

جامەكەو، ئەوجا بە ئىمەى فەرموو: (لىيى بخۆنەوۋە لىيى بېرژىنن لەدەم و چاۋو سىنگو بەرۆكى خۆتان، وە موژدەبى لىتان).

ئەوانىش جامەكەيان ئى وەرگرت و فەرمانەكەى پىغەمبەريان بەجى ھىنا، ئوم سەلەمەيش (رەزاي خوداي ئى بى) كە ھاوسەرى پىغەمبەرە، لەپشتى پەردەو، بانگى ئى كردن: لەئاۋى جامەكەتان بەشى ئەم دايكى خۆشتانە بەيلنەو. ئەوانىش چۆرىكىيان تىادا ھىشتەوۋە بۆى). { تاج/۳، زنجیرە: ۶۳، ژمارە: ۳۵۲۷ ج/۴ = باسى ئەبو موساۋ ئەبو عامىر }.

روونكردنهوه:

ئەم فەرموودەيەيش بەلگەيەكى گەورەو روۋشنە لەسەر ئەم بابەتانە، وەك لە شەرھەكانا دەفەرەمۆ:

۱- وەلام نەدانەوۋەى پياۋى نەقام و پىشتگوى خستنى، مەگەر لەكاتى پىويستدا.

۲- موژدەى خۆشى پى دان سوننەتە.

۳- بەلگەيەكى گەورەيە لەسەر خۆ پىرۆزكردن و خۆ موفەرك كردن بە شوپنەوارى پياۋچاكان و شتى وا سوننەتەو دوورە لە بىدەعت، وە ئەمەيش مەرج نىيە، وەك ھەندى كەس دەللىن، تايبەت بى، بە شوپنەوارو ئاكارى پىغەمبەرەنەو، بەلكوۋ دروستە خۆ پىرۆزكردن بەشوپنەوارى ھەموو پياۋ چاكى بەمەرجى پياۋ چاك بى.

۱۳۰۲) باسى گەورەيى ئەبو موساۋ ئەبو عامىرى ئەشەرى (رەزاي خودايان ئى بى). (۶۳۵۵ - ۶۳۵۶)

باب: فِي فَضَائِلِ أَبِي مُوسَى وَأَبِي عَامِرٍ الْأَسْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)

۱۷۰۷- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: لَمَّا فَرَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ حُنَيْنٍ بَعَثَ أَبَا عَامِرٍ عَلَى جَيْشٍ إِلَى أَرْطَاسٍ، فَلَقِيَ دُرَيْدَ بْنَ الصَّمَّةِ، فَقَتَلَ دُرَيْدَ بْنَ الصَّمَّةِ، وَهَزَمَ اللَّهُ أَصْحَابَهُ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: وَبَعَثْنِي مَعَ أَبِي عَامِرٍ، قَالَ: فَرُمِيَ أَبُو

عَامِرٍ فِي رُكْبَتِهِ، رَمَاهُ رَجُلٌ مِنْ بَنِي جُشَمٍ بِسَهْمٍ، فَأَثْبَتَهُ فِي رُكْبَتِهِ فَانْتَهَيْتُ إِلَيْهِ، فَقُلْتُ: يَا عَمُّ مَنْ رَمَاكَ؟ فَأَشَارَ أَبُو عَامِرٍ إِلَى أَبِي مُوسَى فَقَالَ: إِنَّ ذَلِكَ قَاتِلِي تَرَاهُ، ذَلِكَ الَّذِي رَمَانِي، قَالَ أَبُو مُوسَى: فَقَصَدْتُ لَهُ فَأَعْتَمَدْتُهُ فَلَحَقْتُهُ، فَلَمَّا رَأْنِي وَلَّى عَنِّي ذَاهِبًا فَاتَّبَعْتُهُ، وَجَعَلْتُ أَقُولُ لَهُ: أَلَا تَسْتَحْيِي؟ أَلَسْتُ عَرَبِيًّا؟ أَلَا تَتُبْتُ؟ فَكَفَّ، فَالْتَقَيْتُ أَنَا وَهُوَ، فَاخْتَلَفْنَا أَنَا وَهُوَ ضَرْبَتَيْنِ، فَضَرَبْتُهُ بِالسَّيْفِ فَقَتَلْتُهُ، ثُمَّ رَجَعْتُ إِلَى أَبِي عَامِرٍ فَقُلْتُ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ قَتَلَ صَاحِبَكَ. قَالَ: فَانْزِعْ هَذَا السَّهْمَ، فَنَزَعْتُهُ، فَتَرَا مِنْهُ الْمَاءَ، فَقَالَ: يَا ابْنَ أَخِي انْطَلِقْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَقْرِئْهُ مِنِّي السَّلَامَ، وَقُلْ لَهُ: يَقُولُ لَكَ أَبُو عَامِرٍ: اسْتَغْفِرْ لِي. قَالَ: وَاسْتَغْمَلْنِي أَبُو عَامِرٍ عَلَى النَّاسِ، وَمَكَثَ يَسِيرًا، ثُمَّ إِنَّهُ مَاتَ، فَلَمَّا رَجَعْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَخَلْتُ عَلَيْهِ، وَهُوَ فِي بَيْتٍ عَلَى سَرِيرٍ مُرْمَلٍ وَعَلَيْهِ فِرَاشٌ، وَقَدْ أَثَّرَ رِمَالُ السَّرِيرِ بِظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَنَبِيهِ، فَأَخْبَرْتُهُ بِخَبْرِنَا وَخَبَرِ أَبِي عَامِرٍ، وَقُلْتُ لَهُ، قَالَ: قُلْ لَهُ يَسْتَغْفِرْ لِي. فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَاءٍ فَتَوَضَّأَ مِنْهُ، ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبِيدِ أَبِي عَامِرٍ»، حَتَّى رَأَيْتُ بَيَاضَ إِبْطِيهِ، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ مِنَ النَّاسِ». فَقُلْتُ: وَلِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَاسْتَغْفِرْ. فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ ذَنْبَهُ وَأَدْخِلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَدْخَلًا كَرِيمًا». قَالَ أَبُو بُرْدَةَ: إِحْدَاهُمَا لِأَبِي عَامِرٍ، وَالْأُخْرَى لِأَبِي مُوسَى. {الحديث: ٦٣٥٦ = ٦٣٦٥ فم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري/٤، رقم: ١٥٩٠ = ٤٣٢٣، ٢٨٨٤، ٦٣٨٣ فتح الباري} :

ئەبو بورده فەرمووی: باوکم ئەبو مووسای ئەشعەری (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: کاتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەغەزای حونەین ئی بووه، ئەبو عامیری مامەمی کرد بەسەرکردهی لەشکریک و ناردی بو دۆلی ئەوتاس، لەوی بەرهنگاری دورەیدی کوپی صیممه دەبن، وه دورەید خوئی کوژراو هاوڕێکانی لەسایە خوداوه لەشەرەکه‌دا دەشکێن و هەڵدین.

ئەبو موسسا (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرموۋى: مەنىش بەفەرمانى پېغەمبەر (دروۋدى خۇداي لەسەر بى) لەگەل ئەبو عامىردا چووم بۆ ئەم غەزايە، لەشەرەكەدا كابرەيەكى بەنى جەشەمى، تىرىكى لە ئەژنۆي ئەبو عامىردا، تىرەكە تىيى ھەلچەقى و لە ئەژنۆيدا جىگىربوو، مەنىش خۆم گەياندە لاي مامەم و پىم گوت: مامە كى ئەم تىرەي پىۋەنەي؟ ئەۋىش ئامازەي بۆم كىردو گوتى: ھۆ ئەو پىاۋە بكوژى مەنە، مەنىش نىشتە سەرى و گىرمەۋە، كەھەستى پىم كىردو مەنى بىنى رايكرد، مەنىش شوپىنى كەۋتەم و خۆش تانەم ئى دەدا و پىم دەگوت: ئەۋە شەرم ناكەي وا رانەكەيت، ديارە عەرەب نىت بۆيە لەكۈشتەن دەرستى و رادەكەيت، ئەگەر مەردى بوەستە بۆم، ئەۋىش شەرم گىرتى و ۋەستا، ئىتر بە شەمشىر بەربوۋىنە يەكترى، مەن ئەۋم كۈشت بەشەمشىر!!

ئەۋجا گەرامەۋە بۆلاي ئەبو عامىر و پىم گوت: مامە! كابرەي تۆي وا لىكرد، خۇدا لەكۆلى كىردەۋە و بەشەمشىر كۈشتەم. فەرموۋى: ئادەي ئەمجا ئەم تىرە لە ئەژنۆم دەرگىشە، كاتى تىرەكەم لە ئەژنۆي دەرگىشا، لەجىي تىرەكەۋە ئاۋى لىنجى ئى ھات!

جا ئەبو عامىر فەرموۋى: سالاۋم رابگەيەنە بە پېغەمبەرى خۇدا، ۋە عەرزى بىكە: ئەبو عامىر عەرزى دەكردى كە داۋاي لىخۆشبوۋنى لەخۇدا بۆ بىكەي. فەرموۋى: ئەبو عامىر مەنى لەجىي خۆي كىرد بەسەر لەشكرو پاش كەمى عەمرى ھەقى بەجىي ھىناۋ مرد (رەزىي خۇداي ئى بىن).

كاتى گەرامەۋە چوومە خىزمەتى ھەزرىت (دروۋدى خۇداي لەسەر بى) لەمالى خۆي بوو، لەسەر تەختى بوو، رايەللى تەختەكە بە پوۋشى پەلكە خورما چىنرابوو، ئەۋەي كە پىيى بلىيى رايەخو بەرەۋ شتى وا بەسەريەۋە نەبوو، پەلكە خورماكانى رايەللى چارپايەكە چەقىبوۋنە پىشتو ھەردوۋ لاتەنىشتى پېغەمبەر، شوپىن شىرىتى تەختەكە، ۋەك نەخش نەخشابوو، جا دەنگو باسى خۇمان و باسو خواسى ئەبو

عامىرم بۆي گىرپايەو، ئەو دەيشم بۆي گىرپايەو كە ئەبو عامىر داواي كردبوو لىي كەبۆي بيارپتەو.

جا حەزەرت (دروودى خوداي لەسەر بى) داواي ئاوي كردو دەسنويژى پى گرتو هەردوو دەستى خۆي ئەو دەندە هەلپرى هەتا سپىدەي هەردوو بنباخەلى دەرگەوتن. ئەو جا فەرمووي: دەستى كرد بەنزاكردن و فەرمووي: (خودايە! خۆش بە لەبەندە بچكۆلەكەي خۆت لە ئەبو عامىر، ئەي خودايە! لەرپۆژى دوا رۆژدا، لەسەر ووي زۆر لە دروستكراواني خۆتەو دايبنى!).

منيش عەرزىمكرد: قوربان! دەبفەرموو بۆ منيش داواي لى بووردن و لىخۆشبوون بكە، فەرمووي: (خودايە! لە گوناھى عەبدوللای كورپى قەيس خۆش بەو، لەرپۆژى قىامەتا، لە پاىەيەكى بەرپىزدا دايبنى!).

ئەبو بورردە فەرمووي: نزاى يەكەم كە پىغەمبەر كردى، بۆ ئەبو عامىرى كرد، نزاى دوو دەميش كە پىغەمبەر كردى، بۆ ئەبو مووساى كرد. {تاج/٣، زنجيرە: ٦٣، ژمارە: ٣٥٢٧ ج/٤ = باسى ئەبو مووسا و ئەبو عامىرى ئەشعەرى}.

روونكر دىنەو:

ئەم بەھرانە لەم فەرموودەيە وەر دەگيرين:

١- لەكاتى نزاكردندا دەست هەلپرىن سوننەتە. نەو دەوى دەفەرموي: ئەو دەوى كە ئىمامى ئەنەس دەفەرموي: پىغەمبەر، لەسە شويندا، لەكاتى نزاى دەستى هەلپرىو بەس، ئەو ئەنەس بەس لەسە شويندا ديويىتى كە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) دەستى هەلپرىو، دىنا، ساخ بۆتەو كە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لەكاتى نزاى لە (٢٠) شوين زياتردا، دەستى هەلپرىو. {بىروانە: ژمارە: ١١٥٨ لەپىشەو رابورد}.

٢- لەكاتى نزاكردندا دەستى نوژ سوننەتە.

١٢٠٢) باسی گەوردی نەبو هورەیرە، کە دەوسییه، واتە: لەھۆزی دەوسە (رەزای

خودای لی بی). (٦٣٤٦ - ٦٣٥٠)

باب: فِي فَضْلِ أَبِي هُرَيْرَةَ الدَّوْسِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

١٧٠٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ أَدْعُو أُمِّي إِلَى الْإِسْلَامِ، وَهِيَ مُشْرِكَةٌ. فَدَعَوْتُهَا يَوْمًا فَاسْمَعْتَنِي فِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا أَكْرَهُ، فَاتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنَا أَبْكِي، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ أَدْعُو أُمِّي إِلَى الْإِسْلَامِ، فَتَأْبَى عَلَيَّ، فَدَعَوْتُهَا الْيَوْمَ، فَاسْمَعْتَنِي فِيكَ مَا أَكْرَهُ، فَادْعُ اللَّهَ أَنْ يَهْدِيَ أُمَّ أَبِي هُرَيْرَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ اهْدِ أُمَّ أَبِي هُرَيْرَةَ». فَخَرَجْتُ مُسْتَبْشِرًا بِدَعْوَةِ نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَلَمَّا جِئْتُ فَصِرْتُ إِلَى الْبَابِ، فَإِذَا هُوَ مُجَافٌ، فَسَمِعْتُ أُمِّي خَشْفَ قَدَمَيَّ، فَقَالَتْ: مَكَانَكَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، وَسَمِعْتُ خَضْخَضَةَ الْمَاءِ، قَالَ: فَاغْتَسَلْتُ وَلَبِسْتُ دِرْعَهَا، وَعَجَلْتُ عَنْ خِمَارِهَا، فَفَتَحَتِ الْبَابَ، ثُمَّ قَالَتْ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. قَالَ: فَرَجَعْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَاتَيْتُهُ وَأَنَا أَبْكِي مِنَ الْفَرَحِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَبْشِرْ، قَدْ اسْتَجَابَ اللَّهُ دَعْوَتَكَ، وَهَدَى أُمَّ أَبِي هُرَيْرَةَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، وَقَالَ: خَيْرًا. قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! ادْعُ اللَّهَ أَنْ يُحِبِّبَنِي أَنَا وَأُمِّي إِلَى عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَيُحِبِّبَهُمُ إِلَيْنَا. قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ حَبِّبْ عَبْدَكَ هَذَا (يَعْنِي أَبَا هُرَيْرَةَ) وَأُمَّهُ إِلَى عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ، وَحَبِّبْ إِلَيْهِمُ الْمُؤْمِنِينَ»، فَمَا خُلِقَ مُؤْمِنٌ يَسْمَعُ بِي وَلَا يَرَانِي إِلَّا أَحَبَّنِي. {الحديث: ٦٣٤٦ = ٦٣٥٤ فم}:

ئەبو هورەیرە (رەزای خودای لی بی) فەرمووی: دایکم بپەرست بوو، دەمویست کە ئیسلامی بکەم، ملی نەدەدا، جا روژی دام بەگوێیدا کە موسوڵمان ببی، کەچی قسە ناشرینی بە پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) گوت: منیش زۆرم پی ناخۆش بوو، بەگریان چووم بو خزمەتی، حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بی) عەرزیم کرد، ئەه پیغمبەری خودا! ماوەیەکە دەمەوی دایکم موسوڵمان بکەم، بەلام مل نادا، ئەمروو رووم لینا کە موسوڵمان ببی، بەلام بەگوێی نەکردم و سەرەرای ئەوەش قسە

ناخۆشى بەتۆگوت، كە زۆرم پى ناخۆشە، جا لەخودا داوايكە كە رىگەى راستى پى نىشان بدا، فەرمووى: ئەى خودايە! رىنموونى دايكى ئەبو ھورەيرە بكە).

جا منىش بەدلىكى خۆشەو بەھۆى نزاكەى پىغەمبەرەو بەرامەو، كە گەيشتمە بەردەرگا، روانىم دەرگاگە داخراو، دايكەم گووى لەدەنگو خىپەى پىم بوو، فەرمووى: ئەى ئەبو ھورەيرە! لەجىي خۆت بوەستە، لەھەمان كاتا گويم لە خورەو شلپە شلپى ئاو بوو. گوتى: تەمەز ئەمە خۆى دەشۆرى، لەپاشا بەپەلە كراسەكەى لەبەرکردو دەرگاگەى كەردەو، لەخۆشيانا لەبىرى چوو بوو سەرپۆشەكەى بداتەو بەسەر خۆيدا، ئىنجا دايكەم موسولمان بوونى خۆى رىناگەياندو فەرمووى: ئەى ئەبو ھورەيرە! {أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ: شايەتى دەدەم بەزبان و بەدەم، بەدل باوەر دەكەم، كەھىچ خودايى نىيە يەزدانى پاك نەبى، وە گەواھو شايەتى دەدەم بە دەم و بە زىبان و بەدل باوەر دەكەم كە موخەمەد بەندەو پىغەمبەرى ئەو}.

ئىتر منىش بەدلىخۆشى گەرامەو بەلای پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەلام لەخۆشيانا دەستم كرد بەگرىان، گوتەم: ئەى پىغەمبەرى خودا! موزدەت لى بى، خودا دووعا و نزاكەى تۆى گىراكرد، دايكەم لەسايەى خوداوە موسولمان بوو، رىي ھەقى گرت.

جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ستايش و سوپاسى جوانى خوداى كردو گەلى قسەى باشى كرد. گوتەم: ئەى پىغەمبەرى خودا! بپارپەرەو لەخودا كەمن و دايكەم، لەلای موسولمانانى بەندەكانى خۆى خۆشەويست بكاو ئەوانىش لەلای ئىمە خۆشەويست بكا. فەرمووى: ئەى خودايە! ئەم بەندۆكە، بەندە بچكۆلەى خۆت لەگەل دايكى ھەردووكان خۆشەويست بكە لەلای موسولمانانى بەندەكانى خۆت، وە موسولمانانىش خۆشەويست بكە لەلای ئەوان!

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: بۆیە ئەوێ موسولمان بێ و ناوی من ببیستی، منی خوێش دەوی، باخوێشم نەبینی و ھەر لەدوور دەوێ ناوم ببیستی).
{تاج/۳، زنجیرە: ۶۲، ژمارە: ۳۵۲۲ ج/۴ = باسی ئەبو ھورەیرە}.

۱۷۰۹- عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: أَلَا يُعْجِبُكَ أَبُو هُرَيْرَةَ جَاءَ فَجَلَسَ إِلَى جَنْبِ حُجْرَتِي، يُحَدِّثُ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُسْمِعُنِي ذَلِكَ، وَكُنْتُ أَسْبَحُ، فَقَامَ قَبْلَ أَنْ أَقْضِيَ سُبْحَتِي، وَلَوْ أَدْرَكْتُهُ لَرَدَدْتُ عَلَيْهِ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَكُنْ يَسْرُدُ الْحَدِيثَ كَسَرْدِكُمْ. قَالَ: ابْنُ شَهَابٍ، وَقَالَ ابْنُ الْمُسَيَّبِ: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: يَقُولُونَ: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَدْ أَكْثَرَ وَاللَّهُ الْمَوْعِدُ، وَيَقُولُونَ: مَا بَالُ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ لَا يَتَحَدَّثُونَ مِثْلَ أَحَادِيثِهِ، وَسَأُخْبِرُكُمْ عَنْ ذَلِكَ: إِنَّ إِخْوَانِي مِنَ الْأَنْصَارِ كَانَ يَشْغَلُهُمْ عَمَلُ أَرْضِيهِمْ، وَإِنَّ إِخْوَانِي مِنَ الْمُهَاجِرِينَ كَانَ يَشْغَلُهُمُ الصَّفْقُ بِالْأَسْوَاقِ، وَكُنْتُ أَلْزَمُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى مِلِّ بَطْنِي، فَأَشْهَدُ إِذَا غَابُوا، وَأَحْفَظُ إِذَا نَسُوا، وَلَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا: «أَيُّكُمْ يَبْسُطُ ثَوْبَهُ فَيَأْخُذُ مِنْ حَدِيثِي هَذَا ثُمَّ يَجْمَعُهُ إِلَى صَدْرِهِ فَإِنَّهُ لَمْ يَنْسَ شَيْئًا سَمِعَهُ؟» فَبَسَطْتُ بُرْدَةً عَلَى حَتَّى فَرَعْتُ مِنْ حَدِيثِهِ ثُمَّ جَمَعْتُهَا إِلَى صَدْرِي، فَمَا نَسِيتُ بَعْدَ ذَلِكَ الْيَوْمَ شَيْئًا حَدَّثَنِي بِهِ، وَلَوْلَا آيَاتَانِ أَنْزَلَهُمَا اللَّهُ فِي كِتَابِهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا حَدَّثْتُ شَيْئًا أَبَدًا: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى) إِلَى آخِرِ الْآيَتَيْنِ). {الحديث: ۶۳۴۹ = ۶۳۵۸ فم. تجريد البخاري/۴، رقم: ۱۴۲۷ = ۳۵۶۸، ۳۵۶۷. أبو داود. العلم: ۳۶۵۵. تحفة الأشراف: ۱۶۶۹۸}.

عورە (رەحمەتی خودای ئی بن) فەرمووی: عایشە پوورم (رەزای خودای ئی بن) پێی فەرمووم: تەماشای ئەبو ھورەیرە ناکەم چەند سەیرە، ھاتووێ لەپال ھۆدەکەمنا دانیشتووێ فەرمووێ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەگێرێتەو، دەنگیش ھەڵ دەبرێ، تەمەن گویم ئی بن. {ژمارە: ۱۵۸۳}.

عایشە فەرمووی: من لەوکاتەدا نوێزی سوننەتەم دەکرد، ھەتا نوێژەکەم تەواوکرد ئەو رویشتبوو، دەنا بەرپەرچەم دەدایەوێ تێم دەگەیاندا: کە پێغەمبەر

(دروودی خودای لەسەر بێ) لەقسەکردنا وەك ئیو بەپەلە نەبوو، نەیدەدا بەسەرپەکا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وا بەشێنەیی و لەسەرخۆ، بە روونی و روانی فەرماشتی دەفەرموو، ئەگەر کەسێ بیویستبایە قسەکانی بژمێرێ، بە ئاسانی دەبژماردن. {تەجرید/٤، ژمارە: ١٤٢٧}.

ئێبنو شێهاب، کە ناسراوە بەزوهری، فەرمووی: ئێبنولوسەییەب فەرمووی: ئەبو هورەیرە (ڕەزای خودای گەورەیی ئی بێ) فەرمووی: دەلێن: ئەبو هورەیرە فەرموووە زۆر دەگێڕێتەو، وادەیی من و وادەیی ئەوان دیوانی خودایی، کە لەوێ راست و درۆ دەردەکەوێ و دەردەکەوێ کەکی لەسەر حەقە، پێم دەلێن: ئەو بۆ کۆچکاران و یاریدەدەران بەقەد تۆ حەدیث و فەرموودەیی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ناگێڕنەو؟ دەو خۆم پێتان بلێم کە ئەمە بۆ وایە، چونکە برا یاریدەدەرهکانمان خەریکی خۆش کردنی زهوی و زارو فەلایی بوون و برا کۆچکارەکانیشمان خەریکی سەودا و ئالو وێلی ناوبازار بوون، بەلام من، بەنانه سکی، دەلکام بە پێغەمبەرەو و خەزمەتی ئەوم بەرنەئەدا، ئەوانیش لەوێ نەبوونایە من هەر لەخەزمەتیا دەبووم، گەلێ شت هەبوو ئەوان دەستیان نەدەپەرژا لەبەری بکەن، لەبەرئەو لەبیریان دەچوو، بەلام من مەودام هەبوو، لەبەرم دەکردو بەباشی روانم دەکرد، سەرەرای ئەوەیش، هۆیکەکی گەرنەتر هەیه: رۆژی حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (کامتان دەیهوێ کە فەرموودەیی من وەرگیری و لەبیری نەچیتەو، بە جەلەکانی دابخات و لەم فەرموودانەیی منی تێبکا و لەپاشا کە من ئی بوومەو لەقسەکردن، جەلەکی کۆبکاتەو و بینییت بەسینگیهو، ئێتر هەر فەرموودەیی لەمن ببیستی قەت لەبیری ناچێ).

ئەبو هورەیرە فەرمووی: جامنیش بەرماڵیکم بەسەرشانەو بوو، رام خست هەتا لە فەرماشتهکەیی ئی بۆو، ئینجا چمکەکانی بەرماڵەکم کۆکردەو و گرتەم بەسینگ و بەرۆکمەو، ئێتر لەورۆژ بەدواو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەرچی فەرمووبی پێم، فەرماوێم نەکردوو و قسەیی ئەوم لەبیرنەچوو!

له بهر ئەم دوو ئایه تهش نهیئ که خودا له نامه ی خویدا ناردوونی، بپرای بپرای هیچ فەر موودیه کم نه ده گیرایه وه، ئەمەیش ئەو دوو ئایه تانه یه:

{ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ، إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ - البقرة - ۲ / ۱۵۹ - ۱۶۰ }:

واته: بهراستی ئەو زانیانه که ئەو ئایهت و بهلگه روژنانه دهشارنه وه، که ئیچه نازلمان کردوون بۆ شارەزا کردنی بهرە ی ئادەم بۆ ریگه ی راست، پاش ئەوه ی که زۆر به جوانی به پیی پیداو یست و شوین، روژنمان کردنه وه له ته وراتا، که نامه ی خودایه، تا ئەو خه لکه تی بگهن. بهراستی ئەم به ناو زانیانه، ئەم جوړه مالووم و قه شه هه ق هه شارده رانه هه موویان خودای گه وره خوی له عنهت و نه فره تیان لی دهکا، وه هه روه ها نه فرینکه رانی تریش له عنهت و نه فرینیان لی دهکهن، وهک فریشه کانی خوداو پیاوani سهر به نایین، مه گهر نه وانیه یان که په شیمان ببنه وه له شارده وه ی زانستی نایینی. وه خوو ره وشت و رهفتار و کرداری خویان چاک بکهن، وه شته هه شارده روه که یان ئاشکرا کردو ده ریان بپری، ته نیا نه مانه یان ته و به و په شیمان بوونه وه یان لی گیرا دهکهم، چونکی من ته و به و په شیمانی به نده ی ته و به کاری په شیمانی خۆم قه بوول دهکهم، من له هه موو که سی میهره بیانترم بۆ به نده ی خۆم. { تاج/۳، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۲۵۲۱ ج/۴ } + { تاج/۳، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۳۳۵۳ ج/۴ = چاپی چواره م } . گه وره یی جه عفه ری کوری نه بو طالیب.

۱۳۰۴) باسی گه وره یی نه بو دو جانه: سه ماکی کوری خه ره شه (رهزای خودای لی

بی). (۶۳۰۳)

باب: فِي فَضْلِ أَبِي دُجَانَةَ سَمَّالِ بْنِ حَرْشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۱۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخَذَ سَيْفًا يَوْمَ أُحُدٍ، فَقَالَ: «مَنْ يَأْخُذْ مِنِّي هَذَا؟» فَبَسَطُوا أَيْدِيَهُمْ، كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ يَقُولُ: أَنَا، أَنَا.

قَالَ: «فَمَنْ يَأْخُذْ بِحَقِّهِ»؟ قَالَ: فَأَحْبَبَ الْقَوْمُ، فَقَالَ سِمَاكُ بْنُ خَرْشَةَ أَبُو دُجَانَةَ: أَنَا آخُذُهُ بِحَقِّهِ. قَالَ: فَأَخَذَهُ فَفَلَقَ بِهِ هَامَ الْمُشْرِكِينَ. {الحديث: ۶۳۰۳ = ۶۳۱۱ فم}:

ئەنەسەسى كۆرۈ مالىك (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرەموۋى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لەرۋۇزى غەزەزى ئوحووددا، شەمشىرىكى ھەلگرتو فەرەموۋى: (كى ئەمەم ئى وەردەگرى؟).

ھەموۋىيان دەستىيان بۇى درىژ كەردو ھەركەسە دەيگوت: من، من، فەرەموۋى: (بەلام كى بەمەر جى ئەو وەرى دەگرى كەھەقى خۇى پى ئەدا؟).

ئىتر كۆرگەل كەشەنەو، بەلام ئەبو دوجانە: سىماكى كۆرى خەرەشە، فەرەموۋى: ئەى پېغەمبەرى خۇدا! من وەرى دەگرم و ھەقى خۇى دەدەمى. فەرەموۋى: جا ئەبو دوجانە شىرەكەى وەرگرتو كەللەى بىتەرستەكانى پى يەكالا دەكرەدەو شەقۇپەق دەكرەدا. {تاج/۳، زنجىرە: ۵۲، ژمارە: ۲۴۸۳ ج/۴}.

روونكرندنەو:

ئەبو دوجانە ناۋى سىماكى كۆرى خەرەشەى، ئەنصارىيە، ساعىدىيە، ئامادەى جەنگى بەدربو، لەخزمەتى پېغەمبەردا، لەرۋۇزى ئوحووددا، لەگەل موصەبى كۆرى عومەيردا، بەرگرىيەكى گرنگيان لە پېغەمبەر كەرد، موصەب شەھىد بوو، لەكوشتنى موسەيلەمەى كەذەبدا، لەگەل عەبدوللاى كۆرى زەيدى كۆرى عاصىم وەدەشى كۆرى ھەربدا ھاۋەشى كەرد، لەغەزەزى ئوحووددا، لەكاتى بەرگرىيە لە پېغەمبەر زامى زۆرى ئى كرا. كاتى شەمشىرەكەى لە پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) وەرگرت، عەرزى كەرد: قوربان ھەقى خۇى چىيە كەپپى بەدەم؟

فەرەموۋى: (ھەرگىز موسولمانى پى نەكوۋى، كە ئەو شەمشىرەشت پى بوو لەبەر بىپرو ھەل نەيەيت!).

ئەبو دوجانە (رەزى خۇداى ئى بىن) لەيەمامە شەھىد بوو. {تاج/۳، زنجىرە: ۵۲، ژمارە: ۲۴۸۳ ج/۴ = چاپى چوارەم}. چاكىتى سىماكى كۆرى خەرەشە.

۱۳۰۵) باسى گەۋرەيى ئەبو سۇفيان، كەناۋى سەخرى كورى ھەربە (رەزاي خوداي لى بى). (۶۳۵۹)

باب: فِي فَضْلِ أَبِي سُفْيَانَ: صَخْرُ بْنُ حَرْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۱۱- عَنْ أَبِي زُمَيْلٍ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ الْمُسْلِمُونَ لَا يَنْظُرُونَ إِلَى أَبِي سُفْيَانَ وَلَا يَقَاعِدُونَهُ، فَقَالَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا نَبِيَّ اللَّهِ ثَلَاثٌ أُعْطِيْنِهِنَّ، قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ: عِنْدِي أَحْسَنُ نِسَاءِ الْعَرَبِ وَأَجْمَلُهُ: أُمُّ حَبِيبَةَ بِنْتُ أَبِي سُفْيَانَ أَرْوَجُكَهَا، قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ: وَمُعَاوِيَةُ تَجْعَلُهُ كَاتِبًا بَيْنَ يَدَيْكَ. قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ: وَتَوَمَّرَنِي حَتَّى أَقَاتِلَ الْكُفَّارَ كَمَا كُنْتُ أَقَاتِلُ الْمُسْلِمِينَ. قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ أَبُو زُمَيْلٍ: وَلَوْلَا أَنَّهُ طَلَبَ ذَلِكَ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا أُعْطَاهُ ذَلِكَ، لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ يُسْأَلُ شَيْئًا، إِلَّا قَالَ: «نَعَمْ». {الحديث: ۶۳۵۹ = ۶۳۶۸ فم}:

ئەبو زومەيل فەرموۋى: ئىبنى عەبباس (رەزاي خوداي لى بى) فەرموۋى: لەپىشدا موسولمانان بەچاۋىكى باش تەماشاي ئەبو سۇفيانى باۋكى موعاۋىيەيان نەدەكردو لەگەلئا دانەدەنىشتن لەبەر كردهۋى پىشۋى، تا ئەبو سۇفيان عەرزى پىغەمبەرى كرد: ئەي پىغەمبەرى خودا! ئەم سى شتەم پى خەلات بکەو ئەو سى تىكايەم ھەيە لەخزمەتتا، فەرموۋى: (بەلئى باشە).

ئەبو سۇفيان فەرموۋى: ئوم ھەبىبەي كچم كە ئافرەتى وا جوان و نازدارى تر كەم ھەيە لەناو عەرەبا، كە بۇ خانەدانىش كچى ئەبو سۇفيانە، دەمەۋى خۆم مارەي بکەمەۋە لىت و مارە برىنەۋەكەي تازە بکەمەۋە بۆت. فەرموۋى: (بەلئى، باشە).

ئەبو سۇفيان فەرموۋى: موعاۋىيەي كورپىشم بکە بە مىرزاي بەردەستى خۆت. فەرموۋى: (بەلئى باشە).

فەرموۋى: (خۆشم بکە بەسەرلەشكر تا چۆن كاتى خۆي لەدژى سوپاي موسولمانان شەرم دەكرد ئىستايىش ئاوا شەرىكەمەۋە لەدژى لەشكرى كافران و بىباۋەران)، فەرموۋى: (بەلئى باشە).

ئەبو زومەیر فەرمووی: خۆی داوای ئەم داواکارییانەى کرد لە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەنا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەوانەى لەخۆیەوه پێ نەدەدا. چونکە عادەتى حەزرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) وابوو دەستى نەدەنا بەرووی کەسەوه، داوای هەرشتیکیان ئی دەکرد بەپێى توانا دەیفەرموو: باشە). {تاج/۳، زنجیرە: ۳۴، ژمارە: ۳۲۴} چاکىتى ئەبو سوفیانی کورى حەرب.

روونکردنەوه:

ئەبو سوفیان ناوی سەخرى کورى حەربە، لەپیش ئیسلام بوونا، دوژمنى سەرسەختى ئیسلام و موسوڵمانان بوو، دایكى ئەبو سوفیان ناوی سەفیهى كچى حەربى ئەلهیلالیه، لە باوكەوه پوورى مەیمونەى هاوسەرى پێغەمبەرە (دروودی خودا لەسەر پێغەمبەر و رمزای خودا لەسەر هەموو هاوڵ و هاوسەر و پەپرەوانى بێ). ئەبو سوفیان بەتەمەن دەسالى لە پێغەمبەر گەورەتر بوو، سالى نازادکردن (فەتەح) ی مەككە ئیسلام بوو، لەغەزای حونەینا لەگەڵ موسوڵمانان بوو، هەروا لەغەزای تائیف، لەروژى ئوحدو لەروژى ئەحزاب، سەرۆكى بێپەرستەكان بوو، بەرلەوه ئەبو سوفیان ئیسلام ببێ، پێغەمبەر ئوم حەبیبەى كچى ئەبو سوفیانی مارەکرد بۆ خۆى، ئەم زاتانە فەرموودەكانى ئەویان گێراوەتەوه: ئیبنو عەبباس و قەیسى كورى حازیم و موعاوییهى كورى. لەروژى غەزای طائیف چاویكى پێكرا، چوو بۆلای پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزیکرد، دەبینى چاوم لەرێگەى خودا ئاوا پێكراوه، فەرمووی: (ئەگەر ئارەزوو دەكەیت لەخودا دەپارێمەوه چاوت چاك دەكاتەوه، حەزیش دەكەیت لەباتى چاوت خودا بەهەشتت پێ دەدا). فەرمووی: بەهەشت هەل دەبژێرم.

لەناخرو ئۆخرى تەمەنیدا کوێربوو بوو، خولامەكەى دەستى رادەكێشاو چاو ساغى دەکرد، لەسەردەمى جێنشینی پێشەوا عوتمان دا، بە دەردى خودا، لەتەمەنى هەشتاو هەشت سالىدا، لەشارى مەدینەى نازدار، لەسالى (۳۰) سى كۆچیدا، كۆچى دوایی کرد.

دهلین: وهك پئی دهگوترئ ئه‌بو سوفیان، پئیشی دهگوترئ: ئه‌بو حه‌نظه‌له، به‌ناوی کورپکی تریه‌وه که‌ناوی حه‌نظه‌له بووه، گوایه له‌غه‌زای به‌درا، به‌کافری، به‌دهستی ئیمامی عه‌لی کوژراوه. بپروانه ئه‌م جیگه‌یانه:

۱- پوخته‌ی سه‌حیحی موسلیم، ژیاننامه‌ی ئومم‌ول‌ئمنین، مه‌یمونه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر، ژماره: (۱۱۷) له‌پیشه‌وه رابورد.

۲- ئوم حه‌بیبه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر، کچی ئه‌بو سوفیان ژماره: (۳۷۰).

۳- موعاوییه‌ی کوری ئه‌بو سوفیان، ژماره: (۱۹۷).

۴- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ژماره: (۷) ئه‌بو سوفیان.

۵- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ژماره: (۶۳) معاویه.

۶- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ژماره: (۱۵۴) مه‌یمونه.

۷- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی دووه‌م، ژماره: (۶۱۴) ئوم حه‌بیبه.

۸- تاج به‌رگی سییه‌م ته‌رجه‌مه کوردیه‌که‌ی زنجیره: (۲۳)، ژماره: (۳۴۲۲)

موعاوییه.

۹- تاج به‌رگی/۲، زنجیره: ۳۴، ژماره: ۲۴۲۴. أبو سوفیان.

۱۰- تاج/۲، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۰۹۴ ئوم حه‌بیبه که‌شوی کرد به پیغه‌مبه‌ر.

(۱۳۰۶) باسی که‌وره‌یی جوله‌یبیب (ره‌زای خودای لی بی). (۶۳۰۸)

باب: فِي فَضْلِ جُلَيْبِيب (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۱۲- عَنْ أَبِي بَرزَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ فِي مَغْزَى لَهُ، فَأَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَقَالَ لِأَصْحَابِهِ: «هَلْ تَفْقِدُونَ مِنْ أَحَدٍ؟» قَالُوا: نَعَمْ فُلَانًا، وَفُلَانًا، وَفُلَانًا، ثُمَّ قَالَ: «هَلْ تَفْقِدُونَ مِنْ أَحَدٍ؟» قَالُوا: نَعَمْ فُلَانًا، وَفُلَانًا، وَفُلَانًا. ثُمَّ قَالَ: «هَلْ تَفْقِدُونَ مِنْ أَحَدٍ؟» قَالُوا: لَا. قَالَ: «لَكِنِّي أَفْقِدُ جُلَيْبِيبًا، فَاطْلُبُوهُ». فَطُلِبَ فِي الْقَتْلِ، فَوَجَدُوهُ إِلَى جَنْبِ سَبْعَةٍ قَدْ قَتَلَهُمْ، ثُمَّ قَتَلُوهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَوَقَّفَ عَلَيْهِ فَقَالَ: «قَتَلَ سَبْعَةٌ ثُمَّ قَتَلُوهُ، هَذَا مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ، هَذَا مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ». قَالَ:

فَوَضَعَهُ عَلَى سَاعِدَيْهِ، لَيْسَ لَهُ إِلَّا سَاعِدَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَحُفِرَ لَهُ وَوُضِعَ فِي قَبْرِهِ. وَلَمْ يَذْكُرْ غَسْلًا. {الحديث: ۶۳۰۸ = ۶۳۱۶ فم}:

ئەبو بەرزە (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەیهکی لە غەزاو تەکانی خۆیدا بوو، خودا مائی تالانی زۆری بەسەردا رزاندو، تالانییەکی مفتی بۆ رەخسان، فەرمووی بە هاوێلانی: (ئایا هیچ کەستان ئی کەم بۆتەو؟) عەرزیان کرد: بەئێ، فیسارو ئەو فیسارو ئەو فیساری تریش دیارنین.

هەمدیسان فەرموویەو: (ئایا کەسی تەرمایە کەدیار نەبێ؟) گوتیان: ئا، ئەوسێ کەسەیش دیارنین، هەمدیسان فەرموویەو: (دەئێ ئێتر کەسی تەرمایە کە بزرێ؟). گوتیان: نەخەیر، ئێتر کەس نەماری کەدیار نەبێ. فەرمووی: (با، ماری، جۆلەیبیب لەبەرچاوم دیارنێ، ئادەئێ بچن بۆی بگەرێن!). کاتێ بۆیگەرێن لەناو کۆژراوەکاندا بوو، دۆزیانەو لەتەنیشتی حەوت کۆژراوەو بوو.

جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چوو لەدیاری راورەستاو فەرمووی: (حەوتی لەدوژمن کوشکوتوو ئەوسا کوشتوو، ئەمە لەمەو من لەو، ئەمە لەمەو من لەو). فەرمووی: ئێتر هەتا گۆریان بۆ هەلکەندو نایانە ناو گۆرەکەیهو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەردوو بایی خۆی بۆراخستو لاشەکەئێ لەباوێشی خۆیدا لەسەر بازووەکانی دانا، لەو ماریەدا جگە لەباسکەکانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هیچ تەختو رایەخێکی تری لەژێردا نەبوو! ئەبو بەرزە باسی ئەوێ نەکرد: کە ئایا تەرمەکەیان شۆرد یان). {تاج/۳، زنجیرە: ۵۳، ژمارە: ۳۴۸۴ ج/۴ = چاپی چوارەم} چاکێتی جۆلەیبیب.

روونکردنەو:

جۆلەیبیب هاوێلێکی نازداری پێغەمبەر بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ویستی ژنی بۆ بخوازی، پیاویکی ئەنصاری کچیکی هەبوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خوازیبێنی کچەکەئێ لەباوێکی کرد بۆ جۆلەیبیب، بەلام ژنو مێردەکەئێ

ئەوھیان پى ناخۇش بوو، چونكى جولىھىبىب كەمى كورتو كەمى قەلھى نارىك بوو، كاتى كچەكەيان بەمەى زانى، ئەم ئايەتەى خويىند كە دەفەرموى:

{وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ - الأحزاب / ۳۶}:

كە كورتەى مەبەستەكەى ئەمەىھە: (بىريارى خوداۋ پىغەمبەرى خودا لەسەر سەرو لەسەرچاۋە، بۇ موسولمانان، چ پياۋبى، چ ژن، نابى قەت لەبىريارو فەرمانى خوداۋ پىغەمبەر دەرىچن). ئەۋجا كچەكە گوتى: من بەۋە رازىم كە پىغەمبەر پى رازىيە بۇم. جا پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) نزاى باشى بۇ ئەۋ كچەگرد، فەرموۋى:

{أَلَلَّهُمْ أَصْبَبَ عَلَيْهَا الْخَيْرَ صَبًا وَلَا تَجْعَلْ عَيْشَهَا كَدًا: خودايە! ۋەك شەستە باران خىر بىرئە بەسەر ئەم كچەدا، بەدوۋرى بگرە لە گوزەرانى دەستكورتى ۋە ھەژارى).

جا ئەم كچە شوۋى كرد بە جولىھىبىب، كە جولىھىبىب شەھىد بوو، لەناۋ ژنە ئەنصارىيە بىۋەژنەكانا، لەم كچەيان خۇش گوزەرانتر تىانەبوو).

۱۳۰۷) باسى گەۋرەىي ھەسسانى كورى تابىت (رەزاي خوداى لى بى). (۶۲۳۴ - ۶۲۴۵)

باب: فِي فَضْلِ حَسَّانِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ عُمَرَ مَرَّ بِحَسَّانَ وَهُوَ يُنْشِدُ الشَّعْرَ فِي الْمَسْجِدِ، فَلَحَظَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: قَدْ كُنْتُ أُنْشِدُ فِيهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْكَ، ثُمَّ التَفْتُ إِلَى أَبِي هُرَيْرَةَ فَقَالَ: أَنْشِدْكَ اللَّهُ أَسَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «أَجِبْ عَنِّي، اللَّهُمَّ أَيْدُهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ»؟ قَالَ: اللَّهُمَّ نَعَمْ. {الحديث: ۶۳۳۴ = ۶۳۴۲ فم. تجريد البخارى / ۱، رقم: ۲۷۷ = ۴۵۳، ۳۲۱۲، ۶۱۵۲. فتح البارى. أبو داود. أدب: ۵۰۱۳. نسائي. مساجد: ۷۱۵. تحفة الأشراف: ۱۳۱۴۰، ۱۵۱۵۶}:

ئەبە ھورەبەرە (رەزاي خوداى لى بى) فەرموۋى: ھەسسانى كورى تابىتى ئەنصارى (رەزاي خوداى لى بى) لەناۋ مەزگەۋتەكەى پىغەمبەردا (دروۋدى خوداى لەسەر بى) لەمەدىنەى نازدار، ھۇنراۋى دەخویندەۋە، عومەرى كورى خەتاب (رەزاي خوداى لى بى) لەلايەۋە رەت بوو،

بەگۆشەى چاۋ خىسەيەكى ئى كىردو لىي مۆر بۆۋە، ھەسسانىش فەرموۋى: مەن كارى نابدە جام نەكردوۋە، تاتۇ بىزارىم ئى دەربىرى، ئالەم شوپىنى ھازىيەدا ھۆنراۋەم تىادا خويندۇتەۋە، لەۋكاتەدا پىاۋى لەتۇ باشتىش لەۋى بۈۋە، كە پىغەمبەر بوو (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) ۋە كارەكەى مەنى لەلا پەسەند بوو، ئەۋجا ھەسسان روۋى كىردە مەن ۋە فەرموۋى: توخا ئەى ئەبو ھورەيرە! ئايا تۇ بۇخۇت لە پىغەمبەرت نەبىستوۋە كە بەمەن بىفەرموۋى: (ئەى ھەسسان! لەجىياتى مەن، تۇ بەشەيەر ۋەرام ۋە پەرىپەرىچى تانە ۋە تەشەرو رەخنەى بىپرواكان بدەرەۋە، خۇدايە! بەگىيانى پاك، كە جوبرائىلە پىشتىۋانى ھەسسان بىكە)؟ واتە: بەھۋى جوبرائىلەۋە يارىدەى ھەسسان بدە، لەدانانى شەيەردا، بۇ لەسەر كىردەۋەى پىغەمبەرى خۇدا. ئايا ئەى ئەبو ھورەيرە! تۇ ئەمەت لە پىغەمبەر بىستوۋە يانا؟ ئەبو ھورەيرە فەرموۋى: مەنىش گوتەم: خۇدا ئاگادارە كەچۇن دەلىيى، ئەى ھەسسان ۋايەۋ، قەسكەت راست ۋە دوستە). {تاج/۳، زىجىرە: ۵۷، ژمارە: ۳۴۹۵ ج/۴}. چاكىتى ھەسسانى كورى ئابىت.

روۋىكىردەۋە:

ھەسسانى كورى ئابىت، ھاۋەلىكى ناسراۋى پىغەمبەرە، شاعىرىكى جوان بوو، ناسراۋە بە شاعىرى پىغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) لەژمارە (۱۷۱۶)، لەدواۋە چامەيەكى جوانى تۆماركراۋە، ھەسسان ئەنصارىيە، خەزەرەجىيە، دايكى ناۋى فۇرەيە، بە ئىسلاما گەيشتوۋە، موسولمان بوۋە، لەگەل ژنانا پەيمانى دا بە پىغەمبەر.

ھەسسان بەم سى بەھرەيە باۋ دەدرى بەسەر شاعىرانا:

۱- لەسەردەمى نەزانىدا، شاعىرى ئەنصارەكان بوو.

۲- لەسەردەمى ئىسلاما شاعىرى پىغەمبەر بوو.

۳- شاعىرى سەراسەرى يەمەن بوو لەسەردەمى ئىسلاما.

ھەندى دەلىن: ھەسسان ترسنۆك بوۋە. ۋەزۇر نوكتەى لەم لايەنەۋە ئى دەگىرپنەۋە. ھەمىشە بەشەيەر بەرگىرى لە پىغەمبەر ۋە ئىسلام ۋە موسولمانان دەكرد.

حه سسان سه دو بیست سال ژیاوه، شهستی له سه رده می نه زانیداو، شهستی له سه رده می نیسلامدا، له سه رده می ئیمامی عه لیدا، له سالی په نجای کۆچیدا، له ته مه نی سه دو بیست سالییدا، به دهردی خودا مردوو. راجیایی هه یه له سالی مردنی و له کۆی سالی ته مه نی، به لام جه ماوه ری زانایان ده لێن: سه دو بیست سال ژیاوه، شهستی له نه زانی و شهستی له نیسلاما.

ئهم فهرمووده یه به لگه یه له سه ر ئه وه شیعی باش و سروودی دینی له شه رعا په سه نده.

۱۷۱۴- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ لِحَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ: «اهْجُؤْهُمْ، أَوْ هَاجِهِمْ وَجَبْرِيلُ مَعَكَ». {الحديث: ۶۳۳۷ = ۶۳۴۵ فم. تجرید ۳/، رقم: ۱۲۹۸ = ۳۲۱۳، ۴۱۲۳، ۴۱۲۴، ۶۱۵۳}:

به پرائی کوری عازیب (رهزای خودایان لی بن) فهرمووی: بیستم له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) به هه سسانی کوری ثابیتی ده فهرموو: (ئهی هه سسان! به شیعی ده سته ی بیباوه ران شرو وریکه و به تانه و ته شهر دایان شو ره، له مکاره پیرو زه دا، که له به رژه وهندی نیسلامه و له زیانی بیباوه رانه، جو برائیل به فهرمانی خودا له گه لتایه و پشتت ده گری). {تاج/ ۳، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۳۴۹۶ ج/ ۴}. چاکیتی هه سسانی کوری ثابیت.

۱۷۱۵- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) وَعِنْدَهَا حَسَّانُ بْنُ ثَابِتٍ يَنْشِدُهَا شِعْرًا، يُشَبِّبُ بِأَيِّاتِ لَهُ، فَقَالَ:

حَصَانُ رَزَانٌ مَا تَزُنُّ بِرَبِيبَةٍ وَتُصْبِحُ غَرَّتِي مِنَ لُحُومِ الْغَوَافِلِ

فَقَالَتْ لَهُ عَائِشَةُ: لَكَتِكَ لَسْتُ كَذَلِكَ. قَالَ مَسْرُوقٌ: فَقُلْتُ لَهَا: لِمَ تَأْذِنِينَ لَهُ يَدْخُلُ عَلَيْكَ؟ وَقَدْ قَالَ اللَّهُ: (وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ)، فَقَالَتْ: فَأَيُّ عَذَابٍ أَشَدُّ مِنَ الْعَمَى؟ فَقَالَتْ: إِنَّهُ كَانَ يُنَافِحُ أَوْ يُهَاجِي عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۳۴۱ = ۶۳۴۹ فم. بخاری. مغازی: ۴۱۴۶، ۴۷۵۵، ۴۷۵۶ فتح الباری}:

مەسرووق (رەھمەتلى خۇداى ئى بىن) فەرموۋى: چووم بۇ خزمەتى عائىشە (رەزاي خۇداى ئى بىن) ھەسسانى كورۋى تابىتى لەلابوو، پارچەيى شىعرى لە ۋەسپو مەدھى عائىشەدا دانابوو، دەيخويىندە ۋە بۇي، فەرموۋى: (طويل):

حَصَانٌ رَزَانٌ مَا تُزَنُّ بِرِيَّةٍ
وَتُضَيِّحُ غَرْغِي مِنْ لُحُومِ الْغَوَافِلِ

ۋاتە:

پاكيژە سەلار، لەگومان دوورە
بى رازو غەيبەت، زنى روو سوورە!

ۋەگوو تىرىش ۋاتە: ئافرەتلىكى داۋىنپاك ۋە سەلارو سەنگىنە ۋە گومانى خراپەى
ئى ناكرى ۋە ناۋى كەشىش بە خراپە نابات بە تايبەت ناۋى زنى بىن ئاگاي بىن تاۋان.
عائىشەيش پىي فەرموو: بەلام تۆ خۆت ۋانىت! ناۋى زنى بىن ئاگاي بىن تاۋان
بە خراپە دەبەيت!

مەسرووق فەرموۋى: منىش بە عائىشەم گوت: كەۋايە بۇ رىگەى ھەسسان
دەدەيت كەبىت بۇلات؟ ۋەلحال خۇدا بۇخۇى سەبارەت بە ۋە گۆمەلە كە ھەلاتە
گەۋرەكەيان بۇ تۆ ھەلەست، دەفەرموۋى:
{وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ — ۱۱/۲۴}. ۋاتە: ۋەبۇ ھەرىەكى لە ۋە
دروژنانە بەشى خۇى ھەپە لە گوناھو تاۋانبارى ۋە تۆلەى تاۋان، بە تايبەتى بۇ
ئەۋكەسەيان كە كىشى تاۋانەكەى ھاۋىتە سەرشانى خۇى ۋە سەروكايەتى درۆ
بلاۋكردنەۋەكەى گرتبۋوۋە ئەستۆى خۇى، ئەۋە سزاۋ ئازارىكى گەل گەۋرەى بۇ
ھەپە.

عائىشە لەۋەلاما فەرموۋى: جاجى سزاپە ھەپە كە لەكوپىرى سەختىرى؟
ئەۋەتەنن خۇدا لەم پايزى تەمەنەدا، بارى پىرى ۋە كوپىرى ۋە دوو دەست گۆجىي
لیناۋە، ئەمە لەلايى، لەلاپەكى تىرىشەۋە ئەم پىاۋە لەكاتى خۇيدا لەسەر
پىغەمبەرى دەكردەۋە. يا فەرموۋى: لەجىياتى پىغەمبەر (دروودو ۋەلاتو سەلامو

بهره‌گاتی خودای له‌سهر بی) وه‌لامی تانه و هه‌جوی بی بر‌وایانی ده‌دایه‌وه، که قسه‌ی ناشیرینیان به پی‌غه‌مبه‌رو به ئیسلام ده‌دا). {تاج/٣، زنجیره: ٥٧، ژماره: ٣٤٩٧ چ/٤}. چاکیتی هه‌سانی کوری ثابت.

روونکردنه‌وه:

مه‌سرووقی کوری نه‌جده‌ع تاب‌عییه، له‌پیاوانی (ع)ه، به‌پیی په‌راوی (ته‌ذیب الته‌ذیب لابن حجر العسقلانی). واته: له‌پیاوان (رجال)ی ش‌ه‌ش په‌راوه ناوداره‌کانی سوننه‌ته که بریتین له:

١- ص‌ه‌حیحی بوخاری.

٢- ص‌ه‌حیحی موس‌لیم.

٣- سنن ابی داود.

٤- سنن الترمذی.

٥- سنن النسائی.

٦- سنن ابن ماجه. واته: مه‌سرووق نه‌م ش‌ه‌ش کتیب‌ه ناوداره فه‌رمووده‌کانی نه‌ویان گیراوه‌ته‌وه، نه‌وه‌یش نه‌وپه‌ری سه‌روه‌رییه له‌بابه‌تی زانستی فه‌رمووده‌دا. مه‌سرووق پیاویکی سو‌فیلکه (عابد) بوو، نازناوی نه‌بو عائیشه‌ی فه‌قیه بوو، ریوایه‌تو گیرانه‌وه‌ی له‌زو‌رینه‌ی سه‌حابه گه‌وره‌کانه‌وه هه‌یه، وه‌ک: نه‌بو به‌کرو عومه‌رو عوتمان و عه‌لو موعادی کوری جه‌به‌لو خه‌ببایی کوری نه‌ره‌تتو ئیبنو مه‌سعوودو عائیشه و أم رؤمانی دایکی عائیشه و که‌سانی تریش. فه‌قی و شاگردی زو‌ریشی بووه، که فه‌رمووده‌کانی نه‌ویان گیراوه‌ته‌وه، مه‌سرووق پیاویکی زانست خوازبوو، خه‌لکی ده‌سته ده‌سته فی‌ری سوننه‌ت ده‌کرد، سالی مه‌سرووق چوو بو‌ حه‌ج، له‌ناو سه‌جده‌دا نه‌بی له‌و ماوه‌یه‌دا نه‌خه‌وت، هه‌ر خه‌ریکی زی‌کرو شه‌ونو‌یز بوو، ژنه‌که‌ی مه‌سرووق ده‌یفه‌رموو: (مه‌سرووق نه‌وه‌نده له‌نو‌یزی سوننه‌تدا ده‌وه‌ستا قاچه‌کانی ئاوسا بوون!).

مه سرووق له پشته نه بوبه كرهوه نوپژى به كۆمه لى كردووه، به خزمهت عومهر و عهلى گه يشتوو، گپړانه وهى له عوتمانوه نپيه. له ته مه نى (۶۳) شه ست و سى سالىدا، له سالى (۶۳) كۆچيدا به ده ردى خودا مردووه و نه مرى حه قى به جپه ناوله.

له شه رى قادسيه دا، ده ستيكى مه سرووق ئيفليج بوو، بهم بۆنه وه مه سرووق ده يفه رموو: (حه زنا كه كه ده ستم وای لى نه هاتايه، چونكه نه گهر ده ستم ساخ بوايه، دوور نه بوو كه له م شه رو شوړى نازاوه گه لى ناو موسولمانانا به شداريم بكر دايه!).

مه سرووق يه كيك بوو له خوا په رسته ناو داره كانى كووفه ي سه رده مى خوى. له بابته ديړه هه لبه ستيكه وه، پرسيار له مه سرووق كرا، وه لامى نه دايه وه و فه رموو: (حه زنا كه كه له روژى دوا روژدا، له ناو توامارى كرده وه كانما، باسى شي عرى تيا بى!!).

زياد مه سرووقى كرد به كار مه ندى سه ر (السلسله) له وى له ته مه نى شه ست و سى سالىدا، له سالى كۆچى شه ست و سيدا مردووه (ره زاو ره حمه تى خوداى گه و ره و سه روه رى لى بى). نامين.

۱۷۱۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «اهْجُوا قُرَيْشًا فَإِنَّهُ أَشَدُّ عَلَيْهَا مِنْ رَشْقٍ بِالنَّبْلِ»، فَأَرْسَلَ إِلَى ابْنِ رَوَاحَةَ فَقَالَ: «اهْجُهُمْ». فَهَجَاهُمْ، فَلَمْ يُرْضَ، فَأَرْسَلَ إِلَى كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَى حَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ، قَالَ حَسَّانُ: قَدْ آتَى لَكُمْ أَنْ تُرْسِلُوا إِلَى هَذَا الْأَسَدِ الضَّارِبِ بِذَنْبِهِ، ثُمَّ أَدْلَعَ لِسَانَهُ فَجَعَلَ يُحَرِّكُهُ، فَقَالَ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَأُفْرِيتُهُمْ بِلِسَانِي فَرَى الْأَدِيمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَعْجَلْ، فَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ أَعْلَمُ قُرَيْشٍ بِأَنْسَابِهَا، وَإِنَّ لِي فِيهِمْ نَسَبًا حَتَّى يُلْخَصَ لَكَ نَسَبِي». فَأَتَاهُ حَسَّانُ، ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ لَخَّصَ لِي نَسَبَكَ، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَأُسَلِّتَكَ مِنْهُمْ كَمَا تَسَلُّ الشَّعْرَةَ مِنَ الْعَجِينِ. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ لِحَسَّانَ: «إِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ لَا يَزَالُ يُؤَيِّدُكَ مَا

نَافَحَتْ عَنِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ». وَقَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «هَجَاهُمْ حَسَنٌ فَشَفَى وَاشْتَفَى». قَالَ حَسَنُ:

هَجَوْتُ مُحَمَّدًا فَأَجَبْتُ عَنْهُ وَعِنْدَ اللَّهِ فِي ذَاكَ الْجَزَاءُ
هَجَوْتُ مُحَمَّدًا بَرًّا تَقِيًّا رَسُولَ اللَّهِ شَيْمَتُهُ الْوَفَاءُ
فَإِنِ أَبِي وَوَالِدُهُ وَعِرْضِي لِعِرْضِ مُحَمَّدٍ مِنْكُمْ وَقَاءُ
تُكَلِّتُ بُنْتَنِي إِنْ لَمْ تَرَوْهَا تُشِيرُ التَّقَعُّ مِنْ كُنْفِي كَدَاءِ
يُبَارِينَ الْأَعْنَةَ مُضْعِدَاتٍ عَلَى أَكْثَافِهَا الْأَسْلُ الظَّمَاءُ
تَظَلُّ حَيَادُكَا مُتَمَطَّرَاتٍ ثَلَطْمُهُنَّ بِالْخُمْرِ النَّسَاءُ
فَإِنِ أَعْرَضْتُمُو عَنَّا اعْتَمَرْنَا وَكَانَ الْفَتْحُ وَالْكَشْفُ الْغِطَاءُ
وَالْأُفْضَرُ لِيَضْرِبُوا يَوْمَ يُعْزِ اللَّهُ فِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَقَالَ: اللَّهُ قَدْ أَرْسَلْتُ عَبْدًا يَقُولُ الْحَقَّ لَيْسَ بِهِ خَفَاءُ
وَقَالَ: اللَّهُ قَدْ يَسَّرْتُ جُنْدًا هُمُ الْأَنْصَارُ عُرْضَتُهَا اللَّقَاءُ
لَنَا فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ مَعْدٍ سَبَابٍ أَوْ قِتَالٍ أَوْ هِجَاءُ
فَمَنْ يَهْجُو رَسُولَ اللَّهِ مِنْكُمْ يَمْدَحْهُ وَيَنْصُرْهُ سَوَاءُ
وَجَبْرِيلَ رَسُولَ اللَّهِ فَيَنَازِرُوهُ الْقُدُسَ لَيْسَ لَهُ كِفَاءُ
{الحديث: ۶۳۴۵ = ۶۳۵۳ فم:}

عائِشہ (رمزای خودای بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لمہر بی) فہرمووی: (ہہجوی
قورہیش بکہن، چونکہ لہتیرہباران چاکتر کاریان لی دہکا، نہوجا پیغہمبہر (دروودی
خودای لمہر بی) ناردی بولای عہدوللای کوری رمواحہ، کہشاعیر بوو، ہہتا خوسپ
(ہہجویان بکاو فہرمووی پیی: (ہہجویان بکہ).

نہویش ہہجوی کردن، بہلام بہدلیان نہبوو، نہنجا ناردی بولای کہعبی کوری
مالیک، نہویش ہہروا، لہپاشدا ناردی بہشوین حہساندا، کہہاتہ خزمہتی گوتی:
ناخری ناردتان بہشوین شیرہ گہورہدا!

ئینجا زمانی دەرکیشاو دەستی کرد به زمان بزوان و بادان، فەرمووی: به وکەسه
کەتۆی کردوو به پیغمبەری راست و دروست، وەك کەولەشر، بەشیعرو هەلبەست
شرو ووریان دەکەم.

پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (هیواش، پەلەمەکە، هەتا ئەبوبەکر
رشتهی رەسەنی منت بۆ دیاری نەکا دەست پێ مەکە، چونکە بنەچەیی خوشم
لەوانە. ئەبو بەکریش لەهەموو کەس باشتر رەگەزو رەچەلەکی قورەیش
دەناسێت).

لەپاشدا حەسسان چوووە خزمەتی پیغمبەر و عەرزیکرد: قوربان! ئەو
پیغمبەری خودا! ئەبوبەکر بە جوانی و رێکوپێکی رشتهی رەسەنی تۆی بۆ دیاری و
دەستنیشان کردم، بەخودایە کەتۆی کردوو به پیغمبەری راست و دروست وەك
چۆن تەلەموو، سفت و ساخ و پاک لەهەویر دەرەکیشری، ئاوا تۆیان ئی
جیادەکەمەو.

جا حەزەرەت (دروودو سلاوو رەحمەت و بەرەکەتی خودای گەورە و مەزنی
لەسەر بێ) فەرمووی: (دەسا بزانه، تاتۆ لەسەر خودا و پیغمبەری خودا بکەیتەو،
هەمیشە جوبرائیل دەست دەگرێ بەپشتت و خودای گەورە و سەرورە پشتیوانتەبێ.

حەسسان (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: (بەحری وافر):

هَجَرْتُ مُحَمَّدًا فَأَجَبْتُ عَنْهُ
وَعِنْدَ اللَّهِ فِي ذَاكَ الْجَزَاءُ
هَجَرْتُ مُحَمَّدًا بَرًّا تَقِيًّا
رَسُولَ اللَّهِ شَيْمَتُهُ الْوَفَاءُ
فَبِإِبي وَوَالِدِهِ وَعَرْضِي
لِعَرْضِ مُحَمَّدٍ مِنْكُمْ وَقَاءُ
تَكُنْتُ بَنِيَّ إِنْ لَمْ تَرَوْهَا
ثَغِيرُ الثَّقَعِ مِنْ كَنَفِي كَدَاءُ

يَارِينَ الْأَعْنَةَ مُضْعِدَاتِ
 عَلَى أَكْثَافِهَا الْأَسْلُ الظَّمَاءُ
 تَظَلُّ جِيَادُنَا مُتَمَطَّرَاتِ
 ثَلَطْمُهُنَّ بِالْخُمْرِ النَّسَاءُ
 فَإِنْ أَغْرَضْتُمُو عَنَّا اعْتَمَرْنَا
 وَكَانَ الْفَتْحُ وَالْكَشْفُ الْغِطَاءُ
 وَإِلَّا فَاصْبِرُوا لِضِرَابِ يَوْمٍ
 يُعْزُ اللَّهُ فِيهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَقَالَ: اللَّهُ قَدْ أَرْسَلْتُ عَبْدًا
 يَقُولُ الْحَقَّ لَيْسَ بِهِ خَفَاءُ
 وَقَالَ: اللَّهُ قَدْ يَسَّرْتُ جُنْدًا
 هُمُ الْأَنْصَارُ غُرَضَتْهَا اللَّقَاءُ
 لَنَا فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ مَعَدَ
 سَبَابٍ أَوْ قِتَالٍ أَوْ هِجَاءٍ
 فَمَنْ يَهْجُو رَسُولَ اللَّهِ مِنْكُمْ
 وَيَمْدَحْهُ وَيَنْصُرْهُ سَوَاءٌ
 وَجِبْرِيلَ رَسُولُ اللَّهِ فِينَا
 وَرُوحُ الْقُدُسِ لَيْسَ لَهُ كِفَاءُ

واته:

زەمی موحەممەد دەکەو، ئەمەن دەدەم وەلامی
 پاداش لەبۆ من هەیهو، تۆلەش بو تۆی نەفامی
 زەمی موحەممەد دەکەو، بە مانگەشەو وەپینە!
 پیغەمبەرێ خۆدایە، زۆر بەهەوفاو بەدینە
 من خۆم و کەس و کارم، نامووس و حال و مالم
 شوورای نامووسی ئەوین، خۆم و مال و مالم!

یەك يەك لەكۆستی روژم، دابنیشم بۆ شیوەن
گەر هەلمەتی شیرانه، لەهەر چارلاوە نەبەن
روژی رووناکی ئێوە، وەك شەوێ زەنگ لی نەكەن
لەخوینی ئێوەی دوزمن، شیرو تیریان ئاوەدەن
ولاخ و رەخشی ئێمە، كە بەرەسەن، رەسەن!
بەهێرشى بى و جان، تۆلەتان لی دەسەن!
باراناوی ئارەقیان، بەس لەكاتی ووجانا
ژنان بەناز دەیسرن، بەسەر پۆشى خۆيانا
گەر ئێوە شەر فرۆش نین، ئێمە بۆ عەمرە هاتووین
بۆ ئێوەش دەرەكەوی، ئەو حەقەى پێى راهاتووین
دەنا خۆتان رابگرن، بۆ رەبەى شیرو تیرمان
بەفەرمانى خوداوەند، سەردەكەوی لەشكرمان
خودا بۆخۆی دەفەرموی: ناردوو مە بەندەى باش
هەق بێژەو لەگەڵیەتی، سۆپایی لەپێش و پاش
وەك شیرى نەڕ لەمەیدان، سەرسنگیان داكوتاوە
تانەو تەشەرى ئێوە، بەشیر دەدەنە دواوە
ئێوە لەبەر بى و ئاى و، بى نرخى و بى دینیان
یەكسانە لامان زەم و، رەف و ئەنا خوانیتان!
چونكە رابەرى ئێمە، گیانی پاك پشتی دەگری
ئێتر كى یە رادەى بى؟ بى بەرابەر بەو بگری!

بە پەخشانیشت واتە:

تۆ رەفو خوسپو هەجوى موحەممەد (دروودی خودای لەسەر بى) دەكەى من لەجیاتى
ئەو زاتە وەلامت بدەمەو، بەهیاو تەمای پاداشى باش لەلای خودای گەورە، دیارە
كەتۆش بە تۆلەى سەختى خۆت دەگەى، موحەممەد زەم هەلناگرى، چونكە ئەو
پیاویكى زۆر زۆر باشە، خێرخواو خوا ناس و راست و راستالە، ئەو پێغەمبەر و
فروستادەى خودایە، مەردو جەوانمەردو بە ئەمەك و بەوفايە، لەبەرئەو من
خۆم و هۆزم و كەس و كارم و سەرو حال و مال و منال و نامووسم هەموو دەكەم

بەقوربانى موحەممەدى نازدارو خۇشەويستو، دەبين بەقەلاو پەرژىن و سوپەر بۇ ئابروو نامووس و شەرفى موحەممەد!

وہ يەكە يەكە لەشىنى كۆرۈ كچەكانما دابنىشم و بەرودوا شيودەنيان بۇ بگيرم ئەگەر نەيانبىنم وەك بەچكە شير لەھەر چوارلاوہ بەسواری و بە پيادەيى، ھەلمەتى شيرانە نەبەنە سەرتان و دانەى كەدا، كەدانەى سەرووی مەككەيە لەتەپ و تۆزى ھيرشى بيسامانيان نوقم نەكەن و رۆزى رووناكتان لى نەكەن بەشەوى تاريك و نوتەك و لەخوينى دوشمنانى موحەممەد، شير و تير و رمەكانيان ئاو نەدەن و ئاو پاش و ئاو دانەوہيان نەكەن!

ئەسپو و لاخەكانمان، كە بەرەسەن رەسەن، ھەميشە لەھيرش و ھەلمەت و شالوادان بۆسەر ئيوە، لەبەرئەوہ ئارەقيان وشك ناييتەوہ، مەگەر ئەوہندە كە ژنەكانمان، لەكاتى پشوودان و وچان گرتندا، بەسەرپۇش و چارشيوەكانى خويان، نەك بە پەرپۇ شرو شتى وا، زۆر بەقەدرو ريزەوہ وشكيان بکەنەوہ و سەرلەنوئى رنەك و قاشاويان بکەن و رەونەقيان پى ھەلبەيننەوہ و ئامادەيان بکەنەوہ بۇ ھەلمەتلىكى نوئى، جا ئەگەر ئيوە لەكەلى شەيتان دینە خوارەوہ، ئەوا ئیمە شەر فروش و شەر خوازنين، ئيتىر خۆشى و ناشتى دەكەويتەوہ و ئاسايش بال دەكيشى بەسەر و لاٹاو ھەق و ناھەقى دەردەكەوى بۇ ھەردوولا.

ئەگينا ئەوا خۆتان بگرن بۇ گورزو گۆپالمان، بۇ شەرە نيزەو شەرە شير و تيرمان، لەو رۆژەدا كەخودا بەخواستى خۆى خۇشەويستانى خۆى سەردەخا و سەريان بەرزەدەكاتەوہ و كەللەى دوژمن لەبەرپييانا، گۆيىنى پى دەكەن.

خوداوەندى گەورەو مەزن دەفەرموى: من لەشكرىكم لەبەندە باشەكانى خۆم سازکردووەو كردوو من بەيارو ياورو ياريدەدەر بۇ بەندەيەكى باشى خۆم، كە رەفتارى ئەو بەندەيەم وايە ھەميشە كردوويەتى بەپيشە راستگۆو راست و راستالەو ھەق گۆيەو لەراستى لارى نيبەو لەراستى ھەق سەرى پيوە نيە!

لەشكرەكەشى ھەموودەم لەسەرپين و ئامادەن و لەسوپاي كوفرو ناھەقى كۆناكەن و شەوو رۆژ خەبات دەگيرن و لەمەيدانى نەبەردو لە كۆرى شەردا، وەك

شېرى نەپ لەمەيدانا، نرگەو نەپ نەپان دىۋ سىنگيان وەك سىنجووق و سنگ داکوتاۋە!

ئەو پېغەمبەرە نازدارە ھەموو رۇژى، لەنەفامو دەست درېژكەرەكانى قورەيشەۋە، كەنەۋە مەھەددى كورې عەدنەن، توۋشى شەرە جىئوۋ شەرۋ شۆرۋ ھەراۋ قسەى ناشىرىن دەبى، ۋەلى ئىۋە ئەى مىللەتى بى برۋاى! ئەى دەستەى نەفامان و نەزانان! خۇتان چىن و شەرۋ رەفو جىمىنتان چىيە، ئىۋە لەبەر بى نرخی و بى ۋىلى و سووك و ترۋى خۇتان، لەلامان چۈن يەكە: چ خوسپى پېغەمبەر بىكەن و چ مەدحى بىكەن و چ لەسەرى بىكەنەۋە و چ لەسەرى نەكەنەۋە، ھەموۋى يەكسانە بۇ ئەۋ نەسوود و نەزىانى پى ناگەيەنى، چۈنكە ئەۋ خوداى لەگەلەۋ جوبرائىل، كە گيانى پاكە، پەيتا پەيتا موزدەى سەرگەۋتنى بۇ دەھىنى، كە شتى ۋا ھەرگىزاۋ ھەرگىز ھاۋتاى نىيە.

عائىشە فەرموۋى: جا بەگوپى خۇم گوپم لى بوو، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەزمانى شىرىنى خۇى، فەرموۋى: (حەسسان شەرۋ وورې كردن و داخى دلى خۇى و داخى دلى موسولمانانى پى رشتن!). {تاج/۳، زنجىرە: ۵۷، ژمارە: ۳۵۰۰ چ/۴}. چاكىتى حەسسانى كورې ثابت.

۱۳۰۸) باسى كەۋرەى جەررى كورې عەبدوللاى ئەلبەجەلى (رەزاى خوداى لى

بى). (۶۳۱۳ - ۶۳۱۷)

باب: فِي فَضْلِ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۱۷- عَنْ جَرِيرٍ قَالَ: مَا حَبَّبَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْذُ أَسْلَمْتُ، وَلَا رَأَيْنِي إِلَّا تَبَسَّمْ فِي وَجْهِهِ). {الحديث: ۶۳۱۴ = ۶۳۲۲ فم. بخارى. جهاد: ۳۰۳۵، ۳۸۲۲، ۶۰۸۹. ترمذى. مناقب: ۳۸۲۰. ابن ماجه. المقدمة: ۱۵۹. تحفة الأشراف: ۳۲۲۴}:

جەررى كورې عەبدوللاى ئەلبەجەلى (رەزاى خوداى لى بى) فەرموۋى: لەۋساتەۋە كە

ئىسلام بووم، ھەر ۋەختى بىم وىستايە كەبچىم بۇ خزمەتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر

بى) دواى نەدەخستىم و يەكسەر مۇلەتى دەدام و دەچوومە خزمەتى، ھەر كاتىكىش

که به خزمه‌تی دهگه‌یشتم به‌روویه‌کی گه‌شه‌وه، به‌ده‌می پر له‌زمرده‌خنه‌وه
پی‌شوازیی لی ده‌کردم).

۱۷۱۸- عَنْ جَرِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
«يَا جَرِيرُ أَلَا تُرِيدُنِي مِنْ ذِي الْخُلَصَةِ؟» بَيِّتَ لِحُثْعَمَ كَانَ يُدْعَى كَعْبَةَ الْيَمَانِيَةِ، قَالَ:
فَنَفَرْتُ إِلَيْهِ فِي خَمْسِينَ وَمِائَةِ فَارِسٍ، وَكُنْتُ لَا أَتُبْتُ عَلَى الْخَيْلِ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَضَرَبَ بِيَدِهِ فِي صَدْرِي فَقَالَ: «اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ، وَاجْعَلْهُ هَادِيًا
مَهْدِيًا». قَالَ: فَانْطَلَقَ فَحَرَّقَهَا بِالنَّارِ، ثُمَّ بَعَثَ جَرِيرًا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
وَسَلَّمَ رَجُلًا يُبَشِّرُهُ، يُكْنَى أَبَا أَرْطَاةَ مِنَّا، فَآتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ
لَهُ: مَا جِئْتِكَ حَتَّى تَرَكْنَاهَا كَأَنَّهَا جَمَلٌ أَجْرَبُ. فَبَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
عَلَى خَيْلٍ أَحْمَسَ وَرِجَالَهَا خَمْسَ مَرَّاتٍ. {الحديث: ۶۳۱۶ = ۶۳۲۳} فم. تجريد
البخاری ۴/، رقم: ۱۲۳۷ = ۳۰۲۰، ۳۰۳۶، ۳۰۷۶، ۳۸۲۳، ۴۳۵۵، ۴۳۵۶، ۴۳۵۸، ۶۰۹۰، ۶۳۳۳. أبو داود. جهاد: ۲۷۷۲. تحفة الأشراف: ۳۲۲۵}:

جه‌ریری کوری عه‌بدوللای به‌جه‌لی (ره‌زای خودای لی بئ) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بئ) پی‌ی فه‌رمووم: (ئه‌ی جه‌ریر! ئاده‌ی برۆ بوتخانه‌ی زولخه‌له‌صه‌م له‌کوول
بکه‌ره‌وه).

فه‌رمووی: زولخه‌له‌صه‌م بوتخانه‌ی هوژی خه‌سه‌م بوو، پی‌یان ده‌گوت: که‌عه‌ی
یه‌مانی، منیش خووم به‌سه‌ر ماین و ئه‌سپه‌وه بو‌نه‌ده‌گیرا، ئه‌وه‌م عه‌رزی حه‌زهرت
کرد که‌من حالم وایه، ده‌ستی مالی به‌سینگماو فه‌رمووی:
«اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَهْدِيًا»: خودایه! راگیرای بفه‌رموو، وه‌بیکه
به‌ره‌هه‌برو ریگه‌ی راستی پی‌ نشان بده).

جه‌ریر فه‌رمووی: جا چوینه وی‌زه‌ی بوتخانه‌که‌و به‌ئاگر سووتاندمان!
پیاویکمان تیاوو پی‌یان ده‌گوت: ئه‌بو ئه‌رطه‌ئه ئه‌ومان نارد، مزگینی بدا به
پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌چیته خزمه‌تی عه‌رزی ده‌کا: قوربان! که‌من هاتم
بوتخانه‌که‌ سووتابوو ره‌شه‌لگه‌راوو، ده‌تگوت وشتی گه‌ره‌و فه‌ترانی ره‌شی
پیاکراوه! (نوخشه‌بی له‌ بتخانه‌کانی سه‌ده‌ی ئیمه‌یش!).

پيڻغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) پيڻج جار نزاى پيتو فەر و پيرۆزى دهكا بو ھۆزى
 ئەحمەس، كە ھۆزەكەى جەرير بوو، بو پياويان و بو سوارميان و بو پيادەيان و بو
 رەوگيان و پيڻج جار دەفەر موئ: خودايە! پيتو فەر و پيرۆزى بخەرە ھۆزى
 ئەحمەسەو بە پيادەو سوارەو ماين و ئەسپ و رەوگيانەو). {تاج/٣، زنجيرە: ٦٤،
 ژمارە: ٣٥٣٤ ج/٤}. چاكييتى جەريرى كورى عەبدوللا.

١٢٠٩) باسى گەورەيى كۆمەلەى ئەصحابى شەجەرە (رەزاى خوداين لى بئ). (٦٣٥٤)
باب: فَضْلُ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)
 ١٧١٩- عَنْ أُمِّ مُبَشَّرٍ: أَنَّهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ عِنْدَ حَفْصَةَ:
 «لَا يَدْخُلُ النَّارَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ أَحَدٌ الَّذِينَ بَايَعُوا تَحْتَهَا». قَالَتْ:
 بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَاتَّهَرَهَا، فَقَالَتْ حَفْصَةُ: (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا)، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًا).
 {الحديث: ٦٣٥٤ = ٦٣٦٣ فم}:

ئوم موبەششیر (رەزاى خودای لى بئ) فەر مووی: پيڻغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) لەلای
 حەفصەى ھاوسەرى بوو، گویم لە حەزرت بوو، فەر مووی: (خودا ياربى كەس لە
 كۆمەلەى درەختەكە، كەناودارن بە ئەصحابى شەجەرە، كە لەژیر ئەو درەختەدا،
 لەكاتى ريكەوتن (صلح)ى حودەيبییدا، پەيمانى خوشنوویدیان لەگەڵ پيڻغه مبهردا
 بەست، كەناودارە بە بەیعتى رىضوان، خودا ياربى كە كەس لەو كۆمەلەى ناچنە
 ناو ناگرى دۆزەخ!).

حەفصەيش (رەزاى خودای لى بئ) فەر مووی: با، ئەى پيڻغه مبهەرى خودا! لییان دەچیتە
 دۆزەخ!!

پيڻغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) ھەلشاخا بە حەفصەداو سەر كۆنەيکرد لەسەر ئەو
 قسەى، حەفصەيش عەرزیکرد: من مەبەستم بەر پەرچى فەرمايشتەكەى تۆ نيبە،
 دەمەوى لەم ئايەتە تى بگەم، ئەى لەسەرچى بنەمايى ئەم ئايەتە لە قورنانا
 دەفەر موئ: {وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا - ٧١/١٩ - مەريەم}:

واته: کهستان نییه که نه چیتته دۆزهخ، نهوه کاریکی پیویستی بریار دراوه له خودای پهروهردگاری تۆوه).

پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: ئه ی ئه وه نییه دوا به دوا ی ئه وه یهزدانی پاك دهفه رموی: {ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا - مريم - ۱۹/۷۲}.

واته: پاشان ته قوا کاران رزگار ده کهین و سته مکاره کان له دۆزهخا دهسته و نه ژنۆ ده هیلینه وه). {تاج/۴، زنجیره: ۲، ژماره: ۳۹۸۷ سوورته ی مهربه م + تاج/۴، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۴۱۰۳ + تاج/۴، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۴۲۰۷ + تاج/۴، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۴۶۲۰ ج/۴}. بو ژياننامه ی ئوم موبه ششیر بر وانه: دوا ی ژماره: (۱۷۲۰).

۱۲۱۰) باسی که وره یی که سی ناماده ی جهنگی به در بووبی. (۶۳۵۱ - ۶۳۵۳)

فصل من شهد بدرًا = باب: من شهد بدرًا

۱۷۲۰ - عَنْ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَا وَالزُبَيْرُ وَالْمِقْدَادُ، فَقَالَ: «اأْتُوا رَوْضَةَ خَاحٍ فَإِنَّ بِهَا ظِعِينََّةً مَعَهَا كِتَابٌ فَخُذُوهُ مِنْهَا». فَاذْهَبْنَا فَتَعَادَى بِنَا خَيْلُنَا، فَإِذَا نَحْنُ بِالْمَرْأَةِ فَقُلْنَا: أَخْرِجِي الْكِتَابَ، فَقَالَتْ: مَا مَعِيَ كِتَابٌ. فَقُلْنَا: لَتُخْرِجَنَّ الْكِتَابَ أَوْ لَتُلْقَيْنَ الشَّيْبَ، فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ عِقَاصِهَا، فَأَتَيْنَا بِهِ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَإِذَا فِيهِ مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ إِلَى نَاسٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ يُخْبِرُهُمْ بِبَعْضِ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا حَاطِبُ مَا هَذَا؟» قَالَ: لَا تَعْجَلْ عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي كُنْتُ أَمْرًا مُلْصَقًا فِي فُرَيْشٍ (قَالَ سُفْيَانُ: كَانَ حَلِيفًا لَهُمْ، وَلَمْ يَكُنْ مِنْ أَنْفُسِهَا) وَكَانَ مِمَّنْ كَانَ مَعَكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ لَهُمْ قَرَابَاتٌ يَحْمُونَ بِهَا أَهْلِيهِمْ، فَأَحْبَبْتُ إِذْ فَاتَنِي ذَلِكَ مِنَ النَّسَبِ فِيهِمْ، أَنْ أَتَّخِذَ فِيهِمْ يَدًا يَحْمُونَ بِهَا قَرَابَتِي، وَلَمْ أَفْعَلْهُ كُفْرًا وَلَا ارْتِدَادًا عَنْ دِينِي، وَلَا رِضًا بِالْكَفْرِ بَعْدَ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): صَدَقَ، فَقَالَ عُمَرُ: دَعْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضْرِبُ عَنْقَ هَذَا الْمُنَافِقِ. فَقَالَ: «إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: ااعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ»، فَأَنْزَلَ

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ). وَجَعَلَهَا - يعني الآية - إِسْحَاقُ فِي رَوَايَتِهِ مِنْ تِلَاوَةِ سُفْيَانَ. {الحديث: ٦٣٥١ = ٦٣٦٠ م. تجريد البخاري / رقم: ١٧٠٤ = ٤٨٩٠، ٣٠٠٧، ٣٠٨١، ٣٩٨٣، ٤٢٧٤، ٦٢٥٩، ٦٩٣٩. أبو داود. جهاد: ٢٦٥٠. ترمذی. تفسير القرآن: ٣٣٠٥. تحفة الأشراف: ١٠٢٢٧} :

عەلی (رمزای خودای ئی بئی) دهفه رموی: کاتیی بیپر واکانی مهککه، پهیمانە کهی حوده بیبییه یان شکان، پیځه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئی) برپاریدا، که شاری مهککه بگریو رزگاری بکا، وه فهه مانیدا به موسولمانه کان که خوځیان ئاماده بکهه بؤ جهنگ، حاطه بی کوری ئه بو بهلتهه، له ژیره وه به دزییه وه کاغه زئی دهنووسی بؤ هه ندی له دانیشتوانی مهککه، که ناگاتان له خوټان بی، چونکه پیځه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئی) له م روژانه دا دیته سهه رتان و ددها به سهه رتانا، وه به دزییه وه به ژنیکی مهککه پیدا دهینیرئ بۆیان، ژنه که ناوی ساره ده بی، جا حه زه رتهی جوبرائیل (سلاوی خودای ئی بئی) دی بۆلای پیځه مبهه وه وه نه م هه واله ی پی ددها، پیځه مبهه ریش (دروودی خودای لهسهه بئی) من و زوبهیری کوری عه وام و میقدادی کوری ئه سهه دی نارد به شوینی ئه وه ژنه داو فهه رموی: (برپون هه تا دهگه نه باخچه ی خاخ، له ویدا ئافره تیکی که ژاوه نشینی لییه، کاغه زیکی پییه، لیی بستین، نه گهر کاغه زه که ی پی نه دان بیکوژن، جا به غار رویشتن و مایه کانمان تاودا، هه تا چووینه باخچه که، که سهه رمانکرد وا ژنه که له وپییه، وه داوی کاغه زه که ما لیکرد حاشای ئی کردو گوتی: کاغه زم پی نییه.

جا گوتمان: یا کاغه زه که مان دده دیتی، یا ده بی خوټ رووت و قووت بکه یته وه، یا ده تکوژین. ئه و جا ژنه که کاغه زه که ی له ناو دوو تووی لوی په لکه کانی ده رهینا، ئه و جا ژنه که و نامه که مان برد بۆلای پیځه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئی) له مه دینه. که نامه که مان خوینده وه، ئه مه ی تیا نووسرا بوو: له حاطه بی کوری ئه بو بهلتهه وه، بؤ فیساره که و ئه و فیساره که، که ناوی چهن که سی بوون له ناموسولمانه کانی مهککه، وه هه والی هه ندی له کاروباری پیځه مبهه ی بؤ نووسی بوون، که دهیه وی بجی بؤسه ریان، جا پیځه مبهه ی خودا (دروودی خودای لهسهه بئی) حاطه بی بانگ کردو پیی فهه رموو:

(ئەى حاڧەب! ئەمە جىيە؟ ئەم كاغەزەت بۇ نووسىوھ؟). ئەوئش گوتى: ئەى پىڧەمبەرى خودا! پەلەم ئى مەكە، ھەتا كارەكەتان بۇ روون بكەمەوھ، بەخودا ئەوھتى موسولمان بووم، نەلەدەن ھەلگەراومەتەوھ، نە ناپاكى و منافقىم كرددوھ، بەلام من بابايەكى بەرانى بووم لەناو ھۆزى قورمىشا بووم، لەخۆيان نەبووم و ژن و منالەكانم لەناو ئەواندا بەجى ماون، ئەم ھەموو كۆچكەرانەى تر كە لەگەل تۆدان، ھەموو كەسوكارو خزم و خويشيان لە مەككە ھەيە، كە ئاگادارى مال و مندالەكانيان دەكەن لەوئ، تەنيا من نەبئ، لەبەرئەوھى كە بەخزمایەتى ھىچم بۇ ناكرى، وىستم بەم شىوھىە دەستىاوئىكان لەگەل بكەم، ھەتا بەرابەر بەوھ، ئەوانىش ئاگادارى خزمەكانم بكەن، ئەگىنا نە لەبەر بئى برۆاىى و نە لەبەر ھەلگەرانەوھ لە ئاىنى خۆم ئەمەم نەكرددوھ.

پىڧەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بئى) فەرمووى: (قەسەى راستى بۇ كردن!).

عوھەرى كورى خەتاب (رەزەى خوداى ئى بئى) فەرمووى: ئەى پىڧەمبەرى خودا! ئەمە ناپاكە، مونافىقە، لىم گەپئ با لەملى بدەم؟

فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بئى): (ئەمە لەيارانى بەدرە، لەو موسولمانە خوا پىداوانەيە، كە لەشەرگەى بەدرا بەشدارىيان كرددوھ، كەواتە چۆنى دەكوژىت؟ تۆ چووژانىت كە خوداى گەورە چى برىارداوھ، لەبارەى ئەھلى بەدرەوھ، چونكە خوداى بالا دەست و خاوەن شكۆ، رووىكردۆتە يارانى بەدرو پىئى فەرموون: بە ئارەزووى خۆتان، چى دەكەن بىكەن، من ھەر لەئىستاوھ لىتان خوش بووم، لەبەرئەوھى كە بەشدارىى ئەم جەنگە پىرۆزەتان كرددوھ).

جا سەبارەت بەم رووداوھ ئەم ئايەتە دابەزى:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ - الْمُتَحَنَّة - ۱/۶۰}. واتە:

ئەى گەلى ئىسلام! ئەى كۆمەلئى موسولمانان! ھەرگىزاو ھەرگىز ناموسولمان و بىباوھران، كە بەسروشت ھەم دوژمنى منن و ھەم دوژمنى ئىوھن، مەگرن بەدۆستى خۆتان). {تاج: ۴، زنجىرە: ۴۳، ژمارە: ۴۱۶۳ سوورەتى مومتەحىنە}.

روونکردنەوه:

ئەم فەرموودەیه بەلگەیه لەسەر ئەم چەند شتە:

یەكەم:

١ - گوناھو تاوان، ھەتا جاسووسی کردن بەسەر پیغەمبەر و لەشکری ئیسلامەوه، ئەگەر بەتەئویل بێ، بکەرەکە ی پێی کافر نابێ.

٢ - مەھانە و عوزری ئەقل بیگری، واباشە قەبوول بکری (ادِرْ أَوْ الْحُدُودَ بِالشُّبُهَاتِ).

٣ - پەلە لە حوکم و بریاردان نەکری، رێگە ی گومانبار (مَتَّهَم) بدری، ھەتا بەتەواوی قسە ی خۆی بکا و بەرگری لەخۆی بکا، ئەگەر بەرگرییەکە ی راست بوو، برۆای پێ بکری، وە بەپێی توانا چاوپۆشی لەھەڵە ی بکری، وە دادوەر تابۆی دەرکری، ئەگەر بەلگە و شایەت نەبوو لایەنی گومانبار بگری.

٤ - واباشە ھەددی شەرعی، بەپێی توانا تەئویل بکری و لەبەر شوبھە و شتی وا جێبەجێ نەکری، مەبەست لێی چا و ترساندن بێ نەوہک تۆلە ی کەسی و شتی ١ا.

٥ - ئەم تەخویلە ی لەم فەرموودەدا ھەیە، کە ئەھلی بەدر بەکەیفی خۆیان چی دەکەن بیکەن، واتای وانییە:

أ- ئەگەر تاوانێ بکەن شایانی داری ھەددبێ، داری ھەدیانی لی نادری، شتی وانییە، بەلکوو لەکاتی وادا، برپاری شەرعیان بەسەردا جێبەجێ دەرکری، بۆ نموونە: ئەگەر دزی بکەن دەستیانی بەپێی شەرع دەبرێ.

ب- مەبەست ئەوہیە لەقیامەتا سزانداری و بەس.

ج- مەبەست ریزگرتنە لە ئەھلی بەدر، ھەتا خەلکی تر ریزیان بگرن، دەنا مەبەست ئەوہ نییە کە بەکەیفی خۆیان گوناھو تاوان تی گوشن بەبێ لیبرسینەوه، وە جوۆرە سەرمەشقیکە لەسەر ئەم بابەتە: {إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ}.

دووہم: ئوم موبەششیر ناوی: ئوم موبەششیری کچی بەرانی کوری مەعروورە، ئەنصارییە، زنی زەیدی کوری حاریشەییە، یەکیکە لەژنە گەرۆ ھاوہلەکانی پیغەمبەر، جابیری کوری عەبدوڵلا چەند فەرموودەیکە لی دەگیرێتەوه، کە

یه کیکیان فەرموودهی ژماره: (۶۲۵۴) ی صه حیجی موسلیمه، که له م پوختهی صه حیجی موسلیمه دا، ژماره که ی (۱۷۱۹) یه. کۆمه لئ فەرموودهی له موسلیم و له نه سائی و کتیبه کانی تری فەرمووده دا هه یه.

۶ - نیمامی موسلیم ئەم فەرمووده یه له چه ند که سی که وه ده گیر پته وه، که یه کی له مامۆستا کانی موسلیم، ئیسحاقی کوری ئیبراهیمه، جا موسلیم ده فەرمووی: ئیسحاق فەرمووی: خویندنه وه ی ئایه ته که له کۆتایی فەرمووده که وه له تیلاوه تی سوفیانی مامۆستامه.

۱۳۱۱) باسی گه وره یی هۆزی قوره یش و یاریده ده ران (انصار ی پیغه مبه رو

که سانی تریش (۶۳۸۵ - ۶۴۰۰)

بَابُ فِي فَضْلِ قُرَيْشٍ وَالْأَنْصَارِ وَغَيْرِهِمْ

۱۷۲۱ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قُرَيْشٌ وَالْأَنْصَارُ وَمُزَيْنَةُ وَجُهَيْنَةُ وَأَسْلَمٌ وَغِفَارٌ وَأَشْجَعُ مَوَالِيٍّ، لَيْسَ لَهُمْ مَوْلَى دُونَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ». {الحديث: ۶۳۸۶ = ۶۳۹۸ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۳۹۲ = ۳۵۰۴، ۳۵۱۲ فتح الباری}:

ئەبو هورمیره (رهزای خودای لی بن) فەرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سمر بن) فەرمووی: (هۆزی قوره یش و کۆمه له ی ئەنصاره کانه و هۆزی موزهینه و هۆزی جووهینه و هۆزی ئەسله و هۆزی غیفار و هۆزی ئەشجه ع، ئەمانه دۆست و یار و یاره ری منن، بیجگه له خودا و له پیغه مبه ری خودا، خاوه ن و یار و یاریده ده ری تریان نییه). {تاج/ ۳، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۳۵۴۳ چ/ ۴ = چاپی چواره م}. پایه ی هۆزه کانی غیفار و.....

روونکردنه وه:

هۆزانی موزهینه و جووهینه و ئەسله و غیفار و ئەشجه ع، له پێش هاتنی ئیسلاما، له چاو هۆزه به هیزه کانی تری عه ره به کانا ئەو نمووده یان نه بوو، به لام

لهبەرئەوهى له قه‌بو‌لى ئىسلاما له‌پى‌شه‌وه بوون خودا نموودو نگین و ریزدارپیه‌که‌ی به‌خشی به‌وان!

(١٣١٢) باسی به‌ریزی ژنانی هۆزی قورده‌یش. (٦٤٠٣ - ٦٤٠٨)

باب: فِي فَضَائِلِ نِسَاءِ قُرَيْشٍ

١٧٢٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «نِسَاءُ قُرَيْشٍ خَيْرُ نِسَاءٍ رَكِبْنَ الْإِبِلَ، أَحْنَاهُ عَلَى طِفْلِ، وَأَرْعَاهُ عَلَى زَوْجٍ فِي ذَاتِ يَدِهِ». قَالَ: يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ عَلَى إِثْرِ ذَلِكَ: وَلَمْ تَرَكَبْ مَرِيْمُ بِنْتُ عِمْرَانَ بَعِيْرًا قَطُّ). {الحديث: ٦٤٠٥ = ٦٤١٧ فم. تجريد البخارى / ٤، رقم: ١٣٦٦ = ٣٤٣٤ ففتح البارى. تحفة الأشراف: ٣٣٣٩}:

ئەبو هورەیره (ره‌زای خودای لی‌ بن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) دم‌فه‌رموی: (ئافره‌تی باشی قورده‌یش باشت‌رینی ئافره‌تان‌یکن که سواری وشت‌ر بوون، واته‌: باشت‌رینی ئافره‌تانی عه‌ره‌بن، که ناسراون به‌ سواری وشته‌وه، چونکه زۆر د‌لسۆزو میه‌ره‌بانن بۆ منالی ساوا، زۆر به‌جوانی په‌روه‌رده‌ی ده‌که‌ن، هه‌روه‌ک زۆر باش‌یش دل‌یان به‌مالی می‌رد ده‌سووتی! واته‌: مال‌که‌رو مال‌په‌روه‌رن).

ئەبو هورەیره دوا به‌دوای گ‌یرانه‌وه‌ی ئەم فه‌رمووده‌یه، بۆئەوه‌ی مه‌ریه‌می کچی عیمران به‌ر بریاری ئەم فه‌رمووده‌یه نه‌که‌و‌ی، چونکه ئەو باشت‌ره‌، ده‌یفه‌رموو: (قه‌ت قه‌ت مه‌ریه‌می کچی عیمران سواری وشت‌ر نه‌بووه‌، تا له‌فه‌رمووده‌که‌ ئەوه‌ وه‌ر‌گی‌ری که ژنانی قورده‌یش له‌و‌یش باشت‌رن!). {تاج/٢، زنجیره‌: ٢٤، ژماره‌: ٢٠٥٢}. باسی ژنی په‌سه‌ند.

(١٣١٣) باسی که‌وره‌یی ئە‌نصار (ره‌زای خودایان لی‌ بن). (٦٣٦٢ - ٦٣٨٤)

باب: فِي فَضَائِلِ الْأَنْصَارِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)

١٧٢٣- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: فِينَا نَزَلَتْ: (إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا): بَنُو سَلَمَةَ وَبَنُو حَارِثَةَ، وَمَا نُحِبُّ أَنَّهَا لَمْ تَنْزِلْ

لِقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا) . {الحديث: ۶۳۶۲ = ۶۳۷۲ فم. بخارى. مغازى: ۴۰۵۱، ۴۵۵۸. تحفة الأشراف: ۲۵۳۴} :

جابرى كورى عەبدوللا (رمزى خودايان لى بىن) فەرموۋى: ھۆى ھاتنى ئەم ئايەتە ئىمە بوۋىن و ئەم ئايەتە لەشانى ئىمەدا دابەزىوھ كە دەفەرموۋى:

{إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ - آل عمران - ۱۲۲/۳} :

واتە: خوداى گەورە خۆى زانابوو، بەقسەى دەم و نيازى دلتان، لەو كاتەدا، كە لەغەزى ئو خوددا، دوو تاقەم لەئىوھە وىستىيان پىشتى لەشكرى موسولمانان چۆلكەن و ئەوانىش ھەك سەرۆكى ناپاكەكان: عەبدوللاى كورى ئوبەيى و ھۆزەكەى بگەرپنەوھ بۆ مەدينە و خۆيان بدۆرپنن، بەلام خوداى مېھرەبان بەسۆزو مېھرەبانى خۆى پاراستنى لە جىبەجى كەردنى ئەم خەيالە ناھەموارەو لەو بىرە بەدە لايانيدا و پىشتى سوپاى ئىسلاميان چۆل نەكرد، لەبەرئەوھ خودا پاراستنى چونكە خودا خۆى دۆستى ئەم دوو تاقمەيەو خۆشى دەوین، دەى با باوەرداران ھەمىشە پىشت بەخودا ببەستن).

جابر دەيفەرموۋ: ئەم دوو تاقمەيە ئىمە بوۋىن: تاقمەى بەنى سەلەمە و تاقمەى بەنى حارىسە، ھە ئىمە بەش بەحالى خۆمان ھاتنى ئەم ئايەتەمان زۆر پى خۆشە، گەرچى لەسەرەتاي ئايەتەكەوھ سەركۆنەى ئەم دوو تاقمەى واتيادا، بەلام لە كۆتايەكەيدا گەورەترىن خەلاتى واتيادا بۆ ئەم دوو تاقمە، چونكە خودا لەبارەيانەوھ دەفەرموۋ: (وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا: خودا خۆى خاوەن و دۆستى ئەم دوو تاقمەيەو خۆشى دەوین). {تاج/۴، زنجیرە: ۴، ژمارە: ۳۷۷۴} .

۱۷۲۴ - عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ، وَلِأَبْنَاءِ الْأَنْصَارِ، وَأَبْنَاءِ الْأَنْصَارِ». {الحديث: ۶۳۶۳ = ۶۳۷۳ فم. تجريد البخارى/ ۴، رقم: ۱۷۰۸ = ۴۹۰۶ فتح البنارى. ترمذى. مناقب: ۳۹۰۲ م. تحفة الأشراف: ۳۶۸۶} :

زهیدی کوری ئه رقه م (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: به گوئی خۆم له زاری پیرۆزی
خۆشه و یستم بیست فهرمووی (دروودی خودای له سه ر بئ): (خودایه! خۆشبه له یاریده ده ران
(ئه نصار) و، له منالانی یاریده ده ران و، له منالانی منالانی یاریده ده ران!).

۱۷۲۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى صَبِيَانًا
وَنِسَاءً مُقْبِلِينَ مِنْ عُرْسٍ، فَقَامَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُثَلًّا، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتُمْ
مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ، اللَّهُمَّ أَنْتُمْ مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ». يَعْنِي الْأَنْصَارَ. {الحديث: ۶۳۶۵ =
۶۳۷۶ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۴۸۴ = ۳۷۸۵، ۵۱۸۰}:

ئه نه سهی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: جارێ پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ)
کۆمه لێ منال و ژنی یاریده ده رانی (ئه نصاری) بیانی، له شای و زه ماوه ند ده گه رانه وه،
رێک هه لسا یه سه رپێ و راست راوه ستاو سێ جار له سه ریه ک فهرمووی: (خودای
گه وره ئاگاداره و ئاگای لێیه تی، ئیوه ئه ی ده سته ی یاریده ده ران له خۆشه و یستێرین
که سان له لای من!). {تاج/ ۳، زنجیره: ۴۴، ژماره: ۳۴۵۱}. باسی پاکژی و گه وره یی
یاریده ده ران.

۱۷۲۵ب- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَخَلَا بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَالَ: «وَالَّذِي
نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّكُمْ لَأَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ». ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. {الحديث: ۶۳۶۶ = ۶۳۷۷ فم. تجريد
البخاری/ ۴، رقم: ۱۴۸۵ = ۳۷۸۶، ۵۲۳۴، ۶۶۴۵}:

ئه نه سهی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: چه زره ت (دروودی خودای له سه ر بئ) ژنیک
له یاریده ده ران (واته: له ئه نصار هاته خزمه تی چه زره ت درودی خوای له سه ر بئ))
قه وه و گه توگۆی له گه لا کرد، قسه ی نه ینی خۆی هه بوو، عه رزی چه زره تی کرد،
له پاشا پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمووی: (به وه که سه که گیانی منی به ده سه، که
خودای گه وره یه، ئیوه ئه ی کۆمه له ی یاریده ده ران! خۆشه و یستێرین که سن له لای
من). سێ جار وای فهرموو. {تاج/ ۳، زنجیره: ۴۴، ژماره: ۳۴۵۲ ج/ ۴}.

۱۷۲۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَغْفَرَ لِلْأَنْصَارِ، قَالَ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ: «وَلَذَرَارِيَّ الْأَنْصَارِ، وَلِمَوَالِي الْأَنْصَارِ». لَا أَشْكُ فِيهِ. {الحديث: ۶۳۶۴ = ۶۳۷۵ فم:}

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرمووى: جارىي پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) پاراپەوه لەخودا و داواى لىخوشبوون و لىبووردنى كرد بۆ ياريدەدەران، فەرمووشى: (خودايە! لە ياريدەدەران و لە ئەوه و وەچەى ياريدەدەران و لەوه و وەچەى وەچەى ياريدەدەران و لە ئازادكراو و دەست و پىوهنديشيان خوشبە). {تاج/۳، زنجيرە: ۴۴، ژمارە: ۲۴۵۷ ج/۴}. باسى پاكرى و گەورەيى ياريدەدەران.

۱۷۲۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْأَنْصَارَ كَرِشَى وَعَيْبَتَى، وَإِنَّ النَّاسَ سَيَكْثُرُونَ، وَيَقْلُونَ، فَاقْبَلُوا مِنْ مُحْسِنِهِمْ وَأَعْفُوا عَنْ مُسِيئِهِمْ». {الحديث: ۶۳۶۷ = ۶۳۷۹ فم. تجريد البخارى/۴، رقم: ۱۴۹۰ = ۳۷۹۹، ۳۸۰۱}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) فەرمووى: (لەرستيدا ياريدەدەران (واتە: ئەنصار) جەرگو و هەناوى من و بوخچەى رازو نيازو جىيى باوەرى من، ئەوان زۆر بەجوانى ئەركى سەرشانى خۆيان بەپياوانە بەجئ هیناوە، ماوەتەوه ئەوه گەهەقيان بۆ بكریتەوه و تۆلەى چاکەيان بدریتەوه!

بزائن تادى خەلكى تر زۆردەبن، بەلام ياريدەدەران بەرە بەرە كەم دەبنەوه، چونكە لەهەر چوارلاوه خەلك دىن و ئىسلام دەبن، بەلام ياريدەدەران چىنيكى تايبەتەن، كە يەككىيان ئى مرد، يەككىى تر نايەتە جىيى، جا ئەگەر كەسى لەئىوه بوو بەسەرەوكارى كارى، وە دەيتوانى كە زيان يا سوود بەخەلك بگەيەن، ئەوه باچاكەى چاكى ياريدەدەران وەربگرى و چاوپوشى لەخراپيان بكا). {تاج/۳، زنجيرە: ۴۴، ژمارە: ۳۴۶۱}. باسى پاكرى و گەورەيى ياريدەدەران.

(۱۳۱۴) باسی باشرینی ماله کانی یاریده ده ران. (۶۳۸۴ - ۶۳۶۲)

باب: فِي خَيْرِ دُورِ الْأَنْصَارِ

۱۷۲۸- عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ، يَشْهَدُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «خَيْرُ دُورِ الْأَنْصَارِ بَنُو النَّجَّارِ، ثُمَّ بَنُو عَبْدِ الْأَشْهَلِ، ثُمَّ بَنُو الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ، ثُمَّ بَنُو سَاعِدَةَ، وَفِي كُلِّ دُورِ الْأَنْصَارِ خَيْرٌ». قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: قَالَ أَبُو أُسَيْدٍ: أَتُتَّهَمُ أَنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟! لَوْ كُنْتُ كَاذِبًا لَبَدَأْتُ بِقَوْمِي بَنِي سَاعِدَةَ، وَبَلَغَ ذَلِكَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، فَوَجَدَ فِي نَفْسِهِ، وَقَالَ: خُلِفْنَا فَكُنَّا آخِرَ الْأَرْبَعِ، أَسْرَجُوا لِي حِمَارِي أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَكَلَّمَهُ ابْنُ أَخِيهِ سَهْلٌ، فَقَالَ: أَتَذْهَبُ لِتُرَدَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْلَمُ، أَوَلَيْسَ حَسْبُكَ أَنْ تَكُونَ رَابِعَ أَرْبَعٍ؟ فَرَجَعَ وَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. وَأَمَرَ بِحِمَارِهِ فَحُلَّ عَنْهُ. {الحديث: ۶۳۷۲ = ۶۳۸۴ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۴۸۷ = ۳۷۹۱ + تجريد/ ۲، رقم: ۷۱۳ = ۱۴۸۱ فتح الباری}:

ئەبو ئوسەیدی ئەنصارى (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: شایه تی دەدەم که خوشەو یست (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (باشترین هۆزو بنەماله ی یاریده ده ران هۆزو بنەماله ی به نی نه جارن، ئەوجا هۆزو بنەماله ی به نی عەبدی ئەشەهل، ئەوجا هۆزو بنەماله ی به نی حاریتی کوری خەزەرەج، ئەوجا بنەماله ی به نی ساعیده، وه گەرەك و تیره و بنەماله کانی یاریده ده ران هەموویان خیردار و خاسن!). ئەبو سەلەمە که ئەم فەرموودیه لەئەبو ئوسەیدی ئەنصارییه وه دەگیرێتە وه فەرمووی: ئەبو ئوسەید فەرمووی: گومانی ئەوه به من دەبری، که خوانه خواسته درۆ به دەم پیغەمبەر وه بکه؟ ئەگەر من شتی وام بکردایه، هۆزه که ی خۆم که بنەماله ی به نی ساعیده ن ئەوانم دەکرد به یه که م و دهمخستنه پیشه وه.

کاتی ئەم پله دانانه لەلایه ن پیغەمبەر وه بۆ بنەماله کانی ئەنصار دانراو، ئەم هەواله گەیشته وه، به سەعدی کوری عوباده، که له بنەماله ی به نی ساعیده یه، که له پله ی چوارهدا بوون، له مه دلگران بوو، وه گوتی: ئیمه دواخراوین، دواترینی

ئەم چوار بنەمالەین، ئادەى گوئى دريژەكەمەم بۆزىنكەن، دەچم بۆلاى پيغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى).

سەھلى برازاي قسەى لەگەڵدا کرد، گوئى: دەچى چى دەكەى؟ گوايە بەرپەرچى
پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەدەيتەو، ديارە كە پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
لەخۆپەو شت نالئ، بەسرووشى خودايى شت دەلئ، كەواتە ئەو باشتر لە كارەكە
دەزانئ، ئەووت بەس بئ كە چوارەمى چوار بنەمالەكەيت؟
سەعديش گەرايەو و فەرمووى: (خودا و پيغەمبەرى خودا خۆيان باشترى لئ
دەزانئ).

جا فەرمانى کرد زینەكەيان لە گوئى دريژەكە گرتهو. {تاج/٣، زنجیرە: ١٠٣،
ژمارە: ٣١٦٨ چ/٤} + {تاج/٣، زنجیرە: ٤٤، ژمارە: ٣٤٥٩ چ/٤}. باسى پاکزى و گەورەيى
ياریدەدەران.

١٣١٥) بە جوانى رەفتارکردن لەگەڵ ياریدەدەران

باب: فِي حَسَنِ صُحْبَةِ الْأَنْصَارِ

١٧٢٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ
الْبَجَلِيِّ فِي سَفَرٍ، فَكَانَ يَخْدُمُنِي، فَقُلْتُ لَهُ: لَا تَفْعَلْ. فَقَالَ: إِنِّي قَدْ رَأَيْتُ الْأَنْصَارَ تَصْنَعُ
بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا آلَيْتُ أَنْ لَا أَصْحَبَ أَحَدًا مِنْهُمْ إِلَّا خَدَمْتُهُ.
(وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ): وَكَانَ جَرِيرٌ أَكْبَرَ مِنْ أَنَسٍ). {الحديث: ٦٣٧٥ = ٦٣٨٧ فم. بخارى. جهاد:
٢٨٨٨. تحفة الأشراف: ٣٢٠٨. تجريد البخارى/٣، رقم: ١١٨٩ = ٢٨٨٩ فتح البارى}:

ئەنەسى كورى مالىك (رەزاي خوداي ئى) فەرمووى: لە سەفەريكا لەگەڵ جەريرى
كورى عەبدوللاى بەجەليدا بووم، لەريگە، لەو سەفەرەدا خزمەتى دەکردم، منيش
پيەم گوت: شتى وا مەكە، خزمەتم مەكە. فەرمووى: لەراستیدا من خۆم بەچاوى
خۆم ديوومە كە ئەنصار، كە ناسراون بە ياریدەدەرانى پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى)
چەندە بە دلسۆزى و بەدل و بەداو خزمەتى پيغەمبەريان دەکرد، جا منيش

سویندم خوار دووه، که هرکاتى له گهه له کەسێ له یاریده ده راندا بام، نهو چاکه یه ی بده مه وه و منیش خزمه تی نهو بکه م.

له گیرانه وه یه کاهه مه ی زیاتره: جه ریر به ته مه ن له نه نه س گه وره تر بوو!.

(١٣١٦) باسی گه وره یی نه شه رییه کان (ره زای خودایان لی بی). (٦٢٥٧ - ٦٢٥٨)

بَابُ فِي فَضْلِ الْأَشْعَرِيِّينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)

١٧٣٠- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي لَأَعْرِفُ أَصْوَاتَ رُقَّةِ الْأَشْعَرِيِّينَ بِالْقُرْآنِ حِينَ يَدْخُلُونَ بِاللَّيْلِ، وَأَعْرِفُ مَنَازِلَهُمْ مِنْ أَصْوَاتِهِمْ بِالْقُرْآنِ بِاللَّيْلِ، وَإِنْ كُنْتُ لَمْ أَرْ مَنَازِلَهُمْ حِينَ نَزَلُوا بِالنَّهَارِ، وَمِنْهُمْ حَكِيمٌ إِذَا لَقِيَ الْخَيْلَ، - أَوْ قَالَ: الْعَدُوَّ - «قَالَ لَهُمْ إِنَّ أَصْحَابِي يَأْمُرُونَكُمْ أَنْ تَنْظُرُوهُمْ». {الحديث: ٦٣٥٧ = ٦٣٦٦ فم. تجريد البخارى/٤، رقم: ١٥٧٧ = ٤٢٣٢. تحفة الأشراف: ٩٠٥٥}:

ئه بو مووسای نه شه رى (ره زای خودای لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی)

فه رمووی: (من دهنگی کاروانی هاوړپیانى نه شه رییه کان ده ناسمه وه، له شه ودا که ده وړنه وه بو مال، له پاش ته وواو کردنی ئیش و کاره که یان، به هو ی خویندنی قورئانه وه ده یان ناسمه وه، که رچی به روژیش ماله کانیا نم نه دیوه و نازانم له کو ی داده نیشن، حکیم یه کیکه له وان، پیاوی دانای وایان تیا دایه کاتى دهگا به سوار گه ل، یا فه رمووی: (کاتى دهگا به له شکری دوژمن، به بی په روا پیا یان ده لئ: هاوړپیکانم فه رمانتان پی ده که ن که چاوه روانیان بکه ن). واته: ده لئ به هاوړپیانى خو ی: نه ی ده سته سوار! با پیکه وه برۆین بو سه ر دوژمن. یا ده لئ به له شکری دوژمن: نه ی سوپای دوژمن! نه گه ر ئیوه نازان و مه ردن و تر سنۆک و کوونى نین، مه رۆن و رامه که ن هه تا کو مه له ی منیش دی ن، نه وسا بو تان ده رده که وى که کى نازییه). {تاج/٣، زنجیره: ٦٣، ژماره: ٣٥٢٩}. باسی ئه بو موسا و ئه بو عامیری نه شه رى.

١٧٣١- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ الْأَشْعَرِيِّينَ إِذَا أَرْمَلُوا فِي الْعَزْوِ، أَوْ قَلَّ طَعَامُ عِيَالِهِمْ بِالْمَدِينَةِ جَمَعُوا مَا كَانَ عِنْدَهُمْ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ ثُمَّ اقْتَسَمُوهُ بَيْنَهُمْ فِي إِثَاءٍ وَاحِدٍ بِالسَّوِيَّةِ، فَهُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ».

{الحديث: ٦٣٥٨ = ٦٣٦٧ فم. تجريد البخاری/٣، رقم: ١٠٧٦ = ٢٤٨٦}:

ئەبو موسای ئەشعەری (رەزای خودای ئی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەشعەرییەکان کە هۆزی ئەبو موسای ئەشعەری، کە جیگە ی دانیشتیان یەمەنە، مەردایەکیان واتیادا، ئەگەر لەغەزادا توێشوو خۆراکیان هاتە کزی، یاخود لەناو شارو ئاوايیدا، نان و خۆراکی خێزانەکانیان هاتە کەمی، دین ئەوێ کەماوە لەلایان، هەمووی لەیەک دەفرا، یا لەیەک جیگەدا کۆدەکەنەو، ئەوجا بەقاپی، بە حاجەتی لەبەینی خۆیان، بەپێی سەر، وەک یەک بەیەکسان بەشی دەکەن ئەوان لە من و من لەوانم!). {تاج/٣، زنجیرە: ٦٣، ژمارە: ٢٥٣٠}.

روونکردنەو:

راقەکاران دەفەرموون:

١- قورئان خویندن لەشەودا، بەدەنگی بەرز سوننەتە و خێریکی گەورمە، بەمەرجێ نەبێ بەئازار بۆ کەسێ، وەک خەو لەخەوتوو بزیڕینی، یاسەر لەنویژکەر بشیوینی، یا شتی تری وا، وە بۆ مەراییی و ریا بازیش نەبێ.

٢- بۆئەوێ لە تێکەڵکردنی خۆراکەکان لە بارودۆخی ئاودا بەباشی حالی ببین، ئەم نمونە یە دەکەین بە پێوەرو بەسەر مەشق:

أ- ئەحمەد پێنج سەرخیزانی هەیه و پێنج کیلو ئاردیشی هەیه.

ب- موحەممەد سێ سەر خیزانی هەیه، بەلام بیست کیلو ئاردی هەیه.

ج- مەحموود دووسەر خیزانی هەیه، بەلام چل کیلو ئاردی هەیه. ئاردهکان

لەشوینیکا کۆدەکەینەو دەکاتە:

٥ + ٢٠ + ٤٠ = ٦٥ شەست و پێنج کیلو ئارد.

ئەوجا خێزانەکانیش کۆدەکەینەو دەکاتە:

ئەخمەد (۶) موحەممەد (۴) مەحمۇد (۳) دەكاته:

$۱۳ = ۳ + ۴ + ۶$ ئەوسا ئاوا ئارەكە دابەش دەكەين بەسەر ژمارە

كەسەكانا:

$۶۵ \div ۱۳ =$ ھەر سەرى پىنج كىلوى دەكەوى.

دەبىنن: خىزانى ئەخمەد لەھەموويان كەمترىان بوو ئىستە لەھەموويان زياتريان بەركەوتوو (۲۰) كىلويان بەركەوتوو. خىزانى موحەممەد وەك خويان ماون (۲۰) كىلويان بەركەوتوو. خىزانى مەحمۇد لەھەموويان زياتريان بوو، ئىستە لەھەموويان كەمترىان بەردەكەوى (۱۵) كىلويان بەردەكەوى!!

۳- مەبەست لەم دابەشكردنە، ئەو دابەشكردنە نىيە، كە بەپىي فيقە، مەرجى تايبەتى خوى ھەيە، ھەتا سەر نەكىشى بۆ سوودو رىباو ھەرامى، بەلكوو مەبەست ئەوھىە ھەركەسى مائەكەى خوى رەوا دەبىننى بۆ ئەوانى ترو گەردنىان ئازاد دەكا ئەگەر زىادەيە چوو بەلاى يەككىيانەو.

۱۳۱۷) نزاو پارانەوھى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۆ ھۆزى غىفارو بۆ

ھۆزى ئەسەلم. (۶۳۸۴ - ۶۳۶۲)

باب: دَعَاءُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَغِفَارٍ وَأَسْلَمَ

۱۷۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَسْلَمَ سَالِمَهَا اللَّهُ، وَغِفَارُ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا، أَمَا إِنِّي لَمْ أَقْلَهَا، وَلَكِنْ قَالَهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ۶۳۸۰ = ۶۳۹۲ فم. تجريد البخارى/ ۴، رقم: ۱۳۹۷ = ۳۵۱۳ فتح البارى}:

ئەبو ھورەيرە (رەزى خوداى ئى بىن) ھەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرمووى:

(ھۆزى ئەسەلم لەگەل خودادا ئاشتن، خودا خوشو سەلامەتو بىوھىيانكات، ھۆزى غىفارىش خودا ھەتا سەر لىيان خوش بى، ئەدى بزانن من ئەم قسەيە لەخۆمەوھە ناکەم، بەلام خوداى گەورەو سەرورە خوى وا دەفەرموى). {تاج/ ۳، زنجیرە: ۶۷، ژمارە: ۳۵۴۴ ج/ ۴}. پایەى ھۆزەكانى غىفارو ئەسەلمو ئەشجەعو جوھەينەو موزەينە.

١٧٣٣- عَنْ خُفَّافِ بْنِ إِيمَاءٍ الْغِفَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي صَلَاةٍ: «اللَّهُمَّ الْعَن بَنِي لِحْيَانَ وَرِعْلًا وَذُكْرَانَ وَعُصَيَّةَ، عَصَا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، غِفَارُ غَفَرِ اللَّهِ لَهَا، وَأَسْلَمُ سَالَمَهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ٦٣٨١ = ٦٣٩٣ فم:}

خوفافی کوری ئەیمائی ئەلغیفاری (رهزای خودایان لی بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسهر بئ) له قونووتی نویژی بهیانیدا، که لهروکوع هه لدهسایه وه دهیغه رموو: «اللَّهُمَّ الْعَن بَنِي لِحْيَانَ وَرِعْلًا وَذُكْرَانَ وَعُصَيَّةَ، عَصَا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، غِفَارُ غَفَرِ اللَّهِ لَهَا، وَأَسْلَمُ سَالَمَهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ»:

خودایه! نه فرمت بکه لههۆزی بهنی لهحیان و لههۆزی ریعل و لههۆزی زهکوان و لههۆزی عوصهیی، که لهخودا و پیغه مبههری خودا یاخی بوون و، نامه ردییان له موسولمانهکان کردو، لهروودای بیرى مهعوونه دا، ههفتا کهسیان له یارانى پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بئ) شههیدکرد، که پییان دهگوتن قورراء، واته: قورئان خوینهکان). {بروانه: تاج/٤، زنجیره: ١٠٢، ژماره: ٤٦٤٤ چ/٤}.

پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بئ) لهپاش ئەم نهفرمت و نرای شههره لهمانه، له قونووتا، نرای خیریشی بو ئەم دوو هۆزهى تر دهکرد، لهناو هه مان قونووتداو دهیغه رموو: (هۆزی غیفار خودا لییان خوڤ بئ، هۆزی ئەسله میش خودا خوڤ و سهلامهت و بیوهییانکات!). {تاج/١، زنجیره: ٩٢، ژماره: ٥٦٢ + تاج/٤، زنجیره: ٤، ژماره: ٣٧٧٥ چ/٤}. سوورمى ئالى عیمران.

روونکردنهوه:

خوفافی کوری ئەیمائی ئەل - غیفاری (رهزاو رحمهتی خودایان لی بئ) خووی باوکی هاوهلی پیغه مبههر بوون، ئەیمائی کوری رحمهضه ی باوکی خوفاف ئاغای هۆزی غیفار بوو، بهرنویژی بویان دهکرد، له موسولمانه پییشینهکانه. خوفافیش بهرنویژی بو هۆزی غیفار دهکرد خهتیبیشیان بوو، ئاماده ی ریکهوتنی حوده یبیه

بوو، له غه یقه داده نیشته زۆر هامووشوی مه دینه ی ده کرد، به غه وی ده فەر مووی: له سه رده می عومه ردا مردوو ه.

(۱۳۱۸) باسی گه وره یی موزه ی نه و جوهه ی نه و غیفار. (۶۳۸۵ - ۶۴۰۰)

باب: فِي فَضْلِ مَرْيَمَةَ وَجُهِينَةَ وَغِفَارٍ

۱۷۳۴- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ الْأَنْزَعَ بْنَ حَابِسٍ جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنَّمَا بَايَعَكَ سُرَّاقُ الْحَجِيجِ مِنْ أَسْلَمَ وَغِفَارَ وَمَرْيَمَةَ - وَأَحْسِبُ جُهِينَةَ - (مُحَمَّدُ الَّذِي شَكَ). فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ أَسْلَمُ وَغِفَارُ وَمَرْيَمَةُ (وَأَحْسِبُ جُهِينَةَ) خَيْرًا مِنْ بَنِي تَمِيمٍ، وَبَنِي عَامِرٍ، وَأَسَدٍ وَغُظَفَانَ، أَخَابُوا وَخَسِرُوا؟! فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُمْ لَأَخَيْرُ مِنْهُمْ».

{الحديث: ۶۳۹۱ = ۶۴۰۳ فم. تجريد البخاري/ ۴، رقم: ۱۳۹۸ = ۳۵۱۵، ۳۵۱۶، ۶۶۳۵. ترمذی. مناقب: ۳۹۵۲. تحفة الأشراف: ۱۱۶۸۰}:

ئەبوبەکره (رهزای خودای بی) فەر مووی: ئەقره می کوری حابیس که پیاویکی ناواری هۆزی به نی ته میم بوو، هاته خزمه تی چه زره ت (دروودی خودای له سه ر بی) پیی گوت: جاکێ په یمانی به تو داوه؟ مه گهر ئەو دزو جه رده و چه تانه ی که حاجیان رووت ده که نه وه، که له هۆزی ئەسه له و غیفار و موزه ی نه و جوهه ی نه و) بو جوهه ی نه و باش لیم روون نییه، به لام و ابزانم ئەقره ع ناوی هۆزی جوهه ی نه ویشی هیئا.

پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بی) فەر مووی: (ئەدی پیم بلی: ئەگهر ئەسه له و غیفار و موزه ی نه و) و ابزانم فەر مووشی: جوهه ی نه و، له لای خودای گه وره، چاترین له هۆزی به نی ته میم و به نی عامیرو ئەسه دو غه طه فان، ئایه ئەمانه مایه پووچ و زیانه ومه ند دهرناچن؟).

ئەقره ع گوتی: با، مایه پووچ دهرده چن. خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بی) فەر مووی: (ده سا به و که سه که گیانی منی به ده سه، که خودای گه وره و فریاره سه، ئەوانه له مانه باشت رن له لای خودای گه وره، چونکه زووتر له وان ئیسلام بوون!).

{تاج/ ۳، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۳۵۴۷ ج/ ۴}. هۆزهکانی غیفار و ئەسه له و.

روونکردنهوه:

۱- ئه قره عی کوری حابیس (رهزای خودای ئی بئ) هاوہلی پیغهمبهره (دروودی خودای له سهر بئ) له سهرده می نه زانی پیش هاتنی ئایینی پیروزیی ئیسلام، ئه قره ع ناوبرژیوان (حه کهم) بوو، کیشه کوومه لایه تییه کانی بو مهردوم چاره سهر ده کرد، له موئه لله فه قولوبه کان بوو، ئاماده ی نازادکردنی مه کهکه و غه زای حونه یین و غه زای طاییف بوو له گهل له شکری پیغهمبهره، له سهره تاوه ره خنه ی زوری له بریاره کانی ئیسلام ده گرت، به لام له پاشا موسولمانیکی جوانی ئی دهرچوو. ده لئین: ئه قره ع بهر له ئیسلام بوونی مه جووسی بووه، واته: ناگر په رست بووه، ئه قره عی کوری حابیس خوی و ده کوری له جهنگی یه رمووکدا شهید بوون، (رهزای خودایان ئی بئ). {تاج/۴، زنجیره: ۶۵، ژماره: ۴۵۲۰}. خه لاتکردنی نو موسولمان.

(۱۳۱۹) وه سپی جوانی هوژی طه ی. (۶۳۸۵ - ۶۴۰۰)

باب: ما ذکر فی طیی

۱۷۳۵- عَنْ عَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ لِي: إِنَّ أَوَّلَ صَدَقَةٍ بَيَّضَتْ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَوُجُوهُ أَصْحَابِهِ، صَدَقَةُ طَيِّئٍ جِئْتُ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

عه دی کوری حاته م (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: چوومه خزمه تی عومه ر (رهزای خودای ئی بئ) پیی فهرمووم: یه کهم صه ده قه یی که رووی پیغهمبهره و یاران ی پیغهمبهری گه شانه وه، صه ده قه که ی هوژی طه ی بوو که تو خوت هیئات بو لای پیغهمبهره (دروودی خودای له سهر بئ). {تاج/۳، زنجیره: ۶۸، ژماره: ۳۵۵۲ ج/۴}. پایه ی به نی ته میم و ده وس و ته یی.

(۱۳۲۰) نزای خیر بو هوژی ده وس. (۶۳۸۵ - ۶۴۰۰)

باب: ما ذکر فی دوس

۱۷۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَدِمَ الطَّفِيلُ وَأَصْحَابُهُ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ دُوسًا قَدْ كَفَرَتْ وَأَبَتْ، فَادْعُ اللَّهَ عَلَيْهَا. فَقِيلَ: هَلَكْتَ دُوسٌ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ اهْدِ دُوسًا وَأَنْتَ بِهِمْ». {الحديث: ۶۳۹۷ = ۶۴۰۹ ف.م. بخاری. مناقب: ۴۳۹۲، ۶۳۹۷}:

ئەبۇ ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: طوفەیلی کۆری عەمری ئەل-دەوسی و برادرەکانی (خودایان ئی رازی بئ) ھاتنە خزمەتی ھەزرەت (دروودی خودای لەسەر بئ) گوتیان: قوربان! ئەی پیغەمبەری خودا! بەراستی ھۆزی دەوس خودا ناناسن و مل نادەن و لەکیش دەرچوون! کەواتە نزای خراپیان ئی بکە، کەخودا بیان فەوتیئە، خەلکەکەیش گوتیان: تازە ھۆزی دەوس فەوتان، چونکە ئیستا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) نزای شەریان ئی دەکا، دیارە نزاکەشی گیرایە!

کەچی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەجیاتی ئەوہی کە نزای خراپیان لیبکا، نزای باشی بۆیانکردو فەرمووی: (ئەی خودایە! رینماییی ھۆزی دەوس بکە و کەمەنکیشایان بکە بۆ قەبوولی ئیسلام). {تاج/٣، زنجیرە: ٦٨، ژمارە: ٣٥٥١ ج/٤}. پایەیی بەنی تەمیم و دەوس....

روونکردنەوہ:

نزاکەیی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) گیرابوو، ھەبیبی کۆری عەمری دەوسی، خۆی و باوکی ھوکمداری سەر ھۆزی دەوس بوون، دەلێن: ھەبیب سئ سەد سال ژیاوہ، ھەبیب دەیگوت: مەن دەزانم کە ئەم بوونەوہرو دروستکراوانە، دروستکەرێکیان ھەییە، بەلام نازانم کییە؟ جا کاتئ بیستی کەوا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ھاتووہ، خۆی و پەنجاو ھەوت کەس لەپیاو ماقوولانی ھۆزەکەیی ھاتن بۆ خزمەتی، ئیتەر ئەوان موسولمان بوون و ھۆزی دەوسیئ موسولمان بوون!

(١٣٢١) باسی گەورەیی ھۆزی بەنی تەمیم

بَابُ: فَضْلُ بَنِي تَمِيمٍ

١٧٣٧- عَنْ أَبِي زُرْعَةَ قَالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): لَا أَزَالُ أَحِبُّ بَنِي تَمِيمٍ مِنْ ثَلَاثٍ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «هُمْ أَشَدُّ أُمَّتِي عَلَى الدَّجَالِ». قَالَ: وَجَاءَتْ صَدَقَاتُهُمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَذِهِ صَدَقَاتُ قَوْمِنَا». قَالَ: وَكَانَتْ سَبِيَّةً مِنْهُمْ عِنْدَ عَائِشَةَ،

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَعْتَقِيهَا فَإِنَّهَا مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ». {الحديث: ۶۳۹۸ = ۶۴۱۰ فم. تجريد البخاری/۳، رقم: ۱۰۹۰ = ۲۵۴۳، ۴۳۶۶. فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۴۸۸۹}:

ئەبو زورعه فەرمووی: ئەبو هورەیره (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: ئەوەتی ئەم سی وەسپو مەدحه جوانە ی بەنی تەمیم، لە دەمی پیڤەمبەر خوێ (دروودی خودای لەسەر بێ) بەگوێی خۆم بیستوو ئێتر لە و ساوه هۆزی بەنی تەمیم خوش دەوی. لێم ژنەوت دەیفەرموو (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئازاترین و خوگرتترین ئۆمەت، لە ئاستی جەجال، هۆزی بەنی تەمیم!) کاتی زەکاتەکانیشیان هات، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەمە زەکاتی خزمانی ئێمە).

ژنیکێ دیلی بەتالان گیراوی کۆیلە ی بەنی تەمیمی کەنیزەکی عائیشە ی هاوسەری پیڤەمبەر بوو، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پێی فەرموو: (ئە ی عائیشە! ئەم کارە کەرمت ئازادبکە، چونکە ئەمە لەنەو ی ئیسماعیلی کوری حەزرەتی ئیراهیمە!). {تاج/۳، زنجیرە: ۶۸، ژمارە: ۲۵۵۰}. پایە ی بەنی تەمیم و دەوس....

روونکردنەو:

هۆی فەرمانکردن بە ئازادکردنی ئەم کەنیزەکە ئەو بوو، چونکە عائیشە (رمزای خودای ئی بن) ئاھ (نەزری) کردبوو، کە یەکن لەو چە و نەو ی حەزرەتی پیڤەمبەر ئیسماعیل (سلاوی خودای لەسەر بێ) ئازادبکا، کە باپیری عەرەبەکان بوو.

۱۳۲۲) بەستنی پەیمانی براهەتی لە نێوان یاران ی پیڤەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ). (۶۴۰۹ - ۶۴۱۲)

بَابُ فِي الْمُؤَاخَاةِ بَيْنَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۷۳۸- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخَى بَيْنَ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ وَبَيْنَ أَبِي طَلْحَةَ. {الحديث: ۶۴۰۹ = ۶۴۲۱ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزاي خوداي لى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) پەيمانى برايه تى بەست لەنيوانى ئەبو عوبەيدەى كۆرى جەر راج و ئەبو طەلحەدا. {تاج/٣، زنجيرە: ٥٨، ژمارە: ٣٥٠٤ ج/٤}.

١٧٣٩- عَنْ عَاصِمٍ الْأَحْوَلِ قَالَ: قِيلَ لَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: بَلَّغْكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ». فَقَالَ أَنَسٌ: قَدْ حَالَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ قُرَيْشٍ وَالْأَنْصَارِ فِي دَارِهِ. {الحديث: ٦٤١٠ = ٦٤٢٢ فم. تجريد البخارى/٣، رقم: ١٠١٠ = ٢٢٩٤، ٦٠٨٤، ٧٣٤٠}:

عاصمى ئەحوەل فەرموۋى: عەرزى ئەنەسى كۆرى مالىك كرا: ئايا ئەو فەرموودەيەى پېغەمبەر گەشتوۋە بەتۆ كە دەفەرموۋى: (پەيمان بەستىن لە ئىسلامدا نىيە) ؟ فەرموۋى: لەمالى مانا لەمەدينە، پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) پەيمانى دۆستايەتى و دەستە برايه تى بەست لەنيوانى كۆچكارانا، كە بەشيۋەى گشتى لەھۆزى قورەيش بوون و، لەنيوانى ياريدەدەران (ئەنصار)دا، كە لەخەلكى مەدينە بوون). {تاج/٣، زنجيرە: ٥٨، ژمارە: ٣٥٠٥ ج/٤} + {بىروانە: ژمارە: ١٧٤٠ لەدواۋە}. پەيمانى برايه تى لەنيوانى.....

روونكر دنەوہ:

وہك لە پەراوہكانى رافەكاندا باسكراوہ، دوو جوړە پەيمان بەستىن ھەيە: يەكەم: پەيمان بەستىن لەسەر شيۋەى سەردەمى نەفامى و نەزانى، كە پەيمانەكە دەبوو بەھۆى كە لەپوور گرتن لەيەكترى و ياريدەدەرى يەكترى لەسەر حەق و ناحەق، پەيمان بەم واتەيە لە ئىسلاما نەماوہ و نىيە.

دووہم: پەيمان بەستىن لەسەر ئەوہ كە دوو لايەن ھاوكارى و پشتگيرى يەكترى بكن، لەسنوورى پەپرەوى حەقا، بۆ پاراستنى مافى رەواى ھەردووولا، ئەم جوړەيان ھەتا روژى دوايى دەميئن.

١٧٤٠- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ، وَأَيُّمَا حِلْفٍ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ لَمْ يَزِدْهُ الْإِسْلَامُ إِلَّا شِدَّةً». {الحديث: ٦٤١٢ = ٦٤٢٤ فم:}

جوبهیری کوری موصلعیم (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) دهفه رموئیت: (پهیمان بهستن لهسەر شتی نارهوا، وهك ئەمه لهسەر ههق و ناههق لهسەر هاوپهیمانی خۆت بکهیتهوه، شتی وا نارهوا له ئیسلامدا نییه، بهلام نهو پهیمانه رهوايانهشی که لهسهردهمی نهزانی پێش هاتنی ئیسلامدا باوبوون، ئیسلام زیاتر پتهویان دهکات!). {تاج/٣، زنجیره: ٥٨، ژماره: ٢٥٠٦ ج/٤}. پیغه مبهەر پهیمانی براههتی لهنبیوانی یاریدهدهران و کۆچکاراندا دهبهستی.

١٢٢٣) فهرمایشتهکهی پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ): من نیشانهی ئاسوودهیی و نهمن و ئاسایشم بۆ هاوهدل و یارانی خۆمو هاوهدلانیشم نیشانهی نهمن و ئاسایشن بۆ گهلی ئیسلامی من. (٦٤١٣)

بَابُ: قَوْلُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَا أَمَنَةٌ لِأَصْحَابِي وَأَصْحَابِي أَمَنَةٌ لِأُمَّتِي ١٧٤١- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: صَلَّيْنَا الْمَغْرِبَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ قُلْنَا: لَوْ جَلَسْنَا حَتَّى نُصَلِّيَ مَعَهُ الْعِشَاءَ. قَالَ: فَجَلَسْنَا، فَخَرَجَ عَلَيْنَا فَقَالَ: «مَا زِلْتُمْ هَا هُنَا؟». قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّيْنَا مَعَكَ الْمَغْرِبَ ثُمَّ قُلْنَا نَجْلِسُ حَتَّى نُصَلِّيَ مَعَكَ الْعِشَاءَ. قَالَ: «أَحْسَنْتُمْ أَوْ أَصَبْتُمْ». قَالَ: فَرَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ، وَكَانَ كَثِيرًا مِمَّا يَرْفَعُ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ، فَقَالَ: «النُّجُومُ أَمَنَةٌ لِّلسَّمَاءِ فَإِذَا ذَهَبَتِ النُّجُومُ أَتَى السَّمَاءُ مَا تُوعَدُ، وَأَنَا أَمَنَةٌ لِأَصْحَابِي، فَإِذَا ذَهَبَتْ أَتَى أَصْحَابِي مَا يُوعَدُونَ، وَأَصْحَابِي أَمَنَةٌ لِأُمَّتِي، فَإِذَا ذَهَبَ أَصْحَابِي أَتَى أُمَّتِي مَا يُوعَدُونَ». {الحديث: ٦٤١٣ = ٦٤٢٥ فم:}

ئهبو بوردهی کوری ئهبو مووسای ئهشعهری (رمزای خودایان ئی بئ) فهرمووی: باوكم فهرمووی: نوێژی شیوانمان لهگهڵ پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسەر بئ) کرد، جاگوتمان: دادهنیشین تا نوێژی خهوتنانیش بهکۆمهڵ لهپشت پیغه مبهروه دهکهین. فهرمووی: جا دانیشتین، که هاتهوه بۆلامان بۆ کردنی بهرنوێژی نوێژی خهوتنان.

فەرمووی: (هېشتا ھەر لایرە ماون). عەرزیمانکرد: بەلێ، ئەو پێغەمبەری خودا! لەدەلێ خۆمانا گوتمان: بۆچی برۆینەو، یەكجاری دادەنیشین تا نوێژی خەوتنانیش دەکەین لەخزمەتی تۆدا. فەرمووی: (ئافەرین باشتان کردوو). یا فەرمووی: (چاكتان کردوو، پێکاوتانە).

جا حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) سەری ھەلپری بۆ ئاسمان و تەماشای ئاسمانی کردو گەلێ جار وای دەکرد، ئەوسا فەرمووی: (ئەستێرەکان نەمان، ئەوجا ئەو ھەپشەییە لە ئاسمان کراوە دیتەدی و جیھان خاپوور دەبێ و قیامەت ھەلەدەستی، منیش نیشانەیی ئەمن و ئاسایشم بۆ ھاوێل و یارانێ خۆم، ھەتا خۆم مابم دوور دەبن لە ئازاوە دوو بەرەکی و شەری ناوخوا، بەلام کەمن نەمام و مردم، ئەوسا ئەو ھەپشە و گۆرەشەییە کە لە یاران و ھاوێلانم کراوە، دیتەجێ و ئازاوە دوو بەرەکی و جیا جیایی و پاشگەزبوونەو سەرھەلەدەن لە ناویانا، وە لەراستیدا ئەمانەیش لەپاش مەرگی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەموویان روویاندا، بەلام سوپاس بۆ خودا، لەسایە خوداوە، بەپێی بەلێنی قورئانی پیرۆز: {إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ - الحجر - ۹/۱۵}. واتە:

ئێمە خۆمان ئەم قورئانەمان ناردۆتە خوا، ھەرخواشمان دەپارێزین). سوپاس بۆ خودا بەپێی ئەم بەلێنە پیرۆزە ئایینی پیرۆزی ئیسلام بەسەر بەرزێ پایەدارە. ھاوێلان و یارانیشم نیشانەیی ئاسوودەیی و ئاسایش و ئارامین بۆ ئۆمەتە، جا کە ھاوێلانم نەمان و گشتیان مردن، ئەوجا ئەو ھەپشەییە لە ئۆمەتە کراوە دیتە دی و شوینی ھەواو ھەوەس دەکەون و تووشی دەردی سەری زۆر دەبن!). {تاج/۳، زنجیرە: ۱، ژمارە: ۲۲۲۶، ۲۲۲۴}. باسی گەورەیی و پاکژی یارانێ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەتیکراییی.

(۱۳۲۴) باسی که سانی که پیغمبریان دیبی، یا هاوهدلانی پیغمبریان دیبی، یا که سیکي دیبی، که نهو پیغمبرهری دیبی (دروودی خودا له سهر پیغمبرهری خوداو رهزای خودا له هاوهدلانو یاران و پهیرهوانی ههتا ههتا به) (۶۴۱۴ - ۶۴۲۵) باب: فِيمَنْ رَأَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ رَأَى أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ رَأَى مَنْ رَأَى أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۷۴۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يُبْعَثُ مِنْهُمْ الْبَعْثُ فَيَقُولُونَ: انْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ فِيكُمْ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)? فَيُوجَدُ الرَّجُلُ فَيُفْتَحُ لَهُمْ بِهِ، ثُمَّ يُبْعَثُ الْبَعْثُ الثَّانِي، فَيَقُولُونَ: هَلْ فِيهِمْ مَنْ رَأَى أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)? فَيُفْتَحُ لَهُمْ بِهِ، ثُمَّ يُبْعَثُ الْبَعْثُ الثَّالِثُ، فَيَقَالُ: انْظُرُوا هَلْ تَرَوْنَ فِيهِمْ مَنْ رَأَى مَنْ رَأَى أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)? ثُمَّ يَكُونُ الْبَعْثُ الرَّابِعُ فَيَقَالُ: انْظُرُوا هَلْ تَرَوْنَ فِيهِمْ أَحَدًا رَأَى مَنْ رَأَى أَحَدًا رَأَى أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)? فَيُوجَدُ الرَّجُلُ فَيُفْتَحُ لَهُمْ بِهِ». {الحديث: ۶۴۱۵ = ۶۴۲۷ فم. تجريد البخاري ۳/، رقم: ۱۱۹۳ = ۲۸۹۷، ۳۶۴۹، ۳۵۹۴}:

ئهبو سه عیدی خودری (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغمبره (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (سهردهمی دادی، کۆمهلی خه لک، به فهرمانی فهرمانه دهوای موسولمانان دهروڼ بو غهزا، دهچن بو جهنگ، بو په خشی نووری نیسلام، دهلین: ته ماشیکه ن، ئایا کهستان تیادا ههیه، که له هاوهدلانی پیغمبره بی؟ دهلین: به لی، تاقه یه ک پیاو ههیه. ئیتر خودا لهو غهزایه دا به پیروزی و بهرکه ته ئه و تاقه هاوهدلی پیغمبره دهو زالیان دهکاو سهردهکه ون و ئه و شوینه زرگار دهکه ن.

له پاشا سهردهمی تر دادی، عه شاماتی تر دهچن بو غهزا، دهلین: ئایا کهسی ههیه له ناویانا، که هاوهدلانی پیغمبرهری دیبی؟ دهلین: به لی، یه ک کهس ههیه، جا به هو ی پیروزی و بهرکه ته ئه و تاقه تاببعیه وه، خودا ئه وانیش زالی دهکاو سهریان دهخاو، ئه و ولاته ییش ئازاد دهکه ن!

له پاشا سهردهمی سییه دادی، که سانی تر له موسولمانان دهرؤن بو غهزا، دهلین: سهرنج بدن، بروانن که سیان واتیادا، که که سیکی دیبی، نهو که سیکی وای دیبی، که نهو که سه هاوهلی پیغه مبهری دیبی؟ (واته: نهو که سه تابعی تابعی دیبی!) دهلین: بهلئ ههیه، جا به بهرکهتی نهو تابعی تابعی تابعی هوه، خودا لهو غهزایه دا سهریان دهخا. له پاشا سهردهمی چوارهم دادی، دهلین: ئادهی ته ماشا بکهن ئایا که سیکیان تیا ده بینن، که نهو که سیکی دیبی، که نهو که سیکی دیبی، که نهو هاوهلانی پیغه مبهری دیبی؟ دهلین: بهلئ، یهک پیاو لهم جوړه که سه ههیه، ئیتر خودا به بهرکهتی نهو پیاوه وه نهو شوینه یان بو ئازاد دهکا). {تاج/۳، زنجیره: ۱، ژماره: ۳۲۲۴ ج/۴}. باسی گه ورهیی و پاکزی یاران پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ) به تیکرایی.

۱۲۲۵) **باشترین چین چینی هاوهلانی پیغه مبهره، نهجا چینی دوا نهوان، له دوا نهوانیش چینی دوا نهوان.** (۶۴۱۴ - ۶۴۲۵)

باب: خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنُ الصَّاحِبَةِ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ

۱۷۴۳ - عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ خَيْرَكُمْ قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ». قَالَ عِمْرَانُ: فَلَا أَذْرِي أَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ قَرْنِهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةً. «ثُمَّ يَكُونُ بَعْدَهُمْ قَوْمٌ يَشْهَدُونَ وَلَا يُسْتَشْهَدُونَ، وَيَخُونُونَ وَلَا يُتَمَنُّونَ، وَيَنْذُرُونَ وَلَا يُؤْفُونَ، وَيَظْهَرُ فِيهِمُ السَّمَنُ». {الحديث: ۶۴۲۲ = ۶۴۳۴ فم. تجريد البخاري/۳، رقم: ۱۱۱۸ = ۲۶۵۲، ۳۶۵۱، ۳۶۵۰، ۶۴۲۸، ۶۶۹۵، ۶۴۲۹، ۶۶۵۸. نسائي. أَيْمَانٌ وَنُذُورٌ: ۳۸۱۸. تحفة: ۱۰۸۲۷}:

عیمرانی کوری حوصهین (رهزای خودایان بئ) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ)

فهرمووی: (باشترینی چینی نیوه چینی هاوچه رخی خوومه، که چینی هاوهلانه، که ناسراون به چینی سه حابهی پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ). نهو جا چینی دوا نهوان که چینی دووهمی موسولمانانن، که ناودارن به تابعین، که به کوردی پهیرهوانو

شۈيىنكە وتوانىشىيان پى دەگوترى. ئەوجا چىنى دواى ئەوان، كەپپىيان دەگوترى: چىنى ئەتباعى ئەتباع كە چىنى سىيەمى موسولمانانن. ئەوجا چىنى دواى ئەوان، كەچىنى چوارەمى موسولمانن (عيمران فەرمووى: باش نازانم كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) لەپاش چىنى خۆى دوو چىنى ترى فەرموو، ياسى چىن).

حەزرەت (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرمووى: ئىتر لەپاش ئەم چىنانە، كەسانى واپەيدا دەبن، كۆناكەنەو لە شايتەتى و سۆيىند خواردن، هېشتا كەسى داواى شايتەتى لىيان نەكردوو، ئەوان لەخۆيانەو، پىش ئەو لە حالەكە حالى بىن شايتەتى دەدەن! گزى و ناپاكى لە سپاردەو شتى وا دەكەن و بەراستى ناپاك و گزىكار خۆيانن و، ئاھو نەزر دەكەن و جى بەجى ناكەن، بەرە بەرە قەلەۋىي لەناويانا پەرە دەستىنى! {تاج/۲، زنجىرە: ۱۱۷، ژمارە: ۲۴۸۰ + تاج/۳، زنجىرە: ۱، ژمارە: ۳۲۲۱. چاپى چوارەم). باسى گەورەيى و پاكرى يارانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەتپىرايى.

۱۳۲۶) مەردوم رىك وەك كان وان، چۆن كان لەبەنەرتدا چاك و خرابى ھەيە،

ئەوانىش ھەروا. (۶۴۰۱ - ۶۴۰۲)

بَابُ تَجْدُودِ النَّاسِ مَعَادِنَ

۱۷۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «تَجْدُودُ النَّاسِ مَعَادِنَ، فَخِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقُّهُوا، وَتَجْدُودُ مَنْ خَيْرِ النَّاسِ فِي هَذَا الْأَمْرِ أَكْرَهُهُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ فِيهِ، وَتَجْدُودُ مَنْ شَرَّارِ النَّاسِ ذَا الْوَجْهَيْنِ: الَّذِي يَأْتِي هَوْلًا بِوَجْهِ وَهَوْلًا بِوَجْهِ». {الحديث: ۶۴۰۱ = ۶۴۱۳ فم. تجريد البخارى/۴، رقم: ۱۳۴۵ = ۳۳۵۳، ۳۳۷۴، ۳۳۸۳، ۳۴۹۰، ۴۶۸۹ فتح البارى}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداى لى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرمووى: دەبين ئەو خەلکە، لەبەنەرتدا، رىك وەك كان وان، چاك و خرابيان ھەيە، دەى بزانن ئەو بنەمالەو كەسانەيان كە لەسەردەمى نەفامىدا باش بوون، ھەر ئەوانەشيان لەسەردەمى ئىسلامەتيدا باشن، بەمەرجى كە شارەزاي ئايين بىن و بەجوانى رەفتارى پى بکەن، ھەروا دەبينن باشتىن كەسى بۆ ئەم كاروبارە، ئەو

كەسانەن كە لەپىشا ئەم كارو بارەميان زۆر پى ناخۆشە، بەلام كە قەبوولى دەكەن دەبن بە باشترین دۆستو يارمەتيدەر بۆي!

هەروا دەبينن بەدترین و گەندەل تيرىنى ئەو خەلگە، ئەوانەن كەدوو روون: كە لەلاى لايى قسەيى دەكاو لەلاى لايەكەى تر قسەيەكى تر دەكاو، بەپىي سوودو قازانجى خۆى زمان دەگۆي!}. {رياض/۴، زنجيرە: ۲۵۹، ژمارە: ۱۵۴۰ + تاج/۴، زنجيرە: ۱۳، ژمارە: ۳۹۲۷ ج/۴} + {تاج/۳، زنجيرە: ۶۶، ژمارە: ۲۵۲۹}.

روونکردنەو:

ئەم فەرمودەيە لە رياضدا ئاوا كراو بەكوردى، وەرگەراني ئەوي دەكەين بەرافە و روونکردنەو:

خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى) دەفەر موي: (سەرنج دەدەن: ئەم خەلگە وەك كان و كانزا وان، هەر كەسەيان لەبنەرەتدا، رەگەزى دەچىتەو سەر بنەمالەيەكى خانەدان، يان بە بنەجە و رەسەن دەچىتەو سەر بەرە بابىكى ناپەسەن، وە بەشيوەى گشتى، كردار و رەفتاريان، لەحالى ژيانيانا، بەپىي رەسەنى و نەرەسەنى بنج و بنەوانيانە، جا بۆيە ئەوانەى كە لەسەردەمى نەفاميدا رەسەن و بنەجە باش بوون، ئىستايىش لەسەردەمى ئىسلامەتيدا ديسان خۆشيان رەسەن و رەفتار باش دەردەچن، وەك دەلەين: گيا لەسەر بنجى خۆى دەپوڭتەو، بەمەر جى ئەو كە شارەزاي ئايىنى پىرۆزى ئىسلام بن و ببن بەزاناو مامۇستا لە شەريەتدا، وە هەروەها سەرنج دەدەن كە باشترین كەس بۆ ئەم كارە، كە ئايىنى پىرۆزى ئىسلامە، يا سەر كەردەيى و فەرمانرەوايى، ئەو كەسانەن كە لەپىشدا حەزيان لىي نەبوو و بگرە زۆريش رقيان لىي بوو، تا كاتى دەكەونە ناوى، يا پۆستى كارمەنديى و فەرمانرەوايى وەردەگرن دەبنە باشترین دۆستو لايەنگيرى (وەك ئىمامى عومەر، لەپىشدا دوزمنى سەر سەختى ئىسلام بوو، كە ئىسلام بوو، گەورەترین دۆستى بوو) هەروەها سەرنج دەدەن كە بەدترین كەس بۆ ئەم كارە ئادەمىزادى دوو روو، كە

لهلای ئیوه قسهیهك دهكاو، لهلای ئهوان قسهیهکی تر دهكاو بهپیی بهرژموهندی خویان گفتوگو دهگهن!). {بروانه: ژماره: ۱۷۷۲ لهدواوه دیت لهم پهراوه پیرۆزهدا}.

۱۲۲۷) فهرمایشتی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بن): لهپاش سهه سالی تر، کهسی نامینئ لهوانه کی که نیستا زیندوون و وان لهسهه رووی زهوی. (۶۴۲۶ - ۶۴۳۳)
بَابُ: قَوْلُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَا تَأْتِي مِائَةُ سَنَةٍ وَعَلَى الْأَرْضِ نَفْسٌ مِّنْفُوسَةٍ مِّمَّنْ هُوَ عَلَيْهَا

۱۷۴۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ لَيْلَةٍ صَلَاةَ الْعِشَاءِ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ، فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَقَالَ: «أَرَأَيْتَكُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ فَإِنَّ عَلَى رَأْسِ مِائَةِ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَبْقَى مِمَّنْ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ». قَالَ ابْنُ عُمَرَ: فَوَهَلِ النَّاسُ فِي مَقَالَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تِلْكَ فِيمَا يَتَحَدَّثُونَ مِنْ هَذِهِ الْأَحَادِيثِ عَنْ مِائَةِ سَنَةٍ، وَإِنَّمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَبْقَى مِمَّنْ هُوَ الْيَوْمَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ يُرِيدُ بِذَلِكَ أَنْ يَنْخَرِمَ ذَلِكَ الْقَرْنُ». {الحديث: ۶۴۲۶ = ۶۴۳۸ فم}:

عهبدووللای کورپی عومهر (رمزای خودایان لی بن) فهرمووی: روژیکیان پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بن) لهئاخری روژانی ژیانیدا، نویژری خهوتنانی به کو مهلی بو کردین، که سلاوی نویژرهکی دایهوه ههلسایهوه فهرمووی: (خو ئهم شهووتان دهبینن؟! دهی لهپاش ئهم شهوهوه ههتا سهه سالی تر، کهس نامینئ، لهوانه کی که نیستا وان لهبهندی ژياناو، لهپاش سهه سالی تر ئهم چینهی نیستا ههموو تهواو دهبن و گشتیان دهمرن!).

ئیبینو عومهر (رمزای خودایان لی بن) دهیفهرموو: خه لکه که له حالیبوون لهم فهرمایشتهی پیغه مبهردا، بههلهدا چوون و به پیچهوانهوه تیگه یشتبوون و ههندی وا حالی بوو بوون که پیغه مبهه فهرموویهتی که لهپاش سهه سالی تر قیامهت هه ل دهستی، بهلام پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بن) مه بهستی ئهوه بوو که حالییان بکا،

که تهمنه کورته، خوشی بکوژی تهمنه هیج کهسی لهوانه‌ی که ئیستا له دایک بوون، لهسه‌د سالی تر تیپه‌ر ناکات!!).

روونکردنهوه:

۱- برهوانه: ژماره (۱۳۵۹) ته‌جریدی بوخاری = ژماره (۲۴۰۲) فه‌تحو‌لباری (دهنگوباسی خدری زینده، که ئایا زیندووه، یا مردووه؟).

۲- برهوانه: تاجول ئوصول به‌رگی چوارهم زنجیره: ۱ سوورده‌تی که‌هف، ژماره: ۳۹۷۳، ۳۹۷۴، ۳۹۷۵، ۳۹۷۶ دهنگوباسی خدری زینده + تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، لاپه‌ره: ۵۸۶، ژماره: ۵۵۵۸. نیشانه‌ی داهاتنی قیامه‌ت.

۳- میژوو نووسان ده‌فهرموون دوا‌هه‌مین که‌س له هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) که مردووه ئه‌بو طوفه‌یل بووه، که‌سه‌د سال له‌پاش ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر مردووه. له‌مردنی خدری زینده‌یشدا جیاوازی بیرو‌پا هه‌یه، که‌ئایا به‌ر بریاری ئه‌م فه‌رمووده‌یه که‌وتوووه ئه‌ویش مردووه یانا؟

۱۳۲۸) پیت‌گی‌ری له‌جنی‌ودان به‌هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) و باسی نه‌وه که چینی نه‌وان باش‌ترو چاک‌ترن له‌چینه‌کانی پاش خویان.
(۶۴۳۴ - ۶۴۳۶)

بَابُ: النَّهْيُ عَنْ سَبِّ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَفَضْلُهُمْ عَلَى مَنْ بَعْدَهُمْ
۱۷۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ». {الحديث: ۶۴۳۵ = ۶۴۴۷ فم. تجرید البخاری/ ۴، رقم: ۱۴۵۵ = ۳۶۷۳ فتح الباری. أبو داود. السنة: ۴۶۵۸. ترمذی. مناقب: ۳۸۶۱. تحفة الأشراف: ۴۰۰۱}:

ئه‌بو هورده‌یره (ره‌زای خودای ئ بئ) فه‌رمووی: شتئ هه‌بوو له‌نیوانی خالیدی کوری وه‌لیدو ئه‌وره‌حمانی کوری عه‌وفدا، خالد جنیوی به‌ئه‌وره‌حماندا، پی‌غه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: (جمین به‌هیج که‌سی له‌هاو‌رئ و هاوه‌لانی من مه‌ده‌ن،

سویندەم بەخودا گریمان یەکی لەئێوەی موسوڵمانانی پاش چینی ئەوان، بەقەد کێوی ئوحدیش زێڕ ببەخشیتەو هیشتا ناگات بەمشتیکی ئەوان، بەلکوو ناگات بەنیوە مشتیشیان). {تاج/٣، زنجیرە: ٢، ژمارە: ٣٢٣٢ چاپی چوارەم}. جێیو پێدان بەیارانی پێغەمبەر.

روونکردنەو:

لە رافەئە ئەم فەرموودەدا، لە تەجرییدی بوخاریدا بەگوردی، دمه‌رموی: (مەبەست لەم فەرموودەیه ئەوەیە: کە جێیودان بە سەحابەیی پێغەمبەر، تاوانیکی گەلی گەورەیه، ئەو کەسە جێیو کە دەدا، چ خوشی هاوێلی پێغەمبەر بێ، چ لەچینه‌کانی دوا ئەوان بێ جیاوازی نییه).

١٣٢٩) باسی گەورەیی ئووەیسی قەرەنی، کە لەچینی دووهمی موسوڵمانانە، کە ناودارن بە تابیعین (پەیرەوان). (٦٤٣٧ - ٦٤٣٩)

باب: ذَكَرَ أُوَيْسُ الْفَرَزِيِّ مِنَ التَّابِعِينَ وَفَضْلُهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

١٧٤٧- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ خَيْرَ التَّابِعِينَ رَجُلٌ يُقَالُ: لَهُ أُوَيْسٌ، وَلَهُ الْدَّةُ، وَكَانَ بِهِ بَيَاضٌ، فَمَرُّهُ فَلَيْسَتْغَفِرَ لَكُمْ». {الحديث: ٦٤٣٨ = ٦٤٥١ فم}:

عومەری کوری خەطاب (ڕەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: لەزاری پیرۆزی خوشەوێستم بێست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (باشترینی چینی دووهمی موسوڵمانان (التابعین: پەیرەوان: شوینکەوتووان) پیاویکە ناوی ئووەیسه، دایکیکی هەیه، وەیس زۆر باشە بۆی، لەپێشا بەلەک دەبێ، لەپاشا چاک دەبێتەو، داوای ئی بکەن با لەخودا بۆتان بپارێتەو). {تاج/٣، زنجیرە: ٦٥، ژمارە: ٣٥٣٥ چاپی چوارەم} باشترینی چینی دووهمی موسوڵمانان.

١٧٤٨- عَنْ أُسَيْرِ بْنِ جَابِرٍ قَالَ: كَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) إِذَا أَتَى عَلَيْهِ أَمْدَادُ أَهْلِ الْيَمَنِ سَأَلَهُمْ: أَمَّا أُوَيْسُ بْنُ عَامِرٍ؟ حَتَّى أَتَى عَلَى أُوَيْسٍ، فَقَالَ: أَنْتَ

أُوَيْسُ بْنُ عَامِرٍ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: مِنْ مُرَادٍ ثُمَّ مِنْ قَرْنٍ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَكَانَ بِكَ بَرَصٌ فَبَرَأْتَ مِنْهُ إِلَّا مَوْضِعَ دِرْهَمٍ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: لَكَ وَالِدَةٌ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يَأْتِي عَلَيْكُمْ أُوَيْسُ بْنُ عَامِرٍ مَعَ أَمْدَادِ أَهْلِ الْيَمَنِ، مِنْ مُرَادٍ ثُمَّ مِنْ قَرْنٍ، كَانَ بِهِ بَرَصٌ فَبَرَأَ مِنْهُ إِلَّا مَوْضِعَ دِرْهَمٍ، لَهُ وَالِدَةٌ هُوَ بِهَا بَرٌّ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا بُرَّهُ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ فَافْعَلْ». فَاسْتَغْفِرَ لِي، فَاسْتَغْفِرَ لَهُ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: أَيْنَ تَرِيدُ؟ قَالَ: الْكُوفَةُ. قَالَ: أَلَا أَكْتُبُ لَكَ إِلَى عَامِلِهَا. قَالَ: أَكُونُ فِي غَبْرَاءِ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيَّ. قَالَ: فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ حَجَّ رَجُلٌ مِنْ أَشْرَافِهِمْ فَوَافَقَ عُمَرَ، فَسَأَلَهُ عَنْ أُوَيْسٍ قَالَ: تَرَكْتُهُ رَثَّ الْبَيْتِ قَلِيلَ الْمَتَاعِ. قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يَأْتِي عَلَيْكُمْ أُوَيْسُ بْنُ عَامِرٍ مَعَ أَمْدَادِ أَهْلِ الْيَمَنِ مِنْ مُرَادٍ ثُمَّ مِنْ قَرْنٍ، كَانَ بِهِ بَرَصٌ فَبَرَأَ مِنْهُ، إِلَّا مَوْضِعَ دِرْهَمٍ، لَهُ وَالِدَةٌ هُوَ بِهَا بَرٌّ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا بُرَّهُ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ فَافْعَلْ». فَاتَى أُوَيْسًا فَقَالَ: اسْتَغْفِرَ لِي. قَالَ: أَنْتَ أَحَدْتُ عَهْدًا بِسَفَرٍ صَالِحٍ فَاسْتَغْفِرَ لِي. قَالَ: اسْتَغْفِرَ لِي. قَالَ: أَنْتَ أَحَدْتُ عَهْدًا بِسَفَرٍ صَالِحٍ فَاسْتَغْفِرَ لِي. قَالَ: لَقِيتُ عُمَرَ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَاسْتَغْفِرَ لَهُ، فَفُطِنَ لَهُ النَّاسُ فَانْطَلَقَ عَلَى وَجْهِهِ، قَالَ أُسَيْرٌ: وَكَسَوْتُهُ بُرْدَةً، فَكَانَ كُلَّمَا رَأَاهُ إِنْسَانٌ قَالَ: مِنْ أَيْنَ لَا أُوسُ هَذِهِ الْبُرْدَةُ؟ {الحديث: ۶۴۳۹ = ۶۴۵۲ فم:}

نوسهیری کوری جابیر فہرمووی: جاران کہ له شکری کؤمه کی یه مہن بو عومہر دہات، بو یارمہ تی سو پای نیسلام، له بہرہ گانی خہ باتو تی کؤشاندا، عومہر لیانی دہپرسی: ئہرئ ئوودہیسی کوری عامیرتان واتیادا؟ ہتا بہ پرسیار ئوودہیسی دہدؤزیہوہ، پیئ فہرموو: تو ئوودہیسی کوری عامیری؟ فہرمووی: بہئ، ئہوم، فہرمووی: له خیلئ قہرہنی کہ دہچنہوہ سہر ہؤزی بہرہ بابی موراد؟ فہرمووی: بہئ. فہرمووی: لہمہو بہر بہ لہک بووی، بہ لام ئیستا چاکبوویتہ تہوہو تہنیا بہقہد جئ درہمیکی ماوہ؟ فہرمووی: بہئ وایہ. فہرمووی: دایکت ہیشتا ماوہ؟ فہرمووی: بہئ.

عومەر فەرموۋى: ئىنەتەم لى پىغەمبەرى خۇدا دەپفەرموۋ: (لەناۋ ئەۋ لەشكرانەدا كە لىيەمەنەۋە دىن، بۇ كۆمەكىۋ يارىدەتان، لەبەرەكانى جەنگدا، پىاۋى دى، ناۋى ئوۋەيسى كۆرى عامىرە، لەھۆزى قەرەنە، كەدەچنەۋە سەر عىللى مورا، لەپىشدا ھەنئى بەلەك دەبى، لەپاشدا چاك دەپىتەۋە، بەقەد شوپىنى درەمىكى نەبى، دايكىكى ھەيە زۆر بۆى باشە، ئەۋ ئوۋەيسە ئەۋەندە نازى ھەيە لەلاى خۇدا، ئەگەر سوپىند بخوا لەخۇدا كە دەبى ئەۋ ئىشەى بۆبكا، خۇدا دلى ناشكىنئىۋ سوپىندەكەى ناخاتۋ داۋاكەى جىبەجى دەكا، ئەى عومەر! يا ئەى كەسى كە ئەم حالەى ئوۋەيس دىزانى، ئەگەر بۆت دەلوۋىۋ دەست دەدا بۆت: با ئەۋ پىاۋە كەناۋى ئوۋەيسە بۆت بىپارىتەۋەۋ داۋاى لىبوردنت لەخۇدا بۆبكا، چۈنكە ھەمىشە دوۋعاۋ نزاۋ پارانەۋەى ئەۋ گىرايەۋ رەتتابىتەۋە!).

عومەر فەرموۋى: دەى كەۋاتە ئەى ئوۋەيس! بۆم بىپارىرەۋە! ئەۋىش بۆى پارايەۋە. عومەر پىى دەلئى: بەتەماى كوپىتۋ دەتەۋى لەكوۋى نىشتەجى بىت؟ دەلئى: لەكوۋفە. دەفەرموۋى: دەبا نامەيەكت بۇ بنووسم بۇ كاربەدەستى سەر شارى كوۋفە، كە ئاگای لىت بىۋ يارمەتت بىدا؟ دەفەرموۋى: ھەزناكەم ناۋم بكەۋىتە ناۋ ناۋانەۋە، ھەزدەكەم خۆم لەمەردومە رەشوۋ روۋتەكە جىانەكەمەۋەۋ ناۋ ئەۋانم پى خۆشە. فەرموۋى: لەسالى ئايىندەدا، پىاۋىكى خانەدانى كوۋفەى ھات بۇ ھەج، عومەر ھەۋالى ئوۋەيسى قەرەنى لى پرسى، گوتى: كەمن ھاتم ئوۋەيس مالىكى پەرپوتۋ كەمى شتومەكى ھەبوۋ، عومەرىش فەرموۋدەكەى پىغەمبەرى گىپرايەۋە بۆى كە لەپىشەۋە باسكرا، كە پىاۋى لەم رەنگە لە يەمەنەۋە دىت، داۋاى نزاى باشى لى بكەن، جا پىاۋەكە كە لەھەج دەگەرپىتەۋە بۇ كوۋفە، دەچىتە لای ۋەيس، دەلئى: بۆم بىپارىرەۋە. دەلئى: تۆ تازە لەسەفەرى خىر گەرپاۋىتەۋە تۆ بۇ من بىپارىرەۋە! دەلئىتەۋە: دەتۆ بۆم بىپارىرەۋە. ۋەيسىش دەلئى: ئاخىر تۆ تازە لە رىبۋارىى باش، لەسەفەرى ھەج گەرپاۋىتەۋە، ھەق ۋايە تۆ بۇ من بىپارىپىتەۋە. لەپاشا ۋەيس پىى

دہلئ: دیارہ عومہرت دیوہو ئہو ئہم تہگیرہی بؤ کردووی؟ دہلئ: بہلئ وایہ، جابؤی دہپارپتہوہ.

ئیتہر خہلک و مہردومہکہ پیئ دہزانو پیاو باشییہکہی ناشکرا دہبی و نزا خوازان و خاودن مرازو نیازہکان سہری تی دہکەن و داوای نزاو پارانہوہی لی دہکەن، ئیتہر ئہویش سہری خؤی ہہل دہگری و دہرواو خؤی ون دہکا.

ئوسہیر فہرمووی: من عابایہکم پی بہخشی، کە لہبہریکرد، خہلکەکە سہریان سورماو گوتیان: ئووہیس بہو پەپرپووتییہ، ئہم عابہ چاکہی لہکوئ بوو؟. {تاج/۳، زنجیرہ: ۶۵، ژمارہ: ۳۵۳۷. چاپی چوارہم}. باشتہرینی چینی دووہمی موسولمانان (تابیعین).

روونکردنہوہ:

بہہرہی زؤر لہم فہرموودہیہ و مردہگیری، وەك:

۱ - چەند موعجیزہیہکی گہورہی پیغہمبہری واتیادا، چؤنی فہرموہو، وا ہاتؤتہ دی، وەك ناوی ئووہیس و ...تاد.

۲ - پیاو چاکان خؤشہویستانی خودان، نزیان لہلای خودا گیرایہ، زؤرینہی کات حال و نہیئنی بہینی خؤیان و بہیمنی خؤای خؤیان دہشارنہوہو ناشکرای ناکەن، وا باش و چاکہ چاکتر داوای نزا باش لہباش بکا، چونکە عومہر لہبہرئہوہی ہاودلی پیغہمبہرہ لہ ئووہیس باشتہ کە لہپہپرہوانہ (لہ تابیعینہ).

۳ - ئووہیس (کە لہناو کوردہواری خؤماندا، ناسراوہ بہ وەسی قہرہنی) بہسہردہمی پیغہمبہردا گہیشتوہو، بہلام لہبہر خزمہتکردنی دایکی نہچوہو بؤ دینی پیغہمبہرو بہخزمہتی نہگہیشتوہو لہبہرئہوہ دانائری بہ صہحابہ، بہلام نازناوی (سَيِّدُ التَّابِعِينَ: گہورہی پەپرہوان)ہ. ناوی تہواوی ئاوايہ:

(ئووہیسی کوری عامیری ئہلقہرہنی ئہلورادی ئاغای پەپرہوان). لہ (تہذیب التہذیب)ی عہسقہلانیدا دہفہرموی: (تہرجہمہی ژيانی بہدریژی وا لہ (المیزان) و (لسان المیزان) و (کتابي في الصحابة)دا. ئووہیس دووعاو نزا گیرابوو، ئیمامی

عومەرو ئىمامى ئەلى دەچوون بۇ سەردانى، ئوۋەيسىش لە عومەرو ئەلىيەۋە گىرپانەۋى ھەيە، لەچەندىن غەزادا بەشدارى كىردوۋە، ھەتتا لەجەنگى سەفەندا، لەرىزى سوپاى ئەلىدا لەرىزى پىادەكانا شەھىدكرا. لە فەرموودەى پىغەمبەردا ئاماژە بەۋەكراۋە:

أ- كە بەھۆى تىكاكارى ۋەيسەۋە، زىاتىر لە ژمارەى ھۆزى بەنى تەمىم دەچنە بەھەشت، لەنەتەۋەى ئىسلام.

ب- (كەسانى دەبن لە موسولمانان لەبەر رووت و قووتى بۆيان ناكى كەچن بۇ مىزگەوت، لەگەل ئەۋەشاپرواكەى قەدەغەى ئى دەكا كەچى سۋال بكا، يەكى لەۋانە ۋەيسى قەرەنىيە).

۴- سوونەتە كەسى لەسەفەرى خىر بگەرپتەۋە، ۋەك سەفەرى حەج و عەمەرە خویندن و غەزاۋ كەسابەتى حەلال و بەجپەننى سىلەى رەحم داۋاى نزاى باشى ئى بكى.

۱۲۳۰) باسى چاكىتى مىسرو باشىتى خەلكى مىسر. (۶۴۴۰ - ۶۴۴۱)

باب: فى ذكّر مصر وأهلها

۱۷۴۹- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّكُمْ سَتَفْتَحُونَ مِصْرَ، وَهِيَ أَرْضٌ يُسَمَّى فِيهَا الْقِرَاطُ فَإِذَا فَتَحْتُمُوهَا فَأَحْسِنُوا إِلَى أَهْلِهَا، فَإِنَّ لَهُمْ ذِمَّةً وَرَحِمًا». أَوْ قَالَ: (ذِمَّةٌ وَصَهْرًا) فَإِذَا رَأَيْتَ رَجُلَيْنِ يَخْتَصِمَانِ فِيهَا فِي مَوْضِعٍ لَبَنَةٍ فَاخْرُجْ مِنْهَا». قَالَ: فَرَأَيْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ شَرْحَبِيلَ بْنَ حَسَنَةَ وَأَخَاهُ رَبِيعَةَ يَخْتَصِمَانِ فِي مَوْضِعٍ لَبَنَةٍ، فَخَرَجْتُ مِنْهَا). {الحدیث: ۶۴۴۰ = ۶۴۵۳ فم}:

ئەبو زەررى غەفارى (رەزى خۇداى ئى بى) فەرموۋى: پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى)

فەرموۋى: (ئىۋە بەزوۋىيى ۋلاتى مىسر دەگىرن و ئازاد (فەتەج) دەكەن، لەۋخاكە پارەيەكى لىيە ناۋى قىراطە، خەلكەكەى بەزورى سەۋداۋ مامەلە بەۋ دراۋە دەكەن، ھەركاتى ئەۋىتان رىزگار كىرد و فەتەتەن كىرد، ئامۇزگارى و راسپىرىى من بۇ ئىۋە ئەۋەيە: كە زۆر زۆر باش بن بۇ خەلكەكەى و ئىۋەش لەناۋ خۇتەندا ئامۇزگارى

خیری یه کتری بکه‌ن که باشبن بۆیان، چونکه خه‌لکی میصر، سهره‌رای ئه‌وه‌ی که ئه‌هلی زیمه‌ن و په‌یماندارن و، له‌به‌رئه‌وه‌ی که خاوه‌ن نامه‌ بوون و به‌ناشتی نازاد کراون، خاترو ریزو قه‌دری تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، سهره‌رای ئه‌م پله‌ و پایه‌ باشه‌یش خزمیشمان، چونکه دایکه‌ هاجه‌ره‌ له‌وانه، که دایکی هه‌زرتی ئیسماعیلی کوری هه‌زرتی ئیبراهیمه (دروودی خودا له‌خۆیان و له‌نه‌وه‌و خانه‌واده‌یان بئ!).

یا فه‌رمووی: (چونکه ئه‌وان سهره‌رای ئه‌وه‌ی که خاوه‌نی په‌یمان و ئه‌مان خه‌زوورانیشمان، چونکه ماریه‌ی قیبطیه‌ که دایکی ئیبراهیمی کوری پیغه‌مبه‌ره له‌وانه (دروودی خودا له‌خۆی و نه‌وه‌و هاوسه‌رانی بئ).

جا هه‌رکاتێ له‌وئ دوو پیاوت چاوپیکه‌وت، که له‌سه‌ر جیگه‌ خشتی هه‌راو کیشه‌یان بوو، تۆ له‌وئ مه‌ینه‌).

ئه‌به‌و زه‌ر (ره‌زای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: ئه‌وه‌رهمانی کوری شوهره‌حبیلی کوری هه‌سه‌نه‌و ره‌بیعه‌ی برایم بینی، له‌سه‌ر شوینی جئ خشتی هه‌رایان بوو، ئیتر منیش له‌وئ نه‌مام). {تاج/۳، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۲۵۸۱ ج/۴} + {بروانه: ژماره: ۱۶۰۹، له‌زنجیره: ۵: ۱۲۴۹ له‌م په‌راوه‌ پیرۆزه که له‌پیشه‌وه‌ رابورد} + {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۳۲۸}.

۱۳۳۱) باسی باشیته‌ی ولاتی عومان و چاکیتی خه‌لکه‌که‌ی. (۶۴۴۲)

باب: فِي ذِكْرِ عُمان

۱۷۵۰- عَنْ أَبِي بَرزَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا إِلَى حَيٍّ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ، فَسَبَّوْهُ وَضَرَبُوهُ، فَجَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَوْ أَنَّ أَهْلَ عُمانَ أَتَيْتَ مَا سَبُّوكَ وَلَا ضَرَبُوكَ». {الحديث: ۶۴۴۲ = ۶۴۵۵ فم:}

ئەبو بەرزەئى ئەسلەمى (رەزای خودای ئى بن) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پیاویکی نارد بۆ ناو خێلئى لە خێلانى عەرەب، لەوئى لێى ددەن و جنىوى پى ددەن، ئەویش گەراپەووە بۆلای پېغەمبەر و حالەكەى گىراپەووە بۆى!

فەرمووی (دروودى خودای لەسەر بى): (ئاخر ئەگەر بچوویتایە بۆناو خەلگى عومان، نەجنىویان پى دەدايت و نە لىيان دەدايت!). {تاج/۳، زنجیرە: ۷۱، ژمارە: ۳۵۷۱ ج/۴} گەورەى یەمەن و عومان.

روونکردنەووە:

عومان (بەبۆرى عەین و بە میمی سووک) ولاتیکى ناسراوە لە یەمەن، دەولەتیکى سەر بەخۆ بوو، پایتەختەكەى مەسقط بوو.

ئەبو بەرزەئى ئەسلەمى (رەزای خودای ئى بن) لە موسولمانە پېشینهکانە، لەگەڵ سوپای ئیسلاما نامادەى رزگارکردنى شارى مەككە بوو کە ناسراوە لەمىژوودا بە (فەتخى مەككە: ئازادکردنى مەككە: رزگارکردنى مەككە) لەو دەوايش هەتا خوشەویست (دروودى خودای لەسەر بى) لەجیهان دەر دەچى، هەر لەخزمەتیدا خەبات دەگىرئى و غەزا دەکا، چوار فەرموودەى لە بوخاریدا هەیە، لەشەست و چواری کۆچیدا، لەمەر و، یا لەبەصرە، یا لەبیابانى سەجستان دەرئى. {بەروانە: تەجریدی بوخارى بەکوردی، بەرگی/۱، ژمارە: ۳۲۰ = ۵۴۷ فەتخ البارى}.

(۱۲۲۲) باسى گەورەى ولاتى عەجەم (فصل فارس). (۶۴۴۴ - ۶۴۴۵)

باب: مادکرفى فارس

۱۷۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، إِذْ نَزَلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْجُمُعَةِ، فَلَمَّا قَرَأَ: (وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ)، قَالَ رَجُلٌ: مَنْ هَؤُلَاءِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَلَمْ يُرَاجِعْهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، حَتَّى سَأَلَهُ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، قَالَ: وَفِينَا سَلْمَانُ الْفَارِسِيُّ، قَالَ: فَوَضَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ، ثُمَّ قَالَ: «لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ عِنْدَ الثُّرَيَّا لَنَالَهُ رِجَالٌ مِنْ هَؤُلَاءِ».

{الحديث: ٦٤٤٥ = ٦٤٥٨ فم. تجريد البخاری بالكوردی/٤، رقم: ١٧٠٦ = ٤٨٩٧، ٤٨٩٨. ترمذی. تفسیر القرآن: ٣٣١٠. تحفة الأشراف: ١٢٩١٧}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: لەخزمەتی پیغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) دانیشتبووین، لەوکاتەدا سوورەتی جوموعە ھاتە خوارەووە بۆی، کە ئەم نایەتە ی خۆیندەو: {وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ - ٢/٦٢}.

واتە: ھەروا ئەم رەھبەرە نازدارە، بەھۆی نامەی پیرۆزی خودایی و بەھۆی فەرموودە بەرزەکانی خۆیەو، گەلی گەل و کەسانی تریش لە موسوڵمانان، فیری یاسانامەی خودا و خێرو بیری ھەردوو جیھان دەکا، کە ھیشتا ئەمانە وان لەژێر پەردە غەیبەو، جاری پەپەرھە ئەمانەیان نەکردوو، بەلام بەزوویی ئەوانیش وەك ئەمانە، ئەم رێگە ھەق و راست و دروستە دەگرن و وەك ئەمان موسوڵمان دەبن).

کاتی خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەم نایەتە ی خۆیندەو، پیاوی عەزیزکرد: ئەم پیغەمبەری خودا! ئەوانە کین، کە ئەم رێگە ھەقی ئیمەییە بەزوویی دەگرن؟ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وەلامی نەدایەو، تا پیاوێکە دوو جار، یا سێ جار، ھەمان پرسکاری ئی دووبارە کردووە. فەرمووی: لەوکاتەدا سەلمانی فارسی لەناو کۆری دانیشتنە کەماندا بوو، جا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەستی خستە سەر رانی سەلمان و فەرمووی: (ئەگەر گریمان ئیمان و ئیسلامەتی لەسەر ئەستێرە ی کۆیش بێ، پیاوانی لەمانە، خۆیانی دەگەییەنن!!). {بەروانە: تاج/٣، زنجیرە: ٧٢، ژمارە: ٢٥٧٢، ٢٥٧٣، ٢٥٧٤، ٢٥٧٥}. گەورەیی ولاتی عەجەم (فضل فارس).

روونکردنەو:

دانەری تاجول ئوصول لە شەرھە کەیدا، لە رافە ی وشە ی (فەضلی فارس) دا، دەفەر موی:

(مەبەست ئەو گەلانەییە کە عەرەب نین و خەلکی ئەو ولاتانەن کە لەکۆندا لەناو عەرەبەکاندا بە ولاتی فارس ناوبانگی دەرکردوو، کە بەمانە دەگوتری عەجەم، کە بریتین لە دانیشتوانی ئەو ناوچانە کە خۆرھەلاتن و دەکەونە

خۆرهه لاتى كەندادووه، وەك ئىران و كرمان و سيستان و ئەودىو چەم (ماوه رانەنەهرەين) و خۆراسان، كە ئەم ناوچانە، ئەو شوپىن و ناوچە پىرۆزانەن كە پىاوانى فەرمووده زانى و ايان تيا هەلگەوتوو، كە بوون بە بەردى بناغەى عولومى حەدېث (زانستەكانى فەرمووده) وەكوو ئەم پىشەوا ناودارو بەرپزانە: بوخارى و ئەبو داوود و تەرەمەزى و نەسائى و بەيھەقى و دارە قوطنى و موسلىم (رەزائى خودايان ئى بن).

ئىمامى موسلىم (خوداى ئى رازى بن) ئەگەرچى لەبنەرەتدا عەرەبە، چونكە لە عەرەبى ھۆزى قوشەيرە، بەلام ئەویش پەرورەدى ئەو خاكەيەو، لەناو ئەو ئەستىرە گەشانەدا رەسكاو و ژياو). {بەروانە: تاج/۳، زنجيرە: ۷۲، ژمارە: ۲۵۷۵ چاپى چوارەم}.

(۱۲۳۳) بتمانە بەخەلك ناكړئ مەگەر چۆنھا. (۶۴۴۶)

باب: الناس كابل مائة لا تجد فيها راحلة

۱۷۵۲- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَجِدُونَ النَّاسَ كَابِلِ مِائَةٍ لَا يَجِدُ الرَّجُلُ فِيهَا رَاحِلَةً». {الحديث: ۶۴۴۶ = ۶۴۵۹ فم. تجريد البخارى بالكوردى/۵، رقم: ۲۰۲۱ = ۶۴۹۸ فتح البارى}:

عەبدوللای كورى عومەر، كە ناسراو بە ئىبنو عومەر (رەزائى خودايان ئى بن) دەفەرەمۆ: پىخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بن) دەفەرەمۆ: (ئىو دەبين كە ئەو خەلكە، بۆ باشى و خراپى، وەك وشتى بارى وان، پىاو لەسەديانا، تاقە و لاخىكى سواری باشى دەسگىر نابى). {تاج/۵، زنجيرە: ۴۵، ژمارە: ۴۹۰۶ - ش/ت - چاپى چوارەم}.

خۆپاراستن لەقارى خودا.

روونکردنەو:

ولاخى بەرزە كەبارى بن، بەكەلكى سواری نايى، چونكە لەژىر بارا، رەوتى ئى تىك دەچى و كەشخەيەكەى نامىنى، بۆيە كە بە ئەسپى ژىر عەرەبانە دەگوترى: بارگىر.

پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دمفەرموئ: (ئەو خەلکە بێ متمانەن، متمانەیان پێ ناکرئ، مەگەر چۆنەها، هەروەک چۆن لەسەد و شتردا، و شترێکی رەسەنت دەست ناکەوئ کە دەست بدا بۆ سواری ئاوا لەسەد مروفیشدا مروفیکی نەجیب دەست ناکەوئ).

بَابُ: مَا ذُكِرَ فِي كَذَابِ ثَقِيفٍ وَمُبِيرَهَا

١٧٥٣- عَنْ أَبِي نُوفَلٍ قَالَ: رَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَلَى عَقْبَةِ الْمَدِينَةِ، قَالَ: فَجَعَلْتُ قَرِيضُ تَمْرٌ عَلَيْهِ وَالنَّاسُ، حَتَّى مَرَّ عَلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، فَوَقَفَ عَلَيْهِ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ أبا حُبَيْبٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أبا حُبَيْبٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أبا حُبَيْبٍ، أَمَا وَاللَّهِ لَقَدْ كُنْتُ أَنْهَاكَ عَنْ هَذَا، أَمَا وَاللَّهِ لَقَدْ كُنْتُ أَنْهَاكَ عَنْ هَذَا، أَمَا وَاللَّهِ لَقَدْ كُنْتُ أَنْهَاكَ عَنْ هَذَا إِنْ كُنْتُ مَا عَلِمْتُ صَوَامًا قَوَامًا وَصَوْلًا لِلرَّحِمِ، أَمَا وَاللَّهِ لَأُمَّةٌ أَنْتَ أَشْرُهَا لَأُمَّةٌ خَيْرٌ. ثُمَّ نَفَذَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، فَبَلَغَ الْحَجَّاجَ مَوْقِفَ عَبْدِ اللَّهِ وَقَوْلُهُ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ فَأَنْزَلَ عَنْ جَدْعِهِ، فَأَلْقَى فِي قُبُورِ الْيَهُودِ، ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَى أُمِّهِ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)، فَأَبَتْ أَنْ تَأْتِيَهُ، فَأَعَادَ عَلَيْهَا الرَّسُولُ: لَتَأْتِيَنِي، أَوْ لَأَبْعَثَنَّ إِلَيْكَ مَنْ يَسْحَبُكَ بِقُرُونِكَ، قَالَ: فَأَبَتْ، وَقَالَتْ: وَاللَّهِ لَا آتِيكَ حَتَّى تَبْعَثَ إِلَيَّ مَنْ يَسْحَبُنِي بِقُرُونِي. قَالَ: فَقَالَ: أُرَوْنِي سِبْطِي. فَأَخَذَ نَعْلَيْهِ ثُمَّ انْطَلَقَ يَتَوَدَّدُ حَتَّى دَخَلَ عَلَيْهَا، فَقَالَ: كَيْفَ رَأَيْتَنِي صَنَعْتُ بَعْدُ اللَّهُ؟ قَالَتْ، رَأَيْتُكَ أَفْسَدْتَ عَلَيْهِ دُنْيَاهُ، وَأَفْسَدَ عَلَيْكَ آخِرَتَكَ، بَلَغَنِي أَنَّكَ تَقُولُ لَهُ: يَا ابْنَ ذَاتِ النِّطَاقَيْنِ! أَنَا وَاللَّهِ ذَاتُ النِّطَاقَيْنِ، أَمَا أَحَدُهُمَا فَكُنْتُ أَرْفَعُ بِهِ طَعَامَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَطَعَامَ أَبِي بَكْرٍ مِنَ الدَّوَابِّ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَنِطَاقُ الْمَرْأَةِ الَّتِي لَا تَسْتَعْنِي عَنْهُ، أَمَا إِنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدَّثَنَا « أَنْ فِي ثَقِيفٍ كَذَابًا وَمُسِيرًا ». فَأَمَّا الْكَذَّابُ فَرَأَيْنَاهُ وَأَمَّا الْمُسِيرُ فَلَا إِحَالَكَ إِلَّا إِيَّاهُ، قَالَ: فَقَامَ عَنْهَا وَلَمْ يُرَاجِعْهَا. {الحديث: ٦٤٤٣ =

ئەبو نەوفەل (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرموۋى: لاشەى عەبدوللای كۆرى زوبەيرم دى، لە ھەورازەكەى مەدینە بەدارا كرابوو، واتە: لەو ھەورازە كەوا لەمەككە، بەلام ناۋى ھەورازى مەدینەيە، چونكە لەسەر ئەو رېگەيەيە كە لەمەككەو دەچى بۆ مەدینە، لاشەكەى لەویدا لەسیدارە درابوو، لەپاش ئەوۋى لەشەرىكى قورسا كۆزراپوو، ھەجج سەرەو خوار ھەلىواسىبوو بە كۆلەكەيەكا، ھەر پىاۋانى قورەيشو خەلكانى تربوون، بەلایا بەخامۆشى رەت دەبوون، لەترسى ھەجج نەپاندەویرا قسەبكەن، بەلام كاتى عەبدوللای كۆرى عومەر گەيشتە لای، لەدىارى راوہستاو سى جار فەرموۋى: (السَّلامُ عَلَيْكَ أبا خُبَيْبٍ: سلاو لەتۆ ئەى باۋكى خوبەيب!

ئەوجا سى جارېش فەرموۋى: ئەدىى بەخودا، گەلى پىتەم گوت كە داكەوہو شتى وامەكە، سەرى خۆت دامەنى. ئەنجا فەرموۋى: ئەدىى بەخودا، بەپىى ئاگالىبوۋنى من، تۆ رۆژوو گرىكى زۆر باش بوۋى و رۆژوۋى سوننەتت زۆر دەگرتو، شەو نوپژكەرىكى زۆر چاك و خزم دۆستىكى فرەخاس بوۋى، ئەدى بەزاتى كەزاتى خودايە، گەل و نەتەوہيى، كە پىاو خاسى وەك تۆ ئايەخەكەى بى، بەراستى گەلى چاكە).

ئىنجا ئىبنو عومەر تى پەرى و رۆيشت، كاتى كە ئەم ھەلوپىستو فەرمایشانەى ئىبنو عومەر گەيشتەوہ بە ھەجج ناردى لاشەكەيان لەقەدى دار خورماكە داگرتو لەناو كۆنە گۆرستانى جوولەكەكانا برکیاندا، لەپاشا ھەجج ناردى بەشوین ئەسمای كچى ئەبوبەكرى صەدىقا، كە دايكى عەبدوللای شەھىدكراو بوو، ناردى بەدوایا كەبچى بۆلای، بەلام ئەسماء رازى نەبوو كەبچى بۆلای، ھەججەش گزیرەكەى ناردەوہ بۆسەرى: كەوا يا بەپىى خۆت دىت بۆلام، يا كەسىكى وا دەنیرم كە ھەتا ئیرە بە پەلك كىشت بكا!

فەرموۋى: دىسان ئەسماء مەردانە، گوۋى پى نەداو گوتى: بەخودا تا نەنیرى بە پرچەكانم بەكىشم بكنە نايم بۆلات!

فەرموۋى: جا ھەججەگە گوتى: كۈيىلا ۋەكەنەم لەكۈيىھە؟ سۆلەكانى كەردە پىيى و
بەكەش و فەشەكەۋە بە پىرتاۋ چوۋ بۆلەي ئەسمە، كە گەيشە لاي پىي گوت: خۇدەيت
كەچىم لەو دۈژمنى خۇدايە كەرد؟!

ئەسمە (رەزەي خۇداي لى بىن) فەرموۋى: (ئەۋەي كەمەن دەيىنەم ئەمەيە: كە راستە تۆ
ئەم جىھانەت لە ەبەدوللاي كورم تىكدا بەلام ئەۋىش ئەو جىھانى لەتۆ تىكدا.
ئەي ھەججەگە! ۋەك بىستۈۋەتەۋە گۈايە تۆ بەتانەۋ تەشەرەۋە، بۆ تەلفىسى بە
ەبەدوللاي كورم دەللى: كورەكەي ژنە دوو پىشتىن! بەللى بەخۇدا راستە وايە، كەمەن
دوو پىشتىنەم ھەبوو، بە يەككىيان نان و ئاۋو خۇاردەمەنى پىغەمبەر و ئەبۇبەكرەم
پى ھەل دەبەست لەلاقەدى ۋلاخ و ئەۋى تىرىشان ۋەك ھەموو ئافەرتى بۆ كارو
فرمان دەمەستە پىشم). {بىروانە: تەجىرىدى بوخارى بەكوردى/۴، ژمارە: ۱۵۱۷ تا
كۆتايى}.

ئەسمە ئەۋجا فەرموۋى: جائەم دوو پىشتىنەيە ھىچ ەيىب و عارو شوورەيەكى
تىادا نىيە، بەلگۈۋ جىگەۋ مايە شانازىيە، بەلام بزانە كە پىغەمبەر (دروۋدى خۇداي لەسەر
بىن) بۆ خۇي پىمانى فەرموۋ: (كە لەناۋ ھۆزى بەنى شەقىفا ھەم پىغەمبەرە
دروژنەي پەيدادەبى، ھەم زىانە خروپەكى خويىن مژى لى پەيدا دەبى. ئەۋەبوو
پىغەمبەرە درۋژنەكەمان بەچاۋى خۇمان دى، كە موختارى كورى ئەبو ەبەيدى
ئەقەفى بوو، ۋەمەن بەش بەحالى خۇم ۋادەزانەم كە زىانە خورۋو خويىن رىژرەكەيش
توۋىت، ئەي ھەججەگە!

فەرموۋى: ئىتر ھەججەگە بەسەر شۆرى و لووت شكاۋى مىلى خۇي شكاندو لەلەي
ئەسمە ھەستەۋ ھەللى تۆراندو ۋەلامى پى نەدرەيەۋە). {بىروانە: تاج/۵، زنجىرە: ۹۷،
ژمارە: ۵۵۳۹ ج/۴} + {ژمارە: ۱۸۸ لەم پەراۋە كە لەپىشەۋە رابورد ژياننامەي
ھەججەگە} + {بىروانە: تەجىرىدى بوخارى بەكوردى، بەرگى پىنجەم، لاپەرە: ۱۲۵
چاپى/۱، فەرموۋەدى ژمارە: ۱۸۳۳ = ۵۵۱۵ فەتھولبارى، ژياننامەي سەئىدى كورى
جوبەير}.

پېتىستى سەرە باسەكان

لاپەرە

بابەت

۳۹- نامەى پۇشاك و خشل و نارايشت

- ۱ { ۱۰۲۶ } كەسى بەشى بەدوا رۆژمۇ نەبى لە جىھانا ئاورىشم لەبەردەكا، بەلام كرىن و فروشتن و سوود ئى وەرگرتنى ترى دروستە. { ۵۳۹۵ - ۵۳۵۶ }
- ۳ { ۱۰۲۷ } كەسى لە جىھانا ئاورىشم لەبەرىكا لە قىامەتا لەبەرى ناكا. { ۵۳۹۵ - ۵۳۵۶ }
- ۳ { ۱۰۲۸ } لەخواترسان كەواى ئاورىشم لەبەر ناكەن. { ۵۳۹۵ - ۵۳۵۶ }
- ۴ { ۱۰۲۹ } رىگىر لە پۇشىنى ئاورىشم بە ئەندازەى دوو پەنجه نەبى
- ۵ { ۱۰۳۰ } رىگىر لە پۇشىنى كەواى دىباج (ئاورىشم)
- ۶ { ۱۰۳۱ } مولەتدان بە پۇشىنى ئاورىشم بۇ نەخۇشى و شتى وا
- ۷ { ۱۰۳۲ } دروستە كە ئۇيە و قەيتانى قەراخى قۇل و دەمى گىرفان و چاك و دامەنى چلو بەرگو يەخەى لە ئاورىشم بى
- ۹ { ۱۰۳۳ } لەتكردنى چلى ئاورىشم و كردنى بە لەچكى ژنان. { ۵۳۹۵ - ۵۳۵۶ }
- ۹ { ۱۰۳۴ } جەلوگىرى لە پۇشىنى بەرگى ناسراو بە قەسسى و لە چلو بەرگى رەنگىراو بە عەسفەران و لە ئەنگوستىلەى زىپ. { ۵۴۰۱ - ۵۴۰۶ }
- ۱۰ { ۱۰۳۵ } جەلوگىرى لەو كە بە زاھەران خۇى بى بۇنخۇش بىرى، يا چلو بەرگى بى رەنگ بىرى.
- ۱۱ { ۱۰۳۶ } بۇيەكردنى قزو مووى ريش و گۆرپىنى رەنگى مووى سىپى لەبەر پىرىي.
- ۱۲ { ۱۰۳۷ } پىچەوانەى جوولەكە و گاور لە رەنگىردن و بۇياخكردنى مووى سەرورپىشا.
- ۱۲ { ۱۰۳۸ } بەرگى حىبەرە، كەجۇرە جلىكە لەكەتان، يا لە لۇكە دروست دەكرى.
- ۱۳ { ۱۰۳۹ } پۇشىنى بەركۇشى نەخشاو بە كورتانى و شتر. { ۵۴۰۹ - ۵۴۱۵ }
- ۱۳ { ۱۰۴۰ } پۇشىنى بەركۇشى ئەستوورو چلى پىنەكراو. { ۵۴۰۹ - ۵۴۱۵ }
- ۱۴ { ۱۰۴۱ } باسى قالى و مافوور. { ۵۴۱۶ - ۵۴۱۸ }
- ۱۵ { ۱۰۴۲ } پىخەفو رايەخ بەپىي پىداوويستى كارى پەسەندە. { ۵۴۱۹ }
- ۱۵ { ۱۰۴۳ } رايەخى چەرمىنى ناواخن ريشوو. { ۵۴۱۵ - ۵۴۰۹ }
- ۱۵ { ۱۰۴۴ } خۇ شەتەكدان و خۇشەتەكدان بە چىچكانەو. { ۵۴۶۶ - ۵۴۷۲ }
- ۱۶ { ۱۰۴۵ } راكشان لەسەر گازمەرى پشت و لاق نانە سەر لاق. { ۵۴۶۶ - ۵۴۷۲ }
- ۱۶ { ۱۰۴۶ } لەسەر پشت راكشان و لاقنانە سەر لاق رەوايە. { ۵۴۶۶ - ۵۴۷۲ }
- ۱۷ { ۱۰۴۷ } بەرزكردنەو دەرىپ و شەروال تا ناستى نيوەى لاق. { ۵۴۲۰ - ۵۴۳۱ }

- ۱۷ { ۱۴۰۸ } خوا به چاوی سۆز و میهر دبانى تەماشای کەسانى ناكا کەجلى خۆيان بۆ فیزو دەعیە بەسەر
زەویدا رادەکیشتن. { ۵۴۲۰ - ۵۴۳۱ }
- ۱۸ { ۱۰۴۹ } سى جۆرە کەس لەرۆژى قیامەتدا، خودا لەرووی نازەو نەقسەیان لەگەڵ دەکاو نە بەچاوی
سۆز تەماشایان دەکات. { ۲۸۹ - ۲۹۵ }
- ۱۹ { ۱۰۵۰ } کەسى جەل و بەرگی خۆى بۆ فیزو دەعیە بەکیشتن بکا. { ۵۴۲۰ - ۵۴۳۱ }
- ۱۹ { ۱۰۵۱ } جارى پیاوی دەنازی بەخۆیەو دەو بە دەعیە و فیزەو دەروى، لەناکاو رۆچوو بەناخی زەویدا.
- ۲۰ { ۱۰۵۲ } فریشتە ناچنە مالى سەگو وینەى تیاين. { ۵۴۷۸ - ۵۵۱۱ }
- ۲۱ { ۱۰۵۳ } فریشتە ناچنە ناو مالى کە وینەى تیاين، مەگەر وینەکە نەخشى بى بەجەل و بەرگەو بى.
- ۲۲ { ۱۰۵۴ } پەردەيى وینەى پێوەيى ناباشە، پارچە پارچە بکرى و بکرى بەپشتى.
- ۲۳ { ۱۰۵۵ } قالىچەيى وینەى پێو بى، بکرى بە دۆشەکەئە و مەندەر
- ۲۴ { ۱۰۵۶ } سزای وینەگران لەرۆژى دوا رۆژا
- ۲۵ { ۱۰۵۷ } ھەردەشە سەخت لە وینەکیشتان
- ۲۶ { ۱۰۵۸ } رینگى لە ئەنگوستیلەى زېرو خواردنەو بە قاپى زیوین و لەبەرکردنى ئاوریشم و دیباچ.
- ۲۷ { ۱۰۵۹ } فریدانى ئەنگوستیلەى زېر. { ۵۴۳۷ - ۵۴۶۰ }
- ۲۸ { ۱۰۶۰ } پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ئەنگوستیلەیکى زیوی لەدەستدا بوو، نەخشى
نقییمەکەى ئەم وشە پێرۆزە بوو (محمد رسول الله) جینشینەکانى لەپاش خۆى ھەمان
ئەنگوستیلەیان لەدەست کرد
- ۳۰ { ۱۰۶۱ } ئەنگوستیلەى زیو، نقییمەکەى بەردى ئەقیقى حەبەشى بى، ئەنگوستیلە بکریتە دەستى
راست. { ۵۴۳۷ - ۵۴۶۰ }
- ۳۰ { ۱۰۶۲ } ئەنگوستیلە بکریتە پەنجە تووتەى دەستى چەپ
- ۳۱ { ۱۰۶۳ } رینگە نەدراو کە ئەموسیتیلە بکریتە پەنجەى ناو دەراست و پەنجەى شایەتمان کەوا لەپالیدا.
- ۳۳ { ۱۰۶۴ } باسى پێلاوو زۆرکردنى پێلاو. { ۵۴۶۱ }
- ۳۴ { ۱۰۶۵ } کاتى مەرقە پێلاو لەپى دەکا، بەپێى راست دەست پى بکا، کاتى پێلاو دادەکەنى بەپێى چەپ
دەست پى بکا. { ۵۴۶۲ - ۵۴۶۵ }
- ۳۴ { ۱۰۶۶ } رینگى کراو لەرۆیشتن بەتاکى پێلاو دەو. { ۵۴۶۲ - ۵۴۶۵ }
- ۳۵ { ۱۰۶۷ } ھۆچکە تاش ناپەسەندە. { ۵۵۲۴ - ۵۵۲۷ }
- ۳۵ { ۱۰۶۸ } جەلەوگریى لە قەندانە دەم قە (زلفە قیرینە). { ۵۵۲۰ - ۵۵۴۶ }
- ۳۶ { ۱۰۶۹ } ھەردەشەکردن و سەرکۆنەکردنى ژن لەسەرئەو کەشتى تر بېبەستى بەسەرئەو.
- ۳۹ { ۱۰۷۰ } نەفرەت لەژنى خال کۆت و لەژنى ددان رن

- ۴۱ { ۱۰۷۱ } کەسنى بەدرۆ بەشتىكەمە بىنازى كە بىيى نەدرابى. { ۵۵۴۸ - ۵۵۵۰ }
- ۴۲ { ۱۰۷۲ } ژنانى نىوہ پۆشتەو نىوہ رووت. { ۵۵۴۷ }
- ۴۳ { ۱۰۷۳ } پىچراندى مىلىوانكەى گەردنى ئاژەل. { ۵۵۱۵ }
- ۴۴ { ۱۰۷۴ } باسى بۆل و زەنگ، فرىشتە ھاوپىتى كاروانى ناكەن كە سەگ و زەنگى تىيى. { ۵۵۱۲ - ۵۵۱۴ }
- ۴۶ { ۱۰۷۵ } داخكردنى گويچەكى بىز و مەر بۆ نىشانەكردن. { ۵۵۲۰ - ۵۵۲۳ }
- ۴۷ { ۱۰۷۶ } داخكردنى وشتى. { ۵۵۲۰ - ۵۵۲۳ }
- ۵۰ **۴۰ - نامەى ئەدەب و وىل**
- ۵۰ { ۱۰۷۷ } باسى فەرمايشتى پىغەمبەر (دروودى خوداى گەورەى لەسەر بى): { ناوى مەن بىكەن بەناو بۆ خۇتان، بەلام كەسناو كەم - كە ئەبولقاسمە - مەكەن بە كەسناو بۆ خۇتان } . { ۵۵۵۱ - ۵۵۶۳ }
- ۵۱ { ۱۰۷۸ } كردنى ناوى موحەممەد بەناو بۆ خۇ. { ۵۵۵۱ - ۵۵۵۳ }
- ۵۲ { ۱۰۷۹ } عەبدوللا و عەبدورەحمان: خۇشەويستىرەن ناو لەلاى خوداى گەورە.
- ۵۲ { ۱۰۸۰ } منال نوابىرى عەبدورەحمان. { ۵۵۵۱ - ۵۵۶۳ }
- ۵۳ { ۱۰۸۱ } منال نوابىرى عەبدوللا، دەستپىاھىتانى و نزاكردن بۆى. { ۵۵۷۷ - ۵۵۸۶ }
- ۵۵ { ۱۰۸۲ } ناوان بەناوى پىغەمبەرەن و پىاو چاكانەوہ. { ۵۵۵۱ - ۵۵۶۳ }
- ۵۶ { ۱۰۸۳ } منالى تازە بووى ساوا نوابىرى ئىبراھىم. { ۵۵۷۷ - ۵۵۸۶ }
- ۵۶ { ۱۰۸۴ } منالى ساوا نوابىرى ئەلموندىر. { ۵۵۷۷ - ۵۵۸۶ }
- ۵۷ { ۱۰۸۵ } گۆپىنى ناو بەناوى باشتى. { ۵۵۶۹ - ۵۵۷۴ }
- ۵۸ { ۱۰۸۶ } گۆپىنى ناوى بەررە بە جووھىرىيە. { ۵۵۶۹ - ۵۵۷۴ }
- ۵۸ { ۱۰۸۷ } گۆپىنى ناوى بەررە بە زەينەب. { ۵۵۶۹ - ۵۵۷۴ }
- ۵۹ { ۱۰۸۸ } بەدارى مېو مەلئىن كەرم. { ۵۸۲۸ - ۵۸۳۴ }
- ۶۰ { ۱۰۸۹ } با مروقە بەم جۆرە ناوانە ناوئەنرى: ئەفلەج و رەباح و يەسار و نافع.
- ۶۲ { ۱۰۹۰ } ئاخىر بېيار، مۆلەت دراوہ بەم ناوانە. { ۵۵۶۴ - ۵۵۶۸ }
- ۶۲ { ۱۰۹۱ } ناوھىتانى بەندەو كەنىزو سەرورەو ئاغا. { ۵۸۳۵ - ۵۸۳۸ }
- ۶۳ { ۱۰۹۲ } بەكارھىتانى كەسناو (كونىيە) بۆ منال. { ۵۵۷۷ - ۵۵۸۶ }
- ۶۳ { ۱۰۹۳ } پىاو بەپىاوى تر بلى: ئەى كورى بىچكۆلەم. { ۵۵۹۱ - ۵۵۹۹ }
- ۶۴ { ۱۰۹۴ } خويىرى ترين ناو لەلاى خودا ناوى ئەو كەسەيە خۇى ناوبىن شاھ.
- ۶۵ { ۱۰۹۵ } مافى موسولمان لەسەر موسولمان پىنچىن. { ۵۶۱۵ - ۵۶۱۶ }
- ۶۷ { ۱۰۹۶ } رىگىرى لە دانىشتنى سەر رىگەوبان، مافى رىگە رەچاو بىرى.

- ۶۸ {۱۰۹۷} دەستورى سلاۋىيە. {۵۶۱۱}
- ۶۸ {۱۰۹۸} داۋاي مۇلەتو رى پىدان بۇ رۇيشتە ناۋ مال ۋ كۆرى دانىشتىن و شتى واۋ سلاۋىيە.
- ۷۱ {۱۰۹۹} نىشانە مۇلەت پىدان ئەۋەبى كە پەردەكە لادرايى. {۵۶۲۱ - ۵۶۲۲}
- ۷۱ {۱۱۰۰} خاۋەن مال ئەگەر كۆتى: ئەۋە كىيە لەبەردەرگا باش نىيە مۇلەتخاۋاز بلى: منە.
- ۷۲ {۱۱۰۱} پىشگىرىكىردەن لەسەرەتاتكى كۆردەن لەكاتى مۇلەت خواستىدا.
- ۷۳ {۱۱۰۲} كەسى بەبى رىگە پىدان تەماشاي ناۋ مالى كەسى تر بكا ئەۋانەش چاۋى قەلبوۋچ بىكەن.
- ۷۳ {۱۱۰۲} تەماشاكۆردى كۆتۈرۈپ چاۋ ۋەرچەرخان. {۵۶۰۹ - ۵۶۱۰}
- ۷۳ {۱۱۰۴} كەسى دەجىتە ناۋ كۆرى دانىشتىن، سلاۋ دەكاۋ دادەنىشتى.
- ۷۴ {۱۱۰۵} كەسى كەسى ھەلبىستىن ۋ خۇ لەجىگەكە دابىنىش ناباشە.
- ۷۶ {۱۱۰۶} كەسى لەجىگەكە خۇ ھەلسى ۋ داۋاي بگەرپىتەۋە، خۇ بەجىگەكە پىشۋى خۇ لەپىشتە.
- ۷۶ {۱۱۰۷} نابى دوۋكەس پىكەۋە چىە بىكەن، بەبى كەسى سىيەم كە لەگەلىيانا بى. {۵۶۵۸ - ۵۶۶۲}
- ۷۷ {۱۱۰۸} سلاۋ لەمىنلان. {۵۶۲۸ - ۵۶۲۹}
- ۷۸ {۱۱۰۹} نىۋە لەپىشا سلاۋ لەجوۋلەكەۋ گاور مەكەن. {۵۶۱۷ - ۵۶۲۷}
- ۷۹ {۱۱۱۰} ۋەلامدەنەۋى سلاۋ ۋرۇز باشى خاۋەن نامەكان. {۵۶۱۷ - ۵۶۲۷}
- ۸۰ {۱۱۱۱} ياساڭكۆردى دەرجوۋنى ژنان لەپاش ھاتنى يالا پۇشى. {۵۶۲۳ - ۵۶۲۶}
- ۸۲ {۱۱۱۲} رىگە دەدرى بەژن كە لەمال دەرىچى بۇ كارى ئاسايى خۇ.
- ۸۳ {۱۱۱۳} ژنى خۇيى (مەحرەم) لە پاشكۆ پىاۋمەۋە سۈۋەدەكۆ. {۵۶۵۷ - ۵۶۵۸}
- ۸۵ {۱۱۱۴} لەكاتى گومان پى بىردىدا، ۋاباشە مۇۋق بلى: كە ئەمە فىسارە ژنە، جىگەكە گومانى خراب نىيە. {۵۶۴۴ - ۵۶۴۵}
- ۸۷ {۱۱۱۵} شەۋ مانەۋە بەتەنەيا لەلاى ژنى بىيانى ناخۇيى. {۵۶۲۷ - ۵۶۴۱}
- ۸۹ {۱۱۱۶} جەلەۋگىرىي لەھاموشۇۋى ژنى كە مۇردى لەمال نەبى. {۵۶۲۷ - ۵۶۴۱}
- ۹۰ {۱۱۱۷} ھەرەشەكۆردەن لە ھاموشۇڭكۆردى پىاۋى سەرژنانى بۇلاى ژنان.
- ۹۳ {۱۱۱۸} كۆژاندەنەۋى ناگر لەكاتى خەۋتەندا. {۵۶۲۴ - ۵۶۲۶}
- ۹۵ **۴- نامە نوۋىشتەۋ نزاۋ دوۋعا**
- ۹۵ {۱۱۱۹} نزاۋ نوۋىشتەكەى جۈبىرائىل (سلاۋى خۇداى ئى بى) بۇ پىغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى)
- ۹۷ {۱۱۲۰} باسى جادوۋ بازى، جۈۋلەكە جادوۋ لە پىغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) دەكەن.
- ۹۸ {۱۱۲۱} نوۋىشتە كۆردەن بۇ نەخۇش بەخۇيىندى (فل اۋۇد) ۋەكان لەگەل تەپرايى دەمدا. {۵۶۷۱ - ۵۶۸۰}
- ۹۹ {۱۱۲۲} نوۋىشتەكۆردەن بە پىرۋىزى ناۋى خۇداۋ پەناگرتەن بەناۋى خۇداۋ سىفەتە جۈۋەكانى خۇدا

- ۱۰۰ { ۱۱۲۳ } پهنارگرتن به خودا له زیانی شه یسانی و سوسه له ناو نویژدا.
- ۱۰۲ { ۱۱۲۴ } نووشتی که سئ گه زنده و شتی وا پیویدی دابن به خویندنی سوورمتی فاتیه.
- ۱۰۴ { ۱۱۲۵ } نووشته کردن بؤ دهمبهستی هه موو جانهمریکی زه هردار.
- ۱۰۵ { ۱۱۲۶ } نووشتی میکووته. { ۵۶۹۶ - ۵۶۸۱ }
- ۱۰۵ { ۱۱۲۷ } نووشتی دوویشک. { ۵۶۹۶ - ۵۶۸۱ }
- ۱۰۶ { ۱۱۲۸ } چاوینی راسته و بؤی هه یه. { ۵۶۶۶ - ۵۶۶۳ }
- ۱۰۷ { ۱۱۲۹ } نووشتی به چاوهمبوون، واته: چاوهمزار. { ۵۶۹۶ - ۵۶۸۱ }
- ۱۰۸ { ۱۱۳۰ } نووشتووی به چاوهمبوون. { ۵۶۹۶ - ۵۶۸۱ }
- ۱۰۹ { ۱۱۳۱ } نووشته کردن به خوئی زمو. { ۵۶۹۶ - ۵۶۸۱ }
- ۱۱۱ { ۱۱۳۲ } لهکاتی نه خویشی و نازارا، پیاو نووشته دهکا بؤ که سوکاری.
- ۱۱۷ **۴۲- نامه‌ی نه خویشی و پزیشکی**
- ۱۱۷ { ۱۱۳۴ } هه نه خویشی و نازارن تووشی موسولمان دهبن دهبن به پاکه و دهکری گونا هه کانی.
- ۱۱۸ { ۱۱۳۵ } خیر و به هری سهردانی نه خویش. { ۶۴۹۶ - ۶۵۰۱ }
- ۱۱۹ { ۱۱۳۶ } مه‌ئی: [خُبْتُ نَفْسِي]: گه دم گه نیوه: دهر و ونم جهه‌ل بووه: دلم تیک هه‌ل دئ: به لام له باتی نه وه بلین: لقست نفسی: دلم تیک ده‌جئ: دلم به یه‌کا دئ. { ۵۸۴۱ - ۵۸۳۹ }
- ۱۲۰ { ۱۱۳۷ } گشت دهر دئ دهرمانی هه یه. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۰ { ۱۱۳۸ } تا له‌هالای دۆزه‌خه به‌ناو هینکی بکه‌نه‌وه. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۱ { ۱۱۳۹ } تا گونا هه لاده‌بات. { ۶۵۰۲ - ۶۵۱۶ }
- ۱۲۱ { ۱۱۴۰ } باسی په‌رکه‌م و باداشی باشی. { ۶۵۰۲ - ۶۵۱۶ }
- ۱۲۲ { ۱۱۴۱ } په‌لووله به‌ری دلی نه خویش ده‌گری. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۳ { ۱۱۴۲ } دهرمانکردن به شهر به‌تی هه‌نگوین. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۴ { ۱۱۴۳ } خو دهرمانکردن به ره‌شکه. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۴ { ۱۱۴۴ } که سئ له‌سهر خورینی خورمای عه‌جوه بخوات. { ۵۲۰۹ - ۵۲۰۶ }
- ۱۲۵ { ۱۱۴۵ } دوومه‌لانیس جه‌ش‌نیکه له‌گه‌زۆ، ناوه‌که‌ی دهرمانه بؤ‌چاو. { ۵۳۱۶ - ۵۳۱۰ }
- ۱۲۶ { ۱۱۴۶ } تیمارکردن به عوودی هیندی، واته به کوست. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۸ { ۱۱۴۷ } دهرمانکردن له‌لاده‌مه‌وه به‌ده‌می نه‌خو‌شه‌وه. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۹ { ۱۱۴۸ } باسی که له‌شاخ‌گرو دهرمان کردنه ناو لووت. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۳۰ { ۱۱۴۹ } خو تیمارکردن به که له‌شاخ‌گرتن و به‌خو داخ‌کردن. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }

- ۱۳۱ { ۱۱۵۰ } دهرمانکردن به برینی دهمارو بهداخکردن. { ۵۷۰۵ - ۵۷۳۲ }
- ۱۳۲ { ۱۱۵۱ } دهرمانکردنی دهمی زام به داخکردن
- ۱۳۲ { ۱۱۵۲ } تیمارکردن بهمهی
- ۱۳۵ **۴۳- نامه‌ی تاعوون**
- ۱۳۵ { ۱۱۵۳ } تاعوون سزایه‌کی خوداییه، لهه‌هر شوینن بوو مه‌چن بۆ ئه‌وئ، له‌شوینن که ئیوه‌ی ئی بوون
تاعوون که‌وته‌وه له‌وئ هه‌لمه‌یه‌ن. { ۵۷۳۲ - ۵۷۴۸ }
- ۱۳۹ **۴۴- نامه‌ی به‌دیینی و ره‌شبینی و ته‌نینه‌وه و ته‌شه‌نه‌کردنی نه‌خۆشی له‌یه‌کیکه‌وه بۆ یه‌کیکی تر**
- ۱۳۹ { ۱۱۵۴ } ئهم جۆره شته نه‌فسانه‌یییه بایه‌خیان نییه: ته‌شه‌نه‌ی نه‌خۆشی له‌خۆیه‌وه و نو‌قلانه‌ی
خراب و نه‌مانگی مو‌حه‌رره‌م ده‌بی به‌مانگی صه‌فه‌رو نه‌کونده‌بوو به‌دبوومه. { ۵۷۴۹ - ۵۷۵۸ }
- ۱۴۱ { ۱۱۵۵ } نه‌خۆش نه‌کرێته ناو ساخه‌وه. { ۵۷۴۹ - ۵۷۵۸ }
- ۱۴۳ { ۱۱۵۶ } مه‌لێن: له‌فیساره بورجا بارانمان بۆ باری. { ۵۷۴۹ - ۵۷۵۸ }
- ۱۴۳ { ۱۱۵۷ } غوولی بیابان درۆیه و راست نییه. { ۵۷۴۹ - ۵۷۵۸ }
- ۱۴۴ { ۱۱۵۸ } خۆپاراستن له‌که‌سێ دوو‌جاری نه‌خۆشی خراب بووبی. { ۵۷۸۲ }
- ۱۴۵ { ۱۱۵۹ } نو‌قلانه‌ی باش فره‌باشه. { ۵۷۵۹ - ۵۷۷۳ }
- ۱۴۶ { ۱۱۶۰ } شوومی و پێ ره‌شی له‌خانوو ژن و ماییندا. { ۵۷۵۹ - ۵۷۷۳ }
- ۱۴۹ **۴۵- نامه‌ی کاهینی و کو‌له‌نانی**
- ۱۴۹ { ۱۱۶۱ } رێگری له‌هاموشۆی کو‌له‌نانی و ئه‌وانه‌ی لافی نه‌ینن (غه‌یب) زانی ده‌که‌ن. { ۵۷۷۴ - ۵۷۸۲ }
- ۱۴۹ { ۱۱۶۲ } باسی ئه‌وه‌ی که جنۆکه ده‌یفڕینن. { ۵۷۷۴ - ۵۷۸۲ }
- ۱۵۰ { ۱۱۶۳ } ئه‌ستیره‌گرتنه جنۆکه، له‌وکاته‌دا که گوئ هه‌ل ده‌خه‌ن بۆ دزینی هه‌وال له‌فریشه‌که‌ن.
- ۱۵۱ { ۱۱۶۴ } که‌سێ بچێ بۆلای فالجی، یه‌که نو‌یژی گیرا نابێ. { ۵۷۷۴ - ۵۷۸۲ }
- ۱۵۲ **۴۶- نامه‌ی مارو جانه‌وه‌رانی تر**
- ۱۵۲ { ۱۱۶۵ } جله‌و‌گیری له‌کوشتنی ماری مائی. { ۵۷۸۴ - ۵۸۰۲ }
- ۱۵۳ { ۱۱۶۶ } ماری مائی ناو مائ تا سێ جار هه‌ره‌شه‌ی ئی ده‌کری. { ۵۷۸۴ - ۵۸۰۲ }
- ۱۵۵ { ۱۱۶۷ } باسی کوشتنی مار. { ۵۷۸۴ - ۵۸۰۲ }
- ۱۵۷ { ۱۱۶۸ } کوشتنی شه‌و‌گه‌رد. { ۵۸۰۳ - ۵۸۰۹ }
- ۱۵۸ { ۱۱۶۹ } کوشتنی می‌رووله. { ۵۸۱۰ - ۵۸۱۲ }
- ۱۵۹ { ۱۱۷۰ } باسی کوشتنی پشيله. { ۵۸۱۳ - ۵۸۱۹ }
- ۱۶۰ { ۱۱۷۱ } باسی مشک و که‌سانێ که‌خودا کردوونی به‌مشک. { ۷۴۰۸ - ۷۴۰۹ }

۱۱۷۲ { پاداشی ئاودان به ئاژەل. } ۵۸۲۰ - ۵۸۲۲

۴۷- نامەى شیعرو شتانی تری وا

۱۱۷۳ { باسی شیعیرو خویندنه‌وى شیعر. } ۵۸۴۶ - ۵۸۵۵

۱۱۷۴ { راستترین گوتەیی که هۆنەر گوتووێه‌تى

۱۱۷۵ { خۆ خەریککردنى زۆر بەشیعره‌وه ناباشه

۱۱۷۶ { خۆلک‌ردن به‌رووی ئەوانه‌ی که له‌روو، له‌ گۆتره مه‌دح و ستایشی که‌سێ له‌روو ده‌که‌ن.

۱۱۷۷ { تارىضو مه‌تحن له‌رووش نه‌بی هەر ناباشه. } ۷۴۲۶ - ۷۴۳۳

۱۱۷۸ { نه‌ردین (تاوه‌ل‌کردن). } ۵۸۵۶

۴۸- نامەى خه‌ون بینین

۱۱۷۹ { خه‌وینیینی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ)

۱۱۸۰ { پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌خه‌وندا، موسه‌یله‌مه‌ی که‌ذذابو ئەسوده‌ی عه‌نسی ده‌بینی

۱۱۸۱ { دیتنی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌خه‌وندا. } ۵۸۵۷ - ۵۸۹۶

۱۱۸۲ { خه‌ونی خۆشی باش له‌خوداوه‌یه، خه‌ونی خراپیش له‌شه‌یتانه‌وه‌یه.

۱۱۸۳ { خه‌ونی باش له‌خوداوه‌یه، که‌سێ خه‌ونی ناخۆشی بینى با بۆکه‌سى نه‌گێرێته‌وه.

۱۱۸۴ { کاتی خه‌ونیکی ناخۆ ده‌بینی، با په‌نابگرێ به‌خوداو وهرچه‌رخێ بۆسه‌ر لایه‌که‌ی تری

۱۱۸۵ { خه‌ونی موسوڵمان یه‌ک به‌شه له‌جل و شه‌ش به‌ش له‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تى.

۱۱۸۶ { کاتی شه‌و رۆژ به‌راه‌به‌ر بوون، زۆر نزیکه‌ که‌ خه‌ونی موسوڵمان هه‌له‌ی نه‌بی

۱۱۸۷ { خه‌ونی خه‌و په‌رژینکراو

۱۱۸۸ { که‌سێ شه‌یتان له‌خه‌وندا، یاری به‌ ئەقلى کرد با نه‌گێرێته‌وه.

۴۹- نامەى گه‌وره‌یى و پایه‌ به‌رزى

۱۱۸۹ { خودای گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌رى هه‌لێژاردوو

۱۱۹۰ { فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ): من گه‌وره‌ی نه‌وه‌ی بایه‌ ئاده‌مم

۱۱۹۱ { نمونه‌ی نه‌و رینمایى و زانسته‌ی که‌ خودای گه‌وره‌ به‌ پیغه‌مبه‌ردا ناردووێه‌تى

۱۱۹۲ { پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ته‌واوکه‌رى کۆمه‌له‌ی پیغه‌مبه‌رانه‌و کۆتا

پیغه‌مبه‌ریانه‌ (دروودی خودای له‌سه‌ریان بێ)

۱۱۹۳ { به‌رد سلاوى له‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌کرد.

۱۱۹۴ { ئاو وه‌ك كانیاو له‌نیوانی په‌نجه‌كانی پیغه‌مبه‌روه‌وه‌ له‌لقولاوه‌.

- ۱۱۹۵ { چەند نىشانەو موعجىزەى روونو ئاشكرای پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) سەبارت بەئاو { ۵۹۰۰ - ۵۹۰۸ }
- ۱۱۹۶ { خۆراك بەھۆى پېغەمبەرەو پېتو فەرى تېدەكەوى. { ۵۹۰۰ - ۵۹۰۸ }
- ۲۰۷ { پېتو فەرو پېرۆزى پېغەمبەر لە شىردا. { ۵۳۲۷ - ۵۳۲۴ }
- ۲۱۰ { پېتو فەرو پېرۆزى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لە رۆندا.
- ۲۱۲ { درەخت بە ملكەچى شوپنى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەكەوى. { ۷۴۳۷ }
- ۲۲۴ { باسى موعجىزەى لەتبوونى مانگ. { ۷۰۰۲ - ۷۰۱۰ }
- ۲۲۵ { پاراستنى پېغەمبەر لە ئازارى ناحەزانى. { ۶۹۹۶ }
- ۲۲۷ { پاراستنى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەدەستدرېزى كەسى كە ويستووپەتى بېكوژى. { ۵۹۰۹ - ۵۹۱۱ }
- ۲۲۸ { گوشتى زەھراوى مەر دەر خواردى پېغەمبەر دراو. { ۵۶۶۹ - ۵۶۷۰ }
- ۲۲۹ { لە خەمگەردندا پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پېكاوپەتى.
- ۲۳۱ { فەرمایشتى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى): من كەمەرم گرتوون كە نەكەونە ناو ئاگر. { ۵۹۱۳ - ۵۹۱۷ }
- ۲۳۲ { پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەھەموو كەسى، لەگەلى ئىسلام، باشتەر خودا دەناسىو زياتریش لىي دەترسنى. { ۶۰۶۲ - ۶۰۶۴ }
- ۲۳۳ { دوورگرتنى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەتاوانو تۆلە سەندنىشى بەس لەبەر رەزای خودای گەورە بوودە بەس. { ۵۹۹۹ - ۶۰۰۵ }
- ۲۳۴ { پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ئەودەندە لەشەو نوپزا راوەستابوو، ھەردوو پىي پەنەما بوو. { ۷۰۵۵ - ۷۰۵۷ }
- ۲۳۵ { فەرمایشتى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى): من پېشەنگى ئېووم لەسەر ھەوزى كەوتەر. { ۵۹۲۴ - ۵۹۵۸ }
- ۲۳۵ { ھەوزەكەى پېغەمبەر و باسى گەورەپىيەكەى و رۆيشتنى نەتەوئى ئىسلام بۆسەرى.
- ۲۴۱ { باسى سېفەتو نىشانەو ھاتن و تەمەنى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى).
- ۲۴۳ { مۆرى پېغەمبەراپەتى. { ۶۰۲۸ - ۶۰۳۷ }
- ۲۴۵ { شېوئى دەمو جاوو پاژنەى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى).
- ۲۴۶ { شېوئى رېشى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى). { ۶۰۲۸ - ۶۰۳۷ }
- ۲۴۶ { مووى سېي پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى). { ۶۰۲۸ - ۶۰۳۷ }
- ۲۴۷ { شېوئى مووى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى). { ۶۰۱۶ - ۶۰۲۷ }
- ۲۴۷ { پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) گەلى جار مووى سەرى شۆر دەكرەدەو گەلى جار

- جیای دکردهوه به ملاو لای سهریدا. {۶۰۱۶ - ۶۰۲۷}
- ۲۴۹ {۱۲۱۸} چۆنیتی زمردهخه نهی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی). {۵۹۸۹}
- ۲۴۹ {۱۲۱۹} شهرم و شکوی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی). {۵۹۸۶ - ۹۸۸}
- ۲۵۰ {۱۲۲۰} بونی خوئی پیغه مبه و نهرم و نۆلی جهستهی. {۶۰۰۶ - ۶۰۰۸}
- ۲۵۱ {۱۲۲۱} ته نانهت له کاتی سهرما و سۆله شدا که سرووش (وه حی) دههات بۆ پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) چۆراوگهی ئارهق به ناو چاوانیدا خور خور دههاته خواره وه. {۶۰۰۹ - ۶۰۱۶}
- ۲۵۲ {۱۲۲۲} باسی بونی خوئی ئارهقی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی).
- ۲۵۳ {۱۲۲۳} خو مووفه رک کردن به ئارهقی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی).
- ۲۵۵ {۱۲۲۴} نزیک پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) له خه لک و پیرۆزی وهرگرتن لی.
- ۲۵۶ {۱۲۲۵} پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) بهرهمترین کهسه بۆ منالان و خاوو خیزان.
- ۲۵۷ {۱۲۲۶} میهره بان پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) بۆ ژنان، فهرمانی دکرده به و شترهوانه کان که و شتری ژیر ژنان به هیواشی ئی خورن. {۵۹۹۰ - ۵۹۹۵}
- ۲۵۸ {۱۲۲۷} دلیری پیغه مبه و له پیشه وه بوونی به ره و جهنگ. {۵۹۶۱ - ۵۹۶۳}
- ۲۵۹ {۱۲۲۸} پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) رهفتاری له هه موو کهس بهرتر و رهوشتی له هه موو کهس جوانتر بوو. {۵۹۶۶ = ۵۹۷۱}
- ۲۶۰ {۱۲۲۹} چۆنیتی قسه ی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی). {۷۴۲۴ - ۷۴۲۵}
- ۲۶۱ {۱۲۳۰} پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) ته می و ئامۆزگاری له سهر شیوهیه کی مه یانه کار دکردين. {۷۰۵۵ - ۷۰۵۷}
- ۲۶۲ {۱۲۳۱} پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) بۆ به خشنده یی و پیاوهرتی و خیرخواهی له وینه ی نه بوو. {۵۹۶۴ - ۵۹۶۵}
- ۲۶۳ {۱۲۳۲} نه بووه که شتی له پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) داوا بکری و بلی: نا.
- ۲۶۴ {۱۲۳۳} خه لاتی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) هم گه وه بوو، هم زۆر بوو. {۵۹۷۲ - ۵۹۷۸}
- ۲۶۵ {۱۲۳۴} باسی به ئینه گانی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی).
- ۲۶۶ {۱۲۳۵} ژماره ی ناوه گانی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی).
- ۲۶۸ {۱۲۳۶} پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) به شیوه ی پیغه مبه جهندی له مه که وه له مه دینه بووه. {۶۰۴۷ - ۶۰۵۷}
- ۲۶۹ {۱۲۳۷} پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) له ته مه نی جهند سالی دا گیانی سپارد و کۆچی دوا یی کرد. {۶۰۲۸ - ۶۰۴۶}
- ۲۷۰ {۱۲۳۸} خوی گه وه نه گه ر خواستی خیری هه بی به نه ته وه می نه وه له پیش خویانه وه گیانی پیغه مبه ره که یان دکی شتی. {۵۹۲۳}

- ۱۲۳۹ { باسی فہرمایشتی خودای گہورہ: } {فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ} الْآیَہ { ۶۰۶۵ } ۲۷۱
- ۱۲۴۰ { باسی پھیرہوی پیغہمبہرو فہرمایشتی خودای گہورہ: } {لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن تُبَدِّلْ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ} . { ۶۰۶۶ - ۶۰۷۸ } ۲۷۲
- ۱۲۴۱ { وازہینان لہہرشتی کہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) نہہیی ئی بکاو خو پاراستن لہ پیچہوانہی فہرمانی نہو. } { ۶۰۶۶ - ۶۰۷۸ } ۲۷۵
- ۱۲۴۲ { جیاوازی ہموال و فہرمانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہبارہی کاروباری نایینہوہ، لہگہل رای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) سہبارت بہکاروباری دنیایی. } ۲۷۵
- ۱۲۴۳ { خوزگہ خواستن بو بینینی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہچاوی سہرو شہیدابوونی نہوہ. } { ۶۰۸۲ } ۲۷۸
- ۱۲۴۴ { کہسانئ ناوات دہخوان، کہ کہسوکارو مال و منالیان بکہن بہقوریانی یہک دہم بینینی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی). } { ۷۰۶۱ - ۷۰۹۲ } ۲۷۹
- ۵۰- نامہی یادی پیغہمبہران و باسی پایہ بہرزیان**
- ۱۲۴۵ { باسی سہرہتای دروستکردنی ئادہم (سلاوی خودای لہسہر بی). } { ۶۹۸۵ } ۲۸۰
- ۱۲۴۶ { باسی گہورہیی ئیراہیمی خہلیل (سلاوی خودای گہورہی لہسہر بی). } ۲۸۰
- ۱۲۴۷ { خو سوننہتکردنی ئیراہیم. } { ۶۰۹۰ - ۶۰۹۷ } ۲۸۱
- ۱۲۴۸ { باسی فہرمایشتی ئیراہیم (سلاوی خودای لہسہر بی): (رَبُّ أَرْنَىٰ كَيْفَ تَخْيِي الْمَوْتَىٰ) وَہ باسی لووت و یوسف (دروودی خودایان لہسہر بی). } { ۶۰۹۰ - ۶۰۹۷ } ۲۸۱
- ۱۲۴۹ { فہرمایشتی ئیراہیم (دروودی خودای لہسہر بی): (إِنِّي سَقِيمٌ)، وَہ (بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا) ہەرہا فہرمایشتہکەئ ئیراہیم سہبارت بہ سارای ژنی (ئەمە خوشکەم). } { ۶۰۹۰ - ۶۰۹۷ } ۲۸۴
- ۱۲۵۰ { باسی پیغہمبہر مووسا (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمایشتی خودای گہورہ: (فَبَرَأَ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِندَ اللَّهِ وَجِيهاً). } { ۶۰۹۸ - ۶۱۱۰ } ۲۸۸
- ۱۲۵۱ { داستانی حەزەرەتی مووسا لہگہل حەزەرەتی خدری زیندہ (سلاوی خودایان ئی بی). } ۲۹۰
- ۱۲۵۲ { فہرمایشتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی): باوی ہیچ پیغہمبہرئ مەدەن بەسہر پیغہمبہرئکی تردا. } { ۶۰۹۸ - ۶۱۱۰ } ۲۹۷
- ۱۲۵۳ { باسی مەرگی مووسا پیغہمبہر (دروودو سلاوی خودای گہورہی لہسہر بی). } { ۶۰۹۸ - ۶۱۱۰ } ۳۰۰
- ۱۲۵۴ { فہرموودہی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی): لہلای مووساوە تیپہریم لہ گۆرہکەیدا نوێژی دکرد. } { ۶۰۹۸ - ۶۱۱۰ } ۳۰۳
- ۱۲۵۵ { باسی یادی یوسف پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی). } { ۶۱۱۱ } ۳۰۶
- ۱۲۵۶ { باسی یادی زەکەریا (دروودی خودای لہسہر بی). } { ۶۱۱۲ } ۳۰۷
- ۱۲۵۷ { باسی یونس (دروودی خودای لہسہر بی). } { ۶۰۹۸ - ۶۱۱۰ } ۳۰۷

- ۳۰۸ {۱۲۵۸} باسی عیسا (دروودی خودای لهسەر بئ). {۶۰۸۳ - ۶۰۸۹}
- ۳۰۹ {۱۲۵۹} هه‌موو مندائ کاتئ له‌دایک دهبئ شه‌یتان سه‌ره سیخورمه‌یه‌کی ئی دهدا، مه‌ریه‌م و عیسا کوپ نه‌بئ. {۶۰۸۳ - ۶۰۸۹}
- ۳۱۰ {۱۲۶۰} فه‌رمایشی عیسا: باوه‌رم هه‌یه به‌خوداو چاوی خۆم به‌درو ده‌خه‌مه‌وه!
- ۳۱۱ **۵۱- نامه‌ی گه‌وره‌یی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو ره‌زای خودای گه‌وره له یاران و هاوه‌لانی بئ)**
- ۳۱۱ {۱۲۶۱} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی نه‌بو به‌کری سه‌دیق (ره‌زای خودای ئی بئ) له‌گه‌ل باسی فه‌رمایشی پیغه‌مبه‌ر: (ئه‌ی نه‌بو به‌کری گومان‌ت چیه به‌و دوو که‌سه، که خودا خۆی که‌سی سێیه‌میانه).
- ۳۱۲ {۱۲۶۲} فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ): (نه‌بو به‌کری له‌گشت که‌س پتر پیاوه‌تی به‌سه‌ر منه‌وه هه‌یه).
- ۳۱۳ {۱۲۶۳} خۆشه‌ویسته‌ترین که‌س له‌لای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) نه‌بو به‌کری سه‌دیقه.
- ۳۱۴ {۱۲۶۴} کۆمه‌لئ کاری چاکه له نه‌بو به‌کری سه‌دیقا کۆبوونه‌ته‌وه‌و بوون به‌هۆی ئه‌وه که بیکه‌ن به به‌هه‌شتی
- ۳۱۴ {۱۲۶۵} فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ): (من و نه‌بو به‌کری عومه‌ر باوه‌رم‌ان به‌مه هه‌یه). {۶۱۱۹ - ۶۱۳۶}
- ۳۱۵ {۱۲۶۶} هاو‌پیتی نه‌بو به‌کری سه‌دیق و عومه‌ری فارووق بۆ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ).
- ۳۱۷ {۱۲۶۷} دانانی نه‌بو به‌کری سه‌دیق به‌جینشین (ره‌زای خودای ئی بئ). {۶۱۱۹ - ۶۱۳۶}
- ۳۱۹ {۱۲۶۸} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی عومه‌ری کوپ خه‌تاب (ره‌زای خودای ئی بئ).
- ۳۲۹ {۱۲۶۹} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی عوسمانی کوپ عه‌ففان (ره‌زای خودای ئی بئ).
- ۳۲۹ {۱۲۷۰} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی عه‌ل کوپ ئه‌بو تالیب (ره‌زای خودای ئی بئ).
- ۳۳۷ {۱۲۷۱} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی زوبه‌یری کوپ عه‌وام. {۶۱۹۲ - ۶۲۰۱}
- ۳۴۳ {۱۲۷۲} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی ته‌لحه و زوبه‌یر (ره‌زای خودایان ئی بئ).
- ۳۴۴ {۱۲۷۳} به‌هه‌رو گه‌وره‌یی سه‌عدی کوپ ئه‌بو وه‌ققاص (ره‌زای خودای ئی بئ).
- ۳۵۱ {۱۲۷۴} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی ئه‌بو عوبه‌یده‌ی کوپ نه‌لجه‌ر‌راح (ره‌زای خودای ئی بئ).
- ۳۵۲ {۱۲۷۵} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی سه‌سه‌ن و حوسه‌ین (ره‌زای خودایان ئی بئ).
- ۳۵۵ {۱۲۷۶} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی فاتیمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودایان له‌سه‌ر بئ).
- ۳۶۰ {۱۲۷۷} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی که‌سوکاری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ). {۶۲۰۶ - ۶۲۱۱}
- ۳۶۴ {۱۲۷۸} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی عانیسه‌ دایکی بر‌واداران (ره‌زای خودای ئی بئ)، هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ). {۶۲۳۳ - ۶۲۵۴}
- ۳۸۵ {۱۲۷۹} باسی به‌هه‌رو گه‌وره‌یی خاتوو خه‌دیجه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر

- پیغمبر و رمزای خودا لهه موو هاوسهرو هاوہل و پیرہوانی بی). { ۶۲۳۱ - ۶۲۳۲ }
 ۳۸۸ { ۱۲۸۰ } باسی بهرہو گہورہی دایکی پرواداران زمینہی ہاوسہری پیغمبر (دروودی خودای
 لہسر پیغمبر و رمزای خودا لہسر ہاوسہرو هاوہل و پیرہوانی بی). { ۶۲۶۶ }
 ۳۸۹ { ۱۲۸۱ } باسی گہورہو بہرہمی ٹوم سہلہمہی دایکی نیماندارانی ہاوسہری پیغمبر (دروودی
 خودای لہ پیغمبر و ہموو ہاوسہرو هاوہل و پیرہوانی بی). { ۶۲۶۵ }
 ۳۹۰ { ۱۲۸۲ } باسی بہرہو گہورہی ٹوم سولہیم، دایکی نہنہسی کوری مالیک (رمزای خودایان بی).
 ۳۹۱ { ۱۲۸۳ } باسی بہرہو گہورہی ٹوم نہیمہن، نازادکراوی پیغمبر (دروودی خودای لہسر بی) کہ
 دایکی ٹوسامہی کوری زمید بوو. { ۶۲۶۶ }
 ۳۹۲ { ۱۲۸۴ } باسی بہرہو گہورہی زمیدی کوری حاریثہ (رمزای خودای بی).
 ۳۹۳ { ۱۲۸۵ } باسی بہرہو گہورہی زمیدی کوری حاریثہ و ٹوسامہی کوری زمید (رمزای خودایان بی).
 ۳۹۴ { ۱۲۸۶ } باسی بہرہو گہورہی بیلالی کوری رہباج کہ بہندہی نازادکراوی نہبو بہکری صدیق بوو
 (رمزای خودایان بی). { ۶۲۶۹ - ۶۲۷۴ }
 ۳۹۵ { ۱۲۸۷ } باسی بہرہو گہورہی سلمان و صوہیب و بیلال (رمزای خودایان بی)
 ۳۹۵ { ۱۲۸۸ } باسی بہرہو گہورہی نہنہسی کوری مالیک (رمزای خودای بی).
 ۳۹۷ { ۱۲۸۹ } باسی بہرہو گہورہی جہعہری کوری نہبو تالیب و نہسمائی کچی عومہیس
 ۴۰۱ { ۱۲۹۰ } باسی بہرہو گہورہی عہدوللای کوری جہعہری کوری نہبو تالیب (رمزای خودایان بی)
 ۴۰۲ { ۱۲۹۱ } باسی بہرہو گہورہی عہدوللای کوری عہبباس (رمزای خودایان بی). { ۶۳۱۸ }
 ۴۰۲ { ۱۲۹۲ } باسی بہرہو گہورہی عہدوللای کوری عومہر (رمزای خودایان بی).
 ۴۰۴ { ۱۲۹۳ } باسی گہورہی عہدوللای کوری زوبہیر (رمزای خودایان بی).
 ۴۰۴ { ۱۲۹۴ } باسی گہورہی عہدوللای کوری مسعود (رمزای خودای بی).
 ۴۰۹ { ۱۲۹۵ } باسی گہورہی عہدوللای کوری عہمری کوری حہرام (رمزای خودای بی).
 ۴۱۱ { ۱۲۹۶ } باسی گہورہی عہدوللای کوری سہلام (رمزای خودای بی). { ۶۲۳۰ - ۶۲۳۳ }
 ۴۱۶ { ۱۲۹۷ } باسی گہورہی سہدی کوری موعاژ (رمزای خودای بی). { ۶۲۹۵ - ۶۳۰۲ }
 ۴۱۸ { ۱۲۹۸ } باسی گہورہی نہبو تلحہی نہنصاری و ٹوم سولہیمی ہاوسہری (رمزای خودایان بی).
 ۴۲۱ { ۱۲۹۹ } باسی گہورہی نہبوہی کوری کہعب. { ۶۲۹۰ - ۶۲۹۴ }
 ۴۲۲ { ۱۳۰۰ } باسی گہورہی نہبو زمی نہلغہفاری (رمزای خودای بی). { ۶۳۰۹ - ۶۳۱۲ }
 ۴۲۳ { ۱۳۰۱ } باسی گہورہی نہبو مووسای نہشعہری (رمزای خودای بی). { ۶۳۵۵ - ۶۳۵۶ }
 ۴۳۴ { ۱۳۰۲ } باسی گہورہی نہبو مووسا و نہبو عامیری نہشعہری (رمزای خودایان بی). { ۶۳۵۵ - ۶۳۵۶ }
 ۴۳۸ { ۱۳۰۳ } باسی گہورہی نہبو ہورمیرہ، کہ دہوسیہ، واتہ: لہھوژی دہوسہ (رمزای خودای بی).

- ۱۳۰۴ { باسى گەورەيى ئەبو دوجانە: سەماكى كۆرى خەرشە (رەزاي خوداي ئى بى). { ۶۲۰۳ } ۴۴۲
- ۱۳۰۵ { باسى گەورەيى ئەبو سوفيان، كەناۋى صەخرى كۆرى حەربە (رەزاي خوداي ئى بى). { ۶۲۵۹ } ۴۴۴
- ۱۳۰۶ { باسى گەورەيى جولىبىب (رەزاي خوداي ئى بى). { ۶۲۰۸ } ۴۴۶
- ۱۳۰۷ { باسى گەورەيى حەسسانى كۆرى پاپىت (رەزاي خوداي ئى بى). { ۶۲۳۴ - ۶۲۴۵ } ۴۴۸
- ۱۳۰۸ { باسى گەورەيى جەرىرى كۆرى عەبدوللاي ئەلبەجەلى (رەزاي خوداي ئى بى). { ۶۲۱۷ - ۶۲۱۸ } ۴۵۹
- ۱۳۰۹ { باسى گەورەيى كۆمەلەي ئەصحابى شەجەرە (رەزاي خودايان ئى بى). { ۶۲۵۴ } ۴۶۱
- ۱۳۱۰ { باسى گەورەيى كەسە نامادەي جەنگى بەدر بووبى. { ۶۲۵۱ - ۶۲۵۲ } ۴۶۲
- ۱۳۱۱ { باسى گەورەيى ھۆزى قورەيش و يارىدەدەران (انصار) يىغەمبەرە كەسانى تىرىش ۴۶۶
- ۱۳۱۲ { باسى بەرپىزى ژنانى ھۆزى قورەيش. { ۶۴۰۳ - ۶۴۰۸ } ۴۶۷
- ۱۳۱۳ { باسى گەورەيى ئەنصار (رەزاي خودايان ئى بى). { ۶۲۸۴ - ۶۲۸۵ } ۴۶۷
- ۱۳۱۴ { باسى باشتىنى مالەكانى يارىدەدەران. { ۶۲۸۴ - ۶۲۸۵ } ۴۷۱
- ۱۳۱۵ { بەجوانى رەفتار كەردن لەگەل يارىدەدەران ۴۷۲
- ۱۳۱۶ { باسى گەورەيى ئەشعەرىيەكان (رەزاي خودايان ئى بى). { ۶۲۵۸ - ۶۲۵۹ } ۴۷۳
- ۱۳۱۷ { نزاۋ پارانەۋەي يىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بۇ ھۆزى غىفارو بۇ ھۆزى ئەسلەم. ۴۷۵
- ۱۳۱۸ { باسى گەورەيى موزەينەۋ جۈھەينەۋ غىفار. { ۶۲۸۵ - ۶۴۰۰ } ۴۷۷
- ۱۳۱۹ { ۋەسپى جوانى ھۆزى تەي. { ۶۲۸۵ - ۶۴۰۰ } ۴۷۸
- ۱۳۲۰ { نزاۋ خىر بۇ ھۆزى دىموس. { ۶۲۸۵ - ۶۴۰۰ } ۴۷۸
- ۱۳۲۱ { باسى گەورەيى ھۆزى بەنى تەمىم ۴۷۹
- ۱۳۲۲ { بەستىنى پەيمانى براپەتەي لەنپوان يارانى يىغەمبەردا (دروودى خوداي لەسەر بى). ۴۸۰
- ۱۳۲۳ { فەرمايشتەكەي يىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى): مەن نىشانەي ئاسوودەيى ۋە مەن ئاسايشم بۇ ھاۋەل و يارانى خۇم ھاۋەلانىشم نىشانەي ئەمەن ئاسايش بۇ گەل ئىسلامى مەن. ۴۸۲
- ۱۳۲۴ { باسى كەسانى كە يىغەمبەريان دىبى، يا ھاۋەلانى يىغەمبەريان دىبى، يا كەسكى دىبى، كە ئەمەن يىغەمبەرى دىبى (دروودى خوداي لەسەر يىغەمبەرى خوداي رەزاي خوداي لە ھاۋەلانى ياران و پەيرەۋانى ھەتتا ھەتايە). { ۶۴۱۴ - ۶۴۲۵ } ۴۸۴
- ۱۳۲۵ { باشتىن چىن چىنى ھاۋەلانى يىغەمبەرە، ئەنجا چىنى دوا ئەۋان، لەدوا ئەۋانىش چىنى دوا ئەۋان. { ۶۴۱۴ - ۶۴۲۵ } ۴۸۵
- ۱۳۲۶ { مەردوم رىك ۋەك كان وان، چۇن كان لەبەنرەتدا چاك و خراپى ھەيە، ئەۋانىش ھەروا. ۴۸۶
- ۱۳۲۷ { فەرمايشتى يىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى): لەپاش سەد سالى تر. كەسە نامىنى لەۋانەي كە ئىستا زىندوون و وان لەسەر رووى زەۋى. { ۶۴۲۶ - ۶۴۲۷ } ۴۸۸

- ۱۳۲۸ { پيشگيری له جنیودان به هاوهلانی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) و باسی ئه وه که
چینی ئه وان باشترو چاکترن له چینه گانی باش خویان.
- ۱۳۲۹ { باسی گه ورهیی ئووه یسی قهره نی، که له چینی دووه می موسولمانانه، که ناودارن به تابعین
- ۱۳۳۰ { باسی چاکیتیی میصرو باشیتی خه لکی میصر. { ۶۴۴۰ - ۶۴۴۱ }
- ۱۳۳۱ { باسی باشیتی ولاتی عومان و چاکیتیی خه لکه که ی. { ۶۴۴۲ }
- ۱۳۳۲ { باسی گه ورهیی ولاتی عه جه م (فضل فارس). { ۶۴۴۴ - ۶۴۴۵ }
- ۱۳۳۳ { بتمان به خه لک ناکرئ مه گهر چونه ا. { ۶۴۴۶ }
- ۱۳۳۴ { باسی هه لات بازه که و خوینمژده که ی هۆزی سه قیف. { ۶۴۴۳ }